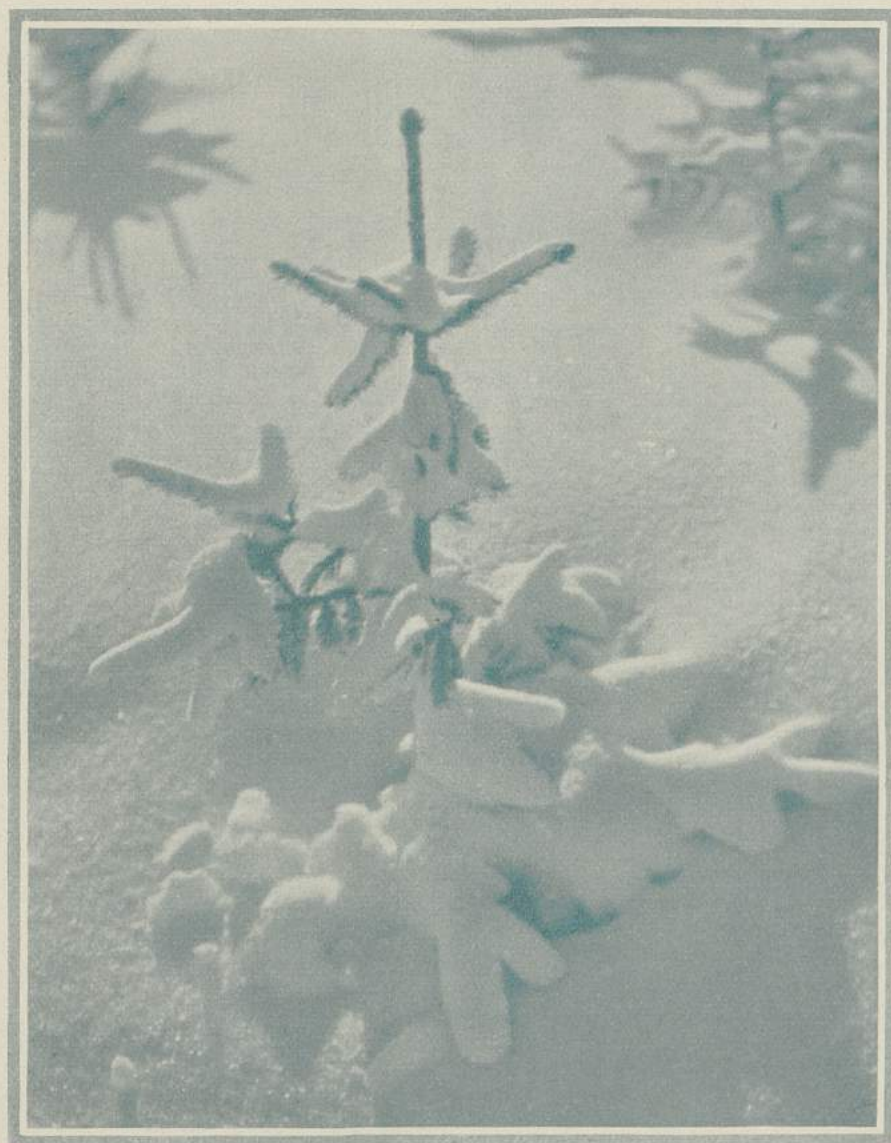


ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ RČS.



ROČNÍK XXI

1931 - 1932

REDAKCE: IVAN KOMÁREK A DR. OTAKAR BRAUNER
MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

NÁKLADEM SVAZU LYŽAŘŮ RČS.
TISKEM DR. ED. GRÉGRA A SYNA V PRAZE.

OBSAH XXI. ROČNÍKU.

Články:

	Strana		Strana
<i>K. Rudl:</i> Ze země půlnocního slunce	13—15	<i>I. K.:</i> Výškové rekordy	142
<i>Ivan Komárek:</i> Naše ženy na lyžích	16—18	<i>Vločka</i> humoru	142
<i>J. P. Z. Pilnáček:</i> Severní stěnou Matterhornu	18—19	<i>Norbert Lang:</i> Na velké cestě do U. S. A. 156—164 a 175—179	
<i>J. K. Honzů:</i> Gurgl a Vent	20	<i>Arch. Vladimír Hipmann:</i> Ďumbier, ideál lyžařů	
<i>Krčan:</i> Dvacet závodnických let Josefa Feistauera	40—41	v Nizkých Tatrách	165—167
<i>Guťa Hochmannová:</i> Amazonka na koni	41—42	<i>J. Mírek:</i> 1000 km na východ	167—172
<i>Z ročenky bruslařského svazu:</i> Jak pomoci našemu		<i>Zdeněk Iv. Čapek:</i> Také lyžařský kamping v horách	172—173
rychlobruslení	42—44	<i>Bohumil Zadák:</i> Mistrovství Jugoslaviie v Kranjske	
<i>Ing. E. S. Hokeš:</i> Lyžařský kamping v horách	45—47	Gore	177—179
<i>škpt. Miloš Frgal:</i> Na Rysy v zimě	48—50	<i>Dr. J. Kalibera:</i> Lyžařství ve výtvarném umění	179—181
<i>Aforismy misogyny:</i> Ženy na lyžích	51	<i>Norbert Lang:</i> Na velké cestě do U. S. A.	187—207
<i>I. K.:</i> Sloky nedočkavého	52	<i>R. Krňoul:</i> Naše letošní mistrovství v Novém Světě	
<i>Dr. J. Kalibera:</i> Rozhodně ne	67—68	211—216 a 227—232	
<i>Dr. J. Gellner:</i> Malé věže	69—72	<i>MUDr. Zdeněk Mězl:</i> Lyžařská fotografie	217—224
<i>Ing. E. S. Hokeš:</i> Lyžařská turistika v Krkonoších	73—76	<i>Karel Podlaha:</i> Silvretta	224—226
<i>Ing. V. Vaniček:</i> Výstup na hřeben Krkonoš v r. 1684	77—78	<i>Dr. Pečírka:</i> Harsch	226
<i>Dr. O. Brauner:</i> Jest bodování stylu při závodech ve		<i>V. Havlíček:</i> Něco o tratích	236
skoku na lyžích nutné?	78—83	<i>Rudka Paříková:</i> Lyžařský národ	236
<i>Ivan Komárek:</i> Nejsevernější žena světa	84—85	<i>Kolouch:</i> »Bergerruhe«	239—240
<i>Vločka</i> humoru	85	<i>Jan Macháček:</i> Severní stěna Ganku	241—245
<i>Kpt. Frant. Vitovec:</i> Soudcování v krasobruslení	103—106	<i>Vlad. Hipmann:</i> Nový rok na Bezkydech	246
<i>Dr. J. Finger:</i> »F. I. S.«	107—109	<i>Vločka</i> humoru	246
<i>Kpt. Staněk:</i> S lyžemi za letadlem	110	<i>Prof. Veselý:</i> Sport a umění	254—255
<i>Ch. Habersbergerová:</i> Barnabáškovi na hřebenech	111—114	<i>Emerich Rath:</i> 25 let závodního lyžařství	255—257
<i>Guťa Hochmannová:</i> Match s aforismy misogyny	115—116	<i>Dr. Jan Gellner:</i> Nehoda pod Riffeltorem ve dnech	
<i>N. Lang:</i> Na velké cestě do U. S. A.	128—134	21.—23./III. 1932	259—262
<i>Karel Tuma:</i> O lavínách	135—140	<i>Ed. Hess:</i> Lidé a lásky z hor	263—265
<i>I. K.:</i> Jeden z listů mé začátečnici	141—142	<i>Kysela:</i> Čeští lyžaři navštívte Jizerské hory	265—266

Obrázky:

<i>X.:</i> Valná hromada Svazu lyžařů	3	<i>St. Glogar:</i> Výstup na Rysy od Žabích ples	48
<i>X.:</i> † MUDr. Ivan Pečírka	7	<i>St. Glogar:</i> Průchod Lorenzovým sedlem	48
<i>X.:</i> † MUDr. Chodounský	8	<i>Dr. Pavlík:</i> Výstup od žabích ples	49
<i>X.:</i> Přespolní běh v Hranicích	12	<i>Dr. Pavlík:</i> Sestup z Rysů	49
<i>K. Rudl:</i> Přečhod Hardangerského ledovce	13	<i>Gyger:</i> Lyžařský kurs	50
<i>K. Rudl:</i> Mraky vystupující z fjordu	14	<i>Ing. Příbyl:</i> Némá značka (pérovka)	50
<i>K. Rudl:</i> Daemevaashytta	14	<i>Kinský:</i> Nový sníh na Ještědu	51
<i>St. Glogar:</i> Odpočinek cestou na Rysy	15	<i>J. Feuerstein:</i> Jitřní květy jinovatky	52
<i>Hellebrandt:</i> Dámenovská dolina	16	<i>Gyger:</i> Kristiania	57
<i>I. K.:</i> Dívčí portrét	16	<i>X.:</i> MUDr. O. Pivoňka	59
<i>Dr. Brauner:</i> Dívčí portrét	17	<i>Dr. Brauner:</i> Okolí Žabích ples	70
<i>I. K.:</i> Dívčí portrét	17	<i>X.:</i> Panorama v Orlických horách	76
<i>Gyger:</i> Sjezd školních dětí	18	<i>X.:</i> Labská bouda v roce 1851 (pérovka)	77
<i>Kinský:</i> Malá Jizera u Polubného	19	<i>Ing. A. Hrabě:</i> Výhled z černé skály	78
<i>Hellebrandt:</i> Před hotelem na Hřebionku	19	<i>Max Löhrich:</i> Bouda na Jínonoší	79
<i>Honzů:</i> Gurgel v Oetzthalu	20	<i>Ing. A. Hrabě:</i> Na Velkém šišáku	80
<i>I. K.:</i> U Božovy chaty v Měchenicích	21	<i>Dr. L. Zeman:</i> Sněžka a Luční hora	80
<i>Arch. Krča:</i> Luňák, vítěz Komárkovy putovní ceny	22	<i>Gyger:</i> Sjezd	81
<i>X.:</i> Zemřelý Emanuel Kabát	36	<i>R. Benker:</i> Rothornkette (2800 m n. m. v.)	82
<i>A. Bardouň:</i> Chata Č. Ski klubu Plzeň	43	<i>I. Ravník:</i> Motiv z Koprivníka	83
<i>Reichsbahnzentrale:</i> Vrcholek Zugspitze	45	<i>X.:</i> Johanna Kolstadt, Birger Ruud	84
<i>Prof. Výborný:</i> Sní stromky v pláni	46	<i>J. Feuerstein:</i> Jitro v předhoří	85
<i>J. Mikulka:</i> Pohádka zimy u Vozkova skali	47	<i>X.:</i> Olympionikové s Jarolímekm	99

	Strana		Strana
X.: Vladimír Koudelka	103	N. Lang: Jimmy Walker	198
Ing. Příbyl: Štěstí a prašan (pérovka)	107	N. Lang: Niagara	199
H. Kačer: Tišina Bílého Labe	108	N. Lang: Jarolimek a kanadský celník	200
Schirner: Riessersee u Garmisch	109	N. Lang: Americký vítězný bob	202
Kpt. Staněk: S lyžemi za letadlem	110	N. Lang: Američanka — fešanda	204
X.: Grönlandské saně	110	Mojmír Švarc: Wende, mistr R. C. S.	213
X.: Mount van Hoevenberg v Lake Placid	111	Karel Kučera: Sněžné jámy	217
Gyger: Stopa telemarku	112	Mojmír Švarc: Václavík a Palme skáčí	218
X.: Norské skismuset	113	Leopold Štor: Ruch před Halou Gasieniczovou	219
A. Bardouň: Projekt chaty (dřevoryt)	119	Slávik: Sněhový pluh v Tatrách	219
Cveto Švigelj: Konjsko sedlo pod Skrbino Bohinj	135	Ing. Příbyl: »Volná dráha« — pérovka	220
P. Schumacher: Přízrak Matterhornu	136	I. K.: Stopy	221
N. Lang: U konsula čsl. republiky v Bremen	137	Mojmír Švarc: Jarolimekův můstek v Harrachově	222
N. Lang: Konečně na palubě »Evropy«	138	I. K.: Skok Feistauerův v Harrachově	223
»La revue de ski«: Vývoj	139	Vaniček: Silvretta	224
Dr. Brauner: Můstek ve Schreiberhau	140	Mojmír Švarc: Horn, mistr republiky	227
»Paramount«: Američtí lyžaři ve vkusných dressech	141	I. K.: Majestát Sněžky	239
X.: Norbert Lang, reportér	157	St. Glogar: Věže Velké Vysoké v Tatrách	240
Arch. Vlad. Hipmann: Ďumbier	165	Madlé: »Smědava« v Jizerských horách	240
Arch. Vlad. Hipmann: Chata Stefánikova	166	Cveto Švigelj: Lepa špica, Julské Alpy	241
Arch. Vlad. Hipmann: Pohled na západ z Ďumbieru	167	Cveto Švigelj: Bouře u Sedmera Jezer, Julské Alpy	242
L. Smythe: Ramthang v Himalaji	168	Mikulka: Praděd, Medvěděnec	243
K. Rudl: Báňská Bystrica, fotomontage	169	E. Gyger: Grosslohner u Adalboden	244
N. Lang: Arena v Lake Placid	170	E. Gyger: Stopa	245
N. Lang: Pět obrázků z Lake Placid	171	Růža Mrkvanová: »Závodní tempo«, pérovka	245
N. Lang: Training v bobsleighu	172	Arch. Vl. Hipmann: Bezkydský prospekt	246
N. Lang: Mistrovský bob	173	X.: Em. Rath 1932	256
N. Lang: Reidar Andersen	174	X.: Em. Rath a Hanč 1907	256
N. Lang: Čsl. mužstvo v Lake Placid	187	Kryšpín: Trať tatranského sjezdového závodu 1932	259
N. Lang: Arena v Lake Placid	188	Dr. Trnka: Sedm obrázků z tatranského sjezdového závodu 1932	260—263
N. Lang: Zahájení III. Olympijských zimních her	191	Dr. K. Wahl: Malá Terryho chata ve Vys. Tatrách	264
N. Lang: Grönlandští psi	192	Růža Mrkvanová: Mazat, mazat (pérovka)	265
N. Lang: Grönlandští psi, dva obrázky	193	Gyger: Stopy, jež vedou do ráje	266
N. Lang: Olympijská přísaha	194	Zapletal: Dětský genre	266
N. Lang: Lake Placid s ptáčí perspektivy	195	X.: Přeborníci KCST 1932	268
N. Lang: Indian traies v Lake Placid	197		



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

Dodáme Vám

Ia reklamní lyže jasanové s přimontovaným vázáním a kompletními holemi

délky 90-135 cm s vázáním „Balata“ . Kč 89.—

délky 140-160 cm s vázáním „Balata“
neb „Huitfeld“ Kč 99.—

délky 165-180 cm s vázáním „Huitfeld“ Kč 115.—

délky 185-200 cm s vázáním „Huitfeld“ Kč 125.—

délky 205-220 cm s vázáním „Huitfeld“ Kč 145.—

za 1 pár

VOSKY — HICKORY LYŽE
BRUSLE — SÁŇKY

Vyžádejte si obrázkový ceníček.

F. BIERA SYN,
Dvůr Králové nad Labem.

Lyžař
rekordman
natírá
nožní svaly

před závody i po závodech mentholovou francovkou

A L P O U

Jen ten, kdo pěstuje masáže „Alpou“ —
hravě vítězí!

Po závodech jsou svaly unavené, nohy těžké a mysl ochabla. Masáží „Alpou“ svaly zesílí, nervy osvěží a dostaví se bujará nálada.

**LYŽE, saně, vázání
HOLE** v nejlepší provedení,

chrán. známka „ROZVOJ“, vyrábí a dodává

JOSEF NÁDVORNÍK,

výrobce sport. potřeb

NOVÁ PAKA

Stolní tennis.

Stolní kriket.

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího, volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto nepromokavou. Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě

Vyrábí velkodrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II. Štěpánská 18.
Při větších objednávkách sleva.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁŇKY - VOSKY - VÝZBROJ

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úr. šek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ
BRUSLAŘSTVÍ
HOCKEY
SÁŇKAŘSTVÍ
ALPISMUS
TURISTIKA

ROČNÍK XXI.

LISTOPAD 1931.

ČÍSLO 1.

Zprávy Svazu lyžařů.

Valná hromada Svazu lyžařů RČS konala se v neděli 25. října 1931 v Městanské Besedě v Praze. — Ty tam jsou časy, kdy jsme žasli nad počtem delegátů našich val-

delegátů. Ve Svazu je vzorný pořádek a proto po celý rok víme — a nedovídáme se to teprve na valných hromadách — že máme 340 klubů atd. atd. Spíše bychom byli



Valná hromada Svazu lyžařů.

ných hromad, kdy jsme do světa — aspoň našeho lyžařského — pyšně hlásili o valné hromadě, že se konal s n ě m. Budiž nám ke skromnosti připočteno, že toto slovo razil náš dávný a zasloužilý přítel Vil. Heinz-Henry, více než známý a více než populární redaktor Národních listů, který z našich valných hromad v dobách, kdy šly do výše, měl upřímnou radost. Dnes už zas neříkáme sněm, ne proto, že by to snad už nebylo tak vysoko — naopak —, ale protože nám otrnulo a zvykli jsme si. Zvykli jsme na těch 26.000 členů, zvykli jsme si na ten imposantní počet

překvapení, kdyby toho všeho bylo méně. — Také jsme svého času vždy poctivě kvitovali způsob a vysokou úroveň jednání. Dnes se už nepřicházejí na valné hromady lidé vymluvit. Mluvkové — stane-li se přece nedopatření, že se dostanou k slovu — sklídí obyčejně svůj díl v posměchu i kritice. Proto už dnes si každý pořádně rozmyslí, než před tak velikým forem něco pronese a nemluví se jen tak do větru — odtud ta vysoká úroveň jednání a — my jsme si i na to pomalu zvykli. Ovšem — byl bych špatným znalcem poměrů, kdybych nekonstatoval, že máme předsedu,

který to opravdu s námi umí a jehož zásluhou jsou naše valné hromady tím, čím jsou. Takhle předsedat a takhle řídit takové jednání je skutečným uměním. Takového Pilnáčka všude nemají. A proto my ten jeho »slib«: »Poslední rok, pánové, poslední rok...« nebereme tak vážně. My si vážíme i jeho zásluh i jeho předsednických vlastností. Pro obojí tu musí zůstat — !

Byl to opět J. V. B. Pilnáček, který zahájil výroční sezení naší lyžařské obce a přivítav stručně a srdečně přítomné členy Svazu i hosty (Čsl. obec sokolskou: Dr. Kellera, Čsl. výbor olympijský: Ing. Jílka, ČTK.: Maršáka), přečetl některé projevy (Svaz skautů atd.) a před stojícím shromážděním dotkl se tolik zkoušeného srdce místopředsedy a svého přítele gen. Dr. Pečírky posmrtnou vzpomínkou na jeho nezapomenutelného syna, velkého lékaře, vzácného sportovce a zlatého člověka — MUDr. Ivana Pečírku.

Po této tryzně ihned přistoupeno k jednání. Prvním řečníkem byl Dr. Moser, který ve funkci mezinárodního tajemníka vykonal v minulých letech pro náš Svaz tolik dobrého. Probral svojí striktní formou všechny zahraniční události, na nichž jsme brali podíl, i ty, jichž jsme se snad nezúčastnili, nakreslil pevnou rukou mezinárodní situaci lyžařskou, v níž je Československo dobrou složkou a zmínil se i o úkolech, jež byly mu svěřeny z oboru domácí agendy. Sklidil zasloužený souhlas.

Po něm Ing. Macháček přednesl zprávu jednatelskou. Reprodukují několik čísel: správní výbor o 53 členech 5 schůzí, pracovní výbor o 17 členech 8 schůzí, předsednictvo o 11 členech 3 schůze. Celkem vedlo rozsáhlou agendu Svazu 23 odborů a komisí. Svaz je sám členem v sedmi vyšších organizacích domácích i zahraničních. Žup je 10, klubů 340, členů 26.000. V poslední sezoně bylo přijato 20, vystoupilo 12 klubů. Ministerstva vycházela v rámci možností ochotně vstříc. S KČST bylo konečně dosaženo dobré organizační dohody a s ČOS jistě k tomu dojde co nejdříve. — Kdo zná Macháčka, pochopí, že o sobě nemluvil. Že to dělal výborně, musí za něho říci jiní. Sklidil rovněž zasloužený souhlas.

Po něm ujal se slova arch. Jarolímek. Jeho refe-

ráty jsou ty pravé, lyžařské. Z ničeho jiného nečíší tolik sportu, jako ze slov Jarolímkových. Nehledá obyčejně pružných slov a lesklých frází, zato sedí jeho věty upřímně a poctivě v rámci velkého idealismu. Z dob, kdy byl závodníkem, z let, kdy byl postupně členem, a konečně předsedou T. O., nashromáždil Jarolímek tolik zkušeností, že nemáme t. č. lepších rukou, jimž bychom svěřili technické vedení. T. O. vykonává pod ním hezkou práci. Letos vedle úspěchů na závodních tratích a můstcích doma i za hranicemi vykazuje i velkou legislativní práci v oboru nejrůznějších řádů (cvičitelé, soudci, dorost atd.). Nemá smyslu zde opakovati to, co jste po celou minulou sezonu v tomto listě již četli o výkonech našich hochů. To vše Jarolímek vystižně líčil. Poněkud méně zmínil se již o svém velkém podílu na budování můstků, což znamená velkou práci — architekta-sportovce. Jarolímekova zpráva měla by se zpracovati zvlášť. Není zde možno vše postihnouti, tím méně rozvésti. A přece bylo by toho v tomto olympijském roce tolik zapotřebí. Jakým potleskem byla přijata slova Jarolímekova, nemusím líčit.

Po něm přednesl rada J. Komárek zprávu o činnosti dorosteneckého odboru. Byl celkem výstižně stručný. Svaz dělá co může — v župách je však nedostatek iniciativy. Ovšem, že by tempo, jímž by se měla akce ubírat, mělo býti rychlejší, ale snad nový řád vykoná zde zdárně svůj úkol. Úspěchy však jsou i dnes slušné, o čemž přednesl několik čísel. Zpráva samozřejmě schválena.

Komárek promluvil ihned po druhé (on patří ke starší gardě a proto je »nezmar«) jako redaktor a administrátor, tedy hlava Zimního Sportu. Nemůžeme pochopitelně ve svém vlastním orgánu sami sebe příliš chválit, ale ani Komárek to ve své zprávě nečinil. Zabýval se spíše theoretickou částí svého programu. Bylo to rozumější, protože názory o praxi mají čtenáři již, jakmile dostanou list do ruky. Dělá se co lze do krajností. Ovšem analysovati list je úkol těžký a choulostivý, protože Z. S. je přece — a to víme všichni — spíše dítětem osob než poměrů. Proto vedle potlesku nevyhnul se tento referát i kritice. Ale to bylo vždycky.

Po něm ujal se slova referent dopravní — Bárta.

NEJSPOKOJENĚJŠÍ LYŽAŘKA A LYŽAŘ

v dresu podle míry od fy

J. EISELT, PRAHA I.

Národní třída 37.

Telefon 286-61

clothing for ladies and gentlemen

VLASTNÍ MODELY

BURBERRY LÁTKY - SPECIEL. PODŠÍVKY

I v jeho zprávě zračily se dnešní poměry našich drah. My jsme totiž ti, kteří od nich stále něco chceme a opravdu poměrům někdy lépe rozumíme. Pokud totiž je na řadě názor sportovce a lyžaře. Nás dráha totiž často vynechává při sdělávání svých opatření, zatím co by nás měla brát v potaz vždy. — Dopravní odbor se ovšem neobírá jen drahami, ale i vším ostatním a vypracoval pro několik příštích let velkorysý program.

Další zprávu přednesl docent MUDr. Procházka, jako referent zdravotní. Obzvláštního ohlasu a sympatického přijetí nalezla akce zřízení samaritských odborů a činovníků, kteří budou na lékařské fakultě pražské university (u prof. Jiráka) podrobeni tuhým zkouškám. K tomu dojde již v nejbližších dnech.

Po obvykle krátké zprávě správce inventáře přednesena byla zpráva pojišťovacího referenta Brožka. Rok od roku více se speciální lyžařské pojištění osvědčuje. Nebyl hlášen jediný případ nespokojenosti. To je jistě úspěch — pro pojišťovnu i pro pojištěnce.

Konečně došlo na pokladníka Kunceho. Svoji bilanční zprávu rozdal tiskem, takže se mohl omezit na přednesení důvodové zprávy o finanční politice, všeobecných poznámek a vysvětlivek, a to jak k účetní uzávěrce za uplynulý rok, tak i k návrhu rozpočtu na rok příští. Nemáme finance valné, ale zato ve skvělém pořádku.

Pak povstal S. Hoffmeister, dlouholetý revisor Svazu lyžařů, aby přednesl za dozorčí výbor pochvalu účetnímu a pokladníkovi a navrhnul absolutorium jim i celému výboru.

Absolutorium bylo jednomyslně uděleno a pak přikročeno k volbám, jež částečně aklamací, částečně lístky, provedeny takto:

Předsedou zvolen opět J. V. B. Pilnáček, I. místopředsedou generál MUDr. Pečírka, II. místopř. Dr. Moser, III. místopř. A. Wecker, IV. místopř. O. Turnovský, mez. tajemníkem Dr. Finger, I. jednatelem Ing. Macháček, II. jednatelem Dr. O. Brauner, pokladníkem J. Kuncel, předsedou T. O. arch. Jarolímek.

Výbor zvolen takto:

Josef Bárta, KČST, ústředí, JUDr. Josef Eger, L. K. Himalaja, Boleslav, JUDr. Jar. Fischer, L. K. V. S., Praha, Antonín Fuhrmann, K. L. V., Praha, Rudolf Hněvsa, S. K. Olympia, Plzeň, JUDr. Frant. Jakubec, KČST, ústředí, JUDr. Jos. Kalibera, Č. K. S. Ski, Jilemnice, Ivan Komárek, Č. S. p. Z. S., Praha, Ing. Oktáv Koutský, Č. S. K., Praha, Jindřich Kosina, Sokol pražský, Norbert Lang, Č. S. K.

v Plzni, Ing. Milan Mencl, L. K. V. S., Praha, MUDr. Ant. Čipera, Č. Ski klub v Plzni, Bohumil Peka, KČST, ústředí, Ing. Rud. Pilnáček, Č. S. K., Hradec Králové, MUDr. Karel Procházka, Č. S. p. Z. S., Praha, Ing. Frant. Příbyl, S. K. Slavia, Praha, Jan Říhánek, KČST, ústředí, Otomar Schrabal, Č. S. K., Č. Budějovice, Ing. Václav Ve-

sely, L. K. důstojníků, Praha, Karel Vilimovský, Sokol, Vinohrady, J. M. Vlček, L. K. J. H., M. Svatoňovice, Boh. Zadák, Sokol, Praha VII., František Žižala, K. L. V., Praha.

Náhradníci:

Josef Finger, Č. K. S. Ski, Jilemnice, Alexandr Průcha, Sokol pražský, Josef Šafář, Sokol Karlín., Jaroslav Honzů, S. K. Ú. K., Praha, Karel Rudl, L. Z. K., Praha, Ing. Dr. Ed. Pelicha, KČST, Brno.

Dozorčí výbor:

Stanislav Hofmeister, Č. S. K., Hradec Králové, JUDr. Jaroslav Přimda, Č. S. K., Praha, Ing. Josef Jilek, Č. S. p. Z. S., Praha.

Po volbách projednány některé včas došlé návrhy: I. Správní výbor vyzván, aby hleděl v příštím roce dosíci s ČOS úplné dohody v duchu přátelském a dostal plnou moc k jednání.

II. Členský příspěvek snížen proti loňsku o 1 Kč (tedy: 8 Kč, 1 Kč župa, 1 Kč daň z hlavy).

III. Každý člen (t. j. klub) musí odebírat aspoň 1 výtisk Zimního Sportu pro svůj archiv.

Konečně věnováno dosti času i upřímné debatě o otázce Olympijské, o obeslání Olympiady lyžařským mužstvem, o finanční i sportovní stránce věci. Tu vystoupil účinně svojí populární formou starý svazový funkcionář Ing. Jilek a měl tak na valné hromadě poslední slovo od srdce i od plic. To slovo nejposlednější měl ovšem předseda, když ji — a jistě rád po tolika hodinách úmorného soustředění — končil.

Kal.

Valný sjezd náčelníků, soudců a cvičitelů Svazu lyžařů RČS. konal se v předvečer valné hromady dne 24. října v Městanské besedě v Praze. Na 300 osob zúčastnilo se tohoto sjezdu a veškeré referáty byly vyslechnuty s náležitým zájmem. Po oficiálním zahájení jednání předsedou T. O. arch. Jarolímekem, ujal se první referátu MUDr. Procházka, který ve velmi zajímavé přednášce poukázal na velký rozmach sportu vůbec, zvláště pak lyžařství a z toho odvodil důležitost spolupráce cvičitele s lékařem.

Uvedl dále, že na jeho podnět bylo přistoupeno k uskutečnění praktického kursu první pomoci, který bude zahájen dne 15. listopadu v Praze a na němž bude přednášeti sám prof. Jirásek. Počet účastníků omezen je na 30. — Pak referoval mezinárodní jednatel Dr. Moser o jednání s F. I. S. o otázce nových ustanovení závodního řádu o sjezdu a slalomu, který byl nově upraven. Potom rozhořil se o nových řádech T. O. a sice o řádu odboru pro výchovu dorostu, dále o řádu pro

cvičitele a o jednacím řádu nového soudcov. odboru Svazu lyžařů. — Po těchto referátech přistoupeno bylo k přednesení zpráv náčelníků jednotlivých žup Svazu lyžařů. Zprávy přednášeli: za Pražskou pí. Scheinerová, za Slovenskou Dr. Izák, Jihočeskou Hanza, Západočeskou N. Lang, Jizerskou Doubalík, Krkonošskou inž. Pilnáček, dále za Brněn-

ZIMA PATŘÍ VÁM,

ZACHYTÍTE-LI NA SVÝCH VÝLETECH
PŘÍRODNÍ KRÁSY KAPESNÍM APARÁTEM.

Velký výběr moderních malých komor
a mnohé příležitostné koupě u firmy

FOTO WACHTL

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8.

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26.

skou Ondroušek, Jesenickou Novák a Bezkydskou inž. Sekanina. Zvláštní pozornosti těšila se zpráva zástupce Podkarpatoruské župy špkt. Příkryla, který skutečně dojemným způsobem poukázal na poměry tamější a žádal jak Svaz lyžařů, tak i všechny přítomné o podporu. Podpora byla mu slíbena a firmy Mečíř a Slonek přislíbily zaslání lyží. — Další zvláštní pozornosti došla řeč inž. Pilnáčka, který upozornil na to, že letošní zimní sezony dosahuje zasloužilý závodník Josef Feistauer 20 let závodní činnosti. Předseda arch. Jarolímek doplňuje tuto zprávu a poukazuje na krásné výsledky tohoto borce, který vždy s nadšením bojoval pro slávu a čest naší vlajky. Oslavy uvedeného bude vzpomenuo u příležitosti mistrovských závodů. — Po vyčerpání pořadu byly ještě probраны jednotlivé zvláštní zprávy a návrhy, jako prof. Soukala z Pardubic, který předvedl praktická použití tabule pro rychlé vypočítávání času při distančních závodech, dále návrh Schrabala, aby účast na přespolních bězích byla všem registrovaným závodníkům povinná. Potom referoval Krňoul o cvičitelských kursech o vánocích, dále Myšák z Budějovic navrhol, aby každý cvičitel odebíral povinné časopis »Zimní sport«, což předáno T. O., konečně Čapek z Brna žádal, aby nebyly od závodníků vybírány vklady. Po závěrečném referátu inž. Macháčka, v němž poukázal, že vzdor velkému počtu cvičitelů přece stále jezdí mnoho lidí na hory nedostatečně vycvičeno, doslovem předsedy T. O. plodné toto jednání bylo ukončeno.

Ustavující schůze správního výboru Svazu lyžařů RČS. konala se dne 4. listopadu 1931 v hotelu »Paříž«. Schůzi bylo přítomno 33 členů správního výboru. Omluveni: A. Wecker, O. Turnovský, Dr. Přimda, J. Finger, A. Novotný, J. Fuhrmann, Tubl, Ing. Veselý, Dr. Šolc. Schůzi zahájil a řídil předseda Svazu lyžařů RČS. J. V. B. Pilnáček.

Při zahájení schůze předseda vzpomíná zesnulých členů Svazu Emanuela Kabáta z Plzně a Dra Prachenského, jejichž vzpomínka uctěna povstáním přítomných. Po zahájení a proslovu předsedy přihlašuje se ke slovu Dr. Brauner, který v kratším proslovu vzpomíná toho, že předseda Svazu lyžařů RČS. vstupuje v letošním roce do dvacátého roku svého působení ve Svazu, resp. ve správním výboru Svazu, ve kterém od sezony 1911/12 jest postupně místopředsedou a předsedou. Projev tento uvítán srdečným

potleskem. Přikročeno pak k vlastnímu programu schůze. **Ustavení nového výboru (doplňovací volby):** Účetní a správce inventáře: Ing. Frant. Příbyl, dopravní referent: Josef Bárta, historik: Bohumil Peka, zdravotní referent: MUDr. Karel Procházka, pojišťovací referent: Josef Brožek, referent pro styk s KČST.: Dr. Jakubec. **Ustavení jednotlivých komisí a odborů.** Komise, odbory a delegace do ústředí zvoleny byly takto: **Dopravní odbor:** předseda J. Bárta, Dr. Moser, J. M. Vlček, Dr. Brauner, Řihánek. **Stavební odbor:** předseda Jarolímek, Ing. Koutský, Bárta, Krňoul, Zástěra, Ing. Menzl, K. Rudl. **Pořadatelský odbor:** předseda Fr. Žížala, Honzů, Bárta, Šafář, Rudl, Dr. Brauner, Ing. Menzl. **Vydavatelstvo časopisu:** chefredaktor a administrátor I. Komárek, II. redaktor Dr. Brauner, zástupce spr. výboru Dr. Pečírka, přisedící Dr. Kalibera. **Delegáti do Čs. výboru Olympijského:** za lyžařství: Jarolímek, náhr. Dr. Brauner, za bobsleigh: I. Komárek, náhr. Dr. Finger. **Delegáti do Čs. Věsportovního výboru:** Jílek, Jirků, Vilimovský. **Delegáti do společného výboru s H. D. W.:** členové: Jarolímek, Dr. Moser, Dr. Finger, Dr. Pečírka, náhradníci: Ing. Macháček, Komárek, Ing. Pilnáček, Schrabal. **Výstavní komise:** předseda Ing. Koutský, Jarolímek, Komárek, Ing. Macháček, Ing. Veselý, Fuhrmann. **Delegáti do Čs. ústředí cizineckého ruchu:** Komárek a Dr. V. Šolc. **Stykem se Svazem horských podniků pověřen Ing. Macháček.** **Komise stanov:** předseda Dr. Moser, Dr. Finger, Dr. Jakubec, Dr. Procházka, Jarolímek, Dr. Šolc. **Zdravotní komise:** předseda Dr. Procházka, Dr. Čípera, Dr. Izák. **Komise pro jednání s Čs. obcí sokolskou:** předseda Dr. Moser, Ing. Macháček, Dr. Brauner, Jarolímek. **Společný výbor tří zimních svazů:** Dr. Pečírka. **Finanční komise pro obslání zimních her Olympijských:** předseda Jarolímek, Kuncce, Hněvsa, Komárek, Lang, Ing. Příbyl, Krňoul, Jílek. **Komise pro vydání instrukčních brožur:** předseda Jarolímek, Dr. Moser, Zadák, Krňoul, Dr. Procházka, Bárta, Komárek, Lang, Fuhrmann, Rudl, Honzů. **Komise pro vyhledávání nových lyžařských terénů, cest a výletů:** předseda Boh. Peka, Honzů, Šafář, Řihánek, Fischer, Kosina, Ing. Menzl. **Komise pro zřizování lyžařských služeb a seznamování s novinkami výbroje:** předseda A. Průcha, Ing. Příbyl, Kosina, Rudl. **Komise map a značkování cest:** předseda Ing. Macháček, Rudl, Ing. Zástěra, Peka. Ko-

LYŽE, VÁZÁNÍ A HOLE

K LYŽÍM VYRÁBÍ A NA SKLADĚ MÁ FIRMA ANT. BARTOŇ,
SPECIELNÍ VÝROBA LYŽÍ VE VYSOKÉM N./JIZ. ZAL. 1906

Našemu závodnímu teamu na všechny olympiady a zahraniční zájezdy šil lyžařské dressy

BOHUSLAV KOZÁK,
PRAHA II., Na Zbořenci číslo 24.
Druhý dům od Karlova náměstí.

LYŽAŘSKÉ ODĚVY

zhotovuji podle individuality každého zákazníka.

mise pro opatrování a registraci výhod členů sdružených ve Svazu (informace o cenách pobytu, cestovního a pod.): předseda Říhánek, Ing. Menzl, Bárta, Kosina, Fuhrmann. Komise umělecká: předseda Ing. Koutský, Ing. Příbyl, Čína Jelínek.

Volba členů Technického sboru ze řad členů správního výboru. Předseda T. O. arch. Jarolímek sděluje, že je nutno voliti 6 členů správního výboru do Technického sboru a jmenuje tyto, kteří přicházejí v úvahu (musí býti buď soudci, nebo cvičiteli). Před definitivním návrhem na zástupce do T. S. usneseno projednati »Řád Technického sboru S. L. RČS.«. Konstatováno, že od dnešní schůze mění se jméno Technického odboru S. L. RČS. na Technický sbor S. L. RČS. a že podle schváleného řádu bude se ve věcech technických jednati. Jarolímek navrhuje pak, aby ve smyslu řádu T. S. voleni byli ze správního výboru do T. S. následující pánové: Dr. Brauner, Dr. Finger, Dr. Kalibera, I. Komárek, Dr. Moser a Dr. Procházka. Schváleno.

Stanovení příspěvků pro dorost, akademiky, členy a dorost jednot sokolských. K návrhu pokladníka Kuncce usneseno stanovit na období 1931—1932 následující příspěvky: pro dorost Kč 2[—], pro

akademiky Kč 6[—], pro členstvo Sokola Kč 3[—], pro dorost Sokola Kč 1[—]. Stanovení příspěvku župám. Na návrh pokladníka Kuncce usneseno stanovit župní příspěvek za člena pro období 1931—32 na Kč 1[—]. Usneseno dále odváděti župám ze členských příspěvků členů Sokola a Klubu čs. turistů 20%.

Zdravotní poradny pro organisované lyžaře. Zdravotní poradny přístupné členům Svazu lyžařů RČS, jsou v Praze: na klinice prof. dr. Pelnáře (asistent dr. Volicer) každé pondělí a pátek od 4. do 6. hod. odpo. — Na klinice prof. dr. Jiráskova (asist. dr. Knobloch) každý pátek od 7. do 8. hod. več. Jsou přístupny pouze na poukaz, který dostane každý člen Svazu v kanceláři Svazu, Praha II., Žitná 14. V případech pochybných nutno se obrátiti přímo na zdravotního referenta Svazu lyžařů, doc. dr. K. Procházku.

Přátelský čaj Svazu lyžařů koná se ve středu dne 2. prosince o 20. hodině ve společenských sálech paláce Novákova ve Vodičkově ulici ve prospěch přípravy našich závodníků pro obeslání Zimních Olympijských her. Jako každoročně jistě i letos bude lyžařský čaj dostaveníčkem všech pražských lyžařů. Vstupné: sedadlo u číslovaného stolu 20 Kč, u nečíslovaného stolu 15 Kč, akademici 5 Kč.

Naše rovy.

Za MUDr. Ivanem Pečirkou. Dne 28. května 1931 zemřel náhle v květu let, stár teprve 36 roků, dobrý náš kamarád, MUDr. Ivan Pečírka. Zesnulý neobyčejně milo-



val náš sport a byl svou vědou vždy pohotově jeho potřebám, zejména pokud se týče léčení, prohlídek a zdravotní péče o naše závodníky a organizace naší zdravotní péče, o první pomoc v horách a při závodech. Byl v tom obětavý

do krajnosti nejen pro závodníky, ale i pro veškeré členstvo našeho Svazu, kde měl jen přátele. Zúčastnil se i jako lékař několika cest našeho závodního teamu do ciziny, zejména posledních Olympijských her ve Sv. Mořici. Jako asistent chirurgické kliniky měl pověst výborného chirurga a byla mu předpovídána velká budoucnost. Byl skromným, jemným člověkem a nade vše miloval své povolání. A jednoho dne jemné jeho srdce nesneslo zlého nárazu reality života, resp. lidské mizernosti! Čest jeho památce, již nejlépe uctíme, pamatujeme-li na fond Svazu lyžařů, fond Dr. Pečírky.

Dr. Vojtěch Prachenský, sekční šéf zem. výboru v. v., zemřel dne 26. října 1931. Byl jedním z nejstarších a nejzasloužilejších průkopníků sportu lyžařského a jeden z první party lyžařů šumavských, kteří založili slávu Špičáku a staré Prokopárny. Prachenský však byl nejen vynikajícím lyžařem a cyklistou, nýbrž i jedním z nejlepších českých alpistů lezců, kteří byli soustředěni v Slovinském planinském družstvu. Ze svých túr a výletů vždy přinesl si velké množství krásných fotografií, jež dnes již budou mít jistě cenu historickou. Ač v posledních letech byl churavý, přece v létě vždy zavítal do Vysokých Tater, jichž byl milovníkem. Úmrtím Dr. V. Prachenského ztrácí náš český sport opravdu jednoho z prvních propagátorů, jehož vždy budeme mít v paměti.

Eman Kabát (+ 30. října 1931). Český skiklub v Plzni vděčně vzpomíná památky nedávno zesnulého zakládajícího a čestného člena Emany Kabáta.

Jako ve mnohých jiných sportech, tak i v lyžařství, byl průkopníkem. Začal lyžařiti prvý na českém západu v roce 1904. 3. ledna 1907 založil »Kroužek plzeňských lyžařů«, v němž převzal funkci prvního předsedy. Byl duší všech podniků lyžařských v prvních dobách »Kroužku«, který 3. ledna 1911 přeměněn v Český skiklub v Plzni. V roce 1916 byla zakladateli Klubu Emanu Kabátovi udělena

valnou hromadou zvláštní čestná plaketa za vykonané zásluhy. Byl činným nejen organizačně, ale i výkonně. Řadu let závodil na Šumavě i v Krkonoších. V alpistickém odboru byl činným od prvo počátku. Spolu s Arnou Juránkem a slavným vůdcem Titou Piazem podnikl řadu těžkých výstupů v Dolomitech, jako: slavné věže Vajoletské, Christofovu Stěnu, Růžovou Zahradu a jiné.

versity v Brně, řádný člen České akademie věd a umění atd. atd., zemřel. Čestný předseda našich alpistů opustil nás navždy dne 12. května 1931 v požehnaném věku 88 let. Co byl zesnulý české vědě a českému umění, bylo řečeno jinde. Nám třeba si připomenout, čím byl zesnulý českému alpismu. Byl jeho tvůrcem. Chodili sice již před ním mnozí naši lidé do Alp i Tater, ale prof. Dr. Chodoun-



Prof. Dr. Chodounský ve společnosti českých alpistů před Kasinem Murriho r. 1902 v Jezersku.

Zesnulý byl povahy mírné, veselé, jež nikomu nikdy neublížila. Těžký životní osud mu nechal vypít pohár hořkosti do dna. Západočeské lyžařstvo bude vždy vděčně vzpomínati jeho průkopnických zásluh. Čest budiž jeho památce!

Prof. Dr. Karel Chodounský, řádný profesor Karlovy university v Praze v. v., čestný doktor Masarykovy uni-

versity v Brně, řádný člen České akademie věd a umění atd. atd., zemřel. Čestný předseda našich alpistů opustil nás navždy dne 12. května 1931 v požehnaném věku 88 let. Co byl zesnulý české vědě a českému umění, bylo řečeno jinde. Nám třeba si připomenout, čím byl zesnulý českému alpismu. Byl jeho tvůrcem. Chodili sice již před ním mnozí naši lidé do Alp i Tater, ale prof. Dr. Chodoun-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

TELEFON 295-84



**Lyžařské boty kupujte jen u výrobce
O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16**

VLASTNÍ VÝROBA, TÉŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

alpistů vzrůstala. Objevil našim turistům r. 1895 Jezersko, půvabnou kotlinu v klnu Savinjských Alp, a jeho osobní propagací stalo se brzo Jezersko českou alpistickou villegiaturou; jeho přičiněním a jeho péčí postavena byla známá Česká chata na cestě z Jezerska k vrcholu Grintavce (letos v létě byla mu na této cestě odhalena pamětní deska od vděčného slovinského národa). Sám navštěvoval Jezersko každoročně až do války. Horské výstupy, i těžké, podnikal jako něco samozřejmého, a i v pokročilém věku v jeho horském zápisníčku bývaly zaznamenány nejen Grintavec, Kočna, Skuta, Rinky, Greben, ale i Mrzla Gora, Ojstrica a Planjava; zajížděl i do sousedních Julských Alp a tam neomezil se pouze na návštěvu Triglavu, ale zašel i na Razor, Škrlaticu, Prisojnik, Viš, Špik nad Policami, Kanin, Prestreljenik, na tehdá ještě obávaný Jalovec, a na Mangart pověstnou »hudou stezou«.

Jako sedmdesátník r. 1913, uveřejnil v úvodu k stati »Mrzla Gora« (Alpský Věstník, roč. 15., 1913, č. 4, str. 49) plamennou apologii, proč ještě nezanechal ostřejších horských tur, krásná slova, která stojí za to, abychom si je zde připomněli: „— »Což, zase jsi letos chodil po horách?« tázal se mne přítel po setkání po prázdninách, »nemrzelo tě to ještě?« — Jako by nás omrzet mohlo co nás těší a co nás činí spokojenými. — »Ale ostřejších tur jsi přece už zanechal? Sestárli jsme brachu, je třeba se šetřit!« — Pravda, pravda — blížíme se nejzazší mezi věku lidského a stáří jest samo o sobě chorobou, senectus ipse morbus. Kamkoliv se vrtněš, všude narazíš na »mene tekel«, na samé výstrahy a závory. — Právem? Kterým rokem vlastně počíná stáří? Jsou pojmy stáří a staroba totožnými? Snad je na šetření času dost, až když přišla

staroba. Kdo se v stáří předčasně začne šetřit, urychlí příchod staroby. Pokud dovedeme a můžeme, zachovejme způsob života, při kterém jsme v zdraví sestárli. Tvrdým, činným způsobem života udržíme si déle výkonnost, bojme se šetření, které v stáří bývá počátkem konců. — Proč bych dále nechodil do hor, když mne výkon nezhroutuje, nýbrž těší, ať již jlu v úpalu slunečním, nebo v bouři a metelici, cestou necestou, po štítech hor neb v lesních úvalech. Nestýská, je-li můj žaludek odkázán pouze na zásobu v ruksaku, neb musím-li se spokojit mlékem a sýrem na salaších, či jen žgancemi z pohankové mouky a salátem se špekem v krémách zapadlých vesnic horských a spím stejně dobře na seně jako na úpravném lůžku. Proč bych se měl vzdávat? — Ten horský sport! Jaké potěšení! Tam na horách, jen tam jsem volným člověkem. Starocha se všemi jeho povinnostmi a vrtoly zanechám hned v Praze, mávnu mu na shledanou »zas až po prázdninách« a uhnu se světu v ony veliké, mlčenlivé rozlohy, kde ke mně tak důvěrně hovoří šum lesů a hlasy bystrin, kde se oko krásou opíjí, kde veleba duši povznáší. To mi stačí, žiju tam sobě onu volnou hrstku dnů! Nemám v horách ambicí! — Čert ví, proč tu hájím svůj sport, jako by sám o sobě mohl být nějakou příhanou? ...«

Jak krásné kredo bohaté a statečné duše zní z těchto silných slov! Bylť Chodounský jako turista neobyčejně vytrvalý, vzdorující i námaze tělesné i nepohodě. Cvičné nedělní výlety do širšího pražského okolí, podnikané pravidelně po celý podzim i jaro za každého počasí, a podle možnosti i v zimě, nebývaly obvykle kratší než 40 km pěšího pochodu. Ve vysokém věku, jako sedmdesátník naučil se ještě jezdit na lyžích, aby mohl užívat milované

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

LYŽAŘŮM

pro túry

i závod

vyzkoušenou výzbroj
dodává známý odborník

ALEX PRŮCHA

Praha I., Národní třída č. 25.

Telefon číslo 33017.



**CENÍK 1931-2
PŘINÁŠÍ.**

1. Termínovou listinu
2. Jízdní řád 1931-2
3. Relace
4. Doprav. řád
5. Pokyny mazání
6. Kalendář
7. Praktické rady
8. Velký výběr
9. Nižší ceny
10. Dokonalé druhy

ŽÁDEJTE ZDARMA.

přírody i v zimních měsících. Svoje turistické vzpomínky, ke kterým se vždy rád vracel, vydal několikrát tiskem (Na horách, upomínky z Alp a Tater, 1893; Z Alp, 1895; V Slovanských Alpách, 1899; do r. 1897 uveřejňoval pravidelně každoročně stati v Alpském Věstníku, ale mnoho článků turistic. obsahu rozptýleno je i v jiných časopisech).

V prof. Chodounském odešel z našeho středu vzácný člověk, vyrovnaný filosof-optimista, estét a milovník přírody hluboce umělecky založený, člověk, který i v nejnepříjemnější na pohled situaci dovedl najít, vidět a ocenit vždy jen krásu; ač prošel trpkými bolestmi a utrpením života, zachoval si svůj optimismus a smysl pro krásu do posledního okamžiku. Odešel navždy a nám zanechal jen svůj apoštolsky zářivý příklad vytrvalosti, důslednosti, optimismu a víry do budoucna. Čest jeho památce!

Generální honorární konsul českoslov. v Oslo Ingwald Nielsen mrtev. Českoslovenští lyžaři, zavítavší předminulou zimu na střeoevropské zimní hry do Oslo znali ho všichni. Svou milou povahou zapsal se tehdy ihned do srdce všech přítomných. Byl opravdovým přítelem našeho národa, a těšil se vždy z úspěchu našich lyžařů hlavně tehdy z umístění naší vojenské hlídky v tak těžké konkurenci. Procestoval několikrát Československo a poslední dobu jezdil se léčit do Jáchymova. Jako velkoobchodník přivedl svůj závod z nepatrných počátků na vedoucí místo v celém Norsku. Od roku 1921 byl v Oslo naším generálním konsulem a věnoval se celé svému úřadu. Vyznamenán byl komandérem řádu sv. Olafa, švédským řádem Gustava Vaassy na zelené stuze, od naší republiky pak dvojnásobným řádem Bílého Lva. Zemřel po těžké operaci ve věku 58 let. Svaz lyžařů zachová mu trvalou vzpomínku. K. R.



Budte připraveni ...

až Vás sníh zavolá k radostnému bílému sportu. Prohlédněte svou lyžař. výzbroj a výstroj. Doplňte jí! Zdarma zašleme Vám podrobný ceník sportovních potřeb pro zimu 1931-32. Napište si o něj!

PRO ZDRAVÍ — ZIMNÍ SPORT; PRO DOKONALOU A PŘESTO LEVNOU VÝZBROJ A VÝSTROJ —

Fach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40-TELEFON 338-7-3

Emil Solleder †. Na Meije, královském massivu skupiny Dauphiné, zahynul jeden z nejlepších alpistů a lyžařů dneška — dobrý přítel českých sportovců — Emil Solleder.

Narodil se 23. srpna 1899 v Mnichově. Již v jinošském věku oddal se alpistice a lyžařství. V r. 1923 dobyl mistrovskou hodnost v Rakousku. V r. 1925 stal se diplomovaným vůdcem D. a Oe. Alpenvereinu a dvě léta po tom autorisovaným učitelem jízdy na lyžích, jako nejlepší pomocník a druh Hannese Schneidra. Německý lyžařský svaz pověřoval jej odpovědnými funkcemi doma i v zahraničí. R. 1926 vedl německé závodníky na Holmenkol, kde závodil s dobrým úspěchem v 50km běhu. R. 1928 byl kapitánem německého mužstva na II. zimní olympiádě ve Sv. Mořici. V následujících letech stal se německým svazovým komisařem při cvičitelských a vůdcovských zkouškách. Při vši své mnohostranné činnosti byl i literárně činným. Mimo řady novinářských článků, byly vydány knižně jeho velké nové výstupy, řešící problémy, na něž nestačili ani Piaz, ani jiní slavní lezci. Odborné listy rády uveřejňovaly jeho odborné technické články lyžařské a lezecké. Loni vyšla v Mnichově poslední jeho knížka »Vosk a sníh«, zabývající se ožehavou otázkou mazání. — Jeho poslední výstup byl tento:

V pondělí 27. července o 4. hod. ranní vstoupil Solleder s Holanďanem Jollesem do děsivých stěn Meije. Vše šlo hladce. V pozdních hodinách odpoledních bylo vše, vzdor sněhové bouři odpoledne, šťastně dokončeno. Pro tu bouři nepoužil Solleder pro sestup obvyklou stezku do La Grave, nýbrž přechod a sestup k Brèche Jos. Turc a k etançon-skému ledovci, protože tím by odpadl pro pozdní hodinu pravděpodobný bivak. Také doufali nalézt ve skalách

Dobrý sport v oděvu a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

Nové!



zák. chrán.
pat. přihl.

irine nanášeč vosku na lyže

Důležité pro každého lyžaře!

Epochální vynález, který umožňuje voskování a zehlení lyží horkým voskem, na jedinou a pohodlně, za několik minut, doma i v přírodě. Velmi výhodné a cenné! Vyžádejte si tento přístrojek u svého obchodníka. Prospekti zdarma.

Jediní výrobci:

'Cirine'-závodny Josef Lorenz
a spol. Hlavní sklad
Praha XIX., Uraľská ul. 770.

lepší ochranu před sněžnou bouří. Stan měli pro všechny případy s sebou.

V 1/7 večer počali sestupovati s Brêche Jos. Turc do jižní stěny. Jolles líčí události takto: »Chtěli jsme se sláňovati přes 8 metrový převěs na sutkový sráz. Odvázali jsme se, svázali obě lana, aby sahala co nejnižší, položili jsme dvojitou smyčku kol skalního balvanu a zavěsili do ní lano. Spouštěl jsem se prvý. V tom okamžiku stál Solleder vedle zájistného balvanu a dával pozor na provazy.

Nalézal jsem se již skorem u země, asi 3 m, když lano povolilo a spadl jsem na štěrkový svah, po němž jsem sjel asi 10 m, než jsem se zastavil. Neviděl a neslyšel jsem nic jiného, než rachot kamení do hlubiny, před nímž mne chránil můj převěs. Nic se mi nestalo — chtěl jsem to voláním sdělit Solledrovi, nad převěsem stojícímu, ale ten tam již nestál.« —

Co se stalo, nikdo neví. Snad viděl Solleder uvolňovati se zájistný balvan a chtěl Jollesova lano zachytiti, snad sletěla se shora kamenná lavina, zasáhla ho, vyvrátila

balvan, přerazila provazy, smyčku a srazila ho do hlubin — to jsou otázky, na něž nikdo nemůže odpovědět.

Lana spadla na sutkový svah pod Jollesem se prostírající, silně poškozena, ba přesekána na několika místech. Smyčka nebylo nalezena. Jolles na místě nešťestí přenocoval a druhého dne vrátil se do La Grave a v úterý večer dospěl do La Berarde. Ve středu nalezli dva vůdci Solledera na etançonském ledovci na úpatí jižní stěny. Byl pohřben v La Berarde a pak převezen do svého domova u Sv. Antonu na Arlberku.

Tato tragedie vyvolává vzpomínku na podobné nešťestí, jež se stalo přesně před 46 lety, skorem téhož dne (26. července) — kdy zřítíl se také s téže stěny Meije, se zmíněné sněžné terasy, nedaleko Solledrova místa, jiný Emil, také oběť přetrženého lana — Emil Zsigmondy, slavný alpský průkopník, nejschopnější své doby. Tam dole pod srázy jižní stěny na etançonském ledovci ležela také jeho mrtvola.

Od mládí táhlo Solledera jeho srdce do hor, kde nalezl nový domov, dobu slávy, ale i brzkou smrt alpisty.

Závody.

X. přespolní běh Svazu lyžařů konal se dne 18. října 1931 v Hranicích na Moravě. Klub Old Skautů v Hranicích byl letošního roku pověřen uspořádáním tohoto prvního běhu na Moravě a svého úkolu po všech stranách zhostil se dokonale. Nádherné počasí, velká účast diváků z řad občanských i vojenských, přítomnost vysokých vojenských hodnostářů, to vše tvořilo skvělý rámec tohoto běhu, jehož zúčastnil se rekordní počet 130 závodníků. Start a cíl byl před sokolovnou, jež byla dána závodníkům k dispozici pro převlékání i ke koupání po závodu. Trať byla vedena většinou lesem, měla asi 150 m výškový rozdíl a byla skvěle vyznačena a opatřena množstvím kontrol. Zásahu o celé provedení má v první řadě náčelník p. Max Ryška, který prokázal, že je nejen skvělým organizátorem, ale i současně výborným závodníkem. Zajímavé bylo, že ač start a cíl byl na téměř místě, přece nikterak nevdalo, že závodníci ještě vybíhali od startu a současně již vbíhali druzí do cíle, takže diváci měli krásnou nepřetržitou podívanou. Velký dojem učinila též značná účast vojska, jež startovalo jednak v kateg. athletické a jednak v ústroji hlídkovém. Vzdor tomu, že účast byla tak velká, přece překvapilo, že z toho počtu vzdali se pouze tři závodníci. — Jediným temným bodem celého závodu byla neúčast závodníků z Čech i závodníků z Brna a Nového Města na Moravě. Čeští závodníci měli alespoň omluvu ve velké vzdálenosti, ale nikoliv závodníci brněnští a novoměstští. —

Po vysvětlení závodní trati pozdravil za Svaz lyžařů závodníky oficiální zástupce Svazu Dr. O. Brauner a za pořádací klub předseda Dr. Štekl. — Jako soudci fungovali: Dr. O. Brauner, Wecker, inž. Sekanina, taj. Krňoul, Schreiber a Terk.

Výsledky:

Třída starších A a B na 8 km: 1. Šponar, LK. Ostrava, 33.06, 2. Švanda, LK. Ostrava, 36.25, 3. Gregor, LK. Olomouc, 36.26.

Třída II. na 8 km: 1. Blomann, KL. Vinohrady, 28.53, 2. Pitucha, OS. Hranice, 29.37, 3. Ryška, OS. Hranice, 30.19, 4. Vitásek, SK Baťa Zlín, 5. Plesník, P. j. Radh. M. Ostr., 6. Ševčík, OS. Hranice, 7. Steiner, L. O. KČST. Opava, 8. Fluxa, P. j. Radh. M. Ostr., 9. Zelinka, SK. Baťa Zlín, 10. Zelniček, LČ. Ostrava.

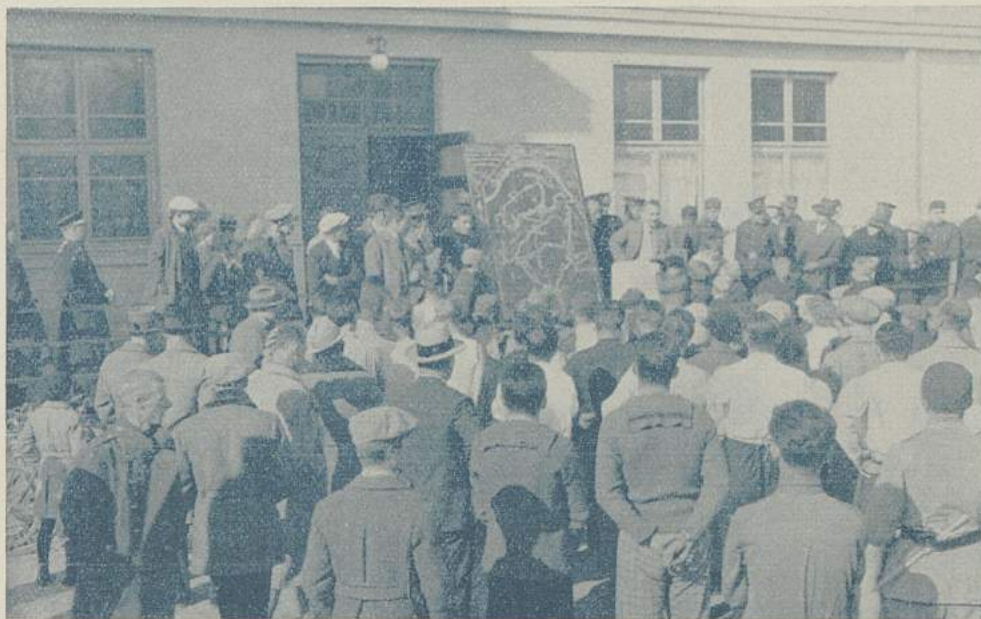
Třída III. na 8 km: 1. Šícha, SK. Baťa Zlín, 30.34, 2. Pitucha, OS. Hranice, 30.48, 3. Haviger, OS. Hranice, 33.24, 4. Ochrana, OS. Hranice, 5. Zikeš, OS. Hranice.

Kategorie nereg. závodníků, členů Svazu a hostů: II. tř.: 1. Velart, OS. Hranice, 30.28, 2. Petruš, SK.

Prostějov, 31.19, 3. Ivanyšin, OS. Hranice, 31.58. — III. tř.: 1. Krčmářský, Sokol Nová Bělá, 30.51, 2. Černý, Sokol Lipník, 32.12, 3. Kremer, LK. Ostrava, 33.49.

Kategorie vojska, 1. skupina v ústroji lehkooathletickém: 1. des. Totek, p. pl. 40, 30.26, 2. voj. Neuhauser, děl. pl. 108, 30.26, 3. npor. Steiner, děl.

V E L O X
O S K Y
JSOU VOSKY
spokojených
lyžařů.
JSOU DOBRÉ
A PROTO JE SVAZ LYŽAŘŮ RČS.
doporučuje



Výklad trati před zahájením X. přespolního běhu Svazu lyžařů v Hranicích.

odd. 258, 32.12, 4. voj. akad. Indrák, v. a. Hranice, 5. svob. Vyškovský, p. pl. 34, 6. voj. Pístecký, p. pl. 34, 7. voj. Kaczmaly, děl. pl. 108, 8. svob. Vrubel, p. pl. 34, 9. č. asp. Tomek, p. pl. 34, 10. voj. Kürschner, děl. pl. 108.

2. skupina v ústroji hlídkovém: 1. voj. Grossmann, p. pl. 40, 38.55, 2. voj. Štibrani, děl. pl. 108, 39.00, 3. voj. Sochorek, p. pl. 34, 39.22, 4. voj. Machálek, voj. ak. Hr., 5. svob. Tomanec, p. pl. 40, 6. voj. ak. Mašek, voj. ak. Hranice, 7. des. Müller, p. pl. 34, 8. svob. Hartenberger, p. pl. 40, 9. v. ak. Salomon, v. ak. Hranice, 10. des. Štěrba, děl. pl. 108.

Závod dorostu na 4 km: 1. Šrubar, P. j. Radhošť Ostrava, 13.30, . Mildner, Skauti Hranice, 13.36, 3. Horák, P. j. Radhošť Ostr., 13.40, 4. Kunc, SK. Baťa Zlín, 5. Ochrana, Skauti Hranice, 6. Matějček, Skauti Hranice, 7. Hapala, Skauti Hranice.

Závod žen na 4 km: 1. Čermáková A., 19.16, 2. Studená A., 19.42, 3. Čermáková St., 20.55, 4. Bransteinová, 5. Šefčíková, všechny Skauti Hranice.

Vítězům jednotlivých tříd věnovány byly krásné čestné ceny a plakety.

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA

**DESKY
A FILMY!**

LYŽE

**VÁZÁNÍ - HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
SÁŇKY**

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

Geníky zdarma.
Klubům sleva.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.



Sportovní dům
Skauting
Vás vypraví!
Praha II., Vodňáková 6, palác „Skaut“



K RUDL:

Ze země půlnočního slunce.

Norge Midnattssolens og Nordlysets land, Norsko země půlnočního slunce a severní záře. S tímto lákavým titulkem norských brožur a propagačních plakátů setkáte se v každé cestovní kanceláři a nádražní halle. Půlnoční slunce a golfský proud jsou nesmírně důležité pro zemi, ležící na 58°—71° severní šířce, vzdálena jsouc pouhých 19° od severního pólu. Díky půlnočnímu slunci, které vysílá svůj svit severně od polárního kruhu od května do konce července nepřetržitě den i noc, země hýří vegetací všeho druhu. Ovoce i květiny majíce při nepřetržitém svitu slunce nadbytek vláhy, rychle zrají. Zní to skorem až k neuvěření, že i tabák se zde v určitých místech pěstuje. Léto v Norsku. Jest snad krásnější než zima, neb skýtá vám tolik možností sportů. Plachtění při rozervaném a zalesněném pobřeží, ve vnitrozemí pak lov zvěře všeho druhu, campírování, gletrování spojené s letním lyžařením na ledovcích a konečně jeden z nejpobulárnějších letních sportů v Norsku, chytání pstruhů. Sta lidí z měst (nesmím říci tisíce při zdejších řídkém zalidnění 8 lidí na 1 km²) stěhuje se v létě do svých chat, a tam, kde nespočetné množství bystrin, vodopádů a jezírek spojuje se v hukot a šum, kterému tak rádi přivýkáte, oddávají se po celé dny tomuto sportu. Chytání pstruhů jest zde ovšem velkým požitkem, neb při trochu dovednosti a znalosti umělých vnaidel dostanete vždy hojnost úlovků.

V okruhu hardangerského ledovce, kde jsem se též oddával a mohu říci propadl tomuto sportu, uložili jsme průměrně každý 20—30 pstruhů denně. Výše v horách není potřebí zvláštního povolení k lovu. Z cizinců jsou to opět Angličané, kteří sem každý rok jezdí dokonale vyzbrojeni. Jinak ještě výše v horách se s cizinci velice málo setkáte. Málo komu se zachce vzít si s sebou jen to nejnnutnější a vydati se přes nekonečné množství sněžných polí, bystrin, roklí a ledovců do chat, zbudovaných skorem vesměs norským turistickým svazem. (Den norske turistforening.) To, co jest někdy na norských mapách naznačeno jako cesta, cestou vlastně není. Je to jaksi několika na sebe nakupenými kameny označená snadněji přístupná země. Na kameni jest občas červenou barvou napsáno T písmeno. Značení pro celé Norsko. Pro běžné gro turistů jest takorčka nemyslitelné absolvovati některé túry. Co tělesné námahy jest potřebí někdy vynaložiti na zdolání pouhých pár kilometrů půdy, a to, prosím, není jen jak to normálně v horách přichází ke konci túry na př. k zdolání konečného vrcholu. Zde to začne obyčejně hned při počátku a opakuje se to v tak krátkých intervalech, že vás to někdy, zvláště při špatném počasí, přestává bavit. Přijde se na př. do situace následující. Prudká horská bystrina a musíte přes. Existuje sice primitivní přechod v podobě dvou

silných klád k sobě spojených a položených na ostrovní balvan, z kterého jest opět pokračování na druhý břeh. Snad vlivem větší vody druhá část se uvolnila a uplavala. Co dělati. Musel jsem opatrně přejíti na balvan s námahou vtáhnouti k sobě klády, položiti na protější břeh a přejíti. Zdá se to velmi jednoduché a samozřejmé, ale máte-li již za sebou nějakých 15 km lezení, jste velmi šťasten, když zdoláte i překážku tohoto druhu. Jinak opět přijde v cestu celý ohromný masiv nakupených balvanů, přes které podnikáte jednotlivé miniaturní horolezecké partie. Takových a podobných situací jest



Přechod jazyku Hardangerského ledovce
(Norsko).

Foto Rudl.

celá řada a jste nakonec velmi rád, když vykonáte 2—3 km průměr za hodinu. A byly jistě poměry tak před 30 lety daleko horší. Nyní má norský turistický Svaz vyznačeno přes 1000 km horským značením a združuje v 6 hlavních bodech středního a jižního Norska, t. j. v Jotunheimen, Setesdalen, Hardangerviddē, Dovrefjelenen, Rondane a Østerdalen 44 horských chat vesměs velice dobře vypravených a udržovaných.

Ke konci července zastihlo mne pěkné slunné počasí v Kongsbergu, exportní to stanici Norů pro Československo. Rozloučil jsem se se všemi známými inž. Hansena nevyjímaje a rozjel jsem se romantickým údolím numedálským, idylickou lokální drahou, stále podle zalesněných břehů řeky Nore.

Co krásných scenerií se vystřídá než dojdete po 5 hodině jízdy do Rödbergu, konečné to stanice dráhy.

Hned po příjezdu překvapí každého největší zásobovací stanice elektrického proudu pro celé jižní Norsko. Ze sedmi set metrů výše řítí se po svahu



Mraky vystupující z hardangerského fjordu. Vpředu turistické značení.

Foto Rudl.

v 6 kovových rourách o průměru několika metrů voda do turbin obrovské elektrárny. Transformátory nevídaných rozměrů napájejí vedení do stakilometrových vzdáleností. Jest to gigantická stavba moderní techniky reprezentující sumu několika desítek milionů norských korun. Rödberg, nádherně položený uprostřed lesů, jest vklíněn hluboko do údolí a zdá se, jakoby již žádná silnice nemohla odtud vyjít. Avšak mohutný rutevogn 6sedadlový Chrysler rozjede se odvážně nekonečnými serpentinami přes hluboké rokle a hučící vodopády nahoru do hor směrem na Opdal. Ve výši 1200 m jedeme již po náhorních planinách kol jezírek a šumících bystrin. Co chvíli dá znamení nějaký tramp rybář a sveze se za 50 örů několik kilometrů na stupače vozu k dalšímu lovišti. Ve Flataaker hotelu zastavili jsme jenom na chvíli, aby se zahřátý motor trochu vychladil, a pokračovali jsme opět volným tempem listnatým podrostem několika serpentinami k našemu cíli Geilo. Tato stanice bergenské dráhy leží na kotě 794 m, což v Norsku s ohledem na relativitu výšky jest dosti, ale máte dojem, že nejste v horách. Jest to ohromná náhorní planina s jezery, řekami a peřejemi a další vyšší pohoří jest odtud ještě hodně daleko.

Za jízdu 85 km trvající 3 hodiny zaplatíte 12 nor. korun (108 Kč) a máte ihned připojení na bergenský rychlík. Z Geilo bergenská dráha již silně stoupá, a projíždí množství dřevěných tunelových krytů proti sněhovým závějím. Za Hangastølem, známém to východisku túr, dostáváme se do oblasti věčného sněhu. Ještě několik tunelů a v dáli již se blýská hardangerský ledovec. Po malé chvíli vjíždíme do Finse, jedné z nejvyšších stanic bergenské dráhy, 1222 m vys. Pasážéři vystupují a v rychlosti fotografují ledovec s jezerem.

Vystoupil jsem zde, neb to bylo moje budoucí východisko pěších a lyžařských túr v Hardangerviddě. Finse hotel, jediná stavba ve Finse, mimo nádraží-

ních budov jest 3 patrová budova o zastavené ploše 1036 m². Má 75 pokojů komfortně zařízených vyhovujících i nejnáročnějším turistům. Jest znám mnoha našim lyžařům, kteří sem přešli zimu vykonali hromadný výlet u příležitosti středoevropských zimních her v Oslo.

Ráno slunce svítí, ale teploměr ukazuje pouhé 3° C. Po vydatném frokostu (snídani) zapůjčili mně v hotelu lyže, boty a hole. Jeden Östbye Klister a s chutí jsem se dal do mazání. Několik Anglánů dozvědělo se o mém úmyslu a přišli ke mně, jestli by nemohli se připojit. Mysleli asi, že se zde velice dobře význám. Byl jsem skorem rád, že nepojedu sám a za malou chvíli jsme vyrazili v počtu 5 osob ke hranici věčného sněhu. Jezero bylo nutno obejít, čímž se cesta k pěknému souvislému firnu protáhla na 2 hodiny. Byli jsme věru rádi, když prkna byla připnuta a my stoupali. Firn zde nebyl zvlášť kvalitní. S přibývajícím výškou, tak asi na kotě 1500 m, byl již absolutně suchý a zrnitý, takový, jaký v Krkonoších se málo kdy vyvede. Přejeli jsme nejvyšší bod hardangerského ledovce, 1998 m, a počali jsme sjíždět v okruhu 10 km na souvislém sněhu přerušným občas nějakou tou špaltou, které jsme se vždy uctivě vyhnuli. Synové Albionu byli nadšení a nemohli jsme se ani dost nasytiti všech těch švihů v tak ideálním firnu. Slunce ještě plně svítilo na sněhové pláň, když vraceli jsme se hladoví a přece trochu unavení — hlavně tím elánem, jakým jsme se věnovali bílému sportu v plném létě. Po několika sklenkách whisky a skvěle připravené večeři bylo již vše v pořádku, a milé teplo ústředně vytápěného hotelu přešlo i do našich těl. V matném šeru hotelové hally počala v krbu praskati polena borovic. Ještě v 10 hodin večer kotouč půlnočního slunce mdlé ozářoval vrcholky hardangerského ledovce, zatím co my usadili se u krbu a oddali se vzpomínkám zažitých příhod posledních dnů.

Ještě jeden den věnoval jsem se lyžaření. Více dnů by mě to jistě přestalo bavit, neb stále nošení namazaných lyží 2 hodiny ke sněhu a 2 hod. zpět přestane bavit i toho největšího lyžařského fanouška. Rozloučil jsem se definitivně s Finse a nastoupil pěší túru přes Daemevaashytta do Eidfjordu. Vyšel jsem sám a jenom jsem měl stále starost o počasí, aby se nezhoršilo a nepřineslo déšť neb ještě horší mlhu, v které bych byl ztracen. S počátku 2 km to šlo do břeh, podle známého horského značení. S přibývajícím



Daemevaashytta (1.200 m). Foto Rudl.



Odpočinek cestou na Rysy (Vys. Tatry).

Foto Glogar, Praha.

cím kamením a nakupenými balvany terrain netoliko, že se stával neschůdnější, ale i značení se velmi pletlo. Trvalo to chvíli než jsem se vžil do terrainu a jaksi instinktivně počal již na dálku tušit příští značku. Po absolvování několika bystrin a sněhových polí, po kterých se velice dobře šlapalo, neb firn byl krásně ulehlý, dostal jsem se do větších výšek (1700 m) a měl jsem rozhled na ohromný masiv pohoří v Hardangerviddě. Po 4hodinném šlapání a lezení počasí se zhoršilo. Vzrůstající vítr rozehnal zanedlouho mračna a když jsem stanul před barierou jazyku hardangerského ledovce, bylo již opět pěkně. Nyní mě čekal ještě malý, ale perný kousek: přechod přes rozervané masy jazyku ledovce k chatě. Značení na ledovci bylo pomocí kusů dřev a černých hadrů na žel. obručích. V některých místech příští značku jsem obtížně hledal, neb třpyt ledu mě osleval a značky byly v dosti značných intervalech vzdálené. Přechod mimo označení jest nemožný. Na každé straně trhlina, 30 i více metrů hluboké, šklebí se na vás. Velmi opatrně přeskočil jsem trhliny i 1 široké, neb uklouznutí je vždy možné a nějaké volání o pomoc bylo by zde úplně zbytečné. Byl jsem věru více než rád, když se mi náhle na skalnatém útesu objevila Daemevaashytta, 1300 m vys. Po celou dobu mé 5ti hodinné túry nepotkal jsem nikoho. Teprve v chatě, která se mi zdála úplně opuštěná, uvítali mě 3 norské párečky, které zde trávili několik dnů své dovolené. Chata je obývána staříčkým kustoďem a jeho dvěma vnúčkami, kteří se starají o vaše pohodlí. Jediný přístup k chatě existuje vždy přes ledovec, neb leží na skalnatém ostrohu, z kteréžto strany jest nemožný přístup. Zásobování chaty je jistě velmi obtížné v každém směru, neb dříví nutno nositi z velké dálky. V zápisní knize norského turistického svazu jsem zjistil, že chata je navštěvována,

možno říci, výlučně domácími turisty, neb od let předválečných zde bylo snad jen 20 až 30 cizinců.

V průvodu 2 Norů a Norek nastoupil jsem příští den cestu do Eidfjordu, konečně to stanici hardangerského fjordu. Opět museli jsme přejít jazyk ledovce, který zde klesá a končí na kotě 1100 m v jezírku s mohutně padajícím vodopádem do Simodálu v hardangerském fjordu. Sestup k moři poskytuje oku ten nejkrásnější požitek. Fjord byl zahalen pod námi bílými kotouči mraků, které vítr pojednou rozehnal přes naše hlavy. Úžasný plastický obraz. Zde fjord končí zařiznut 150 km do vnitrozemí! Sestup jest velmi zdoluhavý a unavuje. Stále a stále máte váš cíl pod sebou a přibližujete se nepatrně. Až teprve, když dostanete se do oblasti kleče a konečně i stromů, ubývá vám cesty rychleji.

Jest krásný letní večer v Eidfjordu. Rybáři zatahují sítě a jejich staré bárky opatřené pomocným motorem tak groteskně bafají do absolutního ticha. Temně zelené, místy až do černa zbarvené moře, tvoří krásný podklad, pro bílé, červené, zelené a modře natřené rybářské čluny. Na žlutozelených lukách jest posazeno blízko břehu několik rumělkově a bíle natřených rybářských chat. V těsném sousedství pak samé borovice a staleté smrky a ještě výše bílé vrcholky hor končící vodopády. Jediný hotel Vöringfoss, s vlající norskou vlajkou na stožáru, jest trochu více nápadný v tomto idylickém severském koutu.

Přišli jsme včas. Za 1/2 hodiny zahoukal bílý parník Vöringen. Starý, jistě ve službách bergenské Dampskibsselskap zšedivělý, kapitán přijal nás na palubě svého neméně starého, avšak skvěle udržovaného a čistého parníku, kterým jsme připluli celým tím krásným hardangerským fjordem do starého norského přístavu Bergen.



První sníh ve Vys. Tatrách: Dämenovská dolina.

Foto Hellebrand, Praha.

IVAN KOMÁREK:

Naše ženy na lyžích.

(Trochu retrospektivní causerie).



Před deseti, patnácti lety, kdy nebylo té metodiky v lyžařství, s jakou se setkáváme dnes, a jezdilo se, aby to pokud možná jelo a aby bůh byl milostivý, nebyla celková »montáž« ženského zjevu na lyžích ještě úplně dokonalá. Nechci zde mluvit o ženských zjevech na lyžích z let devadesátých a počátku století v dlouhých sukních s vysokým úcesem a ledoborcem — měly s lyžařstvím málo společného, neboť jejich jezdecké výkony rovnaly se nule. Přišly zjevy s přehnanou linií breeches, tak málo slušících

průměrně typické české figuře tehdejších mladších žen. Ve vzrůstajících centrech říšskoněmeckého lyžařského sportu v Horním Wiesentale, Schreiberhau, Krumhüblu, Garmischi, kam jsme tehdá občas zabloudili, mihla se i krátká sukénka — ale i v té zpravidla neuměla žádná z nositelek jezdit. Jakž takž jezdit podle nynějších pojmů uměla tehdá extra třída několika jedinců; středních dobrých jezdců, kterých dnes máme spousty, nebylo. Skutečně jezdilo jen pár geniů. Ostatním chyběl — systém.

Lyžařka v kalhotěch je kus kulturní historie. Neměla na různých ustláno. V Jilemnici, Vrchlabí a na boudách žádný se o to nestaral, tam jsme byli relativně mezi sebou. Ale v Praze a v městech ve vnitrozemí na ulici zkusila tak, jako kdyby běžela nahá. Ne bez typičnosti pro tu dobu je příhoda, která se stala asi dva roky po válce naší dobré tehdejší ly-

žařce, pí Skramlíkové v Partenkirchen. Partenkirchen je hezké malé městečko v Bavořích. Je-li sníh, jsou tu pěkné svahy a vysoko nad městem je lyžařský ráj. Dnes je Partenkirchen a Garmisch známým místem zimních sportů. Nahoru na Kreuzeck vede dráha a je odtamtud známý krásný, dlouhý sjezd. V Partenkirchen tedy, kdysi po válce začalo se s lyžařským sportem, ale ženy nesměly v lyžařských kalhotěch do města. Přes kalhoty musila být sukně, která se za městem nabíla do tlumoku. Bylo to v chlebenkové době a zmíněná naše lyžařka odskočila si jenom naproti hotelu na obecní úřad pro chlebenky. Obecní ouřada ji ujistil, že sice chlebenky jsou, ale ne pro ženské v kalhotěch (nicht für Hosensweiber!).

Tak to vypadalo před 12 lety. Bylo málo dam u nás, které si bez sukně přes lyžařské kalhoty troufaly v Praze jít na nádraží. A měly jsme již tehdá dámy, které jezdily dobře: Máču Rösslerovou, Hanušovou, Amelii Baxovou, Lolu Mězlovou, Růžku Rottovou, Vorlíčkovou, Jarolínkovu sestru, Sašu Skramlíkovou, Reinwartovou, Olgu Scheinerovou, Malou, Martu Viškovskou, Metelkovou, Bartoníčkovou a několik dam Pražské a Vrchlabské německé společnosti. Dnes můžeme každou ženu, která není beznadějně netalentovaná, je proporcionálně stavěná a má určitý charm, neřku-li jakouši sportovní předvýchovu, v osmi dnech naučiti slušně jezdit na lyžích. To je tím snažší, nemá-li nelogického odporu proti tomu, který je tak málo vysvětlitelný, jako tento druh ženského odporu proti různým jiným věcem.

V zásadě může se každá žena státi dobrou lyžařkou, prodělá-li určitou sportovní výchovu. Při této výchově si vstřípí, jak se má v každé situaci chovati.



Nová lyžařská technika jest organisovaná tělesná rovnováha, duchapřítomnost a pád. Pád je organisované promyšlen a je dnes hračkou proti dříve! Jak bylo řečeno, v osmi dnech může každá žena didakticky vniknouti do pravidel postoje, pohybu a metody dnešní lyžařské úrovně, což jí při dalším výcviku umožní jako blesk sjížděti a jako pířko běhati. Není třeba na učení jezdit k Hannesu Schneiderovi na Arlberg. Máme dnes dost mužů dobrých jezdců k vyučení naší ženské třídy, ať vezmu jen výletní partu Krňoulovu a jiné cvičitele a výsledky, které byly viděti při cvičitelských zkouškách. A chce-li míti žena systém výcviku z ženských rukou, máme naši dobrou Lídu Zemanovou. Ale troufám si říci, že ženská výchovná ruka je vždy na úkor rasanci v jízdě vycvičeného, byť i metoda výcviku ve složkách pohybu, v běhu, při švících a sjezdech byla absolutně dokonalá.

Musíme ten rozdíl starého způsobu a nového přece jen míti na mysli. Laikovi bude hovor o různých stylech jízdy španělskou vesnicí a nám tolikrát poslouchaný kontemplační rozhovor o rozdílu školy norské a arlberské ohromnou otravou. Myslím, že si neuvědomujeme, že naše česká škola jízdy se utvořila sama a všechny jmenované cizí prvky zdravě se v ní ztrávily. Dříve před lety se jezdilo v strnulém postoji po dlouhých svazích a přišla-li kolébka, zasněžený balvan nebo jiná překážka, byl z toho obyčejně preventivní výmaz. Dnes jezdí se na dlouhých, prudkých svazích v podřepu, pružně a ohebně s veškerou energií v kolenech (ne v hlavě!) a systém práce kolen je dnes tak architektonicky vospělý, že obtiže únavy a nebezpečí lyžařské jízdy jsou zdecimovány na minimum. A jako má Feldberg a Arlberg nekorunovaného krále v opáleném Hannesu Schneidrově a nekorunovanou královnu v lady Brohl, má téměř každá naše bouda v Krko-

noších svého nekorunovaného krále jízdy a o vánočních hemží se to všude po boudách povinnými kursy klubů. Zde na hřebenech potkávají se o svátčích a nedělích a o závodech téměř titíž lidé. To založilo kmen lyžařů a lyžařek s mnoha nezahladitelnými zážitky přátelství a lyžařského nadšení v duši. To udrželo velikost našeho lyžařství, když odpadly masy těch, kteří počali na lyžích jezdit, když se to stalo módou.

Tam na hřebenech v boudách a v terénu neexistují hodnoty a hodnotní třídy. Hodnocen jsi podle toho, co umíš na lyžích. A platí to dnes stejně pro muže i ženy.

A když vidíme naše muže dobrých závodních jmen a naše staré lyžařské techniky sjížděti s hor, vidíme mezi nimi dnes v stejné jezdecké kvalitě, s touž rasancí sjížděti i naše ženy, ať jsou to naše osvědčené závodnice Běla Friedlándrová, Marklová, ať Guťa Hochmannová, Volešáková, Beranová, Peřová, Jelínková, sestry Kindlovy, Šeflová, Krongeigerová, Barbieri, Brabcová a víme vše, co máme věděti, abychom rozuměli na lyžích jezdicí ženě. Je sloučena se svými lyžemi tak, jako jockey na hřební jízdě se svým sedlem a třmeny. Drží s gracií své hole vzadu a sjíždí divoký sjezd, kroužíc ve švících a obloucích s největší rychlostí, s plyným půvabem pohybu, měříc sklon dráhy, vážíc jistotu jízdy, plna duchapřítomnosti a zároveň odvahy: Amazona bez koně!

A to je již dokonalý styl! Známe — nám dnes směšné postavy z dob, kdy se u nás začínilo jezdit na lyžích a kdy se hledal styl a honily teorie. Norové byli zakladateli vývoje lyžařství v Evropě a jsou v lyžařství dodnes extratřídou. Jezdí přírodním stylem, někdy strčí i hole mezi nohy. Jezdí proto tak dobře, poněvadž mají staletou tradici a jejich dámy také, není to však krásné pro oko. Styl, který dnes u nás se jezdí, začíná býti dobře propracovaným a může býti i našim klasickým stylem. Mám mnoho důvěry: Nejezdí jím jenom muži, jimž to skoro v každém sportu sluší. Vidíme jej již i u žen, jimž to ve sportu předem a zpravidla nesluší.





Sjezd školních dětí v Adelboden (Švýcarsko). Foto Gyger, Adelboden.

J. P. Z. PILNÁČEK:

Severní stěnou Matterhornu.

Bylo to vzrušení v Zermattu. Před Seilerovým hotelem se kupili lidé, turisté vráželi do sebe fotoaparáty, operatéri založili do přijimačů čerstvé dlouhé filmy, u dalekohledu v zahradě »Mont Cervinu« stály do večera fronty. Několik hloučků starých známých vůdců živě debatovalo a mezi nimi stáli nebo chodili reportéri světových listů s blokem a tužkou.

Jako hrozný zobák, kterým děsný nějaký netvor prorazil kůru země, ční a rudne v západu slunce nad Zermattem Matterhorn. Mnohé stránky dějin této hory jsou zarudlé krví. Titan-Cas okrouhal ho na trojboký jehlan. Po všech třech hranách a po dvou plochách byl dobyt. Jen severní stěna nad Zermattem stála dosud v bělostné, nedotčené sněhové říze. Tam někde se zřítíl při Whymperově prvovýstupu mladý lord Douglas, po němž dosud se nenalezlo ani památečky. Stěna ta se zvedá 1500 m strmě, místy kolmo nad úpatím. Nejslavnější vůdcové se o ni pokoušeli, ale nad 500 m se nedostali. Oči těch nejlepších alpistů se od ní vždy malomocně odvracely.

Letos koncem července přijeli do Zermattu dva mnichovští studenti, bratři František a Antonín Schmid. Přijeli na kole, na dráhu neměli. V těžkých rancích měli na zádech hotel, lůžko, kuchyni. Dva dny bydlili a vařili si ve stanu pod matterhornskou chatou a při tom obcházeli, zkoumajíce stěnu, a o svém výkonu napsali tuto prostičkou zprávu.

Stan pod Matterhornem složili v pátek 31. července před půlnocí. Ve dvě ráno se zastavili u matter-

hornské chaty a požádali chatného, aby partie, která chtěla nahoru švýcarským ostrohem, dala pozor, aby nepadalo kamení, že budou ve stěně. Přešli matterhornský ledovec a stanuli na úpatí. Na příkré ledové pásmo postačily stupačky. Pak to bylo těžší. V rýhách a rysech, kterými je hora zbrázděna, šlo to nějaký čas. Ale potom trhliny přestaly a musili se odvážiti příčně, dokud nepřestal úplně kolmý sráz s lomivou horninou. Nebylo to pak už tak strmé, ale musilo se přece užítí ledových a skalních skob. Někde však byl ledový pancíř tenký, jinde zase skála křehká a vrstvy skloněné, takže vícekrát lezli bez jakéhokoli zajištění po stěně 1200 m vysoké. Jen jedinkrát našli místo, kde si mohli, ovšem stoje, oddechnouti.

Ve výši asi 4000 m vyměnili si pozdravy se švýcarskými vůdci, kteří byli již na sestupu. Odpůldne uteklo ve strašné námaze a začalo se stmívat. Někde se musí zůstat přes noc, která již hrozila! O půl deváté shlédli malý výstupek, kterého rychle, jak jen bylo možno, dosáhli, očistili jej od ledu a sněhu, zatloukli do skály skobu, na kterou se uvázali. Noc ztrávili ve stoje. Spací žok je trochu chránil před mrazem, sušené ovoce a čokoláda před hladem a sněh před žízni.

Když vyšlo slunce, byli tak zkrhlí, že hodinu stáli v jeho záři, než mohli dále. Myslili, že mají to nejhorší za sebou, ale po dvou délkách lana stáli pod strmými hladkými plošinami bez záchyty. Nanejvýš nebezpečný příčný přechod je vedl do prava. Ve dvě



První sníh v Jizerských horách: Malá Jizera u Polubného.

Foto Kinský, Česká Lípa.

hodiny odpůldne z vítězili a stanuli na italském vrcholu 4505 m. Byli tedy »na nohou« 38 hodin.

Záhuba jim však hrozila i tam nahoře. Slyšeli již nějakou chvíli vzdálenou bouři, které doufali ujíti. Leč nahoře kříž i pikle zurčely elektrickými výboji. Rychle složili pikle ke kříži, něco sestoupili, ukryli se ve spacím žoku a čekali, až bouře přešla.

Přes švýcarský vrchol počali sestup, když se před druhou bouří musili znovu uchýlit pod skálu. Pak padal sníh a kroupy, které hrčely po skále jako potůčky. Těch pět set metrů od vrcholu k Solvayské chatě, ve sněhu po kolena, trvalo tři a půl hodiny a bylo zase k večeru. Namočili si starý chléb ve rozvařeném sněhu, zabalili se do všech 14 pokrývek, které byly v chatě a šli spát. Spali v neděli až do samého poledne, ale protože sněžilo dále, zůstali ve vodorovné poloze až do pondělka. Ráno v 7 hodin počali neobyčejně těžký sestup v novém sněhu a trvalo to až k matterhornské chatě šest a půl hodiny.

Dole v Zermattu bylo zatím napětí. Poslední zprávu přinesli v sobotu večer vůdcové. Ptali se tam nahoře: Jak se vede? — Všechno v pořádku! — Chcete pomoc? — Ne. — Pak jim zmizeli v šeru.

Neděle byla jasný horský den, ale nahoře byla mlha. Marně se oči a dalekohledy namáhaly mlhu proniknout. A již tu byly pověsti: Zřítíli se. — Ne, obrátili. — Ale když se stěna odpůldne vyjasnila, nebylo v ní známky života. Vrchol zůstal v mraku, který přinesl bouři. K večeru několik kamarádů je šlo hledat, a došli promoklí a promrzlí do matterhornské chaty. Celou noc zuřila bouřlivá metelice. Ráno v půl sedmé bylo jasno a chatný se dal do křiku. U Solvayské chaty bylo viděti dvě teničké mušky. To jsou oni! Pak zase bouře a sníh, kterými jim šli vstříc, až se po šesti hodinách s nimi setkali. Nekonečné povídání a nekonečné jídlo.

V Zermattu jásol. Seiler uspořádal velký banket. Dva studenti ve zvětralém horském šatu mezi smokinky. Tančili pak až do rána a druhého dne odjeli zase na kole do skupiny Mont Blancu.

Matterhorn je démon, který tentokráte byl milostiv. Kéž je těm, kteří přijdou po statečných bratřích Schmidech, také tak laskav.



Před sport hôtelem na Hrebieňoku

28. září 1931.

Foto Hellebrand, Praha.

Gurgl a Vent.

Klub alpistů československých měl na programu jedné ze svých přednášek v minulé sezoně pořádaných informativní večer o lyžařských zájezdech do některých skupin Alp. Podobným způsobem, jakým bylo asi přednášeno, uvedu zde některé podrobnosti a cifry o zájezdu do Gurglu a Ventu v Ötztalech.

Ötztálská skupina jest jednou z nejhezčích a nejzajímavějších z východních Alp. Se svými 200 ledovci, krásným údolím, 60 km dlouhým, s proslulým, již před Piccardem známým, Gurglem, pak Ventem, nejvýše to položenými farními obcemi Evropy, stojí Ötztal za podívanou.

Nejvhodnější doba pro lyžařský zájezd jest od druhé poloviny února do druhé poloviny dubna. Celkový náklad asi na 14 dní 1500 až 1800 Kč (jízdné drahou a autobusem, s použitím spolkových výhod započteno).

Jízda vlakem z Prahy do stanice Ötztal Bhf., vzdálené asi 46 km záp. od Innsbrucku trvá necelých 24 hodin, pak 43 km autobusem do Zwieselsteinu. Sölden, předposlední to autobusová stanice před Zwieselsteinem, jest vhodným pro přechod do Stubaiských Alp, nebo do ventské skupiny.

Z Zwieselsteinu, ve kterém dělí se ötztálské údolí na gurgelské a ventské, je do Gurglu 2 $\frac{1}{2}$ hod., do Ventu 5 hodin.

Gurgl (1927 m) položený v chráněné poloze, příhodný i pro slabší jezdce, je místem kursistů a výchozími mnoha vysokohorských tur, až do 3500 m. Nedaleko za Gurglem začíná jazyk Gurgelského, nyní Piccardova ledovce, největšího to z této skupiny. Ceny pense, včetně ubytování, pohybují se od 8 do 15 sh. Vůdců bylo letos na jaře v Ober Gurglu samotném 7; je-li pěkné počasí, ani ti nestačí poptávce.

V případě, že je v Gurglu přeplněno, a obyčejně tomu tak bývá, jest možno ubytovati se v Unter Gurglu (1796 m), kde jest také laciněji.

Z Gurglu jest vděčný přechod přes Schalfkogeljoch, nejvyšší to přechod této skupiny (3400 m) do ventské oblasti. Není právě doporučován (Schifahren in den Ostalpen), ale za příznivých sněhových poměrů lze jej poměrně snadno absolvovati. Rozhodně se nám to lépe líbilo, než našim dámám zdoluhavý pochod z Zwieselsteinu do Ventu.

Vent (1893 m), kde působil farář Fr. Senn, nadšený propagátor alpistiky, má mnohem víc možnosti pro tury nežli Gurgl. Je tam živěji v létě, neboť přístup ventským údolím jest za méně příznivých poměrů velmi laviněsní. V zimě nejsou ani všechny hotely otevřeny. Velmi dobrá pense s ubytováním tam stála 7-5 sh.

Gurgl i Vent bývají zpravidla přeplněny. Gurgl kursisty, Vent pak těmi, kteří touží po turách, neboť cvičného terainu jest ve Ventu poskrovnu. Včasné objednání ubytování nutné.

Přechody do Itálie jsou volné až po linii italských chat. Myslím, že však přijde v úvahu pouze Similaunhütte a Schöne Aussicht.



Gurgl v Ötztalu: Lom ledovce na němž se snesl balon Piccardův. Foto Honzů, Praha.

Projitím přístupných údolí jest hlavní nebezpečí lavin překonáno a od území chat jsou příjemné, v pozdější zimě pak jisté tury, neboť ledovcové trhliny leží hluboko pod sněhem, který táním a změnami počasí utvoří dobré mosty.

Ceny noclehů na alpenvereinských chatách pohybují se od 3 do 4 sh — ovšem pro členy, pro nečleny dvojnásob i víc. Ve společných noclehárnách jsou ceny nižší. Některé společné noclehárny jsou skvěle vybaveny, v některých bych však nechtěl nocovati (Samoarhütte). Vzdor tomu, že Alpenverein informuje své členstvo před počátkem zimy pěknou a přehlednou příručkou o poměrech na chatách, jest třeba zeptati se v údolních stanicích, neboť dochází často ke změnám (podle sněhových poměrů a pod.).

V Ötztalech, kde jen málo partií jest bez ledovců, mohou postrádati vůdce jen ti zkušení. Chodí tam sice dost turistů bez vůdce, ale zpravidla jen ve stopách vůdcovských partií.

Sazby vůdců jsou různé, podle tur. Ve většině chat bývá tarif vyvěšen, nebo lze jej kontrolovati podle alpenvereinských příruček, které jsou tam všade k nahlédnutí.

Adresy za účelem ubytování najdete v průvodcích nebo ve Svazu lyžařů se dozvíte, kde se schází členové Klubu Alpistů a tam vám poví potřebné.

Kdyby nebylo v Alpách ještě tolik krásných míst, které bych chtěl viděti, jel bych do Ötztálských Alp znovu, a podíváte-li se tam a bude-li Vám počasí jen trochu přát, řeknete jistě totéž.

Přespolní běh Západočeské župy lyžařů RČS. Za překrásného podzimního slunečna konal se 11. října 1931 v Nové Huti u Plzně přespolní běh Zpč. župy lyžařů RČS. Čtyřkilometrový okruh běžel dorost jednou, ostatní třídy dvakrát. Hustě značená trať vedla střídavým terénem. Účast závodníků byla poměrně malá, ale jakostní, neboť byly dosaženy velmi dobré průměry. Třída dorostu byla velmi vyrovnaná. V ní zvítězil nadějný Domažličan Mráz, dvouminutovým náskokem. Závod měl rychlý spád a bezvadný průběh.

Technické výsledky:

II. třída. 7 závodníků u startu i cíle: 1. Svatoš, Sněhaři, Domažlice, 34'37, 2. Kostinec Ant., S. K. Plzeň, 36'53, 3. Pražák, Sněhaři, Domažlice, 39'33.

Dorost, 4 km, 6 závodníků: 1. Mráz Josef, Sněhaři, Domažlice, 17'22, 2. Pokorný, S. K. Plzeň, 19'07, 3. Zedníček Ant., S. K. Plzeň, 19'13, 4. Binder Jiří, S. K. Plzeň, 19'27.

Mimo soutěž:

II. třída: 1. Sojka O., S. K. Plzeň, 33'46 (nejl. čas), 2. Žák Jan, Č. Ski klub v Plzni, 34'42, 3. Rupert, Č. Ski klub v Plzni, 35'58.

III. třída: 1. Wolf Josef, S. K. Olympia, Plzeň, 39'43.
Soudcovali: Polák, Jirka, Raška, Dr. Čipera.

Přespolní běh Pražské župy S. L. v Měchenicích. Za slunné, ale větrné a studené tradiční první neděle v říjnu, uspořádán byl již IX. ročník přespolního běhu Pražské župy Svazu lyžařů. Župní přespolní běhy jsou ouverturou Svazového přespolního běhu, který konán letos v Hranicích, o čemž přinášíme zprávu na místě jiném. Měchenický přespolní běh mívá vždy velikou účast, ježto jednak je

vzhledem k blízkosti Prahy, vždy jakousi malou lyžařskou společenskou událostí před začátkem vlastní sezony, jednak ničím nerušená tradiční trať v překrásném tichém lesním terénu vábí již závodníky sama sebou. Trať byla



U Božovy chaty v Měchenicích při přespolním běhu Pražské župy Svazu lyžařů.

vyznačena pod vedením předsedy župy Jirků. Start byl, jako vždy, u chaty Božovy. Soudcovali členové soudcovského sboru Svazu lyžařů. Závodním lékařem byl docent MUDr. Procházka. Závodu zúčastnilo se ve 3 třídách 42 startujících, 13 dorostenců a 3 ženy, tedy celkem 58 zá-

NÁŠ SPORTOVNÍ a- FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

NOVINKA LYŽE „KAJA“

lepené, jasan s hickorou
spojují výhody obou
dřev. Jedině u firmy

ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

vodníků. 1 dorostelec ve třídě hostí diskvalifikován, neboť byl veden.

Nejlepšího času dne na trati 7 km docílil ve 22'37" Luňák Miloslav (Sokol pražský) a dobytí tím putovní ceny zakladatele běhu Ivana Komárka. Mnoho závodníků (celkem 28!!) nemělo vinou klubovních funkcionářů obnovenou registraci na sezonu 1931—32, proto mnoho zvučných lyžařských jmen nalézáme mezi hosty. Doufáme, že Luňákův úspěch bude doprovázen dalšími jeho úspěchy i v závodech na lyžích. Tělesný fond by tu byl. Celkové výsledky byly podle kontrolovaného výkazu sekretariátu Pražské župy tyto (za třídou uvedená čísla značí pořadí ve třídě, další čísla pořadí celkové):



*Luňák (Sokol pražský) vítěz přespolního běhu
Pražské župy Svazu lyžařů.*

I. třída: 1/19, Cífka Jan, K. L. V., 36.23.

II. třída: 1/1, Luňák Miloslav, Sokol Pražský, 22.37 (nejlepší čas dne), 2/5, Bloman Karel, K. L. V., 23.16, 3/7, Novotný-Duha, K. L. V., 23.43, 4/8, Hromádka E., K. L. V., 5/22, Bloman Vladislav, K. L. V., 26.42, 6/23, Jan-kovský Jaroslav, Sokol Pražský, 26.45, 7/26, Cetl Josef,

Sokol Karlín, 27.01, 8/29, Worfzfeld Boh., A. C. Sparta, 27.26, 9/31, Sladký Karel, Sokol Karlín, 27.49, 10/35, Mendl Jaroslav, Sokol Pražský, 28.59.

III. třída: 1/2, Obešlo Jaroslav, Vys. S. Praha, 22.39, 2/15, Holub Karel, Sokol Karlín, 26.04, 3/24, Jonáš Zdeněk, Sokol Karlín, 26.56, 4/30, Marx Ant., Sokol Karlín, 27.30, 5/33, John Pavel, Sokol Pražský, 28.06, 6/40, Pařík Arno ml., K. L. V., 30.30.

St. A.: 1/17, Janeba Josef, Č. S. p. Z. S., 26.09, 2/21, Patzák Karel, S. K. Slavia, 26.40, 3/27, Kosina Jind., Sokol Pražský, 27.07.

Dorost: 1/1, Mráz Rudolf, Sokol Pražský, 19.32, 2/2, Charvát Ivan, Č. S. p. Z. S., 20.23, 3/5, Ježek Josef, Sokol Karlín, 21.18, 4/6, Vaníček Prokop, K. L. V., 22.11, 5/8, Martinec Václav, Sokol Pražský, 22.22, 6/9, Mašín Jiří, K. L. V., 23.19, 7/10, Wiederer Frt., Sokol Pražský, 23.31.

Ženy: 1/1, Lelková Květa, S. K. Slavia, 25.11, 2/2, Barbieri Onta, Sokol Pražský, 30.35, 3/3, Ježková Jožka, K. Č. T., 31.42.

Hosté. — 1. třída: 1/12, Havlíček Vlad., L. Z. K., 25.29.

II. třída: 1/3 Kalas Jan, Sokol Pražský, 22.45, 2/4, Kalas Vlad., Sokol Pražský, 22.57, 3/6, Gryner Fr., L. Z. K., 23.24, 4/9, Rudl Karel, L. Z. K., 24.43, 5/11, Durchánek Ferd., Č. Skiklub Pr., 25.17, 6/13, Forman Vojt., Sokol Vinohr., 25.33, 7/14, Hirschl Ferd., Sokol Vinohr., 26.01, 8/18, Svoboda Stan., Sokol Karlín, 26.16, 9/20, Beneš Sl., Sokol Vinohr., 26.35, 10/26, Černý Štěpán, A. C. Sparta, 27.03.

III. třída: 1/10, Řepa Lad., S. K. Slavia, 24.47, 2/32, Fiel Oldřich, Sokol Jinonice, 27.52, 3/38, Freudfeld Karel, Y. M. C. A. Pr., 30.10.

St. A.: 1/16, Jedlička Miroslav, L. Z. K., 26.09.

Dorost: 1/3, Vrzba Frant., Sokol Jinonice, 21.01, 2/4, Chmelík Ant., Sokol Jinonice, 21.17, 3/11, Veselý Václav, Sokol Jinonice, 24.02, 4/12, Chýle Oldř., L. Z. K., 24.27, 5/13, Moser Jiří, Č. Skiklub, 26.55.

Zprávy župní a klubové.

O činnosti Jesenické župy Svazu lyžařů. České lyžařství v Jesenicích vyrůstá v činitele, jehož vliv a význam nebude menší významu těchto rozlehlých nejvyšších hor moravskoslezských dosud českým turistům a lyžařům málo

otevřených. Lyžařství v oblasti jesenické propagováno zpočátku pouze Lyžařským klubem v Olomouci, který dnes zaujímá nejčelnější místo a jest co do počtu členstva třetím moravskoslezským klubem po Brnu a Ostravě; kolem

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Podle dobrozdání předních sportovců jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

S RÁKOVOU PODPĚROU ČS. PATENT Č. 8662.

Jeho výhody: Nekymáčí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, ráhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

**KLUBOVÉ ODZNAKY TIŠTĚNÉ NA LÁTCE,
VLAJKY, LYŽAŘSKÉ ŠÁTKY NA KRK**

Vám levně dodá

„MONOPOL“ tisk hedvábní a barvírna v Mladé Boleslavi.
Odznaky zhotovujeme podle vlastních i dodaných návrhů.

něho tvoří se postupně Olomoucká župa lyžařská s odbory v Prostějově, Zlíně, Šumperku a pak připravuje po dohodě Svazu lyžařů se Sokolstvem a Klubem čsl. turistů založení širší Jesenické župy S. L., která koncem roku 1930 jest ustavena a vstupuje v samostatnou činnost, spolupracující co nejpřátelštěji se všemi zúčastněnými složkami. Na ustavující valné hromadě v prosinci m. r. volí se župní výbor, jehož předsedou se stává lyžařský pracovník, odb. uč. Ad. Novotný, předseda LK. Olomouc, místopředsedou prof. B. Pater, KČT. Opava a redaktor časopisu »Bezkydy—Jeseníky«, náčelníkem štktpt. L. Svoboda, LK. Olomouc, jednatelem V. Jurek, KČT. Olomouc, pokladníkem odb. uč. F. Hrušák, Sokol Olomouc. Župa získává za svůj orgán časopis »Bezkydy-Jeseníky«, vydávaný čtyřmi župami KČT. K činnosti přihlašují se lyžařské odbory České sportovní společnosti v Olomouci, Sokola a KČT., zejména v Šumperku, Frývaldově, Krnově a Bruntále, které jsou v bezprostřední blízkosti hor a mají pro celkovou organizační a propagační práci velký význam, udržující přímý styk s českým nížinným krajem na Hané, začez dostává se jim opory v jejich postavení vůči velké početnosti německých turistů a lyžařů, kteří velmi mnoho získávají silným cizineckým ruchem z Německa (Vratislav). Pro české turisty stávají se Jeseníky horami domácími teprve zřízením českých turistických chat, bohužel, dosud veškeré snahy pro získání možnosti (pozemky na horách) ke stavbám, narážely na nepřekonatelné potíže, snad i na malé pochopení důležitosti těchto na povolaných místech a konečně také — možno otevřeně říci — na nedostatek prostředků, jenž zavinil ztrátu jedinečných příležitostí v dřívějších letech.

Před dvěma léty byla konečně zřízena prvá česká chata v jesenické oblasti, ve Starém Městě pod Sněžníkem. Tam bylo nyní středisko našich lyžařů a chata, zbudována s tolika obětmi, stává se v letošní zimě svědkem krásných a zdařilých podniků župních a právě, že práce vyrůstá v Jesenících z nepatrných začátků a téměř na každém jednotlivci leží kus zodpovědnosti za příští vývoj, dlužno dosažených úspěchů Jesenické župy S. L. tím více hodnotiti a skýtaji právem naději v rozvinutí větší činnosti lyžařství v Jesenících nejen k prospěchu těchto hor, ale i pro celou Moravskoslezskou zemi, třeba ještě dáti práci od povolaných míst žádoucí podpory hmotné i morální.

Letošní rok za vedení župního výbor jest úspěšný, jest výsledkem spolupráce a byl příznivý zimou. Dne 18. ledna 1931 konají se ve Starém Městě pod Sněžníkem župní závody v běhu na lyžích za účasti 80 závodníků, jichž se zúčastnil též samostatný vojenský oddíl 7. pěší divise se 22 závodníky. Při závodu II. třídy na 15 km měli nejlepší časy Skřípský, VS. Brno 58.12 (mimo soutěž), Macháček Jan, LK. Olomouc 59.10, Plasgura Lad., LK. Olomouc 59.53.5, z vojska poručík Budavary 1.6.10. Dne 14. a 15. února pořádán veřejný závod sdružený; poprvé v Jesenících mají čeští lyžaři svůj závod ve skoku s můstkem, který se nachází v bezprostřední blízkosti chaty KČT. a byl správo města s nevšední ochotou propůjčen. Startovalo 73 závodníků, mezi nimi vojáci 7. a 8. pěší divise. Nejlepšího času docílili v závodu na 16 km ve II. třídě Skřípský, VS. Brno 1.28.13, Macháček Jan, LK. Olomouc 1.32.09, Plasgura L., LK. Olomouc 1.36.15. Z vojáků 7. divise byl prvním rotný A. Pauswang s 1.31.49 a z 8. divise vojín

Pro zimní sport.

POHYB V PŘÍRODĚ, NA SLUNCI JE BIAHODÁRNÝ PRO KAŽDEHO. K POHYBU JE VŠAK TŘEBA DOBRÝCH BOI.

59.-



Druh 4635 52

Vhodné střevičky k Vaším sportovním šatečkům. Jsou buď v jednotné barvě světlé neb béžové s tmavohnědými kombinacemi zdobené jemnou perforací a páskem přes nárt upevněným boční praskou.

NA KAŽDÝ DRUH

OBUVI, OPATŘTE

SI NAPÍNÁKY ZA

Kč 5.—

ŠTRAPAČNÍ TEPLÉ

PUNČOCHY

VATÝROVANÉ

Kč 5.—, 6.—

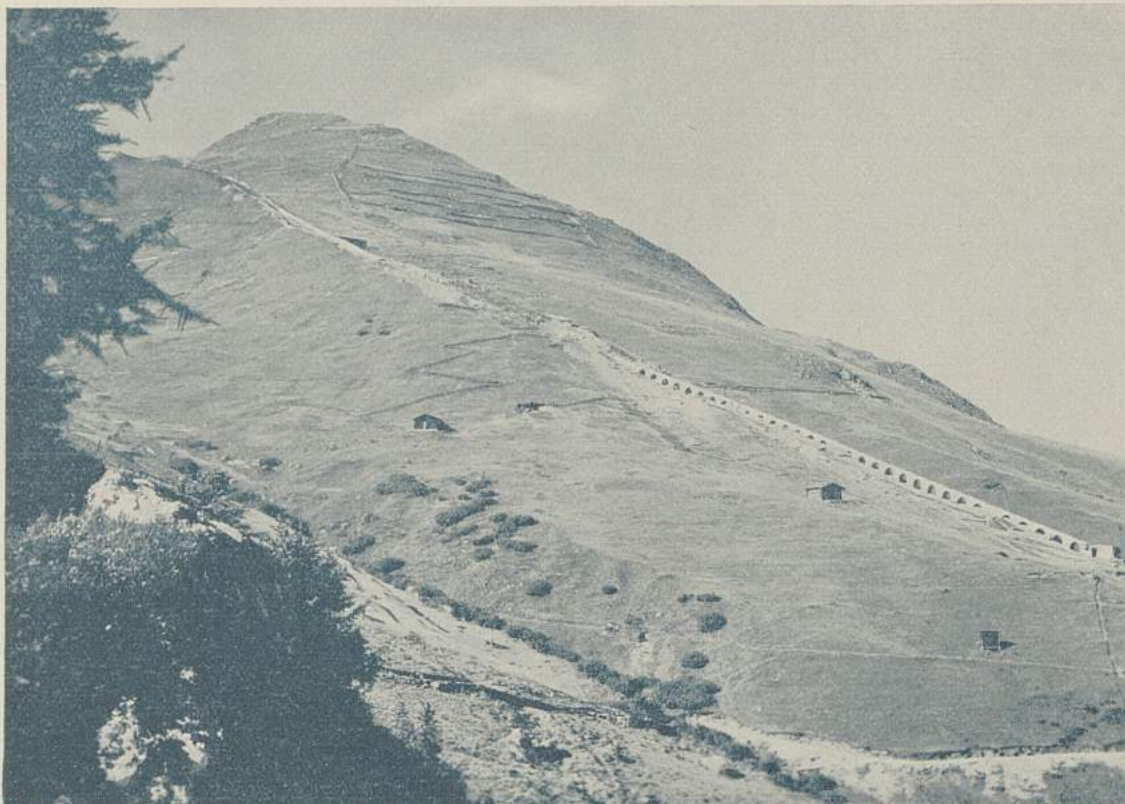
149.-



Druh 6767-00

Dokonalé pánské lyžařské boty ze speciální pro-maštěné kraviny s koženou podšívku. Při jejich výrobě použili isme zkušenosti z minulých let. Dámské Kč 129.—.

Bata



Dráha na Parsenn v Davosu, kde každoročně konáno bývá pověstné Parsenn-Derby, závody to ve sjezdu na lyžích, bude v první své etapě od Davosu Vsi (1550 m) do stanice Hohenweg (2215) dohotovena v polovině měsíce prosince. Druhá část až do Weissfluhjoch (2661) bude pak hotova až za rok. Celkový výškový rozdíl bude tedy 1105 m při maximálním stoupání 47,4%. Trať povede po železném mostě 40 m, po různých viaduktech, dvěma tunely v délce 60 a 180 m a vozy budou moci pojmouti 72 osob. Celková doba jízdy při délce 4,11 km bude 10 minut.

Zubek s 1.41.25. Ve skoku prostém dosáhli 1. Formandl Jar., VS. Brno 208,2 bodů (19, 20, 17 m), Lindner Oskar, LK. Brno 187,7 bodů (17,5, 19,5, 17,5), Macháček Jan, LK. Olomouc 183,2 bodů (16,5, 17,5, 17 m).

Ve sdruženém závodě se umístili: 1. Formandl Jar., VS. Brno, 425,7 bodů, 2. Macháček Jan, LK. Olomouc, 423,2 bodů, 3. Lindner Oskar, LK. Brno, 394,7 bodů.

Z vojínů nejlépe skákal vojín Kučera (21,5, 22, 21 m). Mimo konkurenci nejdelší skoky měl v krásném stylu Oskar Süß z HDV. Šumperk (20,5, 22,5, 22,5 m).

Odpoledne o 15½. hod. zakončeny byly závody ohláše-

ním výsledků a rozdělením cen, jež věnovali protektoři závodů velitelé 7. a 8. divise pp. div. gen. Weiss a brig. gen. Kroutil, p. továrník A. Formandl a p. předseda Jesenické župy KČST. ing. R. Srkal. V vojsku povzbudivě promluvil a ceny udělil p. div. gen. Č. Weiss.

Závody svým krásným průběhem povzbudily všechny lyžaře ze severu Moravskoslezské země k další práci a zvláště vzpružily Čechy ve St. Městě, jimž též nutno poděkovati za dobrou podporu, kterou s p. říd. učitelem Hýblem věnovali závodům.

Dne 29. března t. r. v pokročilou již a méně obvyklou

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY

A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ IAZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY



**LYŽAŘI
SPORTOVCI**

ŽÁDEJTE VE VŠECH SPORTOVNÍCH
ZÁVODECH ZARUČENĚ

NEPROMOKAVÉ RUKAVICE značky „LYŽAŘ“
Z UVNITŘ GUMOVANÉ LÁTKY.

dobu pořádal Lyžařský klub Olomouc na Červenohorském sedle štafetové závody o putovní pohár továr. Formandla. Tyto závody obrátily k sobě pozornost naší české veřejnosti a získaly si velice brzy dobrého jména a zájmu vzdálenějších míst.

Zvláště poslední závody získaly účast závodníků a štafet, v Jeseníkách dosud opravdu nevídanou a květná neděle s nejkrásnějším sněhem a počasím nové zimy stala se pro Jesenickou župu zásluhou Lyžařského klubu v Olomouci nejvýznamnější událostí. Zpráva byla podána již v 9. čísle tohoto listu.

Vítězové byli odměněni Jesenickou plaketou.

Se závody konaly se zároveň cvičitelské a soudcovské zkoušky za přítomnosti komise Svazu lyžařů SL. a dostalo se delegátům Svazu, taj. Krňoulovi, rad. Komárkovi a Jílkovi srdečného přivítání. Také Jesenická župa pořádala současně dorostenecký kurs.

Pohár tov. Formandla, jehož dva ročníky obhájil vždy čestně Lyžařský klub Olomouc, získal Klub lyžařů Vinohrady a jak předseda župy a klubu Ad. Novotný ve svém proslovu k závodníkům poznamenal, těší se Jeseníky na příští utkání o tento putovní pohár a snad bude již možno přivítati všechny účastníky ke společnému závodu v české chatě na horách.

V. Jurek.

Čtvrtstoletí Č. skiklubu v Plzni. Český skiklub v Plzni konal 23. října 1931 v Měšťanské besedě z Plzni svoji jubilejní XXVI. řádnou valnou hromadu za značné účasti svého členstva a delegátů zpřátelených klubů. Předseda klubu Dr. Čipera zahájil jednání přečtením řady pozdravných přípisů a telegramů a pečlivě připravenou historií klubu, kterou uvedeme jen zkráceně. O vánocích roku 1904 první pokusy na lyžích Emany Kabáta na Čer-

chovské Stadionce. R. 1905 a 1906 bohatýrské boje E. Kabáta a A. Juránka se ztečením Čerchova. V roce 1907 založení Kroužku plzeňských lyžařů, který měl koncem téhož roku již 48 členů. Rychlý vzrůst a obliba nového sportu v Plzni. 25. listopadu 1910 přeměněn kroužek v klub. Zdárný vývoj Č. skiklubu v Plzni dál se pod vedením všech předsedů, z nichž prvý byl zesnulý Jaroš Schwarz, fungující do r. 1920. Pak následoval rada Frt. Šrámek do r. 1923, po něm N. Paraubek r. 1924, a od tohoto data řídí osudy klubu pevnou rukou Dr. Čipera až do dnešních dnů. V r. 1913 založena Zpč. župa, v níž klub vždy poctivě spolupracoval. Klub vyvíjel od prvopočátku značnou činnost, jež byla trojího rázu: propagačního, sportovního a turistického. R. 1908 přednesl Arna Juránek první přednášku, jež se uchovala v archivu v plném znění. Řada jiných přednášek následovala. R. 1907/8 vymohl klub o své ujmě prvé výhody na dráze (33% slevu) na tratích do Ž. Rudy a na Kubici. Ku přednáškám se družily suché kursy a občasná obesílání výstav. Sportovní činnost vykazuje konání 14 veřejných závodů. R. 1922 postaven velký klubový můstek nákladem 30.000 Kč podle plánů švéda Axel Norlinga. Provedení svěřeno inž. Rubeškovi. Nejstarším a prvním soudcem klubu byl A. Juránek; v této funkci pak pokračoval Jar. Štengl, který nabyt věhlasu doma i za hranicemi. Turistická činnost klubu byla nejobsáhlejší. R. 1910 objevena Juránkem zkratka výstupu na Jezerní stěnu, zvaná »Arnova stezka«, o jejíž důležitosti netřeba se šířiti. Válka zpomalila rozvoj klubu, ale nemohla ho zastaviti. R. 1922 vystavěna »Chata Juránkova« na Jezerní stěně — dávný sen klubových průkopníků. R. 1923 vydána první česká lyžařská mapa žel.-rudského úseku, jež je dnes, až na

DUNZINGER - LYŽ. VOSK
PRO LYŽÁŘE TURISTU I ZÁVODNÍKA.



POUZE
JEDEN
DRUH
PRO
SJEZD A STOUPÁNÍ
DODÁVÁ-VE-VELKÉM
HLAVNÍ SKLAD PRO R. Č. S.
SPORT.ODD.

V. J. ROTT · PRAHA · I · 142 ·



Lyže nejdokonalejší
„ELZET“
továrna sportovních potřeb
Znojmo.

malý zbytek, rozebrána. Nové vydání, zaujímavější rozlohu až do centrální Šumavy, se připravuje. R. 1923 založen horolezecký odbor, jehož zdárné výsledky doma i v cizině jsou dosti známy a ceněny. Jako závěr klubové činnosti nutno se zmínit o podporování menšin na Šumavě, v šesti národnostně velmi ohrožených obcích. Vzpomínkou na zemřelé členy klubu za uplynulé čtvrtstoletí zakončil předseda zajímavou historii klubovou.

Zprávy funkcionářů. Zpráva jednatele N. Langa zabývala se líčením, nyní již zdolaných příprav ku stavbě chaty na Jezerní stěně. Současně přednesl jednatel odbornou stavební zprávu inž. Otakara Prokopa o výstavbě nové chaty na Jezerní stěně, o její prosperitě a finanční plán ke krytí výloh, jež budou přibližně

160.000 Kč. Valná hromada jednomyslně usnáší se pro vybudování chaty podle projektu inž. Prokopa a schvaluje výše uvedený náklad a finanční plán. — Pokladní zpráva MrPh. Pekarského udává výsledky dobrého hospodaření. Stav závodních lyží 17 párů. Stav členstva: 388 činných, 15 čestných, 7 přispívajících, 16 akademiků, 30 dorostu.

Volby. Volby nového výboru provedeny aklamací. Novým předsedou zvolen opět Dr. Čipera, jeho zástupcem inž. Hudec Fr. Delegáti do Svazu: Dr. Čipera, Dr. Brauner, inž. Šafařík, bři Langové. Delegáti do župy: Dr. Čipera, Karel Svoboda, E. Wollner, bři Langové.

V závěru valné hromady zvoleni čestnými členy: Karel Rozum a Norbert Lang.

Různé zprávy.

Padesátiny Dr. Pipka. JUDr. Jaroslav Pipek, ministerský rada a chef presidia ministerstva pošt a telegrafů, dožil se 3. října t. r. padesáti let. Dr. Pipek patří svojí sportovní výkonností rozhodně ještě stále k té mladší lyžařské generaci, přes to, že byl jedním z těch, kteří u nás dávno před válkou byli pionýry čelské lyžařiny. Je přímým žákem a osobním přítelem u nás i v Norsku populárního plukovníka Nik. Ram. Oestgaard, známého sportovního vychovatele norského korunního prince Olafa. O zásluhách Dr. Pipka v oboru úředním přinesly dobré zprávy denní listy. Naši povinností je konstatovati, že právě takových zásluh dobyt si i na poli sportovním vůbec (byl i jedním z mezinárodních hráčů staré studentské S. K. Slavie) a obzvláště v lyžařství. Jsa příslušník a čestný člen Čes. spolku pro zimní sporty, nezapomínal při svých úředních počinech nikdy na zájmy lyžařské a má velký a hlavní podíl na vybudování dobrého spojení telefonního, autobusového i jiného ve všech oblastech lyžařského sportu. Málokdo může se tak těšiti z úspěchů své činnorodé iniciativy na tomto poli. Abychom ke konci neužili stereotypních »mnohých let«, přejem mu: Buďte nám, Dr. Pipku, stále tak mlád, jako dosud!

Rudolf Hněvsa, člen správního výboru Svazu lyžařů a předseda lyž. odboru S. K. Olympia Plzeň, byl vyznamenán francouzským řádem »Officier d'Académie«. Blahopřejeme.

Účast čsl. lyžařů na III. Zimní Olympiadě v Lake Placid. O Lake Placid a účasti československých lyžařů na III. Zimní Olympiadě v poslední době živě se hovoří, jedná a

také v denním tisku objevilo se již několik zpráv. Zprávy tyto byly inspirovány od osob, jež snad asi neznají ani, jak celá situace vypadá a proto pokládám za povinnost zprávy ty opravit, aby lyžařská veřejnost již předem nebyla mylně informována. V jedné z posledních zpráv se uvádí, že Německo z úsporných důvodů nevyšle do Lake Placid své lyžařské mužstvo, a že tedy i my nemáme nikoho tam vysílati, dále že výprava, která by čítala nejvýše 4 závodníky, stála by velké peníze a tím, že by se znemožnily zájezdy na lyžařské závody v Polsku, Jugoslavii a pod. Dále se uvádí, že Německo nevysílá svých závodníků, ježto by tito neměli naděje na čestné umístění, což prý týká se i našich závodníků, kteří odjedem do Ameriky by znemožnili start v Polsku a Jugoslavii a proto nutno podobný »americký výlet« zamítnouti. — To by asi bylo to, co páni pisatelé udávají jako důvod, aby naši lyžaři do Lake Placid vysílání nebyli.

Jak známo, vysílá na Olympiady závodníky Čsl. Olympijský výbor, což se týče i závodníků pro III. Zimní Olympiadu, tedy i našich lyžařů. Ze rozhodujícím bude v tom velikost státní subvence, je více než jasně. Subvence, již Č. O. V. dostane, rozdělí se na dvě části, a to pro Olympiadu zimní a pro letní. Dostane-li Svaz lyžařů RCS. takovou částku z této státní subvence od Č. O. V., aby výprava lyžařů-závodníků mohla do Ameriky býti vyslána, pak je samozřejmé, že Svaz lyžařů tam své závodníky vyšle. Jsou snad páni pisatelé tak naivní, že se domnívají, kdyby snad Č. O. V. dal postačující dotaci Svazu lyžařů na vy-

LYŽE

FIRMY

KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Žádejte
ceník.

jsou známy pečlivým provedením a dobrým
dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde
nejsou, budou Vám zaslány vyplacně.

LYŽAŘSKÉ A TURISTICKÉ HOLE

NABÍZÍ NEJLEVNĚJI
VE VELKÉM I MALÉM

FRANTIŠEK BODLÁK,

VÝROBCE HOLÍ.

PRAHA VII., PROKOPOVA ULICE ČP. 128.

Továrna: Darby



TOK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

slání borců do Ameriky a Svaz lyžařů potom se usnesl, že závodníky nepošle, že Svaz lyžařů si tuto částku může ponechat pro sebe a vyslati pak za tyto peníze závodníky do Polska, Jugoslavie atd.? To přece je jasné, že peněz určených pro Olympiádu možno použití jen pro Olympiádu a že tedy Svaz lyžařů peníze by musel vrátiti a bylo by jich použito pro vyslání borců jiných sportovních odvětví. — Že Svaz lyžařů sám ze svých prostředků nemůže své závodníky do Ameriky vyslati, je každému trochu zasvěcenému jasné a nelze proto v tomto směru o nějaké úspoře pro zájezdy do ciziny mluvit.

Pokud se týče odborného popravení našich závodníků, kteří prý nemají naději na čestné umístění mezi nejlepšími lyžaři, uvádím toto: Jak může někdo něco takového tvrditi; což čsl. lyžaři se ještě nikde v cizině čestně neumístili? Co na př. při posledních závodech F. I. S. v Oberhofu při závodu na 50 km? Nebyl tam Bartoň 7. a další místa 9, 10., 12., 13., 14., 15. nemluví nic? A to mezi nejlepšími závodníky norskými a švédskými? A je známo, že Bartoň při tomto závodu byl na kontrole u 35 km pouhé 4 minuty za vítězem Ole Stenem v druhém nejlepším čase, ač ten den necítil se zdrav a teprve v důsledku skvělé zpravodajské organizace, norští vůdcové pobídli své závodníky k vypětí všech sil, čímž se stalo, že Bartoň umístil se sedmý. — Nutno pak při úvaze o možném čestném umístění našich borců vzíti též v úvahu, že na Olympiádě za každý stát v jednom závodu smí startovati nejvíce 4 závodníci a tak je možné, že budou pouze z těch »nejlepších závodníků« u startu Norové a Finové, t. j. celkem 8 závodníků. A jest jisté, že při tomto závodu 50 km bychom měli naděje na úspěchy více než čestné, ježto při neúčasti Německa žádný z evropských států, mimo Norska, Finska a Švédska (jehož účast je velmi nejistá), nemůže se při závodu na 50 km s našimi borci přirovnati a zvláště v tom případě, když pro všechny závodníky budou podmínky stejné a žádný nebude v Lake Placid doma. — Ovšem je též otázkou, zda americké komitét bude míti chuť dělati namáhavou organizaci 50 km závodu pro 8 až 12 borců. Avšak to je otázka jiná, která sem nepatří. — A totéž se týká i ostatních lyžařských závodů, jako závodů na 18 km a závodů ve skoku na lyžích. A myslím, že snad ještě je v paměti, že na II. Zimní Olympiádě ve Sv. Mořici byla vytažena čsl. vlajka na stožár vítězů. A proč by to nemohlo býti též v Americe?

Povinností Svazu lyžařů jest, za všech okolností vyslati své závodníky do Lake Placid, ovšem jak jsem již uvedl, dostane-li Svaz lyžařů takovou část subvence, aby řádnou výpravu do Ameriky mohl vyslati. A že tím neuškodí zájezdům do Polska a Jugoslavie, je po tom, co jsem dříve uvedl, jasné.

Každý čsl. lyžař, ba každý čsl. sportovec musí odmítnouti, aby případná naše expedice byla nazývána »americkým výletem«. Naši závodníci v posledních letech, právě když všeobecně poklesla úroveň jiných závodních sportů, všude, ať doma neb v cizině, dobyli takových úspěchů, že můžeme klidně nazvati naše závodníky

nejlepšími v celé střední Evropě. Naši hoši bili se vždy do posledního dechu, nesčetněkrátě zvítězili, nikdy neučinili nám nejmenší hanby a jsem proto přesvědčen, pojedou-li do Ameriky, že pojedou tam s pevným úmyslem, že jedou na světové závody a nikoliv na nějaký »výlet«.

Prvé letošní závody ve skoku na lyžích. Jaké byly sněhové poměry v okolí Bavorského Zellu, dokazuje okolnost, že dne 18. října t. r. konaly se tam větší závody ve skoku, v nichž zvítězil Gustav Müller, D. S. V., skoky 30, 35 a 40 m před J. Bauerem a A. Ruppem.

O III. Zimní Olympiádě v Lake Placid bylo již v loňském ročníku našeho časopisu napsáno dosti. Přece však nutno zprávy doplňovati, ježto rychlým bližením se Olympiády bude jistě také stoupati zájem o místo, jež bude svědkem světových zimních her, které jistě všechny naše zimní sportovce budou udržovati v napětí, a hlavně zúčastní-li se jich i naši borci, což pevně věříme. — Lake Placid, jak známo, jest letním i zimním lázeňským místem, ležícím ve státu Newyorském a vlakem z New Yorku, odkud patrně také bude nutno počítati s největší návštěvou, jest pouze dvanáct hodin jízdy rychlovlakem. Když by však někdo moc pospíchal, může tu vzdálenost urazit za 2½ hodiny aeroplanem. — Lake Placid nalézá se uprostřed pohoří a leží kolem jezer, jež se zovou Placid a Mirror a skládá se většinou z vil a domků sportsmanů, kteří tam zajíždějí za účelem koupání, chytání ryb, lovu a také za účelem pěstování zimních sportů. Samozřejmě, že jsou tam též velké hotely s veškerým komfortem. Počet hotelů jest však vzhledem k očekávané účasti při Olympiádě příliš malý, takže bude třeba vyhledávati ubytování i ve vzdálenějších osadách. Zajímavé je, že již dnes má organizační komitét pronajato 50 nejmodernějších Pullmanových spacích vagonů, jež budou na stanici Lake Placid postaveny a v nichž 1000 osob podnikne cestu a zároveň tam bude přenocovati. — V místě samém nalézá se Lake Placid Club, který bude základnou celé velké organizace III. Zimní Olympiády, pro niž byly veškeré potřebné přípravy již rok před zahájením skončeny. Poslední práce na stadionu, jež bude stát 200.000 dolarů, se právě dokončují. Stadion tento pojme 10.000 diváků. — Zahájení III. Zimní Olympiády dne 4. února 1932 bude skutečně slavnostní, ježto sám prezident Hoover přislíbil účast na zahajovacích slavnostech. — Pro zajímavost uvedeme celý pořad Olympiády i s připojenými časy:

Čtvrtek 4. února 1932. 9:30 hod. Stadion: Slavnostní zahájení. 10:30 hod. Stadion: 500 m rychlobruslařské závody, 3 běhy. 11 hod. Stadion: Hockey. 2:15 hod. Stadion: 500 m rychlobruslení, 2 běhy. 2:45 hod. Stadion: Curling. 8:15 hod. večer. Arena: Předvádění curlingu.

Pátek 5. února. 9:30 hod. Stadion: 1500 m rychlobruslení, 3 běhy. 10:30 hod. Stadion: Hockey. 2:15 hod. Stadion: 10.000 m rychlobruslení, rozběhy. 2:45 hod. Stadion: Hockey. 8:15 hod. večer. Arena: Curling, finale.

Sobota 6. února. 9:30 hod. Stadion: 10.000 m rychlo-



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M
Bailony - Baumann
Brno
K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NAŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.
•
Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

bruslení, finale. 2:15 hod. Jezero Mirror: Závody saní těžných psy. 8:15 hod. večer. Arena: Hockey.

Neděle 7. února. 2:15 hod. Jezero Mirror: Závody saní těžných psy. 8:15 hod. večer. Arena: Hockey.

Pondělí 8. února. 9:30 hod. Závod bobů dvoumístných, 1. a 2. rozběhy. 9:30 hod. Arena: Krasobruslení pro muže, povinné sestavy. 2:15 hod. Arena: Krasobruslení pro muže, povinné sestavy. 2:15 hod. Stadion: Hockey. 3:45 hod. Stadion: Hockey. 8:15 hod. večer. Arena: Krasobruslení mužů, volné sestavy.

Úterý 9. února. 9:30 hod. Závod bobů dvoumístných, 3. a 4. rozběh. 9:30 hod. Arena: Krasobruslení žen, povinné sestavy. 2:15 hod. Stadion: Hockey. 3:15 hod. Stadion: Hockey. 8:15 hod. večer. Arena: Krasobruslení žen, volné sestavy.

Středa 10. února. 9:30 hod. Start závodu lyžařského na 18 km. 10:30 hod. Stadion: Hockey. 2:15 hod. Stadion: Hockey. 3:45 hod. Stadion: Hockey. 8:15 hod. večer. Arena: Krasobruslení párů.

Čtvrtek 11. února. 9:30 hod. Závod bobů čtyřmístných. 2:15 hod. Olympia-městek: Skok na lyžích, kombinovaný. 8:15 hod. večer. Arena: Hockey.

Pátek 12. února. 9:30 hod. Závod bobů čtyřmístných. 2:15 hod. Olympia-městek: Skok na lyžích, prostý. 2:15 hod. Stadion: Hockey. 8:15 hod. večer. Arena: Hockey.

Sobota 13. února. 8 hod. Start u Stadionu 50 km závodu distančního na lyžích. 3:45 hod. Stadion: Závěrečné ceremonie a rozdělení cen.

Co vyžadujeme od lyžařského obleku je složitá výslednice našich lyžařských zkušeností, která se nedá odbyti dvěma slovy. Dokonalá impregnovanost látky i podšívky vyzkoušeným procesem, který může posoudit jen odborník, konstrukční účelnost, zaručující naprostou pohodlnost bez vlivu na ladnost vzhledu lyžařského dresu, desítka drobných a cenných detailů, odpovídajících desítky důležitých funkcí sportovního dresu, to zaručuje jen šat zhotovený podle míry specialistou, výkonným lyžařem. Navštivte vedoucí závod dámskými a pánskými lyž. obleky podle míry, J. Eiselt, clothing for ladies and gentlemen, Praha I., Národní tř. 37, kde ochotně Vám ukáží poslední modely. Lahvově zelený dámský Davos s impregnovanou podšívkou small checks v černé a bílé se zeleným křížením, písečný Lumberjack, dres s podšívkováním v červené a hnědé, modrý Standard, oblek dlouhých tur v dámském a a pánském provedení. Informujte se i o cenách, firma překvapí Vás množstvím typů, od kvalitních obleků, levných pro každou kapsu, do luxusních Burberry dresů s angl.

podšívkováním. Zatelefonujte na č. 286-61, přesvědčte se a navštivte ji. Pochlubí se Vám svými dokonalými výsledky bez závazku ke koupi. *kk.*

Horolezecký vojenský kurs pořádaný ministerstvem národní obrany, konal se ve dnech 7. až 28. července na Štrbském Plese za účasti 14 důstojníků, příslušníků horských praporů a horských dělostřeleckých oddílů. Mimo těchto prodělalo též výcvik 6 četnických strážmistrů z podtatranských stanic. — Velitelem byl kpt. Buchta a instruktory kpt. Müller, npor. Tacheczy a Novák. — Program výcviku obsahoval techniku horské chůze a lezení ve skalách a sněhu, dále seznámení frekventantů s poměry ve velehorách a nebezpečími v nich přicházejícími, speciálně ve Vysokých Tatrách. Důstojníci věnovali se se zájmem namáhavému a nebezpečnému výcviku, v němž dosáhli velmi dobrého stupně vyspělosti, jak při závěrečných zkouškách konstatoval přítomný velitel 2. horské brigády generál Plaček. Po získání základního výcviku na skalách v dolině Mlýnické a Zlomisk, byly pak podnikány túry do vnitřních Tater a z důvodů strategických byly vystoupeny nejdůležitější tatranské přechody, jako Lorenzovo sedlo, Mengušovské sedlo, Železná brána, Polský hřeben atd. Nepříznivé počasí, a zvláště pak vrstva čerstvě napadaného sněhu v poslední třetině trvání kursu změnilo mnohé plány horolezeckých výstupů. Ze štítů byly slezeny mimo jiných též Velké Solisko, Mengušovská věž, Velká Vysoká, Zlobivá a j. Všichni frekventanti absolvovali kurs horolezecký bez nehody, což je důkazem odborného vedení kursu jak velitelem, tak i instruktory. — Zdravotní hlídka za to vpomáhala dvakrát při dopravě raněných civilních osob, jakož i zúčastnila se záchranných prací při požáru ve Vážci. — Ubytování frekventantů ve státních hotelech bylo dobré a stravování pak p. restaurátérem Dankem prvotřídní.

Pražští lyžaři. Bylo nám oznámeno známou sportovní firmou J. Džbánka v Praze, Spálená ul. 30, že od 1. března 1932 přijímá do úschovy přes léto lyže, hole atd. úplně zdarma, a to bez ohledu na to, kde byly lyže koupeny. Lyže před uložením budou napnuty a zdarma »Veloxem« impregnovány.

Lyžařství v blízkosti Dubrovníka v Jugoslavii. Dubrovnik s okolními ostrovy je nejen oblastí krásných mořských lázní a Rivierou v jarních a zimních měsících. Má 2 hodiny autocarem vzdálené krásné lyžařské terény v oblasti Orjenu, 1895 m n. m., kde ještě letos koncem května bylo možno dobře lyžařiti. V Dubrovníku zakládá se lyžařský klub, jehož vedoucí funkcionáři navštívili

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.



VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.
V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU
A MEMORIÁL DR. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

letos v květnu osobně na nedalekém známém ostrovu Lopudu dličího chefredaktora tohoto listu.

Zimní Olympijské hry v Lake Placid: Naši závodníci, kteří by přicházeli v úvahu pro přípravný training a vyslání do Ameriky, byli již čl. Olympijskému výboru oznámeni. Vše závisí od finančních prostředků, které dá Olympijskému výboru vláda, neboť Svaz lyžařů na takový zájezd prostředků nemá. Též přípravný training a vypravení závodníků bude stát peníze. Nutno vše dohromady kalkulovat na muže penízem 22—25.000 Kč. Snad také soukromá sbírka, kterou Svaz lyžařů mezi členstvem vypsál, něco vyneslo. Bylo by nejvýše na čase, aby rozhodnutí vlády po stránce finanční a tím i rozhodnutí Olympijského výboru z důvodů organizace výpravy stalo se co nejdříve. Prestýž našeho lyžařství po dobrých úspěších posledních let v cizině by toho nesporně vyžadovala, aby se za každou cenu jelo. Výběr borců a organizace výpravy byla svěřena v čl. výboru Olympijském zvláštní užší sportovní komisi. Delegáty za Svaz lyžařů v čl. výboru Olympijském pro období 1931—1932 jsou: Jarolímek, Dr. Brauner (lyžařství), Komárek, Dr. Finger (bobsleigh). Chefredaktor tohoto listu je zároveň členem redakční komise oficiálního časopisu čl. Olympijského výboru »Rekord«. Své lyžařské teamy sestavili již: Norsko, Švédsko a Itálie. Itálie: 50 km: Sartorelli, Delago; 18 km: Vuerich, Zavernaro, de Zulian a Solda. Skok: Zardini, Menardi a Delago. Závod sružený: Menardi, Zardini, Delago a Zavernaro. — Švédsko: V čele teamu je Utterström, dále Thille, Persson, Bergstroem, Wikstroem, Erickson a brí John a Ivan Lindgreenové. — Norsko: Reidal Andresen, M. Beck, Birger Ruud, K. Wahlberg, Gröttumsbraaten, Vinjarengen, Hoovde, Kolteruud, Steen, Rustadstuen, Aas-Haugen a Vestad. — Jak oznamuje poslední číslo anglických »Ski Notes et Queries«, zúčastní se i Velká Británie (6 borců), Japonsko a Finsko.

Ing. Straumann a Gustav Walty, známí švýcarští odborníci staveb můstků pro skok na lyžích, spojili se nyní ve společnost, jež v budoucnosti bude zabývat se plány můstků, jejich konstruováním, dobrozdáním o zaslaných plánech můstků atd. Oba odborníci jsou našimi přáteli a myslíme, že bychom nepochyбили, kdybychom je někdy pozvali k nám, aby si naše můstky prohlédli. — Oba uvedení spolupracovali letos na novém můstku v Andermatu, jež má být použit při švýcarských mezinárodních lyžařských závodech, jež budou se tamtéž konati ve dnech 16. a 17. ledna 1932.

XIV. letní lyžařské závody na Jungfraujochu konaly se letos 11. a 12. července. Letošní závody zdařily se znamenitě, ježto po oba dva dny bylo krásné letní slunečné počasí a před tím napadlo asi půl metru nového sněhu, takže podmínky pro závody, jež skládají se ze sjezdu, slalomu, sjezdu tříčlenných družstev na laně a ze skoku, byly výtečné. Výsledky závodů, jež těšily se značné návštěvě diváků, byly tyto: Sjezd dam: 1. Zingg Helena 3'03'8 min. 2. Bertsch Margar. 3'23, 3. Lantschner Hedwig 3'28'6. — Sjezd seniorů: 1. Lantschner Otto 2'15'2, 2. Steuri Fr. 2'22'2, 3a. Rubi A. d. 2'26'2, 3b. Oedegaard Alfréd, »Heming« Oslo, který po prvé v životě jel závod sjezdový. — Závod tříčlenných družstev na laně vyhráli: Rubi A., Inäbnit a Bleuler. — Slalom: 1. Lantschner G. 41'03, 2. Lantschner Otto 42'02, 3. Schindl 45'02. — Slalom dam: 1. Zingg H. 56'04, 2. Streif 58'04, 3. Lantschner H. 1'00'04. — Skok na lyžích: 1. Kaufman Fr. 329 bodů, 2. Rubi A. 320'2, 3. Müller 311. — Kombinovaný závod (sjezd, slalom, skok) vyhrál Kaufman 662'90 bodů, druhým byl Rubi A. s 628'26 bodů. Nejdelšího skoku na lyžích dosáhl Mühlbauer 55 m.

Sigmund Ruud, náš starý známý, zranil se na noze při kopané a není ještě jisté, zda nebude vyřazen pro příští lyžařskou saisonu. Do ČSR., kde měl letošní rok studovat německou obchodní školu, bohužel, nepřijede, neb obdržel místo šéfa lyžařského oddělení velké sportovní továrny »Gresvik«.

Svaz lyžařů a ministerstvo pošt. Jedno z ministerstev, jež účinně podporuje rozvoj našeho lyžařství vhodnými investicemi a dopravními opatřeními, je ministerstvo pošt a telegrafů. V našem listě přinesli jsme již řadu článků a zpráv o tom, jaké dílo ve prospěch lyžařství bylo již vykonáno na Krkonoších. V příštích číslech přineseme zprávy o tom, co bylo po stránce dobrého spojení poštovního, telegrafního, telefonního a autobusového vykonáno v jiných lyžařských oblastech. Prakticky předvedeno to bylo v expozici »Čsl. pošty« na Výstavě tělesné výchovy a sportu v Pardubicích, jež byla jednou z nejdokonalejších. — Kromě známého příznivce čl. lyžařství, min. rady Dr. Pipka, zasloužil se o vybudování krkonošské telefonní sítě a podobného spojení jiných míst vrch. řed. Cimler. V jednatelské zprávě na valné hromadě přijat byl o tom tento pasus: »Laskavostí ministerstva pošt a telegrafů umožněno bylo Svazu podávati naši lyžařské veřejnosti spolu s KČST a ČTK sněhové zprávy. Toto ministerstvo také

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek, vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

Sportovní dům A. BERGER,

JANSKÉ LÁZNĚ. — Telefon číslo 33.

Odborná obsluha.

LYŽAŘSKÉ KURSY: Mistr lyžař A. Berger.

ODZNAKY K. SVOBODA PRAHA I.

PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

s velikou ochotou vypracovalo a provedlo, možno říci, již dokonalou telefoní sít na Krkonoších, což se stalo hlavně přičiněním pana vrchního ředitele Cimlera, který, bohužel, před nedávnem odešel do výslužby. Jeho laskavou ochotou budeme jistě velice postrádati.« — Pokud je však informována redakce t. l., neztratíme spolupráci p. řed. Cimlera — přes to, že je na zaslouženém odpočinku — zcela. Svaz lyžařů mu ovšem zaslal srdečný děkovný dopis.

Na úpatí »Černé kupy«, u tak zv. Emina pramene, na poloviční cestě mezi temenem Sněžky a Hraničními boudami, tedy od Sněžky na východ, je projektována nová bouda. Jak známo, činí vzdálenost mezi Sněžkou a Hraničními boudami as 2 hodiny a není na celé té cestě ani hostince ani stavení.

44 nových lyžařských můstků jest ve stavbě. Všechny plány zhotovil Ing. Tunold Hansen, který jest nyní generálním inspektorem lyžařských můstků norského lyžařského svazu. Jest to další úžasný rozmach norského závodního lyžařství. Známy můstek Hannibal v Kongsbergu se v létě přestavoval na skoky 80metrové. Norský svaz to sice nemile nese, ale zdá se, mlčky to trpí. Kde jsou usnesení Fisy?

100km rychlost byla dosažena při zkoušení závodní dráhy bobsleighové v Lake Placid. Jak jsme již oznámili, byla tato dráha na přání amerického organizačního výboru již loni v létě svěřena k výstavbě berlínskému odborníku Zentytkiemu. Dráha nese jméno »Van Hoesenberg-Run« po hoře téhož jména, na jejíž svazích je zbudována. Délka její jest 2350 m a má průměrný spád 10%. Zatáček po celé délce jest 18, z nichž možno 7 označiti za velmi těžké. Souběžně s celou drahou vedena jest cesta, takže diváci budou moci s libovolného místa sledovati napínavé jízdy. Elektrické výtahy budou dopravovati jak diváky, tak závodní stroje i závodníky ke startu, kdež umístěna jest též ohromná nádržka vody, potřebné k zledovatění závodní dráhy.

John Lindgren, jeden z nejlepších švédských vytrvalců lyžařů, zúčastní se též závodů v Lake Placid. Jak se zdá, bude závod na 50 km při III. zimní olympiádě jevištěm urputných bojů mezi severskými lyžaři. Jak jsme již loni uvedli, nejlepší švédský závodník **Sven Utterström,** nachází se již rok v Americe, kde mešká u svého bratra, aby se všemi podmínkami jak sněhovými, tak i terénními již před závody úplně byl seznámen. A nyní jako druhý obhájce byl určen **Lindgren,** který již v mnohých bojích s nejlepší třídou norských závodníků dokázal, že může se s nimi měřiti.

Že peníze zможou na světě všechno dokazuje to, že finští rychlobruslaři **Thunberg** a **Blomquist,** kteří, jak jsme již uvedli, prohlásili, že budou bojkotovati Zimní Olympiádu, bude-li při rychlobruslařských závodech společný start, nyní již na tom netrvalí. I Finský bruslařský svaz totéž tvrdil a nyní nastal tento obrat. A proč? Finové, jako dnes všichni, trpí krizí finanční a účast jich v Lake Placid činí jim velké starosti. Ovšem Amerika potřebuje Finů v první řadě a nabídla jim velké podpory k uskutečnění velké výpravy do Ameriky. A na revanche za tuto příslibenou podporu zase nyní Finové činí tento ústupek, o nějž mohly se rozbiti celé rychlobruslařské závody.

Finové vyšlou též silnou výpravu do Lake Placid, z níž v první řadě nutno jmenovati známého závodníka **Marti Lappalainen** a pro závod na 50 km a pro tutéž trať přichází v úvahu též **Saarinen** a **Liikanen.** Pro

prostý závod na 18 km hodlají Finové vyslati 4 závodníky a pro závod ve skoku prostém 2 závodníky.

Jako nováčkové nastoupili přesnění službu tito známi lyžaři-závodníci: **Jan Svatoš** k ppl. 18, **Kamil Hanuš,** ppl. 22, **Josef Fajstaver,** děl. odd. 254, **František Šimůnek,** ppl. 47, **Leoš Stehlík,** ppl. 24, **Jaroslav Lukeš,** ppl. 14 a **František Koldovský,** dříve závodník HDW, nyní přestupující do Č. S. K. Vysoké n. Jiz., hran. prapor 1.

Bude letos krutá zima? Známy švédský meteorolog **Sandström** vrátil se počátkem měsíce září ze své cesty po Islandu a Farerských ostrovech, kde přezkušoval teploturu Golského proudu. **Sandström** zjistil, že teplotura Golského proudu, který má pro celou severní Evropu značný význam, letos poklesla, a to o celé tři stupně tepla. Podle všech pravděpodobností z tohoto zjevu **Sandström** usuzuje, že nutno v severní části Evropy letos očekávati obzvláště studenou zimu.

Lyžařské výcvičné středisko, jež dosud po delší řadu let bylo ubytováno v hotelu Slavie ve Špindlerově mlýně, letos aktivováno nebude a místo něho bude tam umístěn lyžařský kurs vojenské školy pro tělesnou výchovu, který začne 6. února. Lyžařské výcvičné středisko na Štrbském Plese bude trvati 6 týdnů, t. j. od 8. února do 19. března 1932 a zúčastní se ho 16—17 důstojníků. Z toho 11—12 důstojníků pěších vojsk, 2 dělostřeleckých pluků, 1 od jízdy a 1—2 důstojníci generálního štábu. — Horské výcvičné středisko bude v létě opět na Štrbském Plese a bude trvati 3 týdny, t. j. od 11. července do 30. července 1932. Účast 10 důstojníků, a to po jednom od každého plného horského praporu a po jednom od dělostřel. pluků 201 a 202.

Rakouský svaz lyžařský při své valné hromadě v Zellu určil tyto termíny svých závodů: Mistrovské závody zároveň s nimi spojenými závody štafetovými konati se budou ve dnech 6. až 8. února 1932 v Mariazellu ve Štýrsku. Mistrovství dam a závod ve slalomu a sjezdu budou pořádány ve dnech 20. a 21. února v Zell am See. V Kitzbühlu budou se konati pak 14. a 15. února velké závody mládeže, a to jako utkání mládeže rakouského svazu (Oe. S. V.) a mládeže německého svazu (D. S. V.). V Mürtzschlagu bude pořádáno 23. a 24. ledna mistrovství pěti zemí. Pro zemské mistrovství určeny byly tyto termíny: Tyroly v Kufsteinu 16. a 17. ledna, Solnohrad 9. a 10. ledna v lázních Gasteinu a Korutany 17. a 28. února v Celovci.

Jste-li unaveni duševní anebo fysickou prací, vykonejte řádnou masáž těla. Nejúčinnější masáž jest nezředěnou francovkou Alpa. Touto masáží zlepší se oběh krve, zesílí svaly a vzpruží nervy. Poradte se se svým lékařem a on Vám jistě masáž Alpou doporučí.



nebo tuk **ENO**
nejlepší mazadla na kůži
pro sportovce, hospodáře, lesníky, vojsko a t. d.
ŽÁDNÉ VHLKÉ NOHY!
ŽÁDNÁ RÝMA!

DŮM SLUŽBY SPORTU EMERICH RATH A SPOL.

PRAHA VII., VELETRŽNÍ PALÁC 40, PŘÍZEMÍ

JE VÁM

K DISPOSICI

EN GROS:

Vosky: norské
Dunzinger-Sohm-Bilgeri
Hockeyové brusle
a hole C. C. M.
Hudora-brusle
Pat.lyžař.hole „Ratar“

V DETAILU:

vše pro
lyžaře
hockeyistu
bruslaře
sáňkaře



Pěkný zimní ceník ZS 1931-32
Vám zašlu zdarma, když mi
laskavě sdělíte svoji adresu

Telefonujte do
závodu číslo
74141/5
do bytu čís.
58685

POUŽIJTE NEZÁVAZNĚ
SLUŽBY SPORTOVNÍHO ODBORNÍKA

LYŽAŘI KUPUJTE U ODBORNÍKA

Italská rezervace v Abruzzách. Pouhých 100 km vzdušné linie na severovýchod od Říma, směrem v horské dráze Sulmona, Castel Sangro, prostírá se nejvyšší skupina hor kolem Grand Sassa v Abruzzách, kteréžto území prohlášeno po světové válce za rezervaci: je to Parco Nazionale d'Abruzzo. Žije zde kamzík, srnec, vlk, medvěd a nověji byl zde vysazen i kozorožec. Je ovšem omyl pisatele článku o této rezervaci v Tribuna Illustrata, tvrdí-li, že je to je-

diné místo, kde žije v Evropě medvěd doposud docela volně. Za posledních 10 let nesměla zde padnouti střelná rána a proto se tím uvedená zvířata značně rozmohla. V posledních dnech podnikla správa tohoto národního parku lov na medvědy, kteří dělali značné škody na ostatní zvěři. Lovci shromáždili se v Pescasserolo, osadě ležící uprostřed národního parku, za velké sněhové vánice.

● K A M N A H O R Y ? ●

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:
VOSECKÁ BOUDA **HOTEL HERČÍK HARRACHOV**
 Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.
JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ - - TEKOUČÍ VODA
 TELEFON NOVÝ SVĚT Č. 6. (Stálá tel. služba)

PENSION „DAHEIM“
 NOVÝ SVĚT
 HARRACHOV

doporučuje se pp. hostům ku příjemnému zimnímu pobytu. Krásné, teplé pokoje, teplá a studená voda, dobrá kuchyně, spol. místnost, lázně. Vlastní cvičná louka.

Doporučuje se:
KÖRBRŮV LESNÍ DŮM
 900 m nad m.
 Horní Rokytnice n. Jizerou. — Telefon č. 15.
 Vytápěné pokoje pro kratší i delší pobyt, dobrá kuchyně, mírné ceny. — Žádejte prospekt.

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou, Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

OBNOVENÁ MARTINOVKA
 STÁVÁ SE STÁLE VÍCE STŘEDISKEM SPORTOVČŮ.

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají ji přízeň.
 O všemožné pohodlí pečuje J. LINGR, nájemce.

„ALFONSKA“
 POŠTA JILEMNICE.

Telefon: Zlatá Vyhlička č. 1. 689 m n. m., na svahu Žalého poskytne Vám příjemné ubytování, dobré stravování. Výborný lyžařský terén, hodící se též pro pořádání lyžařských kursů. Konečná stanice Hřabačov — 6 km.

DOPORUČUJE SE **„LABSKÁ BOUDA“** KRKONOŠE 1284 m
 TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „BREMEN“
 VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165. Telefon 165.

JIZERSKÉ HORY, PŘÍCHOVICE - 1 km pod BUCHSTEINEM
 Nově zřízený letní i zimní sportovní
HOTEL „ESPERO“ REJDICE pp. PŘÍCHOVICE
 MAJITEL J. F. PATOČKA.

Autobusové spojení ke stanicím Tannwald Šumburk, Jablonec n. Jiz. a Rokytnice. Moderně zřízené čisté a levné hostinské pokoje. Společná nocelehárna vytopena pro 25 osob. Výborná kuchyně, nápoje v cenách lidových. Vínárna, auto-garáže, tančírna při hvězdnatém osvětlení. Elektrický reproduktor — klavír — v neděli Jazz-band. Výborný lyžařský terén.

GRAND HOTEL TANVALD ŠUMBURK n./DES.
 Prvotřídně zařízený, teplá a studená voda, výborná kuchyně, levné pokoje. Pro sportovce 10% sleva. Pro delší ubytování výhodné ceny. O přízeň prosí C. PECHÁČEK, hotelier.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁŇKY - VOSKY - VÝZBROJ



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

Dodáme Vám

1 a reklamní lyže jasanové s přimontovaným vázáním a kompletními holemi

délky 90-135 cm s vázáním „Balata“ . Kč 89.—

délky 140-160 cm s vázáním „Balata“
nebo „Huitfeld“ Kč 99.—

délky 165-180 cm s vázáním „Huitfeld“ Kč 115.—

délky 185-200 cm s vázáním „Huitfeld“ Kč 125.—

délky 205-220 cm s vázáním „Huitfeld“ Kč 145.—

za 1 pár

VOSKY – HICKORY LYŽE

BRUSLE – SÁŇKY

Vyžádejte si obrázkový ceníček.

F. BIERA SYN,

Dvůr Králové nad Labem.

Lyžař
rekordman
natírá
nožní svaly

před závody i po závodech mentholovou
francovkou

A L P O U

Jen ten, kdo pěstuje masáže „Alpou“ —
hravě vítězí!

Po závodech jsou svaly unavené, nohy těžké a mysl ochablá. Masáží „Alpou“ svaly zesílí, nervy osvěží a dostaví se bujará nálada.

**LYŽE, saně, vázání
HOLE** v nejlepší provedení,

chrán. známka „ROZVOJ“, vyrábí a dodává

JOSEF NÁDVORNÍK,

výrobce sport. potřeb

NOVÁ PAKA

Stolní tenis.

Stolní kriket.

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího,
volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláchnou a naprosto nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě

Vyrábí velkodrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ

BRUSLAŘSTVÍ

HOCKEY

SÁŇKAŘSTVÍ

ALPISMUS

TURISTIKA

ROČNÍK XXI.

PROSINEC 1931.

ČÍSLO 2.

Všemu členstvu Svazu lyžařů.

Zvláštním dopisem požádali jsme Vás o příspěvek na přípravu a výpravu našich borců na Olympijské hry v Americe v Lake Placid. Řekli jsme Vám, že při mezinárodním jménu a prestiži Československa v lyžařství není možno, aby naši borci chyběli v Lake Placid. Těžké hospodářské poměry a tím i slabší podpora oficiální veřejnosti žádají na nás, abychom na zájezd přispěli vlastní silou, více než při minulých Olympijských zimních hrách. Nebudíž organisovaného lyžaře, který by sebe menším příspěvkem nepřispěl no tento vznešený náš úkol.

Dej každý, dej rychle, je to Tvoji povinností. Příspěvky vykážeme jmenovitě v našem listě.

Ivan Komárek,

*chefredaktor časopisu „Zimní sport“,
místonáčelník Svazu lyžařů RČS.*

J. V. B. Pilnáček,

předseda Svazu lyžařů RČS.

Arch. Karel Jarolímek,

náčelník Svazu lyžařů RČS.

Zprávy Svazu lyžařů.

I. schůze Technického sboru Svazu lyžařů RČS., konala se dne 14. listopadu 1931 za předsednictví arch. Jarolímka a za účasti 12 přítomných členů. Usneseno kooptovati tyto pány: Zadáka, inž. Jaurise, Krňoula, inž. Zástěru, Bártu, inž. Macháčka, Cinu Jelínka, Šafáře, Zbyňka, Jílka a inž. Příbyla. Usneseno, že schůze T. S. bude svolávána alespoň jednou za měsíc, náčelnictvo podle potřeby a rovněž tak i jednotlivé odbory s tou zásadou, že schůze musí se patřičně střídati. — O novém můstku v Harrachově podal referát arch. Jarolímek. — Usneseno, aby ti župní náčelníci, kteří jsou nově zvoleni a nemají předepsaných zkoušek, podrobili se jim v Praze. — Na žádost čl. Olympijského výboru bude témuž sdělena výkonnost a výsledky těch závodníků, kteří přicházejí v úvahu pro III. zimní Olympiádu. V případech přestupů závodníků HDW. do Svazu lyžařů a naopak, budou tyto projednávány podle smlouvy na společné schůzi zástupců uvedených ústředí. Sokol Poprad žádá o propůjčení praporků závodních na Slovanské závody Č. O. S., jež konány budou na Štrbském Plese. Vzhledem k tomu, že termínová listina Svazu lyžařů není dosud hotova a není jisto, zda Svaz lyžařů nebude jich sám potřebovati, bude o propůjčení těchto praporků rozhodnuto až později. — V jednání o mezistátním utkání Svazu lyžařů a Svazu polského, bude dále pokračováno. Klub lyžařů vinohradských si stěžuje, že župa Jizerská z předminulé zimní sezony plakety dosud nerozeslala a bude tudíž vyzvána, aby tak učinila co nejdříve. — O zá-

vody o Synáckův memoriál se uchází Vysoké n. Jiz. a S. K. Nové Město na Moravě. Bude rozhodnuto v příští schůzi. Jihoslovanský svaz lyžařský žádá o vyslání dobrého instruktora na dobu od vánoc do konce února. Zásadně bylo předsedou T. S. přislíbeno vyslání. V úvahu přichází závodník Beranovský. — Termínová listina byla probrána a schválena a bude po 1. prosinci uveřejněna v úředním časopise.

Ustavující schůze technického sboru Svazu lyžařů RČS. 18. XI. 1931. Schůzi zahájil a řídil náčelník arch. Jarolímek, který ve svém proslovu uvítal nové členy technického sboru a nastínil program, pro nastávající zimní období. Po proslovu předsedy přikročeno bylo k ustavení technického sboru ve smyslu nových řádů, schválených ustavující schůzí správního výboru Svazu lyžařů RČS. a vstupujících tudíž v platnost. V prvé řadě zvoleno bylo náčelnictvo. Do náčelnictva zvoleni byli: místonáčelníkem I. Komárek, předseda cvičitelského odboru B. Zadák, předseda soudcovského odboru Ing. Macháček, předseda dorosteneckého odboru Ing. A. Jauris, zapisovatel JUDr. Kalibera, jeho zástupce L. Zbyněk, referent závodů a závodníků R. Krňoul, referent můstků Ing. R. Pilnáček, členové protestní komise Dr. Moser, Dr. Finger, Dr. Brauner. V náčelnictvu zasedají dále činovníci Svazu lyžařů RČS. podle § 6 řádu Technického sboru.

Po volbě náčelnictva přikročeno ke jmenování dalších

členů jednotlivých odborů. Do cvičitelského odboru zvoleni za T. S. Dr. Moser, Dr. Procházka, Bárta, Ing. Příbyl. Do soudcovského odboru: Ing. Pilnáček, Cína Jelínek. Do dorosteneckého šafář. Odbory mají právo další kooptace.



Zemřelý Emanuel Kabát jeden z prvních průkopníků lyžařství na Šumavě a lyžařství v Čechách vůbec, o němž jsme v č. 1. přinesli nekrolog.

Ing. Macháček přednáší stručně první program odboru soudcovského. Týž doporučuje dále, aby s ohledem na novou úpravu technického vedení Svazu i žup, doporučeno bylo, aby valné hromady žup konány byly nejméně týden před valnou hromadou Svazu.

Komárek pověřen byl vedením revisní knihy činnosti členů T. S.

Jednáno o mezinárodních soudcích pro F. I. S. a usneseno jmenovati pro sezonu 1931—32 tyto mezinárodní soudce: Jarolínek, Komárek, Dr. Moser, Dr. Brauner, Jílek.

Referent můstků oznamuje, že vypracoval plány nových můstků v Semilech, Senohrabeč, Stránčicích.

Bezkydská župa žádá, aby svěřeno jí bylo jednání s Polským Związkiem Narciarskim v záležitosti uspořádání mezistátního utkání Polsko—Československo. Náčelník vypracuje proposice tohoto závodu, které postoupí se Bezkydské župě. Závod konán by byl, bude-li možno, ještě letošního roku na Bezkydách.

Dr. Brauner referuje o schůzi Olympijského výboru, a sděluje, že uskutečnění zájezdu na Olympiádu do Ameriky nezávisí od Svazu lyžařů RČS., ale od Čs. výboru olympijského, resp. od podpory ministerstva zdravotnictví. Na příští schůzi Č. V. O. pozván bude arch. Jarolínek. Jarolínek referuje o průběhu dosavadních příprav na Olympiádu, o výcviku našich závodníků atd.

Na závodnický kurs Bezkydské župy deleguje se Krňoul a Bartoň.

Kursy pro začátečníky i pokročilé uspořádány budou v době vánoční ve všech místech naší republiky. Podrobnosti oznámeny budou v deníku tisku.

Ustavující schůze komisi T. S. Dne 25. XI. t. r. konány byly ustavující schůze cvičitelského odboru, komise pro vydání instrukční brožury, finanční komise pro obeslání olympijských her a dále pak schůze komise lyžařských revisí. Z jednání těchto komisí vyjímáme toto:

Cvičitelský odbor pojednal o úkolech jemu novým zřízením T. S. příslušejících. Vypracoval přesný program kursu pro začátečníky i pokročilé po celé republice, které pořádány budou ve vánoční době. Usnesl se navrhnouti kooptování do cvičitelského odboru tyto cvičitele: Honzů, Jiří Jelínek, Václav Myšák a Řihánek. Další potřebný počet doplněn bude později.

Dále usnesl se uspořádati během zimní sezony kurs pro zdokonalení cvičitelů a týdení kursy pro výchovu nových cvičitelů.

NEJSPOKOJENĚJŠÍ LYŽAŘKA A LYŽAŘ

v dresu podle míry od fy

J. EISELT, PRAHA I.

Národní třída 37.

Telefon 286-61

clothing for ladies and gentlemen

VLASTNÍ MODELÝ

BURBERRY LÁTKY - SPECIEL. PODŠÍVKY

Usneseno bude dále jmenovati župními referenty cvičitelů následující pány: v župě Pražské — Doc. Dr. Procházka, v župě Brněnské — lektor Frant. Vojta, v župě Bezkydské — Miloš Zapletal. Referenti pro ostatní župy jmenování budou po návrzích župních náčelníků, jakmile budou Svazu zaslány.

Komise instrukční brožury pojednala o přípravných pracích k vydání této brožury, v níž zahrnut má býti správný výcvik jízdy na lyžích od základu až po vrcholné cviky a usnesla se rozdělit vypracováním jednotlivých statí brožury tyto pány: Jarolímek — základy jízdy, pády, chůze v rovině, obraty, stoupání. Zadák — přípravné cviky na suchu, kristiania, telemark. Dr. Moser — přívratné postoje, přívratné oblouky a kristianie. Krňoul a Mezl — přeskoky a terénní skoky. Komárek — výbroj a výstroj, montáž, vázání, literatura, druhy sněhu. Bárta — organizace výletů a kursů, lyžařské terény, mazání lyží. Dr. Procházka — zdravotní část brožury. Rudl — čtení map a úprava brožury.

Vypracované elaboráty předloženy budou postupně komisi ku prodebatování. Dále pak budou prakticky prozkoumány na sněhu a to 9. I. 1932, kdy komise uspořádá zájezd na hory speciálně za tím účelem. Do komise jest kooptován Ing. Příbyl, který pověřen byl provedením ilustrační části brožury. Jílek a Bárta obstarají potřebné fotografie. Předsedou komise je arch. Jarolímek.

Finanční komise olympijských her za předsednictví arch. Jarolímka pojednala o finanční otázce výpravy na zimní olympiádu, o podaných nabídkách cestovních kanceláří a o námětech k dalšímu opatření finanční úhrady zájezdu.

Komise lyžařských servisů projednala a schválila vypracované návrhy na zřízení vzorných lyžařských servisů na horách. Prozatím v letošní sezoně provedeno bude zřízení těchto na Krkonoších a postupně pak na všech horách naší republiky. Budařům na Krkonoších opatřeno bude potřebný materiál a potřebné nářadí za režijní cenu a budou, v nichž lyžařské servise budou zřízeny, označeny budou nápadným vývěsným štítkem.

Soudcovský odbor vypracoval návrhy na pořízení zvláštních delegačních lístků pro delegování soudců a měřičů k závodům a návrhy na hlášení výkonu soudcovského. Dále vypracován byl též návrh na uspořádání soudcovských kursů v jednotlivých župách. Po návrhu žup jmenování budou pak župní soudcovští referenti.

Nový plakát Svazu lyžařů RČS. Svazem lyžařů RČS. vydán bude v nejbližších dnech nový Svazový plakát, zhotovený podle návrhu akademického malíře mistra Josefa

Fialy. — Plakát bude 4barevný, velikosti 68×85 a má býti standartním plakátem pro všechny podniky, pořádané Svazem lyžařů RČS. neb spolky v něm sdruženými. Cena plakátu stanovena skutečně minimální Kč 4.—, na plakátech jest volné místo pro tisk vlastního oznámení. Upozorňujeme kluby na tento plakát a žádáme, aby své objednávky učinily v nejbližší době. Plakát proveden bude grafickým ústavem V. Neubert a synové.

Můstky pro skok na lyžích. Upozorňujeme spolky sdružené ve Svazu lyžařů RČS. na to, že můstky, k jejich výstavbě poskytnuta byla spolkům finanční podpora státu, musí býti uvolněny všem registrovaným závodníkům Svazu lyžařů RČS. ke treningu skoku na lyžích. Totéž vztahuje se i na můstky, vybudované HDW., za finanční podpory státu.

Zimní značení Ďumbieru. Svaz lyžařů RČS. projednává s klubem Čsl. turistů návrh na provedení zimního značení Ďumbieru a jeho okolí v Nízkých Tatrách. Značení má býti provedeno po způsobu krkonošském »Němými značkami«. Neopomeneme včas informovati naši lyžařskou veřejnost o tomto značení, neb Ďumbier s chatou KČST., stává se stále víc a více vyhledávaným lyžařským místem.

Slevy na Tatra-dráze. Ředitelství Tatranské elektrické vicinální dráhy Poprad—Štrbské Pleso a Tatranská Lomnica povolilo členům Svazu lyžařů RČS. opět na průkaz členské legitimace Svazu opatřené příspěvkovou nálepkou na sezonu 1931—32, slevu 50% při jízdě tam i při jízdě zpět. Legitimaci nutno předložiti při koupi jízdenky u pokladny v Popradu nebo u průvodčího ve vlaku. Sleva tato platna jest do konce měsíce dubna 1932. Po této době, tedy od 1. května 1932 provedeno bude celkové snížení cen jízdních lístků na Tatra-dráze a ředitelství Tatra-dráhy povoluje na celý rok slevu 33%, čímž cena jízdného bude ještě nižší než při nynější 50% slevě.

Pořad přednášek pro kurs první pomoci pro cvičitele

Svazu lyžařů RČS. 1. XII. 1931. Docent Dr. K. Procházka: Úvod. Omrzliny a jejich ošetření. Popáleniny. Ožehnutí. Prof. Dr. Arn, Jirásek a asistent Dr. Knobloch: (chirurgie). Všeobecná pravidla o ošetření ran. — 3. XII. 1931. Dr. Jiří Král, asistent oddělení Dr. Hynka: Fysiologie a pathologie funkcí tělesných: dýchání, oběh krevní. Svalstvo. První pomoc při onemocněních. — 10. XII. Dr. VI. Vondráček, asistent farmakologického ústavu: a) Nauka o lécích se zřetelem

k standardisovaným lékárnám Svazu lyžařů. b) Životospráva sportovce a závodníka. — 15. XII. 1931. Prof. Dr. Arn, Jirásek a asistent Dr. Knobloch: (chirurgie): Zlomeniny, vymknutí, kontuse atd. na horní končetině s praktickými ukázkami první pomoci. — 17. XII. Prof. Dr. Arn.

Za málo peněz krásný dárek!

Vánoční balení v elegantních krabicích.

FITA komora pro svitkové filmy 5/8 cm	Kč 160.—
brašna	" 30.—
2 svitkové filmy 5/8 cm	" 25.—
krabice	" 5.—
	Kč 220.—

Okasní cena Kč 190.—

FOTO WACHTL

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8.

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26.

Přikládáme k tomuto číslu složenky poštovní spořitelny. Prosíme, vyrovnejte předplatně!

Jirásek a asistent Dr. Knobloch: (chirurgie). Totéž na hlavě a trupu. — 22. XII. 1931. Prof. Dr. Arn. Jirásek a asistent Dr. Knobloch: (chirurgie). Totéž na dolní končetině. — Po vánocích: Debatní večer. Praktikum obvezů: Nauka o improvizaci obvezů, transportu nemocných, improvizaci nosítek, dlah a pod.

Termínová listina. Na základě § 11 a § 14 závodního řádu Svazu lyžařů RČS. sestavena byla tato termínová listina pro zimní sezonu 1931—32.

25. XII. 1931. Bucharův tur. lyžařský klub Nový Svět — klubový závod — Nový Svět, Harrachov.
26. XII. 1931. Č. Ski-klub, Vysoké n./Jiz. — veřejný závod ve skoku — Vysoké n./Jiz.
27. XII. 1931. Svaz lyžařů RČS. — trainingový závod ve skoku — Harrachov.
31. XII. 1931. Svaz junáků-skautů — Přebor Svazu — Hrnčířské boudy.
3. I. 1932. L. K. Vysokoškolského sportu Praha — veřejný závod v Lomnici n./Pop.
3. I. 1932. Vysokoškolský sport, Místek — veřejný běh, přístupný župě Bezkydské a Jesenické — v Místku.
3. I. 1932. Č. spolek pro zimní sporty, Praha — klubový závod — Pláně pod Ještědem.
3. I. 1932. Č. sport. společnost, Plzeň — klubový závod — na Špičáku.
10. I. 1932. Jizerská župa — veřejné závody — na Kopanině u Turnova.
10. I. 1932. Západočeská župa (Č. Ski-klub v Plzni) — veřejný skok — Špičák.
10. I. 1932. Klub čs. turistů, Něm. Brod — klubový závod.
17. I. 1932. Brněnská župa — veřejné závody — v Novém Městě n./Mor.
17. I. 1932. Č. K. S. Ski, Jilemnice — veřejný štafetový závod — v Jilemnici.
17. I. 1932. Sokolská oblast Luž.-Jizerská — oblastní závody — na Kopanině.
17. I. 1932. Sokolská oblast Orlických hor — oblastní závody — Jablonné n./Orl.
17. I. 1932. Sokolská župa Plzeňská — přebor sokolské župy na Špičáku.
17. I. 1932. KČST. Německý Brod — závod ve skoku — přístupný župě Jihočeské a Brněnské.

17. I. 1932. Š. K. Vysoké Tatry — klubový závod — na Hřebienoku.
17. I. 1932. Pražská župa — Přebor dorostu župy.
17. I. 1932. Sokolská župa Krušnohorská — oblastní závody dorostu — Krušné hory.
17. I. 1932. L. K. důstojníků, Praha — klubové závody — Pláně pod Ještědem.
24. I. 1932. Župní přebory všech žup Svazu lyžařů RČS.
- 29.—31. I. 1932. Mezinár. závody Švýc. svazu v Zermattu.
31. I. 1932. Jihočeská župa — veřejné závody.
31. I. 1932. Krkonošská župa — veřejné závody.
31. I. 1932. Podkarpatská župa — veřejné závody — hřídky a skok.
31. I. 1932. Čs. Obec Sokolská — Přebor dorostu Čs. O. S. — Malé Svatoňovice.
31. I. 1932. Klub čs. turistů, ústředí — Přebor klubu — Bílá v Bezkydech.
31. I. 1932. Sokolská oblast Krušných hor — oblastní závody.
- 4.—13. II. 1932. III. zimní Olympijské hry v Lake Placid v Americe.
- 5.—8. II. 1932. Mistrovství RČS. a přebor vysokých škol čs.
- 4.—6. II. 1932. Sjezdový závod F. I. S. v Cortina d'Ampezzo v Itálii.
- 6.—7. II. 1932. Mistrovství Rakouska v Mariazell.
7. II. 1932. Podkarp. župa — Přebor dorostu — ve Volovci.
- 10.—14. II. 1932. Mezinárodní závody Francouzské federace lyžařské.
- 12.—14. II. 1932. Mistrovství D. S. V. (Německa) — Schreiberhau.
14. II. 1932. Bezkydská župa — veřejné závody.
14. II. 1932. Slovenská župa — veřejné závody.
14. II. 1932. Západočeská župa — S. K. Olympia, Plzeň — závod na 30 km veřejný, přístupný župám Pražské, Jihočeské a Západočeské a současně přebor západočeského studentstva.
14. II. 1932. Šumavská oblast sokolská — oblastní závody — Kubova huť.
14. II. 1932. Sokolské Pětizupí pražské — oblastní závody a současně meziklubový závod jednot Pražské, Vinohradské a Karlínské.
14. II. 1932. S. K. Jičín — sjezdový závod na Táboře — přístupný župě Jizerské.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

TELEFON 295-84



**Lyžařské boty kupujte jen u výrobce
O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16**

VLASTNÍ VÝROBA, TĚŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

14. II. 1932. KČST. odbor Praha — klubový závod odboru — H. Rokytnice nebo okolí pražské.
 14. II. 1932. A. C. Sparta, Praha -- klubový závod — Pece.
 20.—21. II. 1932. Sjezdové závody Rakouského svazu v Zell am See.
 21. II. 1932. Hlídkový závod Svazu lyžařů RČS.
 21. II. 1932. Přebor dorostu »Memorial Dra Synáčka«.
 21. II. 1932. Sokolská oblast Šumavská — oblastní závod ve skoku — Špičák.
 21. II. 1932. Jesenická župa — veřejný závod.
 21. II. 1932. Mistrovství H. D. W. — Jablonec.
 21. II. 1932. S. K. Plzeň — závod ve sjezdu — pro Západočeskou župu — na Špičáku.
 24.—29. II. 1932. Mezinárodní závody na Holmenkollu u Oslo v Norsku.
 26.—28. II. 1932. Mistrovství Polska.
 28. II. 1932. Pražská župa — veřejný závod štafetový.
 28. II. 1932. Západočeská župa (Sněhaři, Domažlice) — závod na 30 km. — Čerchov.
 28. II. 1932. Bezkydská župa — veřejné štafety.
 3.—6. III. 1932. Přebor Čsl. obce sokolské a závody Svazu slovanského Sokolstva — Štrbské Pleso.

6. III. 1932. S. K. Sparta, Plzeň — klubové závody na Špičáku.
 13. III. 1932. Pohár kongresového můstku — Harrachov.
 13. III. 1932. Č. Ski klub v Plzni, Sport. klub Plzeň a S. K. Olympia Plzeň — meziklubový závod.
 20. III. 1932. Jesenická župa — veřejné štafety — Červenohorské sedlo.
 27. III. 1932. Svaz lyžařů RČS. — Tatranský pohár — Štrbské Pleso.
 27. III. 1932. Ski klub, Bratislava — Memorial Dra Hubáčka — štafetový závod.
 28. III. 1932. Svaz lyžařů RČS. — Sjezdový závod o cenu Popradského Plesa — Vysoké Tatry.
- Župy a spolky, jichž termíny jsou v této termínové listině uvedeny, oznamte ihned Svazu lyžařů RČS. podrobnosti závodů Vám povolených, jako: které závody budou vypsaný, kde závod bude konán, pro které třídy a ostatní podrobnosti, jež musí býti v proposicích uvedeny. Podrobnosti tyto musíme míti k definitivnímu sestavení termínové listiny. Termíny klubových závodů musí býti hlášeny všemi spolky též obratem pošty, nejdéle však do 15. prosince t. r.

100

let činnosti

PRVNÍ ČESKÁ VZÁJ. POJIŠŤOVNA z. l. r. 1827
 PRAHA II., SPÁLENÁ 24
 TELEFON 28851, 2, 3, 4


VŠECHNA
 POJIŠTĚNÍ

**ODZNAKY
 PLAKETY**

**K. SVOBODA
 PRAHA I.**

UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
 TELEFON ČÍSLO 262-9-0

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY



**LYŽE
 BRUSLE
 VÝZBROJE**

U ODBORNÍKA
 LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
 Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

Zdravotní poradny pro organisované lyžaře. Zdravotní poradny přístupné členům Svazu lyžařů RČS., jsou v Praze: na klinice prof. dr. Pe ln á ř e (asistent dr. Volicer) každé pondělí a pátek od 4. do 6. hod. odpo. — Na klinice prof. dr. J i r á s k a (asist. dr. Knobloch) každý pátek od 7. do

8. hod. več. Jsou přístupny pouze na poukaz, který dostane každý člen Svazu v kanceláři Svazu, Praha II., Žitná 14. V případech pochybných nutno se obrátiti přímo na zdravotního referenta Svazu lyžařů, doc. dr. K. Procházkou.

Dvacet závodnických let Josefa Feistauera.

Na valné hromadě Českého krkonošského spolku SKI v Jilemnici oslaveno bylo významné a vzácné jubileum. Vynikající a milý závodník Josef Feistauer oslavuje 20 let své závodnické činnosti. Jistě všichni znáte tohoto skromného dobrého »hocha«, věčně mladého svým závodnickým nadšením.

Narodil se na Benecku 6. srpna 1893 a již od časného mládí, t. j. od osmi let, cvičil v Sokole a jezdil na lyžích. V r. 1906 zúčastnil se prvních svých závodů jakožto žák a to na Benecku. Při těchto závodech po prvé startoval také Hanč, a to jako člen Sokola. V roce 1908 vítězí již dorostenec Feistauer na závodech sokolské jednoty na Benecku, a to mimo konkurenci, jelikož patří jednotě mrklovské. Tento úspěch mezi beneckými kluky povzbuzuje jej k další závodní činnosti. V roce 1911/12 přivádí jej Bohumil Hanč do Čes. krkonošského spolku Ski v Jilemnici a již při mezinárodních závodech v Jilemnici v r. 1912 měří se tento 18letý junior s tehdejšími poručíkem Oestgardem, nynějším známým kapitánem a předsedou norského lyžařského svazu a jeho druhem Smith-Kiellandem, jakož i s našimi tehdejšími mistry Karlem Jarolínkem, Bohumilem Hančem a Mejvaldem. Feistauer vylosován při 12 km závodě jako první, jako 13 jede za ním vítěz tohoto závodu Oestgard. Na celé trati nebyl však statečný novic nikým dostižen a ani vítěz Oestgard nemohl »toho kluka«, kterého si dal po závodě představit, dohonit a přijel teprve 2 minuty za ním.

Druhý den vítězí Feistauer v juniorce a stává se tedy hned při svém prvním veřejném závodě seniorem.

V roce 1913 podaří se Feistauerovi urvatí B. Hančovi vítězství v překážkové jízdě o Dieskauův štít při

mistrovských závodech na Špičáku. Bylo to prvé, ale zároveň poslední vítězství našeho jubilanta nad nešťastně zahynuvším Hančem. Také onoho tragického závodu 50 km v r. 1913 se Feistauer zúčastnil a ztratil při něm nejen svého bratrance a přítele, nýbrž i svého učitele a mistra: Hanče.

Pak přichází několik závodů v sezoně 1913/14, v nichž dobytých význačných úspěchů a posunul se mezi tehdejší nejlepší české závodníky. Přišla doba válečná a rekrut Josef Feistauer putuje do vzdáleného Franzensfeste, kde slouží u pevnostního dělostřelectva a téměř celou válku prodělává na italské frontě, kde působí i jako lyžařský vojenský inženýr.

O státním převratu v r. 1918 se náš československý dělostřelecký četař ocitá na Slovensku, kde pak v r. 1919 vede i lyžařské kursy československé armády.

V té době přichází prvé mistrovské závody Svazu na Štrbském Plese a Feistauer vyhrává opět Dieskauův štít a jest hlavní oporou vítězné štafety Čes. krkonošského spolku Ski v Jilemnici. Po návratu z vojny v r. 1920 stává se lesním hajným, což umožňuje mu pěstovati dále svůj zamilovaný sport. Od té doby není význačnějších podniků ani doma ani v cizině, jichž by se Feistauer s úspěchem nezúčastnil. Jsou to veškerá mistrovství Svazu lyžařů R. Č. S., v zahraničí pak Polsko, Švýcarsko, Itálie, Německo a Jugoslavia, kde startoval jako reprezentant Československa. Jen Norsko, jeho dávná touha, zůstalo mu zemí neznámou, neboť ač byl nominován v r. 1930 jako kapitán závodního teamu pro Norsko, nemohl tam jeti, jelikož nedostal dovolenou a musel místo přepustiti svému bratru Jarkovi.

LYŽE, VÁZÁNÍ A HOLE

K LYŽÍM VYRÁBÍ A NA SKLADĚ MÁ FIRMA ANT. BARTOŇ,
SPECIELNÍ VÝROBA LYŽÍ VE VYSOKÉM N./JIZ. ZAL. 1906

Našemu závodnímu teamu na všechny olympiady a zahraniční zájezdy šil lyžařské dressy

BOHUSLAV KOZÁK,
PRAHA II., Na Zbořenci číslo 24.
Druhý dům od Karlova náměstí.

LYŽAŘSKÉ ODĚVY

zhotovuji podle individuality každého zákazníka.

Také v uplynulé sezoně, při mistrovských závodech v Jilemnici i v bratrské Jugoslavii, prokázal, že patří ještě nyní, po 20 letech, mezi naši závodní extratřídu.

Jubilant byl a jest netoliko vynikajícím závodníkem, nýbrž i výborným a dlouholetým instruktorem, který zasvěcoval mnohé do tajů »bílého umění« a odchovával nám mnoho vynikajících závodníků, mezi nimi i svého bratra Jarku, dnes jednoho z nejlepších závodníků nejen jilemnických, ale Svazu lyžařů RČS. vůbec.

Není zde místa k přesnému výpočtu všech závodních úspěchů Josefa Feistauera, ale přes to jest třeba

vyzvednouti jeho naprostou věrnost svému klubu: Čes. krkonošskému spolku Ski v Jilemnici, věrnost, dnes mezi závodníky tak vzácnou a přezíranou, jakož i jeho skromnost a přirozenou inteligenci, kterou stal se tak milým všem, kdož ho blíže poznali.

V uznání zásluh jmenovala jej valná hromada Čes. krkonošského spolku Ski v Jilemnici svým čestným členem a byl mu předán i krásný diplom.

Spontánní potlesk a upřímná blahopřání všech čestných přítomných ukázaly, jak všichni mají rádi svého jubilanta, kterému přejí v mnoha příštích letech dobrou kondici a hodně úspěchů. Ať to frčí!

K r č a n.

GUŤA HOCHMANNOVÁ:

Amazonka na koni.

Několik slov zcela nevážných k článku »Naše ženy na lyžích« od I. Komárka v č. 1. tohoto časopisu.

Jdu raději přímo k věci bez dlouhých úvodů.

Jsem jednou z »žen na lyžích«, ačkoliv nemám mnoho sympatií pro tento termín. Dokonce jsem jednou z »žen na lyžích«, jimž dostalo se cti býti uvedena mezi řadou jmen »Amazonek bez koně«. Považuji své jméno ve zmíněných řádcích trochu za legitimaci promluvit ze smutných končin svého amazonství bez koně.

Ale proč konečně si představoval autor oněch řádků své Amazonky bez koně? Ba, dopustil se podle mého názoru ještě některých jiných zásadních omylů, jež my všechny »Amazonky« omlouváme jeho mužstvem, totiž — aby bylo jasno — tím, že není ženou: celková »montáž« ženského zjevu na lyžích i před patnácti i více lety byla vždy dokonalá, odpovídající své době a jejím mravům, t. j. modě. Jestliže bychom měli míti předválečným lyžařkám za zlé jejich sukně a vysoké účesy, pak by i nám bylo nutno přičíst ke zlu, že jsme před deseti lety vypadaly jinak. Nemá-li býti dnes dosti omluvitelný »ledoborec« a dlouhá sukně, nevím, jak si lze představit, že by tehdejší »žena na lyžích« vůbec mohla vypadat jinak. Může nám snad autor naznačit, jak budeme vypadati za 15 let, nebo jak budou vypadat naše

dcery ve dvaceti? Hoj, vy páni muži, kteří jste přece jezdili s tím ledoborcem také!

Lyžařka v kalhotách není žádný kus kulturní historie, právě tak jako jí nebyla nikdy v krinolině nebo šněrovačce. Přes to ale je mnoho žen autorovi vděčno za to, že se dostaly jeho slovy do dějin kultury. Kalhoty přišly jako moda a ani autor článku nemůže přece tvrdit, že by všechny ženy v nejkrajší době změnilly jakkoliv jinak svůj lyžařský zjev, že by se »přemontovaly«, kdyby někdo vynalezl něco jiného, aspoň stejně praktického — co, zatím nevím. Také nevím, proč přestává autor už vidět v ženách objekt módy.

Ale ještě něco! Jistě se autorovi líbí taková moderní, lyžařskou metodikou zmontovaná žena na lyžích, Amazona s koněm, či bez něho, která při tom ošlehaném »ksichtíku«, architektonicky vespělých kolenech a všemu ostatnímu odpovídá i módní linii doby a má jedno z ramen pořádně zamazáno příslušnými vosky. Přece se vám líbí a já pravím, že jsme právě proto takové, že se to líbí. Necht' autor neříká, že nám nesluší »klasický« (samá jeho slova, ale nemohu jinak) styl. Vím přece sama, jaký je to prima pocit, když se za mnou otočí nějaký mužský chudák, ať je to mládí s neobratnými nohama, nebo věk s širší tailí, jen proto, že je udiven Amazonkou bez koně, která toho dovede víc než on, jehož předkové,

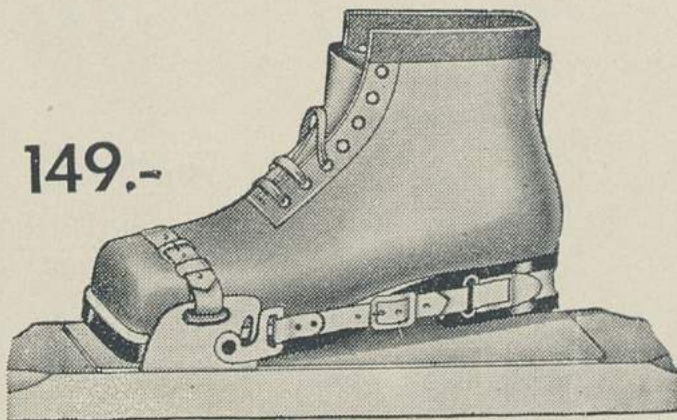
LYŽAŘŮM!

DOPORUČUJEME Vám naši speciální lyžařskou obuv. Jest vyrobena z pečlivě vybraného materiálu podle osvědčených norských vzorů. Je absolutně pevná, ideálního tvaru a je-li správně upevněna do svorek vázání, ovládne lyžař hravě lyže i při neirychnější prováděném švih.

Pro závodníky je výhodná svojí lehkostí, pro lyžaře - turisty svou solidní pevností.

Aata

Lyžařské punčochy za Kč 15.- z neodtučněné kozí vlny ochrání Vás i před největším mrazem. Nazouvejte je přes tenké hedvábné neb přízové ponožky.



149.-

PANSKÉ

Druh 6777-00

PEVNÉ · LEHKÉ · NEPROMOKAVÉ.

prosím, chodili na lov, do boje a na křížácké vojny. Je nás přece tolik marnivých!

Jezdí nás hodně pouze pro sport. Ale prohledejte si pořádně ženské srdce! To je tak těžké, že byste slovo »pouze« autore raději hned škrtnul bez hledání. Nic není u »žen na lyžích« něčím zvláštním či pozoruhodným. Proč ten zvláštní zřetel? (Teď mluví ze mne sport!) Dokažte nám statisticky, že není větší procento mužů, kteří sebou mlátí do sněhu s pravidelností více než podivuhodnou, kteří jsou na lyžích chudáci chudí, kteří neumějí zholat nic, protože jsou nemotorové, kteří se neumí ustrojít, mají nohavice jak harmoniky, šály až k očím, kteří nosí s kopce i do kopce lyže na ramenou, ale nemají tam stop po lyžař-

ském parfemu, protože nemažou — leda t. zv. »deku«. Mezi vámi je vás právě tolik! A proto nezaslouží ty z nás, které jsou z nejrůznějších příčin priority i superiority známé, nějakého zvláštního zdůrazňování. Do konce jich autor mnohé zapomněl (a to ony mu asi sotva zapomenou). Vůbec jména jsou věc strašně choulostivá, obzvláště nedáváme-li pozor, patří-li některá k mladší či starší generaci (gardé nechci říci, to si vždycky představuji granátníka s medvědem na hlavě), ale generace je přece feminismus.

A že nám to ve sportu vůbec, předem a zpravidla nesluší? No, tohle přece už autor neřekne po druhé?! Ale konečně — myslel snad přece jen Amazonky bez koně.

Jak pomoci našemu rychlobruslení.

V době popřevratové zmohutněla a vzrostla všechna odvětví našeho sportu mimo rychlobruslení, je muž jest dosud zápasiti stále s týmiž nedostatky, potížemi a překážkami, jako v letech předválečných.

Rozmarné naše zimy nedovolují rychlobruslařům pravidelný a systematický trénink a dlouholeté mezery mrazivých period odradí většinou začátečníky, kteří se pak raději věnují lyžaření.

Jest sice pravdou, že se rychlobruslení u nás poslední dobou kvalitně zlepšilo, ale kvantitativně zůstává za lety 80. a 90. Také po stránce technické se nezměnilo.

Rychlobruslení u nás jest pěstováno pravidelně od roku 1885 až do dnešní doby výhradně na řekách, rybnících i jezerech, tedy důsledně na ledě přírodním, který se pro svoji tvrdost a nedostatečnou hladkost pro rychlobruslení méně hodí.

V cizině se všude závodí na ledě stříkaném, pouze v Německu v případě náhlé oblevy, odbývají se závody buď na jezerech v Bavorsku anebo v Krummhüblu v Krkonoších, kteréžto místo pro svoji vysokou polohu svému poslání plně vyhovuje. Jest tedy nezbytným požadavkem, aby i pro naše rychlobruslaře byla v Krkonoších zřízena závodní dráha, buď

KOŽNÍ BALSÁM

KOŽNÍ BALSÁM
Eg-Gü

**ZDVOJNÁSOBÍ
TRVANLIVOST
SPORTOVNÍ
OBUVI.**

TUK NA KŮŽI
Eg-Gü v tubě

**OBDRŽÍTE
VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.**

Na sportovní a pracovní obuv, kamaše, kožené oděvy, sedla, remeny atd.
NEJLEPŠÍ KŮŽI IMPREGNUJÍCÍ
TUK na sportovní obuv

rudolf eichler

lyžařské potřeby
dílny oprav a montáží
praha VII., belcrediho 45
telefon 724-6-9 telefon 724-9-6

na zavodněné louce u Špindlerova mlýna neb na »Velkém rybníce«, po případě na vodní přehradě u Bedřichova, a to tím spíše, že jest absolutně vyloučeno, že by ještě před vybudováním sportovního stadionu došlo v Praze ke zřízení závodní dráhy se stříkaným anebo umělým ledem.

Závodní dráha se stříkaným ledem, zřízená přechodně na závodišti v Bubnech, na níž byly pořádány od roku 1896 až 1904 několikery velké mezinárodní závody, osvědčila se tou měrou, že na oné utvořeny byly téměř veškeré české rekordy.

Výjimku, pokud se týče přírodního ledu, činí horský led na Štrbském Plese, který jest téměř absolutně hladkosti, dostatečně pružný a hodí se výborně k bruslení.

Bohužel, vzdálenost Vysokých Tater nedovoluje, aby této výhody mohli čeští rychlobruslaři plně využít.

Moderní rychlobruslení vyžaduje nezbytně tam, kde jsou nepříznivé ledové poměry (jako na př. u nás) umělého ledu.

Proto také Vídeň a Budapešť zřídily závodní dráhy s umělým ledem.

V Budapešti učinilo tak samo město vlastním nákladem, a zcela správně, neboť prostředky finanční jednotlivých klubů a mnohdy i družstev na tak velké dílo nestačí.

Výkonnost bruslařů v uvedených městech stoupla v důsledku použití umělého ledu přímo enormně.

Tak členové W. E. V. Polacsek, Jungblut a Moser stali se závodníky světové třídy.

Polacsek porazil ve Vídni v roce 1927 mistra světa Thunberga, také Maďaři Eötvös a Kauser vděčí za svoji prvotřídní výkonnost umělému kluzišti.

Osud umělého kluziště na štvanci rychlobruslaře valně zajímají nemůže, neboť pro malou lední plochu jest pro rychlobruslení nezpůsobivé. Mimo to jest zřízeno na nevhodném místě, na kterém se nebude moci rozšiřovati, načež mělo býti při řešení kluziště především pamatováno. Ze všeho vysvítá, že při stavbě tohoto kluziště byl sledován pouze zájem sportu hockeyového.

Vzhledem k uvedenému zůstanou rychlobruslaři v Praze nadále odkázáni na řeku Vltavu, na rybníky v Liboci, na Zbraslavi a v Kunraticích, kdež ředitelství velkostatku, majíc pochopení pro tělovýchovu, přichází pražským rychlobruslařům s nevšední ochotou vstříc a zajistí jim vždy dostatečnou plochu ledovou na rybníku »Šeberov«. Jest samozřejmé, že stále překládání závodní dráhy s místa na místo nepříznivě působí jak na trénink, tak formu rychlobruslaře a nelze někte-

rou sezonu o systematickém a racionálním tréninku ani mluvit.

Také provádění praktických kursů jest v důsledku toho velmi ztěžováno. Všechna tato místa jsou bez šaten a ohříváren, takže závodníci bývají často vy-



Chata Č. Ski klubu v Plzni na Jezerní hoře na Šumavě.

Ve dřevě ryt A. Bardouš, Plzeň.

staveni po čas závodu 2 až 3 hodiny nepřetržitě krutým mrazům a sněhovým vánicím.

Napadnou-li pak ještě spousty sněhu, možno závodní dráhu upravit po velkých obtížích, mnohdy téměř s nadlidským úsilím a i přes to, že sami závodníci přiloží obětavě ruku k dílu, ještě velkým finančním nákladem.

Rychlobruslení jako eminentní složka tělovýchovy zasluhuje skutečně nejen morální podpory, ale také hlavně řádného pravidelného subvencování.

Kromě Prahy pěstují ještě rychlobruslení jednotlivci v Brně a někteří členové německého T. E. V. v Opavě, kteří mají k dispozici krásnou závodní dráhu se stříkaným ledem.

Na venkově se přestalo rychlobruslení vůbec pěstovati. Příčinou toho jest především velká drahota speciálních závodních bruslí, které nejsou u nás na skladě a nutno je předem objednávat.

Jest tedy zapotřebí, aby byly sportovní kluby ve městech, v nichž samých anebo v jejich okolí jsou velké rybníky neb řeky (na př.: Třeboň, Jindřichův Hradec, Příbram, Klatovy, České Budějovice, Tábor, Plzeň a jiné), vybaveny za účelem získání student-

SPORTOVNÍ
ČEPICE
F. KIEHLMAN
PRAHA II., NA POŘÍČÍ č. 41
ČLENŮM SVAZU LYŽAŘŮ RČS. SLEVA

ského a pracujícího dorostu pro rychlobruslení dostatečným počtem laciných lidových norských závodních bruslí, jež možno snadno řemeny na každou obuv připevniti, v krajním případě aspoň pro začátek holandskými lidovými bruslemi zvanými »frizky«. Jedině tím způsobem by doznalo rychlobruslení rozšíření po venkově, obzvláště když by v těch místech byly pořádány propagační závody a vysílání v ta místa instruktoři.

Mimoto, pokud se týká rychlobruslení vůbec, jest se nezbytně dovolávat ústředí Č. A. A. U., Č. U. J. V. a Veslařského svazu, aby svým borcům doporučily rychlobruslení na místě různých cvičení, prováděných v zimě v uzavřených tělocvičnách. Také veškeré tělocvičné jednoty by měly již začít s rychlobruslením ve vlastním zájmu a k svému prospěchu. Ovšem bylo by předem dlužno zařaditi také rychlobruslení

do státních kursů, aby tyto jednoty měly dostatečný počet cvičitelů.

Na letošní sezonu může býti sportovní veřejnost právem zvědavá, neb kromě již osvědčených závodníků B. Z. K. uvidíme u startu členy V. S. mistry běžce Engla a Kněnického, mistra cyklistu Šídlo a rutinnovaného rychlobruslaře brněnské Frantu.

Konkurencí touto bude konečně zvýšena rivalita, což nutno jenom vítati, ježto rychlobruslařské závody, pořádané v posledních sezonách, projevovaly se v bojích pouze mezi členy B. Z. K.

Dále budou odbývány ve velkém měřítku mezinárodní závody na štrbském Plese, jichž se kromě konkurence norské, polské a berlínské zúčastní po 25leté přestávce opět Vídeňáci a Maďaři.

(Vyjmuta z Ročenky Bruslařského svazu, správní rok 1930-31.)

Závody.

Lyžařský běh KČST, odbor Praha, v okolí loděnice KČST v Bráníku. Dne 25. října uspořádali lyžaři KČST, odbor Praha, svůj IV. přespolní běh, jehož se zúčastnilo 50 závodníků. Technické výsledky:

Ženy (trať 3½ km): 1. pí. Pešková-Riedlová, A. C. Sparta, 19.42, 2. pí. Hochmannová R., Sokol pražský, 20.31, 3. sl. Ježková Jožka, KČST, 23.09.

Dorost: 1. Mráz Rud., Sokol pražský, 14.50, 2. Ivo Charvát, Čes. spol. pro zim. sporty, 15.10, 3. Ježek Josef, Sokol Karlín, 15.19.

Muži (8 km). I. třída: Hilčer, L. Z. K., 34.09.

II. třída: 1. Blomann K., K. L. V., 29.31 (nejlepší čas dne), 2. Kalas Jan, Sokol pražský, 29.42, 3. Kalas Vlad. ml., Sokol pražský, 29.50.

III. třída: 1. Jonáš, Sokol Karlín, 32.09, 2. Čumpelík Stan., Sokol Mělník, 32.39, 3. Švehla Václ., KČST, 33.22.

Starší A.: 1. Adámek Fr., S. K. Slavia, 33.27, 2. Jedlička Mir., L. Z. K., 34.29, 3. Kosina Jindra, Sokol pražský 35.07.

Přebor KČST získal Černý Štěpán, čas 32.44.

NÁŠ SPORTOVNÍ a- FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

NOVINKA

LYŽE „KAJA“

lepené, jasan s hickorou
spojují výhody obou
dřev. Jedině u firmy

ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75



Východní vrcholek Zugspitze v Bavorských Alpách.

Foto: Deutsche Reichsbahnzentrale.

ING. E. S. HOKEŠ:

Lyžařský kamping v horách.

Vlaky a autobusy, rozvážející loňské zimy každou sobotu a neděli zimních sportů chtivé obecnost do proslulých Mnichovic, Senohrab atd., dostaly několikrát v lednu příležitost dopravit do těchto míst skupinku lidí, z nichž každý měl na starosti dva až tři statné vlčáky, kromě své lyžařské výstroje. Kdo je pozoroval, když dojeli na místo (a měl tedy oči ještě pro něco jiného nežli pro svoji partnerku), ten se musil poněkud pozastavit nad tím, že jacísi tři, zcela slušně vyhlížející mladí muži a dvě velmi sportovní dívky provádějí, jakmile se dostanou z dohledu lidských očí, se psy pokusy, které dokazují, že dotyční buď zcela zdětinštěli nebo že jsou dalšími Čechoslováky, kteří hodlají spoluobjevit severní pól.

Představte si, oni dali psům postraňky, dali se jimi táhnouti, nebo je nutili táhnouti jakési zcela ploché saně. Dokonce kdesi v lese při setmění se k nim natrefil hajný, který spráskl ruce, když viděl, že na sněhu rozkládají stan a hodlají v něm — jak se zdálo — trávit noc. Myslí, že zbloudili a tak jim nabízel, že je dovede ke dráze. Dlouho kroužil hla-

vou nad tím, když mu vysvětlovali, že zkoušejí, jak by se tábořilo v zimě. Leckde je viděli, jak rychle za svými potahy jeli lesními pěšinami, smějíce se, když se se psy a postraňky spletli v jeden chumel a když psi radostně dávali najevo svoje potěšení z příhody a maléru svých vůdců.

A pak přišlo odpoledne v pátek v únoru, kdy vlak do Vrchlabí musil dopravit skoro 14 vlčáků, spoustu věcností a kromě toho výše zmíněnou skupinku. Když za noci dojela do Vrchlabí, zmizela i se svými mlčenlivými čtyřnohými průvodci do několika taksíků, takže hlouček lyžařů, který její noční vystoupení pozoroval, se ani nemohl na věc blíže podívat. Obecnost, opouštějící v noci kavárny a danciny ve Špindlerově mlýně, zpozorovalo jenom, jak po silnici k Adolfově boudě se žene několik temných stínů, rychle spěchajících za dvěma páry saní, těžkých smečkou tichých psích stínů. Tu a tam blesklo v záhybu cesty světlo bleskových žárovek za pasem toho či onoho do mas sněhu a pak bylo ticho. Ráno kdosi zpozoroval výše nad silnicí, už skoro u plání, velký stan zpola zasypaný sněhem, okolo něhož po-



Sní stromky v sněžné pláni — a bílá stopa ztrácí se v dáli.

Foto prof. Vjborný, Slaný.

bíhala spousta uvázaných mohutných vlčáků s dečkami na zádech a podivnými koženými botičkami na tlapkách. Z polootevřeného stanu byl slyšet smích vyšších i nižších hlasových poloh, gramofon, a nosením bylo možno zachytit vůni zrnkové kávy a pečené slaniny. Když se za dvě hodiny vracel těmito místy, přelud již zmizel, jen ve sněhu udusaný obdélník, spousta stop po psích tlapkách, ohárky od cigaret a zmrzlá hromádka kávové sseďliny ukazovaly, že se tu dělo v horské zdejší historii něco neobvyklého. Snad je kdosi viděl táhnouti za poledne v mlhách mimo značky vzhůru za Petrovu boudu. Polekaně se na ně v povzdálí díval, nevěda, táhnou-li psi lidi či saně, ale rychle mu zmizeli, bez hlesu, v zdejších pláních. A pak jejich stopa zmizela.

Vznik tohoto plánu se datoval od jedné smutné prosincové středy, když jsme večer seděli v Hlavovce a debatovali, co by bylo třeba podniknout. Pojednou kdosi obrátil stránku jedné anglické revue, a objevil na ní fotografii lidí na lyžích, jak se namáhavě šinou kupředu v blizzardu za psími sáňkovými potahy. Byla to kanadská zimní pošta. Dnes už asi zašla, protože ji nahrazuje aeroplán, který jednou týdně proletí městečky, kdežto zimní pošta došla nejvýše jednou za tři neděle. Všichni jsme si řekli, že by to snad šlo, naše sportovkyně se ale skepticky ptaly, jak to bude se psy. Obešli jsme tedy aspoň dvacet tuctů známých, také vozíčkáře na Žižkově a já už nevím kde koho a sehnali čtrnáct psů. Za každého psa jsme se musili upsat čertu, že

se mu nic nestane, že bude spát na chatě, že ho nahoru vyvezeme a dolů svezeme nájemným autem, že nebude trpět hladu atd.; pak nám byli psi zapůjčeni. Nastalo cvičení, zkoušení v lesích u Senohrab, velký stan (pro deset osob) opatřen vlněnými vložkami, spací pytle vzaty do baťochů a hajdy do hor. Psi byli s počátku překvapeni spoustou sněhu, ale rychle si zvykli. Snad kdesi v koutku jejich psích mozků se zachovala matná vzpomínka na doby, kdy jejich vlčí předkové pobíhali ve smečce po zasněžených, nekonečných a bezútěšných pláních Ruska a Sibíře.

Když jsme první noc kromě hlídky (střídali jsme se obhodinu) uléhali k spánku, u nohou se psíky, byli jsme zvědaví na noc a na ráno. Noční chumelenice zavála stan do polovice, bylo v něm krásně teplo (dokonce i ventilace tu byla), jen vlněná vložka bylo ojíněna a protížila pak při nesení stan o nějaký kilogram. Ráno každý měl pod sebou proleželý důlek jako zajíc. Nebyli jsme ani v nejmenším otlaceni, jako to bývá za kempingu v létě. Vařiče, kávové a mléčné konzervy jsme měli s sebou a heslo výletu bylo, že nás nesmí vidět žádná chata. Druhá noc byla zvláště krásná. Z dalek zněla z chat hudba, jejich okna svítila do nekonečné tmy, hvězdy vyprané větrem a mrazem ostře zářily, měsíc prokresloval sněžné pláne a pronikal až k nám dolů na stan. Cítili jsme cosi jako stesk lidí vyhoštěných kulturou. I naši psi se chvěli pod pokrývkami. Praskot větviček, lámajících se pod tíží sněhu zledovatělého, vrzání kmenů při krátkých závanech větru,



Praděd: Pohádka zimy u Vozkova skalí.

Foto J. Mikulka, Olomouc.

tichý šumot, jako když se lesem prodírá vysoká, ostrý svist lyží na lesní stezce pod námi a zvonivý smích děvčat a volání partnerů zanikalo v dálce. Vše, slyšené i viděné, dostávalo podivné zabarvení. Pohádka zimní noci na horách měla ale rychle končit. Byli jsme omámeni její prostou hloubkou, když náhle hvězdy i měsíc se propadly pod tíhou mraků, plazivá chapadla ledové mlhy ztemnila světlo žárovky a tisíce jehličkami vnikala nám do plic, nutíc k slzení a svírajíc hrdlo. Psi bázlivě zaskučeli. Chtěli jsme ale vypít noc do konce. Mlhu však bičoval prudký vítr a drobné vločky sněhu se začínaly klásti ke stanu. Rychle dva z nás prozkoumali, zdali spodek stanu je provazy pevně připnut ke stromům, a zavřeli jsme stan. Drobné větve padaly na stěny stanu, vítr hlučel temným lesem. Všude připevněno dvojité přeplátování, protože jinak jemná sněhová moučka všude vnikala. Pozvolna hluk vichru a nárazy na vypjaté stěny stanu umlkaly — stan zapadal do sněhové podušky. Sněhová bouře se hnala po horách a zde několik zvědavců chtělo vychutnat její kouzlo. Věděli jsme, že stromy dobře drží a že v této době není nebezpečí smršti. Kolébání hvizdem větru jsme všichni usnuli a ráno jsme si musili prokopat cestu ze stanu, protože na dveře se nám uložila sněhová stěna.

Kamping se nám zdařil — ale nebudeme jej asi již opakovati. Překvapila nás krása noci ve stanu

v zimě. Naši psi byli jen doplňkem romantiky celého obrazu, aby poesie táboření mimo kulturu byla úplná. Po druhé s nimi již nikdo nepojede. Je to přece jen starost a nosení potravin pro ně je obtížné. Krása pobytu na pěkné chatě, někde mimo návštěv hlavního proudu lyžařů, ale také není k zahození. Zimní kamping se spíše hodí pro hory odlehlé od běžného programu turistických zájezdů, pokud jsou bez chat a jiného přístřeší. Nelze jej ovšem provádět s obyčejným typem stanu se vší podlážkou, ani s obvyklými spacími pytlíky. Stan musí mít vlněnou vložku, na podlážce pod vlněnou vložkou ještě gumové prostěradlo, dvířka musí mít neprodyšné těsnění a při tom musí být postaráno o ventilaci. Podlážka musí být podložena sítí z pevného motouzu, která je zavěšena na stromech, takže se neprovážíme do sněhu. Mnohé jistě odradí množství věcí, které nutno vzít s sebou, zvláště do krajů, kde není postaráno o stravování, jako je tomu na východě republiky. K zimnímu kempingu je zapotřebí dobrého zdraví, radosti z romantiky a ovšem také znalosti horské přírody a jejích nástrah.

Vynahradí úplně letní rivercamping; to množství věcí, které je nutno vzít s sebou, vyrovná se úplně množství potřeb pro kanoistickou turu, spojenou s letním kempingem. I nějaká ta malá nepříjemnost zimního campingu, vánice a podobně, není o nic horší než trvalý déšť na vodě, »udělání se« v jezu a pod.



Výstup na Rysy od Žabích ples.
Vys. Tatry.

Foto Glogar.



Průchod Lorencovým sedlem do Furkotské doliny.
Vys. Tatry.

Foto Glogar.

ŠKPT. MILOŠ FRGAL:

Na Rysy v zimě.

Zvu Vás, milé čtenářky a čtenáři, kteří doposud zápolíte urputně s přivrátými kristiánkami na svazích středních sklonů, nebo kteří trpíte vyslovenou závratí — k tuře na Rysy, na níž dovoluji mi býti Vaším průvodcem. Vidím ovšem již Vaše skeptické úsměvy, neboť není z Vás jistě nikoho, kdo by nebyl v létě stanul aspoň jedenkrát na této »Svaté Hoře« Čsl. republiky a ve vzpomínce na cestičku, vybudovanou skoro jako pro automobily, neřekl by si v duchu: »Na Rysy a průvodce?!«

Než zima mění hory i cesty v nich a tak změni nám ve většině případů i naši cestu na Rysy v zimě. Proto přece jen svěřte se mému vedení a přeneste se se mnou do našeho východiska. Řekněme, že je to Štrbské pleso. Mou prvou vůdcovskou povinností bude donutiti Vás, hlavně dámy, v předvečer tury, nejpozději v 11 hodin, změnit objety tanečnicků za objety Morfeovo. Druhou pak, v den tury ráno, při nástupu účastníků přesvědčiti se, zda kromě lyží (stalo se již

těž) nezapomněla výprava na každé 3 účastníky lano a dva špičáky a pro každého, kdo nemá okované lyže, střevice, stupačky. Než, prosím, jen žádný strach z těchto pomůcek; mnohdy jsou poměry sněhové takové (hlavně v pozdní zimě), že těchto pomůcek se vůbec nepoužije; slouží jen jako důvod k proklínání těm, kdož je nesou, a hlavně, kdož s nimi při sjezdu padají.

Tedy výzbroj bychom měli, materiální ostatní zajištění také, ba i barometr je nám přízniv a protož kupředu známou cestou přes Drigant. Při zahájení sjezdu z Drigantu do Mengušovské doliny pozdraví nás prvé paprsky slunce a my jim brzy na několika místech současně odpovíme více než hlasitě delším chvalozpěvem, začínajícím: »Zatracený špičák...« neboť tento, jinak užitečný nástroj, je nošen upevněný v tlumoku se čnějším dřívkem asi metr nad naší hlavou. Při sjezdu s Drigantu jsou prvé větve stromů neobyčejně nízko a zachycení špičákem za silnější vě-

tev způsobí ohromný výmaz, končící asi pět metrů dole pod cestou. Po tomto názorném poučení projedeme v pozici modlicího se Mohamedána zbytek Drigantu, aniž bychom padli v místě, zvaném »U Dusilů«, což jsou zatačky na konci tohoto sjezdu.

Cestu potokem jako výstup nedoporučuji, pokud nemáme tulení pásy nebo zvláště dobře namazáno, a kromě toho chceme jistě posnídati na Popradském plese. Posílnění pokračujeme, držíce se letní cesty kosodřevinou a opustíme ji teprve po dosažení první terasy, asi na polovičním výstupu k Žabím plesům, kdy se uhneme doleva, do žlabu potoka, tekoucího se Žabích ples, a tímto vystupujeme. Nad druhým Žabím plesem setkáme se opět s letní cestou v místech, kde se obyčejně odpočívá na vodopádním potoku, proslulém tím, že jím v létě tekou hlavně krabičky od sardinek. Zde v zimě končívaly skoro vždy lyžařské stopy a zde zvolíme místo našeho odpočinku a přípravy pro první obtížnější část výstupu. Vystupuje se celkem směrem letní cesty, ale příkrost svahu a jeho pravidelné zledovatění vyžaduje ve většině případů použití stupaček, lan a špičáků. Nuže, ven s nimi z tlumoku. A najdete-li ve svém tlumoku kromě svých ještě dvoje cizí stupačky, které Vám byly již na Štrbském plese vpašovány do tlumoku a které jste poctivě vynesli na 1950 metrů, tu, prosím, pamatujte, že čím více rozhlaholíte hory, tím hlasitěji vrátí Vám ozvěnou smích Vašich partnerů.

Výstup zahájíme s připnutými stupačkami a případně s tesáním schůdků špičákem. Od místa, kde začneme traversovati vpravo, nutno jistiti též lanem, neboť výstupní čára jest nad skalou a později nad vodopádem. Lanem jistí se při menším počtu účastníků jako při lezecké partii, při větším počtu lanovým zábradlím na straně srázu, v obou případech však lany na špičáky zaražené až po hlavice do sněhu. Snahou vystupujících musí býti, dostat se co nejdříve do prava, do žlabu vedoucího k vodopádu, žlabu ne tak příkrého, kterým proráží mnoho balvanů a skal.

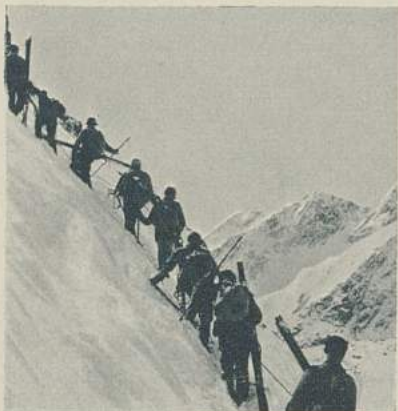
Tímto žlabem vystupujeme až do první rovinky, kde se nám otvírají dvě cesty; první přes sedlo Váha, tedy celkově cestou letní, a druhá spádnicovým výstupem na jižní hřeben vedoucí od Rysů. Není-li ne-

bezpečí lavin doporučuji první cestu ke sjezdu a druhou k výstupu, neboť výstupní je zajímavější a rozhledově nepoměrně vděčnější. Obě nepůsobí žádných obtíží. Teprve po dosažení buď sedla Váhy nebo jižního hřebene, jest zapotřebí velké opatrnosti a sondování špičákem před každým krokem, hlavně pro toho, kdo se chce kochati nejen rozhledy, ale též pohledy do hloubek, neb na obou hřebenech bývají někdy značné převisy.

Obě tyto cesty sbíhají se v jižní hřeben Rysů, který až do pozdní zimy je jedinou cestou na vrcholky Rysů. Zde zanechávají se lyže a připevní stupačky. Malý oddych vhodně doplní arangement celé tury. Letní cesta, vedoucí po západním svahu tohoto hřebenu, jest totiž skoro vždy nepoužitelná, neboť tento svah jest zpravidla pokryt silnou vrstvou ledu a udrželi sněh, tedy je velmi lavinesní. Cesta po hřebeni je poměrně lehká, ovšem podle sněhových poměrů, vyžaduje však skoro vždy použití lana, špičáku a stupaček. Lezecky není obtížná, žádá však opatrnosti s neustálým sondováním špičákem, nezávisle od pozorování zrakem. Ještě dnes smějeme se za lezeckých tur jednomu z našich nejlepších zimních horolezců, pobízějící jej slovy: »Jen jdi, já to vidím!« Těmi slovy pobízěl totiž na hřebeni Rysů vedoucího tury. Vedoucí však, nedbaje lákání, zkusil stup zabodnutím špičáku před sebe a špičák nejen že projel sněhem jako papírem, ale vytvořil díru, kterou bylo krásně viděti na dno 800 m propasti.

Tedy opatrnost, lano, špičák, stupačky a nechce-li si lezec zlézt všechny věžičky, tyčící se ze hřebenu, tu obcházeť je vždy doleva. Brzy jsme na vrcholcích Rysů (2503 m) — uprostřed bílé pohádky rozhledů...

U pohádek pak bývá nejhezčí konec, u lyžařských pohádek je to sjezd. K tomu spějeme již rychleji vytesanými schůdky a hned jsme u místa, kde čekají nás naše sedmimílové boty. Nuže na ně a s tatranským fukěrem o závod. Při sjezdu k sedlu Váha platí heslo, které Vám budu důrazně a neustále volati: »Držte se na západ,« tedy nenajížděti na okraj hřebene Rysy—Velká Vysoká, který je tam sice nejplyšší, ale vybíhá do Bělovodské doliny někdy několikametrovými převisy.



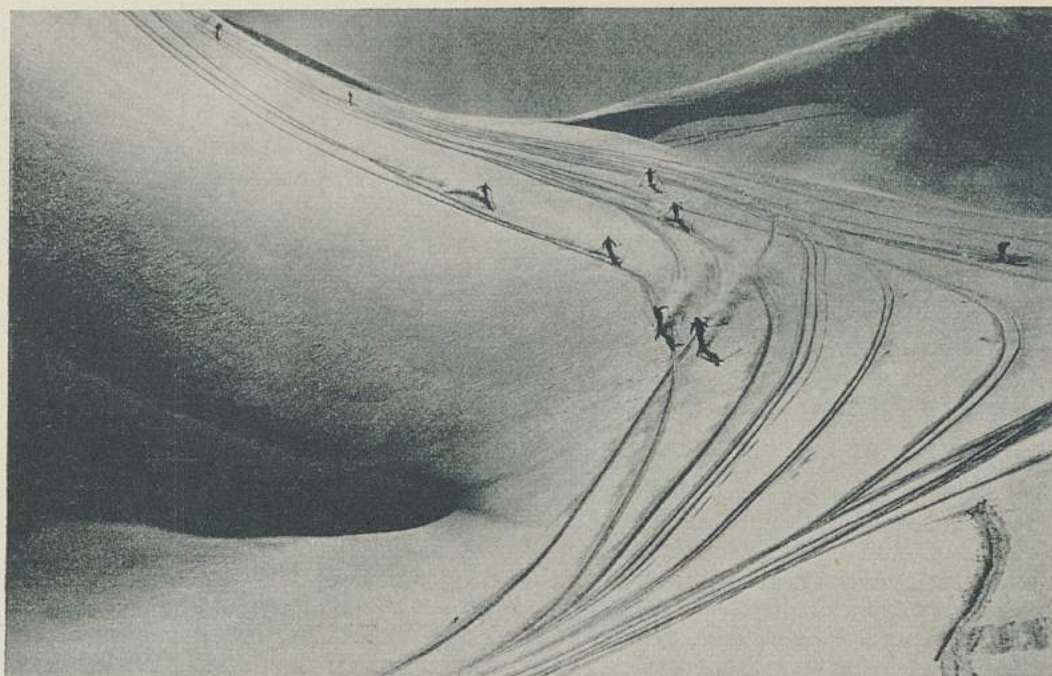
Výstup od Žabích ples.

Foto Dr. Pavlík.



První část sestupu z Rysů.

Foto Dr. Pavlík.



Lyžařský kurs pro pokročilé v jízdě v Adelboden (Švýcarsko). Foto Gygar.

Ze sedla Váhy nejmírnější a obvyklý sjezd je žlabem; kdo chce příkřejší svahy zajíždí ze žlabu doleva pod V. Vysokou. Nad vodopádem k Žabím Plesům nutno opět nasedlati a přímo, nebo obloukem do prava sjížděti k Žabím plesům.

Ze Žabích ples sjezd po výstupní čáře s odbočováním hned vpravo, hned vlevo, za různými lyžařskými potěšeními. Pozor však na žlab v pozdní zimě, kdy

je již podhlodán a kdy nutno se držeti v jedné jeho stěně.

Nu a pak ještě trochu zábavy v kosodřevině a již je tu les-veranda Popradského lesa — pak opět les — klouzáme z Drigantu a jsme na bílé rovině Štrbského plesa. Zrychlujeme jízdu, neboť zvuky jazzu nám připomínají, že ani tentokrát »five« nesmí skončiti bez nás.



Němá značka: „Tak Vám pěkně děkuji za tu moderní lyžařskou techniku — její autor si jistě nepomyslel, co my tady s ní zkusíme!“



Nový sníh na Ještědu.

Foto Kinský, Česká Lípa.

Ženy na lyžích.

Aforismy misogyny.

Posuzuj vypravování ženy, s níž chceš jeti na obtížnější turu, o tom, jak jezdí na lyžích, jen s největší opatrností: Ona nepočítá nikdy výhradně s vlastními silami a dovednostmi, nýbrž zakalkuluje vždy pomoc těch, kteří ji provázejí, do pojmů o své turistické a lyžařské pohotovosti a odolnosti.

*

Nemá smyslu, abys říkal své partnerce při horské tuře, jak dlouhá bude — zeptá se tě určitě na to při prvním těžším výstupu.

*

Nikdy se své partnerky neptej, je-li unavena; chceš-li to zvědět, zeptej se jí, jak dlouho myslí, že je na cestě: nepoměr mezi jejím úsudkem a skutečně stráveným časem dá ti možnost výpočtu, jak je asi unavena.

*

Máš-li na vybranou mezi několika ženami, které se ti nabízejí jako partnerky k turám na příští sezonu, jdi s některou z nich do obchodu, kde si kupuje lyžařské boty a nech jí předložit kolekci dobrých, pravých lyžařských bot: s tou, která zvolí větší číslo, než je číslo jejích troteur střevíčků, mohl bys to zkusit. Při vstupu do první boudy ukáže se její pravá lyžařská duše; běží-li hned při vstupu do hostinské místnosti k zrcadlu s pudřenkou, nechod' s ní příliš da-

leko, zvláště je-li nepohoda — led, vánice. Věz, že lyžaření je jen rouškou, do níž halí svoji koketerii.

*

Mezi skutečnými, dobrými lyžařkami najdeš tak zvanou skutečnou krasavici jenom výjimkou: Tak zvané »krasavice« došly většinou k úsudku, že na lyžích jezdit nepotřebují.

*

Láska muže k přírodě, jeho inteligence v postřehu a duševní převaha imponují ženě asi tak, jako průvodčímu rychlíku krása krajiny.

*

Bezprostřední nebezpečí působí na ženu méně hrůzně, je-li jej účastna mimo partnera ještě i s více lidmi. Ne proto, že více lidí může si navzájem poskytnouti více ochrany, ale proto, že již myslí na to, jak pozdější vypravování o všem a tedy i o ní bude se více šířit.

*

Mast proti úžehu není přece jenom krémem k pěstění pleti.

*

Klidně a spokojeně pojeděš se ženou jako s partnerkou k srdci hor, vyvezeš-li jí s kufry autem před luxusní boudu, kde je cvičná louka, která má »společenskou marku«.



Jitřní květy jinovatky. Foto J. Feuerstein, Schuls-Tarasp.

Sloky nedočkavého.

*Holé jsou stromy na stráni,
podzimní stesk v kraj se snesl.
Sluneční záře na květech,
krajem jak táhne těžký dech
v mroucích se třese úsměvech ...*

*Na Tvoji duši teskně pad
konvenční, městský listopad
rub žití citíš — tíhu dnů
— Na toulky vzpomeneš na horách,
zlatý kde měsíc jako v snách
bloudí ve sněžných lavinách,
červánku v tváři mdlý má nach
a zimní noc když zachází
v lyžařské hýříš extasi.*

I. K.

Lýž. přespolní běh v Modřanech. Lýž. odbor Sokola pražského uspořádal v neděli 11. října, v rámci svého dvacetiletého trvání, III. lýž. běh v Modřanech u Prahy, přístupný Sokolstvu i hostům z řad členstva Svazu lyžařů. Start a cíl závodu byl u modřanské sokolovny. Závodní trať vedena střídavým, většinou zalesněným terénem a měřila pro dorost a ženy asi 3 km, pro muže asi 6 km. Dobře organizovaný závod měl hladký spád, díky soudcovskému sboru v čele s předs. Praž. župy Svazu lyž. Jirků a br. Zadákem.

Techn. výsledky: Dorost: 1. Mráz, Sok. praž., 12.21 min. 2. Ježek, Sok. Karlín, 12.25, 3. Martinec, Sok. praž., 12.55; **ženy:** 1. Hochmannová, 17.00, 2. Nosková 17.01, 3. Barbieri 18.30, vesměs Sok. praž. **Muži, III. tř.:** 1. Čermák, Sok. praž., 24.41, 2. Jonáš 25.00, 3. Holub, oba Sok. Karlín. **Nováčci:** 1. Štěpánek, Sok. Praha VII., 24.04, 2. Máša, Sok. Praha IV., 24.29, 3. Vrzba, Jinočice, 25.53. **II. tř.:** Luňák 22.07 (nejl. čas dne), 2. Kalas Vl. 22.27, 3. Kalas J. 22.34, všichni Sok. praž. **Tř. starších:** 1. Kosina, Sok. praž., 26.35, 2. Opočenský, Sok. praž., 26.53, 3. Kalouš, Sok. Karlín, 27.12. **Hosté:** 1. Bloman. KLV., 22.18, 2. Klein, Hag., 22.54, 3. Vondřejc, Vys. sp., 24.08.

Po závodě vzpomněl předseda lýž. odb. Sok. pražského Ing. Matyáš dvacetiletého trvání odboru, načež předány vítězům vkusné upomínkové plakety. Vznorným hostitelem osvědčila se modřanská sokolská jednota.

Každoroční národní plavecké závody, pořádané Sněhaři domažlickými na rybníku babylonském dne 9. srpna, utrpěly letos značně nepříznivým počasím. Přes to však závodu zúčastnilo se 56 závodníků a závodnic a program plně dodržen. Vzdor studené vodě dosaženo bylo vesměs lepších časů než loňského roku.

Technické výsledky: Muži 50 m vol. způsob: 1. Pentila, Slavia Praha 35 vt., 2. Reis, Radbuza Plzeň 36.3 vt., 3. Kotous, Radbuza Plzeň 37.1 vt.

Muži 100 m prsa: 1. Růžička, Radbuza Plzeň 1:47.2, 2. Havel, T. K. Star Plzeň 1:48.1, 3. Petr, Radbuza Plzeň 1:50.2.

Muži 100 m znak: 1. Pentila, Slavia Praha 1:49.4, 2. Kocálek, Radbuza Plze 2:05.2, 3. Růžička, Radbuza Plzeň 2:12.8.

Muži 1 km volný způsob: 1. Pentila, Slavia Praha 13:15.14, 2. Reis, Radbuza Plzeň 13:32.2, 3. Kacálek, Radbuza Plzeň 15:46.4, 4. Kotous, Radbuza Plzeň 16:14.4, 5. Klouček, Sněhaři 17:29.6.

Dorost 50 m volný způsob: 1. Plzák, Radbuza Plzeň 38.2 vt., 2. Lukeš, Radbuza Plzeň 49.1 vt., 3. Mates, DTJ. Domažlice 50.3 vt.

Ženy 50 m volný způsob: 1. Wolmutová, Sokol Klatovy 55.4 vt., 2. Doubková, DTJ. Domažlice 56.1 vt., 3. Folgetová, Sněhaři Domažlice 57.1 vt.

Muži 1 km maňasy: 1. Kokeš, Radbuza Plzeň 6.04 min., 2. Lukeš, Radbuza Plzeň 6.11 min., 3. Hofman, Sněhaři 6.12 min.

Skoky — ženy: 1. Tauschová, S. Klatovy 31.90 bodů, 2. Doubková, DTJ. Domažlice 29.20 bodů, 3. Wolmutová, S. Klatovy 15.70 bodů.

Skoky — muži: 1. Čejka, Sněhaři 39.45 bodů, 2. Wolmut, S. Klatovy 34.45 bodů, 3. Krkavec, Slavia Praha 28.75 bodů.

U startu a cíle fungovali páni: Mg. Ph. kpt. Hrůza, Dr. O. Brauner, náčelník Jirásek, Krňoul, Fryml, Šesták, Klátil a zhostili se své povinnosti bezvadně.

LEOŠE STEHLÍKA speciální lyžařská obuv pro turistu i závodníka.
Výrobce **A. SEDLMAYER, PRAHA-SMÍCHOV, Zborovská 14.**

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA **DESKY
A FILMY!**

LYŽE

**VÁZÁNÍ - HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
SÁŇKY**

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

ZALOŽENO ROKU 1894. • **JILEMNICE.**
TELEFON ČÍSLO 28.



Zprávy župní a klubové.

Valná hromada Západočeské župy Svazu lyžařů R. Č. S. v Plzni. Za účasti 35 delegátů zastupujících 11 klubů, konala se v pátek dne 6. listopadu t. r. XIII. řádná valná hromada Západočeské župy Svazu lyžařů. Valnou hromadu zahájil její dlouholetý předseda MUDr. A. Čipera uvitáním všech přítomných delegátů a pronesl pietní vzpomínku na zemřelého E. Kabáta, který byl jedním z prvních lyžařů západočeských, dále na tragicky zesnulého soudce Ing. Ježka, MUDr. Pečírku a E. Solledera, jejichž památku uctili přítomní povstáním. Zprávu jednatelskou podal pan František Jirka, podle níž jest organizováno v župě 25 klubů počtem 1448 členů, 28 akademiků a 350 dorostenců. Jednateli p. Jirkovi poděkoval předseda Dr. Čipera za jeho velikou práci pro župu, kterou konal jako jednatel nepřetržitě od roku 1923 a značně se zasloužil o vybudování naší župy. Velice pečlivě sestavenou zprávu náčelnickou přednesl pak župní náčelník Norbert Lang, jenž se zmínil i o nové práci, která župu čeká zejména po stránce technické. Vzorně vypracovanou a podrobnou zprávu pokladní přednesl p. Jindřich Modr. Odstupujícímu pokladníkovi vyslovil p. předseda dík za jeho práci, kterou konal v roce 1922 jako revisor účtů a od roku 1923 jako jednatel a pokladník naší župy. Podle dohody delegátů klubů byla předložena jediná kandidátní listina a aklamací byl zvolen tento výbor: Předseda Dr. A. Čipera, Český Ski Klub, Plzeň, místopředseda Jindřich Kostinec, K. Č. T., Plzeň, jednatel Otakar Řezáč, L. o. S. K. Olympia, náčelník Norbert Lang, Český Ski Klub, Plzeň, pokladník Stanislav

Kůstka, L. o. S. K. Sparty, Plzeň. Delegátem do Svazu lyžařů zvolen byl Jaroslav Rezáč, náhradníkem Ing. Šafařík, delegát do T. S. Norbert Lang, náhradník Dr. A. Čipera.

Lyžařský odbor Sokola pražského. Jubilejní dvacáté zimní období zahájeno oficiálně slavnostní valnou hromadou členstva dne 2. října t. r. v Pražském Sokole, za četné účasti a jmenovitě přítomnosti několika zakládajících členů odboru, z nichž dlužno uvést v první řadě prvního jednatele odboru Dr. O. Braunera, dále MUDr. Jirky Scheinera a j. v. Po udělení absolutoria odstupujícímu výboru, zvoleni opětovně předsedou Ing. Lad. Matyáš, jednatelem Rud. Kozák, pokladníkem I. Novák. Odbor čítal v uplynulém období 286 členů a 38 příslušníků dorostu.

Technická činnost v nastávajícím období slibně započata účastí 11 závodníků na přespolním lyžařském běhu v Měchenicích, kde na seniorské trati nejlepšího času dne získal Luňák, na trati dorostu Mráz, oba z našeho odboru. V rámci jubilejních oslav svého dvacetiletého trvání uspořádal Lyžařský odbor Sokola Pražského dne 11. října vlastní přespolní běh v Modřanech, kde z celkového počtu startujících 62 závodníků bylo 30 příslušníků LOSP, při čemž získali tito z 21 možných celkem 11 plaket. Dobře organizovaný závod měl hladký spád, díky soudcovskému sboru v čele s předsedou Pražské župy Svazu lyžařů p. Jirků a p. Zadákem. Prvých míst dosáhli vesměs členové LOSP, až na kategorii hostů, kde zvítězil p. Blomann,

**Na 100
metrů
svítí**



original americká
lyžařská svítilna

EVEREADY
TRADE MARK

Cena svítilny bez baterií Kč 125.—. Baterie tuzemské Kč 6.—, americké Kč 30.—.

Dodává výhradně:

JAN HORN, americké sportovní potřeby,
Praha II. Žitná ul. 8.

Palác YWCA.

Telefon 302-49.

Zdarma a franko,

zašleme také Vám na okamžité požádání vzorkovou plechovku Gutra-gumového tuku na kůži, abyste tento nedostižný a nedostižitelný prostředek ke konservování obuvi vyzkoušeti mohli.

Gutra - mazadlo na kůži umožňuje nadpomyšlení nejlepší konservování obuvi, neb je to speciální tulení tuk s velikou přísadou kaučuku, vyrobený po 40leté zkušenosti. Gutrou zůstane obuv nejen zaručeně nepromokavá, nýbrž též měkká a více let upotřebitelná. Pokus Vám to dokáže! Prokážeme též odběrné prameny.

Jediný výrobce:
„CIRINE“ závody
Josef Lorenz a spol.
Praha XIX., Bubeneč,
Uralská ulice čís. 770.



ODZNAKY, PLAKETY, ČESTNÉ CENY

DODÁ:

I. B. PICHL,

PRAHA VII., POD LETNOU 10, TELEF. 74222.

PRODEJNA: CELETNÁ 33 (U PRAŠNÉ BRÁNY), TELEF. 63282.

KLV a tř. nováčků, kde se umístil první Štěpánek, Sokol Praha VII. Ihned po ukončení předány vítězům vkusné jubilejní plakety, při čemž předseda odboru Ing. Matyáš vzpomněl stručně historie vzniku LOSP před 20 lety. Rovněž tak zúčastnili se naši členové přespolního běhu Pražského odboru KČST v Bránice a lyžařského běhu S. K. Slavie v Hor. Brané u Jilemnice.

Počátkem listopadu uspořádáno zdařilé filmové matiné v bio Lucerně, dne 21. listopadu pak oblíbený lyžařský čaj v Pražském Sokole, při němž první jednatel a zakladatel odboru Dr. O. Brauner vyličil poutavě vznik a vývoj Lyžařského odboru Sokola Pražského, za doprovodu aktuálních obrázků z tehdejší doby. Tohoto večera zúčastnil se mimo celé řady zakladatelů též starosta ČOS. Dr. Josef Scheiner.

K obvyklým pátečním schůzkám členstva přičleněny debatní večery o moderním lyžařství, vtipně vedené dlouholetým členem LOSP br. Vaškem Horčíčkou, těšící se neutuchajícím zájmu širšího členstva.

O vánocích proponuje LOSP zájezdy do Krkonoš (Studenov u Rokytnice a Benecko), na Šumavu (Hojsova Stráž) a do Nového Města na Mor. (záv. kursy mužů i žen).

Zpráva o činnosti Lyžařského kroužku Odboru klubu čs. turistů v Mukačevě za období 1930—31. Členů registrovaných ve Svazu lyžařů 84, členů neregistrovaných 60, celkem členů zimní sport provozujících bylo 144. Jako každoročně pořádal kroužek v zimním období každou sobotu a neděli výlety: Jedna skupina silnější odjížděla v sobotu odpoledne do Volovce do chaty OKČST na polonině Boržavě, druhá skupina v neděli rána na hranice čsl.-polské, kde na naši intervenci stávil vlak u budov pohraniční fi-

nanční stráže. Začátkem ledna pořádán byl pro žáky a dorost župní lyžařský kurs, kterého se zúčastnilo 27 lyžařů. 1. února zúčastnili jsme se III. lyžařských závodů o přebor Podkarpatské župy Svazu lyžařů, uspořádaných Čs. sport. klubem Užhorod ve Volosiance, v nichž se členové Lyžařského kroužku skvěle umístili. Ve 3 soutěžích, ve kterých jsme závodili, získali jsme 3 první, 2 druhé a 1 třetí cenu, celkem 6 z 9 dosažitelných. Nejlepší čas ze všech soutěžících na 18 km docílil Balcar, což nutno připomenouti vzhledem k tomu, že závodů zúčastnilo se mnoho závodníků-hostů od 12. p. divise v Užhorodě. Dne 8. února uspořádali jsme župní závody žáků a dorostu a závody 3členných hlídek, k nimž přihlášeno bylo v závodě žáků A a B 56 závodníků a závodilo 38, ve tř. mládeže a dorostu 34 a závodilo 28, v závodě hlídek 10. Ve všech soutěžích umístili se na prvních místech členové Lyžařského kroužku z Volovce, Svaljavy a Mukačeva. V závodě hlídek při zahraniční soutěži získali jsme 3. cenu. U příležitosti cvičitelských zkoušek v Tatrách zúčastnili jsme se hřídkou štafetového závodu o Hubáčkův Memorial na 30 km. Funkcionáři kroužku připravovali pilně stavbu lyžařského župního můstku, který se za vydatné pomoci technické roty 19 p. pluku buduje před Volovcem a bude letos dohotoven. Staví se podle plánu p. arch. Jarolímka a s můstkem docíleny budou pravděpodobné skoky do 50 m.

Valná hromada Českého spolku pro zimní sporty v Praze, konala se dne 13. listopadu t. r. v klubovní místnosti v paláci »Jednota« na Král. Vinohradech. Po zahájení vzpomnul předsedající doc. Dr. Procházka zemřelých členů v roce 1931: Dr. K. Heller, pí G. Heindlová, to-



Buďte připraveni ...

až Vás sníh zavolá k radostnému bílému sportu. Prohlédněte svou lyžař. výzbroj a výstroj. Doplňte jí!

Zdarma zašleme Vám podrobný ceník sportovních potřeb pro zimní 1931-32. Napište si o něj!

PRO ZDRAVÍ — ZIMNÍ SPORT; PRO DOKONALOU A PŘESTO LEVNOU VÝZBROJ A VÝSTROJ —

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40-TELEFON 338-7-3

Nové!



zák. chrán
pat. přihl.

irine
nanášec
vosku..lyže

Důležité pro každého lyžaře!

Epochální vynález, který umožňuje voskování a žehlení lyží horkým voskem, na jedinou a pohodlně, za několik minut, doma i v přírodě. Velmi výhodné a cenné! Vyžádejte si tento přístrojek u svého obchodníka. Prospekt zdarma.

Jediní výrobci:

**„Cirine“-závodny Josef Lorenz
a spol. Hlavní sklad
Praha XIX., Uralská ul. 770.**

Dobry sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

várník H. Poláček, sl. Týsková, J. Vorel. Z obsažných zpráv funkcionářů byla patrna hlavní starost spolková: péče o chatu na Pláních p. J. V letošním roce byla přistavena k chatě veřejná restaurace s plnou hostinskou koncesí, jako náhrada za shořelou restauraci Gregorovu. Restaurace tato s přílehlou částí chaty, jest veřejnou a přístupnou všem lyžařům. Chata má 64 lůžek. Při volbách byl zvolen jednomyslně předsedou doc. Dr. Karel Procházka, místopředsedy: Ing. J. Černohorský a J. Jílek, jednatele: Ing. J. Huleš a K. Kabelka, náčelníky: Ing. J. Jílek a Ing. C. Míla Technik, pokladníkem prof. Dr. Ing. V. Jareš, do výboru: J. Jon, E. Cerman, pluk., Ing. V. Veselý, Ing. V. Legner, Ing. C. J. Černohorský, F. David. Náhradníci: F. Tydlitát, V. Bohdan, Ing. Železný, J. Papež. Rev. účtů: L. Wurm, arch. J. Fialka. Dozorčí rada:

min. rada Al. Ryšánek, vrch. rada J. Kamenický, J. Šimek.

Ve snaze snížit členskou příspěvkovou část bylo odstraněno zápisné pro rodinné členy a sníženo zápisné pro nové členy vůbec na Kč 10.—. Z téhož důvodu odstraněna závaznost úrazového pojištění lyžařského.

Spolková místnost jest v paláci »Jednota« v Praze XII., Francouzská 4, v klubovně č. 2. v souterrainu, kde jsou každý pátek v 20. hod. členské schůzky, na kterých se přijímají noví členové, vydávají legitimace i veškeré potřebné tiskopisy. Mimo to je v programu řada pravidelných přednášek s diapositivy i různými praktickými sport. ukázkami. Kursy pro začátečníky i pokročilé budou, jakmile tomu dovolí sníh, každou neděli v prosinci i po dobu vánoční na Pláních p. J., pod vedením všech 10 cvičitelů spolkových.

Různé zprávy.

Lyžařské závody čs. branné moci v letošní zimní sezoně nebudou konány v důsledku rozhodnutí ministerstva národní obrany. Rovněž bylo rozhodnuto, že nebude do zahraničí vyslána žádná hlídka lyžařská, v případě, že by snad došlo pozvání. Jest samozřejmé, že nebude tudíž pořádán také žádný kurs závodnický, z něhož ti nejlepší byli vždy vybráni při sestavování hlídky čs. branné moci. Jedině zůstaly nedotčeny těmito úspornými opatřeními lyžařské závody jednotlivých pěších divisí a horských brigád. — Letošní armádní závody měly být po prvé uspořádány společně s mistrovskými závody Svazu lyžařů v Novém Světě-Harrachově, takto ovšem z toho sešlo. Svaz lyžařů však doufá, jakmile nynější poměry se uklidní, že ministerstvo národní obrany zase obnoví dosavadní své lyžařské závody a že pak dojde přece ke společně pořádaným závodům, od čehož Svaz lyžařů velmi mnoho si sliboval.

O nové obálce našeho XXI. ročníku liší se názory našich odběratelů. Řešili jsme obálku tentokrát graficky, ne malířsky. Hlavní spor o obálce je mezi mladší a starší generací. Z kruhů našich čtenářů dostali jsme na naši novou obálku tyto legrační verše:

Dieses Bild ist für alle Leute.

Wilhelm der Zweite.

Quadro molto bello.

Luigi Pirandello.

Cette image est mon dernier amour.

Madame Pompadour.

This picture is a new sport.

Mary Pickford.

This illustration is very good.

Stars of Holywood.

Hoc enigma placeret etiam Homero.

Marcus Tullius Cicero.

Je to obraz? Je to bota?

Německý Ota.

Co je to pro Krista pána?

A kde je můj kufr?

Vrána.

Tohle dělal nějaký podomek malíře pokojů.

Šimůnek.

Autora obálky jistě se netknou tyto veršičky — jsou z jiného břehu!

Pololetní prázdniny a naše lyžařská mládež. Dnes, kdy čím dále, tím více rozšiřuje se lyžaření mezi naší mládeží, přichází se k tomu názoru, že mládeži mělo by být dáno ještě několik dnů volna a to mimo prázdnin vánočních, aby to stálo za to zajet si do hor. Musíme přiznati loyálně, že podnět tento vznikl v HDV. a byl za souhlasu Svazu lyžařů tlumočen ministerstvu školství a národní osvěty, s tím, aby vánoční prázdniny byly zkráceny a v pololetních prázdninách, t. j. počátkem února, bylo mládeži poskytnuto několik dnů volna, jichž by bylo možno využít k zájezdu do hor. Vánoční prázdniny nejsou zvláště vhodné

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY

A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek, vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon

číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva



Kristiania v nejprudší jízdě.

Foto Gyger.

pro naši mládež k lyžaření resp. k zájezdům do hor a to z těchto důvodů. Na vánoce jsou vlaky natřískány, všechny hotely i horské boudy plně obsazeny, počasí obyčejně nebývá zvláště příznivé, brzy odpoledne je tma, slunce málokdy a tak zbývá jediná výhoda a sice ta, že otcové rodin mohou o nějaký ten den s dětmi déle venku zůstat, což snad mnohým by činilo v pololetních prázdninách určitě obtíže. Ale i tato jediná nevýhoda odpadne tím, že mohou jeti se svými dětmi matky, jež budiž k jejich ctím přičteno, jsou dnes ve většině rodin dobrými lyžařkami. Doufáme, že podnět lyžařských pololetních prázdnin bude Svazem lyžařů dále bedlivě sledován.

O vánocích bude frekvence a návštěva ve Špindlerově mlýně jistě jako minulá léta ohromná. Koncem září byly již všechny hotely obsazeny a boudy na hřebenech Krkonoš ještě dříve. Máme tedy za to, že i při dnešní finanční krizi nezůstanou letošní vánoce za loňskými vánocemi i velikonoce, to znamená, že zavládne veliký ruch, který bude jen při nejlepší vůli všech činitelů možno zvládnouti, ježto podle našich zvyků každý čeká na pořádek od druhého, ale sám k tomu nesnaží se přispěti. Po zkušenostech, jichž nabyli jsme o posledním dnu velikonočních svátků, uvedeme zde některé poznatky a jistě dobře myšlené výtky příslušní činitelé vezmou laskavě na vědomí a zařídí již předem vše potřebné. — V první řadě byla o velikonočních stížnost na poštovní autobusy, pendlující na trati Vrchlabí—Špindlerův mlýn, které neochvějně držely se v poslední den svátků jízdního řádu, ač lyžařů byla taková spousta, že mohli býti odvázeni autobusy počínaje 12. hod. ustavičně. Snad by se to dalo upravit tak, že mimo normálních vozů, řídicích se jízdním řádem,

byl by vložen do provozu alespoň jeden vůz, který by nebyl vázán na jízdni řád a byl přistavován v prvních dnech svátků vánočních jako záloha na nádraží vrchlabském, ve dnech pak odjezdu, jako záloha do Špindlerova mlýna s tím určením, že ihned může odejeti, jakmile je plný. — Že při velikonočním zpátečním návalu a spěchu na dráhu bylo velmi nevlídně komentováno obvyklé déle trvající zastavování v hořením Vrchlabí za účelem inkasování poplatku jízdního, je jasné. Snad by v těchto případech mohl býti zaveden jiný způsob vybírání jízdního. Jménem pak těch, kteří nemohou tak snadno vydávati peníze za auto-taxi, ač dnes musíme přiznati, že jízdné těchto vozů je velmi snížené, žádáme, aby šoféři pošt. autobusů nakládali s lyžař. výstrojí vlídněji, ježto naši lyžaři velmi těžko snášejí mlácením lyžemi, jichž velmi si vážejí, na střechy autobusů. — Ohledně frekvence na silnici ze Špindlerova mlýna do Vrchlabí, která o velikonočních byla hrůzostrašná, nebudeme dnes ničeho uváděti a doufáme, že náš přítel a vynikající lyžař a alpista Dr. Vaina, nynější přednosta okresního úřadu ve Vrchlabí, učiní vše, aby jednou již zavládl tam pořádek a silnice, na níž se vybírá mýtné, byla udržována v stále sjízdném stavu. — A konečně doufáme, že i dráhy se vynasnaží, aby svým největším poplatníkům-lyžařům, vyšly všestranně vstříc. Zkušenosti zde již jsou jistě značné za poslední léta. Doporučujeme pouze to jediné, aby zvláštní vlaky, jež vyjíždějí z konečných stanic, jako Vrchlabí, Svobody atd., byly přístupné již dlouhou dobu před odjezdem vlaku k nastupování, tak jak to bylo praktikováno u sportovních vlaků, kde platilo pravidlo: kdo dřív přijde, též dřív mele a každý klidně a beze spěchu pak se usadí ve vlaku. Takto se stává, že některé

Prvotřídní LYŽE od 120.— reklamní od 60.— **HOLE** od 28.— **SPORT DŽBÁNEK**
BOTY pánské 155.— **LUMBEJACKY** 140.— **PRAHA-Spálená 30**
 ÚSCHOVA LYŽÍ PŘES LÉTO A IMPREGNOVÁNÍ ZDARMA — ŽÁDEJTE CENÍK

vagony jsou nabité a jiné zase poloprázdné a lyžaři jsou vydáni za to, že přišli dříve, mrznutí na peronech nádražních.

Železniční spojení na Špičák a ze Špičáku zůstávalo v posledním čtvrtstoletí naprosto konservativní. Tak, jak tam jezdili naši lyžařští průkopníci před 35 léty, tak se tam jezdilo do letoška. Musíme však upozorniti naše pražské lyžaře, že v letošní zimní sezoně zavedeno jest nové spojení, rychlé, výhodné a laciné, a sice se zrychleným osobním vlakem č. 609, který vyjíždí v sobotu z Wilsonova nádraží, počínaje dnem 15. prosince 1931 a konče 15. března 1932, o 12'45 hod. a přijede na Špičák o 18'46 hod. Zpět jede v neděli, a sice ze Špičáku o 17'26 hod. a vrátí se do Prahy o 22'37 hod. jako vlak č. 628. Vlaky mají přímé vozy Praha—Železná Ruda a zpět. — Doporučujeme našim pražským lyžařům výlet na šumavu, která těmito vlaky se stala konečně také z Prahy přístupná a hlavně doporučujeme okolí Špičáku pro zájezdy mládeže a tým, jimž jízda na obvykle zledovatělých hřebenech Krkonoš činí doposud obtíže. Šumava je krásná, a jistě všichni, kdo ji neznají a zajedou si tam, budou spokojeni. A přeplněným Krkonošům se alespoň částečně ulehčí.

Při mistrovství světa v krasobruslení v Lake Placid, bude Anglie patrně zastoupena pouze jedenáctiletou zátkyní z Manchesteru, jménem Megan Taylor. Bude to jistě nejmladší účastnice Zimní olympiady, ježto rovněž velmi mladá Vídeňka, Hilda Holovská, jest »již« 16 let stará.

O nutnosti účasti Rakouska v Lake Placid napsal do vídeňského sportagblattu světový mistr Karel Böckl úvahu, již neváháme našemu čtenářstvu přinést, ježto je též na čsl. poměry, jako šitá. Pisatel dlí ve Spojených státech a jistě má k tomu, co napsal, bezprostřední důvody. — Řešíme-li otázku účasti Rakouska na Zimní olympiadě, pak musíme jak s hlediska národohospodářského, tak i s hlediska sportovního býti pro objevení se našich sportsmanů u startu. Bude jistě pro Rakousko velmi důležité, jestliže ve všech časopisech celého světa obyvatelé se dočtou místo o povstáních, nepokojích, bankrotech a pod. jiných nepříjemných věcech, o sportovních úspěších našich závodníků. Byla-li dosud zde v Americe známa pouze vídeňská škola krasobruslení, počíná nyní přicházeti do obdivu též arlbergská lyžařská škola. Dlouhé zajímavé články ve vedoucích sportovních časopisech dělají nepřímo reklamu naší krásné vlasti a když se uváží, co zde reklama stojí, pak nutno nahlédnouti v Rakousku, jež tak velkou měrou odkázano je na cizinecký ruch, že vyslání závodníků, kteří mají naději na dobrý výsledek při Zimních olympijských

hrách v Americe, nebude těmto snad sloužiti ke krásné a příjemné cestě do Spojených států, nýbrž že to bude sloužiti k proslavení jména Rakouska v cizině, dále ke zvýšení cizineckého ruchu a v důsledku toho k zlepšení poměrů národohospodářských, což je tím více nutno si přát, ježto jinak k propagaci naší krásné vlasti zde ve Spojených státech, patrně z důvodů úsporných, stejně je možno velmi málo něčeho činiti.

Dr. Henrik Tuma: »Pomen in razvoj alpinisma.« Ljubljana, 1930; vydal turist. klub »Skala«.

Před rokem objevila se na knihkupeckém trhu v Jugoslavii zajímavá kniha: »Význam a vývoj alpinismu.« Autorem je známý slovinský horolezec, advokát Dr. H. Tuma, s jehož jménem se pojí řada prvotřídních výstupů v Julských Alpách; je to muž, který prožil svůj věk v horách, a který, vzhledem k tomu, že o první svůj výstup pokusil se jako mladý gymnasta již v r. 1873, může býti zván seniorem slovinských alpinistů. Knihu vydalo sdružení horolezců »Skalašů«, spojující nejmělejší lezce slovinských Alp; vydáním této knihy dokázalo sdružení toto, že poslání svoje bere vážně nejen ve smyslu sportovním, ale i propagačním.

Znalost světových jazyků, neobyčejná sečtělost v odborné literatuře a stará horolezecká prakse umožnila autorovi, že mohl přistoupiti ke své práci s hlediska čistě lidského, světového, a že mohl podati knihu, jež nebude zájem pouze v úzkém kruhu slovinských horolezců, ale může na sebe upoutati pozornost všech alpinistů celého světa. Je to pokus o souborné zhodnocení alpinismu a určení jeho místa v dnešní soudobé kultuře. Kniha dělí se na řadu kapitol, jež každá o sobě tvoří mistrné pojednání o daném temat. Ať již seznamuje nás s dějinami alpinismu, který jako masové hnutí se mohutně rozvinul teprve během minulého století, nebo filosoficky se snaží roztřídití pojmy, pod něž hnutí toto by bylo možno zařaditi; ať uvažuje, zda souvisí s hrou, sportem či tancem, či snaží se vystihnouti v alpinismu motivy lásky k přírodě, sklonů k umění a uměleckým zážitkům, ať hodnotí vzájemné jeho vztahy k prosté turistice (cestovatelství), k zimním sportům, ať řeší jeho podstatu i měnivý význam podle individuality člověka-jednotlivce, či konečně zabývá se jeho podněty a vztahy k vědeckému badání — všude přistupuje k výkladu a rozboru s důkladnou sečtělostí a s bohatými vlastními zkušenostmi.

Z každé řádky je zřejmo, že kniha je psána s chutí a láskou.

Na závěr knihy připojil autor v stručných rysech — na

LYŽE

FIRMY

KAREL KOLDOVSKÝ

VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Žádejte ceník.

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplatěně.

LYŽAŘSKÉ A TURISTICKÉ HOLE

NABÍZÍ NEJLEVNĚJI VE VELKÉM I MALÉM

FRANTIŠEK BODLÁK,

VÝROBCE HOLÍ.
PRAHA VII., PROKOPOVA ULICE ČP. 128.

Továrna: Derby



TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

pouhých několika stránkách — i výsledky svého dlouhého (třicetiletého!) studia místního názvosloví na území Julských Alp, a srovnáváním s místními názvy jiných sousedních alpských oblastí přichází k zajímavému závěru, že prvotní alpská pastýřská kultura byla slovanská a sahala daleko za meze dnešního slovanského osídlení na sever i na západ. Tím vlastně resumuje stručně jiný svůj spis »Imenoslovje Julijskih Alp« (Lublaň 1929), věnovaný čistě jen podrobnému studiu místního lidového názvosloví.¹⁾

Co zvláště nám Čechům může knihu Tumovu přiblížit je to, že pisatel v mnohých statích vzpomíná zúrodňujícího popudu, vycházejícího se strany českých alpistů na vývoj alpismu v slovinských horách, ba přiznává dokonce, že sám přiveden byl k poznání nutnosti organisace a do Slovinského Alpského Družstva vstoupil jako člen teprve pod vlivem debat s přáteli horolezci-Čechy (srv. str. 249).

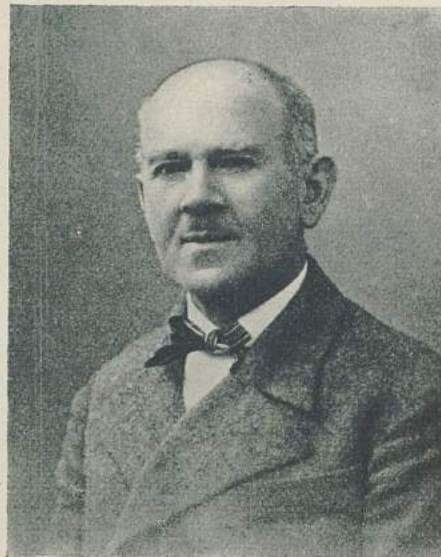
Dr. J. Čermák.

Nejlepším dárkem pro lyžaře je lyžařský dres, šitý podle míry. Jak zařídit, aby darovaný dres byl obdarovanému skutečnou radostí, rozřešila firma J. Eiselt, clothing for ladies and gentlemen, Praha I, Národní tř. č. 37, tel. 286-61. Aby ušetřili jste nepříjemností sobě i obdarovanému, jež jsou pravidlem u obleků koupených »podle oka« již zhotovených, zatelefonujte nebo navštivte nás. Nebude protivných a zbytečných výměn, předělávek a často nespokojenosti obdarovaných, jejichž vkus nebyl uhodnut, ale zajistíte si pověst nejroztomilejšího dárce, jenž ví, co nejlépe rozradostňuje: vánoční dar — lyžařský dres podle míry. Na potvrzenku o objednavce vyrozumíme toho, jehož obdarováváte, sami, a vyzveme jej k osobnímu výběru látky v našich skladech, z níž včas ušijeme lyžařský dres podle míry, vyhovující všem osobním a sportovním požadavkům, a dodáme jej přímo pod stromeček. Jen prosíme, aby záznam mohl býti učiněn včas, poněvadž předvánoční období je krátké a jsme vždy zavaleni objednávkami. Poznamenejte si laskavě naši adresu: J. Eiselt, clothing for ladies and gentlemen, Praha I, Národní tř. č. 37, Platýz.

Český spolek pro zimní sporty v Praze přistavěl letošního roku ke své spolkové chatě na Pláních p. J. veřejnou restauraci s plnou hostinskou koncesí a učinil i nečlenům část chaty veřejně přístupnou. Při dnešní nemožnosti dostat i tu nejmenší subvenci, udržuje spolek chatu s krajním napětím všech svých sil a s největší obětavostí svého členstva. Otázka dalšího zlepšení i udržení souvisí bezpodmínečně se zvýšením návštěvy hlavně se strany nečlenů. Chata leží na krásném místě na Pláních pod Ještědem ve výši 838 m. Spojení do Liberce a zpět do Prahy je velmi příznivé, v okolí chaty jest velmi krásný terén cvičební

¹⁾ Pozn. »Imenoslovje Julijskih Alp« (názvosloví Julských Alp), vydalo Slov. Plan. Društvo v Lublani 1929, je studie v souborné literatuře o místním názvosloví zaujímající pozoruhodné místo, jež mohla by v mnohém i sloužit za vzor pro názvoslovný průzkum našich horských území.

a sjezd s Plání k elektrické dráze liberecké jest požitkem. Doporučujeme všem lyžařům, pokud Pláně neznají, výlet na Pláně a jsme přesvědčeni, že většinou mnozí rádi se tam opět vrátí, ježto výlet na Pláně jest laciný a jest spojen s mnohými výhodami.



MUDr. O. Pivoňka nadšený sokol, all' round sportsman a známý lyžař, člen Sportovního klubu Plzeň, (odbor pro zimní sporty) dožívá se jako mladík 60 let. Mnohaja ljeta!

Ing. Jos. Zd. Raušar a JUDr. Ant. Šafář: **Dojmy z cesty na Špicberky a k polárnímu ledu.** Stručně a pružně psaný cestopis, obsahující 14 obrázků a mapu Norska a polárních krajin, i verše, líčí cestu, vykonanou lodí z Hamburku podél břehů Norska do hansovního města Bergenu, spiatého se jménem hudebního skladatele Ed. Griega, v blízkosti zde pohřbeného, dále se zastávkou v Molde t. zv. městě růží, v Aandalsnaesu u ústí řeky Raumy do Romsdalského fjordu (Romsdalshorn — norský Matterhorn) dále do Tromsö, v jehož blízkosti jsou chována velká stáda sobů, a dále přímo na Špicberky (Svalbard) a severněji nad ně až k 81° s. š., t. j. k pohyblivé (měnící se) hranici věčného ledu. Líčena jest nádherná zátoka magdalenská, jejíž obrovské ledovce za sluneční záře jsou nepopsatelné krásy. Dále líčeny dojmy ze zátoky Královské a Křížové, ze základny to pro podnikání letů na severní točnu. Případně nazvány končiny tyto — předměstím světa. Zpáteční cesta ze Špicberků a od polárního ledu měla zastávku na severním mysu a v nejsevernějším městě světa Hammerfestu, dále pokračováno v líčení plavby kolem zajímavé »ptačí hory« se statisíci ptactva, dále kolem ostrovů Lofotů, známých z jarních rybolovů, do Meroku v Geirangerfjordu — perly to norských fjordů. Konečně je v cestopise zmínka o největším a nej-



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M
Bailony - Baumann
Brno
K O B L I Ž N Á U L I C E 25.

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK Z DARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

delším norském fjordu — Sognefjordu a o údolí Naerödal a o Gudwangenu. Poslední zastávka lodi byla v Balholmu, t. zv. městě malířů (H. Dahla a A. Normanna) a v nejoblíbenějším místě Norska. Zajímavá jest vylíčená pověst o národním hrdinovi Frithjofovi. Stručně, ale pěkně jest líčena tato země půlnočního slunce, zajímavé severní záře, země nádherných fjordů, velkolepých vodopádů i pustých ledovců, kde panuje drsná zima a vládne věčný led. Autoři svěžím způsobem seznamují čtenáře s minulostí uvedených míst i s jejich dnešním vzhledem a s jejich zajímavostmi. Podle připojené mapky, lze celou cestu sledovati a z připojeného cestovního rozpočtu je patrné celkové vydání poučné a zábavní cesty do zemí severovýchodních, do zemí zimních sportů. Knížka, nehledě k jejímu náběhu k rázu beletristickému, jest i praktickým cestovním průvodcem. Naším čtenářům doporučujeme tuto knížku a podotýkáme, že cena její jest 9 Kč a v komisi ji má zemědělské knihkupectví A. Neubert, Praha, Hybernská ul.

Birkebeinerův běh. Norský vytrvalostní běh lyžařský na 90 km, bude letoškem počínaje pořádati, podle obdoby švédského Vasova běhu, norský lyžařský svaz a to koncem lyžařské sezony. Běh nazván po Birkenbeinerech, kteří podle historie jejich času odnesli na lyžích mladého krále Haakona Haakonsona z Oesterdalenu do Lillehamru. Také tato trať povede mezi jmenovanými městy a položení termínu na pozdní dobu zimní sezony odůvodněno jest tím, že závod tento potřebuje řádné přípravy závodníků a také v tamní krajině leží sníh dlouho do jara.

Praktická novinka jest Eg-Gü tuk na kůži v tubě, na sportovní a štrapační obuv. Úsporné a praktické balení v tubě, bude uvítáno všemi sportovci. Značka »Eg-Gü« jest zárukou prvotřídní jakosti tohoto sesterského výrobku Vám dobře známého Eg-Gü krému na obuv v tubě.

Stratosferický můstek pro skok na lyžích, jest nový název pro můstek, dovolující skoky delší 70 m, kterýžto podle dosavadní terminologie, byl zván můstek mamutí. Vynálezci tohoto názvu jsou populární bratři Sigmund a Birger Ruudové, kteří přestavěli dosavadní můstek Hannibalův v Kongsberku tím způsobem, že nájezd zvětšili a vlastní můstek umístili o několik metrů nad dosavadním můstkem. Tím ovšem skokan dostane se do značné výše, ježto doskakuje na původní staré doskočiště. Podle zkoušek, jež byly prováděny raketovým panákem, ježto dosud v Kongsberku není dostatek sněhu na skákání, bude lze dosíci na tomto můstku vzdálenosti až 100 m, při čemž dostane se skokan do výše až půl osma metru.

Luis Trenker, známý učitel jízdy na lyžích, v poslední době filmový režisér a herec, byl za své velké zásluhy o zhotovení učebních lyžařských filmů, vyznamenán při valném sjezdu německého lyžařského svazu zlatým průkopnickým odznakem.

Novinka při švýcarském lyžařském mistrovství bude zavedena při příštím jich pořádání v Zermattu dne 30. a 31. ledna 1932 v tom směru, že do soudcovského sboru mimo obvyklých tří švýcarských soudců, budou pozváni též dva soudci cizí, což dosud ve Švýcarsku praktikováno nebylo. Stane se tak nyní na zakročení F. I. S. jako následek skandálu, který se stal při posledních závodech mistrovských v Adelbodenu, kde jeden ze soudců dodatečně opravoval soudcovské tabulky, aby mistrovství nezískal správně Němec Matt, nýbrž Švýcar David Zogg.

Německý svaz lyžařský, podle svého posledního usnesení, zúčastní se v letošní zimní sezoně těchto důležitých závodů: Mistrovství HDW, jež koná se dne 22. až 24. února v Josefstahlu v Jizerských horách, dále mistrovství Rakouska 6. až 8. února v Mariazellu, závodů FIS ve sjezdu a slalomu 4. až 6. února v Cortina D'Ampezzo a konečně mistrovství Jugoslaviie.

Epochální vynález pro lyžaře. Cirine-závody Josef Lorenz & Co., hlavní sklad Praha XIX., Uralská ul. 770, ve sportovních kruzích velmi dobře známá firma, vyrábějící lyžařský vosk, přináší pro letošní zimní sezonu novinku, která se stane nepostradatelnou součástíku výbroje každého lyžaře. Jedná se o nanášec vosku na lyže, o malý aparát, který umožňuje, aby v několika minutách byl rozehřátý vosk nanášen na lyže a současně i roztírán. Přesto, že aparát jest velmi jednoduchý, poskytuje neocenitelné služby. Poukážeme zde na jeho podstatné výhody:

1. Rozehřátý vosk se nanáší na lyže již v několika minutách.
2. Voskování lyží rukou, korkem nebo žehličkou odpadá.
3. Aparát jest všude použitelný. Doma — v boudě — venku.
4. Jest přenosný (rozloží se ve 3 malé části). Pohodlný při sportu.
5. Použitelný i jako lihový vaříč.
6. Důkladně zpracován a při správném používání nezníitelný.
7. Nízká cena aparátu umožňuje, aby jeho výhod plně využil každý lyžař.

Prospekty zdarma v obchodech se sportovními potřebami nebo přímo u výrobce.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **SPORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

CESTOPISY: ING. RAUŠAR - DR. ŠAFÁŘ

Dojmy z cesty na Špicberky a k polárnímu ledu (se 14 obrázky a mapkou za Kč 9.—, 64 stránek).

Dojmy z cesty na Kanárské ostrovy a Madeiru (s 25 obrázky a 3 mapkami za Kč 10.—, 116 stránek).

V gen. komisi má

Zemědělské knihkupectví A. Neubert, Praha II., Hybernská ul.

Podle dobrozdání předních sportovců jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

S RÁKOSOVOU PODPĚROU ČS. PATENT Č. 8662.

Jeho výhody: Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

Kdo si přeje mít polévku rychle připravenou, použij Maggi'ho hovězí polévky v kostce. Každá kostka, polita ¼ litrem vařící vody, vydá okamžitě talíř silné, přirozené hovězí polévky. Při nákupu dbejte jména »MAGGI« na žluto-červené páse!

Björn Blix, norský Američan a sekretář Olympijských zimních her, vrátil se nyní po devítiměsíční cestě po Evropě, kde cestoval pilně od země k zemi, od jednotlivých zimních sportovních svazů a olympijských výborů ke druhým a podařilo se mu přece jenom pěkný počet přihlášek sehnati, ovšem i zásadních odřeknutí. Blixova posice za dnešních všeobecně špatných finančních i hospodářských poměrů většíny států, nebyla nijak záviděníhodná. Avšak podařilo-li se mu přece nadchnouti přes 20 států pro účast na III. Zimní olympiádě, pak může být Blix tímto výsledkem spokojený. I v Československu jednal p. Blix s předsedou olympijského výboru Dr. Joe Grussem a s našim mezinárodním tajemníkem Dr. Mosrem. — Pokud se týče účasti jednotlivých států, samozřejmě budou nejpočetněji zastoupeni Američané a to 70 závodníků, na druhém místě co do počtu účastníků budou asi Kanaďané a Norové. Podle dosavadních přihlášek vypadá obrázek účasti jednotlivých států takto: Jugoslavie: Lyže. — Norsko: Lyže, rychlobruslení a krasobruslení. — Německo: Hockey, bobsleigh, krasobruslení. — Anglie: Hockey a krasobruslení. — Belgie: Hockey, krasobruslení. — Holandsko: Rychlobruslení, bobsleigh. — Lucemburg: Hockey, bobsleigh. — Polsko: Lyže, hockey, rychlobruslení. — Rakousko: Lyže, krasobruslení. — Francie: Všechny zimní sporty. — Spojené státy: Všechny zimní sporty. — Švédsko: Všechny zimní sporty. — Kanada: Všechny zimní sporty. — Japonsko: Lyže. — Rumunsko: Bobsleigh. — Estonsko: Krasobruslení. — Itálie: Lyže, bobsleigh. — Maďarsko: Krasobruslení. — Litva: Krasobruslení. — Estonsko: Krasobruslení. — Finsko: Lyže, rychlobruslení. — Švýcarsko: Lyže a bobsleigh. — A nakonec Československo: Lyže (?), krasobruslení (?).

Sven Utterström, nejlepší švédský lyžař-závodník, který v kruzích lyžařských odborníků jest predestinován jako vítěz distančního 50 km závodu při III. Zimní Olympiádě v Lake Placid, jest již přes rok v Americe a připravuje se pilně pro lyžařské závody právě v okolí Lake Placid, kde všemi směry koná své orientační cvičné běhy. V létě podle finského způsobu silil se Utterström pracemi v lesích a mimo to zúčastnil se častých lovů a horských tur. Budou mít s ním asi závodníci norští a finští hodně práce, budou-li chtít na sebe strhnouti vítězství a zabrániti tomu, aby Utterström nestal se vítězem 50 km závodu na III. Zimní Olympiádě, jako na II. Zimní Olympiádě ve Sv. Mořici se stal vítězem 50 km závodu jeho krajan Hedlund.

Ošetřování lyžařských bot. Kupujeme-li lyžařské boty, budeme jistě přesvědčováni o jejich naprosté nepromokavosti a prodávající se bude dušovat a čertem zaklínat; ale všichni starší lyžaři se již jistě přesvědčili i na několika párech bot, že prostě není nepromokavé kožené boty a také že ji nelze vyrobiti. Jedině gumová bota by mohla být nepromokavá, kdyby se v ní nesrážely páry, které pak provlhčí pokožku tak, že výsledek je daleko horší než u boty kožené. Jsou dnes sice již prodávány boty výběrné (hlavně v odborných sportovních závodech), které vydrží uvnitř úplně suché 2—3 dny i na mokřím firnu, ale i ty pak začnou promokati, zvláště nejsou-li dobře ošetřovány. Tu se chybuje téměř napořád, protože správně boty mazati jest opravdu dosti těžké. Mažeme-li je příliš mnoho, praskají stehy a kůže řídne. Mažeme-li málo, kůže tvrdne a kornatí. Tedy i zde je nejlepší zlatá střední cesta. Velmi mnoho záleží také na tuku, jehož používáme. Nikdy nemáme používatí řídkých olejů, jimiž se sice kůže velmi snadno natírá, ale které nebrání pronikání vody téměř vůbec. Oleje tvoří totiž rády hnětením s vodou v kůži emulci, která se velmi snadno vyplavuje. Ochladí-li se pak (na př. při západu slunce), voda v kůži mrzne, zvětšuje svůj objem, póry kůže se násilně roztahují a ohýbáním se o krystalky ledu vlákna kůže se trhají. O zřidnutí kůže se pak můžeme snadno přesvědčiti, když ji

DOBRÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konzervy, PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29.-31.



lyžařské vosky, hole, vázání.

Krém pro zhnědnutí kůže „Horské slunce“.

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sport. potřeb

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘI.

Lyžaři!

Zprávy o stavu sněhu

z lyžařských středisek, ofic. zprávy Svazu hlášené ČTK, dozvíte se každý pátek dopoledne u

Zpravodajské ústředny

telefon: 410-41 serie

dotazem z kteréhokoliv veřejného telefonního automatu ve Velké Praze za režijní poplatek 1 Kč. Rovněž tak i

výsledky všech lyžařských závodů.

Podrobný program ZÚ

ve všech veřejných telefonních automatech Velké Prahy.

zmačkneme jako pomerančovou kůru. Drobné kapičky vody vyvstávají ihned na povrchu. Oleje řídké mají však ještě jinou špatnou vlastnost. Rozpouštějí smolu na dratvích, jimiž jsou přišívány podešve a tím způsobují praskání švů a rozlezení boty. — Mnohem lepší jsou tuky polotuhé, nebo směs tuků tuhých s hustým olejem. Výborný jest hydrogenisovaný tuk rybí (u nás známý na př. pod jménem Steffensův nebo Nansenin) nebo velrybí tuk svařený s lojem nebo s nerozpustnými mýdly (resináty). Tyto tužší tuky se tak snadno vodou nevyplavují z kůže a mají velkou schopnost odrážeti vodu, t. j. jsou jaksi »mastnější« (hlavně s resináty). Méně příjemná jest práce s nimi. Boty nestačí pouze narychlo namazat s vrchu. Je nutno, aby se tuk vpil do kůže, a to provedeme nejlépe nahřátím jak tuku, tak bot. Bota musí být úplně suchá (není tak choulolistivá na teplo) a pak se vloží do vlažné trouby asi při 30—40° C (při vyhořelých kamnech). Po náležitém prohřátí roztopíme tuk a nanášíme jej za vtírání do kůže, dokud tato ssaje. — Ale nejen svršky, i podešve máme impregnovati, neboť tyto nasakují vodou a změknou často tak, že se pak řemenem Huitfeldtu prohnou a zbortí, a to bývá koncem bot a dobrého ježdění. Abychom se pojistili proti tomu, napouštíme podrážky vařenou fermeží, ovšem několik dní před použitím. Branazol (vnitřek podešve) můžeme alespoň částečně zmastiti bezbarvou pastou na leštění kůže, nebo na parkety. Někdy se stává, že boty, uložené ve tmě, uvnitř plesniví. Plíseň kůži nevdá, naopak tato zvláční, ale chceme-li tomu zabrániti, vymažeme vnitřek boty salicylovým lojem. Nakonec boty vycpeme zmačkanými novinami a uložíme. Nikdy nesmíme ukládati boty vlhké, nesmíme je však také rychle sušiti. Vlhká bota nesnese ani docela mírné teploty kolem 50° C. Při 60° C se kůže srazí a zkrěhne, což je pak hrotem i nejlepších bot. Proto pozor na topení ve vlaku.

Janda Maloch.

O použití jodu při poranění. S rostoucím chvatem života a vývojem dopravy zvyšuje se nebezpečí těžkých i lehkých úrazů. Při vážných nehodách zavolá se samozřejmě ihned nejbližší lékař. Jsou však časté případy malých poranění, natržení, povrchních odřenin, které se samy rychle zahojí, nevniknou-li do kůže bakterie. Tyto zárodky jsou často příčinou dlouho trvajícího hnisání a zánětů a je takřka nerosrozumitelné, jak lehkomyšlně většina lidí na tyto lehké případy odřenin a poranění pohlíží. Objeví-li se však zanícené otoky a s nimi hnis a horečka, tu ovšem je většinou pozdě ptáti se: »Nemohl jsem se proti tomu ochrániti?« Ano, mohl! Neboť máme mnoho prostředků, které jsou s to zameziti vývoj bakterií vniklých do ran, po př. jsou také s to bakterie usmrtiti. V čem tedy spočívá, že většina těchto prostředků nepřichází pro denní potřebu k použití? Příčinu nutno m. j. hledati v tom, že nejsou tyto látky dosti stálé a jejich upotřebení není jednoduché. Tak je tomu na příklad u jodové tinktury, která se zvláště za války osvědčila jako nejspolehlivější prostředek pro desinfekci ran. Byla lékaři nejen při velkých ranách používána, ale i lehké odřeniny kůže, natržení a pukliny se jí natíraly a docílilo se rychlého zhojení. Nyní podařilo se americkému učenci Dr. Chandlerovi převésti jod ve formu, pro denní potřebu takřka ideální, která usnadňuje nejen použití, ale která umožňuje, aby mohl každý vždy pohodlně nositi u sebe jod z kapsy. Převedel jod zvláštní metodou do tak zvaného kolloidálního tvaru nejvyšší jemnosti, který je neobmezeně stálý a ve vodě rozpustný. Tento jod byl za účelem pohodlného použití nanesen na

dřevěné tyčinky, podobně jako masa, tvořící hlavičku sítě. V tomto tvaru přichází pod jménem Merckovy jodotyčinky do obchodu. Při poranění namočí se hnědá hlavička jodotyčinky do čisté vody a natírá se jí rána, řez, škrábnutí, kousnutí, až se zřetelně objeví hnědá barva jodu. Tyčinky jsou ihned použitelné, mají silný desinfekční účinek, pracuje se s nimi čistě, nevyvolávají ani na citlivé sliznici dráždění a jsou levné. Hnědá jodová skrvna zmizí za několik hodin.

Dr. J. Pátek.

Pojede Sonja Henie bez rodičů do Lake Placid? To je otázka, která dnes hýbá celou norskou veřejností, neboť na ní může se rozbiti vůbec účast světové mistryně na III. Zimní Olympiádě. Dosud malá Sonja, ježto dosud nebyla 20 let stará, vždy cestovala v průvodu svých rodičů a činí si i při příštím zájezdu do Ameriky nárok na jich doprovod na cestě do Spojených států. Jako doposud vždy hrazeno bylo cestovné rodičům jejím od olympijského výboru, který však se nyní tomu vzpírá a prohlašuje, že Sonja bude již v příštím roce 21 roků stará a může již bez doprovodu rodičů sama cestu nastoupiti. Nyní se tedy jedná, jak to dopadne. Snad se vyrovná Sonička na 50% a vezme si s sebou do Ameriky jenom maminku.

Účast francouzských lyžařů na III. Zimní Olympiádě stává se nyní po rozhodnutí francouzské vlády, jež subvencí na Olympiádu velmi zmenšila, problematickou. Francouzský lyžařský svaz měl původně v plánu vybrané lyžaře vyslati na trenink do Norska, což nyní odpadá a bez něho účast francouzských lyžařů v Lake Placid nepřichází ani v úvahu. Francouzský svaz, dokud nebyla subvence snížena ze 7 na 3 miliony, hodlal vyslati 11 lyžařů a byli mezi nimi Berthet, letošní francouzský mistr a nečekaný vítěz závodu 18 km při letošních švýcarských závodech mistrovských v Adelboden, dále Munier, Rodier, Achard, Ponteilnible a nejlepší francouzský skokan Villecampe.

Upozorňujeme členstvo, že informace o stavěch sněhu z lyžařských středisek — ofic. zprávy Svazu hlášené ČTK. — obdrží každý pátek dopoledne u Zpravodajské ústředny Telefonní automatové společnosti, Praha II., Národní tř. 10, telefon 410-40 serie — dotazem z kteréhokoliv veřejného telefonního automatu ve Velké Praze, za režijní poplatek 1 Kč. Tam dozví se i o výsledcích všech lyžařských závodů a všech našich podniků. ZÚ. má nepřetržitou službu, denní i noční, ve svátek i v neděli.

Pozbyl skoro řeči — tou měrou ochraptěl následkem promočené obuvi. Toť přísný trest za nevědomost, že ENOOLEJ, mazadlo obuvi, udržuje botu suchou, nohy v teple.



Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ

Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII

VYSOKÉ TATRY — ZIMA 1932

ŠTRBSKÉ PLESO



1351 m nad mořem

Mezinárodní stadion zimních sportů.

vánoce 1931—velikonoce 1932.

Pestrý sportovní program.

Stálá lyžařská škola za vedení instruktora Svazu lyžařů RČS.

Kluziště, saňková dráha, skijöring.

Lyžařská škola.

Zimní sezona

od vánoc do konce února.

Horské slunce — Klid — Zábava.



TATRANSKÁ LOMNICE

900 m nad mořem.

Levné sportovní týdny — Vyžádejte si informace v sekretariátu Svazu lyžařů RČS. Při 5ti denním pobytu 50% sleva na státních drahách při zpáteční jízdě.

Japonští lyžařští závodníci v počtu 10 zúčastní se zimních her v Lake Placid a budou jistě středem zájmu, jak tomu bylo při Olympiádě ve Sv. Mořici. Ve Sv. Mořici ovšem tehdy zúčastnivší se Japonci hráli velmi podřadnou úlohu a mimo velkou houževnatost mnoho nedokázali. Avšak při známé jejich všestranné vyspělosti ve sportu, jistě od té doby učinili značné pokroky a možná, že právě oni v Lake Placid způsobí velké překvapení. Ve Sv. Mořici při závodu 50 km umístil se japonský závodník Minoru Nagata jako 24. v čase 6'02'42 hod., jako 25. Akira Takahashi časem 6'05'25 a třetí závodník Sakata Takefushi byl 26. v čase 6'08'50. Vítězem tohoto závodu byl Švéd Hedlund, který měl čas 4'52'37 hod. a první čsl. závodník Josef Němec ký byl jedenáctý časem 5'35'40. Při závodu na 18 km, při němž zvítězil Nor Gröttums-

braaten v čase 1'37'01 hod. a první Čechoslovák Donth byl desátý časem 1'47'14, umístil se první Japonec Tekeo Yazawa jako 26. v čase 2'02'29, Sakata Takefushi byl 30., Minoru Nagata 31. a Akira Takahashi byl 36. Ve skoku na lyžích byl jako 36. Japonec Motschiko Ban. — Jména deseti závodníků japonských určených pro Lake Placid jsou tato: G. Adachi, T. Tsubokawa, K. Yamada, H. Kuriyaga, Y. Takada, S. Iwasaki, J. Ageishi, M. Makita, K. Taniguchi a J. Segiguchi.

Snížení dopravy lyží v autobusech. Ministerstvo pošt a telegrafů snížilo od 1. prosince t. r. poplatek za přepravu lyží a saní ve všech poštovních autobusech do vzdálenosti 5 km ze 2.— Kč na Kč 1.—.

● K A M N A H O R Y ? ●

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT
Měšťanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:
VOSECKÁ BOUDA **HOTEL HERČÍK HARRACHOV**
Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.
JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ - - TEKOUČÍ VODA
TELEFON NOVÝ SVĚT Č. 6. (Stálá tel. služba)

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně.
Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m. — Telefon č. 3.

Krásný lyžařský terén pro začátečníky i pokročilé. 20 topitelných pokojů, koupelny, výborná kuchyně, prazdroj, autogaráže — vlastní povoz na požádání.

STANICE DRAHY VRCHLABÍ NEBO JILEMNICE.

„ALFONSKA“ POŠTA JILEMNICE.

Telefon: Zlatá Vyhlička č. 1 689 m n. m., na svahu Zalého poskytné Vám příjemné ubytování, dobré stravování. Výborný lyžařský terén, hodící se též pro pořádání lyžařských kursů. Konečná stanice Hrabačov — 6 km.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „BREMEN“ VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

RESTAURACE U „MÝTA“ V HARRACHOVĚ

Otopné pokoje pro kratší i delší pobyt. — Autobusové spojení ke každému vlaku. Obsluha vzorná — ceny mírné.

STĚPÁN BOUKAL, nájemce.

GRAND HOTEL TANVALD ŠUMBURK n./DES.

Prvotřídně zařízený, teplá a studená voda, výborná kuchyně, levné pokoje. Pro sportovce 10% sleva. Pro delší ubytování výhodné ceny. O příjezdu prosí C. PECHÁČEK, hotelier.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁNKY - VOSKY - VÝZBROJ



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

**LYŽE, saně, vázání
HOLE**

v nejlepším provedení,

chrán. známka „ROZVOJ“, vyrábí a dodává

JOSEF NÁDVORNÍK,

výrobce sport. potřeb

NOVÁ PAKA

Stolní tenis.

Stolní kriket.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Lyžař
rekordman
natírá
nožní svaly

před závody i po závodech mentholovou
francovkou

ALPOU

Jen ten, kdo pěstuje masáže „Alpou“ —
hravě vítězí!

Po závodech jsou svaly unavené, nohy
těžké a mysl ochablá. Masáží „Alpou“ svaly
zesílí, nervy osvěží a dostaví se bujará nálada.

Dobry sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího,
volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto
nepromokavou. Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti
v každé drogerii a sportovním závodě

Vyrábí velkodrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II., Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

Z I M N Í S P O R T

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

LYŽAŘSTVÍ
BRUSLAŘSTVÍ
H O C K E Y
SÁŇKAŘSTVÍ
A L P I S M U S
T U R I S T I K A

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XXI.

PROSINEC 1931.

ČÍSLO 3.

Dr. J. KALIBERA:

Rozhodně ne.

V poslední době slyšeli jsme z úst vynikajícího lyžařského odborníka několikrát kategoricky opakované tvrzení, že úroveň našeho lyžařského sportu se vrací tam, kde byla před desíti lety.

O lyžařině se dnes mluví mnoho a z nejrůznějších hledisek. Je tedy dobře uvědomit si, že toto tvrzení proneseno bylo v rámci dobře propracovaného rozboru vnitřní, řekl bych skoro morální stránky lyžařství. Padlo při neobyčejně zajímavé, jistě poctivé a upřímně provedené pitvě cílů a prostředků našeho sportu, při analýze polovědecké a a pololyrické. Ta lyrika v něčem tak mužném, jako je lyžařství, nesedí ve svém pravém rámci, ale je konečně pochopitelná. Tvrzení proneseno bylo člověkem, který jistě dosáhl hranic dokonalosti lyžařského výkonu, který — máje svůj nervový systém v pořádku a srdce na pravém místě — dovedl spojit fyzické s duševním, člověkem, který má všechny předpoklady lyžařského přehledu zevního i vnitřního a vládné výborně i svým slovem, takže nelze pochybovati o tom, že se vyjadřuje přesně. Především to proto, abych toto tvrzení postavil tam, kam patří, totiž mezi otázky nejvážnější. Úmyslně se dopouštím paradoxu, dělám z tvrzení otázku, protože nepovažuji tento závěr za tak kategoricky správný, jak jej autor předkládá veřejnosti. Lze jej umístiti do světla mnoha hledisek a podrobiti jej i novým rozborům, ba postaviti proti němu i tvrzení jiné, právě tak poctivě vypracované. A dokonce opačné. Opačné aspoň do té míry, že se naše lyžařství rozhodně nevrací tam, kde bylo před desíti lety. — Abych nechodil dlouho okolo — tvrzení je Horčíčkovo.

Autor má proti pouhému mému peru neobyčejnou přednost, že dokáže milion věcí, kterých já dokázati nemohu. Pochybuji proto i v okamžiku, kdy po dlouhém rozmýšlení rozhodl jsem se napsati tyto řádky, pochybuji o tom, že jsem tím pravým člověkem, který mu může odpovědět. Ale budiž — nešlo o technické, ale o morální tvrzení.

Před desíti lety. To jsme, nemýlím-li se, sedávali v biografu Passage, kde tenkrát (v jediném biografu v Praze) měli odvahu po několik týdnů vrhati na plátno fantastické lyžařské kousky: odskoky, přeskoky, příčné skoky, skoky do 60 m propastí, »alpouny«, universální »štembógný« a pod.

žertíky, které byly tehdy pro nás něčím zcela novým. Byla to první část filmu »Divy lyžařství«: Boj s horou, Výstup na Monte Rosu. Za rok nato přišla teprve druhá část Hon na lišku. — Hm. — Tohle mně tak charakterisuje dobu před desíti lety, dobu, kdy se jezdilo ještě n a t u r y, kdy »louka« nebyla tím, čím je dnes, nýbrž opovrhovaným cvičištem, kde měl úspěch snad jen ten, kdo si ji »dal« na své cestě z hřebenů, pořádně turově adjustován. Patřilo k dobremu tónu louku co nejdříve opustit — před desíti lety. Ale spíše ještě dříve. Právě před desíti lety — tedy v zimě 1921-22 — to bych přiznal, právě začínalo něco nového. To začínala perioda let, jež dnes vrcholí. Tehdy jsme šli technicky nahoru. Jistě. Myslí tím ovšem naše lyžařské veškerenstvo. Tehdy se pomalu opouštělo turování, začala se užívat kristiánka, zatím na louce (a snad právě proto), telemark a ovšem přeskoky. To bylo řečí. Kdo uměl přeskok, byl lord. Ale upřímně řečeno, uměl jej jen ten, kdo i jinak opravdu něco uměl. Tehdy počalo a v následujících letech pokračovalo u nás tvoření něčeho, čemu se dnes říká — a já to také děsně nerad slyším — m o d e r n í s t y l.

Vzpomeňme si dobře na dva fakty (při čemž vynecháme starou historii jediné »tyče«), jak se jezdilo koncem války, resp. po převratu a jak se jezdí dnes. Pod formou »se jezdí« nemyslím vzornou jízdu, něco příkladného, vrcholného, nýbrž jak jezdí »lid« — tedy průměr. Kdo neřekne, že dnes je ten průměr o sto procent lepší, nevidí a nepamatuje si. — Tohle ovšem Horčíčka netvrdí a myslím dokonce, že tady ještě stále spolu souhlasíme, ale musím toto vše předeslat. S vyvíjejícím se stylem povšechné jízdy, tedy takovým konglomerátem všeho (t. j. jízdy, švihů, zjevu, mravů atd.), šla nahoru po jedné stránce lyžařská morálka a po druhé povrchnost. Móda, zdravotní otázka a podobné věci, to je pro náš rozbor podřadné. Mezi lyžařským lidským materiálem není ani o procento více lepších lidí, než v kterémkoli jiném sportu, nebo v kterémkoli jiném oboru lidské činnosti. Máte tam skvělé lidi, ale také charakterové ruiny, které však fyzicky vládou suverénně nad lyžemi i svahem. Díváte se na stráni na takového člověka jako na boha a v budoucím je ničema. Ale stejné exempláře naleznete i mezi těmi, kdo nedovedou nic.

A opačně právě tak najdete znamenité lidi i mezi virtuosy i mezi padavkami.

Zušlechťuje-li sport duši — a já o tom nepochybuji, ačkoliv jsem už ve sportu viděl mnoho vášní docela nešlechterných — nečiní to lyžařina ani o trochu více, ani o trochu méně než jiný sport. Z toho vycházím. Nesmíme se na svět dívat růžovými brýlemi, ani tonout v pessimismu, nýbrž brát jej takový, jaký je. Ukáží vám, Horčíčko, co nám na konec vyvedli lidé, o nichž jsme tvrdili, že je lyžařina vychovala. Neuznávám tvrzení, že hory jsou více povznášejícím prostředím, než jiný kraj. Ten, kdo je zlý, dělá i na horách zlé, a chcete-li mně říci, že hory už zlé obrátily, řeknu vám, že zlé obrátila už také širá rovina, saharská poušť, moře, ba i pouhé čtyři stěny. Ne, nic takového. Lidstvo je na lyžích průměrně právě tak stejné, jako všude jinde. To by tedy bylo jasno.

K morálce sportu samého: souvisí to s technickou stránkou, to je jisté. Jestliže někdo tvrdil před lety: tělo vzpřímené a hlavu v azuru — a po letech jiný: tělo v dřepu a hlavu mezi koleny, dříve úzkou stopu — po letech stabilní stopu, krátké hole — dlouhé hole, atd. atd., to všechno je vedlejší. To všechno jsou okamžité předpisy, ne morálka. Ale morálku vidím v tom: snaž se umět i co nejvíce jezdit tak, a bys vládl lyžím i s vahou. To je nový protiklad proti staré morálce: po lyžích až do postele. Co ta nová morálka znamená? V praxi: vezmi lyže na ramena, jeď si na holi jako čarodějnice, stopou jako automobil, práskni sebou, kde není jiného východiska, to všechno nezamaže nijak tvé čisté lyžařské srdce. A to je opravdu morální. Proč předpisovat něco, co člověka utahá, jen proto, aby ty požadavky bezvadné lyžařské pověsti byly co největší. Víte, Horčíčko, vy jste tohle všechno neříkal, jen, prosím, o těch desíti letech, a já Vám tohle všechno také neříkám snad jen proto, že jsem z těch, kteří se s vámi nemohou měřit. Vy víte dobře, proč já sám jezdím proti všemu možnému: předpisu i morálce, a proč mám přes to dobré svědomí. To

vnitřní souvisí s tím zevnějším jen k určité hranici. Tohle vše bylo vlastně předem.

Řekli jsme, že zvyšováním průměrné úrovně jízdy na lyžích šla nahoru tu morálka a tam povrchnost. Obojím jste se zabýval. Tam, kde hodnotíte fóristu, »bydlícího na svých holích« při různých specialitách x-skoků a vůbec v celé téhle části Vaší opakované přednášky (a mezi námi: půjdu po třetí a po čtvrté zas), tam — dovoluťe mně to — jsem skákal radostí. A konečně, Vy jste neřekl nic tak praegnantního (to nese lyrika s sebou), čím byste se zařadil mezi vynavače určité morálky. Ale jste povšechně proti tomu, co mnoho dobrých lidí považuje za dobrou morálku, totiž: snaž se umět i co nejvíce jezdit tak, abys vládl lyžím i s vahou. Tvrdíte, že tahle morálka přivádí naši lyžařinu tam, kde byla před deseti lety. A já Vám tvrdím, že průměrný stav našeho lyžařství ani před deseti lety, ani dnes nemá s tím žádnou souvislost, a že ani to, zač bojujete, ani to, proti čemu bojujete, nemá na to pražádného vlivu. To se vyvíjí — a dokonce k lepšímu — mimo veškeru snahu. Nepředěláte to Vy, ani nikdo jiný. A kdyby se to obrátilo k horšímu, budete proti tomu také bezmocný. Víte — et nos mutamur in illis. Kdo ví, co ti, co po nás přijdou, budou považovat za neobyčejně krásné?

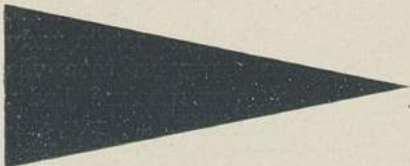
Před deseti lety se jezdilo, jak se tehdy nejlépe dovedlo. A dnes se zas jezdí, jak se nejlépe dovede. Vy jste přece udělal za těch deset let také hezký pokrok.

O morálce bychom mohli mluvit hodně. Ale s těmi deseti lety si teď snad rozumíme?

SVAZ LYŽAŘŮ RČS. rozhodl se obeslati svými závodníky III. Zimní Olympiadu v Lake Placid v Americe. Povinností každého lyžaře jest ho v tom podporovati.

NEJSPOKOJENĚJŠÍ LYŽAŘKA A LYŽAŘ

v dresu podle míry od fy



J. EISELT, PRAHA I.

Národní třída 37.

Telefon 286-61

clothing for ladies and gentlemen

VLASTNÍ MODELY

BURBERRY LÁTKY - SPECIEL. PODŠÍVKY

Dva typy hor nejvíce přitahují člověka: především nejvyšší vrcholy skupiny nebo vrcholy, třebaš ne nejvyšší, ale svou postavou a polohou zvláště nápadné a charakteristické pro horstvo. Takoveto vrcholy byly cílem horolezcovým v »dobách prvotních« a padly pod úsilím průkopníků: Mt. Blanc a Monte Rosa, Glockner a Ortler, Matterhorn a Jungfrau, v našich Tatrách Gerlach, Lomnický, Ladový, Velká Vysoká. Pak druhý typ: malé špičky, třebaš jen zoubky v hřebenu mocného souseda, dlouho bezejmenné, nepovšimnuté horolezci z dob začátků alpismu. Nedovedou imponovati ani výškou, ani imposantní, nápadnou polohou. Ale přitahují nimbem mimořádných obtíží, jímž jsou obetkány a svou historií mladší a chudší než velikánů, ale epičtější tuhým bojem o jejich dobytí. Nejvýznamnější jsou v Alpách, ale i u nás máme v Tatrách Žabího koně, Ošarpance a Končítou věž. Konec konců tkví obliba obou typů ve stejné vlastnosti lidské, kterou bych nazval »sportovností« (i když si první alpisté, takový H. B. de Saussure, Hacquet nebo prof. Agassitz byli toho sotva vědomi). Dříve chtěl člověk dosáhnouti »nejvyššího« nebo »nejpověstnějšího« vrcholu, nyní »nejobtížnějšího«. Je to věčná lidská záliba v superlativech.

»Malé věže« Alp již skoro zastínily slávu velkých vrcholů. Naše »malé věže« jsou proti tomu hotovými popelkami. Ještě že Žabí kůň svým podivným jménem a tím, že leží blízko Rysů, je dosti znám. Ale Ošarpanec a Končítá věž nemá ani svá ustálená jména (prvému se říká též Dračí stěna, druhé Ostrý štít) a není mnoho návštěvníků Tater, kteří si vůbec dovedou představit, kde tyto vrcholky leží. Tento článek je psán ad maiorem gloriam našich Vajolettek, nebo lépe, aspoň Žabího koně a Ošarpance — »malých věží« u Popradského plesa. Žabí kůň, jak řečeno, jest již známý a má své návštěvníky, daleko méně známý jest Ošarpanec. Tři léta uplynula od našeho výstupu na Žabího koně, tři léta Alp a Tater. Kamarád Franta a já jsme už dosti ostřílení borci. Zato je s námi Honza, který dělá první horolezecké tury. Má zatím skvělou kariéru: den předtím byl se mnou na Zlobivé obvyklou cestou, načež jsme sestoupili jihovýchodním hřebenem k sedlu b. 2327. To už je docela úctyhodný výkon, vždyť jihovýchodní hřeben Zlobivé je podle rozdělení Komarnického »trojka« (dosti těžké). Dnes má dělat Ošarpance přes všechny tři věže — »pětku« (velmi těžké) podle Komarnického — jako druhou turu. To je přece jen

postup. Ošarpanec není vlastně věž v pravém slova smyslu. Je to spíše vysoká hradba s těmi výraznými zuby. Nejjižnější a nejnížší je Breuerova věž, pak přichází střední vrchol neboli Behnova věž a konečně nejsevernější, tedy nejbliže k Velké Vysoké hlavní vrchol — Dubkeho věž (2364 m). K jihu — do úvalu Zlomisk — padá Ošarpanec ohromnými šindelovitými, neslezitelnými plotnami. Tento lom se obchází do leva do malého kotle mezi Dračími věžemi, Dračím štítem a Ošarpancem. Stanuli jsme pod západní, lépe jihozápadní stěnou vrcholu, ve které zcela vpravo ukazuje černá rýha komínů cestu na hřeben. Tu je u malé travnaté oasy v moři balvanů a drti vstup na skálu.

Je asi půl osmé ráno, obuli jsme lezečky a jsme dosud v chladném stínu stěny. Minuty před zahájením lezení nejsou nikdy zvláště pěkné: trochu se jí, ale při tom oči stále bloudí po prvních skalách a odhadují první hmaty. Pak se navazujeme a v pořádku Franta — Honza, který nese batoh a na konci já, nastupujeme na skálu. Ošarpanec je hora poctivá: obtíže začínají hned nad trávou. Po první délce lana se komín zužuje a první vklíněný balvan pozdraví každého lezce. Nad tím trčí starý zrezavělý hák, jediný, který jsme našli až k vrcholu. Pak komín končí převěsem. Opouštíme jej do leva přes hladkou, ale téměř vodorovnou plotnu. Několik metrů dále začíná druhý komín, zase uzařený dole velkým, lehce převislým balvanem. Už zde poznáváme, že Ošarpanec je dobrý chlapík: vše je sice na něm kolmé, ale skála, skoupá na hmaty, je zato pevná, spolehlivá. Je to pravá žula s drsnými plotnami, proťatými rovnými trhlinami. V druhém komíně, ve kterém nyní jsme, je ještě jedno špatné místo, snad nejtěžší z úseku až k hřebenu. Je to malý vytlačující převěs,

kde je třeba dalekého rozkroku, s jediným řádným hmatem pro ruce. Po této poslední překážce svah se zmírňuje, ke konci komínu je i trochu ssuti. A abychom tak zcela bez památky nevyvázli, dostávám těsně pod hřebenem ještě pořádným kamenem, uvolněným asi lanem, do hlavy.

Vybočujeme náhle do slunečního jasu. Místo přímo nás láká k odpočinku. Jsme nyní nad velikými plotnami, na jejich horní straně, kde u-

prostřed skal je poměrně široká travnatá římsa. Hřeben tu má hrany dvě, mezi nimiž plotnovitá stěna tvoří trojúhelník, jejímž vrcholem je — pro nás zatím neviditelná — špička Breuerovy věže.

Chytlí jsme, po věcejším dešti, docela příjemný den. Kolem vrcholů se sice táhnou bílé mraky,

Zima patří Vám,

*zachytíte-li na všech svých výletech
přírodní krásy Kapesním aparátem.
Velký výběr moderních malých komor
a mnohé příležitostné koupě u firmy*

FOTO WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26.

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8.



Okolí Žabíh ples ve Vys. Tatrách. V pozadí Žabí koň, jeden z nejobtížnějších výstupů lezeckých ve Vys. Tatrách. Foto Dr. O. Brauner.

kteří vystupují také z Mengušovské doliny. Ale nad námi je modré nebe a ráno dosti prudký vítr, kterého jsme se trochu obávali, je nyní sotva znatelný. Po chvíli lezeme dále a lehkými komíny se brzy dostáváme k levé hraně hřebenu. Zde jsme narazili — aspoň podle mého úsudku — na nejtěžší místo celé tury. Hranou zjevně pokračovati nelze, zato vede asi 3 metry nad námi římsa, tvořená silně nakloněnou plotnou, do prava. Tyto 3 metry na římsu po zle do prázdna vybočující skále s mizivými hmaty a římsa samotná nám daly dobrý kus práce. Pak jde to přímo nahoru po strmých roztrhaných plotnách na Breuerovu věž. Na vrcholu se z nás nezdržel nikdo: je to totiž balvan, ostrý jako nůž, na který se leze rozkročmo. Franta a Honza spustili se s něho do štěrbiny mezi ním a odštěpeným balvanem, kde však pro tři není místa. Zůstal jsem proto zatím na

jižním úbočí. S odštěpeného balvanu se slaňuje do spáry mezi naší věží a věží Behnovou. Rozmotáváme rezervní lano, navlékáme kroužek do slaňovací klíčky. Pak Franta mizí za hranou. Přelézám nyní k Honzovi, který po prvé v životě slaňuje. Vzpomínám si na svůj první pokus — v roce 1926 na Mt. Aiguille v Dauphiné — a příliš mu nezávidím. Pak přicházím na řadu já. Slaňovačka je snadná, jen asi 6 metrů vysoká, vždy podél kolmo spadající hrany. Přistání je docela přepychové, na úplně vodorovnou půdu.

Už nejsme v dolině sami: naproti, na Dračích věžích, vystupuje pětičlenná partie, s kterou se do rozumíváme voláním. Jinak je spára dosti nepřijemná, úzká a temná, neboť stěna Behnovy věže přímo nad ní visí. Traversujeme kus do západní stěny, načež vystupujeme dvěma pěknými komíny

LYŽE, VÁZÁNÍ A HOLE

K LYŽÍM VYRÁBÍ A NA SKLADĚ MÁ FIRMA ANT. BARTOŇ,
SPECIELNÍ VÝROBA LYŽÍ VE VYSOKÉM N./JIZ. ZAL. 1906

Našemu závodnímu teamu na všechny olympiady a zahraniční zájezdy šil lyžařské dressy

BOHUSLAV KOZÁK,
PRAHA II., Na Zbořenci číslo 24.
Druhý dům od Karlova náměstí.

LYŽAŘSKÉ ODĚVY

zhotovují podle individuality každého zákazníka.

zpět na hřeben. Přes exponovaný kousek jsme na Behnově věži. Dvě věci, hodně rozdílné, zvláště silně mi utkvěly z Behnovy věže v mysli: pohled na nevýslovně smělý roh hlavního vrcholu, který se zdá býti odtud prostě neslezitelným a stará krabička od sardinek, ve které jsou visitky. Je jich tam sotva dvacet, ale je v nich kus historie Tater. Je tu visitka první partie, která slezla Ošarpance východní stěnou z kotle Rumanova plesa do spáry mezi Behnovou a Dubkeho věží (E. Dubke a H. Behn s vůdci J. Breuerem a J. Franzem sen., 9. května 1907). Téhož roku byl na vrcholu M. Bröske, dva roky později Serényi, Kordys, bratři Komarničtí. Pak je tu visitka prof. Grosza z Kežmarku, vítěze nad jižní stěnou Ladové kopy a jižním pilířem Kežmarského a Lesieckého, který první zdolal severní stěnu Ganku. Rokfalussy, partner Groszův v jižní stěně Ladové kopy, byl zde dokonce třikrát: 1911, 1913 a 1919. Z roku 1929 jsou tu dvě visitky, obě »jameské«: Oružinského se svou družinou a Škarvanova s paní Vlastou Štáflovou, manželkou známého malíře a nájemce chaty na Popradském plese, z r. 1930 jediná (Mosteckí), z letoška dosud žádná. Roku 1926 tu

ztrávil přítel z Polska — S. K. Zaremba — na sestupu se svou partií nedobrovolně noc na hřebenu.

Také Behnova věž se k severu strmě láme, ale tu lze spád obejítí beze slaňování sestupem v západní stěně a traversou zpět na hřeben a k Dubkeho věži. Nad spárou před Dubkeho věží je pak ještě kolmá a k tomu kulatě vypouklá stěnka. Uf, je ale Dubkeho věž odtud chlapík! Prodlužujeme maně zastávku ve špáře, ale pak si přece sedáme rozkročmo na strmou hranu hřebenu, který ve mně vyvolává milé vzpomínky na východní hřeben Žabího koně. Kde hrana mizí ve stěně, obcházíme vpravo přes plotny velký vyvstávající balvan a vystupujeme k úzké římsce, nad níž se zdvihá poslední hradba. Prvních 6 metrů je zcela kolmých, jen úzká trhlina, z níž čouhají osamělá stébla trávy, udává cestu. Pak je lom a plotny pokračují o mírnějším sklonu k vrcholu. Franta musil jako vedoucí nasaditi dvakrát než překonal 6metrovou stěnu. Nad lomem je dobrý hmat na pravou ruku, ale pro levou hmat až hodně daleko, takže i já, ač nejdelší z partie (1'83 m) jsem se musil pořádně natáhnouti než jsem jej dosáhl. Ještě několik metrů a jsme na vrcholu.

Správné mazání lyží vyžaduje

sportovně vhodné vosky, jako jsou skvělé, doporučené

lyžařské vosky „Cirine“

ve všech druzích potřebných Tyto se vyrábějí jen z nejlepších tvrdých vosků a předčí velice jiné výrobky: jsou účinnější, oddolnější a nesesdrou se tak rychle, zejména jsou-li nanášeny s novým nanášečem vosku „CIRINE“



Mazání lyží tímto způsobem jest trvanlivé a nemusí být tak často obnovováno. Ušetříte mnoho vosku, práce, námahy a peněz ke své radosti z lyžáření. Žádejte jen lyžařské vosky a nanášeč „Cirine“ jakož



i od roku 1886 skvěle osvědčený „Gutra“ kožní tuk a olej na kůži pro své dobré lyžařské boty. Prospekt: „Osvědčená rada pro lyžaře“ zdarma u jediného výrobce

Cirine-závody J. Lorenz a spol., Cheb, (Chemnice v Sasku, Salzbrug v Rakousku)

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE

U ODBORNÍKA
LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25
TELEFON 33017 TELEFON 33017

Je to hodně bizarní útvar: Štíhlý hrot je rozpoltěn štěrbinou, asi tak metr širokou. Vešli jsme se tam tři, ale jen tak, že Franta nechal viset nohy na stranu Rumanova plesa, já zase na druhou. Honza seděl mezi námi a kdežto Franta viděl v závoji houstnoucích mlh aspoň kus Ganku, pak časem Rumanův štít a Zlobivou a já hřeben Dračích věží, třetí člen partie mohl se kochati jen pohledem na naše záda. K severu a jihu brání štěrbinou rozhledu, měl to tedy stejně, jako kdyby byl seděl na dně studně.

Na vrcholu je velká krabice a v ní ovšem více visítek, než na Behnově věži. Obvyklá, o něco lehčí a hlavně kratší cesta na Dubkeho věž vede totiž z Dračí spáry traversou v západní stěně do spáry mezi Behnovou a Dubkeho věží. Poslední kus — přes jihovýchodní hřeben — je společný všem cestám na Dubkeho věž. Přesto zůstal Ošarpanec opuštěným vrcholem. Napočítáváme za rok 1930 pět partií, které byly nahore: Čtyři polské a jednu »jameskou« se Skřípským. Nemine hezký den, aby v Dolomitech na Vajoletky nevystoupilo několik partií, aspoň na Winklerovu a Delagovu věž. S horolezectvím v Tatrách to jde sice rok od roku o něco dopředu, hlavně tím, že vedle Poláků, Maďarů a spišských Němců zasahují do soutěže také ve větší míře Češi a Slováci, ale do stupně, jakého horolezectví dosáhlo v Alpách, máme — a to zvláště kvantitativně — ještě hodně daleko.

Po 13. hodině se dáváme zase na pochod. Převrhujeme se kolem exponovaného rohu a přes nakloněnou plotnu a nízkou, ale kolmou stěnou sestupujeme k terase, pod níž se náš hřeben — severozápadní — převísle láme. Lom nelze dobře přehlednouti, poněvadž i když se člověk naklání přes hranu, vidí jen 3 metry hlouběji zakulacenou skalní hlavičku a pak zcela dole šrofovitě pokračování hřebenu. Dopustili jsme se velké neopatrnosti — nemáme sebou ani jediného háku. Trčí tu sice, těsně nad lomem, dva staré, zcela zrezavělé háky. Ale jeden z nich, už zcela uvolněný, Franta hned vytahuje a také druhý nezbuzuje příliš důvěry. Ohlížíme se nejdříve po vhod-

ném skalním výstupku, abychom na něm umístili slaňovací kličku, ale po marném hledání se vracíme k háku. Franta jej kamenem zatlučká, pokud je to možné, pak provlékáme rezervní lano hákem. Franta slaňuje, pak Honza... Zatím co pouštím rukama lano, na kterém jsme všichni tři uvázaní, dívám se stále na výkyvy háku, které jsou — zvláště když slaňuje Honza, který špatně vlezl do rezervního lana a ve vzduchu musí měnit sed — dosti značné. Pak přicházím já. Dívám se naposledy nedůvěřivě na vetché železo a s největší opatrností přecházím do visu — to bývá při slaňování nejchoulostivější okamžik — abych jenom netrhl do háku. Pak jedu... Malá zastávka na zakulacené hlavičce, s níž, hluboko dole, vidím ve špáře hřebenu kamarády, pak volná cesta vzduchem. Je to královský pocit. Skála je na několik metrů daleko. Točím se v mírném větru kolem své osy a při tom zvolna sjíždím. Franta na mne volá, abych jel rychleji, že se pak tolik nebudu točit. Ohled na hák, který přece jen nechci vystavovat příliš veliké zkoušce, — uvolnění jeho znamenalo by pro mne jako posledního pád dozadu, — mně zakazuje zachovati se podle dobře míněné rady. Konečně jsem dole a stahujeme rezervní lano k sobě.

Zbytek cesty je lehký, ale nepříjemný a nebezpečný. Jsme v lezečkách a musíme proto na strmé trávě a drobných šrofech pokračování hřebenu dávatí úzkostlivě pozor. Z Dračí spáry jdeme, — již po suti, — kousek doprava, pak vlevo, stále pod kolmými tmavými plotnami západní stěny Ošarpance k místu, kde před 7 a 1/2 hodinami jsme nastoupili na skálu a kde leží naše okované boty.

To jsou mé vzpomínky na náš výstup na Ošarpance. Tmavé stěny Kriváně z Nefcerky nebo Prostředního hřebenu z doliny pod Sedélkem zanechaly snad větší dojem svojí grandiosností, slunečné dny na Martinově hřebenu Gerlachu a severním hřebenu Starolešňanského snad vzpomínky vyrovnanější krásy než trpasličí Ošarpanec a Žabí kůň. Ale nejsilnější dojmy z boje se skálou a vlastními nedostatky mně přece daly ony — »malé věže« u Popradského plesa.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

TELEFON 295-84



**Lyžařské boty kupujte jen u výrobce
O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16**

VLASTNÍ VÝROBA, TÉŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

Mnoha dopisy z kruhu čtenářů byla redakce žádána o uveřejnění vhodných tur, zejména v Krkonoších. Článkem tímto plníme žadání. Redakce.

Východiskem lyžařských výletů do Krkonoš je především Vrchlabí a Špindlerův mlýn, druhé, nejhornější vyhledávané východisko, jsou Janské Lázně, resp. konečná stanice tamější lanové dráhy na Černé Hoře. Dále přijdou v úvahu Jilemnice a Rokytnice. Menšina si bere za východisko svých výprav do Krkonoš stanici Polubný a tedy Harrachov. I při našem plánu zimní turistiky se podle toho zařídíme. Začátečník nechť si zvolí místa, která jsou při dráze, nechť se příliš nevzdaluje chat. Nejlépe udělá, když do hor jede s některou výpravou vedenou lyžařským cvičitelem. Pro zkušené lyžaře je velmi nepříjemným překvapením, když najdou za špatného počasí začátečnické skupiny nahore až na hřebenech, vyptávající se na vzdálené boudy. Jsou to často lidé, kteří jdou do hor bez dobré mapy, kompasu, ale často i bez řádné výzbroje lyžařské. Většina lyžařů jede sobotním sportovním vlakem, méně jich může horám věnovat sobotu a neděli (t. j. vyjeti pátečním odpoledním neb večerním vlakem). Někdy máme možnost věnovat horám tři i více dnů — ale to bývá velmi zřídka. Předpokládáme, že čtenář má podrobnou mapu Krkonoš pro turisty a lyžaře (vydal V. Neubert v Praze), aby se mohl v naznačeném cest. plánu orientovati.

Výlety jednodenní.

Východisko Vrchlabí.

Z nádraží přes město (kde přenocujeme, nechceme-li dále po setmění) a po silnici k Hoř. Vrchlabí (kota 484), potom vlevo po silnici (červenozelená značka) až ke kotě 730, kde se silnice dělí. Směrem k severu po polní cestě (značené zeleně) přes ves Žalý (kota 800) lze vystoupat až k hostinci u rozhledny (kota 1012) a tam přenocovat. Odtud druhý den můžeme zajetí po značené cestě na Benecko, využít jeho pěkných svahů pro výcvik a odpoledne buď autobusem neb pěšky se přes Dolní Štěpánice dostaneme k vlaku do Jilemnice (kota 464). Kdo nechce za večera vzhůru do lesů (z koty 730), půjde po silnici vpravo do Štěpánické Lhoty. Je zde několik dobrých hostinců; Zlatá vyhlídka, Kubátův hostinec a níže po svahu Arnoštova bouda. V měsíci únoru, když se dny již dlouží (a ještě lépe v březnu, kdy ale je zde sníh již často vlhký), vyjdeme v neděli časně z rána a za jasného počasí půjdeme na Žalý a známou Bucharovou cestou (červená značka) přes Janský vrch (947), Šeřín (1033) a Černou skálu (1046) nad Zadní Krausovy boudy. Za několikrát opakované výstupy jsme odměněni pěknými sjezdy v nesmírně krásném lesním terénu na široké, silnici podobné cestě, která na jednom místě si získala dokonce jména Václavské náměstí. Je-li již časně odpoledne, sjeďeme od Zadních Krausových bud k Bedřichovu

rudolf eichler



lyžařské potřeby
dílny oprava a montáže
praha VII., belcrediho 45
telefon 724-6-9 telefon 724-9-6

KOŽNÍ BALSÁM



**ZDVOJNÁSOBÍ
TRVANLIVOST
SPORTOVNÍ
OBUVI.**

NEJLEPŠÍ
TUK NA KŮŽI
v tubě Eg-Gü

OBDRŽÍTE
VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.

(695) a odtud jedeme po silnici do Špindlu (780) a vrátíme se autobusem — neb v nejhorším soukromým autem, je-li nás více — do Vrchlabí na nádraží. Při vysokém stavu sněhu — jako se to stalo loňského roku — nejezdí však autobusy a jsme odkázáni na soukromá auta, což (není-li nás na auto aspoň 4—6) značně prodraží cestu. Proto se předem ve Vrchlabí na nádraží zeptejme, zdali a kdy jedou autobusy ze Špindlu do Vrchlabí. Totéž platí o autobusovém spojení jinde. Kdo je dobrý lyžař, tak jistě se nad Zadními Krausovými boudami rozhodl, vystoupiti si ještě Mechovinec (1079), chvílku si odpočine a nasytí se na Zadních Mísečkách (1050) a potom s větrem o závod sjede Krakonošovou cestou do Bedřichova. Je to krásná sánkařská dráha; je-li na ní sníh utvrdlý, dá dost práce i dobrému lyžaři, ačli tento ji nechce sjet na koštěti.

Z Vrchlabí můžeme se ale ještě v sobotu večer, jsme-li dobří lyžaři, je-li nás více, jsme-li ještě dosti romantičtí, t. j. mladí, a je-li pěkně, vydati přímo do srdce Krkonoš. Mám ale vždy dojem, že Krkonoše srdce nemají. Nahoře je totiž když tam jedete vždy mlha a fukeř po celou neděli a jakmile je opouštíte, pozdraví vás jasné slunce a stříbrně lesklé hřebeny. Z Vrchlabí půjdeme po silnici, jako bychom chtěli jít pěšky do Špindlu. V Hořejším Vrchlabí stoupáme do prava do stráně po okresce a jsme-li dobří ve stoupání, přetneme ji stezkou přímo do vysoké stráně, na níž se vyplétá okreska nahoru. Výstup můžeme skončit v hostinci v Pommerndorfu (750), neb o něco výše v Hříběcích boudách, nebo učinit

z výstupu noční výlet, sjetí silnici k vápencovým lomům a vystoupat pěknou lesní stezkou přes Lahrový (1100) a Rennerovy boudy (1250) k Dvorské boudě (1300). Tam byste měli dojít právě když se začne dělat svítání. Jestli budou mít radost až je budete budít, nevíme, ale jistě si tam rádi odpočinete a zahřejete se čajem. Mají tam také moc dobrou a levnou smetanu. Až bude den, tak snad si zalyžáříte před boudou, nebo budete sedět ještě na svých vavřínech, což vám neradíme, anebo se vydáte na Výrovku (1363). Z toho už kouká oběd a tak vám raději nebudeme kreslit daleké perspektivy. Chcete-li něco moc pěkného a bez veliké práce, tak jed'te zpět před Dvorskou boudu na kotu 1350 a odtud podle tyčí přes Liščí horu (1363), Kolínskou boudu (1195) do Janských Lázní (550) a odtud na dráhu do Svobody (autobusové spojení nebo pěšky). Je to ale cesta, zvláště v prosinci a v lednu (v únoru už mnohé opouští tak zvané lyžařské opojení), tak natřískaná lyžaři a lyžařkami, že pro samé Pozor, Achtung, Ach Jézu atd. a vlastní a jiných pády se budete — zvláště od Bodenwiesky dolů — jen pomalu brát kupředu. Máte-li však pevné nohy a nebojíte-li se jeti úzkou lesní cestou pořád dosti ostře po svahu dolů, s ostrými zatačkami a často ledovatým povrchem, pak vám můžeme radit, abyste sjeli od rozcestí (kota 1350) ke Keilovým boudám (1200); je tam moc pěkný svah a odtud se vydáte lesem (žluto-červená značka) tak zvanou cestou na Stoh (u vás vlastně ze Stohu). Rychle vás cesta chopí a zastavíte se až u můstku přes potok ve Špindlu.

Máme 1000 nápadů

jak řešiti mazání lyží a rádi bychom věděli, *jak se sbodují s Vašimi zkušenostmi*, neboť si vážíme Vaší přízně. Napište nám, jaká jsou Vaše další přání a my se vynasnažíme, aby

Vosky Velox

byly ještě příjemnější, výhodnější a užitečnější. Vaše spolupráce bude *odměněna*.

Adresa:

R. O. Bauše & J. Maloch, chemicko-technická laboratoř

Praha XII., U Riegrových sadů číslo 16. — Telefon číslo 559-88.

Východisko Špindlerův mlýn. Východiskem krkonošské lyžařské turistiky je také Špindlerův mlýn (780). Dostanete-li se ještě v sobotu večer autobusem neb nájemným autem z Vrchlabí do Špindlerova mlýna, máte před sebou několik možností. Mladiství lyžaři, to jest od 10 do 50 let věku, pokud nejdou do Špindlu tančit a neví co by večer (ona je vlastně totiž už noc) dělali, tak si — mají-li ovšem při sobě elektrické lampičky — vyjdou ze Špindlu po silnici do hor a zakotví okolo půlnoci nebo před tím — podle výkonnosti — buď na Medvědí boudě (1000), méně výkonní na Eichlerově boudě (950), nebo jdou podél Bílého Labe po odbočce silnice dále a potom vystoupají si svah k Leierovým boudám (900), kde zůstanou na noc. Okolo Medvědí i Martinovy boudy (1250) se pěkně lyžaří, možná, že tu zůstanou v neděli po celé dopoledne a potom lesní cestou sjedou k Špindlu. Z Leierových buď si vystoupáme nahoru po silnici k Špindlerovkám (1198) a využijeme jejich krásného terenu pro výcvik. Odpoledne můžeme sjetí silnici, což je skvělá cesta pro začátečníky, nebo silnici ustavičně řezající dráhu pro saňky. Chceme-li, tak můžeme od Špindlerovky sjetí podle tyčí k boudě u Bílého Labe (990) a odtud dolem Bílého Labe přijdeme k silnici a do Špindlu. Kdo se v noci dostal do Medvědí boudy nebo do Martinovky a má tuze velké přebytky energie, tak mu s těžkým srdcem, ale přece, doporučujeme zbvavit se jich tak, že si ráno zajede podle tyčí k Labské boudě (1284). Nad Labskou boudou jsou skvělá místa k sjíždění. Snad ho zlákají a on v poledne odjede stejnou cestou jak přijel, nebo sjede Labským dolem Harrachovou cestou do Špindlu. Snad ale slyšel něco o divukrásných houpačkách za Zlatým návrším (1412). Vystoupá si je tedy od Labské boudy, sjede krásnou stráň a nyní to začne. Od koty (přibližně) 1300, to jest vjezdu do řídkého lesa, až ke kotě 1050, to jest Mísečky, je na cestě přibližně 35 čtvrtmetrových až třičtvrtmetrových schodů. A cestu z Míseček do Špindlu už vlastně známe. Je to krásná saňková cesta. Z Martinovky ovšem také můžete vystoupat svah k boudě u Sněžných jam (1430) a jet odtud k Labské nebo zpět, anebo přes Petrovku (1288) a Špindlerovku (po silnici dolů). To záleží na tom, jak se cítíte. Nepřepínejte se ale. Zvláště na začátku sezony odměřujte skromněji své výkony. A hlavně nejezděte sám. Ve dvou (je-li to ona a lyžaři-li dobře) je to vždy lepší. Jsme-li dobří ve stoupání, tak si z rána v neděli vystupme ze Špindlu Judeichovou neb Bucharovou stezkou po svahu Kozích hřbetů k Renarovce (1400) a odtud k Luční boudě (1410). Odtud přes kotu 1509 a sjede k Výrovce (1363) a za hodinu jste po známé lesní cestě od Keilových buď doma, t. j. ve Špindlu.

Další výlety už raději nekombinujte, co by nám zbylo na příště?

Východisko: Janské Lázně.

Janské Lázně si vybíráme velmi často jako cíl cesty. Jsou tu pěkné, mírné i ostřejší svahy, je tu známá lanovka. Mnozí z vás slyšeli o Černé Hoře. Janské Lázně, podle některých, neposkytují to rozptětí jednodenních výletů jako Špindl. Hřebeny jsou odtud poměrně daleko na kratší turu. Konečná stanice lanovky je východiskem k cestě na Liščí horu, Výrovku, Pec, Sněžku. Nájemné vozy vás ze Svobody dopraví do Peci (800) buď ještě večer nebo v neděli ráno. Pěkný je výlet odtud na Výrovku. Z této přes Dvorskou boudu můžeme jeti do Vrchlabí nebo přes Keilovy boudy do Špindlu. Pěkná je také partie z Peci k Hrnčířským boudám (1059) a odtud přes Černou Horu do Janských Lázní. Stále více lyžařů začíná oceňovati význam lanovky, která nás vyveze večer do výše 1200 m, takže jsme zbaveni nudného vystupování do hřebenů druhý den ráno a můžeme se s čerstvou energií vydati na cestu po pláních.

Východisko: Jilemnice.

Jilemnice byla koncem naší cesty z Vrchlabí. Je východiskem lyžařů, ubírajících se na Benecko. Jeho svahy jsou skvělým cvičištem pro rodinné lyžaření, pro děti i mládež — a ovšem pro lyžařské kursy. V zimě je tu autodoprava do Štěpánic, resp. až na Benecko. Vděčný je (již dříve popisovaný) výlet přes tři vrchy do Míseček.

Východisko: Rokytnice.

Svahy Rokytnice jsou dosti často vyhledávány lyžaři. Nekonečná — zvláště v mlhách — je cesta od nádraží (500) a Dolní Rokytnici (543) přes Horní Rokytnici a konečně přes Rokytno (750). Dvoračka (1125) je vysvobozením z této nekonečné cesty, kdy z mlhy se vynořuje jedna chalupa za druhou, aby se zase v mlze nenávratně potopila. Je východiskem pro turu okolo Kokrháče buď na Zlaté návrší a k Mísečkám, nebo do Labské boudy a přes Martinovku do Špindlu, nebo Labským důlem do Špindlu. Pěkná je také Krakonošova cesta přes bývalou Kotelskou boudu (1091) do Míseček.

Východisko: Harrachov.

Harrachov (704) bývá pro mnohé nezřídka sám o sobě cílem. Hlavně jej navštěvují lidé pro delší pobyt v místě. Učiníme jej cílem (nebo východiskem) pro výlet přes Oseckou a Labskou boudu (resp. dále přes Martinovku) do Špindlu, nebo pro několikadenní etapový výlet po hřebenech přes Petrovku, Špindlerovku a Jindřišskou boudu na Sněžku a odtud buď na Hraničné boudy neb Leischnerovy boudy a k vlaku do Svobody.

Vícedenní výlety.

Není třeba dělati rozdíl mezi dvou a vícedenním pobytem na horách. Kdo hodlá na horách zůstat déle, jistě se zařídí podle místa, které se mu zalíbí.

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA **DESKY
A FILMY!**

A můžeme říci, že každá chata na hřebenech má nějaké své kouzlo a každý plán se musí zařídit podle rozmarů horského počasí. Stalo se vám asi již vícekrát, že v městě, odkud jste vyjeli, bylo krásné, bezoblačné nebe a na horách hvízdal víchr, že jsme se ani z chaty nemohli nikam vydat. A zase víme o dnech, kdy u nás padal sníh a na horách byla modrá obloha, jen kdesi údolí byla skryta v temném rubáši mlh.

Východisko: Svoboda.

Chceme-li v několika etapách absolvovat celé hřebeny, hodí se za východisko Svoboda (504). Odtud přes Maršov č. I. až IV. (563), Pec (754) a Leischnerovy boudy (1263) můžeme se vydati na Sněžku (1603). Zůstaneme zde patrně na noc. Druhý den se vydáme na Luční boudu a přes Stříbrný hřeben na Špindlerovku. Naši lyžaři velmi zapomínají na kraj na východ od Sněžky. Doporučujeme vám proto, máte-li aspoň dva a půl dne k dispozici, vydati se ze Svobody (jezdí tu také nájemná auta) přes Maršov a Mohornův mlýn (760) do Pomezních bud (1048). Snad se vám podaří ještě večer po příjezdu vlaku dostat auto a tak máte pěkné dva dny před sebou. Od Pomezních bud (navštěvovaných většinou lyžaři z Německa) půjdeme po hřebenech Faltisovou cestou okolo Eminy studánky a přes Černou Kupu (1411) na Sněžku. Od Černé Kupy opouštíme pěknou lesní cestu a jdeme po holém Obřím hřebeni až k České boudě. Na této cestě nenajdeme hrozny lyžařů a ly-

žařek jako jinde, je tu nesmírné ticho horských vrcholků. Podaří-li se vám vyhrát to s počasím, uvidíte se Sněžky, jak slunce kdesi za Kozími hřbety krvavě zapadá do šedých cárů mlhy. Potom se rozsvítí všude dole pod vámi hromada bud; Luční bouda svítí stem oken na pláni jako dětská hračka, v níž je uvnitř svíčka, ze Slezska dozní ze tmy odkudsi zvony, kde má být asi Krummhübel. Pak rychle vyskakuje hvězda za hvězdou, neustále zde vanoucí vítr zesílí a tak ostře vám bude drásat tváře a pálit do očí, že raději zmizíte za ochrannou stěnou boudy. Nu a druhý den můžete užít stejně jako jsme vám výše doporučovali. Chcete-li využít krás tohoto východního kouta Krkonoš, přejeme vám pěkné počasí a milou společnost.

Východisko: Vrchlabí a Špindlerův Mlýn.

Výlet z Vrchlabí přes Žalý a Šeřín můžeme první večer zakončit v Mísečkách. Na druhý den můžeme se ráno vydati do Labské boudy a přes Voseckou boudu dolů k Mumlavě a přes Harrachov do Polubného a domů.

Doslov.

Nechceme ani v nejmenším tvrdit, že si nemůžete z našich výletů vykombinovat nějaký svůj vlastní a že se musíte držeti tohoto plánu. Každý plán se musí řídit podle individuálních fyzických dispozic účastníků v době, kdy výlet konáme a ovšem také podle počasí.

Panoráma leží 679 m n. m. na úbočí Špičáku, v krásné kotlině dešenské. Jméno Panoráma si plně zaslouží, poněvadž pohled, který se otvírá z Panorámy, je opravdu panoramatem jedinečným. Orlické hory jsou známy svými

všech místnostech ústřední topení a ve všech pokojích teplá a studená tekoucí voda. Kuchyně a sklepy nyníjšího nájemce obou těchto objektů, p. Sedláčka, mají dnes již svoji, daleko široko známou, nejlepší pověst.



dlouhými, táhlými sjezdy a Panoráma, svou chráněnou polohou a blízkostí hlavní hřebenové cesty je opravdu nejlepším střediskem pro lyžaře v Orlických horách. Ve staré Panoramě je 10 pokojů asi s 50 lůžky a veškeré místnosti, také chodby a záchody, mají ústřední topení. V novém pensionu »Jiráskův dům« je 27 pokojů 1—3 lůžkových, koupelny, sprchy. Rovněž v tomto domě je ve

Nejbližší železniční stanice jsou: Nové Město n. Metují, Dobruška, Solnice. Ze stanice Nové Město n. Metují je stálé autobusové spojení na Panorámu a Panoráma je konečnou stanicí této státní autobusové linky. Linka tato je i v zimě každodenně v provozu, vyjímaje řídké případy náhlých velkých vánic.



Labská bouda r. 1851.

Z ročenky Čes. Ski Klubu.

INŽ. VIL. VANÍČEK:

Výstup na hřeben Krkonoš

v r. 1684.

V XVI. století byl spor o hranice panství Navarova a Frýdlandu, západně řeky Jizery a o sto let později vzplál znovu od Jizery na východ mezi panstvím Kynastem a Greifensteinem ve Slezsku na jedné straně a Vrchlabím, Branou a Jilemnicí na straně druhé. Toto byl zároveň spor o hranici zemskou, jež ukončen teprve smírem v XVIII. století, kdy ustanovena čára Katzenstein—Jinonoš—Sněžné Jámy a dále po Hřebenu hranicí. Aby se prokázala příslušnost Labské louky do Čech, smluvili čeští páni s biskupem královéhradeckým Janem Fr. Křištofem z Talemberku, že vysvětlí labský pramen, což skutečně se provedlo v říjnu léta Páně 1684, kdy konány i jiné církevní oslavy díkem za osvobození Vídně od Turků.

Poněvadž naše lyžaře mohl by zajímati popis výstupu na hřeben v oné době, následujž zde doslovný opis biskupova listu na hraběte Morzina na Vrchlabí, zasláný hned po návratu z »výpravy«, uložený v zámeckém archivu vrchlabském a uveřejněný v »Mitteilungen des Vereins für Heimatkunde«, Liberec, 1908.

Vysoko a blahorodý říšský hrabě!

Vysocectěný pane synu!

Že Vaše Lásky pod datem Nový Kunstberg dne 9.(?) na mne si vzpomněly a mně dva velbloudy laskavě poslaly, za to vzdávám nejkrásnější dík. Oznamuji též, že posel mi jen jednoho přivedl, druhého však, protože nějak zeslábl, musel po cestě nechat; chci tedy své lidi na to místo, kde týž byl zanechán, poslati a odvésti jej nechat.

Poněvadž Vaše Lásky žádají zvědět, jak se mi po mém odjezdu z Vrchlabí a jinak na Krkonoších vedlo, tedy činím Vám zvěst, že jsem při špatném čase a po bídné cestě u Brané, do Jilemnice dorazil, kdy den se s nocí měnil, avšak paní vdovou (t. j. paní Annou Františkou Harantovou) co nejvřeleji přijat a velmi dobře pohoštěn byl, kdež jsem jeden den odpočíval.

Den na to jsem přes bídný čas docela ráno vyrazil

a večer před tím svou kapli a svůj stan napřed poslal. Moji lidé však postupovali tak pomalu, že jsem je v Rokytnici ještě natrefil. Aby se cesta urychlila, najal jsem tamní lidi, kteří kapli v kusy rozložili a jeden stůl na Krkonoše nesli.

A stan že jsem dal naložiti na velblouda, já pak s jedním páterem Jezuitou a jedním z mých kaplanů (druhý totiž, jak jsme do půl cesty přišli, pro závrať musel se do Rokytnice vrátit) a s několika z mých lidí, ačkoli ve stálém dešti, přece šťastně okolo jedné hodiny odpůdne jsem došel nahoru, kde nám Krakonoš vyvedl kousek. Totiž, ačkoli jsme vše potřebné k rozdělení ohně měli s sebou, přece nebylo možno před velkou, dobrou půl hodinou oheň rozdědati. Mezitím bylo však tak studeno a drsný vítr jako v zimě. Ale na tom nebylo dosti; velbloud v prostřed hory se stanem upadl, a nechtěl žádným způsobem vstáti, tak že lidé, kteří byli s sebou, museli čtyři stromy useknouti, stan na ně položiti a tak nahoru vynésti. Jak totiž nahoru přišli, chtěli jsme stan postaviti, a jak jsme stanové tyče hledali, zapomněli je moji nepozorní lidé v Jilemnicí.

Ale Krakonoš nám opět stropil žert. Jak totiž jsme stan se všech stran perfektně postavili (totiž stromovými tyčemi), tak vzbudil takovou bouři, že stožár, na kterém stan stál, který byl přece dosti silný, jako by jej nožem rozřízl, v půli docela rozštípl a stan spadl, tak že jsem již začal pochybovati, zdali budu moci tam svatou mši celebrovati. Přece však jsem se nestal malomyslným, nýbrž stan pomocí přítomných lidí na jiném stožáru, který byl hlouběji, za takovou chvíli, co se Miserere pomodlí, šťastně se upravil, na něm svatý Kříž upevnil a tam oltář připravil.

A jak jsem ku svaté mši byl přichystán, tamnímu lidu jsem exhortaci učinil a aby nám Bůh dále štěstí dal, je snažně napomenul. Potom jsem mši svatou ukončil a in pontificalibus ku vysvěcení teménce ku pravému prameni Labe přikročil.

Stala se ale podivná věc zhoła ku polovičnímu zá-

zraku ku přirovnání. Jak tedy počasí bylo ponuré a hanebné, tedy post finitos exorcismos a hned tehdy, jak krucifix do studny byl zasazen, v tom okamžiku se docela ztratilo, slunce docela světle a jasně zářilo, tak že jsme na okolní pohoří jako na krásný ráj s rozkoší zřeli a ostatní blahorečení s nejvyšší radostí a útěchou mohli dokonati.

Po ukončení téhož jsme všichni z blahorečeného temeniště Labe pili. Nehodlal jsem se dlouho zdržeti, a protože pro skluzkou cestu nebylo možno koňmo, udělali ze stolu nosítka a osm mužů se každou chvíli střídalo a mne dolů sneslo. Jak jsme ale již mimo les a blízko Rokytnice byli, dva z těch chlapísek klo-

pýtli a já s dosti vysoká spadl, ale bez škody a bohudík šťastně na nohy padl a ku půl deváté jsme do Rokytnice přišli. Chrást, dne 15. října 1684.

K tomu ještě podotýkám, že r. 1688 dostavilo se na popud českých tří panství, shora uvedených, na tři tisíce poddaných (světící biskup a páni sami v poslední chvíli účast odřekli) k prameni. Kynastský lesní personál pod vedením hejtmana měl se tam dostaviti a některé Čechy schytati, leč vida převahu, spokojil se čteným protestem, načež společně popíjeno víno, slavnostně troubeno a pořádáno procesí.

V r. 1884 oslavovali Vrchlabští okazale dvoustaleté jubileum svěcení pramene Labe.



Výhled z Černé skály na Kotel v Krkonoších.

Foto Ing. A. Hrabě, Bašnice.

Dr. O. BRAUNER:

Jest bodování stylu při závodech ve skoku na lyžích nutné?

Již delší dobu se debatuje mezi lyžařskými odborníky o tom, zda by nebylo lze upustiti od bodování stylu při skoku na lyžích, aby se dosáhlo větších délek skoků. Poukazuje se k tomu, že při ostatních sportovních výkonech, jako na př. v lehké atletice, rozhoduje výkon a nehledí se na to, jakým stylem bylo ho dosaženo. Tak je to při vrzích koule, disku, oštěpu i kladiva, při všech druzích skoku, ať již jde o skok do výše a dálky neb o skok o tyči, kde všude je rozhodující jen výkon měřený metry. A z těchto důvodů se uvažuje též o tom, zda by nemělo býti při závodech ve skoku na lyžích přihlíženo jen k dálkám skoků, bez zřetele na styl. Není to žádná novinka, neboť již několikrát byla v našem časopise zmínka o tom, že Angličané při závodech ve skoku na lyžích pouze sečítají délky jednotlivých skoků provedených

stoje a největší dosažený počet metrů určuje zároveň vítěze. Jest jisto, že Severané nebudou v nejbližší době nakloněni ani snad uvažovati o tom, že by bylo možno odstraniti známkování stylu, a dnes, kdy si bez bodování stylu nedovedeme žádné lyžařské závody ani představit, bude se snad zdáti pošetilým o takových věcech jednati; přes to pro zajímavost zde uvedu, jak na tuto novinku pohlíží švýcarský inženýr W. Salvisberg:

Při distančním závodě, slalomu a závodě ve sjezdu nikoho ani nenapadne, aby předpisoval styl pro držení těla, lyží, holí a pod., naopak jest velmi zajímavé pozorovati, jakým stylem a jakými prostředky lze dosáhnouti nejlepšího výkonu, který stopkami lze absolutně přesně změřiti.

Právě jen při skoku na lyžích se dělá výjimka. To,



Bouda na Jínonoši v Krkonoších.

Foto Max Löhrich, Lipsko.

co jest absolutně možno oceniti, totiž známka za dosaženou délku, je známkou za styl, která vznikne jako výslednice společného dojmu zúčastněných soudců při provedeném skoku, znehodnocena. Ubozí soudcové stylu musí konstatovati všechny odchylky výjevu vteřinu trvajících od normy v § 19 mezinárodního závodního řádu uvedené a musí je ne zcela jednoduchými a obzvláště nikoliv podle téže šablony určenými čísly oceniti. Je pak samozřejmé, že chybění jest lidské.

Ovšem přihodí se také, že známky různých soudců za styl aspoň částečně souhlasí, avšak jsou to právě tyto výjimky, které dokazují neudržitelnost vyrábění známek za styl. Tyto výjimky může ostatně každý soudce stylu beze všeho omluviti, neboť může se odvolati na pasus, jenž se mu v závodním řádu sám nabízí: »Přesná a závazná pravidla o držení těla není možno podati, poněvadž to závisí na různých poměrech sněhových, povětrnostních, na jakosti a druhu můstku a pod. Závodníci mají však za všech okolností prokázati lyžařskou zdatnost a úplné ovládnání těla a lyží.«

Tedy ocenění stylu je věc velmi různorodá, ježto závisí nejen na rozmarech přírody, nýbrž i na náladě každého jednotlivého soudce, který si pro určitý můstek a pro určité poměry povětrnostní i sněhové utvoří také svůj ideál nejlepšího stylového skoku.

Vlastně měl by pak každý soudce před závody, jestliže se poměry, jež by mohly míti jakýkoli vliv na stylovost skoků, změni, tedy i při závodech míti právo naříditi, aby byly provedeny skoky na zkoušku, a to skoky prostředních délek, jakých se při těch právě závodech dosahuje, aby na tento způsob ty složky, jež pro ten neb onen styl třeba bráti v úvahu, mohly býti řádně oceněny. Jest ovšem jisté, že kdyby některý soudce při závodech chtěl tohoto spravedlivého práva použiti, byl by od pořadatelstva ve své horlivosti zakřiknut. A tak i ti nejlepší a nejpozornější soudcové jsou jen lidé a proto nikdy nejsou chráněni před omylem.

Sám závodní řád se vyjadřuje o přesnosti známkování za styl velmi opatrně; v § 20 čteme toto: »Každý skok se hodnotí známkou za styl.« Tedy se ani přesně neurčuje ani neměří.

To souhlasí ostatně s návody připojenými k závodnímu řádu:

»Třeba podotknouti, že je těžko rozpoznati chybu v odskoku a přesně zjistiti příčinu, proč odskok nebyl správně nebo vůbec proveden.«

Příčina špatného odskoku nemusí nás však vůbec zajímati, chyba se stejně uplatní sama ve zmenšené délce skoku.

Závodní řád o tom podotýká:

»Obě chyby (t. j. skokan vůbec neodskočí nebo od-



Na Velkém Šišáku, Krkonoše.

Foto Ing. A. Hrabě, Bašnice.

raz je slabý, aneb skokan odskakuje předčasně, často ze strachu, zvláště na vysokých můstcích) zkracují délku skoku, takže se mstí dvojnásobně.«

A když již jsme při rozbírání závodního řádu, co vlastně znamená věta na str. 25 mezinárodního závodního řádu: »Provedení švihů (při dojezdu) nemá žádného vlivu na hodnocení stylu. Soudcové musí však přece švih skokana pozorovati?« — Náš závodní řád, jehož bylo při překládání jednotlivých vět mezi-

národního závodního řádu v tomto článku uvedených též použito, uvádí stran tohoto nařízení toto: »Zakončení dojezdu se nehodnotí, není-li stanoveno jinak.« —

Co se týče držení těla za letu vzduchem, je předepsáno závodním řádem mimo jiné věci také to, že »tělo musí být napjato a nataženo«. Běda tomu závodníkovi, který si večer před závody nepoložil kalhoty, v nichž skáče, pod slavník anebo si je nedal



Sněžka a Luční hora nad mlhami.

Foto Dr. L. Zeman, Praha.



Sjezd v Adelboden (Švýcarsko).

Foto Gyger.

vyžehliti; jeho zdánlivě pokrčené nohy mohou ho státí srážku až tří bodů.

Veškeré snahy, aby utvořeno bylo určité měřítko, podle něhož by bylo možno skok správně zhodnotiti známkami za styl, ztroskotaly se jak na různých názorech jednotlivých soudců, tak i na různém typickém držení těla jednotlivých skokanů.

Dnešní délky skoků na lyžích vyžadují takového provedení skoku, jež dovoluje jistý a pevný dopad, tedy správně provedeného skoku stoje. Kdo při rozjezdu předem určeném provede nejdelší skok, ten také prokáže největší dovednost. Aby závodník při velké délce skoku zůstal státí, musí provésti skok v účelném stylu, který se může měniti podle tělesných dispozic skokana, jestliže mu zákony mechanické neb i aerodynamické tento styl neurčí samy. Styl tedy nepotřebuje, aby byl přesně definován.

Může se také přihoditi, že skokan ve vzduchu jest větrem stočen a octne se v postavení, jež odporuje předpisům závodního řádu. Zůstane-li však po dopadu státí, prokáže tím jistě větší zdatnost a dovednost než ten, který dosáhl téže délky ve stylu podle závodního řádu, nejsou ničím rušen. Místo uznání bude však pro špatné držení těla ještě potrestán, jestliže některý soudce přehlédne, že se to nedělo vinou skokana, nýbrž vinou větru. Vůbec je velmi obtížné, aby soudcové mohli okamžitě rozpoznati příčinu špatného držení těla, jež ostatně může býti způsobeno třebas i špatnou stopou na rozjezdu nebo jinou vnější příčinou. Tedy i z těchto důvodů není bodování stylu správné.

Předpisování, jak má býti skok proveden, překáží ostatně vývoji nových možností.

Při nácviku skoku na lyžích jest ovšem nutno již z důvodů výchovných hleděti také na styl, avšak tento důvod má býti označen právě jen jako dobrý

důvod, aby se skokan naučil skákati ve vzpřímeném postoji. Zda je skok proveden v dobrém stylu, to ukáže jasně délka dosažená při skoku, ovšem jen při skoku, kde rozjezd byl pro všechny zúčastněné závodníky stejný.

Proč se nezkusí při závodech ve skoku přihlížeti jen k délkám skoků provedených ve stoje? Pak by se též věnovala mnohem větší pozornost měření délek skoků, při čemž se stávají velké chyby, zejména tehdy, je-li dosaženo skoků zvláště dlouhých. Tu by se snad doporučovalo při určování pořadí závodníků, aby byly hodnoceny toliko dva delší skoky. Znamka by pak byla určena ze dvou delších skoků provedených ve stoje. Skok s pádem byl by ovšem oceněn nulou. Tímto způsobem by se nejen poskytla každému účastníku možnost, aby ukázal vše, co umí, nýbrž tak by měli i ti, kteří by upadli vlivem vnějších nezaviněných okolností (větrem a pod.), příležitost svou nehodu napravit a umístiti se tak, jak toho svým uměním skutečně zasluhují.

Na konec buď ještě připomenuto, že se ani při jiných sportech, jako při veslování, plavání (vyjma skoky do vody), bězích, skocích, při tenisu, golfu atd., jsou-li prováděny závodně, nehledí na krásu provedení, nýbrž na účelnost, hodnocenou v přesně měřitelných veličinách, jako jest čas, místo, míry a váhy. A jaké výsledky subjektivní hodnocení jednotlivých výkonů co do jejich provedení často přineslo, o tom máme zkušenosti z oceňování při krasobruslení nebo skocích do vody, jež se hodně často končí skandálem. Tolik inž. W. Salvisbeg. —

Jisté jest, že obě strany (pro i proti), bude-li tato věc jednou řešena, budou míti hodně vážných argumentů, avšak jisté je též, že ani jedna strana nebude moci druhé straně popřítí, že nemá pravdu.

Jako jeden z nejstarších českých soudců chci ještě



Ranní slunce v Alpském průsmyku. (Arosa, Rothornkette 2800 m. n. v.).

Foto R. Benker, Arosa.

připojit k této sporné otázce několik poznámek ze své zkušenosti.

Jak se soudevalo u nás před nějakými 25 lety při závodech ve skoku na lyžích? Přihlíželo se k nějakému stylu? Jistě mi dosvědčí všichni staří lyžaři, že se na styl nehledělo vůbec a častokráte ani na délky skoků; hlavní věc byla, aby skokan alespoň zůstal na lyžích státi. Ovšem tehdy byly také zcela jiné poměry, než jsou dnes: můstky nebyly stavěny jako dnes, o nějakém bubnu na doskočišti se nevědělo, skokani obvykle na velkých můstcích, jejichž výše bývala až 5 metrů, ocitávali se ve velkých výších, takže bylo uměním vůbec zůstat po dopadu státi, a konečně také nebyly tehdy ještě známy speciální lyže na skok, jako jsou dnes 220—230 cm, s třemi žlábkami a opatřené zvláštním vhodným vázáním. A vezmete-li do ruky staré sportovní časopisy, přesvědčíte se, že několik let před vypuknutím světové války vyhrál S. mistrovství Čech ve skoku na lyžích skokem 12 m. Je z toho vidět, že to, nač inž. Salvisberg naráží, bylo vlastně již dávno praktikováno, a to nejen snad u nás v Čechách, nýbrž i jinde. Při rychlém pak vývoji lyžařství a při stále větších výkonech ve skoku na lyžích a hlavně při stále vzrůstajícím počtu skokanů bylo nutno zvolit přísnější měřítko, jež by bylo vzato za základ při klasifikaci výkonů jednotlivých skokanů; a toto přísnější měřítko bylo právě původcem oceňování skoků na lyžích též vzhledem k jejich provedení a nikoliv pouze vzhledem k jejich délce. Tak bylo zavedeno bodování stylu. I ono se postupem času vyvíjelo a ani dnes jistě nemůžeme tvrdit, že způsob bodování stylu, jak je nařízen mezinárodním závodním řádem z roku 1930, je způsobem konečným.

Bodování stylu bylo tedy zavedeno hlavně z těch

důvodů, že se při skocích na lyžích měří jen s přesností púlmetrovou a tak by se při velkém množství startujících jistě stávalo, že by součet dosažených metrů za předepsaný počet skoků byl stejný a přesná klasifikace by pak nebyla možná. Dalším důvodem byla též touha, aby skoky byly pěkné na podívanou a aby snaha o dlouhé skoky nebyla na újmu stylu, t. j. úhlednosti skoků.

To by tak byly důvody, mluvící pro bodování skoků na lyžích. Ovšem zase je též dosti důvodů, které potvrzují názor inž. Salvisberga, uvedený v tomto článku. Jsou to důvody, jež jistě jsou všem soudcům známy a jež jistě oni sami potvrdí. Že lokální patriotismus má vždy velkou úlohu u soudců, jest věc známá, ba bylo by to i pochopitelné, kdyby to nebylo na škodu vážnosti takového soudcování. Že se soudcové o nějaký bod rozejdou, to jest věc samozřejmá, avšak když rozdíl činí u téhož závodníka 5 až 6 bodů, to jistě není správné a celé soudcování se stává paskvilem. Ze své zkušenosti mohu uvést příklad ze závodů r. 1929 v Davosu, kde známý švýcarský soudce inž. Straumann, který rok před tím byl dokonce oficiálním soudcem skoků při II. Zimní olympiádě ve Sv. Mořici, dal závodníku Busmannovi (toho každý lyžař znal jako vynikajícího běžce, ale velmi špatného skokana, který zásadně skákal — podle našeho termínu — »sychrovky«) za sjezd (nikoliv skok) s můstkem 16 bodů, kdežto já jsem mu dal toliko 11. Počítal jsem při tom chybný odskok, vyplývající z něho nesprávné držení těla ve vzduchu, jež je automatickým následkem chybného odskoku, a nejistotu při doskoku a došel jsem, vzhledem ke skvělé konkurenci, k ocenění 11 body. A při vypočítávání výsledku se na mne inž. Straumann moc zlobil, ač musil uznati, že jsem naše závodníky Vrátu



Motiv z Koprivnika (Jugoslavie).

Foto prof. I. Ravnik.

a Vondráka klasifikoval o $\frac{1}{2}$ až o 1 bod hůře nežli on sám.

Dalšími škůdci důvěry ve správné soudcování jsou též ti soudci, kteří tvrdí, že při závodě nutno vždy soudcovati přísně a nikdy nedati za skok více než 18 bodů. Názor ten je falešný, ježto se jím stupnice bodů za skok bez pádu zmenšuje (od 18 do 10 bodů, místo od 20 do 10) a také se zhoršuje možnost přesného odstupňování srážek za jednotlivé chyby. To není žádným odůvodněním této metody, když dotčení soudcové dokládají, že tím nikomu neublíží, ježto to platí pro všechny startující stejně. A proč se tedy při závodě kombinovaném dává za vítězství v běhu plných 20 bodů i když je dosažený čas velmi špatný? A když jsme již u kombinovaného závodu, jest vlastně kombinovaný skok pravým závodem ve skoku na lyžích, t. j. závodem, kdy každý závodník má ukázati celou svou dovednost? Jistě mi každý znatel věci odpoví, že nikoliv. A proč? Největší vinu v tom mají zase body za styl, neboť závodník, který získal dobré umístění při závodě distančním a tedy i hodně bodů, skáče opatrně, aby ani neupadl, ani si dlouhým skokem, jehož by snad dosáhl na újmu stylu, nezkažil počet bodů, což by mu v celkovém jeho umístění při závodě kombinovaném mohlo uškoditi. Že tím diváci přijdou o značný požitek z podí-

vané, je jasné. A proto, když již prozatím není možno pomoci si od tohoto nutného zla, nemělo by zásadně býti trpěno, aby byl, jak se to v poslední době velmi často praktikuje, pořádán jediný závod ve skoku, kde se dva nebo tři skoky v konkurenci provedené počítají jak do závodu kombinovaného, tak i do skoku prostého.

A na konec ještě příklad toho, jak skokan může býti větrem stočen a je za to, ač provede skok bez pádu, špatně klasifikován. Loňského roku při zájezdu na závody do Cortiny D'Ampezzo byl se mnou též závodník Škoda. Tento hoch jest jako skokan velmi odvážný, jest však malý a lehký. To způsobilo, že se Škoda, ač měl skoky velmi dlouhé a všechny bez pádu, umístil na zadnějším místě, ježto byl vždy tlakem vzduchu otáčen tak, že to vypadalo jako by skok měl skončiti pádem. A ač se tento zjev opakoval třikráte, takže soudcové musili si toho všimnouti, přece jej klasifikovali špatně.

Vše, co jsem tu uvedl, není důkazem, že bych se snad přikláněl k názoru inž. Salvisberga, nikoliv. Ale celé soudcování při skoku na lyžích bývá často předmětem rozhovorů mezi lyžaři a obsah mého článku se jistě hodí k rozvíření nových debat a tím i k úvahám, jejichž jádro možná za několik let přijde také k uplatnění.



První žena skákající na lyžích: Johanna Kolstadt (Norsko).



Birger Ruud (Norsko).

Nejsevernější žena světa.

Mladá Ruska Nina Rjabcova-Demme byla rok »nejsevernější ženou světa«. Spolu s 10 muži tvořila nejsevernější ruskou kolonii v zemi Františka Josefa. Její manžel Ivan Ivanov byl vůdcem vědecké sekce této kolonie. Paní Nina Rjabcová vrátila se před nedávnem zpět na ledoborci Malýginu. Zotavuje se na ruské Riviere na Krymu, odkud píše následující řádky. Dopis je asi z konce října t. r.

Zatím co se zde, v Jaltě, sluním v prostředí subtropické zeleně, kde mezi háji eukalyptů a tamarind sladce ševlí Černé moře, vzpomínám na měsíce života ztrávené téměř u severní točny. V tuto dobu panuje tam nejhlubší polární noc. Zuří divoká vánice a z trhlin v ledu zdvihají se fantasmagorické hradby mlh, v nichž zrcadlí se v bílém světle měsíce hroty ledových hor — kouzelný svět děsivě velkolepé bílé krásy. V polárních nocích nezdá se ti hodina hodinou, den dnem. Je to skvostné za svitu měsíce blouditi sám a sám po lyžích mezi strmými horami ledu. Jednou na svých potulkách spadla jsem do hluboké rozsedliny a než mne kamarádi našli a vytáhli, v úděsu dívala jsem se bílým komínem stěn pokrytých sítí ledových krystalů na chladně třesoucí se hvězdy.

V únoru, kdy začíná dlouhý polární den, rozhodí slunce barvy do kraje. Sněhové spousty klouzájí s rachotem s výšin a objevují černou páteř ledových hor. Dívala jsem se na vrstvy věčného ledu, skryté v úbočích a tmavých zátokách. Vrstvy ledu, které by mohly vypravovati běh staletí. Roční vrstvy jsou nestejně. Tlustá a jasně průhledná vrstva ledu mluví o dlouhé, tuhé zimě, špinavé, porézní a tenčí vrstvy oproti tomu o letech mírných temperatur. Vrstvení připadá nám skoro plánovitě — vrstvy jako by se střídaly podle druhu — periodicky v určitých obdobích. Teplá perioda sedm let, studená 12 let... To mne zajímalo tím více, ježto při svých dřívějších cestách ve střední Asii jsem zpozorovala, že prameny

pocházející z ledovců, mění bohatost svých vod v periodách sedmi až dvanácti let. Sníh reaguje na vítr právě tak jako písek a tvoří téměř stejný ráz krajiny. Pískové přesypy jsou totéž, jako sněhové návěje. Když jsem při 30 stupních zimy jela na lyžích v těchto polárních sněžných pláních, vzpomněla jsem podvědomě na řetězy žlutých, pálicích pahrbků písku v mandžuských a jižních pouštích. Zde byla poušť bílého, krystalického písku...

Jednou potkala jsem ohromnou samici bílého medvěda. Pohlédli jsme si do očí a šli svou cestou dále. A ještě dlouho, když jsem se ohlédla, viděla jsem na horizontu sněžných plání kutálet se dva bílé míče — v slunci hrající si medvíďata. Po druhé, když jsme se asi po dvouhodinné nepřítomnosti vrátili do našeho provisorního stanu, našli jsme jej od medvědu zbouraný a naše zásoby vyjedené. I polévkové koření bylo do kapky vylízáno. Naše šaty a ručnice byly pěkně rozvěšeny po hrotech okolních ledů. Mnoho jsem pozorovala život ptactva. Při tom jednou pode mnou povolil led a já spadla do vody. Když jsem pak při dvaceti osmi stupních zimy šla dva kilometry cesty promočena domů, zmrzly mé šaty na roh. Kupodivu však nedostala jsem v tomto čistém, mikrobů prostém ovzduší ani rýmu. Neměli jsme v naší kolonii ovšem vždycky tohle štěstí. Jednou nám současně onemocněl náš radiotelefonista a náš lékař zlým polárním zánětem očí. Bez těchto dvou našich nejdůležitějších činovníků bylo naše živobytí na ledě všelijak nepříjemně zkomplikováno. Pak zase naši psi náhle v noci zcela netušeně onemocněli a posli za známek hydrofobie. Bakterie těchto stupňů severní šířky tedy přece jsou a jsou tajemnější než jinde. Plovoucí led strašně ztěžuje jakoukoli práci v polárních krajích. Je nebezpečný a záluďný. Náhle zvrhne člun, jako kdyby na drť chtěl rozmělniti vetřelce. Z nenadání navrší se na nejméně vhodném místě pobřeží, zničí a zaplaví široko daleko vše nezadržitel-



*Zimní jitro
v předhoří.*

*Foto J. Feuerstein
Schulz-Tarash.*

nou, v své záludnosti příšernou, jako nože ostrou drtí, za níž ženou se hradby obrovitých ker. Pro úzkostlivé lidi není cestování v polárních krajinách. Ale jen první dojem arktidy je tak skličující. Když jsem po 13 měsících opouštěla náš tábor, abych se vrátila »k velké pevnině«, loučila jsem se nerada.

Ačkoli postrádáme v této bílé poušti zcela lidskou kulturu, máme pak zase strach před jejím rykem a

neklidem, před jejím úskokem a drobnou záludností. Tam na severu jiskří krystaly nekonečných ploch sněhu, řve vichřice, hřmí praskot ker, ale vše v dlouhých grandiosních rytmích přírody. Nikde není tak krásné jaro a tak ozdravující moc slunce, jako v těch končinách nejzazšího severu.

Podle »United Press« a »Sul Mare« upravil Ivan Komárek.

Vločky humoru.

Na schůzi technického sboru.

Brauner: Cinouši, víš, že my dva tady jsme muži v offsidu?

Cina Jelínek: Jak to?

Brauner: Protože oba dva sedíme za Zadákem.

Vojna jako řemen.

Komárka, velectěného šéfa tohoto listu, zřejmě pálily prsty, když se rozhodl psát svůj článek o ženách pro první číslo. Už se stalo. Ženám se nikdy nezachováš a také prý to prohrál na všech stranách a nezachoval se nikde. Já tu teď stojím nad jeho mrtvolou. Hledá se někdo, kdo by na ni dýchnul dechem živým. Dělá již dlouho do lyžařské literatury i techniky, leccos již zkusil a měl by mít s tímhle rozum. A tu jej chtělo klepnout přes prsty mladé děvče a on se snažil zachránit při kvapném ústupu aspoň trén tím, že udělal velkomyslné gesto, zařadiv její řádky do svého vlastního listu. Pokuj už s tím nebude, to vidím. A tak tedy do toho.

Guťa Hochmannová »měla roupy« vždycky, při všem a všude. Já sám jsem to na své vznešené osobě x-krát pocítil. Že chytla jednoho večera pero, mne nepřekvapilo. Vždycky jsem říkal, že v ní dřímá talent, jen ho probudit. Už tedy vstal. To by nebylo tak strašné, co napsala, »utahujíc« si svým způsobem pouze ze starších pánů. Těch starších pánů, co dobře jezdí, je dost! Kdyby tedy zůstalo u toho, beze všeho! Ane ona tvrdí mnoho hrozně špičatých věcí. Je jí to zkrátka strašně podobno. Zřejmě jí také pálily prsty. K tomu ostatně je »Zimní sport« také, aby se tu takhle psalo. Ale přišel do toho nový motiv, totiž aforismy misogyny v čísle druhém.

Misogynie, jak víme, není pouhý odpor k ženě,

nýbrž chorobný odpor k ženě. A to je slovo do prance. Pranicí zahájila Guťa Hochmannová, aniž měla o misogynových aforismech jen zdání a čekám proto, že teď teprve z ní neuteče. Guťa si schladila záhu na chudácích chudých, kteří se za ní ohlížejí a misogyn jí ihned servíroval řadu vyzvání, která nesmí — stala-li se již advokátem žen — nepřijmouti. Posílám jí do bezútěsných končin jejího amazonství bez koně radu, aby se snad nevrhla na nějakou misoandrii, poněvadž by jí to konečně ani nesesedlo, zapírala by se.

Mé nejprivátnější mínění o misogynovi, to jest o našem jistém misogynovi (provedl jsem napřed nějaká pátrání — ovšem že s úspěchem), je, že také děvčaty nepohrdá. Dokonce ne chorobně. Ale, prosím, aby se tu tahle vojna nevedla podobnými argumenty, jako na př. je mazání deky, když víme, jak autorce také chutná Cinzano, nebo probouzení předků, kteří chodili na lov, do boje a na křížácká tažení, když víme, proč je tam ženy tak rády posílaly — nebo, naopak, zesměšňováním fyzické slabosti žen, když víme, že právě na té slabosti se zakládají mnohé válečné plány a kam to vede, je-li žena nadána silou v úderu, ne jen do klavíru. Jen žádné rány pod pas, Guťa i misogyny.

Až bude někdo z vás na lopatkách, odpískám vám to. Platí?

Kal.

NÁŠ SPORTOVNÍ a FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27
TELEFON ČÍSLO 457-75

NOVINKA

LYŽE „KAJA“

lepené, jasan s hickorou
spojují výhody obou
dřev. Jedině u firmy

ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27
TELEFON ČÍSLO 457-75

Zprávy župní a klubové.

Krkonošská župa Svazu lyžařů RČS konala valnou hromadu dne 29. listopadu 1931 v Hradci Králové za předsednictví prof. K. Mlynáře. Župa sdružuje nyní 43 kluby a lyžařské odbory v oblasti Krkonoše a Orlických hor, jakož i v podhoří. Ze zprávy župního náčelníka Ing. R. Pilnáčka vyjímáme: Župa uspořádala o vánocích 1930 kursy pro začátečníky a pokročilé v Jilemnici (instruktor Boh. Hanč) a v Jablonci n. Jiz. (instruktor Ant. Gottstein); kurs projektovaný ve Spindlerově Mlýně musel pro neochotu tamních hotelierů býti odřeknut. Pro cvičitele uspořádán byl kurs teoretický i praktický na Hradecké chatě na Liščí hoře (instruktoři Jar. Šádek a J. Pilnáček ml.); ke zkouškám cvičitelským přihlásilo se 25 kandidátů ze 4 klubů, dostavilo se však pouze 11, z nichž 5 bylo aprobováno. — Přebor župy — Bedrníkův memorial — vybojován byl 18. ledna na Zvičině za účasti 52 závodníků a stal se kořistí jilemnického klubu. Nejlepšího času docílil Fišera, nejdelšího skoku Lukeš, přeborníkem župy stal se Feistauer Jaroslav (252:10 bodů). — Veřejný župní závod konán byl v Malých Svatoňovicích 15. února a startovali na něm 94 borci. Nejpočetněji zastoupen byl LZK 19 závodníky, Jilemnice a Svatoňovice vyslaly po 10 závodnicích, dále závodil Hradec Králové, Slavia Praha, Vysokoškolský sport atd. Nejlepšího času docílil Boh. Hanč z Jilemnice, ve skoku zvítězil Jansen (Slavia), jenž vyhrál také závod sdružený, a na můstku na sebe upozornil slibný dorostenec Vlastislav Vrána z Trutnova. — Nejkrásnějším podnikem župy byl závod o přebor dorostu, konaný

8. února v Trutnově, kde se k startu dostavilo 120 dorostenců a dorostenek. Nejlepší čas měl Hykyš z Jilemnice, nejdelší skoky Hartig z Jablonce a Jirman z Trutnova, ze žáků pěkně skákal Guld ze Svatoňovic. — Závodníci z oblasti naší župy účastnili se všech velkých podniků lyžařských a vynikli v nich na předních místech. Tak ve svazovém mistrovství v Jilemnici umístují se v 50kilometrovce jilemničtí Fišera, Feistauer Jos., Erlebach Jar., Hanč Boh., Buchar, dále Štefan ze Studence, Šir z Jablonce n. Jiz.; při 18kilometrovém závodě Feistauerové, Fišera, Gottstein z Jilemnice, pak závodníci z Hradce a Dvora Králové, Studence, Jablonce, Chrudimě a Pardubic. V závodě sdruženém jest ve tř. starších A prvým Jos. Feistauer a následován na 3. místě Brdičkou z Hradce Králové. V závodě žen zastoupeny jsou Jilemnice, Jestřebí hory a Pardubice. Mistrovským klubem pro r. 1930-31 stává se Český krkonošský spolek »Ski« v Jilemnici, po něm ze župy jest na 12. místě Český Ski klub Hradec Králové, na 15. Sokol Studenec a na 16. S. K. Dvůr Králové. — Dalším velkým podnikem v oblasti župy provedeným byly středoškolské závody v Jilemnici. Závodu o pohár Kongresového můstku v Plavech účastnily se kluby Jablonec n. J. a Jilemnice, svazového závodu hlídkového Jilemnice, ve veřejném závodě ve skoku ve Vysokém vyhrává druhou třídu Mikule z Jilemnice, v dorostu je Trutnov a Jilemnice na 3. a 4. místě. V závodě o Tatranský pohár startuje Feistauer Jaroslav a Lukeš z Jilemnice, jenž zastupují svůj klub i na sjezdovém závodě o put. cenu Popradského Plesa. Ke šta-

LYŽAŘSKÁ OBUV HUMANIC MÁ DOBROU POVĚŠT

*Boty
dělají
lyžaře*

Není vše zlato, co se leskne. Každá lyžařská bota není dobrá. — Připravili jsme Vám letos obuv, že ani v mokré sněhu do ní nemůže vniknouti vlhkost. Přílně k noze, netlačí a je lehká. Při tom je o mnoho levnější, než jste byl doposud zvyklý za ní platit. Přijďte si ji prohlédnouti. Přesvědčíte se.

PRAHA-NÁRODNÍ TŘ. **HUMANIC**

SMÍCHOV-PALACKÉHO TŘ.

PRODEJNY
VE VŠECH
VĚTŠÍCH
MĚSTECH
REPUBLIKY

TELEFONY:

PRAHA:

263-23

SMÍCHOV:

449-79

fetovým závodům postavila Jilemnice 5 štafet, které obsadily 3 druhá, jedno třetí a jedno čtvrté místo, kdežto Sokol Studenec získal 4. místo v dorostu. V závodech armádních vynikl ze závodníků Krkonošské župy Vrána, jenž v 18-kilometrovém závodě se střelbou je prvním v kat. mužstva, v závodě překážkovém třetí, v závodě ve skoku na lyžích první a v závodě o mistrovství branné moci druhým za Kadavým, jenž ohlásil svůj přestup do Českého Ski klubu v Hradci Králové. Rovněž na závodech v Rumunsku se Kadavý a Vrána velmi dobře umístili. Výsledky krkonošských závodníků v Oberhofu — jilemnického Fišery a Feistauera, jabloneckého Vrány, ovšem vedle vysokého Bartoně — jsou v dobré paměti, a přičteme-li ke všem těm výkonům práci našeho místopředsedy, královédvorského arch. Jarolímka, můžeme býti s bilancí Krkonošské župy velmi spokojeni.

Župa ustavila ve své valné hromadě svůj technický, cvičitelský, soudcovský a dorostenecký odbor, jimž postavila v čelo dobré pracovníky Ing. Pilnáčka, Jar. Šádka, prof. Vitvara a od nichž očekává intenzivní činnost odbornou. Po zprávě arch. Jarolímka provedena debata o obeslání Olympiady, jejíž výsledek shrnut v resoluci adresované Svazu pro obeslání Zimních olympijských her v Lake Placid. Debatováno bylo mnoho o dohodě Svazu s KČST a a dány delegátu do Svazu direktivy v té věci.

Závody Krkonošské župy Svazu lyžařů v sezoně 1931-32 rozděleny usnesením valné hromady župní takto: závod o přebor — Bedrníkův memorial — Náchod, veřejný závod — Zvičina, dorostenecký pro oblast Orlických hor — Orličky pod Suchým vrchem (provede Lyž. klub Orličky a Ski klub v Pardubicích) a přebor župní ve

Studenci u Staré Paky (provede Sokol Studenec). — Středoškolský závod pro oblast severovýchodních Čech pořádán bude v Malých Svatoňovicích.

Předsedou župy zvolen opět prof. K. Mlynář z Hradce Králové, místopředsedy arch. K. Jarolímek (Dvůr Králové) a J. M. Vlček (Malé Svatoňovice), náčelníkem Ing. R. Pilnáček (Hradec Král.), jednatelem K. Podsedník (Hradec Králové), pokladníkem R. Polák (Náchod), delegátem do Svazu Brožek (Pardubice).

Valná schůze Jihočeské župy Svazu lyžařů RCS v Č. Budějovicích, byla konána dne 8. listopadu 1931 v Táboře za předsednictví p. O. Schrabala a za účasti 11 delegátů, zastupujících 4 kluby. Ze zprávy jednatele p. K. Podlahy uvádíme: Počet klubů sdružených v župě stoupl v uplynulém roce z 5 na 14. Dnes jsou členy: Č. Ski klub Č. Budějovice, Klub lyžařů a sánkářů Tábor, KČST Tábor, SK Volyně, SK Kamenice n. L., KČST Č. Velenice, Sokol Horní Cerekev, SK »Union« Písek, KČST Písek, KČST Strakonice, KČST Jindř. Hradec, KČST Humpolec, KČST Pacov, KČST Žirovnice. Sít členů župy zabírá již tedy celý rayon. Zpracování západní (šumavské) části nepůsobí obtíž. Zato styk s východní částí (Českomor. vysočinou) je těžký, snaží se tedy župa vyvolat na Českomor. vysočině v život autonomní technické středisko, snad za vedení lyžařů jindřichohradeckých, kteří byli již požádáni o spolupráci v tom směru. — Výborové schůze župní byly konány ve Veselí n. L., běžné věci byly probírány na četných pracovních schůzích předsednictva v Č. Budějovicích. Členové byli informováni oběžníky, byla s nimi vedena čilá korespondence. Ve správním výboru Svazu lyžařů v Praze zastupoval župu p. O. Schrabal, letos navrhla župa

**Na 100
metrů
svítí**



original americká
lyžařská svítilna

EVEREADY
TRADE MARK

Cena svítilny bez baterií Kč 125.—. Baterie tuzemské Kč 6.—, americké Kč 30.—.

Dodává výhradně:

JAN HORN, americké sportovní potřeby,
Praha II. Žitná ul. 8.

Palác YWCA.

Telefon 302-49.



Budte připraveni ...

až Vás sníh zavolá k radostnému bílému sportu.
Prohlédněte svou lyžař. výzbroj a výstroj. Doplněte ji!

*Zdarma zašleme Vám podrobný ceník sportovních potřeb pro
zimní 1931-32. Napište si o něj!*

PRO ZDRAVÍ — ZIMNÍ SPORT; PRO DOKONALOU
A PŘESTO LEVNOU VÝZBROJ A VÝSTROJ —

Fach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40-TELEFON 338-7-3

jako dalšího zástupce p. Ed. Sittlera z Č. Velenic a za náhradníka p. řed. J. Tubla z Tábora. — Župní náčelník p. A. Man podal podrobnou zprávu o závodech a kursech, konaných v uplynulém roce. Program na letošní sezonu zahrnuje jednak závody, jednak kurzy pro začátečníky, členstvo, dorost a závodníky, jednak zkoušky cvičitelské a soudcovské. Tyto zkoušky, za nimiž jihočeští lyžaři dosud musili jezdit jinam, bude naše župa napříště vždy konati sama. Bude vytvořen župní dorostenecký odbor, župní soudcovská odbočka a župní cvičitelský odbor, jak předpisují nové svazové řády. — Na nový správní rok byli zvoleni: předseda O. Schrabal, místopř. J. Tubl, jednatel K. Podlaha, pokladník K. Němeček, náčelník A. Man. — Ve volných návrzích byl přijat námět p. řed. Tubla, aby byl uspořádán župní den v Kubově Huti k utužení styků s lyžaři píseckými a strakonickými. Župa již navázala v té věci jednání s KČST Písek. kp.

Z Bezkydské župy Svazu lyžařů. VIII. župní přese- polní běh konal se dne 8. listopadu v Ostravici. Závodu zúčastnilo se celkem 40 běžců. Ve II. tř. na 6 km zvítězil Polínek Jos., S. K. Baťa (v nejlepším čase), 21.39, ve třídě starších A Šponar Gust., L. K. Ostrava za 24.37, ve III. třídě Šuba Jos., P. J. R., za 22.17 min. Ve třídě dorostu na 3 km zvítězil Šrubař Břetislav, P. J. R., za 10.35 min.

II. valný sjezd cvičitelů, soudců a náčelníků župy uspořádán byl 14. listopadu v Mor. Ostravě; probrány byly nové řády, provedeny dále volby do cvičitelského a dorosteneckého odboru župy a pojednáno o lyžařských aktualitách.

VIII. valná hromada župy konala se rovněž 14. listopadu. Zprávy funkcionářů byly věcné a zajímavé. Župa sdružuje 36 spolků (z toho 17 jest spolků turistických), má 841 hlášených členů, 176 registr. závodníků, 5 putovních cen, 28 cvičitelů, 15 soudců. Ve své režii pořádala župa 1 přednášku, dva závody. kurzy pro dorostence, jeden pro závodníky. Přeborníkem župy jest Fr. Zelinka, S. K. Baťa, dorostu Zd. Osina, L. K. Ostrava, mistrovským klubem župy jest L. K. Ostrava (vítěz Memoriálu Zeleného), mistrem Bezkyd G. Jansen, S. K. Slavia, Praha.

Zvoleni většinou dosavadní funkcionáři s Al. Weckrem předsedou, Ad. Schreiberem tajemníkem, O. Jurneckou pokladníkem a Ing. A. Sekaninou náčelníkem v čele.

Prvním čestným členem župy zvolen zasloužilý ostravský mecenáš sportů a turistiky, Dr. h. c. Ing. E. Šebela.

29. listopadu jednali funkcionáři župy z pověření Svazu v Krakově se zástupci polského lyžařského svazu o uskutečnění Lyžařských slovanských závodů. Jednání zúčastnili se za Polski Związek předseda Ing. Bobkowski, místopř. Dr. Boniecki, náčelník Fächer a řada jiných, za Československo A. Wecker, Ing. J. Racek, Ad. Schreiber,

Ing. Sekanina. O výsledku jednání, které bylo úspěšné, uveřejněna bude za jisté podrobnější zpráva ve zprávě náčelníka Svazu.

Příprava pro nastávající sezonu. Pro závodníky pořádá župa jednou týdně speciální cvičení, které vede cvičitel Miloš Zapletal.

Na vánoce konají se na Půstevnách, Masarykově chatě (Bezkydek) a na Polomu oficiální kurzy pro začátečníky apokročilé, a to od 25. do 27. prosince. Mimo to Old skauti Hranice hlásili kurs na Oderských vrších a L. K. Ostrava na Gruni u Charbuláka. Všechny kurzy vedou svazoví cvičitelé.

Teoretická příprava pro kandidáty cvičitel. zkoušek bude ve dnech 16. a 23. prosince v Ostravě, praktická 1.—3. ledna na Bezkydku. Závodnický kurs pro dorost i závodníky bude od 1.—3. ledna na Půstevnách za vedení R. Krňoula a případně Ant. Bartoně.

Závody budou se konati: župní přebor v Ostravici, veřejný závod na Půstevnách a štafety a sjezdový závod na Polomi. Aso.

Řádná valná hromada Českého krkonošského spolku SKI v Jilemnici se konala 4. XI. 1931 v hotelu »Kirschner« v Jilemnici. Jednatel spolku podává přehled činnosti správního výboru. Zlatým hřebem celé sezony byly 36. mezinárodní lyžařské závody Svazu lyžařů, které provedl spolek s plným úspěchem. Příprava pro tyto závody vyžádala si obětavé práce, která byla spojena i s nemalým rizikem. V rámci mezinárodních závodů byl zároveň pořádán přebor Svazu čsl. důstojnictva a o pololetních prázdninách 1. a 2. února pořádány I. lyžařské studentské závody všech středních škol RČS., které zanechaly jistě v duších naší studující mládeže velmi příjemné vzpomínky a přispěly značně k propagaci Jilemnice. Hlavní podmínkou zdaru všech podniků v Jilemnici pořádaných, bylo dostatečné množství sněhu.

Náčelník spolku podává velmi pestrou a obsažnou zprávu, týkající se závodní činnosti členů.

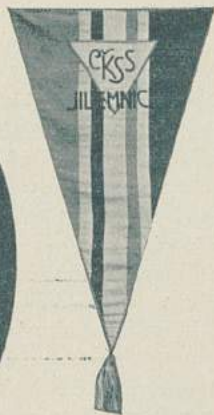
Pro 36. mezinárodní závody o mistrovství RČS. v Jilemnici ustavila se technická komise, čítající 16 členů, která měla na starosti věci technického rázu. Za vedení náčelníka vytyčila trati pro všechny distanční závody, obsadila je při závodech strážemi a starala se o bezpečnostní a informační služby při závodech samých. Na 50 km trati fungovalo 8 telefonních a 7 občerstvovacích stanic. Pomoc lékařská organisována ve 4 místech. Strážní službu spolehlivě provedlo na trati studentstvo místního státního reálného gymnasia, místní a okolní sokolské jednoty a sbory hasičské a členstvo našeho vlastního spolku. Tímto zařízením bylo docíleno hladkého a bezvadného průběhu všech distančních závodů. V rámci těchto mezinárodních

LEOŠE STEHLÍKA speciální lyžařská obuv pro turistu i závodníka.
Výrobce **A. SEDLMAYER, PRAHA-SMÍCHOV, Zborovská 14.**

Prvotřídní LYŽE od 120.— reklamní od 60.— **HOLE** od 28.— **SPORT DŽBÁNEK**
BOTY pánské 155.— **LUMBEJACKY** 140.— **PRAHA-Spálená 30**
ÚSCHOVA LYŽÍ PŘES LÉTO A IMPREGNOVÁNÍ ZDARMA — ŽÁDEJTE CENÍK

závodů konal se též závod ve vleku motorových vozidel, těšící se velké pozornosti obecnosti.

Ke konci své zprávy podává náčelník resumé závodní činnosti spolku, z níž vidno, že bylo obesláno celkem 20 různých závodů a startovalo celkem 190 jilemnických borců na různých lyžařských závodech. Český krkonošský spolek SKI vyhrává v minulé sezoně Bedrníkův memoriál, přebor dorostu krkonošské župy, získává Hodačův pohár a čestnou putovní cenu města Hradce Králové. Svým kádrem skromných lyžařů-závodníků dobývá mistrovství



Josef Feistauer.
K jeho jubileu
(viz č. 2., str. 40).

klubů Svazu lyžařů RČS v jízdě na lyžích v r. 1931 a posiluje tak dobrý zvuk Jilemnice, k čemuž se v uplynulé sezoně ještě poji nevšední událost, že ve studentských lyžařských závodech všech středních škol RČS, které byly pořádány 1. a 2. února 1931 v Jilemnicích, dobývá mistrovství středních škol v jízdě na lyžích, státní reálné gymnasium Jilemnice.

Zpráva pokladníka jest zase jednou po řadu let poněkud příznivější a vykazuje aktivní bilanci v důsledku vydaření 36. mezinárodních závodů.

Tisková reference Českého krkonošského spolku SKI v Jilemnicích seznamovala veřejnost s podniky spolku a jejich přípravami.

Nato byl jmenován čestným členem Českého krkonošského spolku SKI v Jilemnicích Josef Feistauer za jeho nevšední zásluhy o spolek.

Český Ski klub v Hradci Králové vydal o své činnosti v minulém roce tištěnou zprávu, celkem již čtvrtou ročenku tohoto klubu. Z ní dovidáme se, že v r. 1930-1 měl klub celkem 518 členů, příspěvky zaplativších a že řadí se tak na druhé místo mezi všemi kluby ve Svazu organizovanými. Počtem organizovaných dorostenců stojí královéhradecký klub na místě prvním. Hlavní starostí klubu v minulém roce bylo zakoupení a prvé vybavení horské selské chaty na Liščí hoře, ve které bylo loňského roku umístěno 18, letos 26 lůžek ve společných noclehárnách. Klub uspořádal v minulé zimě celkem 5 přednášek lyžařských a horolezeckých, neboť pracuje s ním ruku v ruce čilý horolezecký odbor, jež pochlubit se může řadou pěkných horolezeckých výkonů letních (Prachovské skály), i zimních (Alpy, Krkonoše). — Náčelník klubu ve své zprávě zdůrazňuje, že klub má 13 zkoušených cvičitelů, kteří v loňském roce vycvičili v 16 kursech 119 členů, vedli cvičitelský kurs župní na Hradecké boudě a fungovali jako zkušební komisaři při župních zkouškách cvičitelských. Veškeré závody župou pořádané, byly obeslány a získány 2 prvá místa (Brdička ve Svatoňovicích, Kynčl v Orličkách) a 3 třetí (dvě v župním přeboru, jedno ve sdruženém svazovém závodě mistrovském v Jilemnicích). Klubovní závod byl pořádán v Malých Svatoňovicích, kde přeborníkem klubu stal se Jaroslav Brdička. Závodů účastnili se 34 členové. — Předsedou pro r. 1931-2 zvolen byl tov. J. V. Pilnáček, úřadujícím místopředsedou prof. K. Mlynář, náčelníkem ing. R. Pilnáček, jednatelem St. Hofmeister a J. Kašpar, pokladníkem K. Podsedník.

Valná hromada lyžařského odboru S. K. Olympia v Plzni. Konala se dne 13. listopadu t. r. v Měšťanské besedě za velice značné účasti, zejména dorostu a členstva, čímž nejlépe byl dokumentován zájem členstva o rozvoj odboru. Valnou hromadu zahájil předseda Rudolf Hněvsa uvítáním přítomných a ve svém zahajovacím proslovu zmínil se o práci Svazu lyžařů a o úspěších našich lyžařů v minulé sezoně. Obsažnou zprávu jednatelem podal kol. V. Frydrych, z níž vysvitá, že odbor sdružuje 137 členů, 6 akademiků a 47 dorostenců. Radostnou zprávu náčelnickou přednesl náčelník František Jirka, který se zmínil o všech úspěších závodníků odboru a o pořádaném závodě na 30 km, spojeném se závody vojínů, o závodech o přebor středních škol západních Čech, který shromáždil u startu na 300 studentů, o různých výsledcích závodníků při závodech župních jak na lyžích, tak i přespolních bězích. Při volbách zvoleni aklamací: předsedou Rudolf Hněvsa, místopředsedou Jan Havlík, jednatelem Otakar Řezáč, poklad-

LYŽE

FIRMY

**KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.

Žádejte centík.

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek, vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

níkem Jan Janda, náčelníkem František Krásný, letním náčelníkem Adolf Reich, archivářem Josef Wolf, zapisovatelem Marta Bystřická. Valná hromada se usnesla pořádati III. ročník vytrvaleckého závodu La Nationale, který bude opět dotován neputovními cenami, jakož i závod o přebory středních škol západočeských. Rovněž usnesla se jednohlasně valná hromada jmenovati p. divisiho generála Vladimíra Klecandu, který byl členem klubu, čestným členem odboru.

Lyžařský klub v Olomouci pořádal svou VIII. řádnou valnou schůzi dne 17. listopadu 1931 v Olomouci, za značné účasti členů a hostů. Schůzi zahájil přednosta klubu odbor. uč. Adolf Novotný. Po proslovu předsedy následují zprávy funkcionářů. Jednatel p. Feistl probírá činnost klubu po stránce administrativní a podává zprávu o valné schůzi Svazu lyžařů v Praze. Náčelník klubu p. Leopold Plagsura vylíčil činnost klubu v obsáhlém svém referátu po stránce sportovní. Klub uspořádal v uplynulé sezoně kursy začátečníků a pokročilých, jejichž výsledek byl velmi uspokojivý. Kromě závodů župních uspořádal klub své závody štafetové, jež se plně vydařily proto, že se při nich sešly nejlepší štafety z Čech a Moravy. Zpráva pokladníka nebyla právě uspokojivá, ježto hospodářství klubu končí v r. 1931 schodkem. Po zprávách funkcionářů přikročeno bylo k volbám. Předsedou zvolen byl jednomyslně p. JUDr. Drábek.

Lyžařský odbor Sokola Karlín, konal dne 20. října XII. valnou hromadu, kde odstupující výbor podal obsírné zprávy za uplynulé období, které bylo vzhledem k 10le-

tému trvání odboru rušné. S radostí konstatován velký vzrůst členstva oproti loňsku, počet členů stoupl o 100%, odbor čítá 180 členů a jest počtem druhým největším sokolským lyžařským odborem pražským. Poté přikročeno k volbě nového výboru. Předsedou zvolen dlouholetý o odbor zasloužilý pracovník br. inž. Zeman J., místopředsedou br. Činčera J., jednatelem br. Šafař J., náčelníkem br. Cetl J., pokladníkem br. inž. Kalouš V., zapisovatelkou s. Cetlová H.

Valná hromada lyžařů KČST, odbor v Pardubicích, konala se dne 16. října, za účasti 37 členů. Hlavní zpráva jednatele p. H. Šiberle, poukazovala na bohatou činnost v uplynulém období 1930-31: členů bylo 148, pořádán s úspěchem film lyžařský státní tělových. školy s přednáškou št. kpt. p. Mráčka, provedeno 19 různých zájezdů do hor, spojených s výcvikem, získána noclehárna v Krkonoších pro členy, pro kterou opatřeno 10 vzorných lůžek značným nákladem atd. O minulých Vánocích pořádán hon na lišku na Černé hoře, za vedení náčelníka, který je cvičitelem Svazu lyžařů p. tov. Košťálka, a připravené závody na lyžích na Krkonoších, nepořádány jediné pro špatné poměry povětrnostní a sněhové. V únoru t. r. účastnilo se 6 členů závodů, pořádaných Ústředím KČST v Harrachově a získány ceny.

V provedených volbách zvolen nový výbor, který v prvé ustavující schůzi dne 26. m. m., rozdělil funkce takto: Předseda p. Václav Vávra, místopředs. p. inž. L. Šebek, jednatelem p. St. Trunec, náčelníkem p. Vl. Košťálek, pokladníkem Slavíček, archivářem Jos. Prokeš.

Různé zprávy.

Lyže stará 2500 let. Norské »skismuset« u Oslo v Norsku bylo obohaceno zajímavým museálním kusem. Při vykopávkách v západním Agdiru u Rjukanu byla v rašelině nalezena lyže, která, soudě podle vrstvy rašeliny v níž ležela, je stará 2500 let. Objev je významný proto, že dosud bylo používání lyží v Norsku historicky zjištěno jen k 10. století nazpět. Byla domněnka, že lyže se dostaly do Norska přes Finsko ze Sibiře a centrální Asie, kde lyže, ovšem trochu jiného typu, byly patrně známy už dříve. Nyní nalezená stará lyže je pěkně zachovaná a neliší se mnoho od dnešního modelu. Vypadá právě tak, jako lyže, používaná před 50, 60 lety. Staré lyže norské, na nichž jezdili pohádkoví »Birkenbeinere«, byly krátké a široké a měly dole na jízdni ploše kůži z holeně soba, t. zv. skin. Historickým typem norské lyže byla i krátká a dlouhá lyže, ovšem ve společné kombinaci t. zv. »stoski« (lyže jízdna) a »anor« (lyže točná). Klasická forma lyže, která se až do dnešní doby udržela a zůstala standartem, jest forma lyže horalů z Telemarken, kteří první, jak známo, objevili skok. Kdo chce se něco zajímavého o dějinách lyže a lyžařství v Norsku dozvědět, přečti si v dřívějších

ročnících Zimního sportu články Thorleifa Tunnolda Hansena (ročník XVI., č. 1-2).

Lyžařský náhrobní kámen na divokém západu. Roku 1851 uzavřeli s vládou smlouvu dva Kalifornané v Sacramentu na obstarávání pošty, a to pro trať mezi Sacramentem a Salt Lake. Tato trať ležela na vystěhovalecké cestě do Kalifornie a měřila 750 milí. Pošta nakládala se na muly a trvala 30 dnů, z čehož připadalo asi 150 km na cestu horami. Cesta byla velmi obtížná, ježto doprava trpěla sněhovými vánicemi, vichřicemi a zimou a v létě zase velkými vedry. A také byla velká obava před přepadením od Indiánů. V době zimní pak leželo na cestě až 6 m sněhu a v roklich ho samozřejmě bylo ještě více. Roku 1853 byly zkoušeny kanadské sněžnice, ale po marných bojích bylo od nich upuštěno. — Tu přihlásil se 28letý Nor Jan Thompson a navrhl, aby na této cestě bylo používáno lyží, jak to viděl za svého pobytu v Norsku, když byl ještě malým. Dal si poslati pár lyží z Norska, kteréžto lyže byly první, jež přišly do této končiny. Nejprve cvičil u města Placerville a časně v lednu 1856 po prvé vydal se s těžkým poštovním vakem na cestu 150 km přes hory



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M

Bailony - Baumann
Brno

K O B L I Ž N Á U L I C E 25.

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

mezi městy Placerville a Genoa of Carson Valley v Nevadě. Lyže, jichž užíval, byly 10 stop dlouhé (stopa 31'6 cm), 5—6 palců šir. (palec 2'54 cm) a tlusté půl palce. Uvedenou cestu překonal za tři dny a zpět pak potřeboval pouze 2 dny, ježto měl daleko více sjezdů. — Celou poštovní smlouvu převzal pak sám a daleko široko byl znám pode jménem »Lyžař-Thompson«. Byl velmi otužilý a srdnatý, takže tyto cesty dělal za každého počasí, a to bez příkrývek a zvláštního obleku a pokud bylo lze cestoval ve dne v noci. Když musel přenocovati, udělal si oheň, pytel s poštou použil jako podušky, natáhl si nohy k ohni a spal. Živil se sušeným masem a suchým chlebem. Nikdy nepožíval alkoholu. V noci řídil svůj směr podle hvězd, a v bouři sněhové a ve tmě řídil se podle znamení na stromech a skalách. Bylo o něm známo, že všude se dostane a že žádných překážek se nebojí. Tuto namáhavou a nebezpečnou práci vykonával asi 20 roků, často bez zaplacení, neboť na konec vláda dlužila mu 6000 dolarů. Zemřel stár 49 roků v roce 1876 na svém statku v Diamantovém údolí, jižně od města Carsonu v Nevadě. — Na náhrobním kameni měl vytesané lyže k jeho památce a lyže, jichž při svých cestách používal, byly dlouho uschovány v památkovém domě v Carsonu.

Kongsberg, bratří Ruudové a Hannibalův můstek, jsou dnes jména, jež stávají se čím dále mezi lyžaři populárnější. O bratrech Sigmundovi a Birgerovi Ruudovi měli jsme již častěji příležitost v našem časopise přinést zprávy a jistě o nich při zprávách o Zimních olympijských hrách v Americe zase bude často jednáno. Než zmíníme se o Kongsbergu a Hannibalově můstku, jež staly se proslulými jen právě bratry Ruudovými, nemůžeme nezmíniti se o »našem« Bollanovi a jeho zvláštním rekordu. Za předešlé zimní sezony dosáhl totiž Sigmund rekordu 2494½ m, jež úhrnem naskákal, a to pouze při závodech. Často přišel Bollan k závodům takřka bez přípravného výcviku a jeden neb dva skoky na zkoušku stačily, aby hned zase byl na výši své naprosté jistoty. Při svém stáří 24 let získal Ruud

již 73 vítězství, na 160 pohárů, čestných odznaků a jiných čestných cen. Jak známo, při II. zimní Olympiádě ve Sv. Mořici dobyl II. ceny ve skoku prostém na lyžích. — Co při skocích Sigmunda Ruuda jest nejkrásnějším požitkem, je to, že oproti jiným vynikajícím závodníkům nečiní skoky jeho dojem snad ohromující odvahy, nýbrž naopak dojem naprosté lehkosti a jistoty. — Rodiště Ruudů jest právě zmíněný Kongsberg, město čítající 7398 obyvatel. Město samo jest nazýváno norským Dawosem, neboť jsou tam četné hotely a sanatoria a výška jeho jest pro norské poměry příznačná, totiž pouze asi 150 m. Kolem města jsou skvělé lyžařské terény s klubovou chatou »Knutehytta« zvanou, jež má 60 lůžek a celý rok je v čilém provozu. Ta však leží již 650 m vysoko. V blízkosti této jest plánována stavba několika milionového hotelu. Právem Kongsberg nazýváno jest samými Norvežany městem skokanů na lyžích, neboť tito žijí tam skutečně jako v ráji. Z vynikajících lyžařů pochází odtamtud ještě Hans Beck a Henning Toensberg. A tak je možné, že každé klubové závody ve skoku na lyžích mají účast takových skokanů, s nimiž ostatní skokani střední Evropy sotva mohli by soutěžit. — Avšak nejen pro lyžaře Kongsberg skýtá nejlepší příležitost, avšak i norští rychlobruslaři, když chtějí pokusiti se o zlepšení nějakého rekordu, pak nejraději si tam zajedou. Jak vzduchové, tak i tepelné poměry jsou hodně shodné s poměry v Dawosu a jest tedy přirozené, že vynikající norští rychlobruslaři již v dávných dobách pocházeli odtamtud. — Sněhu v Kongsbergu a okolí leží poměrně hodně a také napadá obyčejně časně. Množství můstků pro skok jest k dispozici četným skokanům jak pro výcvik, tak i pro závod. Na největším můstku Hannibalově často již 1. listopadu bylo dosaženo skoků přes 50 m dlouhých. A také ještě 8. května mohlo býti někdy na něm skákáno. — Jak jsme již v předešlém čísle našeho časopisu referovali, byl Hannibalův můstek letos podstatně přestavěn, takže v budoucnosti bude možno na něm dosáhnouti skoků přes 80 m. Tato přestavba byla provedena

DOBŘÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA,

továrna na uzenářské zboží a konzervy,
PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TŘ. 29.—31.

LYŽE

VÁZÁNÍ - HOLE

VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE

SÁŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.



Geníky zdarma.
Klubům sleva.



Praha II., Vodičková 6, palác Skaut



Krajina u Kongsbergu Norsko. (Foto S. Ruud).

samými skokany, takže vydání s tím spojené činilo pouze 50 norských korun. — Tím, co jsme uvedli, jest ovšem alespoň částečně vysvětlena suverenita norských skokanů, neboť při snadném výcviku doma, při velkém nadání Norů vůbec pro lyžařství a hlavně při velkém výběru skvělých skokanů jest konkurence ostatních skokanů střeoevropských, a ovšem i našich, s norskými velmi těžká.

Jaká bude letošní zima? Vyplní-li se proroctví různých »machrů-proroků« o letošní zimě, můžeme my přívrženci bílého sportu býti spokojeni. Ruský meteorolog Miltanskij, který má pro zkoumání povětrnosti svůj nový systém a jehož proroctví se překvapujícím způsobem z 85% vyplnila, prorokuje brzkou a zlou zimu s mnoha sněhy. Tedy zrovna to, co bychom my chtěli. S tou brzkou zimou má to ovšem již poněkud prohrané, takže jeho proroctví budeme bráti poněkud cum grano salis. Avšak i ostatní učenci »přes povětrnost« sdílejí mínění řečeného Rusa a zakládají své předpovědi na silném ochlazení Gofského proudu v měsících červenci a srpnu. Stejně to prorokují i horalé, kteří basírují na chování zvířat, jejichž pud méně se mýlí, než profesionálové »proroci-vědci«. Kéž by měli všichni pravdu!

Lyžování — skol! Tato dvě hrozná slova zase straší v našem tisku. Jsou to především oficiální bulletiny ředitelství státních drah o zájezdu do Krkonoš ve dnech 5. až 8. prosince, kde se »lyžovalo« a účastníci se zabývali »lyžováním«. Zpravodaj resp. redaktor »Ilustrovaného zpravodaje«, který sepisuje, resp. »tvoří« texty obrázků, bude přece asi jenom potomkem nějakého Vikinga a pije dnes »Plzeňský prazdroj« z lebky přemoženého nepřítele z »Poledního listu« neb »Národních listů« a podobně, poněvadž pod obrázkem na titulní stránce volá »Skol, do zasněžených plání.«

Jízda autem do Špindlerova Mlýna a zpět nepatří jistě ke zvláštním požitkům, jež lyžař, který tímto směrem jest nucen jeti, musí prodělati. Poštovní autobus jest obvyčejně při příjezdu do Vrchlabí ihned od čipernějších obsazen a státi pak v něm celých 17 km, to mnoho lidí nesnáší. Nutno proto často vzíti za vědek nájemným autem. Pak ovšem požadujeme, aby řidič vozu byl skutečně spolehlivý, neboť

je-li více sněhu, pak jízda po silnici do Špindlerova Mlýna jest těžkou zkouškou nervů, zvláště u dam. Máme za to, že se zavděčíme našim lyžařům, když doporučíme jim vůz č. O-XXII.-579, jehož majitel je Čech Sláva Skalický, bývalý zřízenec hotelu Slavie ve Špindlerově Mlýně. Do vozu vejde se i 7 osob, takže použití auta přijde velmi levně. Ježto vůz je přidělen do Špindlerova Mlýna, nutno si ho na nádraží vrchlabské lístkem objednat na adr. Vrchlabí 649/13. — Doufáme, že naši lyžaři budou tohoto českého živnostníka, jež jest opravdu spolehlivým řidičem, podporovati.

Ing. Jos. Zd. Raušar a Dr. Ant. Šafář: **Dojmy z cesty na ostrovy Kanárské a Madeiru.** (S 25 obrázky a 3 mapkami za 10 Kč má v gen. komisi zemědělské knihkupectví A. Neubert Praha, Hyberská ulice.) Svěže psaný

STADLERŮV

MARS-OLEJ



BYL, JEST A BUDE

VŽDY ÚČELNÝM

KONSERVAČNÍM

PROSTŘEDKEM PRO

SPORTOVNÍ OBUV!

Jediný výrobce **O. STADLER A SPOL.,** Praha II.

cestopis líčí cestu vykonanou lodí na slunný jih, na ostrovy v Atlantickém oceáně, kde život hýří a bují, kde v nádherné přírodě a v bujné vegetaci možno prožít nejkrásnější sen životní — pohádku věčného jara. Líčeny jsou živými barvami krásy t. zv. šťastných ostrovů, kde člověk při pohledu na krásnou přírodu zapomene na okamžik na všechny starosti a svízele všedního života a cítí se šťastným a spokojeným, kde před lety dlel a tamní život vyličil i náš dobře známý cestovatel E. St. Vráz v Praze žijící. V knížce jest popsáno jedno z nejkrásnějších údolí světa — Orotáva — plné banánových plantáží, kromě ostatní subtropické vegetace. Jest tam zmínka o stálicí-letém stromu — dračinci — rostoucím jedině na ostrově Tenerifě, o zvláštních druzích palem, o květinách pryžovitých, zvláštnosti to Kanárských ostrovů. Jen žlutí »kanáři«, u nás v klecích chováni, nepocházejí z těchto ostrovů, zde žijí jen kanáři divocí, barvy šedězelenavé, kteří nezpívají. Čtenář se podivuje, že i voda jest na ostrovech cenným artiklem, neboli zbožím i na burse vedeným, leč vysvětlení nalézá ve skutečnosti, že na vodě závisí zdar úrody a tím všechen blahobyt ostrovanů. Většina banánů u nás konsumovaných, pochází z ostrovů Kanárských. Stejná krása přírodní jest i na ostrově Madeiře a v jeho zahradním pohádkovém městě Funchalu. Každého čtenáře bude zajímati způsob dopravních prostředků na Madeiře, — v zemi věčného jara, kde nikdy není vidět sníh, — že se tam užívá k dopravě většinou »saní«, buď tažených voly nebo s vrchu dolů sjíždějících pomocí lana, jak je vidět na obrázcích připojených k cestopisu. Autoři pochvalují různé druhy pravého madeirského vína. Přírodní krásy a vegetace na Madeiře jsou nazvány pohádkou máje, kterou je těžko zachytiti perem. Kromě banánů daří se tam i třtina cukrová. Za večera a za noci jest město Funchal pohádkou z »Tisíce a jedné noci«. Cestopis líčí průběh cesty, vykonané lodí z Janova v Itálii, Středozemním mořem se zastávkou v Barceloně ve Španělsku, na ostrovech Baleárech, ve městě Palma na ostrově Malorce, v Malaga v Andalusii, v jižním Španělsku a v Granadě s proslulou Alhambrou, dále jízdu Gibraltarem do Maroka v Africe, se zastávkou v Tangeru a v Cassablance (Rabat a Salé). Na zpáteční cestě jest zmínka o zastávce v Lisabonu a o jízdě zpět na sever do Bremen. Poutavě jest vylíčen i průběh býčích zápasů ve Španělsku, průběh této divoké a pro Španělsko charakteristické hry. I popis krásy pověstné Alhambry zasluhuje, aby mu byla věnována pozornost. Celkem lze říci, že autoři dovedou svěžím tónem říci mnoho o minulosti uvedených míst

i o jejich zvlátnostech. Podle připojené přehledné mapy lze sledovati celou poučnou a zábavnou cestu po jižních krajích. Knížka může býti i praktickým cestovním průvodcem.

Několik zajímavých dat o kapli sv. Vavřince na temeni Sněžky. Kaple tato stojí letos přesně 250 let. Dne 10. srpna 1681 na den sv. Vavřince byla tam po prvé sloužena mše. Na oslavu tohoto letošního jubilea byla tam letos 10. srpna sloužena slavná mše. Kapli tuto dal vystavět Kristian Leopold říšský hrabě Schaffgotsch. Stavba začata roku 1678 a dokončena roku 1681. Tehdy byly Krkonoše až k hřebenům téměř pralesovitě zalesněny; po nějakých cestách a lidských obydlích nebylo tu ani stopy. Stavební materiál musil tudíž býti s obrovskou námahou nahoru vynášen. Stavba kaple byla provedena důkladně. Její zdi jsou jeden a čtvrt metru silné, střecha je velice pevná. Jen této masivnosti lze děkovati, že se stavba uchovala neporušená až na naše časy a vzdorovala po půl třetího století vlivům drsné horské povětrnosti zejména zimních období, která tu jsou velmi krutá. Prvé bohoslužby konali v této kapli mniši cisterciáckého kláštera z Teplic (Warnbrunn) a u Hirschberga v Prusku. Když pak během dlouhé řady let byly bohoslužby méně navštěvovány, byly v roce 1812 zastaveny a kaple zavřena. V roce 1824 byl v ní zřízen dobře zařízený hospic, jenž se tu udržel až do r. 1850, kdy byla postavena bouda pruská. Od té doby sloužila zase kaple svému vlastnímu účelu. V posledních letech byly tu opět každoroční bohoslužby na den sv. Vavřince (10. srpna) obnoveny. Ale v den patrona kaple sloužívali tu mše i kněží, kteří sem nahoru vystoupí s různými výlety katolických spolků. V kapli konaly se i křty a řada oddavek zejména v poslední době. Je to zvykem Němců z Pruska, zejména zámožnějších, kteří se rádi chlubí, že jejich manželský sňatek posvěcen byl na temeni Sněžky. Pruská observatoř stojí tu vedle kaple od roku 1900.

Půl století Holmenkollen. V letošní zimní sezoně má býti norským lyžařstvem význačně oslaveno jubileum půlstoletého trvání největších a nejstarších lyžařských závodů světa na Holmenkollen. Budou pozváni lyžařští národové celého světa.

Rychlobruslařské závody Bruslařského Svazu konají se 1.—3. ledna 1932 na štrbském Plese. K účasti byli pozváni též zahraniční bruslaři. Počítá se s účastí Vídně, Berlína a snad i Varšavy.

XI. řádná valná hromada Bruslařského Svazu ČSR. konala se dne 26. října 1931 za četné účasti hostů i dele-

CESTOPISY: ING. RAUŠAR - DR. ŠAFÁŘ

Dojmy z cesty na Špicberky a k polárnímu ledu
(se 14 obrázků a mapkou za Kč 9.—, 64 stránek.)

Dojmy z cesty na Kanárské ostrovy a Madeiru
(s 26 obrázků a 3 mapkami za Kč 10.—, 116 stránek.)

V gen. komisi má

Zemědělské knihkupectví A. Neubert, Praha II., Hyberská ul.



POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY

A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

gátů. Na návrh odstupujícího výboru zvoleni byli čestnými členy pp. Rössler-Ořovský, Dominik Malý a Dr. Alois Slíva. Odstupující výbor byl doplněn několika novými členy, v podstatě však zůstal nezměněn. Toliko místo jednatele bylo obsazeno nově Drem Urbanem, jelikož dosavadní zasloužilý jednatel p. tajemník Sýkora musel se pro nával práce své funkce zříci.

Ve svazu jest nyní organizováno 46 klubů. Bruslařský sport počíná se již slibně rozvíjeti i na venkově, kde hlavně Hradec Králové, Báňská Bystřice a nejnověji i Moravská Ostrava vyvíjejí rozsáhlou činnost. Proto bylo valnou hromadou v zásadě rozhodnuto utvoření žup, jež stalo se nutným též v důsledku značného rozvinutí svazové agendy. Rozvoj bruslařství v Praze je ovšem těsně spojen s otázkou zimního stadionu, na jehož osudu má Bruslařský Svaz nejživější zájem.

Jak oznamují sportovní rubriky německých listů, má Německo 125.000 organizovaných lyžařů, což bylo konstatováno na valné hromadě německého lyžařského svazu ve Stuttgartu.

Ošetřování lyžařských bot. Ke článku v č. 2., ročníku XXI., strana 61-2. 40 let dodáváme výrobcům usní v tuji cizozemsku speciální tukové přípravky pro vyčínění, úpravu a impregnaci kůže a máme tudíž velké zkušenosti na tomto poli; z toho důvodu také — doufáme — můžeme si osobiti právo, reagovati na uvedený článek.

Souhlasíme s pisatelem, tvrdí-li, že není dobře příliš mazat kůži, poněvadž příliš změkne, zřídne a zvláční a přebytečná mastnota jakéhokoliv původu se mechanickým namáháním z kůže vyždíme. Nelze však tvrditi, že by stehy mastnotou praskaly, ledaže by právě k mazání použitý přípravek byl nevhodný, to znamená, že by obsahoval součástky stehy leptající. Jest nesprávně tvrditi, že by řídké oleje nebránily vnikání vody do kůže a že by hnětením olejů s vodou v kůži se tvořila emulze, která se snadno vyplavuje. Nesmí se zapomenouti, že chromová a tříslová kůže maže se již při výrobě právě emulsemi olejů.

V uvedeném článku nebylo jasně naznačeno, co bylo myšleno pod názvem »řídké oleje«. Souhlasíme, že rybí tuk, i nejjistší, nemůže se v původním svém stavu hoditi pro tříslovou kůži, protože v důsledku vysokého jodového čísla se lehce okysličuje a tím pak vyráží z kůže.*) Jestliže byly pod názvem »řídké oleje« myšleny buď vege-

*) Oxydací, jež jest vlastně hořením, se pomalu spalují kožní vlákna.

tabilní neb minerální oleje, pak souhlasíme se vším, co bylo proti těmto v článku uvedeno, poněvadž těmto dvěma posledně jmenovaným prostředkům schází jakákoliv příbuznost (chemická affinita) ke kůži.

Nebylo jistě spravedlivě, postavit kategoriicky devisu: »Nikdy nemáme používatí řídkých olejů« a tím zahrnouti do této věty paušálně všechny tekuté a polohusté přípravky! Neboť stává tekutý preparát, který má onu důležitou affinitu k tříslové kůži, který nevydráží z kůže, který nerozpouští smolu na dratvích, který — správně použit — činí obuv vskutku nepromokavou, který neobsahuje ani malou, ani velkou přísadu kaučuku, který tedy nepůsobí pocení nohou, který se úplně samočinně vpíjí do kůže bez oné vysoce riskantní a velmi ztěžka proveditelné procedury zahříváním v kamnech přesně jen do 30—40° (50° C bota už nesnese a při 60° se kůže zaručeně nadobro zničí!), preparát, který činí kůži měkkou a vláčnou, který má dočiňující účinek v usni; to má ten význam, že kůže, jejíž vyčínění utrpělo používáním (vylouhováním sněhem, vlhkostí, mokrou půdou a pod.), vrací se impregnací zase do prvotního, tedy nového stavu; ovšem nesmí se pod impregnací rozumět přebytečné přesyčování. Tak dobrým preparátem jest MARS-OLEJ.

O tom nestává nejmenší pochyby, že podrážky fermeží mazané, zaručeně ztvrdnou. Jest možné, že ztvrdlé podrážky jsou pro lyžařský výkon výhodné, ale rozhodně zdravě to kůži není.

Mluví-li se o pryskyřici, ať jakéhokoliv druhu (a tím i o resinátu), dlužno přece uvážiti, že jsou pryskyřice ve svém charakteru kyseliny a tím zajisté vše, co z pryskyřice bylo připraveno, má škodlivý vliv i na švy i na vláknou kůže.

Správné tekuté přípravky lehko vnikají do kůže a mají-li jako MARS-OLEJ vysokou affinitu k usni, v á ž o u se na kožní vlákno chemicky; žádná voda ani zmrzlé krystalky je odtud nedostanou.

Nestavíme se proti obsahu uvedeného článku z důvodu, že se v něm doporučuje cizozemský preparát, aneb z toho důvodu, abychom si chtěli činiti pro náš dostatečně všude zde i za hranicemi známý MARS-OLEJ reklamu, nýbrž proto, že takový článek jest s to, aby naprosto popletl sportovce, který pak v důsledku takového článku může učiniti právě opak toho, co pan pisatel měl na mysli a že pak týž z pouhého strachu před jakýmkoliv tekutým preparátem, použije ke konservování bot třeba pevné pasty (i parketové), tedy směs benzínu, parafínu, ceresínu a po případě vosku, tedy něčeho naprosto neúčelného a škodlivého! Chemická továrna J. Stadler & spol., výrobce MARS-OLEJE.

Ve Vysokých Tatrách oslavila zima nádherně svůj příchod, oslnivý, bílý háv kryje daleko široko hornatý kraj

ODBORNÝ ZÁVOD.

SPECIELNÍ VÝROBA LYŽAŘSKÝCH RUKAVIC.

ERHARD BURSÍK V PÍSKU.

Výborné lyžařské rukavice

ze speciální nepromokavé velmi trvanlivé látky, s teplou podšívkou, s patentním uzávěrem, mezi palcem a dlaní kůži vypodložené, vyrábí:

Pánské pár Kč 25.—, dámské Kč 23.—, dětské Kč 20.—.

(Při objednávce od 4 párů poštou vyplaceně).
VŠEOBECNĚ UZNANÉ A DOPORUČENÉ.

Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ

Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII

a veselý ruch vládne ve všech tatranských lázeňských místech. Ve většině jich provozuje se již vesele zimní sport, 15. prosince otevrou se zimní sezoně všechna. Též pro tuto zimní sezonu jest vypsáno mnoho mezinárodních závodů lyžařských i ve skoku, saňkování, bruslení, pro kanadský hockey atd. a budou míti cílou návštěvu. Za báječného zimního počasí, v nádherné sluneční záři jest pobyt pod širým nebem od rána do večera velmi příjemný a skýtá nejen sportovci, nýbrž i lázeňskému hostu zábavu

a změnu. Klimatické přednosti Tater účinkují, jak známo, právě v zimě nejvíce. Ceny v tatranských lázeňských místech jsou nejvýš mírné, ubytování jest vzorné, každému za přiměřenou cenu a při tom přece s největším komfortem, kuchyně bohatá se znamenitou pověstí. Hotely a sanatoria jsou zařízena vzorně, mají ústřední topení, byty s koupelnami, vodovodem do pokojů atd. Československé státní dráhy poskytnou zimním hostům již po pětidenním pobytu 50% snížení jízdného na zpáteční cestu.

● K A M N A H O R Y ? ●

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ - - TEKOUCÍ VODA

TELEFON NOVÝ SVĚT Č. 6. (Stálá tel. služba)

DVORSKÁ BOUDA

pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně.

Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m. — Telefon č. 3.

Krásný lyžařský terén pro začátečníky i pokročilé. 20 topitelných pokojů, koupelny, výborná kuchyně, prazdroj, autogaráže — vlastní povoz na požádání.

STANICE DRAHY VRCHLABÍ NEBO JILEMNICE.

OBNOVENÁ MARTINOVKA

STÁVÁ SE STÁLE VÍCE STŘEDISKEM SPORTOVců.

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají ji přízeň.

O všemožné pohodlí pečuje J. LINGR, nájemce.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „BREMEN“ VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

PENSION „DAHEIM“ NOVÝ SVĚT HARRACHOV

doporučuje se pp. hostům ku příjemnému zimnímu pobytu. Krásné, teplé pokoje, teplá a studená voda, dobrá kuchyně, spol. místnost, lázně. Vlastní evičná louka.

GRAND HOTEL TANVALD ŠUMBURK n./DES.

Prvotřídně zařízený, teplá a studená voda, výborná kuchyně, levné pokoje. Pro sportovce 10% sleva. Pro delší ubytování výhodné ceny. O přízeň prosí C. PECHÁČEK, hotelier.

Tippeltova bouda, největší a nejkrásnější bouda ve východních Krkonoších.

1100 m n. mořem
Pomezí boudy.

Veškeré pohodlí — 70 pokojů, — appartement. Telefon: Dolní Malá Úpa 1.

Autobusové spojení k Mohornovu mlýnu. Stanice dráhy: Svoboda — Janské Lázně.



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

**LYŽE, saně, vázání
HOLE**

v nejlepším provedení,
chrán. známka „ROZVOJ“, vyrábí a dodává

JOSEF NÁDVORNÍK,

výrobce sport. potřeb

NOVÁ PAKA

Stolní tenis.

Stolní kriket.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S P O R T
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

**KDO PĚSTUJE ZIMNÍ
SPORTY**

neměl by nikdy zapomenouti, že
po každém sportovním výkonu
je

A L P A

francovka s mentholem

výborným prostředkem k masáži
pokožky a hlavně oněch míst,
která jsou chladnu nejvíce vy-
dávána na pospas. Po takové
masáži rozhostí se po celém
těle příjemné teplo — zima i ú-
nava zmizí. I lékař zná velmi
dobře tento účinek Alpy.

Dobrý sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího,
volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláchnou a naprosto
nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti
v každé drogerii a sportovním závodě

Vyrábí velkodrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA. Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ
BRUSLAŘSTVÍ
HOCKEY
SÁŇKAŘSTVÍ
ALPISMUS
TURISTIKA

ROČNÍK XXI.

LEDEN 1932.

ČÍSLO 4.

Na cestu našim Olympionikům!



Antonín Bartoň

F. Šimůnek

Jar. Feistauer

Jan Cífků

Vlad. Novák

Po dnech vášnivého úsilí, shonu a starostí rozloučili jsme se ve středu 13. t. m. odpoč. s Vámi, výkvěte našeho lyžařství, Antoníne Bartoni, Jene Cífků, Jaroslave Feistauere, Vladimíre Nováku, Františku Šimůnku, s Tebou, neúnavný, obětavý Karle Jarolímku, který jsi tvůrcem, vůdcem a duší výpravy a s Tebou, Norberte Langu,



Arch. Karel Jarolímek,
náčelník Svazu lyžařů R. Č. S.,
vůdce výpravy.

věrný průvodče všech našich výprav do ciziny. Nebylo dosud takové výpravy v dějinách našeho lyžařství. Ač daleký široký oceán bude nás dělit, budeme dušemi stále u Vás. Šťastnou cestu přátelé, zdar Vám, zdar naši drahé československé vlajce! Kéž zavlaže na slavné Olympijské žerdi, hlásajíc olympijské vítězství borce naší země.

Zprávy Svazu lyžařů.

II. schůze správního výboru Svazu lyžařů konala se dne 12. prosince 1931 v hotelu »Paříž«. Schůzi zahájil a řídil místopředseda Svazu lyžařů RČS. MUDr. J. Pečírka.

Zpráva jednatele. Na schůzi Pracovního výboru, konané dne 3. XII. 31, přijaty byly tyto spolky: Y. W. C. A. Praha, S. K. Báňská a Hutní v Praze, Okrašlovací spolek Stránčice, T. J. Sokol Č. Třebová, Lyžařský klub Lázně Poděbrady, Ski-klub Trenčianské Teplice. — Ze Svazu lyžařů vystupuje: L. o. Veslařského klubu Libeň, který se rozešel. Č. K. S. Vyšehrad v Praze, zastavuje svoji činnost na neurčitou dobu. — Dnešního dne hlásí se do Svazu lyžařů a byly přijaty: T. J. Sokol Doubravka u Plzně, Sdružení studujících soboteckých v Sobotce, Sportovní klub Praha VIII., Sportovní klub při st. úřadě statistickém v Praze, Čs. společenský klub v Praze, Sportovní klub Handlová na Slovensku. — Jesenická župa žádá, aby župní příspěvky zvýšeny byly z Kč 1.— na Kč 3.—. Žádost vzata byla z programu, neb správní výbor není kompetentní o věci této jednati. Firma V. Neubert a syn, Smíchov, zaslá konečnou nabídku na výtisk plakátů. Nabídka schválena a firmě Neubert zadá se tisk 5000 kusů nových svazových plakátů podle návrhu mistra Fialy. Jednota čs. turistů ve Vídni zaslá pokyny týkající se slev na rakouských drahách.

Místnosti: Jednáno bylo o opatření nových místností pro kancelář Svazu lyžařů RČS. a usneseno znovu splnomocnit Pracovní výbor, aby co nejrychleji záležitost tuto vyřídil.

Jednatel oznamuje dále, že z minulé sezony nebyla vypracována tato usnesení: 1. Vypracování směrnic pro pořad jednání na schůzích Svazu lyžařů RČS. Usnesením tímto pověřen byl svého času J. Bárta, který nyní oznamuje, že usnesení začalo se již prováděti, takže není již potřeba zvláštní směrnice vypracovati. 2. Definitivní úprava vzájemné dohody s Čs. obcí sokolskou. Záležitost tato byla znovu prodebatována a konstatováno, že Svaz lyžařů RČS. nemá viny na to tom, že dohoda nebyla do-

sud učiněna neb přesto, že snažil se od jara letošního roku svolati schůzku se zástupci ČOS, ke schůzce této nedošlo. 3. Vstup Svazu lyžařů RČS. za člena Čs. Červeného kříže. Usneseno pověřiti zdravotní komisi, aby prozkoumala a vypracovala návrh, zda Svaz má se státi členem spolku Čs. Červeného kříže. 4. Lyžařská výstava v rámci »Výstavy Našich hor« v P. V. V. předává se ku propracování výstavnímu výboru. 4. Dosud nebyl podán S. K. V. T. konkrétní návrh na stavbu chaty v Mlýnské Dolině.

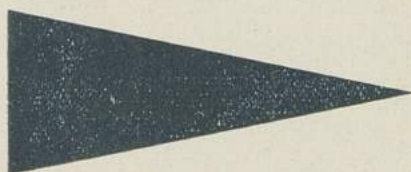
Zpráva mezinárodní. Mezinárodní tajemník Dr. Finger přednáší zprávu mezinárodní. Po zprávě této usneseno bylo, aby Svaz lyžařů RČS. ucházel se u F. I. S. o přidělení mezinárodních závodů F. I. S. pro rok 1935, případně, že by se o závody tyto ucházela Jugoslavie, pak by ucházel se Svaz lyžařů RČS. o přidělení kongresu v roce 1938.

Zpráva náčelníka: Arch. Jarolímek přednáší podrobnou zprávu o činnosti Technického sboru Svazu lyžařů RČS. od jeho ustavení. Ke zprávě sděluje Dr. Brauner, že byl v Harrachově na prohlídce můstku. Můstek jest velice dobře vypraven. K ukončení prací v letošní zimní sezoně bude nutno povolit ještě obnos Kč 15.000. Pracovní výbor na své poslední schůzi usnesl se doporučiti správnímu výboru, aby k výstavbě můstku povolil v letošní zimní sezoně ještě obnos Kč 15.000. — Schváleno a vzato na vědomí, že náklad s výstavbou můstku činí ca Kč 110.000.

Zimní Olympiada: Ve zprávě náčelnické jednáno bylo o obeslání Olympiady lyžařskými závodníky. Dne 14. XII. 1931 koná se schůze Olympijského výboru, na níž má býti rozhodnuto o tom, zda vyslání našich závodníků na Olympiadu se uskuteční či nikoliv, resp. zda Čs. výbor Olympijský poskytne Svazu lyžařů RČS. dostatečné finanční prostředky k jejímu zajištění. Náčelník Jarolímek přednáší podrobný rozpočet, podle něhož stála by výprava 4 závodníků bez vedoucího ca 80.000 Kč. Ing. Se-

NEJSPOKOJENĚJŠÍ LYŽAŘKA A LYŽAŘ

v dresu podle míry od fy



J. EISELT, PRAHA I.

Národní třída 37.

Telefon 286-61

clothing for ladies and gentlemen

VLASTNÍ MODELY

BURBERRY LÁTKY - SPECIEL. PODŠÍVKY

kanina sděluje, že Polský Związek Narciarski nabízí Svazu lyžařů RČS., aby zúčastnil se zájezdu do Ameriky společně s jejich výpravou. Projednáním podmínek s Polským svazem pověřen byl Ing. Sekanina, který má větší možnosti záležitost tuto vyřídit. Dále jednáno bylo o tom, zda mají být v letošní sezoně obesílány závody do zahraničí a usneseno, že o vysílání na zahraniční závody rozhodováno bude vždy od případu k případu po dobrozdání Technického sboru.

Č a j: Vzato na vědomí, že čistý výnos letošního čaje činil 2620 Kč. Předseda děkuje pořadatelskému sboru hlavně pánům: Žízalovi a Jirků za jejich práci. — Vzat na vědomí dopis První české vzájemné pojišťovny ze dne 12. XII. 31, ve kterém tato oznamuje, že úrazové pojištění lyžařů zůstává nadále v platnosti nezměněno. — Dopravní referent Bárta přednáší zprávu dopravní, v níž oznamuje všechny novinky dopravy se týkající.

Správc inventáře: Ing. Příbyl žádá o povolení k zakoupení závodních čísel. Zakoupení závodních čísel předává se Technickému sboru.

Zprávy delegátů žup: Delegát Pražské župy V. J. Jirků oznamuje, že župa ve smyslu nových jednacích řádů a nového zřízení technického vedení se ustavila. Žádá, aby Svaz lyžařů RČS. svěřil Pražské župě provedení závodů o pohár kongresového můstku s ohledem na to, že Pražská župa vstupuje letos do své jubilejní sezony. Žádost tato postupuje se Technickému sboru.

Delegát Bezkydské župy Ing. Sekanina referuje o kursech pro závodníky, dorostence a cvičitele, které Bezkydská župa v letošní sezoně bude pořádati.

Delegát Jesenické župy A. Novotný oznamuje, že župa byla před nedávnem znovu řádně ustavena.

Delegát Krkonošské župy Ing. Pilnáček referuje o závodní činnosti župy v minulé sezoně.

Mistrovství RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1932. Jednáno o místě, kde má být mistrovství pro rok 1932 uspořádáno a usneseno, aby mistrovství pořádáno bylo v Novém Světě-Harrachově, kde podle prohlášení náčelníka svazu Jarolímka, uvolili se hoteliéři poskytnouti závodníkům svazu značné výhody. Od hoteliérů vyžádáme si písemné potvrzení těchto výhod. — **Zápis poslední schůze Správního výboru,** který zaslán byl všem členům Správního výboru schválen s dodatkem, že otázku účasti našich závodníků na zahraničních závodech řešiti bude Pracovní výbor.

IV. schůze Technického sboru, konané 14.

prosince 1931. Projednána záležitost distance bývalých závodníků HDW Bujaka a Francka, která se stane předmětem jednání obou svazů. Projednán a schválen řád »Slovanských lyžařských závodů«, jejichž termín určen na 19.—21. února 1932. Uspořádáním pověřena Bezkydská župa; závody budou pořádány na Radhošti. Do předsed-

nictva závodů delegování arch. K. Jarolímek, jeden zástupce Bezkydské župy a jako náhradník Dr. K. Finger. Závodů ve sjezdu v Cortině d'Ampezzo se Svaz lyžařů neúčastní, ježto termín těchto závodů koliduje s mistrovstvím. Závodníci Bujak a Franck uznáni na základě předložených cvičitelských diplomů HDW cvičiteli svazu. — Kooptování členů dorosteneckého odboru H. Autengruber, prof. A. Fuhrmanna, J. Jelínka, A. Paříka a Lad. Zbyňka, schváleno. »Synáčkův memoriál« svěřen k uspořádání SK Novému Městu na Moravě. — Závodník LZK Uland registrován ve II. tř.

V. Schůze Technického sboru (náčelnictva), konaná dne 4. ledna 1932. Do přípravného kursu závodnického pro Zimní olympiádu v Lake Placid, konaného pod vedením Nora Gunnara Gran Jansena v Harrachově, zařazení: Bartoň, Šimůnek, Feistauer, Cífka a Novák. Kurs potrvá do 10. ledna 1932. — Přestup Zd. Kalacha z LK Louny do SK Bratislava neuznán, ježto nebyl hlášen na úředním tiskopisu. — Projednány termíny mistrovství ČSR, které bude konáno ve dnech 4. až 7. února 1932. — Na žádost pořadatele Synáčkova memoriálu SK Nové Město na Moravě přeložen termín tohoto závodu na 24. ledna t. r.

Dorostenecký odbor T. S. konal ustavující schůzi 7. XII. 1931 a kooptoval tyto pány: H. Autengruber, A. Fuhrmana, J. Jelínka, A. Paříka a L. Zbyňka. Usneseno svěřiti provedení Synáčkova memoriálu S. K. Novému Městu na Moravě na den 22. února 1932. Členové D. o. se závodů zúčastní v zastoupení svazu, osloví jeho jménem závodníky dorostence a předají těmto ceny.

D. o. T. S. ukládá župám, aby provedly nejpozději do konce února 1932 jednak župní dorostenecké kurzy, jednak závody o přebor dorostu. Župní referenti dorostenečtí podají D. o. písemné zprávy do 15. března o těchto podnicích. Dorostenecký odbor uspořádá potom centrální kurs dorostenecký, do něhož povolá nejlepší dorostence podle výsledků ze závodů o přebor dorostu. Kurs povede některý ze závodníků Svazu lyžařů a dozor provedou členové D. o. Místo a doba budou oběžníkem véas oznámeny.

D. o. dále žádá župy, které dosud tak neučinily, aby jmenovaly své referenty do D. o., aby mohli být zváni do schůzí. Dosud jmenovaly zástupce župy: Pražská, Západočeská, Krkonošská a Bezkydská.

D. o. doporučuje župám, aby stykem se středními školami hleděly získati pod ochranu svazu nový dorost, aby pořádaly dle možnosti více kursů a ev. i výlety pro dorost.

Budtež vyzvány kluby, aby pověřily zvláštního cvičitele vedením kursů a výprav pro dorost odděleně od ostatního členstva.

D. o. podal správ. výboru svazu svůj rozpočet a doufá, že přes tíživou situaci finanční bude moci provést svůj úkol tak, jak si vytkl a jak význam výchovy dorostu toho žádá.

SKVĚLÝCH FOTOGRAFICKÝCH OBRÁZKŮ

docílíte dnes již s levným přístrojem a vysoce citlivým materiálem. — Používejte Color Braun desek 23° Sch. a Color Supra svitkových a plochých filmů 23° Sch. — Výchradní zastoupení pro Č. S. R.

FOTO WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26.

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8.

Župy a kluby obraďte se písemně přímo na D. o. a adre-
sujte svoji korespondenci na Svaz lyžařů s poznámkou pro
Dorost. odbor.

Pojišťovací referent Svazu lyžařů připomíná členstvu,
že při loňských závodech nepojišťovaly se kluby a župy
na povinné ručení při pořádaných závodech. Podle usne-
sení správního výboru nemůže Svaz žádnou náhradu ni-
komu poskytnouti. Viz úraz učitelky v Jilemnici a jiné.
Bližší informace klubům podá J. Brožek, pojišťovací
kancelář, Pardubice, jako svazový referent.

Mistrovství republiky spolu s přeborem vysokých škol
koná se ve dnech 5. až 8. února 1931 v Harrachově v Krko-
noších. Náčelnictvo upozorňuje veškeré členy Tech. sboru,
jakož i soudce a i cvičitele Svazu lyžařů, aby byli pro tyto,
po stránce technické krajně pracovní dny, Techn. sboru
k dispozici. Veškeré informace podá případně sám úřadu-
jící místonáčelník Svazu Komárek, telefon 607-2-0.

K naší výpravě do Lake Placid. Tedy konečně se jede.
S jakými starostmi a obtížemi sháněla se naše výprava,
zmiňujeme se na místě jiném. Nestáčily peníze vrácené
jako zaplacená daň z hlavy a příspěvek Olympijského vý-
boru, nestačily sbírky darů šlechtných dárců, z nichž to-
várník Baťa dal na př. 3000 Kč, přispěti musily konečně
kluby na svoje borce. Železná vůle Jarolímekova, zúčastniti
se zimních olympijských her, jichž vždy Československo
se zúčastnilo, neustoupila před žádnou překážkou. A co
měla kancelář svazu a příslušní funkcionáři za shánku
s pasy, visy, legitimacemi, lodními lístky, valutami, dovo-
lenými pro účastníky výpravy, každý si domyslí! S vý-
pravou rozloučili jsme se, jak čtenáři z denních listů vědí,
13. t. m. odpoledne na Masarykově nádraží. Úzké perony
nádraží sotva pojaly množství těch, kteří přišli dáti sb-
hem, resp. přátel výpravě šťastnou cestu.

Tolik vřelých stisků ruky, tolik žhavých přání úspěchu,
takové řekl bych — fluidum lyžařské lásky naplnilo
ovzduší, že mnohé mužné oko, když vlak se hnul, se zaro-

sililo. Večeře na rozloučenou s výpravou, jejíž podrobnosti
prošly též denním tiskem, měla týž srdečný upřímný ráz.
Projevy příslušných funkcionářů neznaly frází, plynula
z nich hřejivost velké chvíle pro český sport. Za čl.
výbor olympijský zahájil večer předseda doc. Dr.
Joe Gruss. Po projevu předsedy Svazu Pil-
náčka přečetl místonáčelník Svazu Komá-
rek, jím sestavený Olympijský slib, v němž závod-
níci prostým slovem »slibuji« rukou dáním Dr. Grussovi
a předsedovi Pilnáčkovi slíbili, »že všemi silami svými,
duchem i vůlí vynasnaží se o úspěch československé vlaj-
ky a že po celou dobu výpravy svým chováním a životo-
správou dokáží, že jsou hodni důvěry, jež byla na ně vzne-
sená...«. Pak promluvil vůdce, iniciátor a tvůr-
ce výpravy náčelník Svazu Jarolímek,
který v povznášejícím proslovu, zejména obrácen k muž-
stvu, zdůraznil mravní, národní a sportovní důvody, pro
které musily zimní olympijské hry přes všechny překážky,
které zlá doba dnešní uskutečnění výpravy v cestu kladla,
za každou cenu býti oblesány.

Pak v krásné, otcovsky milé, jako vždy dobře založené
a zábavné řeči promluvil k závodníkům místopředseda
Svazu Dr. Pečírka. Vyličil prostředí, do něhož závodníci
v Americe jedou, jeho eventuální překvapení a záludnosti
a končil výzvou k pevné vůli závodníků vytrvat v boji
o úspěch našich barev za každou cenu. Řeč byla tak origi-
nální a poutavá, že nejlépe ji charakterisuje poznámka
přítomného žurnalisty: »Generál je pašák, kdyby za války
ke mně byl takhle mluvil nějaký generál, tak bych se byl
bil jako lev!« — Ano, milí hoši, závodníci —
Bartoni, Cífko, Feistauere, Nováku, Ši-
můnku, budete se asi musiti bít jako lvi. I. K.

Z redakce. — Číslo čtvrté »Zimního sportu« zpozdilo se
trochu k vůli »Zimním Olympijským hrám« v Lake Placid,
resp. k vůli odjezdu našich borečů, o němž jsem chtěl př-
nésti zprávu s příslušnými obrázky. Ježto, jak snad známo,
zájezd uskutečnil se pouze z prostředků Svazu lyžařů,

DOBRÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konzervy,
PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29.-31.

LYŽE

**VÁZÁNÍ - HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
SÁŇKY**



Geníky zdarma.
Klubům sleva.

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

Založeno roku 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.



Olympijského výboru, s pomocí příspěvků šlechetných dárců z našich lyžařských kruhů a s finanční pomocí klubů, které na vyslání svých borců značnými penězi přispěly. Peníze sháněly se těžce, do poslední chvíle se nevědělo,

zda se vůbec pojede a kdo pojede. To uvádíme na vysvětlenou našim odběratelům, inserentům a přispívatelům, jejichž příspěvky a zprávy opožděným vyjitím čísla snad trochu pozbyly na aktuálnosti.



Vladimír Koudelka 1931:
Při trainingu ve Vídni na Engelmayerově klužišti.

KPT. FRANT. VÍTOVEC:

Soudcování v Krasobruslení.

S blížící se sezonou zimních sportů je nutno seznámiti širší sportovní veřejnost se způsobem soudcování jednoho z nejkrásnějších sportů — krasobruslení.

Soudcování závodů krasobruslařských je snad jednou z nejnevěděnějších funkcí sportovních. Je dostatečně známo, že je vždy obtížné soudcování tam, kde klasifikace bodová záleží v posouzení o provedení určitého cviku s několika hledisek, během určité, a to vždy velmi krátké doby, v níž byl cvik onen prováděn. Všechny sportovní disciplíny, jichž závodní výkon je klasifikován určitým systémem bodování několika soudců, jsou odkázány na nebezpečí více méně nespravedlivého umístění. Soudcovských afér měli jsme dosti i v těch sportech, kde by mnohý tvrdil, že zmýlit se není možno. Je jenom několik sportovních disciplín tak šťastných, že výkon se posuzuje sám a měření času je technickou pomůckou pro porovnání určitých výkonů při různých závodech

NÁŠ SPORTOVNÍ a FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

Podle dobrozdání předních sportovců jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

S RÁKOSOVOU PODPĚROU ČS. PATENT Č. 8662.

Jeho výhody: Nekymáčí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.



DEPOT PRO C.S.R. A POLSKO
MICKEL KING-F-CROSS, M. OSTRAVA

A 21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN.

ODZNAKY, PLAKETY, ČESTNÉ CENY

DODÁ:

I. B. PICHL,

PRAHA VII., POD LETNOU 10, TELEF. 74222.

PRODEJNA: CELETNÁ 33 (U PRAŠNÉ BRÁNY), TELEF. 63282.

po celém světě. Výsledky míčových her jsou konečně vždy vyjádřeny poměrem docilených branek a soudce je jaksi kontrolován všemi diváky. Soudci při těchto zápasech nemohou poměrně mnoho měnit na výsledek, třebaže čtete často okřídlenou frázi, že soudce té neb oné straně zápas prohrál. Nelze ovšem přehlížeti, že systematickým přehlížením chyb jednoho z obou soupeřů znervosní druhého — viz nedávne závody našich tennistů v Itálii.

Mohli bychom tedy všechny závody rozdělit na tři kategorie podle způsobu hodnocení výkonů soudcem nebo sborem soudcovským. Kategorie první jsou ony závody, kde výkon je přímo měřitelný určitými pomůckami technickými, tedy lehká atletika, plavání, veslování, cyklistika, rychlobruslařství, automobilism, koňské dostihy, sem patří i střelba, lukostřelba, závodní jízda na lyžích, z těžké atletiky vzpírání a přetahování lanem.

Další kategorií jsou vlastně všechny míčové hry — kopaná, házená, tenis, vodní polo, bycikle polo, rugby a pod.

Teprve třetí kategorie jsou ony nešťastné sporty, které jsou odkázány na hodnocení výkonů body jed-

ním nebo několika soudci. K těmto patří mimo krasobruslení, skoků do vody, lyžařských skoků, šermu, boxu, řecko-římského zápasu, krasojízdy na kole a koni i tělocvičné výkony.

Veřejnosti jsou nejvíce známy těžké boje našich závodníků krasobruslařských v cizině, kde rozhodnutí soudců bylo téměř vždy kritizováno ve sportovních rubrikách časopisů. Obecenstvo pražské mělo, bohužel, velmi málo příležitosti viděti závody krasobruslařské a sledovati nebo porovnávat soudcovské rozhodnutí se svými odhady. V předpokladu, že snad přece letos bude v Praze uspořádán alespoň jeden velký závod krasobruslařský, doufejme, že i mezinárodní, chci objasnit některé ze zásad, předpisů i praxe krasobruslařských soudců.

Závod krasobruslařský sestává z cviků povinných a jízdy volné. Počet a druh cviků povinných je předepsán pro různé kategorie, tedy závody juniorské, seniorské, pánské, dámské a pro různé druhy závodů — národní, mezinárodní, přebory měst, mistrovství krajů, zemí i státní. Povinné cviky jsou sestaveny ve zvláštních tabulkách počínaje nejsnadnějšími až k nejtěžším. Kombinací základních prvků

Správné mazání lyží vyžaduje

sportovně vhodné vosky, jako jsou skvěle, doporučené

lyžařské vosky „Cirine“

ve všech druzích potřebných Tyto se vyrábějí jen z nejlepších tvrdých vosků a předčí velice jiné výrobky: jsou účinnější, oddolnější a nesedrou se tak rychle, zejména jsou-li nanášeny s novým nanášečem vosku „CIRINE“



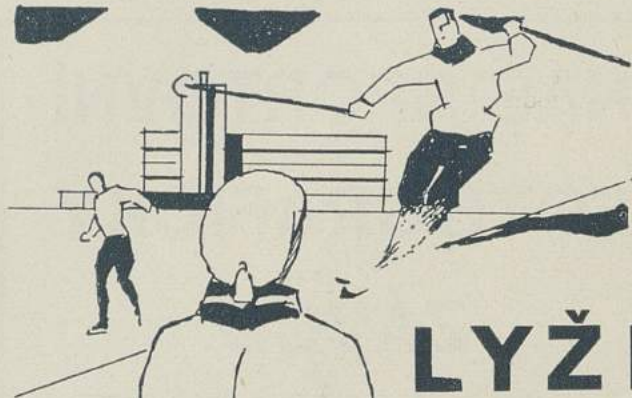
Mazání lyží tímto způsobem jest trvanlivé a nemusí být tak často obnovováno. Ušetříte mnoho vosku, práce, námahy a peněz ke své radosti z lyžáren.

Žádejte jen lyžařské vosky a nanášeč „Cirine“ jakož i od roku 1886 skvěle osvědčený „Gutra“ kožní tuk a olej na kůži pro své dobré lyžařské boty. Prospekt: „Osvědčená rada pro lyžaře“ zdarma u jediného výrobce



Cirine-závody J. Lorenz a spol., Cheb, (Kamenice v Sasku, Solnohrad v Rakousku)

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0



LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE

U ODBORNÍKA
LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

vznikají vlastní figury, jichž je celkem 41. Základními prvky jsou kroužky dopředu, dozadu, dovnitř i vně. Tedy povinné cviky sestávají z určitého počtu těchto figur, z nichž každá musí být ježděna třikrát pravou i levou nohou. Volná jízda je omezena pouze časově a program její maximálně 5 minut (u pánských seniorských závodů mistrovských a závodů dvojic) trvající nesdělují závodníci soudci předem, ale jezdí svůj program podle okamžité dispozice.

Závody dvojic nemají cviků povinných a dvojice jezdí pouze volnou jízdu rovněž časově omezenou se svým programem.

Klasifikace: provedení každé figury posuzuje soudce ze dvou hledisek. Vlastní provedení, řekl bych technické — na př.: vyžaduje dodržení podélné a příčné osy obrazce, symetrické rozdělení jednotlivých částí figury a v poslední řadě i krytí stop ježděné figury. Již tyto podmínky by mohly určití stupeň výkonu závodníka. Přistupuje však ještě druhé hledisko — provedení figury při posuzování všech ostatních okolností, držení těla, poloha volné nohy, poloha a pohyby rukou, lehkost provedení bez zřejmé námahy, plynulost výkonů a všechno ostatní, které bychom mohli označiti celkově — estetickým posudkem soudce.

Z těchto dvou hledisek posuzovaná provedení povinného cviku závodníka boduje soudce body od 0 do 6. Při tom může vyjádřiti své ocenění i polovinami a čtvrtinami bodů. V praxi užívá se však pouze $\frac{1}{10}$, poněvadž bodování s rozdílem čtvrtin bodů nelze dosti dobře prakticky odůvodniti. Užívá se tedy čísel 0,5, 1, 1,5, 2, 2,5 až do 6 bodů, při čemž maximálních 6 bodů označuje dokonalé provedení v každém směru. Při této příležitosti zmiňuji se v případě, kdy závodník při provádění určitého cviku upadne. Jde-li o pád zaviněný buď dírou v ledu, cizím tělesem na ledě (sirka a pod.), má závodník právo opakovati celou figuru. V případě sporném, kdy mohl pád nastati také vinou závodníka, může povoliti vrchní rozhodčí soudcovského sboru opakování celé figury. V případě však, že závodník dokončí figuru třeba s pádem, nesmí být klasifikován nulou, poněvadž

tato značí pouze, že závodník tuto figuru vůbec nejel.

Obtížnost každé z oněch 41 figur je pro klasifikaci bodovou vyjádřena koeficientem, kterým se násobí počet bodů získaných závodníkem provedením cviku. Součet těchto bodů znásobených příslušnými koeficienty dává celkový počet bodů získaný závodníkem při povinných cvicích. Volná jízda jest klasifikována opět ze dvou stanovisek, kde však body se přímo určují, a to: obsah programu, jeho obtížnost, plynulost, harmonické seskupení figur a pod. je dohromady klasifikováno opět od 0 do 6 bodů a násobí se určitým koeficientem. Vlastní provedení, jistota, elegance, držení těla, nohou i rukou je klasifikováno opět dohromady od 0 do 6 bodů a násobí se koeficientem. Součet obou výsledků dává počet bodů za volnou jízdu. Teprve součet počtu bodů za cviky povinné i volnou jízdu dává celkový počet bodů, podle nichž se provede seřazení závodníků u každého jednotlivce.

Při závodech dvojic zůstává bodování stejné jako při volné jízdě jednotlivců od 0 do 6 bodů. Při posuzování provedení přichází však v úvahu důležitá okolnost, t. j. souhra obou závodníků.

Z uvedeného je zřejmo, že krasobruslařský soudce nemá zrovna málo věcí, které má během poměrně malé doby správně zhodnotit tak, aby výsledek se přiblížil co nejvíce absolutní spravedlnosti. Zůstanou vždy ještě menší věci, na které některý ze soudců klade větší váhu nežli druhý. Velkou úlohu hraje ovšem při mezinárodních závodech také národnost závodníků i soudců, neboť zvláště v krasobruslení má soudce velkou možnost některé vady v provedení ležce »přehlédnouti«. To na vysvětlenou k některým výsledkům závodů v cizině, kde startovali naši závodníci. Největším zadostiučiněním soudci je po skončených závodech souhrnná tabulka, v níž je vidět, který ze soudců přihlížel k celkovému výsledku nejvíce a který je hodně daleko od konečného umístění.

Nejlépe osvětlí způsob soudcování výňatek z tabulky při mezinárodních závodech na světových studentských zimních hrách v Davosu. Závody studentské spojeny byly s mezinárodními závody pořáda-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

TELEFON 295-84



**Lyžařské boty kupujte jen u výrobce
O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16**

VLASTNÍ VÝROBA, TĚŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

nými mezinárodním bruslařským klubem v Davosu. Při účasti 11 závodníků soudecovalo 5 soudců (Švýcar, Maďar, Rakušan, Ital a Čech). Za ČSR. startovali 2 závodníci — Gold a Prasnovský.

Soudce	Dr. Distler, W. E. V.	Gold, ČSR.	Dr. Gautschi, Švýcar	Prasnovský, ČSR.	Keller, Švýcar
	počet bodů				
Künzli (Švýcary)	249'1	236'9	256'1	226'4	234'7
St. Nemes (Maď.)	274'2	265'4	278'2	278'3	218'1
Vítovec (ČSR.)	281'5	293	257	241	200
Kahler (Rakousko)	257	246'2	259'1	247'6	223'9
Bonacossa (Italie)	242'4	242	275'3	232'3	233'5

Soudce krasobruslení je nesporně oproti všem soudcům v jiných disciplínách sportovních v nevýhodě, že každé jeho rozhodnutí je podrobena veřejné kritice ne na místě, ale po závodech, jeho soudcovské tabulky uloží se v archívech klubů. V jednom však zůstává krasobruslení věrno tradici sportovců-

gentlemanů, t. j. nejmenší počet protestů závodníků proti rozhodnutí soudců.

V nastávající sezoně přál bych krasobruslařskému sportu ty nejlepší podmínky pro uspořádání několika velkých závodů v Praze, aby konečně u toho velkého množství lidí bruslicích byl vzbuzen zájem o naše snaživé a talentované závodníky světové třídy.



100

let činnosti

PRVNÍ ČENKÁ VZAL **POJIŠTĚNÍ** ROK 1827

PRAHA II., SPÁLENA 24
TELEFON 28851, 2, 3, 4

**VŠECHNA
POJIŠTĚNÍ**



Budte připraveni ...

až Vás sníč zavolá k radostnému bílému sportu. Prohlédněte svou lyžař. výzbroj a výstroj. Doplňte jí!

Zdarma zašleme Vám podrobný ceník sportovních potřeb pro zimu 1931-32. Napište si o něj!

PRO ZDRAVÍ — ZIMNÍ SPORT; PRO DOKONALOU A PŘESTO LEVNOU VÝZBROJ A VÝSTROJ —

Fach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40-TELEFON 338-7-3

MY TŘI KRÁLOVÉ IDEME K VÁM



ŠTĚSTÍ A PRAŠAN NESEME VÁM!

Dr. J. FINGER:

F. I. S.

Nejvyšší lyžařskou organizací světa jest Fédération Internationale de Ski, jejímž členem jest ovšem i náš Svaz, a článek tento má ve stručnosti podati obraz o historii F. I. S., o její struktuře a působnosti.

F. I. S. spojuje národní svazy, které pěstují lyžařský sport. Statuty FIS mluví o les fédérations des nations, the National ski-ing associations, Landes-Verbände a vykazuje tudíž rozdíl znění francouzské a anglické od znění německého, v prvých mluví se totiž o Nation, v posledním o Land.

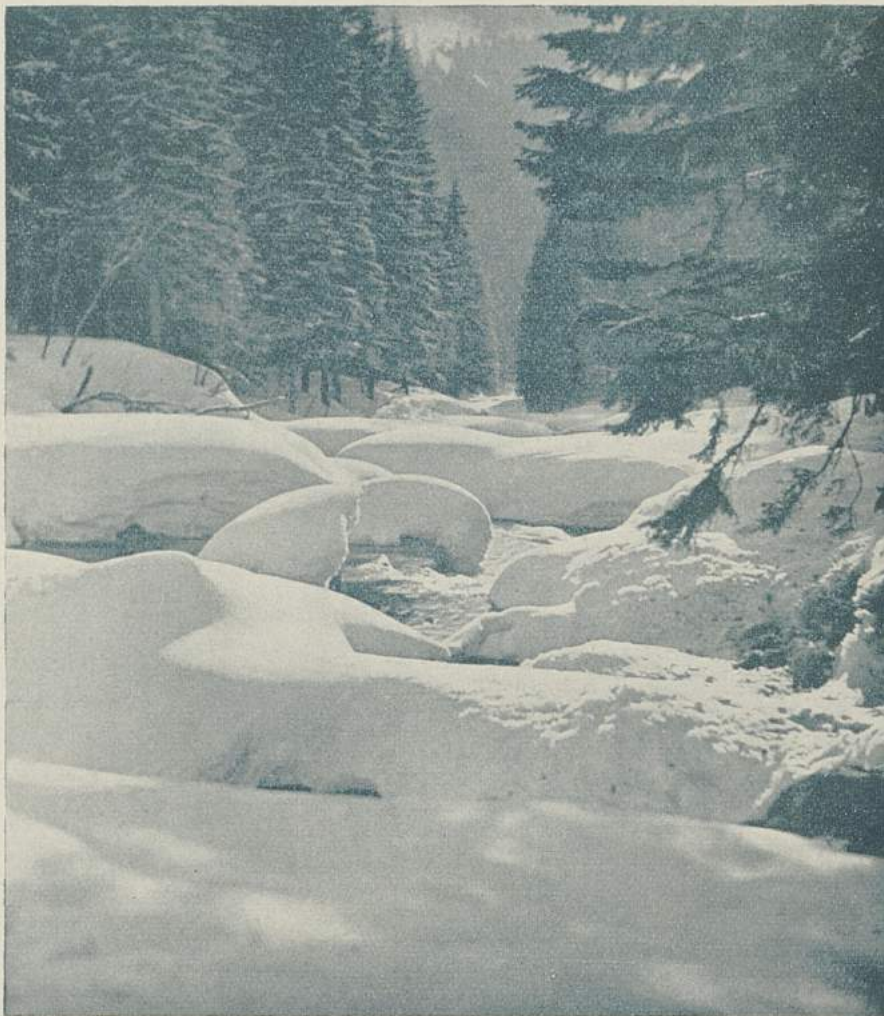
Podle svých statutů, obsahujících úvod a pět odstavců s devatenácti články, jest FIS ustavena hlavně k řešení lyžařských otázek mezinárodní povahy všeho druhu, ať technických (závodní řady), ať administrativních či speciálních (amaterské řady a pod.) a její kongres je poslední odvolací instancí ve sporech jednotlivých členů.

FIS je dítětem našeho Svazu. Původně existovala t. zv. Mezinárodní Ski-komise, zasedající na každoročních kongresech. Až VII. mezinárodnímu lyžařskému kongresu jmenované Ski-komise, který se konal v únoru v roce 1923 v Praze, podal Svaz lyžařů R. Č. S. návrh na utvoření mezinárodní lyžařské fe-

derace, který po projevech zástupců Švédska, Německa, Francie a našeho Dr. Synáčka byl přijat s usnesením, předložiti příštímu kongresu Ski-komise projekt definitivního návrhu a stanov budoucí federace. Tento pražský kongres stanovil ještě mimo jiné, že příště bude se konati kongres každý druhý rok s výjimkou kongresu příštího, který konal se ještě jako VIII. kongres Ski-komise v roce 1924 v Chamonix ve Francii. Nejdůležitějším činem tohoto kongresu jest definitivní ustavení FIS jak to bylo na pražském kongresu našim Svazem navrženo, a projednání jejích statutů.

V roce kongresu VIII. byly členy FIS federace těchto zemí (podle francouzské abecedy): Německo, Rakousko, Kanada, Spojené státy, Finsko, Francie, Anglie, Maďarsko, Itálie, Norsko, Polsko, Rumunsko, Švédsko, Švýcarsko, Československo a Jugoslavie. Předsedou FIS zvolen švéd M. I. Holmquist, který jest jejím předsedou dodnes. Do direktoria FIS zvolen též representant našeho Svazu JUDr. Jan Synáček.

IX. kongres — vlastně I. FIS konal se v roce 1926 v Lahti ve Finsku. Tento přináší základy úředního mezinárodního závodního řádu, dále projednáno na



Tišina Bílého Labe v Krkonoších.

Foto H. Kačer.

něm stanovisko FIS k rozhodnutí Olympijského kongresu konaného v roce 1925 v Praze pojmouti zimní sporty do rámce Olympijských her. Za dalšího člena přistupuje Japonsko. Do direktoria FIS zvolen za náš Svaz JUDr. J. Scheiner.

Švýcarský Sv. Mořic byl sídlem X. kongresu konaného v roce 1928. Klidný průběh tohoto kongresu přináší částečné změny závodního řádu a statutů a přístup nového člena, Španělska.

JUDr. J. Scheiner zůstává členem direktoria FIS.

XI. kongres FIS, konaný v roce 1930 v Oslo v Norsku, jest ještě v živé paměti a o jeho průběhu jest v ročníku Zimního sportu z roku 1930 obsírná zpráva JUDra J. Mosera, který byl na kongresu tom zvolen do direktoria FIS. Novým členem stala se Litva.

Tolik ve stručnosti o historii.

Aby lyžařský svaz mohl se stát členem FIS., musí svoji písemnou žádost za přijetí doložit svými stanovami a závodním řádem. Vyhovuje-li všem podmínkám (nesmí na př. odmítnouti přijímání členy z důvodů náboženské neb rasové příslušnosti), jest přijat prozatímně předsednictvem, načež o definitivním přijetí rozhoduje nejbližší příští kongres. Předsednictvo a kongres jsou orgány, které určité

záležitosti, jim přesně stanovami určené, rozhodují.

Na kongresu má každá země jeden hlas, může však býti zastoupena třemi delegáty bez ohledu na to, má-li zastoupení v předsednictvu. Č. S. R. zastupují dva delegáti Svazu a jeden delegát H. D. W. a mimo těchto tří zasedá t. č. na kongrese ještě za Č. S. R. volený člen předsednictva.

Předmětem jednání kongresu jsou mimo obvyklý pořad události minulého období, všechny otázky a návrhy členů v předsednictvu tři měsíce před zasedáním písemně doručené, které musí býti jeden měsíc před kongresem předsednictvem oznámeny všem členům FIS současně s pořadem kongresu. Kongres volí též nové předsednictvo na období dvouleté a toto sestává z předsedy, dvou místopředsedů, generálního sekretáře a šesti členů. Až na další musí míti v předsednictvu Finsko, Norsko a Švédsko nejméně po jednom členu a předseda a generální sekretář musí býti příslušníkem jednoho z těchto národů.

Na kongresu rozhoduje prostá většina hlasů, jen změna stanov vyžaduje většinu tříčtvrtinovou, právě tak, jako přiznání pilnosti návrhu. V případech prosté většiny při rovnosti hlasů rozhoduje předseda.

Mimořádný kongres musí býti svolán, přeje-li si



Zimní sporty v bavorských Alpách: Hockey na Riessersee v Garmisch. Foto Schirner, Berlín.

toho polovina členů FIS, a to do tří měsíců ode dne, kdy dojde návrh ten předsednictvu, které má výhradně právo určit místo a dobu tohoto kongresu.

Protokol kongresu vede se francouzsky a německy, při nesrovnalostech v obou rozhoduje text francouzský.

Jednání kongresu vede předseda, protokol sekretář.

Zástupci Finska, Norska a Švédska v předsednictvu tvoří pracovní výbor.

V době zasedání kongresu jsou pořádány kongresové závody, v letech mimokongresových závody FIS, při nichž koná se schůzka předsednictva, jak bylo tomu v roce 1931 v Oberhofu v Německu.

Pravidelně závody a to které zasedání jsou v jednom místě, nutno to však není, jak jest tomu na př. v roce 1932, kdy v jeden rok spadá kongres a Olympiada a kongres koná se v květnu v Paříži a závody jako součást her Olympijských v Lake Placid.

Na příštím XII. kongrese letošního roku v Paříži

bude náš Svaz zastoupen členem předsednictva FIS Dr. J. Moserem a dále ještě dvěma zástupci a bude mít úlohu získati buď pro rok 1935 závody FIS v Č. S. R. neb pro rok 1938 kongres FIS s kongresovými závody pro Č. S. R. V roce 1933 mají se konati závody FIS v Rakousku, v roce 1934 závody s kongresem ve Švédsku, rok 1935 není obsazen a v roce 1936 koná se Olympiada v Berlíně a dá se předpokládati, že také závody a kongres FIS budou se konati v Německu v rámci téže.

Použiv k těmto datům protokolů o jednotlivých kongresech FIS, doufám, že ač stručně, přec jenom přehledně objasnil jsem význam a postavení FIS v lyžařském světě a ke konci musím vyzvednouti, že má ve FIS náš Svaz dobrou posici, požívá plné důvěry a lze mít za to, že vše to bude trvalé. Jest tudíž nutno vésti veškeré snažení k tomu, aby síla našeho Svazu ve FIS rostla jak na sněhu, tak i u zeleného stolu!

Vločky humoru.

»Tati, proč vlastně se mažou lyže?«

»To je docela prosté. Aby tření lyží způsobené v důsledku adheze centripetální tíže zemské bylo pokud možno zmenšeno.«



KPT. STANĚK, Prostějov:

S lyžemi za letadlem.

Snímek po straně je jedním z několika snímků z prvních u nás asi pokusů v lyžaření za letounem provedených v loňské sezoně.

Snímky byly provedeny za velmi špatného počasí, kdy však byl sníh pro pokus nejpříhodnější. K reprodukci se proto málokterý z nich hodí; připojený uveřejňuji v našem odborném listě jako průvod a doklad k mým slovům a proto, poněvadž se objevují v ilustrovaných našich časopisech stále obrázky tohoto druhu lyžaření s poznámkami »ovšem ne u nás, nýbrž ve Švédsku, Americe atd.«. Pokusy jsem provedl dříve, než jsem o podobných ještě zvěděl z časopisů.

K rozhodnutí přispěly náhodně příznivé sněhové poměry a stálý pobyt na letišti, kde používáno vesměs letounů s lyžemi jako podvozkem.

K prvním pokusům zvolil jsem dvoumístný školní letoun o poměrně malé rychlosti — průměr 100 km/hod. K tomu upevnil jsem na ostruže asi 25 m dlouhý silný motouz (šňůru), jejíž druhý konec jsem opatřil asi 50 cm dlouhou tyčí, uprostřed opatřenou žlábkem pro motouz. Za její konce jsem se držel, abych mohl v případě potřeby ihned se pustit.

Sníh byl velmi dobré klouzavosti, ale zvlněn silným větrem. Lyže — hickory turistické, 220 cm dlouhé — jsem silně navoskoval. Při rozjíždění-startu letounu byl jsem vždy oslněn úplně sněhem zvrženým letounem tak, že jsem neviděl hluboké rýhy, způsobené lyžemi letounu. Při prvním pokuse jsem také do jedné z nich vjel, což způsobilo při rychlosti asi 90 km velmi divoký pád dopředu, pro-

měňivší se v řadu přemetů na vzdálenost více než 20 m. Jedna lyže to ovšem odnesla. Druhého dne jsem s opravenými lyžemi provedl dalších 7 letů a to již bez pádu. Použil jsem totiž již ochranných brýlí proti zvrženému sněhu. Pocit ze začátku byl nepříjemný, poněvadž v poloze silně nakloněné dozadu na rovině při rychlosti 100 km se člověk cítí velmi nejistým. Při tom sebemenší zvlnění sněhu neb terénu, i změna jakosti sněhu způsobovaly prudké trhání, zvyšované ještě pružností šňůry, neboť tato při zaražení vždy povolila, aby se však ihned prudce smrštila.

Zatáčky, ovšem o velkém poloměru, jsem prováděl pluzením, při čemž jsem si dráhu vždy trochu »řízl«, aby tah ve šňůře byl menší. Nejhorší moment je při »odlepení« letounu od země, kdy letoun náhle zvětší rychlost a pak opět při přistání, kdy člověk ztratí okamžitě tažnou sílu a letí dále po rovině ve zcela nezvyklém a nepřírodném postoji. Letoun při uvedené délce lana nemohl vystoupiti mnoho nad 10 m, poněvadž tím vzrůstal tah lana na ocase letounu směrem dolů, což znemožňovalo ovládnutí kormidel.

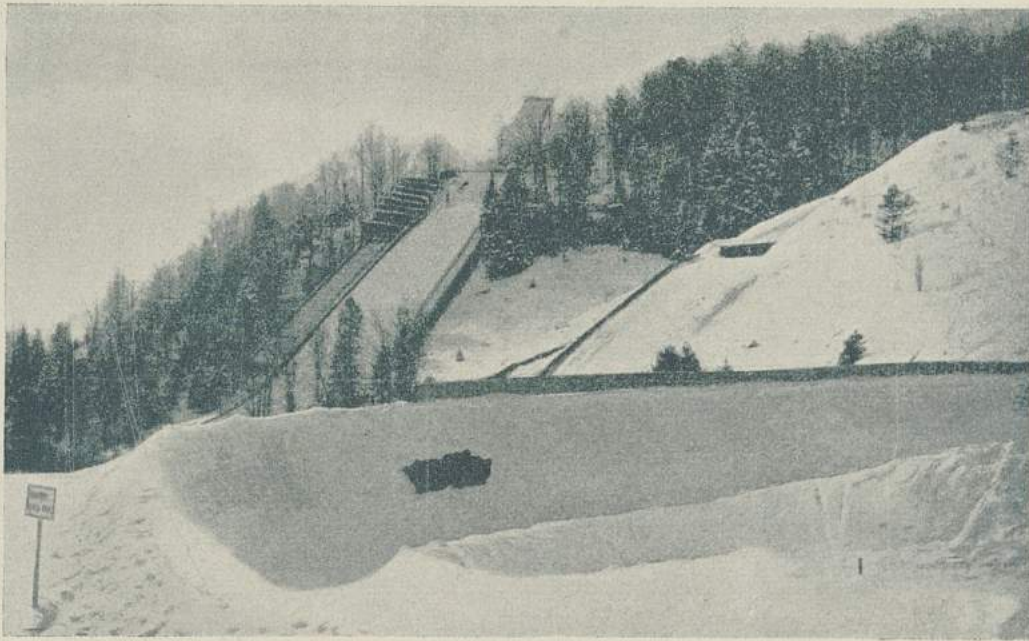
Výhodnější by bylo upevnění šňůry v těžišti, což ale z důvodů bezpečnostních (zapletení do kormidel) je neproveditelné, alespoň u našich typů letounů s nízkým podvozkem.

Jízda sama po prvním strachu je velmi »příjemná«. Nejvyšší rychlost byla asi 120 km, při čemž jsem ale již více letěl než jel; stopy na sněhu byly zcela slabé a přerušované za sebemenší vlnu sněhu. Chci pokračovati a získati lepší snímky.

Autor nám zaslal článek pouze k informaci, ne k otištění. Článek — vrcholně zajímavý — otiskujeme vlastně proti jeho vůli. Doufáme, že nám nezazlí. Články o věci v jiných listech vymítily jeho uveřejnění. Prosíme o další zprávy.
Redakce.



Účastníci Zimních Olympijských her v Lake Placid v Americe uzří nový sport: Závod saní tažených grönlandskými psy.
(Viz článek Ing. Hokeše v č. 2. roč. XXI. Z. Sp.)



*Zde budou vybojovány boje Zimních Olympijských her v Lake Placid v Americe.
Mount van Hoevenberg: Vlevo můstek, dole dráha pro bobsleigh.*

CH. HABERSBERGEROVÁ:

Barnabáškovi na hřebenech.

Když letos přijeli Barnabáškovi, jako obvykle v některém zimním měsíci do Špindlerova Mlýna, netěšilo je to tam tak jako jindy.

Co taky tam? Všechny cvičné louky sjezdili už do omrzení, což znamená: vyškrabali se nahoru a pak zase sjeli dolů. Výstup byl obvykle dlouhý a mrzutý a sjezd snad jen několikavteřinový. To už je tak úděl lyžařů v tomto, jinak tak krásném a rušném zimním středisku. V nejhlubší poloze údolí jsou rovné uježděné a zledovatělé cesty a silnice a kolem nich nepravdělné, strmě vzdmuté pahorky, nikterak spolu souvislé. Tedy lyžařský ráj to zrovna není. Ovšem, možno podniknouti pěkné výlety na Hřebeny, ale manželé, blížíci se ohavným čtyřem křížkům anebo už snad i zavírající bránu této nebezpečné přehrady (ani nevím, kdopak by se jich na tak nemilou věc ptal?), nemají již mnoho touhy po namáhavém výletu, předpokládajícím návrat téhož dne a za každého počasí a velmi dlouhý sjezd ve stojí oboustranně přívratném, přerušeném (alespoň v dámském případě) vícero »hvězdami«.

»Odstěhujeme se na pár dní na některou boudu,« navrhuje odhodlaně pan Barnabášek. Tento návrh je jako opravdový čin veliký, neboť jeho zatlost miluje klid a pohodlí a když už se někam z domova vybatolí, má rád pokoj ode všeho, dřepne si pěkně tam, kam přijel a dalších plánů nedělá.

Výbojnější a trochu lehčí (méně vážící) jeho zínka ovšem ihned souhlasila a usmívá se blaženě, když čilý koník táhne trpělivě saně s jejich společ-

nými stošedesáti kilíčky, kufrem, lyžemi a ještě svým pánem do strmého kopce, kam se i v létě namáhavě stoupá.

A tu musím souhlasiti s panem misogynem z 2. č. Zim. Sportu. Příjemnou a veselou tvář hezké ženy lze si v lyžařském kumštu zajistiti jen tenkrát, dáme-li jí pěkně pohodlně vyvézti i s lyžemi před známou boudou, kde se dá žít v plném pohodlí a kde je v okolí možno podniknouti několik nenamáhavých tur, při nichž její obvyklý zevnějšek příliš netrpí. Amazonek se to ovšem netýká, to je zas docela jiná korespondence.

Tak tedy i Katuška Barnabášková si libuje cestou do výšin a těší se na pozdější požitky. Za hodinu však bledne její úsměv a modrá její nosík. Kolena zdřevěněla a záda ztuhla v nekonečné ztrnulé posici. Z Barnabáška už je dokonalý rampouch a oba pocestní by nejraději vyskočili z kožichů a sedmerých houní, ve kterých jsou zabalení a jezdili a skákali a padali a zvedali se, jen aby se zahráli.

Když saně zastavily před boudou, promrzlí Barnabášci sotva klopytali ke vchodu a pochmurně hledí na rozehřáté, zářící a svěží lyžaře, nesoucí se vzhůru na vlastních prkénkách.

Ale nálada se brzy vyjasňuje, v boudě je živo, útulno a teplo a chutná náplň úplně klidní zimou a cestou nemile překvapený žaludek.

Pokoj v boudě nemá ovšem čtyři okna a verandu, jako mají Barnabáškovi ve svém pensionu v Bedřichově, také do něj nepraží rozkošné zimní slunce od



Stopa telemarku.

Foto Gyger, Adelboden.

rána do večera, jako tam; vyhlídka na jehlance dříví je také méněcenná, než na Špindlovské svahy a bohatě osvětlené hotely. Ale je to nové a je to vysoko v horách a na hřebenní boudy je odsud div ne pohodlná vyjíždka.

»Neměl jsem pravdu, když jsem radil, vystěhovat se ze Špindlu?« triumfuje Barnabášek.

»Já jsem ráda!!!« odpovídá Katuška, s obvyklou dialogovou logikou žen.

A oba usínají vesele a spokojeně ve více než tisícimetrové výšiné horské. — — — — —

Na Petrovce je veselo. Citera, piano, orchestrion řinčí a kvílí. Slyšela jsem to tam všechno, co hraje zrovna když jsou tam Barnabáškoví, nevím.

Přijeli tam ze své boudy se společností, dobře (ba velmi dobře a tomu dobře také úměrně zhodnoceně) pojedli a popili.

Společnost je tu přepestrá — nejen sweatry, ale i složením. Němce z říše ovšem je značně slyšet, jako ve všech dobrých českých boudách na hřebenech. Není divu, mají to sem od nich příliš blízko.

Jsou čtyři hodiny odpoledne a Barnabáškoví už by chtěli vyrazit sníž z lyží a vrátiti se do své »domácí boudy«.

Ale jejich společníci zabrali se do karet a nelze s nimi hnouti od této přeoblíbené zábavy. Barnabáškoví karty nemilují. Katušku to nebaví a její choť nevystihuje správného stylu hráčské nálady. Když prohraje, má zlost a když vyhrává, lituje v duchu postižené a skoro by jim vracel pozbyté jmění a dopaluje je tím více, než kdyby výhru grandseigneurisky zastrčil do kapsy.

Tedy Barnabáškoví nehrají a chtěli by už u pohostinné Petrovky zavřítí dveře zvenčí.

»Pojedeme napřed,« oznamuje Barnabášek hlavnímu muži jejich výpravy.

Ten mrkl od karet oknem do údolí a vida kus

modrého nebe nad planinou, přikývl a upozornil ještě na nějakou obtíž a zatáčku na cestě. Barnabáškoví odcházejí a posměšné narážky se sypou za nimi. Aby prý nezmeškali večeri, že asi chtějí ještě někam na Sněžku, že je do šesti hodin světlo a v boudě že jsou odsud za půl hodiny a aby byli ještě dřív, že mohou lyže sundat a válet sudy s kopce až domů atd. atd.

Před Petrovkou zaskučel divoký vítr. Již nebyla slunná pohoda jako v poledne, když sem naši lyžaři radostně vystoupili. To tu slunce pátilo jako v létě, obal za obalem byl odkládán a bílé blůzy a košile svítily v oslňujícím jasu zářivého radostného světla.

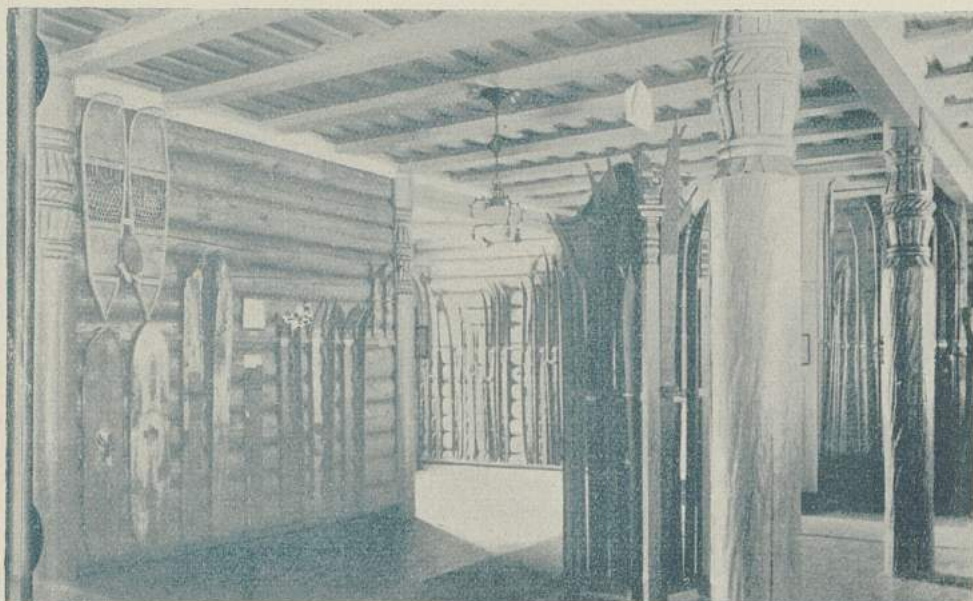
Teď kus modrého nebe plul ještě nad údolím, ale jinak se honila oblohou těžká mračna, plná sněhu. A ten ledový víchr prolézal všechny pokrývky a vnikal ostře až do kostí. Mocný dech Krakonošův, fukěř zvaný, v létě i na podzim, když je alespoň + 10°, je velmi osvěžující a městským plicím se zdá, že nikdy nevdechly něco tak výborně pročišťujícího. Ale je-li těch deset stupňů pod nulou, je jako nůž jedem otrávený a postižení utíkají před ním, jako by je honil. A on je skutečně honí.

Také za Barnabáškovými se hnál, div je na tvář neporazil a náhle se zase obrátil a opřel se plnou silou proti nim, takže výpad lyžemi dopředu stával se nemožným. Pár ledových krupek ostře je šlehlo do tváře. A hned na to se mrak nad nimi protrhl a zavalil je točícím se sněhovým závojem.

Barnabášek se podíval na Katušku a chtěl navrhnouti ústup zpět do Petrovky. Ale její živě zbarvená tvář a před dopady sněhu krčící se nosík vypadaly tak svěže, že se upokojil a usoudil, trochu takové nezvyklé nepohody že jim zdravotně jen prospěje.

Ostatně tou chumelenicí světla Petrovky už k nim dávno nepronikala. Však ještě také tma nebyla, jen jakési bílé šero od hustě padajícího sněhu.

Nebýti toho ostře prolínajícího větru, bylo by to dokonce úchvatné; dva osamělí lyžaři, on a ona, od



Norské „Skismuset,“ lyžařské museum u Oslo: Sň kde je uschována nedávno nalezená lyže stará 2.500 let. (Viz „Zimní Sport,“ roč. XXI. str. 91.)

světa odloučení sněhovými oponami. Nebezpečí žádné, jedna bouda za nimi a vícero bud pod nimi. Jen se k nim dostat těmi začarovanými bílými závoji. Není vidět na pět kroků před sebe. Vichr víří sněhem, vhání jej do očí a tváří a cesta je tuze špatná. Ale Barnabáškovi už sjíždějí a jsou alespoň částečně kryti zvětšujícím se svahem za nimi, unikají nejhoršímu řádění ledového větru a sněhové bouře. Jen kdyby bylo líp vidět. Jedou stále do hloubi, v namáhavé brzdící posici, Katušce už se po celodenním jezdení třesou kolena a Barnabášek nemůže tvrdit, že jedou cestou. Nehlídal lyžařských značek a teď je nikde nevidí. A možno doslovně říci, že Barnabáškovi jeli vlastně za lyžemi. A lyže si to sunuly a klouzaly, kudy to šlo nejlépe, a to je dobře známo, že samostatná usměrňující schopnost lyží bývá velmi zlomyslná.

Na zmírněném svahu se Katuška zastavila. »Už tam přece budeme, ne?« zeptala se unaveně.

»Jo, někde tady to už bude,« odpověděl její manžel nejistě.

A tak jeli zase dále kamsi do hloubi, neznámo kam. Už se hodně setmělo. Bílé šero počínalo být tmavě šedé.

Svítilnička ozařovala kruh na dvě sunutí lyže, ale pak se ten kruh rozplýval v neproniknutelné bílé chumelenici.

Oběma rozmrzelým lyžařům se zdálo, že sjíždějí už příliš dlouho. Také předurčené zatačky nikde nebylo.

»Já myslím, abychom se vrátili,« navrhuje sklesle Barnabášek, »tady už jsme moc hluboko a já myslím, že ani ne na cestě.«

»Taky si to myslím,« dosti ostře usoudila Katuška.

A tak nastalo stoupání nahoru. Kdo zažil cos podobného po únavě a marné námaze obtížného sjezdu, při uklouzávání lyží v čerstvě napadlém sněhu, ne-

bude se diviti, že náhle se Katuška naklonila příliš kupředu a holí neopatrně píchla do svahu jako při odrazu a už sjížděla pozpátku kamsi do hloubi a nemohla se nijak zastavit. Hrozný pocit. Člověk lyžař neví, co je za ním, kam padne a jak padne. Padla také nazpět hlavou dolů a nemohla se nijak pozvednouti. Jen s námahou zakroutila rukou do náprsní kapsy, kde měla píšťalku. Ostrý hvizd vrátil Barnabáška s hůry a více jeho přítomnost, než jeho pomoc, pomohla ji pozvednouti.

»Prosím tě, co děláš?« zeptal se manžel polo soucitně, polo mrzutě.

»Co dělám. Klouzají mi lyže dozadu. Já už nahoru nepolezu, nebo si je sundám.«

»Co tě napadá! Zapadla bys' po pás. Holt jsme zbloudili. Ale jen nahoru a někam přijdeme.«

»Dřív jsi říkal — jen dolů a teď zas jen nahoru. Víckrát s tebou nikam nejedu. Ještě tady někde zmrzneme. A já jsem chtěla letos v létě, když už ne za hranice, tedy na Tatry a do Babylonu.«

Barnabášek povzdechl nad ženským pochodem myšlenek. On si teď tak vzpomene na léto a dovolenou, když má za krkem sníh, v botách led, je spocen jako myš zmatkem a stoupáním a tváře a nos mu mrznou na rampouch!

A Barnabáškovi se škrabou znovu do nebe, raději chůzí stranou než odvratnou, aby zas někdo z nich nesjel dolů a nějak nemožně nezapadl.

Jdou pomalu a trpělivě a připadají si jako ubozí mezci, kteří také tak bezútěšně a nekonečně stoupají do obtížných výší jižních zemí.

Vystoupili asi hodně vysoko, protože fukěř už se zase znovu do nich opírá a sněhové vločky píchají je ostře do očí.

Bez řečí popojeli zase kousek dolů. Už je to ale opravdu ošklivé. Cesta nikde, v kruhu lampičky je jen nepatrný kus okolí a jaképak okolí, když je vše

zavaleno sněhem a nadto to splývá do sebe v hustě padajícím sněhu.

Za tuhle dobu by u své boudy z Petrovky museli být už třikráte. Ale jsou mimo cestu, to je to. A nohy má člověk lyžař také jen jedny a ty už jsou různými pohybovými změnami posic jako přelámány, zvláště ty dámské, které chodí v Praze ve střevíčkách č. 37½ — což znamená málo pevnou základnu pro celou postavu.

Také Katuška vidí, že už dále nemůže. Sjela ještě před jakousi velikou kupu sněhu, místo zastavení padla do sněhu a vůbec se jí nechce vstávat. Je jí na tom místě, tou kupou pěkně chráněném, docela blaze. Svlékla lyže a posadila se na jakousi vyvýšeninu. Barnabášek dojel k ní a chabě hubuje. To je nápad! Usadit se do sněhu; v tomhle mrazu, v té chumelenici, když vůbec ani nevědí, kde jsou.

»Jen chvíli,« prosí slabý hlásek a Barnabášek, pln lítosti, usedá vedle ní a objímáje svou milou žínku kolem ramen, tiskne ji k sobě chlácholivě. Lyže ovšem dole, kdopak se posadí s nimi na nohou. »Jen chvíli,« říkají si utmácení chudáci a oba cítí náhle velkou lhostejnost k tomu, jak to vůbec s nimi dopadne — jen když nebudou musít vstávat.

»Poslechni, Katuško,« povídá náhle Barnabášek — »tobě se vždycky líbil Láďa a on byl taky stále kolem tebe. Prosím tě — nebylo mezi vámi nikdy nic...?«

»Co tě to může napadnout?« rozdivila se Katuška.

»Víš, já si myslím, že teď bys' snad nemluvila nepravdu. A býval-li jsem někdy mrzutý, tak to bylo proto, víš. Nevěděl jsem, na čem jsem.«

Chvíli ticho. Pak Katuška: »A ta Máňa — víš — ta Máňa — vždyť já vím, že za tebou běhala a nadcházela ti — opravdu to nic nebylo?«

»Ať jde k čertu — celá Máňa!« vyjel Barnabášek podrážděně. »Měl jsem rád vždycky jenom tebe!«

Manželé Barnabáškovi se k sobě přitulili a zdálo se jim, že už je pro ně, po těchto otázkách, na světě vše odbyto. Byly to opravdu jediné trny, které je v jejich šťastném manželství popichovaly. Neprojevené, neodůvodněné, ale neustálé podezření. S tím teď, na tu chvíli, nadobro zúčtovali. A teď ať přijde, co přijítí má. Sotva se už odtud dostanou. Ale to je jedno. Nějak člověk skončit musí. A ani nebude špatné, až v těchto místech bude jednou stát pomník s nápisem: Zde zahynuli v květu let manželé Barnabáškovi, na lyžařské procházce z Petrovky do Davidovky. Poutníce, jenž se tu zastavíš, vzpomeň si na jejich trampoty. —

Takové nějaké úvahy se jim motaly v unavených hlavách.

Barnabáškovi se zdálo, že občas slyší jakousi hudbu.

»Halucinace,« pomyslně si. »Nebo snad už je to ta hudba nebeská, kterou prý každý mrznoucí před zahynutím slyší?«

Ale najednou vyskočil, jako by se mu všechny síly vrátily.

Jakápak nebeská hudba — tohle je přece gramofon a deska vyhrává: »Já mám holku šejdrem«, pražskou odrhovačku pro gramofony, piana a radio.

A současně ve tmě, na bílém sněhu se objevilo cosi ještě tmavšího než ta tma a už zasvítíl kruh cizí lampičky Barnabáškovům přímo do tváře.

A již před nimi stanul jejich známý lyžař, největší posměváček ze společnosti. Takže, chtěli-li se vrhnout záchranci kolem krku, velice si to rozmyslili a stali se naráz opatrnými.

»Lidi, co tady, proboha vás prosím, děláte?«

»Nic!« na to Barnabášci. »Chtěli jsme jen užít horského zimního večera — a trochu si odpočinout.«

»Odpočinout! To je nápad! Pár kroků před boudou!« láteří přítel. »A já vás šel hledat, jestli se vám něco nestalo!«

Pár kroků před boudou! Opravdu! Kupa sněhu, za kterou Barnabáškovi odpočívali a skoro se chystali na cestu na onen svět, byla onen jehlan dříví, na které koukali přímo z okna svého pokoje. Úplně jim zaclonil světla boudy, ostatně obrácená na opačnou stranu a ve tmě a sněhové mlze neviditelná. Zdání hudby zastávalo otvírání a zavírání hlavních dveří, kterými bylo slyšet gramofon. Vše bylo tak snadné a vysvětlitelné a oběma manželům se vrátila okamžitě chuť k životu i nová síla pohybu. Pravda, Katuška se sotva vlekla a přítel lyžař ji nahlas podezřívá, že nechce capat, že se chce nést jako filmová hvězda, s kterou se musí kde jaký herec na plátně tahat až k padnutí.

»Já bych vás unesl, ačkoliv jste asi zatrapené těžká. Tři čtvrtě metrů, co?« Řekl to schválně, znaje ženské a věda, že po tomhle podezření vyskočí jako pírkó, aby dokázala, že tolik neváží.

»Jen devětašedesát,« řekla s úsměvem, ale vlekla se dál jako kočička s přeraženým hřbetem a z toho posměváček poznal, že je ta únava horší, než si myslel.

Ale dopadlo to dobře.

Nahoře ve svém pokoji se Barnabáškovi na sebe usmáli a objali se vřele. Vůbec nemluvili. A to bylo dobře. Neboť si v tu chvíli o sobě mysleli to, co si tak přčasto manželé o sobě myslívají — — — — —

V jídelně boudy bylo skvěle. Světla, hudba, pohodlí.

Pan Barnabášek, obíraje kuřátko, vypadal velmi přívětivě.

Přítel lyžař seděl vedle Katušky a povídal: »Ale nahnali jste mi strachu — vy dva! Ostatní, pro ten nečas, zůstali na noc v Petrovce. Já však jsem se jel přesvědčit, zda jste se dobře vrátili. A když jsem vás nenalezl, šel jsem hledat. Ještě že jste si 'odpočívali' za boudou!«

A při tom se dobromyslně usmál na pobledlou Katuščinu, jindy tak svěží tvář. Ona se také jemně usmála. A pohladila posměváčka něžně po ruce. Neboť poznala, že i ti největší šprýmaři, jimž na pohled není nic svaté, mívají často srdce kavalírská.

Match s „aforismy misogyna“ (viz 2. číslo „Z. S.“).

Pálíme si tedy prsty všichni: nejen velectěný chef tohoto listu a já, ale Dr. Kalibera také (přece víme, že to pod tím »Kal« nikdo jiný není)! Myslí-li si Dr. Kalibera, že ho jeho stará legitimace lyžařského soudce, na niž je tolik hrd, opravňuje pískat i v ringu — no budiž! A konečně: je o něm známo, že už co se oženil, nechodí na řecko-římské do Lucerny a nemusil by tedy dávat »rány pod pás« a klást na »lopatky«! Jinak ale jistě rozeznává mezi Frantou Nekolným a Leskinovičem. Proto beze všeho — jen ať píská!

Taky vidím, že už s tím pokoj hned tak nebude. Tedy hurrá! do toho.

»Aforismy misoginy« jsou misogynické doopravdy. Chorobné, jak nám to vyložil »pan soudce«. Výjimka potvrzuje pravidlo; jeden z aforismů se mi však velmi líbí: »Tak zvané »krasavice« došly většinou k úsudku, že na lyžích jezdit nepotřebují.« Žádné rány pod pás, nebo: nelsona za tři minuty. Je to jedno, z které sorty to bereme. Ta věta se mi hrozně líbí, »neznámý« misogyne! Především, že má s o l i d n ě na mysli jen »krasavice tak zvané«. Já, jako ženská, dobře vím, že ty, jež nejsou »tak zvané«, vidí stále, že to potřebují. Ať to točím s které strany chci — líbí se mi to hrozně a je to pravda a basta!

A dál. Konstruuji si z těch ostatních, jež jsou přece výrobkem duševní dílny, fysiognomii a vůbec

představu tělesné schránky misogynovy. Mladík? Střední leta? Abraham ale jistě ne! Tedy blíž: tak mezi třiceti a čtyřiceti?! Myslím, že do třiceti se zpravidla věnuje v tomto listě veřejný zájem pouhé lyžařině. Teprve později dá m s k é lyžařině! Mám pro to svoje důvody. Dámské lyžařině se sice věnuje jinak zájem o mnoho dřív, ale to jen výlučně soukromý. To bychom tedy měli. Absolutně se však nemohu z misogynových řádků dopátrat, je-li obr nebo menší, jako na př. náš »p. soudce« (prosím za prominutí, ale: vojna jako řemen, tudíž: žádné ohledy!). Tohle hraje také roli. A kolik má v pase? Tady to trochu z těch řádků čiší. Celý můj život se skládal z omylů, nebyla bych překvapena ani tady, ale něco mně říká, že ten pas bude přece jen větší! Chuťové nervy? Plzeň?! Možná dost! Rozhodně ne abstinent a vegetarián. — Ženatý? Hm, strašně těžká věc, snad?! Někdy se musí manžel zahalit do pláště anonymity, ale někdy jindy i mládenec, i t. zv. starý mládenec, což může být dost často i poměrný mladík, nechce stavět kolem sebe zeď nepřístupnosti. Na tohle neodpovídám. Mohl to napsat dokonce i »ideální manžel«. Nezní to totiž, s výjimkou těch krasavic, tak tuze moc doopravdy. — Jak jezdí? (To přece taky patří ke zjevu.) Mám vážné důvody pro to, že především d l o u h o. Začíná toho totiž mít už dost! Stává se sobcem. Vůbec myslím, že jsou to aforismy egoisty, ne misogyny. Dám-li to všechno,



lyžařské potřeby

dílny oprava a montáže

praha VII., belcrediho 45

telefon 724-6-9

telefon 724-9-6

KOŽNÍ BALSÁM

ZDVOJNÁSOBÍ TRVANLIVOST SPORTOVNÍ OBUVI.

OBDRŽÍTE VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.

k čemu jsem došla už dřív dohromady, totiž léta a váhu, myslím, že ještě dosud jezdí ze starého kapitálu. Z úroků! To znamená solidní jmění! Nezděděné ovšem, ale poctivě vydělané. Sotva se kdy stranil býti dámským průvodcem, nashromáždil proto jistě zkušenosti. Ale když už se osvobodil, nechce se mu zuby nehty zpátky. Je jistě pohodlný, protože každé kavalírství — stojí-li za něco — vyžaduje trochu námahy. A tady jsem už u toho! Dnešní mladá generace pravých sportovních dívek nereflektuje na kavalírství a jakékoliv služby. To je fakt, na němž se měnit nic nedá. A proto misogynovy zkušenosti budou asi z dřívějších let.

Tak, teď to podtrhnem a sečtem: Dnes neexistují mezi pravými ženami sportu pojmy jako koketerie, partnerství, krémy na pleť, kufry a pudr při prvním

kroku do boudy. To existuje jen mezi »tak zvanými«. Misogyn má na mysli buď »tak zvané«, anebo jinou generaci. Nic třetího. A proto, děvčata, můžeme klidně spát!

Náš soudce »Kal« adresoval mně do bezútěšných končin mého amazonství radu, které jsem poslechla. Počítám tedy s tím, že i on poslechne mojí rady, již mu posílám do nevděčného postavení soudce: ať se autora aforismů přeptá po jeho generalích a podaří-li se mu dostat je z toho egoisty, ať nám je sdělí. Nebo, Kalibero, alespoň mně soukromě. Pošeptat! Jsem ukrutně zvědavá. A vůbec mu vyřídíte, že se opravím, kde jsem se zmýlila. Ale co! Však on přijde sám. Přece to nebude match s maskou.

Time! Gong!

Příští kolo v dalším čísle.

Závody.

Lyžařský klub Liberec uspořádal svoje klubové závody v neděli dne 3. ledna 1932 na Pláních pod Ještědem za krajně nepříznivého počasí. Třída II. 12 km: 1. Kobera 51:20, 2. Paulus 1:03:10. Třída III. 10 km: 1. Kužel 1:04:27. Dorost 5 km: 1. Netušil 25:34, 2. Bulír 26:57, 3. Vosáho 27:26, 4. Hlavatý 28:41.

Přes prudký déšť startovalo přes 30 závodníků. Nejlepší čas dne na 12 km docílil Votava Jiří, Zimní sporty Praha, 48:25. Soudce Dr. Procházka, Zimní sporty Praha.

III. ročník 30km závodu S. K. Olympia v Plzni. Dne 14. února 1932 bude známý lyžařský odbor S. K. Olympia v Plzni pořádati již III. ročník vytrvaleckého závodu na lyžích »La Nationale« na Špičáku, přístupný pro registrované závodníky župy Západočeské, Pražské a Jihočeské. Závod tento, jenž se těšil značnému zájmu v minulých sezonách, bude opět dotován krásnými neputovními cenami (1. cena krásný křišťalový pohár), darovanými pojišťovnou La Nationale, pod jejíž patronací se závod koná. Doporučujeme klubům, aby nezapomněly tento největší závod v Západočeské župě obeslati svými závodníky, kterým se dostane krásných cen.

Rychlobruslaři v Tatrách v lednu 1932. 1. až 3. ledna uspořádal Bruslařský svaz první mezinárodní rychlobruslařské závody o mistrovství Vysokých Tater na Štrbském Plese. Závodu udělil ministr zdravotnictví svůj pro-

tektorát. Zatím co Štrbské Pleso stalo se střediskem krasobruslařského sportu vlivem každoročních závodů, pořádaných zde Bruslařským svazem nebo kluby v něm organizovanými, vytkl si Bruslařský svaz za úkol, utvořit na Štrbském Plese trvalou a bezpečnou základnu také pro rychlobruslařský sport.

V roce 1931 byly na Štrbském Plese uspořádány národní rychlobruslařské závody, o nichž v »Zimním sportu« bylo obšírně referováno. Zkušenosti z těchto závodů posloužily k uspořádání mezinárodních závodů v letošním roce. Jezero Štrbského Plesa je jedinečně způsobilé pro budování rychlobruslařské závodní dráhy, neboť bývá každého roku pravidelně a stejnoměrně zamrzlé. Po loňském úspěchu se závodní drahou před Grand-hotelem, vybudoval Ing. Klazar také letos v těchto místech dráhu, která 1. ledna zrána budila radost ve všech rychlobruslařích, chystajících se k závodu. K polednímu však se zdvihl sněhový vítr, který postupně zvyšoval svoji sílu ve sněhovou vichřici. Startování závodníků v tento den bylo znemožněno. Během noci nakupily se sněhové závěje na trati, pod jejich tíhou led popraskal a propustil vodu, která prosákla nakupený sníh. 25^o mráz v noci na 2. ledna umrzl sněhové kupy v balvany ledu, které nemohly být prostým lidským úsilím s dráhy odstraněny. Pořadatelstvo závodu v čele s Ing. Klazarem, radou Nedvědem a mistrem Myslbekem, bylo přinuceno

Odborný závod. Speciální výroba lyžařských rukavic.

Erhard Bursík v Písku. Výborné lyžařské rukavice

ze speciální nepromokavé velmi trvanlivé látky, s teplou podšívkou s patentním uzávěrem, mezi palcem a dlaní kůži vypodložené, vyrábí:

Pánské pár Kč 25^{.-}, dámské Kč 23^{.-}, dětské Kč 20^{.-}.

(Při objednávce od 4 párů poštou vyplaceně).

VŠEOBECNĚ UZNANÉ A DOPORUČENÉ.

Továrna: Derby



TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY

A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

vybudovati novou dráhu, chtělo-li závody realizovati. Během nádherného slunného dne, 2. ledna, byla závodní dráha vytýčena v severo-západní zátoce Štrbského Plesa a více než 20 dělníků upravilo do večera tuto dráhu v dokonalé závodišťe. Jádroy led v této zátoce, chráněný proti sněhovým návalům severo-západního větru, stal se tak záchranou rychlobruslařských závodů a zdá se, že toto místo stane se trvalým útočištěm rychlobruslařských drah Štrbského Plesa.

Za mírného padání sněhu byly pak rychlobruslařské závody provedeny dne 3. ledna dopoledne a odpoledne s těmito výsledky: **Senioři:** 1500 m: 1. Turnovský BZK Praha 3:02:9 min., 2. Novák BZK Praha 3:06:5 min., 3. Kopek ml. 3:08:9 min. — 500 m: Turnovský BZK Praha 53:3 vt., 2. Mareš VS 56 vt., 3. Novák BZK Praha 56:9 vt. — 3000 m: 1. Turnovský BZK Praha 6:27 min., nový čl. rekord, 2. Novák BZK Praha 6:34 min., 3. Kopek ml. BZK Praha 6:53:9 min. — **Junioři:** 1500 m: 1. Šídlo, VS 3:22:7 min. — 500 m: Poselt BZK Praha 59:8 vt. — **Nováčkové:** 1000 m: Zbroj BZK Praha 2:19:4. Celková klasifikace mistrovství Vysokých Tater: 1. Turnovský BZK Praha 178:7 bodů, 2. Novák BZK Praha 184:6 bodů, 3. Kopek ml. BZK Praha 189 bodů, 4. Kopek st. 193:4 body, 5. Mareš VS Praha 194:4 body.

Z našich závodníků obzvláště vynikl pokrok Jar. Turnovského, na němž byla vidět dobrá příprava, způsobená treningem ve Vídni. Tento talentovaný závodník může dosáhnouti světové úrovně, bude-li pokračovati v systematickém výcviku a zůstane-li věren tvrdé sportovní životosprávě. Z dalších závodníků je třeba upozorniti na velmi talentovaného Nováka z BZK a na Šídlo z VS Praha, který ze své cyklistiky přenáší nevšední elán i do rychlobruslařského sportu. Během závodu byl vytvořen první čl. rekord na novou vzdálenost 3000 m v čase 6:27 min. Turnovským.

Rychlobruslařské závody v Tatrách dokázaly nejen, že Bruslařský svaz disponuje velkou řadou prvotřídních závodníků, s kterými vystoupí ve velmi krátké době na mezinárodních zahraničních závodech, ale také, že Štrbské Pleso přes nenadálé nahodilé překážky nepříznivého počasí, je spolehlivým místem pro provádění rychlobruslařského sportu. Poněvadž led Štrbského Plesa je trvale spolehlivým materiálem pro rychlobruslařské závodní dráhy, bude třeba pro příště toliko voliti výhodnější dobu k uspořádání závodů. Bude to pravděpodobně konec ledna nebo měsíc únor, kdy bude účelno pořádati tyto závody, jak dosavadní zkušenosti se spolehlivým počasím této doby doporučují.

I. lyžařské závody v Rachově na Podkarpatské Rusi. Dne 13. prosince 1931 uspořádal lyžařský kroužek Odboru Klubu čl. turistů v Rachově I. propagační lyžařské závody. Původně byly závody proponovány na neděli dne 6. XII. 1931, ale nenapadl sníh, až těsně před stanoveným termínem, kdy již byly závody odloženy na příští neděli. Závod konal se za účasti 11 závodníků, kteří byli rozděleni na skupinu místních 4 závodníků a skupinu 7 cizích závodníků. Pro každou skupinu byly vypsány 3 čestné ceny. Závodní trať byla 12 km dlouhá, v těžkém horském terénu s příkrým stoupáním a překonáváním výškového rozdílu 900 m, s nejvyšším bodem 1391 m. Z cizích závodníků startovali z Voloveckého Odboru turistů Rusín Michal Beregi, z Užhorodu od dělostřeleckého pluku 12 četař asp. Jan Jelen, desát. Vilém Karber, svob. Bittner a voj. B. Pleškač. Za Sokol v Jasině startoval učitel M. Nikendej. Technické výsledky: Nejlepšího času dne, 1.08 hod., dosáhl místní závodník čet. strážmistr Frant. Lebeda z Kvasů, který obdržel za 1. skup. první čestnou cenu. Druhého času 1.09.30 hod. dosáhl rovněž rachovský p. J. Měrka časem 1.20.55 hod. Dalším jest rachovský p. K. Sýkora časem 1.24.08 hod. s třetí cenou a četař aspirant J. Jelen z Užhorodu za čas 1.26.40 hod., který obdržel II. cenu za II. skupinu. Konečně třetí cenu z II. kategorie obdržel vojín M. Pleškač za čas 1.35.50 hod.

Neúčast z odborů Užhorod a Mukačevo, od nichž se očekávala hlavní a první pomoc, lze snad omluviti velkou vzdáleností. Dlužno však s povděkem zdůrazniti velký zájem a účast vojska z Užhorodu, které tím velmi přispělo propagaci lyžařství. Závody svým hladkým a pěkným průběhem povzbudily všechny účastníky i zdejší obyvatelstvo k další práci pro šíření myšlenky bílého sportu v nejnáchodnější části republiky v Karpatech.

Velké celostátní lyžařské závody v moravskoslezských Beskydch. Moravskoslezské Beskydy stanou se v neděli dne 31. ledna t. r. dějištěm celostátního lyžařského závodu o přebor KČST., o nějž se bude ucházeti několik desítek hlídek, vyslaných jednotlivými odbory KČST. Závod sám veden jest velmi zajímavým terénem v okruhu 18 km. Protektorát nad závodem přijali místopřed. KČST. ministr vnitra JUDr. J. Slávik, ministr železnic R. Mlčoch a zemský president J. Černý. Závody budou se konati v okolí Masarykovy chaty KČST. na Beskydu, start a cíl v Bílé. Z došlých přihlášek možno počítati s velikou účastí diváků, kteří budou míti zajímavou podívanou. Pořad je tento: V sobotu dne 30. ledna ve 20 hod. zahajovací večer v Bílé, projevy protektorů, pořadatelů a hostů. Losování



lyžařské vosky, hole, vázání.

Krém pro zhnědnutí kůže „Horské slunce“.

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sport. potřeb

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘÍ.

LYŽE FIRM Y

KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.

Žádejte ceník.

hlídek. V neděli dne 31. ledna v 8:30 hod. vydání čísel, informace o trati, start, koncert. V 15:30 hod. zpráva o výsledcích, rozdělení cen a zakončení. — Rozhlasem v Mor. Ostravě bude vysíláno sobotní zahájení, nedělní start, hlášení výsledků a rozdělení cen. Závod jest dotován nádherným putovním pohárem ústředního výboru KČST., jakož i krásnými cenami. Úvodem k závodům promluví jednatel KČST. dr. Broul do rozhlasu v pondělí 18. ledna v 17:10 hod. na téma »Turistika na lyžích«. Přednášku bude vysílati pražský Radiojournal. Všichni lyžaři KČST. jsou u svých přijímačů! Veškeré informace ohledně

závodů podá odbor KČST. v Mor. Ostravě. — Bližší informace sdělí též kancelář KČST., Praha II., Mikulandská 7, č. telef. 419-17, 436-35. Průběh závodu bude filmován. Přihlášky nutno podati nejpozději do 15. ledna t. r. Lze předpokládati, že Beskydy budou 31. ledna cílem lyžařů ze všech oblastí Československa. Přečíslené pohoří Beskyd a jeho schůdné a zalesněné pláne poskytnou návštěvníkům-lyžařům vše, co tito hledají. Beskydy skýtají nádherné pohledy daleko do okolí. O ubytování turistů-lyžařů v Beskydech jest náležitě postaráno.

Zprávy župní a klubové.

X. valná hromada Pražské župy Svazu lyžařů RČS, konala se dne 24. listopadu 1931 v restaurantu »Jednota« na Král. Vinohradech, za předsednictví V. J. Jirků.

Předseda stručně vylíčil historii 10 let trvání župy a vzpomněl jejich zasloužilých pracovníků, zejména býv. předsedů: Dr. Feierabenda, Dr. Nováka, Komárka, dále Matouška, učitele Horáka, inž. Jaurise, Stibrala a jiných. — Župa sdružuje nyní 107 klubů s 5186 členy (mimo lyžařské odbory KČST) a jest nejsilnější župou Svazu.

Župní přebor konán 18. ledna v Harrachově, za účasti více jak 100 závodníků. Přebor získal Šimůnek SK Slavia. Přebor dorostu konán současně se Synáčkovým memoriálem dne 20. února ve Valtěřicích a získán Kovářem LZK. Závody štafetové, po mistrovství nejpopulárnější závody konány 22. III. za rekordní účasti 59 štafet (177 závodníků). Zvítězila štafeta KLV (Hromádka, Vaníček, Cífka). V tradičním přespolním běhu v Měchenicích zvítězil Luňák, Pražský Sokol. — Závodníci klubů župy účastnili se všech velkých lyžařských závodů sezony a získali místa nejpřednější. SK Slavia získává II. místo v klubovém mistrovství, pouze nepatrným rozdílem bodů za mistrem republiky Č. Ski klubem Jilemnice. Ve svazovém závodě hlídek vítězí hlídka KLV, pohár Kongresového můstku získává Gran Jansen SK Slavia a Synáčkův memoriál J. Kovář LZK. I úspěchy získané na mezinárodních závodech FIS v Oberhofu, ve Schreiberhau atd., stavi pražskou župu na přední místo v čl. lyžařství.

Předsedou župy zvolen opět V. J. Jirků, místopředsedou doc. Dr. K. Procházka, tajemníkem Lamač, náčelníkem Boh. Zadák, pokladníkem Jos. Pachta, zapisovatelem a tiskovým referentem Lad. Zbyněk; členy vý-

boru inž. K. Rudl, K. Vilimovský, J. Neubr, náhradníky Mg. Ph. J. Káš, J. Šafář a A. Průcha. Delegátem do Svazu lyžařů RČS V. J. Jirků (náhrad. Mg. Ph. Káš).

Termíny závodů župy v sezoně 1931—32: Přebor dorostu 17. I. (uspořádáním pověřen LVK), přebor župy 24. I., štafetové závody 28. II.

Lyžařský klub Jestřebích hor se sídlem v Malých Svatoňovicích konal svoji VII. řádnou valnou hromadu dne 12. prosince 1931 v hotelu »Čapkův dům« v Malých Svatoňovicích. Předsedal řed. Vlček.

Na Jestřebích horách uspořádány byly 4 lyžařské závody, a to: Dne 11. ledna 1931 lyžařské závody I. okrsku Jiráskovy sokolské župy Podkrkonošské, při kteréžto příležitosti uspořádal také Český ski-klub Hradec Králové svůj klubový závod. Dne 1. února 1931 uspořádal svůj klubový závod lyžařský odbor S. K. Slavia Praha a dne 15. února 1931 byl proveden veřejný závod Krkonošské župy S. L. R. Č. S., kterým závodní sezona byla skončena.

Závodníci klubu zúčastnili se 8 významnějších závodů, kde se vzdor velké soutěži dobře umístili.

Za účelem seznámení svatoňovických terénů širší sportovní veřejnosti rozeslal klub tělovýchovným spolkům, středním a vysokým školám, jakož i obchodním domům propagační plakáty, zvoucí k návštěvě Jestřebích hor a Svatoňovic. Při volbách na funkční období 1931/32 zvoleni: předsedou p. J. M. Vlček, I. místopředsedou p. Josef Prouza, II. místopředsedou p. Em. Morawetz, náčelníkem p. Karel Adamec, jednatelem p. Josef Kábrt, pokladníkem p. Hanuš Radl.

Různé zprávy.

K požáru staré a projektu nové Juránkovy chaty na Jezerní Stěně. Budou-li někdy psány dějiny plzeňského lyžaření, bude mít čestné místo v nich Jezerní Stěna nad Černým jezerem, jejíž oblíba a důležitost pro plzeňské

i západočeské lyžaře je nesporná. Již v dobách našich lyžařských průkopníků, t. j. před čtvrtstoletím, byl těžce pocitován nedostatek úkrytů a závětří na exponovaném hřebenu Jezerní Stěny. Č. ski-klub v Plzni se uchopil ini-

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA

**DESKY
A FILMY!**

ciativy a postavil v r. 1922 ochrannou chatu, později Juránkovou nazvanou, po obětavém svém funkcionáři. Chata se vždy plně osvědčovala, skýtajíc ochranu a přístřeší všem, kdož ho potřebovali, ať to byl lyžař, turista neb neznámý dřevorubec. Během desetiletí a zvláště v posledních letech, počal Č. Ski-klub v Plzni uvažovati o rozšíření jejím nebo vybudování nové, vhodnější, neboť stará chata svému poslání nedostačovala. Tato otázka stala se letošním nedávným požárem Juránkovy chaty aktuálním. Výbor Ski-klubu dlouho uvažoval o různých návrzích nadsenými přáteli vypracovaných, až konečně se přiklonil k návrhům stavitele Ing. O. Prokopa z Plzně. Valná hromada, v říjnu 1931 konaná, schválila zásadní provedení plánů, podle nichž nová chata má poskytovat příjemný útulek co největšímu počtu návštěvníků na krátkou dobu odpočinku a občerstvení po výstupu. Teprve v druhé řadě má chata skýtati návštěvníkům možnost hromadného ubytování přes noc. Tento projekt nové Juránkovy chaty je horská chata ladného řešení, dvoupatrová. Přízemí je kamenné, vše ostatní dřevěné. Toto bude chrániti ostatní části budovy před vlhkostí, ať je výše sněhu jakákoliv. V prvním patře bude velká místnost restaurační, jež lehce pojme 100 návštěvníků. Pod touto, v přízemí, bude kuchyně, spojená s restaurací jedním nebo dvěma výtahy na dopravu jídel. Přízemí bude zděné z kamene. Vchod do chaty bude v závětrí. Hned u vchodu bude místo pro odložení lyží a pokoj pro ubytování nájemce, spíž a zásobárny. Podkroví, vlastně 2. patro, obsahovati bude čtyři pokoje s větším počtem lůžek. V části střechy, nad podkrovím, bude ještě malý pokoj se dvěma lůžky. Původně byla určena stará Juránkova chata, nyní lehlá popelem, pro úpravu a mazání lyží. Měla býti k nové chatě připojena chodbou. Dřevěná kostra budovy a stropy budou pobity ohnivzdornými isolačními deskami heraklitovými, zvenku budou stěny ošalovány prkny a pobity šindelem, aby bylo v chatě teplo. Náklad na chatu bude činiti asi 160.000 Kč. Veškeren stavební materiál nutno dopravit podle nařízení Státní správy lesů a statků již v zimě na saních, aby se cesty nepoškodily.

[Vybudování chaty je otázkou peněz, podaří-li se Ski-klubu sehnati plný nebo přibližně plný obnos, bude státi



Projekt nové chaty Č. Ski-klubu v Plzni na Jezerní hoře.

nová chata již příštího roku v létě. Doufejme, v zájmu našich lyžařů a v zájmu poněkud zaostalé možnosti ubytovací na naší milé Šumavě, že se tak stane zcela určitě již příštího roku.

Ve Špindlerově Mlýně o vánocích, ačkoliv právě počasí hodně se zhoršilo, nebylo viděti jistě žádný účinek finanční krise. Všechny hotely i boudy byly plně obsazeny až po střechy. Že ovšem zase tam ovládaly živly německé, jest již na Špindl příznačné. Pomalu bude již vzácné, že člověk uslyší mluvit česky. Naši lyžaři sami jsou toho vinni, ježto opomíjejí Špindlerův Mlýn, ač tento jako středisko zimního sportu a vůbec jako východisko túr na všechny strany, jest jedinečný. Ubýváním návštěvníků českých, rozmáhá se také drzost židovských výrostků, kteří pokládají Špindlerův Mlýn za svoji doménu. Tak jest jen vysvětlitelné, že takový kluk odváží se vykřiknouti na choť inženýra Maška, která hned se mu jedoucím na sánkách nevyhnula — český pse! Je to všechno též důsledek toho, že německé hotely stále se zvětšují a rozšiřují a nebýti české bašty v hotelu Slávie a v hotelu Nechanického, stal by se pomalu Špindl čistě německý. Smutné jest při tom faktum, že naši p. ministři a osoby finančně silné navštěvují zásadně hotely německé a také Živnostenská

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TŘ. 46.

banka, místo aby finančně podpořila české živnostníky, podporuje Grand Hotel. — Jinak vzdor třem dnům, kdy trochu padala mlha a přišlo, počasí na vánoce vydařilo se velmi pěkně, což hlavně platí o dnech posledních v roce a zvláště o Novém roku. Celý Nový rok bylo počasí čistě velikonoční, ovšem s nádherným prachovým sněhem. Viděli jsme lyžaře jezdit bez košil, což v tuto dobu jest jistě vzácné. Na hřebenech bylo úplně bezvětří, ptáci zpívali jako na jaře a druhý den na to chytili jsme u Petrovy boudy motýla, babočku kopřivovou, jehož asi slunce předčasně probudilo. Západ slunce o Novém roku byl skutečně takový, jaký snad není vidět v tuto roční dobu nikdy. — Samozřejmě, že vánoce byly rájem všelikých lyžníků, kteří bez jakékoliv přípravy s novými lyžemi od Ježíška, vyhrnuli se většinou sami na hřebeny. Když člověk vidí, že takový lyžař nebo lyžařka nemají ani ponětí o základech jízdy na lyžích a vzdor tomu troufají si na sjezd z Martinovky přes Medvědí boudy dolů, pak je skutečně divu, že vlaky nevezou zpět jednu osobu se zlamanou nohou, nýbrž plné vagony. Vezmeme-li v úvahu značný počet našich cvičitelů, pak těžko chápeme, že takové množství lyžařů tak špatně dovede jezdit. Ovšem přiznávám, že mnoho je mezi nimi Němců a též mnoho neorganizovaných lyžařů, kteří svojí krasojízdou uvádějí do nebezpečí nejen sebe, nýbrž i ostatní lyžaře rozumně jedoucí, do nichž ze zadu vletí jako blesk, aniž by volali o uvolnění dráhy, ježto strachem nejen vylezou jim oči z důlků, nýbrž i ztratí hlas. — Ještě dobře, že tyto zjevy objevují se pouze na svátky vánoční a velikonoční, kdežto v obyčejné neděle jezdí do Krkonoš většinou skuteční lyžaři.

Dr. O. Br.

Četl jsem v 1. čísle *Zimního Sportu* nekrolog Solleldrův. Snad vás bude zajímat jeho cvičitelská práce. V Lechu na Arlbergu byla (a dosud je) lyžařská škola; v roce 1930 bylo to sdružení 6 cvičitelů (Skilehrer) a 6 oddílů, od zářezného kursu až po nejvyšší šestý kurs. Solleder vedl třetí kurs. Minulou sezonu 1930/31 odešel do Antonu a v Lechu vznikla — vlastně vzrostla konkurenční druhá škola mnichovská. R. 1931 na jaře byla tam původní škola — Jochum-Schneider.

Ing. Pažout.

Dr. Josef Scheiner, starosta Č. O. S. zemřel dne 11. ledna. Zesnulý byl jedním z málo osob, kteří první v Praze jezdili na lyžích, a to jednak v nejbližším okolí Prahy a pak na Svaté u Zdic. Dr. Scheiner zajímal se o lyžařství od ranného jeho počátku v Čechách, sledoval se zájmem stále vývoj našeho lyžařství i po stránce závodní, a to i v době léčení své nemoci v Tatranské Poljance, kdy na každé tam pořádané závody šel se podívat a měl vždy radost, když mezi Němci a Maďary umístil se některý z našich závodníků. Vysoké Tatry, ač právě tam vznikl počátek jeho nemoci, měl velmi rád a hlavně pak v zimě. Dr. Scheiner přítomen byl v r. 1928 mezinárodním lyžařským závodům čs. branné moci na Štrbském Plese a při chůzi v bořicím se sněhu ke střelnici na Mrtvém Plese se zahřál a při stání pak se nachladl, což byl počátek jeho nemoci. — Když se nyní vrátil uzdraven zase do Prahy, jevil značný zájem o dohodu mezi Svazem lyžařů a Č. O. S. Dával se podrobně o této tak dlouho se táhnoucí záležitosti informovat a jsem jist, že On to byl, jenž by byl tuto věc konečně rozřešil. Bohužel, že náhlá smrt Dr. Scheinera vzala též s sebou naději, že v krátké době k dohodě Svazu lyžařů s Č. O. S. dojde. — Čest budiž jeho památce! *Dr. O. Br.*

UMĚLÉ OČI

jako též speciální skořápky na osleplé oči,

takže oslepnutí jest neznatelným během

30 minut v přítomnosti pacienta zhotovuje

I. ČSL. OČNÍ ÚSTAV

PRAHA XII., FOCHOVA TŘÍDA 118.

Banská Bystrica — ráj pro zimní sportovce. Každý snad už slyšel pořekadlo: Za živa v Bystrici — jako po smrti v nebi. Je to už přísloví staré, ještě z dob dřívějších a platí tím spíše dnes, kdy Banská Bystrica stavbou nových mostů, úpravou nábřeží, stavbou reprezentačního Národního domu a jinými novými stavbami, má skutečně ráz velkoměstský a zaslouží si skutečně hrdého pojmenování Perla slovenských měst. Ale hlavní její předností je její jedinečná poloha. Leží uprostřed malebného údolí, se všech stran je obklíčena řetězy hor. Pro tuto svoji přírodní krásu je v létě vyhledávána a navštěvována tisíci turisty, kteří ji obdivují. A mnozí tito návštěvníci neví, jak krásná je Banská Bystrica i v zimě, když obleče se do bílého hávu. Její i nejbližší okolí je plno nádherných lyžařských terénů, není tedy divu, že lyžařský sport je tu jedním z nejrozšířenějších sportů vůbec.

Za necelou ¼ hodinku jsi s hlavního náměstí na Urpíně, vrchu to, ležícím přímo nad městem, kde najdou se terény pro všechny druhy lyžařů, pro ty, co mají třeba prvně prkýnka na nohou i pro ty nejnáročnější, kteří si libují v strmých a dlouhých sjezdech. Ale Urpín, to je jen jedno z těch míst, které jsou v samé blízkosti města, pro ty nejpohodlnější, jinak je ale Bystrica východiskem pro lyžařské túry do Velké Fatry, Nízkých Tater i do Slovenského Krušnohoří, na kterých horách je dostatek sněhu od listopadu do konce dubna i déle někdy. Za 2½ hodiny dostaneš se z města na příklad na Panský Diel, horu to vysokou přes 1100 m, s útulnou na vrcholu. Je tu dále Suchý Vrch, kde je nově vybudovaná chata Klubu Č. S. T. nebo ve Velké Fatře chata Na Králové Studni, které jsou už teď hodně navštěvovány lyžaři z Prahy, Brna a Budapešti. Ale hlavním důvodem, který doporučuje Banskou Bystricu zimním sportovcům, je veliká láce. Je to skoro neuvěřitelné, ale je to pravda, že v Bystrici dostanete už za 23 Kč denně pěkný čistý pokojík, dokonce i s ústředním topením a celodenní pensí, sestávající ze snídaně, oběda a večeře. Dovolí-li ti to kapsa, můžeš se ovšem ubytovati i v přepychovém Národním domě, kde je sice o něco dražší, ale vždy ještě poměrně levněji, než je tomu v jiných střediscích zimních sportů. Městská rada, správně chápající význam a propagaci lyžařství v městě, povolila už na svém pozemku vybudovati nový lyžařský můstek pro skok na lyžích. Můstek bude na ideálně položeném severním svahu, v místě asi 15 minut od středu města vzdáleném. Můstek se už začíná budovat a příští sezonu bude jistě dán do provozu. Podle úsudku odborníků bude to jeden z nejlepších můstků v naší republice. Každého roku

jsou v Banské Bystrici velké lyžařské závody, které už mají svou tradici a které shromažďují do Bystrice celou řadu známých závodníků. V letošní sezoně budou tyto závody asi ve dnech 15.—17. ledna, současně se závody 10. pěší divise, jako obvykle. Závody jsou s mezinárodní účastí a čeká se na ně letošního roku silná konkurence z Maďarska. Bylo by dobře, kdyby naše finančně silné kluby v Čechách a na Moravě obeslaly tyto závody několika závodníky, aby československé lyžařství bylo důstojně reprezentováno. Největší lyžařská korporace Ski-klub Banská Bystrica, spolu s odborem KČST., konají již pro tyto závody pilné přípravy, aby jejich průběh byl bezvadný. Na tyto korporace se obraťte, potřebujete-li jakékoliv informace o stavu sněhu nebo zajištění ubytování, milerády vám tyto poskytnou. — Proto, nebyli-li jste dosud v Banské Bystrici, podívejte se tam letos a uvidíte, že se tam opět rádi zase podíváte.

Kocum.

Österreichische Winter-Sportzeitung, která počala letos vycházeti v dobré úpravě tiskové a s dobrými obrázky, s dosti však slabým obsahem, upozorňuje na různé terény, známé našim lyžařům. Zejména píše o oblasti Wildkogelu a Kitzbühlských Alpách (2222 m). Chválí odtud vyhlídku, kterou považuje za lepší, než vyhlídku ze Schmittenhöhe a přirovnává ji dokonce rozhledu ze švýcarské Rigi a Piláta. Na Wildkogelu stojí rozsáhlá ochranná chata, po celou zimu obhospodařována, se 16 lůžky. Rozhled z vrcholku Wildkogelu je na vysoké Taury, oblast Velkého Zvonu, Venedigru, na Zillertalské, Stubaiské Alpy, Wetterstein a Karwendel, Císařské horstvo, Velký Rettenstein, Kamenné moře a Hochkönig. Rakouská sekce Alpenvereinu upravila lyžařské cesty na Oberland a Kitzbühlskou chatu a nově je označila. Terén Wildkogelu není nebezpečný a obtížný.

Německé mistrovství v lyžaření a bobu ve Schreiberhau. Od 8.—9. ledna 1932 budou se konati ve Schreiberhau, středisku zimního sportu v Krkonoších, mistrovské závody v bobu a od 12.—15. února mistrovské závody lyžařské. Závodů zúčastní se zahraniční mužstvo ze Švýcar, Polska, Československa a Norska. Pro závody ve skoku postavil Schreiberhau nový můstek v Himmelsgrundu, ležícím ve výši 880 m nad mořem mezi boudou Zackelfall a Gebertovou. Nejedná se o rekordní, nýbrž o ideální můstek, zkonstruovaný podle návrhu odborníka C. J. Luthera na základě jeho dlouholetých zkušeností, který bude vyhovovat pokud možno všem poměrům sněhovým. Bude opatřen třemi nájezdy, odpovídajícími stávajícím poměrům sněhovým. Místo odskoku bude rámovatí monumentální brána, novinka to, která je sice sportovně bezvýznamná, jež však poskytne krásný pohled divákům.

Mistrovství v bobu, jež budou prováděna na závodní dráze se známou S-zatáčkou, za vedení spolku »Berliner

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ

nejnovějších vzorů i šířek, vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ

Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII



Schlittschuhklub«, mají býti poslední zkouškou před zimní olympiádou v Lake Placid (USA). V nastávající zimě budou německá mistrovství v bobu po prvé mezinárodního rázu. Lze počítati s tím, že všechna mužstva evropských národů, která se zúčastní zimní olympiády v Lake Placidu, sjedou se na poslední dostaveníčko do Schreiberhau.

Dne 22. října t. r. ustavil se »Vočkolýžařský klub« Praha, který do svého znaku převzal tradiční vočko z dob, kdy členové byli v lyžařském odboru 21. odd. svazu skautů RČS., který byl zrušen. Doufáme, že se shledáme s členy a dorostem tohoto klubu na závodech již tuto zimní sezonu.

Kalendář Polska v zimní sezoně. Polsko bude v letošní zimní sezoně dějištěm mnoha významných událostí. Nejbohatší program mají polští sportovci v lednu. Oficiálním zahájením bude otevření zimního stadionu v Zakopaném.

V lednu budou uspořádány hned 1. I. závody ve skocích ve Visle. 1. až 6. ledna bude vybojován v Krynici hokejový turnaj za účasti 6 národů. Zatím co v Zakopaném bude se 2. a 3. ledna konati soutěž v krasobruslení, vykazuje kalendář 3. ledna ve Vilně lyžařské závody v rámci otevření chaty Ancuty. 6. ledna koná se v Zakopaném velký závod ve skoku na lyžích a 9.—10. mezinárodní motocyklový závod na zimním stadiu. Ve Lvově bude uspořádán 10. ledna rozestavný závod na 5×10 km a 24. I. soutěž ve skocích. V Zakopaném bude vybojován 15.—16. ledna hokejový turnaj a zároveň lyžařské závody, které vyvrcholí 23. I. překážkovým závodem o pohár Makuszyńského.

Z dalších závodů nutno jmenovati: 31. ledna až 2. února v Zakopaném hokejový turnaj, 31. ledna až 2. února hokejový turnaj ve Visle 6.—7. února: ve Varšavě mistrovství Polska v rychlobruslení pánů, dam a dvojic. 7. února Lvov: závody ve skocích, 7.—8. Krynice: mezin. sáňkářské závody. 12.—14. února budou ve Vilně, Visle a Krynici okrskové lyžařské závody. 13.—14. bude vybojováno v Zakopaném mistrovství Polska v krasobruslení. 20.—21. dojde v Zakopaném k prvému footballovému turnaji na sněhu a 21. ve Lvově k lyžařskému vytrvalostnímu závodu na 30 km. 21. bude se ve Vilně konati lyžařský závod Litva—Polsko a 26.—29. v Zakopaném mezinárodní lyžařské mistrovství Polska. Prvý den jest na programu závod sjezdový, druhý den závod na 18 km, 28. soutěž ve skocích a v závodě sdruženém a poslední den lyžařský vytrvalostní závod na 50 km.

V březnu bude 4.—6. v Katovicích hokejový turnaj o mistrovství Polska. Z dalších význačnějších závodů sluší jmenovati lyžařské armádní závody 5.—6. ve Worochtě a 29. v Zakopaném závody ve slalomu.

Výstraha turistům-lyžařům. Klub čs. turistů postavením Štefánikovy chaty na Ďumbieru (1743 m n. m.) získal si nemalých zásluh nejen o zvýšení turistiky letní, ale i lyžařství v Nizkých Tatrách. Zřízením pak chaty pod Chabencem získána bude důležitá spoj pro hřebenní turu po Nizkých Tatrách, která bude beze sporu jednou z nej-

ideálnějších a nejvyhledávanějších, neboť pohádkové výhledy na Vysoké Tatry, Lipt. Hole, Fatru, Královu Holu, Pohroní a Pováží, krasový terén doliny Svatojánské, Demänovské, Choč a daleko široko do všech údolí, jest za letních i zimních slunečných dnů jedinečný. Štefánikova chata byla postavena pod vrcholem Ďumbieru (2045) na Sedle pod Gapelem, takřka uprostřed Slovenska, v horách tak krásných, že se stala cílem a magnetem většiny našich turistů a lyžařů. Bohužel, zájem ten ztrpčován jest povážlivými nehodami, které svědčí o tom, že naši lyžaři nemají náležitých vědomostí o povětrnostních poruchách a nebezpečí, kterými dovede Ďumbier cestu a stoupání k chatě jak náleží ztížit. Poslední případ, kdy na Nový rok na Králičce ztroskotala 7členná výprava lyžařů z Prahy, nás nutí k tomu, abychom všem turistům-lyžařům, kteří mají v programu navštívit Štefánikovu chatu na Ďumbieru, dali výstrahu a zároveň ponaučení: Turisté-lyžaři, bez dokonalé znalosti terénu, nevydávejte se na cestu k chatě z Vyšné Bócy bez vůdce. Nejpohodlnější a nejschůdnější cesta jest ze stanice Podturně Svatojánskou dolinou. Výstup trvá 6—7 hod. Proti nehodám a povětrnosti buďte náležitě zabezpečeni! Na cestě z Vyšné Bócy přes Králičku každá výprava bez vůdce při mlze a fujačice a neznalosti okolí ztroskotá a bloudí. Nájemce chaty R. Petrla, p. Lipt. Sv. Ján, vyšle každému vstříc vůdce. Chata jest po celý rok obhospodařována a náležitě vybavena.

Lyžařský dres není lyžařská rukavice, kterou koupíte v každém obchodě v stejně vyhovující jakosti. Lyžařský dres žádá individualnost velmi rozložitou, během-li (jak je nutno) v úvahu nejen stáří, pohlaví, ale i proporční soustavu. Mimo základních znaků, které každý dobrý lyžařský oblek musí mít, je zde řada zvláštností, které žádá každá osobnost. Vyhověti individuálně a neporušiti charakter sportovní lyžařského dresu je zvláště u obleků dámských uměním, jehož dosáhla významná firma sportovního oblékání J. Eiselt, clothing for ladies and gentlemen, Praha I., Národní tř. č. 37, v známém domě Platýz. V účelných obchodních místnostech tohoto závodu shledáte se s překvapujícím výběrem látek od standardních do výlučných novinek světové značky Burberry v nových stříbrně šedých, modrošedých a lahově zelených odstínech. Náhodně asistovali jsme zkoušce ve zvláštní zkušební místnosti s elegantními kojemi. Zkoušený Lumberjack dres z angl. Solaxu praktické šedé barvy spojoval s naprostou účelností i vzácnou ladností, pro dámy tak důležitou, a pro zmíněnou firmu typickou. Chcete-li i Vy, milostivá, býti oblečena tak, jak žádá sněžný sport a současně býti elegantní, navštivte tento speciální závod ve středu města. *kk.*

Jste-li unaveni duševní anebo fyzickou prací, vykonejte řádnou masáž těla. Nejúčinnější masáž jest nezředenou francovkou Alpa. Touto masáží zlepši se oběh krve, zesílí svaly a vzpruží nervy. Poradte se se svým lékařem a on Vám jistě masáž Alpou doporučí.



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M

**Bailony - Baumann
Brno**

K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

ČALOUNICKÉ DÍLNY

pro zařizování bytů
a veřejných místností,
klubovky, lůžková
křesla a lůžkové
pohovky. Polštářová
a pohodlná lůžka
vyrábí

VÁCLAV KOZA
čalounictví
PRAHA II., U TECHNIKY 310

● K A M N A H O R Y ? ●

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT
Městanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:
VOSECKÁ BOUDA **HOTEL HERČÍK HARRACHOV**
Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.
JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ . . . TEKOUCÍ VODA
TELEFON NOVÝ SVĚT Č. 6. (Stálá tel. služba)

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně.
Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m. — Telefon č. 3.

Krásný lyžařský terén pro začátečníky i pokročilé. 20 topitelných pokojů, koupelny, výborná kuchyně, prazdroj, autogaráže — vlastní povoz na požádání.

STANICE DRÁHY VRCHLABÍ NEBO JILEMNICE.

HOTEL „LOUDA“

JABLONEC nad JIZ.

upozorňuje na výborný lyžařský terén, dobré, levné ubytování a stravování. Stanice Svazu lyžařů RČS.

CVIČITEL V JÍZDĚ NA LYŽÍCH K DISPOZICI
20 pokojů Telefon 7

DOPORUČUJE SE **„LABSKÁ BOUDA“** KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „BREMEN“ VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

Nádražní restaurace na pohraničním nádraží

v Žel. Rudě. J. BÖHM, nájemce.

Oblíbené zakončení nejvděčnějších lyžařských tur v úseku železnorudském.
Hostinské pokoje. Ceny mírné. Obsluha vzorná.

GRAND HOTEL TANVALD ŠUMBURK n./DĚS.

Prvotřídně zařízený, teplá a studená voda, výborná kuchyně, levné pokoje. Pro sportovce 10% sleva. Pro delší ubytování výhodné ceny. O přízeň prosí C. PECHÁČEK, hotelier.

Sokolská bouda na Černé Hoře v Krkonoších

1300 m nad mořem u horní stanice lanové dráhy — telefon Janské Lázně 44. Nejrychleji dosažitelný český prvotřídní horský hotel na hřebenech. Vzorná obsluha — výborná kuchyně — ceny mírné. Spolkovým kursům lyžařským značné slevy.

Tippeltova bouda, největší a nejkrásnější bouda ve východních Krkonoších.

1100 m n. mořem
Pomezí boudy.

Veškeré pohodlí — 70 pokojů, — appartement. Telefon: Dolní Malá Úpa 1.

Autobusové spojení k Mohornovu mlýnu. Stanice dráhy: Svoboda — Janské Lázně.

HOTEL GRÜNBACH, PECE V KRKONOŠÍCH

doporučuje svých 24 pokojů s ústředním topením, teplou a studenou vodou, elektrickým světlem, k delšímu i kratšímu pobytu.
Autogaráže — lázně. Telefon Pece č. 5.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁNKY - VOSKY - VÝZBROJ



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

LYŽE, saně, vázání HOLE

v nejlepším provedení,
chrán. známka „ROZVOJ“, vyrábí a dodává

JOSEF NÁDVORNÍK,

výrobce sport. potřeb

NOVÁ PAKA

Stolní tennis.

Stolní kriket.

LYŽE

ZÁVODNÍ I TUROVÉ
nejnovějších vzorů i šířek, vyrábí firma

BŘÍ SLONKOVÉ

Nové Město na Moravě

Telefon
číslo 32

Ceníky zdarma. — Klubům sleva

**KDO PĚSTUJE ZIMNÍ
SPORTY**

neměl by nikdy zapomenouti, že
po každém sportovním výkonu
je

ALPA

francovka s mentholem

výborným prostředkem k masáži
pokožky a hlavně oněch míst,
která jsou chladnu nejvíce vy-
dávana na pospas. Po takové
masáži rozhoší se po celém
těle příjemné teplo — zima i ú-
nava zmizí. I lékař zná velmi
dobře tento účinek Alpy.

Dobrý sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

Každý zkušený lyžař volí jen to nejlepší z nejlepšího,
volí proto jen

„SWEDRUPIT“

à Kč 2.—, à Kč 5.— vosk na lyže a

„NANSENIN“

à Kč 10.—

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto
nepromokavou. Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti
v každé drogerii a sportovním závodě

Vyrábí velkodrogerie MILDE a RÖSSLER, Praha II. Štěpánská 18.

Při větších objednávkách sleva.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

LYŽAŘSTVÍ

BRUSLAŘSTVÍ

HOCKEY

SÁŇKAŘSTVÍ

ALPISMUS

TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA. Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XXI.

ÚNOR 1932.

ČÍSLO 5.

Zprávy Svazu lyžařů.

III. schůze pracovního výboru Svazu lyžařů konala se za předsednictví gen. Pečírky dne 8. ledna v sekretariátu. Schůze této zúčastnili se též za Čsl. olympijský výbor předseda Dr. Gruss a jednatel Jílek. Větší část schůze zabrala debata o obeslání III. Zimní olympiady v Lake Placid a resumé znělo takto: Svaz lyžařů vyšle do Ameriky 4 závodníky, a to: Bartoně, Šimůnka, Jar. Feistauera a Cífků. — Na žádost jugoslávského zimsko-sportski-ho savezu, aby vyslal Svaz lyžařů instruktora skoku, bylo usneseno vyzvati závodníka Pecha, aby funkci tuto přijal. — Jednáno o změně termínu našeho svazového mistrovství a usneseno pověřiti provedením toho závodu místonáčelníka I. Komárka. — V záležitosti lyžařského utkání Československo—Polsko usneseno, že závod ponese název «Lyžařské závody Slovanského lyžařstva», a uspořádáním pověřena Bezkydská župa Svazu lyžařů. Ve výboru závodů zasedati bude za Svaz lyžařů místopředseda A. Wecker a náčelník Bezkydské župy Ing. Sekanina a jako náhradník Dr. Finger. Dále usneseno, že Bezkydská župa uhradí všechny výlohy spojené s pořádáním závodů, jakož i výlohy spojené s vysláním závodníků a jejich pobytem na Radhošti. Z případného zisku obdrží Svaz lyžařů 20%. — Usneseno nevysílati k závodům F. I. S. ve sjezdu a slalomu pořádaným v Cortina D'Ampezzo ani závodníky, ani zástupce, jelikož tyto závody kolidují s termínem našich závodů mistrovských. — Pokud se týče případného obeslání závodu ve skoku v Ponte di Legno, usneseno dotázati se nejprve italského lyžařského svazu, zda tyto závody konají se pod jeho patronací a pak teprve bude rozhodnuto o event. vyslání závodníků. — Dorosteneckému odboru bylo usneseno povolit částečnou částku do výše 5000 Kč na zakoupení lyží pro dorost. — Vzat na vědomí referát o přípravném traininku o vánocích v Harrachově. — Pražské župě povolena částka 400 Kč na úhradu výdajů spojených s pořádáním dorosteneckého kursu, pořádaného v roce 1930-31. — Pražská župa Svazu lyžařů podala žádost o svěření závodu o pohár kongresového můstku.

Usneseno vyzvati župu, aby učinila nabídku, za jakých podmínek by přejala župa pořádání závodu. — Na plakety pro závod o přebor dorostu — memoriál Dr. Synáčka — usneseno povolit částečnou částku do 500 Kč.

VI. schůze náčelnictva T. S. konala se dne 20. ledna za předsednictví J. Komárka. Jednáno o vyslání instruktora do Jugoslavie, dále probrán podrobný program mistrovských závodů v Harrachově. Vzhledem k nejistým poměrům sněhovým usneseno, aby bylo do neděle večer, t. j. 31. I., rozhodnuto, zda mistrovství má býti případně odročeno. Pak na návrh předsedy cvičitelského odboru jmenování byli tito zkušební komisaři: V župě pražské: Bárta, inž. Jauris, Komárek, Krňoul, Dr. Moser, Zadák, inž. Zástěra, Dr. Procházka, inž. Příbyl. Západočeská župa: N. Lang, R. Lang, Profes. župa Jesenická: Plasgura, Staněk. Župa Krkonošská: Ing. Pilnáček, Šádek, Panoušek, Pilnáček ml. — Předseda dorosteneckého odboru oznamuje, že závod o Synáčkův memoriál se odkládá na neurčito. Pro župní dorostenecký kurs ve Studené (Krkonošská župa) doporučuje se povolit částečnou částku 100 Kč na den a doporučuje se uspořádati alespoň 4.—5. den kurs. Schváleno rozdělení lyží mladší. L. O. S. K. Slavia žádá o kolaudaci můstku v Senohrabech.

Vybírání vkladu při lyžařských závodech. Podle usnesení schůze náčelnictva T. S. ze dne 4. ledna 1932, jsou všichni členové Svazu lyžařů i župy povinni při pořádání všech lyžařských závodů v letošním zimním období vybírat vklad Kč 1— od každého závodníka ve prospěch Zimní olympiady. Po skončených závodech zašlou pak vybranou částku zároveň s povinným hlášením o závodech Svazu lyžařů.

Prohlídka lyžařských můstků. V důsledku rozhodnutí schůze náčelnictva T. S. ze dne 4. ledna 1932, musí každý nový můstek neb nově přestavený býti před otevřením prohlédnut komisí T. S. Členové Svazu lyžařů jsou povinni včas o tuto kolaudaci můstku T. S. požádati.

*Na velké cestě do USA.**(For you only!)*

Dobry začátek, všechno dobré. A tak jsme začali skvělým banketem, onoho památného večera 12. ledna 1932, kdy vyvrcholení vyčerpávajících příprav znamenalo první oddech pro svazové pohlavary, jichž práci nemožno oceniti několika jalovými slovy uznání. Kdo prodělal přípravu k velkým zájezdům svazových závodníků do ciziny, ví, co ta slova znamenají. Příslušným svazovým funkcionářům a úřednictvu kanceláře praská v hlavě jako v indukčním konduktoru. Bedny nezbytných závodních potřeb a zavazadel se hromadí ve svazové kanceláři, závodníci přejímají výstroj, Jarolímek prachy atd.

Letos prožíváme vzrušení největší. Připravujeme se na výboj o jakém se nám dosud nikdy nezdálo. Máme ukázati celému světu svoji kvalitu a schopnost. Výkony našich závodníků mají se státi radostným poselstvím celému národu a všem jeho příslušníkům v cizině. Miliony srdcí našich příslušníků ve Spojených státech radostně sleduje naše přípravu a těší se na zprávy o úspěších našich hochů, kteří mají ukázati všechny své mužné cnosti za poměrů nejhorších, za nejnemožnějších handicapů a obětí, jež zplodí daleká pouť po moři a cizí prostředí.

Šťastně jsme začali banketem a Jarolímek a hoši slyšeli pěkná slova pana Dr. Pečírky, od srdce k srdcím jdoucí.

Proslovy předsedy Pilnáčka, předsedy Olymp. výboru Dr. Grusse atd. zněly slavněji, než bývá obvyklo za podobných příležitostí.

Příkazy, vzkazy a přání se hrnou na mou ubohou hlavu. Dozvídám se spoustu věcí a slyším tisíce rad. Lidé mi tisknou nejen ruku, ale i pašují do kapes dopisy. Inž. Jílek dává objemný spis pro Dr. Hrubana a Nekolného. Dr. Procházka mi dává zlaté rady o Vasanu, Nautisanu a jiných prostředcích, jež nás mají chrániti před mořskou nemocí. Připomíná mi dobrá napomenutí pana Tkadlece z Plzně o pití v zemi prohibice, kde každá sklenice piva

nebo lihovin může přivoditi těžké poškození žaludeční činnosti, ba i smrt. Stejně podezřelá věc jako návštěva opiových brlohů a jiných new-yorských zvláštností, kam jsou s oblibou zatahováni cizinci. — —

Banket skončen v náladě co nejradostnější. S klidným srdcem uléháme k poslednímu spánku (před cestou) v milované vlasti. Hoši spali v Monopolu, podle výroku Feistauera, »jako když je do vody hodí.«

Středa, den odjezdu.

Všichni vstali tak časně, že o 8. hod. byli již ve svazové kanceláři. Jarolímek, hoši, já a bratr přejímáme poslední cestovní dispoice od Krňoula a Macháčka. Den bude perný. Hned z rána: Nord deutscher Lloyd, americký konsulat, návštěva u krejčího atd. Šimůnek nemá kalhoty v pořádku, bratrovi praskl parádní kožený kufr (bohudík vypůjčený). Legitimace se podpisují. Hoši naříkají na různé věci. Krňoul se táže, komu schází čepice atd.

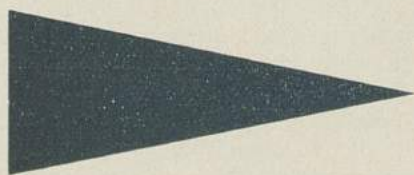
V Severoněmeckém Lloyd vyřizujeme potřebné formality, obvyklé před námořními cestami. Na americkém konsulátě, nedaleko Masarykova nádraží, zdá se nám, že počínáme vdechovati americký vzduch v rozsáhlých, prostranných místnostech, respekt vzbuzujících. V poledne obědvali hoši klidně v Monopolu v dobré, ale trochu stísněné náladě, jež vyvolává očekávání nejistých věcí budoucích.

Loučení s Prahou a vlastí.

Bylo srdečné, zúčastnilo se ho na sta osob, již nalezly v běhu denní práce čas pozdraviti a povzbuditi naše hochy před úkolem, který až dosud je ojedinelý v dějinách našeho lyžařství. Po oficiálních proslovech a za nadšeného pozdravného volání opustila naše výprava Prahu a vlast, aby nastoupila dalekou cestu.

NEJSPOKOJENĚJŠÍ LYŽAŘKA A LYŽAŘ

v dresu podle míry od fy

**J. EISELT, PRAHA I.**

Národní třída 37.

Telefon 286-61

clothing for ladies and gentlemen

VLASTNÍ MODELY

BURBERRY LÁTKY - SPECIEL. PODŠÍVKY

Příchod do Brém. Pamětihodnosti města.
Uvítací banket. Poslední s Bohem Evropě.
Vše zdrávo.

Bremen, 14. ledna 1932.

Cesta z Prahy do Bremen odehrála se přesně podle plánu. Sem jsme dorazili asi o 6. hod. ranní. Hned na nádraží nás uchvátila mocná organizační ruka Severoněmeckého Lloydů, jež nám dala k dispozici svého úředníka p. Stejskala. Vše šlo jak na drátku: obstarání velkých i malých zavazadel, přivolání aut — a náhle byli jsme u bělostného stolu hotelu Amerika (jenž patří též výše uvedené lodní společnosti) — při opulentní snídani. Naši hoši se představili novému prostředí co nejvýhodněji, zdolavše nejen vše připravené, ale i mnohá nově donesená jídla. O 7. hod. ranní uložili jsme se na lůžka. Z objetí Morfeova nás probudil zlatý slunce svit asi o 10. hod. První cesta — na náš konsulát, kde nás upřímně pozdravil náš konsul p. Skarnitzel. Od něho dozvěděli jsme se, že čl. kolonie v Brémách je dosti četná, asi 3000 duší, má vlastní školu s českým učitelem, různé spolky atd. Odpůldne jsme věnovali prohlídce města, jež má něco přes 300.000 obyvatel, četný průmysl, znamenitý obchod a velkorýse založený přístav. Vnitřní město je na starožitné i nové stavby a pomníky přebohaté. Jako zlatý hřeb ukázána nám

Bednářská ulička,

německy zvaná »Böttcherstraße«. Učinila na nás nezapomenutelný dojem, a bylo by hříchem se o ní nezmíniti. Srdcem města, Rolandovým náměstím se do ní vchází. Vnímavý člověk cítí, jak se zde snivě zastavila uplynulá století. Spěšné tempo moderního dneška chvátá kolem, nemohouc ji ohroziti. Je příliš úzká, než aby vůz či auto mohlo do ní vniknouti. Představte si úzkou, jen asi 3 m širokou uličku, jejíž pravá strana je stavěná v prastarém stylu a levá v nejmodernějším. Vše z červených cihel, jako většina domů vnitřního, starého města. Ulička byla přestavěna v době nejnovější. Je kuriozitou v každém ohledu. Má jediného vlastníka, je jím obrovský boháč gen. konsul Dr. Roselius, zakladatel světoznámých továren na kávu Haag. Jeho ohromné tvůrčí schopnosti, zmnohonásobené štábem tisíců umělců a řemeslníků, vytvořili dílo, před nímž se nutno s respektem pokloniti. Pravá strana uličky je věnována uměleckému maloprůmyslu, levá strana, ve své modernosti do zdánlivých nemožností jdoucí, mně učarovala. Skládá se ze dvou domů, jež jsou sídlem velkorýseho

Brémského klubu.

Prvý dům se nazývá Dům Haag, druhý dům Robinsona Grusoe. Oba skrývají v sobě nesčetné místnosti pro po-

třeby klubového života co nejrozmanitějšího, tedy i sportovního. Nyní jsme u jádra věci. Bremer Klub vlastní nejen společenské místnosti nejrozmanitějšího druhu, ale celou řadu sportovních vymožeností, o níž se nám ani nezdá. Přečasnou částí Haagského domu jsou dvě prostranné tělocvičny, téměř dýšící účelností. Jedna pro ženy, jiná pro muže. Ženská je v nejvyšším patře, kamž jsme byli vytaženi výtahem. Nad bezvadnými palubovými parketami klene se obrovská, téměř chrámová kopule z jásavých barev masivních skelných tabulek. Síně je určena nejen pro tělocvik, ale hlavně pro rytmický tanec. Našli jsme v ní právě cvičící děvčata na kolečkových bruslích — dvoukolečkových! Mužská tělocvična je co nejmoderněji zařízena. Nářadí je ukryto ve skříní zdi. V její blízkosti jsou sály vědeckého výzkumu tělovýchovy, přístroje, jimiž možno měřiti a kontrolovati veškeré orgány těla před, při a po tělocvičném výkonu. Abych neunavoval, jsou to přístroje, jichž chudičké začátky jsme viděli na tělovýchovné výstavě v Pardubicích.

Naši závodníci s nevšedním zájmem dali si vysvětliti přístroje. Jeden z těchto se jim zvláště zamlouval, byl to

přístroj 15.000 krát zesilující tlukot srdce.

V malé výzkumné kapli poslechli jsme si Bartoňovo srdce bušící jako kovový zvon. O této věci a o tuctech podobných, bylo by možno napsati knihu. Nutno spěchati dále: do koupelen, masáží, lékařských vyšetřovacích kabin, lůžkových oddělení pro zotavení cvičenců atd. Druhý dům vznešeného Brémského klubu, jež má roční příspěvek 100 Marek (zápisné právě takové), nazývá se

dům Robinsona Grusoe,

jež byl rodákem brémským. V přijímací hale tohoto rozkošného společenského domu jsou nádherné, barevné dřevoryty, znázorňující život a největší dobrodružství Robinsona. Nikdo se nemůže ubrániti vzpomínkám na den

svého mládí, kdy toužil státi se následníkem tohoto ideálu našich klukovských let. — Spějeme dále — společenskými sály určenými tanci, konferencím, kulečnickým sáním, hernám. Vše je vybaveno a ozdobeno tak umělecky a zajímavě, že z úžasu nevycházíte. Nutno dále spěti: do místností přízemních, určených propagací společnosti »Kávy Haag«. Jak skvěle je vyřešena myšlenka zachycení pozornosti cizincovy pro obchodní účel — pro

získání konsumenta světového výrobku. Zde by se mohli učiti naši výrobci (již počítati chtějí s vývozem).

Propagační oddělení ukazuje na tuctech příkladů neblahý vliv kofeinu na orgány těla, srdce, plic, jater, kloubů atd. Vše znázorněno obrazně, figurálně, schematicky

SKVĚLÝCH FOTOGRAFICKÝCH OBRÁZKŮ

docílíte dnes již s levným přístrojem a vysoce citlivým materiálem. — Používejte **Color Braun** desek 23° Sch. a **Color Supra** svítkových a plochých filmů 23° Sch. — Výchradní zastoupení pro Č. S. R.

FOTO WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26.

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8.

atd. Naše napětí pozornosti se uvolňuje srdečným smíchem, když jeden z našich bodrých krkonošských hochů po všech výkladech našich ochotných hostitelů a průvodců ponuře prohlašuje, že nikdy nebude pít »kafe Háak«!

Banket na uvítání německých účastníků zimní Olympiády a nás v »zlatém sále« v domě Haag.

Již z předběžných zpráv do Prahy přišedších našemu Olymp. výboru, jsme o tomto pozvání byli informováni. Hostiteli byly Severoněmecký Lloyd a Akc. společnost Kaffee Haag. 70hlavé vybrané společnosti předáků brémské společnosti a senátu brémského svobodného města, předsedal prezident Německého olympijského výboru Leewald, spolu s gen. ředitelem Lloydovy společnosti. Úžasná srdečnost přijetí našeho olympijského mužstva spolu s německým bobsleyovým mužstvem nás ohromně překvapila. Pánové z německého olympijského výboru byli dokonale informováni a zahanbovali nás spoustou pozorností. Velkorysé přijetí zakončeno bylo srdečným rozloučením s přáním úspěchů na poli olympijského boje v Lake Placid. Věrní svým úkolům, rozloučili jsme se jako první, by naši závodníci konečně došli zaslouženého odpočinku.

Den odjezdu.

Ráno 15. ledna 1932.

Konečně! Dny hodin našeho pobytu v Evropě jsou lehce spočítatelné na prstech jedné ruky. Blíží se okamžik ojedinělý v historii svazových zájezdů. V době nejbližších dopoledních hodin opustíme kontinent, jenž až dosud byl nám předurčen. Hoši vstávají asi kol osmé hodiny. Balí zavazadla, vtipkují a jsou plni radostného očekávání. V 9:35 odvezou nás auta na nádraží, do přístavu pojedem vlakem ¾ hodiny. Bremerhaven je vzdálen odtud 80 km! Domov nejbližších dnů, překrásná loď Evropa očekává nás nedočkavou vibrací obrovských strojů, jež nás dopraví tam, kde z nás nikdo dosud nebyl. Neurčitá Kolumbova touha zmocňuje se našich srdcí, spěcháme, by vše bylo připraveno na dalekou cestu. Loučíme se s útulným hotelem Amerika a vši péčí, jež krok za krokem sledovala naše kroky.

Na palubě Evropy.

Brémy, 15. ledna 1932.

Jásavě slunný, svěží den povstal z pochmurného jitra. Cesta z nádraží v tramvaji. Náš konsul přišel se rozloučiti nejsrdečnějším způsobem. V 9:45 odjezd zvláštním vlakem do Bremerhavenu (2. třídou). Konečně v přístavním molu. Ruch a šum přístavního prostředí rozptyluje naši pozornost. Oči neví, kam by dříve hleděti měly. Celý rozhled zabírá oceánský kolos Evropa, jež se má stát domovem pro nejbližší dny. Vlajky se třepotají ostrou brázdou. Moře melancholicky šumí. Dálavy zamženy. Prší. Všichni majitelé fotoaparátů vztekale fotografují. Hudba hraje veselé pochody na uvítání. Oba obrovské, hnědé komíny oválových průřezů chrlí hnědý dým, spalováním oleje vzniklý; loď je poháněna jen olejem, ne uhlím. Proto je vše čistší, bez sazí. Nekonečný pás dopravuje zavazadla na palubu. Procházíme frontou vrčících kinoaparátů a po vodorovném, pohodlném můstku do břicha Evropy. Útroby lodi se nezřetelně zachvívají hučením obrovských strojů, jež jsou někde hluboko pod námi. Po stranách vstupní chodby jsou seřazeni stewardi, uctivě se klonící.

Zvláštní pozorností Severoněm. Lloydů jsme pozváni k malému lunchi ke kapitánovi, jenž má titul kommodore, t. j. velitel loďstva celé společnosti, jsa nejstarším kapitánem N. Lloydů.

U kommodore Johnsen a.

Nekonečně putování spleť uliček. Procházíme druhou a první třídou, kde luxus se do nemožnosti stupňuje. V předsíni kap. kajuty odkládáme pláště a jsme předpuštěni do soukr. kapitánova bytu. Kommodore je statný padesátník růžově kvetoucí tváře a bílých licousů. Je o všem dobře informován, přeje nám i bobovému mužstvu nejlepší úspěchy. Mluví se o přelavbě. Soudí, že počasí je stejné jako bylo v uplynulém týdnu, kdy se právě vrátil z New Yorku. Bylo značně větrné po celou přelavbu. Po malém zákusku s bouillonem nás roztomile propouští.

Filmování čes. mužstva. Pozorujeme poslední přípravy k odplutí a let našich beden, jež váží asi 200 kg, jak

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

VÁZÁNÍ - HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
SÁŇKY



TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. ● JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Geníky zdarma.
Klubům sleva.



pohádkově jsou unášeny obrovským jeřábem gigantické síly a obrovských rozměrů.

Ostrý signál trubky pro odchod návštěvníků lodi. Zakončuji dopis a dávám srdečné s Bohem a na shledanou Vám všem.
N. L.

Southampton, 16. ledna 1932.

Počátek naší námořnické kariéry byl nevalný. Čím více jsme se vzdalovali pobřeží, tím menší dušičku jsme měli. Zprvu se nám zdálo, že loď jede příliš rychle a vše se příliš třese vibrací strojů. Okna drnčí, sklenice cinkají, ale brzy jsme si na vše zvykli.

Co dělají naši hoši? Vše se zájmem pozorují. Procházejí se na velkých palubních ochozech. K večeru hrají bridge a píšou dopisy časopisům nebo svým známým. Prvou noc na lodi ztrávili všichni dosti dobře, ač třesení celé zádi je značné. Strojírny jsou na zádi tedy přímo pod námi, pod turistickou třídou.

Teprve dnes se začínáme řádně seznamovati s mocným »panem Oceánem«. Včera, pokud jsme byli v pobřežních vodách, byl jaksi ostýchavý, ale dnes se nám představil dosti bezohledně. Sedězelená, nekonečná jeho plocha, dme se vlnami úctyhodných rozměrů. Hřebeny vln jsou zdobené bílou pěnou, jež bíhající vítr rozmetává v pršky bělostného prachu. Nejkrásnější pohled na moře je na zádi, kde vody se téměř vaří, drceny jsouce čtyřmi neviditelnými šrouby obrovských rozměrů.

Dnes v sobotu dopoledne projíždíme neklidným Kanálem La Manche. Vzdušné moře počíná lodí silně houpat. Díky sugestivnímu braní pilulek a dobrému zdravotnímu stavu mužstva jest vše zdrávo. Nyní jsme se

na lodi již trochu okoukali, počínáme se seznamovati s jejími zařízeními a vymoženostmi. Volné chvíle — a těch je dosti — věnujeme různým palubním hrám zručnosti, ping-pongu, házením gumových buchet na číslovaná pole atd.

O 10. hod. objevilo se na obzoru ploché pobřeží Anglie. »Europa« mění kurs, t. j. směr, a pomalu míří do zátoky southamptonské, chráněné mohutným ostrovem Waitem. Pobřeží je poseto budovami a jeřáby všech druhů. Před vjezdem do přístavu setkáváme se s anglickým křižníkem, až po zuby hrozivě ozbrojeným. Lodní stroje se zastavují a příjemný klid se rozhošťuje v našem prostředí. Blížící se parník předává nám poštu a dvě auta, jež zdvihnou jeřáby jako malé hračky a opatrně postaví »na všechny čtyři nohy« na palubu. Nastalého klidu používáme ku psaní těchto memoárů. Kdoví, jak bude odpůdné.

Jak jsem se dozvěděl od hlavního stewarda, jeli na »Europě« před 14 dny Norové, v počtu asi 20 osob; jeli třetí třídou, jež je mnohem příjemnější druhá na této trati, ježto je v první čtvrtině lodi, kde vládne úplný klid, strojovny a příšerný hukot z nich vycházející je údělem turistické třídy na zádi.

»Europa«, jedna z nejrychlejších lodí světa našim domovem.

Nyní, když jsme se tak trochu uklidnili a smířili s novým prostředím, přichází doba vhodná k důkladnější prohlídce této zázračné lodi, jež je dnes bez konkurence. Vystavěna byla r. 1926 z příkazu Severoněmeckého Lloydů u proslulé loďařské společnosti Blohm a Voss

rudolf eichler



lyžařské potřeby
dílny oprav a montáží
praha VII., belcrediho 45
telefon 724-6-9 telefon 724-9-6

KOŽNÍ BALSÁM



KOŽNÍ BALSÁM
Eg-Gü
KONSERVOVACÍ OLEJ
sorbující práškovou směs kyseliny
i sportovní obuv, které se silně
nepromokávají a jejich trvanlivost
se zvyšuje.

**ZDVOJNÁSOBÍ
TRVANLIVOST
SPORTOVNÍ
OBUVI.**



TUK NA KŮŽI
Eg-Gü
v tubě
na sportovní obuv
Nejemnější
Nejemnější kůži IMPREGNUJÍCÍ
Na sportovní a pracovní obuv, kamaše,
každé oděvy, seda, řemeny atd.

**OBDRŽÍTE
VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.**

v Brémách. Teprve za čtyři roky byla dokončena. Byla předem určena pro spojení se Spojenými státy v době co nejkratší. Při první pokusné plavbě docílila rychlosti 27.67 mil za hod. Vedením lodi pověřen vynikající odborník kommodore Johnsen, jemuž podřízeno jest mužstvo čítající 990 hlav, dělicí se na: 110 námořníků, 170 strojníků, 20 správců, 170 kuchařů, 430 stewardů a 90 osob různého jiného určení. V r. 1930 nastoupila »Europa« první jízdu do Ameriky, rychlostí 28 mil (anglických, t. j. asi $\times 1.8$ km) za hodinu. Podařilo se zdolatí přejezd v rekordní době 4 dnů, 17 hod. a 6 minut, tím získala »Europa« mezinárodní trofej

»modrou stuhu«,

t. j. klasifikaci nejrychlejší lodi světa. »Bremen« a »Columbus« jsou sesterské lodi Sev. Lloydů, ale »Europa« je v každém směru předčí. Výstavbou tohoto tria nejmodernějších a nejrychlejších lodí stal se Sev. Lloyd podnikem přeplavby bez konkurence. Nároční Američané a Angličané dávají zvláště »Europě« přednost před loděmi své vlasti.

Některé zajímavé podrobnosti technického rázu:

»Europa« má tonáž bezmála 50.000 reg. tun. Délku 285 m, šířku 31 m, výši 27 m. Dva oválové komíny jsou 17 m vysoké. Stožáry 73 m (nad hladinou moře). Tři kotvy, z nichž každá váží 15.700 kg, jsou obrovských rozměrů. Kotevní řetězy 620 m dlouhé váží 136.000 kg. Trup lodi je ocelový, váží 23 milionů kg. Celá loď před naložením váží 43 mil. kg. Se zatížením váží loď 56 mil. kg (t. j. s nákladem topného oleje, kotelní vody, pitné a užitkové vody, potravinami, zavazadly, poštou atd.). Nemalou důležitost mají lodní chladicí a zimotvorná zařízení ke konservování potravin s hodinovou kapacitou 400.000 tepelných kalorií. Elektrická centrála mohla by zásobiti světelnou energií celé město velikosti Lübecku nebo Plzně, tato pohání také 420 elektromotorů. Obrovský nadpis jména lodi je živen svitem 12.000 žárovek. Veškeré kuchyně, s výminkou III. třídy, používají elektrických kamen. Spojení sedmipatrového lodního trupu obstarává 23 elektrických výtahů. Sanitní a hygienická zařízení jsou na výši doby. Všude teče studená i teplá voda do všech kabin. Bezpečnostní zařízení: loď má dvojité dno a 14dílný trup. Plovací schopnost trupu je tak vypočítána, že by nedoznala újmy při vodním naplnění dvou dílů, vedle sebe ležících. Na zádi bylo by možno naplniti 3, na přídi 4 oddíly vodou, aniž by ztratila loď schopnosti plovací a hybné. Záchrané čluny jsou četné a nepotopitelné, s motorovým pohybem. Na

sluneční palubě (úplně nahoře) je katapult pro startování aeroplánů. »Europa« je zařízena na dopravu 860 cestujících I. třídy, 500 druhé, 305 turistické a 600 třetí třídy, celkem 2265. Nyní je doba špatná a mezisezonní, takž loď je pouze ze $\frac{1}{4}$ osídlena. Celkem možno loď osaditi 3300 osobami. Umělecká výzdoba lodi překonává pomyšlení. Laskavostí kommodora Johnseny bylo mi dopřáno shlédnouti veškeré prostory lodi, od strojiren až nahoru ke kapitánskému můstku a stožárům. Prvá třída vyniká nejen velkorysým řešením, ale i neslýchaným přepychem, který zastiňuje i vidiny, jež jsme zvyklí vidati v nákladných filmech. Drahokamem I. třídy je plovací basén ve světlé keramice provedený, rozměrů 6 \times 11 m, vyložený modrými plotnami dna. Voda má proto zdánlivě modrou, pohádkovou barvu. Hloubku basénu možno mechanickým způsobem měniti mezi 170 cm a 90 cm. Zvláštním zařízením možno měniti teplotu vody, podle přání a roční doby. Čtyři lampy vysoké svítivosti osvětlují vodu pode dnem. Výzdobu sálu krášlí mosaiky ve světlých, radostných barvách zladěné, mythologických motivů, na př.: »Krásná Galatea«, »Triton«, »Najady« atd. Vedle plovacího basénu nalézá se tělocvična, kterou budeme používat denně od 7 do 8 hod. Tato není zvláštní, je v ní ribštol, 2 »rollsitzy« pro veslování, 2 velocipeidy atd.

Prvá třída vlastní zařízení nejpřepychovější, na př. zasklené palubové chodby, velkou zimní zahradu, společenské místnosti a zábavní. Z těchto se zmíním jen o uniku, střelnici, kde nimrod míří na zvěř na kinoplátně běžící, v okamžiku výstřelu zůstane film státi a zásah se jasně jeví tam, kde zasáhl. Nebudu vás unavovati výpočtem uměleckých salonů, knihoven, radiových stanic, barů, kin, heren, dámských salonů, ale vyjádřím tento lidský zázrak jedním číslem: 480,000.000 Kč stála tato loď.

Nyní se blížíme k poslednímu evropskému přístavu Cherbourgu, kde rozloučíme se s naší pevninou. Velké odmlčení, jež nyní přeruší zaslání zpráv o odyssee naší olympijské výpravy, bude trvati asi 14 dnů. Dobu, jež potřebujeme do U. S. A., t. j. 6 dní, a dobu právě tak dlouhou zpět, plus jeden nebo dva poštovní dny po evropském kontinentu.

Plujeme po oceánu.

Rub a líc námořního cestování. Pekelná vřava uprostřed oceánu 19. ledna 1932. O mořské nemoci. Prohlídka lodi.

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA

**DESKY
A FILMY!**

DOBŘÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA,

továrna na uzenářské zboží a konzervy,
PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29.-31.

Laskavý čtenář — jako vzdálený pozorovatel naší odysey — jistě závistivě četl skvěle vypravené prospekty lodních společností (s obrázky na křídovém papíře), lákající k větším nebo menším cestám po moři. V této záležitosti získali jsme báječných zkušeností, jež bezplatně každému sdělíme. Námořní výlety mají svůj líc a rub.

Lícem výletu po oceánu je naděje, že veškerá nádherná zařízení přepychové lodi, v našem případě »Europy«, se stanou našim dočasným vlastnictvím. Máme čistounké kabiny s běloskvoucími postelemi. V umyvadle teče horká i studená voda. Úslužní stewardi poskakují kolem nás, snažíce se vyčistit všechna přání z našich očí. Ve velké, elegantní jídelně udatně zdoláváte nesčetné chody fantastických brokfestů, lunchů a diners. V 10 hod. dop. a večer je vám vnucován báječný buffet s obloženými chlebičky. Denně se v sále tančí, denně jdete do »tóky« (zvukové kino), denně koncerty a hudba při jídle, každý den přináší nové sensace. Po jídle odpočíváte na zavětrné palubě v lenošce, pozorující rozmarný let čistounkých racků. O těchto všech krásných věcech vypravují lodní prospekty na křídovém papíře.

A nyní skutečnost nebo rub té báje. Co všechno platná pohádková zařízení naší nebo té či oné lodi, když »mořská nemoc« nás vyřadí hned 1. dne z provozu a my rovnáme se potácejícím se stínům, jež s melancholickým úsměvem naslouchají signálům ke krmením, jichž jest denně velmi mnoho.

V našem případě byla vyřaděna z lodního života vždy více než polovina mužstva, ale stalo se také, že úplně zdravým a silným se necítil nikdo. Nejhorší hodiny jsme prožívali 19. ledna po poledni. Byli jsme právě ve středu oceánu. Silný vítr a vlnobití byly našim údělem od prvopočátku cesty, toto změnilo se v »dýňové plochy« a vyvrcholilo v středu oceánu v obrovité vlny, kopečím a údolím se podobající. Při tom hvízdal víchr rychlostí 11 m za vteřinu. Kapitán byl bezmocný. Lodní šrouby byly občasné nad vodou a pracovaly na prázdno. Byly zastaveny a obrovská loď stala se po dobu několika hodin hříčkou vln. Bohudíky k večeru vítr polevil a stroje mohly v menších vlnách opět pracovat. Tato nemilá příhoda zavinila jednodenní zpoždění, jež nemůže býtí dohoněno.

Ač je naše loď obrovským kolosem, jedním z největších, který brázdí vlny oceánu, přece je jen skořápkou při ráděni živlů. Výkyvy a houpání jsou značné. Nejhorší na přidi a na zádi, kde činí rozpětí několik metrů. Houpání je dvojího rázu, zpredu nazad a se strany na stranu, podle směru jízdy lodi, vln a větru. K těmto pokyvům přichází ještě jedna »malá nuance« — (v naší turistické třídě) — silné, věčné otrásání a řinčení všeho skla a náradí, naše kabiny jsou nad obrovskou strojírnu, kde pracuje srdce naší lodi — turbinové motory. Věčná vibrace podobá se oné ve spacích vagonch rychlíků.

Mé vyprávění nebylo by úplné, kdybych se nezmínil — důkladněji — o metle námořní, osobní dopravy, o t. zv. »mořské nemoci«, jež v zimě je častější než v létě. Začne náhle, ač je předcházena varovnými znameními — nevolností a nechutí k jídlu. Prudké zvracení jako při otravách opakuje se třeba po několik dnů. Rozumná dieta a pohyb na čerstvém vzduchu ji často zaženou, ač nikdy úplně neodstraní. Nemocný i vyléčený ztrácí radost ze života, jež má základ v rovnováze žaludku.

Prohlídka lodi.

Ve středu 20. I. 1932.

Kormidelní domek. První třída. Orchestrální koncert. Prohlídka zásobáren.

Severoněmecký Lloyd se snaží, pokud je to v jeho moci, zpříjemnit nám pobyt na lodi. Máme právě takové výhody, jako říšskoněmecké bobové mužstvo, s nímž se důvěrně stýkáme. Denně o 6. hod. máme přístup do plavacího basénu I. třídy. Dnes jsme byli pozváni kommodorem Johnsenem — velitelem lodi — k prohlídce velitelského můstku čili kormidelního domku. Tato místnost je mozkem lodi, z ní rozbíhají se tisíce nervů, jež ovládají ohromnou lodní mašinerii. Prohlédli jsme si, s našimi hochy veškerá měřicí a řídicí zařízení. Pak byli jsme oficiálně s kommodorem fotografováni. Pak následovala prohlídka první třídy, kterou viděli naši olympionikové po prvé. Pohádkový přepych je nechává chladnými. Veškerá rafinovanost je jim lhostejna, touží po horách a po čistém, neposkvřeném sněhu hor. Procházíme nespočetné místnosti I. třídy, salony, zimní zahrady, výstavní chodby, prodejní výlohy, posloucháme orchestrální a jazzový koncert v přepychovém chrámu moderního stylu.

Konečně jsme odváděni zpět k turistické třídě. Na cestě se zastavujeme v rozsáhlých odděleních pro zásoby zeleniny a ovoce. Vše čisté, spořádané s bezvadným účetním aparátem. Chladírny jsou naplněny ohromným počtem masných zásob, drůbeže, zvěřiny, uzenin, konserv atd. 5^o pod nulou je v chladírnách masa. Přiměřená teplota je v odděleních na sudová piva, zde nechybějí ani plzeňský prazdroj a Gambrinus.

Prohlídkou organisace kuchyň, kde se vaří, peče a smaží jen elektricky, uzavíráme tuto poučnou procházku.

Malý cocktail u kommodora.

Ve středu odpoledne (20. ledna) se moře znatelně uklidnilo, což mělo blahodárný vliv na náladu na celé lodi. V této době přinesl vrchní steward pozvánku pro arch. Jarolíma ke kommodorovi na 18. hod., aby se dostavil na »malý cocktail«. Náš vůdce nebyl dosud ve své kůži a pověřil mne čestným úkolem zastupovati S. L. R. Č. S. na proponované schůzce, jež se konala opětně v kapitánském bytě. Přítomno bylo jen 5 osob: kommodore Johnsen, kapitán Pütsch, hejtman Zahn za Něm. bob. svaz, zástupce Švýc. bob. svazu a já. Za mírného srkání jakési zlatožluté tekutiny, v níž tvořila střed nádherná čerstvá třešně (v každé sklence), oddávali se výše uvedení příjemnému rozhovoru o běžných událostech na lodi a ve světě vůbec. Středem zájmu byla věřejší šťastně absolvovaná bouře. Kommodore vyprávěl, že tato povětrnostní deprese nebyla žádnou stanicí hlášena a přišla zcela neočekávaně ze severu. Lidská věda nedovede si tyto náhlé změny vysvětliti, snad pouze dohadem o vlivu stratosféry na moře. Rychlost větru byla 11, vítr možno měřiti pouze do 12, ale již v 9. stupnici začíná bouře. Vlny byly tak značné výše, že zaletovaly na hlídku hlavního stožáru, která je ve výši 25 m. Záhadný úkaz, tak zvaných trojitých vln, bylo možno také pozorovati. Ve chvíli nejbouřlivější zastavil kapitán veškeré čtyři šrouby, vida marnost úsilí vůči běsnění živlů. (Tím ztracen den jízdy a vzniklo zpoždění, jež nemožno nahraditi.) Průměrná výše vln byla 12 m, ač nárazem vln na kýl a bičováním větru vylétala voda až do výše čtyřnásobné. Rozhovor se zatočil na minulost kom-

modorovy činnosti. Ve válce byly zabaveny Německu největší osobní rychlodlodi, jež se staly vlastnictvím U. S. A. V té době jezdil kom. Johnsen na malém pobřežním parníčku. Světlou stránkou prohrané války byla čilost Německa pro vybudování nové dopravní flotily, v níž Sev. Lloyd se uchopil vůdčí role. »Europa« je jednou z nejmodernějšího tria oceánské přeplavby do Ameriky. Američané nyní skorem litují, že získali obrovské, ale nyní poněkud zastaralé přeplavní kolosy, jsoucne německou konkurencí důkladně bití. Osobní doprava se v zimě nevyplácí, ale nutno ji udržovat z konkurenčních důvodů. Snad letní sezona vše vynahradí. Spotřeba topiva pro jednu jízdu na »Europě« je 5000 tun oleje, kdyby loď jela rekordní rychlostí jako při své 1. jízdě, byla by spotřeba o 1000 tun větší. Rozhovor se točí opět zpět na válečné doby a hejtman Zahn, tehda působící v zázemí u letectva, dává k lepšímu několik zajímavých historií o Zeppelinech a francouzském letci Crosseovi. Hospodářské svízele v Evropě a v Německu zvláště skýtají další vděčnou látku pro příjemně pokračující besedování v oblacích libovonných cigaret. Všeobecný úsudek vidí záchranu před postupujícím bolševismem jedině v národním obrození. Švýcarský delegát si stěžuje na obchodní mizerii všech zimních lyžařských středisek. Všechny větší hotely v Mořici, Pontresině, Davosu, Arose atd. jsou zavřeny. Bohatá cizina, ba ani Němci nepřijeli. Miliardové škody budou bilancí cizineckého švýcarského ruchu. Kapitán Pütsch, jenž zaujímá vysoké kontrolní postavení v Severoněmeckém Lloyd, s ohromnými světovými zkušenostmi, poukazuje na zdařilý experiment anglické vlády s librou, jež dovedla bezohledně využití ke zvýšení zaměstnanosti svého průmyslu, obchodu a řemesel na úkor celého světa. Kapitán Pütsch se pochvalně zmínil i o poměrech u nás a našem smyslu pro šetrnost. Doba kvapí. Nutno se zvednouti a poděkovati komodorovi za opětný důkaz pozornosti, projevený olympijským zástupcům. Při rozloučení dostává se nám všem členům našich mužstev lichotivého pozvání na zítřejší banket v první třídě o 13. hod., na němž se oficiálně rozloučíme s lodí, jež se stala naším dočasným domovem.

Kapitán Pütsch nás doprovází do našich kabin, ale nemůžeme mu odepřiti malou pozornost, když se zastavuje v baru I. třídy a nechává nám servírovati opětně nějaký drink, v němž plovou úřezky citronu. Následuje malý dýchánek a dozvídáme se mnoho zajímavých historek »for gentlemen only« při příjemném chroustání solených mandlí a bramborových placiček, jež zavlažu-

jeme tekutinou výše uvedenou. Rozloučení, jež následovalo, dokumentovalo naprostou shodu veškerých národností, mohlo býti zářným příkladem pro mezinárodní konferenci.

V předvečer přistání v Novém světě.

Pátek 21. ledna t. r. byla jízda klidná, den chladný, jasný, ba chvílemi slunečný. Všeobecná apatie ustoupila čilé zaměstnanosti. Ač země je vzdálena na sta km, přeče všichni ji tuší, cítí, těší se na ni. Je to částka z radosti Křištofa Kolumba, když v r. 1492 se blížil svému cíli. Pro něj znamenala země — vykoupení, život, pro nás znamená důležitý den našeho životního putování, den, na který jistě nikdy nezapomeneme.

Zakončujeme svoji první zámořskou cestu, budiž nám dopřáno pohleděti zpět na uplynulé dny, jichž průběh nejlépe vystihne jejich krátká charakteristika:

Plavbu z Bremen do Cherbourgu považujeme za pobřežní menšího významu. Pravý začátek přeplavby začal v Cherbourgu 16. ledna večer.

V neděli 17. I. ujela »Europa« 400 mil*) za značného vlnobití;

v pondělí 18. I. ujela »Europa« 437 mil za deště, mlhy a vlnobití;

v úterý 19. I. ujela »Europa« 577 mil za bouře;

ve středu 20. I. ujela »Europa« 474 mil za mírně vzdušného moře;


ve čtvrtek 21. I. ujela »Europa« 678 mil za nejpříznivějších podmínek;

v pátek 22. I. musíme dokončiti trať 512 mil dlouhou.

Do New Yorku dorazíme pravděpodobně v dopoledních hodinách. Naši hoši horečně pakují, kapitán Jarolimek má zapláceno a zapakováno, tak odpočívá po námahách dne, polední banket v to počítaje. Dopisují zprávu dnešního dne a málem bych řekl, třesu se nedočkavostí jako naše turistická třída, jejíž vibrace je nyní odůvodněna.

Málem bych byl zapomněl referovati o prohlídce obrovské strojírny, jež se nalézá na dnu naší parolodi. Vždycky jsem si představoval, že to bude něco komplikovaného, ale skutečnost předstihla vše očekávané. Mohutné turbinové stroje, jež stráví denně 80 tun oleje, vše asbestem izolované, čisté, sporádané, větrané, je skutečným, novodobým zázrakem, k jehož ocenění se necítím povolán. (Laciná výmluva, že?)

*) 1 míle = 1.892 m.



A 21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE

NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU

TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

DEPOT PRO Č. S. R. A. PÓLSKO
NICKEL KING-T-CROSS, M. OSTRAVA

LYŽE

FIRM Y

KAREL KOLDOVSKÝ

VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.

Žádejte ceník.



Jugoslávie: Konjsko sedlo pod Skrbino, Bohinj.

Foto Cveto Švigelj, Lublaň.

KAREL TUMA:

O lavinách.

Zdokonalení lyžařské techniky a hlavně neslýchaný rozmach zimní turistiky od počátku tohoto století, rozmnožil neočekávaně řady lyžařů, z nichž valná část neuspokojuje se již nacvičováním různých švihů na cvičných pláních poblíže lidských obydlí, nýbrž hledá své tělesné i duševní osvěžení v božském klidu a nádheře zasněžených velehor.

Ale právě ony, za slunečného svitu tak nevinně se tváříci, skrývají v sobě mnohá nebezpečí, jichž znalost je nutná, abychom se jim včas mohli vyhnouti, a přijdeme-li do situací, kde se jim zcela vyhnouti nelze, s nimi počítali již předem a proto nikdy nebyli překvapeni, nýbrž při jasném rozumu bleskurychle vykonali vše, co k odvrácení nastávajícího nebezpečí je možno.

V tomto článku chci stručně objasnit hlavní nebezpečí zasněžených hor, laviny, tak dalece, jak to pro praktické provozování lyžařství ve velehorách je nutné, aby na jedné straně odstraněna byla bezpodstatná obava, na druhé straně však bržděna byla neznalostí věcí zaviněná lehkomyšlná podnikavost, která snadno může tragicky skončit.

Poruší-li se z různých příčin rovnováha na svazích nashromážděného sněhu (kamení, ledu, bahna a p.), dostane se tento do pohybu a sesune se po svahu dolů až do prostoru, ve kterém je zvětšeným odporem v dalším pohybu zastaven; jde-li o větší množství pohnuté hmoty, mluvíme o lavinách. Povstane tudíž každá lavina pohybem hmoty na šikmé ploše a podléhá fyzikálním zákonům (břemeno na šikmé rovině).

Přihlížeje nyní důkladněji k podmínkám, za jakých se mohou laviny tvořit:

1. Ze zkušenosti je známo, že laviny mohou povstati na svazích přes 25°. Čím příkřejší svah, tím příznivější pro povstání lavin.

2. Mohutnost sněhové pokrývky zvětšuje nebezpečí lavin.

3. Hladký podklad sněhové vrstvy ulehčí její sesunutí.

4. Jakost sněhu a jeho spojení s terénním povrchem má vliv na vytvoření lavin.

5. Laviny jsou závislé na roční a denní době.

6. Rozhodujícím činitelem zůstává však vždy po-

časí. Slunce, vichřice, chumelice, déšť a hlavně v Alpách tak často přicházející teplý vítr, föhn, hrají zde důležitou úlohu.

V praxi budeme počítati s tím, že na každém více než 25° svahu může nastati nebezpečí lavin a při stejném srázu bude nebezpečí tím větší, čím hladší je povrch terénu pod sněhem, čím méně jsou sněhové vrstvy mezi sebou a s podkladem spojeny a konečně čím více sněhu napadlo.

Budou proto hladké travnaté svahy tvoření lavin příznivější, než svahy s drsným, kamenitým nebo klečí porostlým povrchem.

V lesích není téměř žádného nebezpečí lavin, anebo je jen omezeno na strže a neporostlé plochy.

Útvary vápencové mají více hladké, travou porostlé svahy, než útvary prahorní, a tím i větší nebezpečí lavin.

Že též tvar terénu má na utvoření lavin značný vliv, je samozřejmé; konkavní tvary podporují utvoření lavin (strže, úžlabí), vypouklé tvary je zadržují (hřbety).

Hlavně však, jak již bylo uvedeno, souvisí vznik lavin s počasím, s roční a denní dobou.

Po každém silnějším sněžení, zvláště padal-li sníh za většího větru, je jeho rovnováha na příkrých stránkách jen labilní, která se slehnutím sněhu buď poruší a přivodí sesunutí napadlého sněhu, nebo přejde pevnějším připojením na stávající podklad do rovnováhy stabilní. Bude proto vždy, když silně sněží a několik dní potom zvýšené nebezpečí lavin.

Taktéž obleva má za následek značné poruchy v rovnováze sněhové pokrývky. Hlavně každoroční jarní obleva zvyšuje nebezpečí lavin do té míry, že činí téměř každý příkrý svah nebezpečným.

Na počátku zimy, kdy jsou rozdíly denní teploty

nepatrné a sluneční svit málo vydatný, neslehne napadlý sníh a nepřipojí se dostatečně ke spodní vrstvě a v té době jsou příkré svahy s hladkým povrchem vždy laviněsní. Proti tomu bude v pozdější zimě po několikadenním jasném počasí sníh tak slehnut a pevně spojen se spodkem, že umožňuje překročení i nejpříkrějších svahů bez nebezpečí.

Jako všeobecná pravidla pamatujme si:

1. Na počátku zimy budme na příkrých svazích opatrní, hlavně nevylučuje-li povrch (kamení, kleč a p.) utvoření lavin.

2. Během delšího sněžení a několik dní po něm budme si většího nebezpečí lavin vědomi a nepodnikejme odvážnějších tur.

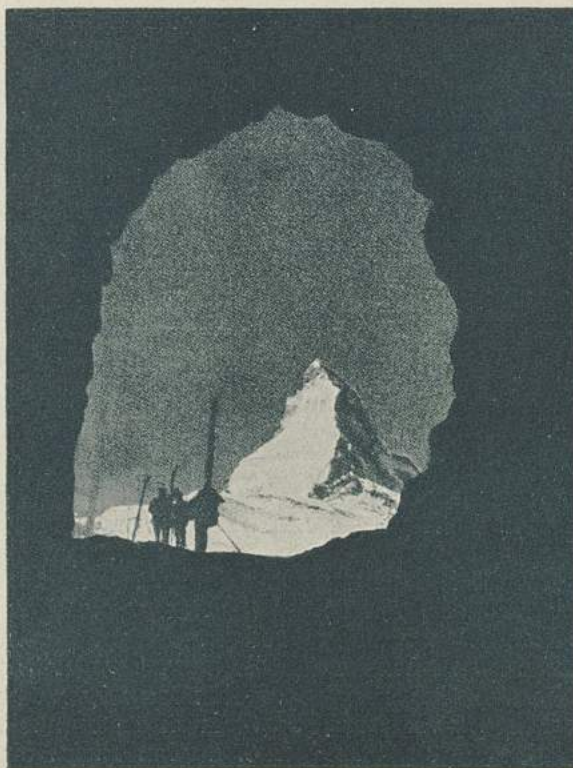
3. Při silnější oblevě zůstaňme klidně doma, anebo zdokonalujme své lyžařské umění na jistých svazích.

4. Nastane-li během tury mlha a je-li silnějším sněžením nebo oblevou zaviněné zvýšené nebezpečí lavin, budme krajně opatrní, vyhněme se všem kotlínám, žlabům, stržím a p., zůstaňme na hřebtech i když tam fouká, po případě tury přerušíme.

5. Nikdy nechtějme v zimě provésti obtížnější tury stůj co stůj, přihlížejme k sněhovým a povětrnostním poměrům, jakož i k dobře myšleným radám místního obyvatelstva.

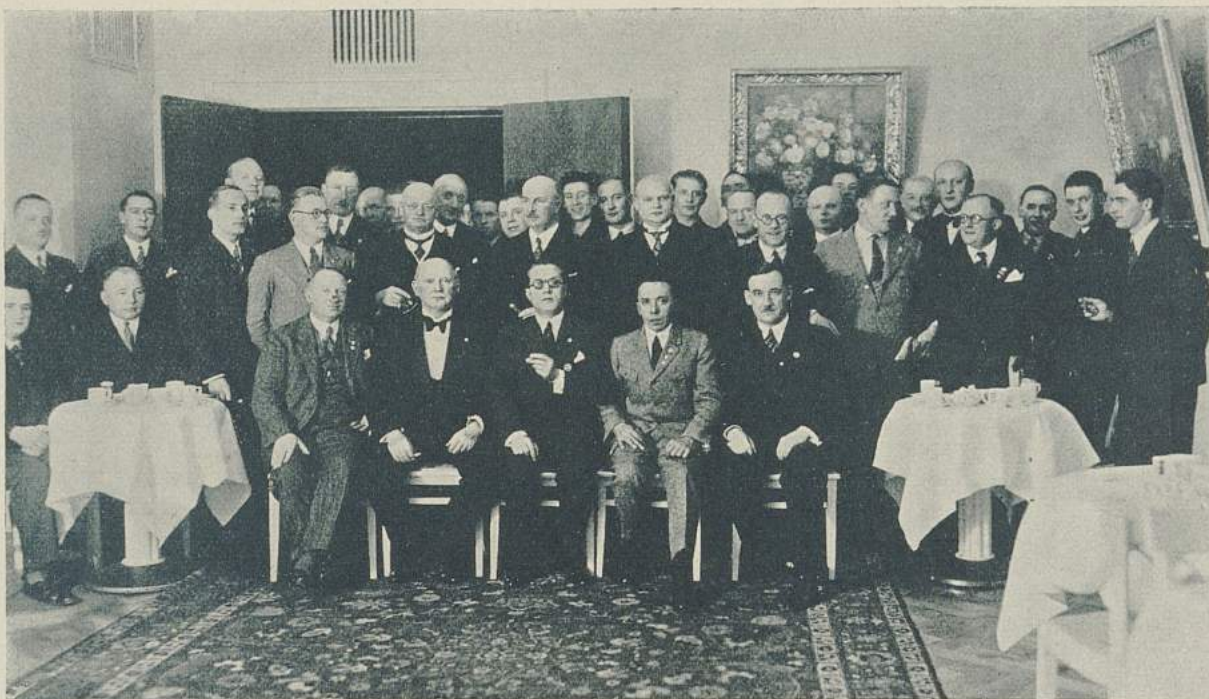
Jak již naznačeno, povstanou laviny porušením rovnováhy sněhové pokrývky. Porušení může nastati z rozličných příčin: vlastní vahou, oteplením nebo nově připadlým sněhem, dále vnějšími vlivy, jako větrem, pádem kamenů, odtržením převisů, konečně vstupem zvěře nebo člověka na svah.

Přítom nepostane lavina náhle (i když velmi rychle); nejprve roztrhne se sněhové pole, utvoření trhliny projevuje se vždy temným rachotem, a pak teprve po několika okamžicích začíná se lavina řítiti



*Přízrak Matterhornu
v měsíční záři...*

Foto P. Schumacher.



Naši jedou do Ameriky:

14. I. 1932: Banket pořádaný Sever. Něm. Lloydem na počest čsl. lyžařského a německého bobového mužstva v zlatém sále „Brémského klubu.“

Sedící zleva: Jarolímek, E. v. Lewald, předseda něm. olymp. výboru, E. Nachman, předseda bobsleigh. Svazu, Norbert Lang, Kpt. Zahn, náčelník něm. bobsleigh. Svazu, který se právě při trainingu v Lake Placid zranil.

dolů, podle jakosti sněhu, povrchu a příkrosti svahu, buď přiměřeně pomalu po celou dobu, nebo pomalu počínajíc, pak s náhle zvětšenou rychlostí, téměř padajíc.

Uvedený, při vzniku laviny tak charakteristický zjev, naznačuje bdělému a odborně vzdělanému lyžaři bezprostřední nebezpečí a umožňuje mu ve většině případů ještě rychlou záchranu na bezpečné místo.

K lepšímu porozumění popsaného děje představme si, že se nacházíme na příkrém, hluboce zasněženém svahu a vlastní vahou zaviníme povstání laviny.

Jako předzvěst nastávajícího nebezpečí začínají se často tvořiti nepatrné lavinky. Náhle slyšíme temný rachot, jako kdyby se sníh slehl, bezprostředně potom uvidíme trhlinu ve sněhu, obyčejně poněkud nad námi, nebo ve stejné výšce, a za několik vteřin přijde sníh pod trhlinou do pohybu, v prvních okamžicích pomalu, pak náhle stoupající rychlostí. Obyčejně utrhnou se ještě části sněhu nad trhlinou a řítí se za předními.

Na stejnoměrné ploše pohybuje se hmota celé laviny stejnoměrně, jakmile přijde ale nějaká překážka v terénu, jsou části, které narazí na větší odpor zdrženy, méně rušené plynou dále, až ony narazí na nový odpor, na kterém se zadní, nyní zase rychleji následující části laviny, přes ně převalí.

Narazí-li proto během svého pohybu lavina na postupné odpory, přehází se úplně; co bylo při vzniku na povrchu, může přijíti i zcela vespod. Právě v tomto nestejnoměrném sjezdu lavin tkví největší nebezpečí pro lavinou zasaženého.

Představme si, že při větších lavinách jde o pohyb mnoha set a i tisíců m³ hmoty vážící několik q na 1 m³ a můžeme si snadno učiniti úsudek, jaká síla zde působí. Že žádná překážka nemůže jí vzdorovat, je jasné.

Podle druhu sněhu, který je závislý na počasí, rozlišujeme různé laviny. Při sněhu práškovitém povstávají laviny práškovité, suché, vyznačující se velkou rychlostí pádu, zvíří velká mračna sněhu a skýtají nádhernou podívanou. Obyčejně jsou to laviny povrchové, vrstevní, hlavní laviny na počátku zimy a laviny ve velkých výškách. Pro velkou rychlost pádu a náhlý vznik jsou tyto laviny velmi nebezpečné, jejich dráhy jsou mnohdy nevypočitatelné. Tlak lavinou vytlačeného vzduchu je ohromný.

Při oblevách a z jara, kdy sníh je mokrá a těžký, tvoří se laviny, které neberou sebou pouze celou sněhovou pokrývku, ale i hlínu a kamení; jsou velmi kompaktní a mokré, pohybují se zpravidla jen menší rychlostí a na cestách předem již v terénu vyznačených (tahy lavin).

Ježto laviny jsou v úzké souvislosti s počasím a se srážkami, bude jejich množství spjato s průběhem a rázem zimního období ve velehorách. Průběh zimy ve větších výškách můžeme asi takto charakterizovati: První sníh, který již zůstane ležeti, napadne kolem polovice října; jeho množství nebývá valné, nebezpečí lavin, po sjetí menších lavin v terénu dobře vyznačenými žlaby, brzy pomine.

Pravý počátek zimy nastává teprve v prosinci, počet srážek je veliký, nebezpečí lavin značné a



Na návštěvě u našeho konsula Skarnitzla v Bremen.

Naši jedou do Ameriky.

Foto Norbert Lang.



Konečně (15. I. 1932) na palubě „Evropy.“

trvalé; hlavně na záp. a sev. svazích, kde větry mnoho sněhu nashromáždí.

Ve druhé polovici ledna nastává obyčejně stálejší počasí, záření slunce nabývá již značné intensity, počet a vydatnost srážek bývá malá, nebezpečí lavin je omezeno na prostory, kde je mnoho navátého sněhu a kam slunce nepronikne. Je to doba normální zimní tlakové výše nad Alpami a obyčejně i nad střední Evropou.

Po této periodě nastává zima velmi střídavá, také velikost nebezpečí lavin. Za silného sněžení a krátce po něm jsou laviny časté, sjedou ale brzy, můžeme se tudíž po nastalém 2—3denním jasném počasí i do příkrého terénu odvážit. Procházení příkrého terénu za mlhy, zvláště není-li nám dokonale znám, je vždy, pro nemožnost potřebného přehledu nutného k posuzování ev. nebezpečí, nebezpečné.

Během dne je největší nebezpečí lavin v době nejsilnějšího svitu slunečního, to je podle roční doby od 9—4 hod.; pak při náhlé změně teploty, jako krátce po východu a krátce po západu slunce. Podle toho, musíme-li pojití laviněsnými svahy, nutno se zařídit; projdeme je buď časně zrána nebo večer, po případě v noci za svitu měsíce.

Stran podnikání výprav do velehor může jako pravidlo platiti: začátek zimy až do první polovice ledna je nepříznivý, dále až do polovice února je příznivější, musíme však počítati s krátkým dnem a někdy i s velkými mrazy. Nejvýhodnější je doba od druhé polovice února do začátku dubna.

Nastane-li během výpravy špatné počasí, je záhodno svoji podnikavost značně omeziti.

Dnes, kdy je lyž. učitelů profesionálů velký počet, i horských vůdců, najde cizinec v Alpách snadno příležitost k turám pod odborným vedením, avšak i zde je dobře, není-li slepě na vůdce odkázán.

Jak nyní prováděti velehorské tury, abychom se co nejméně vystavovali nebezpečí lavin.

1. Voliti si pro ně vhodnou roční dobu,
2. příznivé sněhové poměry a jasné počasí.
3. Nabýti dostatečných teoretických, ale hlavně praktických zkušeností o lavinách.

4. Laviněsním svahům se vyhnouti, nutno-li je překročiti, pak voliti k tomu dobu nejmenšího nebezpečí, nebo je překročiti v pásmu nejméně lavinami

ohroženém, to je co nejbližší vrcholu. Vyhýbati se stržím, úžlabím, vystupovati po svahových hřbetech, po sněhuprostých nebo odváťých svazích (obyčejně jsou to jižní a východní svahy). Nebezpečné plochy nutno překročiti co nejsvisleji a pěšky, bez lyží.

5. Vždy však choditi s otevřenýma očima, posuzovati stále terén s ohledem na příkrost a poměry sněhové, a býti vždy připraven uniknouti hrožícímu nebezpečí.

Musíme si, jakmile se octneme v terénu, ve kterém povstání lavin není vyloučeno, neustále vyhledávati body, jisté od lavin, na které se můžeme v pádu bezprostředního nebezpečí rychlým sjezdem dostat. Jsou to ponejvíce body na svahových hřbetech, mimo směr pádu očekávané laviny, nebo již nad námi řítící se laviny.

Při dostatku duchapřítomnosti a předvídání, je za jasného počasí skoro vždy ještě možno před hrožící lavinou se zachrániti.

Nebezpečné svahy přecházíme jednotlivě, lana nepoužíváme. Jedině při překračování úzkých úžlabin a strží (užší než délka jednoho lana) dá se lana s výhodou použiti.

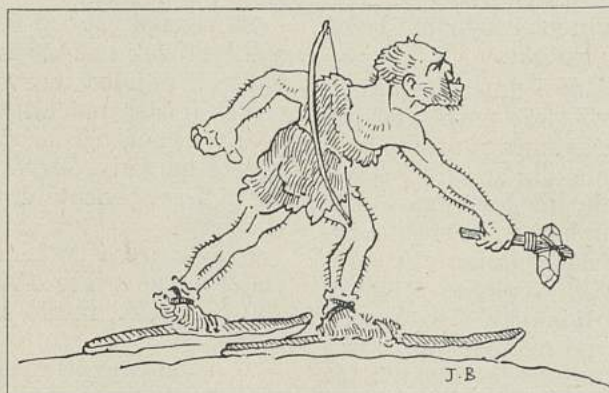
Zbývá ještě uvěsti, jak se zachovati, když vzdor veškeré opatrnosti přece se do laviny dostaneme. Nejdůležitější zůstává snaha udržeti se na povrchu laviny, na jejím povrchu takřka plavati. Je-li lavina úzká, nebo jsme-li při okraji laviny, je možno rychlými pohyby tělem do strany dosáhnouti okraje laviny a tak se z ní vyprostiti. Udržení se na povrchu laviny závisí hlavně na terénu, kterým lavina projde, na rychlosti jejího pohybu a na místě, které zasažená osoba v lavině zaujímá; vždy je ale více méně závislé na náhodě a štěstí.

Lyže jsou zde jen překážkou, zřídka ale bude dosti času se jich zbaviti, buď otevřením vázání nebo přeříznutím řemínků.

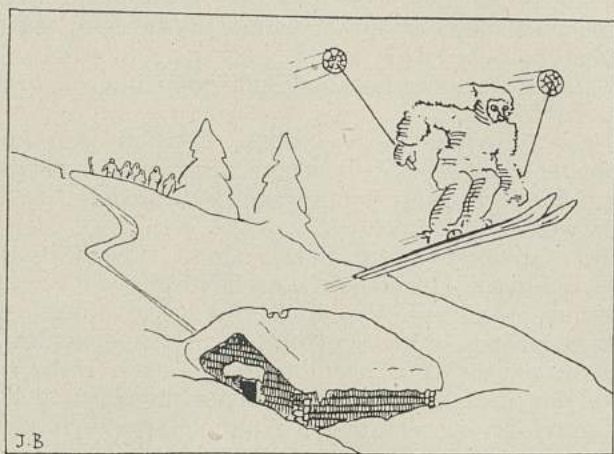
Jsme-li při odtržení laviny na jejím horním konci, můžeme se okamžitým zabodnutím holí zachrániti.

Smrt v lavině nastává ponejvíce zadušením. Jakmile je někdo sněhem úplně pokryt, ztrácí orientaci, neví kde je, zda dole či nahore. Stalo se, že byli vyhrabáni lidé jen několik minut po neštěstí a zcela u povrchu laviny již mrtví, s tělem nijak pohmožděným, kde podle polohy těla bylo viděti, že se chtěli z laviny vyprostiti hrabáním právě v opačném směru.

—V ý v o j.—



Jeden z našich praotců při svém debutu.



Historický skok v Telemarken.



Lyžařka 1900 ve svém velkém úboru na lyže.



Naše malá přítelkyně na hřebenech.

„La revue de ski.”

Ale i případy, kde po mnohahodinových záchranných pracích byli lidé zdraví z lavin vyhrabáni, nejsou tak řídké; záleží na tom, zdali po usednutí laviny přijdou na místa, kde je dostatek vzduchu. Tak byl po 24 hod. vyproštěn lavinou zasypaný lyžař úplně zdrav z řečiště horského potoka.

Sám zažil jsem ve světové válce jednu z nejkatastrofálnějších lavin na Marmolatě, kde počet zasypaných převyšoval několik set. Při tomto neštěstí byly záchranné práce neustálou mlhou, silnou vánicí a velkým nebezpečím dalších lavin ohromně ztíženy, takže po 48 hod. nadlidské práci a úplného vyčerpání záchranného mužstva bylo nutno záchrannou akci přerušit. Stalo se tak po zralé úvaze v plném přesvědčení, že nelze již se záchrannou lidských životů počítati. A přes to po třech dnech po neštěstí dohrabali se tři vojíní povrchu laviny. Názrazem laviny byl též jejich úkryt rozdrčen, ale trámy střechy opřely se o zadní skalnatou stěnu, čímž udržel se malý volný prostor, který vystačil udržeti zasypané vojíny při životě; u sebe měli něco chleba a masových konzerv. Po několika nezdařených pokusech podařilo se jim konečně kapesním nožem prořezati prkennou střechu mezi trámy a propracovati se šestimetrovou sněhovou vrstvou na povrch laviny; tělesně i duševně zcela vyčerpáni byli převzati do léčení.

Jak se máme zachovati, když v naší přítomnosti došlo k lavinovému neštěstí?

Nejprve je třeba povrch laviny důkladně prozkoumati, zda nejsou nějaké známky po zasažených a nalezené lidi ihned opatrně vyhrabati.

Stává-li však dále nebezpečí lavin, musíme postavit vysoko nad lavinou pozorovatele, aby ihned zřízení ev. dalších lavin ohlásil.

Pak pošleme pro pomoc; ostatní členové výpravy ošetřují raněné, pozorují dále lavinu a připravují záchranné práce, setrvávají pak na místě až přijde záchranná expedice.

Zde chci uvést, že umělé dýchání musíme velice svědomitě a dlouhou dobu prováděti.

Posléze chci se zmíniti o zimních poměrech v našich velehorách.

Slovensko jako zem již od oceánu vzdálenější, má méně srážek než oblast alpská. Sněhu přibývá poneáhlu a nejvíce teprve v únoru a v březnu.

Větší část našich velehor je útvaru prahorního; svahy vyznačují se sice velkou příkrostí, jsou však poseté balvany, které sních dobře zadržují. Jen menší část je vápencovitá, ta pak má svahy hladké a travnaté.

Pásmo lesní je téměř souvislé; lesní hranice nachází se ve výšce 1500 m, nad ní následuje 100 až 200 m široké, mimo cest těžce proniknutelné pásmo klečí.

Z podané krátké charakteristiky vysvítá, že nebezpečí lavin je v našich velehorách velmi malé, omezuje se na části vápencovité, jinde je jen výjimečné, a sice buď tam, kde se za víchřice na příkrém svahu mnoho sněhu nashromáždí, nebo během zvláště na sních bohatých zim.

Jsou proto naše velehory pro svoji bezpečnost a poměrně lehkou orientaci přímo předurčeny státi se rejdištěm dobrých lyžařů.

I u nás lze jako nejvhodnější dobu únor a březen doporučiti.

Naše letoviška ve Vysokých Tatrách jsou mimo Štrbského plesa pro lyžaření nepříznivě položena; tomu by se muselo vystavěním vytahovadel do větších výšek odpomoci.

Jako východiska pro větší zimní túry ještě nejlépe vyhovuje Hrebienok a Štrbské pleso.

Zimní návštěva Vysokých Tater se může jistě dobrou propagandou a přiměřeným uzpůsobením cen značně povznést a prodloužiti, je však třeba, aby naše poněkud zastaralá lázeňská místa moderním požadavkům na střediska zimních sportů lépe vyhovovala.



Foto Dr. O. Brauner
(Leica).

Nový můstek Německa ve Schreiberhau na úpatí Krkonoš v t. zv. Himmelsgrundu, kde letos mají se konati ve dnech 12.—15. února lyžařská mistrovství Německa.



Američtí lyžaři
Phillips Holmes a
Sylvia Sidney,

dvě hvězdy Paramountu
ve vkusných dressech.

Foto Paramount.

Jeden z listů mé začátečnici.

*I zřel jsem orly kroužit nad Parnassem
jako ducha výše té, již nikterak
se nelze dotknout smrtelníku hlasem — — —
Byron: Childe Harold.*

Váš drahý list, který, kdyby to nebylo tak všední a kdyby až do jeho útrob nebyla pronikla špína všech možných poštovních ambulancí — chtěl bych zlíbat, čekal mne promptně — restante Korfu. Vaše písmo vypadá tak hrdinsky veliké, ač z Vašich řádek vane již kouzlo blízkých vánoč. Jakže? Tedy přece?! Vašich prvních lyžařských vánoč! Výborně, má drahá, a až se zase uvidíme — to bude tak v půli března, budete již — budete-li pilná ve cvičení a dbalá rad — jak takž lyžařkou a snad se již spolu proběhneme v jarním slunci krkonošských hřebenů a někde v jarní vůni kosodřeviny budu Vám vyprávěti o vůni věčného jara na Kefhalonii a třebaš i o kouři z Ithaky. Byly to naposled za Lješí hřebeny Albánských hor a Akrokeraunský hřbet Kimarský, které mne pozdravily svými sněhy...

Nyní opustivše Pargu s Acheronským jezerem, vchodem do Hádu, heroický kraj Epirské Dodony a skály Delf, plujeme z Itey úzkým kanálem Isthmu. Hluboké, bílé stěny průplavu vypadají jak štěrbina v ledu, nad jejímž ústím třesou se hvězdy. V tichu jen vrtule naší malé »Psary« monotonně rozhazuje vodní prach. Je jasná noc a vlahá, jak u nás v září. Z šumění dodonských dubů chtěl jsem slyšeti věštbu

Vašich vzpomínek a tak držím zase v rukou Váš list, má — *ἰσπλοχ' ἀγνα μελιχομεΐδε!*

Tedy opravdu — budete lyžařkou? Nevěřila byste, má drahá, co je při jízdě na lyžích největší překážkou. Nesmějte se! — Sníh! Ano, sníh nám dělá nejvíce obtíží! Sníh je totiž látka zcela zvláštního druhu. Neleží jako led na rovných, exklusivních plochách, pokrývá celý kraj tak, jak bůh jej stvořil, a úbočí hor a kopce mají tu dráždivou vlastnost, že metr od metru mají jiný úhel sklonu. Nehledíme-li k tomu, má milostpán sníh tu zlou vlastnost, že je hrozně náladově měnivý. Jen zcela zřídka kdy víme, jak v nejbližší chvíli s ním na tom budeme! Právě máme pod lyžemi nejjemnější arciprašán — hup, přehoupneme se přes kraj kopce, a ejhle — sníh je těžký a mokrý, lepí, balí se, nejede — vždyť jsme na sluneční straně!

Jedeme v krásném vyrovnaném, třebaš firnovém sněhu: tu schová se slunce za závistivý mrak — jen na několik minut. To stačí — již má sníh ošklivou kůru, která se prolamuje. Vaše lyže se budou propadávat, poběží jako v kolejkách, každý švih, každá snaha po změně směru stává se těžkou až »vykolejíte«. Stránky by se daly napsat o mizerné záludnosti sněhu!

Později, až něco budete umět, nejenom technicky, nýbrž řekl bych: tělesně — gymnasticky, neboť jízda na lyžích má kouzlo své rytmiky a vniknete do tajů

mazání lyží, budete se stále divit, co sníh je za měnivou hmotu. Neboť v tom právě leží hlavní půvab lyžařství, že nikdy nenudí, neboť stále jste nucena na překvapující otázky přírody najít pravou a vtipnou odpověď — a to ještě k tomu hodně rychle! S nejtřepnější zbraní, jak známo, nejlépe se zápasí. Jenom s nejlepším sportovním materiálem naučíte se dobře jezdit. A chcete-li se rychle naučit jezdit, musíte sebrat všechny nervy a všechny rozum dohromady — ne se spoléhat jen na svaly svých nožek. Chcete se přece co nejdříve oddat kouzlu velkého sjezdu — dlouhý prudký sjezd bude Vám hned v začátcích opakujícím se snem. Jisté! A stojí to vskutku za to, o tom snít, proto se v začátcích dřít, o tom myslit a hovořit. Pasivní »pojízdní« jako následek kolotání se mezi zákony adheze a tíže nelze přece zvát »lidským« sportovním výkonem. Musíte tušit vábení jakýchsi primitivních, vyšších přírodních sil... A odpovíte na to přívalem citů!

Jak víte, nic v životě nezískáváme zadarmo: Bez práce — a počkejte, bude Vám důkladně z toho hor-

ko! — nedostanete se nikdy k pravému kouzlu sjezdu. Učit se budete, učit, cvičit a cvičit, padat budete a vstávat a vstávat a padat. A nesmíte malomyslnět, je to trnitá cesta, kterou Vám prorocky předpisují!

... Parníček spěchá k Egejskému moři... První sírový přísvit svítání sklouzl do skal a za ním nesmírná vlna nehmátatelného zlata vystupuje od východního nebe v zenithu, pronikajíc s krajní pomalostí sinou průzračnost vzduchu i vod...

Thalatta, thalatta!! Zdar Vám, lyžařko má! Jen se pusťte do sněhu! Ne, snad raději — na sněh! Ať žije Vaše rozhodnutí!

A napište mi pak, jaké to bylo.

Jeden zimomřivý francouzský epikurejec kdysi řekl, že sníh je »maladie de la nature«. Lyžaři tvrdí, že sníh je — nejgeniálnějším výtvozem stvořitele!

Jsem zvědav, k jakému úsudku dojdete.

Váš

I. K.

„Výškové“ rekordy na lyžích.

Pomalu ale jistě stoupá lyžař výš a výše. 20. ledna minulého roku dostoupil člověk na lyžích výše 7160 m v Himalaji.

Slyšeli jsme o úspěšné výpravě Franka Smythesa, korespondenta »Timesů«, konané v r. 1930 do pohoří Kametu, při které slezen byl 7460 m vysoký *Jonsgon Peak*, a konečně i 7760 m vysoký *Kamet*, nejtajemnější hora světa.

Jeden z průvodců Smythesových, R. L. Holdsworth, známý Oxfordský hráč cricketu a vášnivý lyžař, vzal s sebou lyže do Himalají již s úmyslem stvořit »výškový« rekord na lyžích. Dostal se na lyžích až do 7160 m vysokého sedla mezi Kametem a v roce 1885 bratry Schlagintweity slezeným *Ibi Gaminem* a skupinou *Meade's Col*, zvanou podle horolezce *Meade*, který až sem se dostal. Při sestupu byly lyže velmi platné a sice zejména pro zkrácení cesty v etapách mezi jednotlivými zajišťovacími a kontrolními tábory, kde předstihl hlavní část výpravy o několik dnů.

Výškově blíží se Holdsworthovi G. J. Finch, úspěšný dobyvatel Everestu při druhé výpravě, který ve výšce 6700 m na ledovci *Rangbu* lyží použil. Sníh prý byl úžasně sypký, avšak při tom zrnitý, a byl podoben písku v dynách. Jak jsme již předloni referovali, vystoupili r. 1930 Smythe spolu s tyrolským akademikem Ervínem Schneidrem jako účastníci mezinárodní Himalajské expedice za vedení profesora Dyhrenfurtha na 6850 m vysoký

Ramthang a sice polyžích. (Obrázky z výpravy redakce zaopatřila a přineseme je v příštím čísle.)

S tak zv. »psy« (tulenými pásy) dostali se dále do výše asi 22.000 stop, t. j. asi 6600 metrů — to by byl asi třetí rekord ve vypsaném pořadí. Vlastní konečný vrchol *Ramthangu* slezen byl bez lyží; po celou výpravu však byly lyže plnohodnotnou pomůckou a sjezdy dolů až k základnímu táboru výpravy děly se po ideálním sněhu. Domorodí nosiči byli plni respektu před novým dopravním prostředkem. Respekt ten poněkud ochabl při prvním pádu jezdce.

Co do pořadí následující výškové rekordmani byli Siegi König a Walter Furtwängler, kteří r. 1912 na lyžích slezli nejvyšší horu Afriky, 6010 m vysoký *Kilimanžaro* (viz »Zimní sport«, ročník XIX.).

Dr. Evžen Allwein a jeho průvodci, mezi nimi i jmenovaný Ervin Schneider dostali se v roce 1928 po lyžích při velké expedici do Pamiru (»střechy světa« — viz film i u nás loni dlouho promítaný), na jeden z nejvyšších vrcholů Pamiru do blízkosti Karakulského jezera, 5700 metrů vysoké hory *Kok-su-kur-baši*. Krásný »výškový« výkon, který pro nás hlavně tím zaslouží pozornosti, že zde bylo »se skutečným prý požitkem« použito lyží až k vrcholu a sjezdy umožnily neobyčejným způsobem urychlení cesty vedoucího kádru expedice.

I. K., dle *British Ski year book 1930*.

Vločky humoru.

Profesor přírodopisu potká večer na schodech hotelu známou dámu. Z dekoleté svítí kouzlo pěstěné pleti... Dole zní hudba dancingu.

Ona: *Magnificence* — ovšem — jde »haját«?!

On: *Ano, po tuře! Lázeň a trochu tělesné »drenáže«*... A vy, milostivá? Kam? V tuto noční dobu vycházejí již jenom — šelmy!

Zprávy župní a klubové.

S. K. Chrudim konal v prosinci m. r. ve své klubovně 46. řádnou valnou hromadu. Kapitáni jednotlivých odborů podali zevrubné zprávy a zajímavosti o činnosti členů klubu, jichž hojná a pilná účast umožnila provozování opravdu vzorného sportu, což se nejlépe ukázalo v úspěšných výsledcích mužstev i jednotlivců při různých jimi obesaných soutěžích. —

Pro přílišný nával práce a starostí v životě obchodním resignoval dlouholetý a zasloužilý předseda pan Jan Popper. Za něho zvolen byl předsedou pan Ing. Frant. Schmoranz, I. místopředsedou p. Dr. Bürgermeister, II. místopředsedou p. Dr. Zeman F., pokladníkem p. Růžička Frant., archivářem sl. Látová Berta a jednatelem pan Reiský Fr., úředník fy F. L. Popper, Chrudim.

Různé zprávy.

Jarolímkův můstek pro skok na lyžích v Mlýnici. Při závodech pořádaných ve Vysokých Tatrách byl odkázán Svaz lyžařů RČS jen na uspořádání závodů distančních. Nebyl tu v celých Tatrách kromě můstku Karpathenvereinů žádný můstek pro skok na lyžích, schopný pro uspořádání závodů ve skoku. Konečně bylo nutno postaratí se o postavení můstku Svazu lyžařů RČS, vyhovujícího požadavkům mezinárodním. Vysoké Tatry nemohly zůstatí

opomíjeny. — V roce 1926 vyhledal náčelník Svazu arch. Jarolímek místo pro můstek na hřebtu Soliska v dolině Mlýnici. Správně soudil, že největší výhodou bude snadná dostupnost a blízkost můstku od lázeňských hotelů. Závody ve skoku jsou více pro diváky a vyhlédnuté místo bylo vzdáleno necelou čtvrthodinku od stanice električky. Svaz lyžařů započal se stavbou můstku 5. září 1927 podle výpočtů Jarolímkových a můstek byl upraven již tak da-



Jsem talismanem Vaší krásy, svěžesti a mládí

Jsem mýdlem, které zkrašluje již třetí generaci českých žen. Mám nemalou zásluhu na proslulosti českých krasavic.

Moje jakost vyživuje pleť. Moje příjemná vůně jemně doplňuje osobitý parfum krásných žen. Kupte si mne a přisvědčíte heslu:

LANOL - MÝDLO KRÁSNÝCH ŽEN

Richter

lece, že bylo možno provést zkoušky. Podle výsledků jejich byl pak můstek upraven. Zemní práce při stavbě provedla technická rota horského praporu 7 z Popradu, bez kteréžto pomoci by můstek postaven nebyl vzhledem k ohromnému nákladu. V roce 1928 uspořádal Svaz lyžařů na tomto můstku, který byl valnou hromadou nazván po svém tvůrci »Jarolímkovým«, první závod. Závod ve skoku o »Tatranský pohár«, věnovaný ministerstvem zdravotnictví a tělesné výchovy RČS o velikonočních. Závod soustředil velmi pěknou konkurenci. Závodníci Svazu lyžařů, H. D. W. a Poláci, bojovali o pohár, jehož prvním vítězem stal se Willy Möhwald, sympatický závodník H. D. W. Möhwald skočil všechny tři skoky bez pádu 27, 30 a nejdelší skok dne 31 metrů, před Rozmusem z Polska, který skočil 25-50, 30 a 30 m. Roku 1929 se závod nekonal. V roce 1930 zvítězil v něm Vrána Rudolf, Český Skiklub Jablonec nad Jizerou, který předstihl prvního vítěze.

Třetí ročník populárního závodu v roce 1931 svedl dohromady naše nejlepší skokany a v napínavém boji zvítězil Šimůnek, S. K. Slavia Praha, skoky 34·5, 46 a 46 m, nejdelším skokem dne. Těsně za ním se umístil mistr republiky Bartoň z Vysokého nad Jizerou skoky 33, 43 a 44 m, ještě před Norem Jansenem, který skočil 34, 44 a 42·5 m. Znamenitě se držel ve III. třídě startující Lukeš z Jilemnice, který skočil 33·5, 44·5 a 44·5 m. V roce 1929 a 1930 bylo zde uspořádáno mistrovství RČS Svazem lyžařů a zvítězil v něm po dvakráte norský olympionik Sigmund Ruud, který skákal vesměs přes 50 metrů a konečně docílil i rekordu skokem 62 metrů bez pádu a 64·5 metrů s pádem. Jeho skoky dosud nikdo nepřekonal. Poslední závod ve skoku uspořádal na tomto můstku S. K. Vysoké Tatry r. 1931 o Dérerův pohár, který získal Nor Jansen skoky 36, 38 a 39 m, skočiv ještě mimo konkurenci nejdelší skok dne 48 metrů. — Jarolímkův můstek byl předán do správy S. K. Vysoké Tatry, znovu opraven a nájezdová věz upevněna ocelovými lany. Postupem času

vybuduje tu S. K. V. T. tribuny pro obecenstvo a opatří můstek výtahem pro závodníky. U dojezdové rovinky zřídil klub důkladnou ohřívárnu, která skýtá návštěvníkům nejlepšího občerstvení. — Pro závody Svazu Slovanské Sokolstvo a V. závody Č. O. S. r. 1932 v Tatrách pořádané propůjčil S. K. Vys. Tatry tento můstek za mírných podmínek. Přejeme sokolským borcům, aby utvořili skokanský rekord tohoto můstku. — Závod ve skoku koná se 6. března t. r., počátek v 9·30 h. M. Slavík.

Od Brněnské župy došel nás 28. I. 1932 známý protest ve věci výběru závodníků do Lake Placid, který byl uveřejněn již v denním tisku. Z toho důvodu jej vzhledem k známému, starému usnesení správního výboru, že »Zimní sport« nesmí otiskovati spolkové věci jinde již v tisku uveřejněné a z důvodu, že znění jeho je vesměs známé, protest doslovně neotiskujeme. Ježto meritum protestu bude předmětem jednání mezi správním výborem Svazu a župou, nemůžeme se k němu jako oficiální svazový časopis zatím oficiálně vyjádřiti. Je jisté, že toto meritum je schopné vážné diskuse. Závodníci-vytrvalci z Brněnské župy jsou nesporně, již podle suché litery výsledků (protestu správně připojených), jedním z našich nejlepších internacionálů-vytrvalců. Že by však bylo šlo o jejich úmyslné nebo ledabylé pomnutí Svazem, o tom pochybuje me. Je známé stanovisko náčelníkov k výběru borců pro Lake Placid — schopnost borce pro závod v běhu i skoku. A řekněme si upřímně, je to zatím na světovém kolbišti jediná naše chance — býti snad (!?) třetími za Švédy a Nory, ježto skok Finům stále ještě neleží (není ostatně dodnes známo, zda a v jakém sestavení Finové v Lake Placid jsou). Konečně i se Švédy bychom si to v sdruženém závodě mohli snad (!?) »rozdat«. Pokud se týče střední Evropy, jsme naprosto schopni úspěšného boje. S Nory těžko! Kalkulace náčelníkova se závodem v obojí disciplíně vypadá správná



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M

Bailony - Baumann
Brno

K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

OBNOVENÁ MARTINOVKA

STÁVÁ SE STÁLE VÍCE STŘEDISKEM SPORTOVČŮ.

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají ji přízeň.
O všemožné pohodlí pečuje J. LINGR, nájemce.

PENSION „DAHEIM“

NOVÝ SVĚT
HARRACHOV

doporučuje se pp. hostům ku příjemnému zimnímu pobytu. Krásné, teplé pokče, teplá a studená voda, dobrá kuchyně, spol. místnost, lázně. Vlastní evičná louka.

Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ

Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII

a logická. Podle toho také bylo jím mužstvo do tréninku pojato a podle výsledku tréninku (zejména ve skoku) vybráno. A s penězi na cestu vůbec to byla zlá věc! Svaz s olympijským výborem měl tak tak peníze na tři borce. Na obsazení všech disciplin bylo však třeba nejméně čtyř borců. To dalo se uskutečnit jen obětavostí Klubu lyžařů Vinohradských, který vydaje s vysláním, v tréninku výtečně se osvědčujícího Cífy, ze dvou třetin uhradil. Vyslání Nováka financováno bylo zcela z privátních prostředků, ne z prostředků Svazu a Olympijského výboru, kteří nikdy nemohli financovat pět borců. Bylo za těchto okolností možno nevyslati závodníka Novákovy kvality?

Ke konci pak nutno podotknouti, že závodníky vybírala společná šestičlenná komise Olympijského výboru a všesportovního výboru, kde zástupce Svazu byl pouhým přísedícím bez jakýchkoliv práv. K otázce poměrného zastoupení žup ve výboru Svazu těžko se šířit — napadá nám maně na mysl otázka vázaných kandidátních listin!

Tolik asi k zaslanému nám projevu! Ovšem — jak jsme již výše podotkli — podle našich neoficiálních ná-

zorů a informací. K zaslanému projevu však mlčeti nemůžeme.

I. K.

V časopise Vojenská výchova, číslo 10., uveřejňuje plukovník J. Skála článek: Jak využití sportu a tělovýchovy pro vojenský výcvik. Tenorem tohoto zajímavého článku jest návrh pisatele, aby i když předvojenská výchova není uzákoněna, přece pěstován byl užší styk vojska s občanstvem, a to tím způsobem, aby mládež byla seznamována s vojenskou tělesnou výchovou a tak, aby nováčkové přišli do presenční služby s určitými znalostmi tělovýchovy. Navrhuje pak též, aby již žactvo ve školách bylo seznamováno se sporty pro armádu užitečnými, a to zase podle povahy kraje, posádky a vyspělosti žáků. A pokračuje: Jako příklad uvádím z vlastní zkušenosti jen jeden druh sportu, t. j. lyžařství v posádce horského praporu (p. r. Dolní Kubín na Slovensku). Ačkoliv zde máme krajinu horskou, s množstvím sněhu každoročně, byla jízda na lyžích u civilního obyvatelstva neznámá. K povzbuzení zájmu stačilo pozvati učitele s jeho žáky, aby se podívali na vojenský lyžařský výcvik. Výsledek se brzy objevil! Za jedinou sezonu věnovala se tomuto sportu většina žáků. Některým jsme lyže zapůjčili, majetnější si je koupili a

NÁŠ SPORTOVNÍ a- FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

ODZNAKY K. SVOBODA
PRAHA I.
PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE

U ODBORNÍKA
LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

jiní si je sami udělali, a to způsobem velmi originálním. Veškerý pak volný čas věnovali žáci lyžaření. Při vojenských lyžařských závodech, na konci sezony, přístupných i školské mládeži, startovali již 94 žáci zdejších škol ve věku od 7 do 18 let. Dvaceti žákům rozdáno jednak za nejlepší dosažené výsledky, jednak pro povzbuzení zájmu, různé ceny, darované buď obyvatelstvem, aneb zakoupené z výtěžku dobrovolného vstupného. Tento zájem již nevymizel, naopak každoročně získává víc a více následovníků, prakticky se ho využívá při chůzi do školy a ve volném čase k ušlechtilé zábavě. — A není daleká doba, kdy kraje, kde lyžařství jest provozováno již dávno, budou mít v našich lyžařích nebezpečné konkurenty při závodech a armáda zdatné vojiny, znalé jízdy na lyžích. — Tolik plk. Skála. Pokud týká se intencí Svazu lyžařů, neměl by tento jiného přání, než aby pan plukovník Skála našel hodně následovníků. Tím přibylo by značně naší naděje — dorostu, o jejíž důležitosti Svaz lyžařů je přesvědčen a hlavně se to týká dorostu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, kde vzdor silné propagaci velmi pomalu lyžaření se rozšiřuje, a to hlavně z nedostatku finančních prostředků.

Dr. O. Br.

Lyžařský závod ve sjezdu o pohár prof. Piccarda konal se dne 10. ledna v Gurglu v Oetztálu. Prof. Piccard, když po svém přistání z letu balonem do stratosfery s pomocí členů Skiklubu Gurgl dostal se bezpečně z ledovce do městečka Gurglu, z vděku věnoval tomuto klubu pohár, o nějž bylo bojováno velkým počtem závodníků. Start byl v blízkosti místa, kde gondola balonu při tomto sensačním letu přistála, a to ve výši 3100 m a cíl pak byl na

náměstí Gurglu ve výši 1940 m. Pohár prof. Piccarda dobyl závodník Schöpf časem 4.48 hod. pro svůj Skiklub Gurgl.

Vločky humoru, či záhonky rozmaru jistě nelze nazvat ty báječně vtipné podpisy pod zimními obrázky v »Ilustrovaném zpravodaji«. Tak myslíme, že by nejlépe bylo to nazvat: hrst sněhu za krk, vždyť tam nešťastný čtenář čte tyto výrazy: O telemarky a robinsonády není při tom nouze, střídají se s oslošvihy i vozembouchy. Příště zase toto: Napadl již sníh. A naši lyžaři zase budou vystupovat v Sněžku, Špičák a Hrebienok — naše bílé velikány. A v jednom z posledních čísel čtete: Na obrázku zachyceném ve Sv. Mořici, shledáváme se s film. hercem Fairbanksem a za ním jeho kolega Chaplin na sněžnicích při laně slézá alpské stráně. A na obrázku vidíme zadní část saní, jichž se drží Fairbanks a za provaz na saních upevněný, drží se Chaplin a oba jedou na lyžích. A veškeré alpské stráně žádné. — A tak to jde od čísla k číslu. — Je to opravdu troufalost, takové hlouposti otisknouti, když dnes lyžaře lze jistě počítati na desetitisíce a jistě každému, kdo to přečte, svrbí ruka. Jedině co možno učiniti jest, nečíst to — a to také doporučujeme.

Vysoké Tatry, sportovní, turistický a společenský časopis, orgán Sportovního klubu Vysoké Tatry, vstupuje již do II. ročníku. Časopis rediguje Dr. L. Izák a M. Slavík a vychází dvakrát měsíčně. Pokládáme za svoji povinnost, abychom upozornili naše čtenáře a hlavně milovníky Vysokých Tater na tento časopis, jež jest majetkem klubu, který jistě stojí v popředí lyžařských klubů slovenských. Časopis přináší články přímo z prostředí Vysokých Tater,

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY
A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY



lyžařské vosky, hole, vázání.

Krém pro zhnědnutí kůže „Horské slunce“.

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků a sport. potřeb

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘÍ.

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

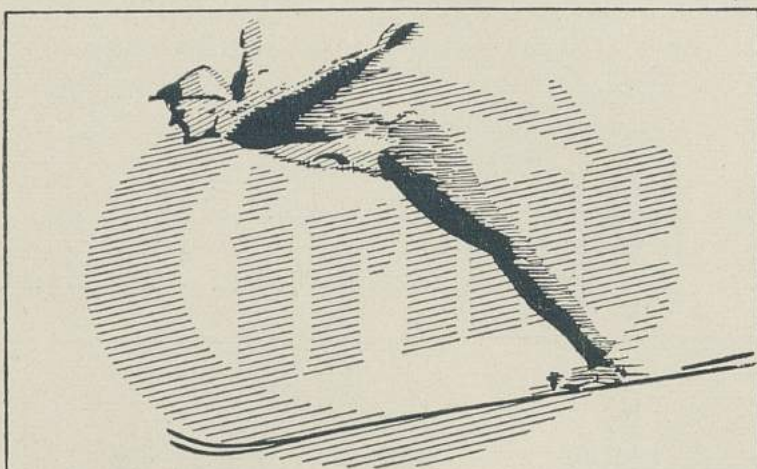
J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TŘ. 46.

dále meteorologická pozorování za každý uplynulý měsíc, potom různé zprávy, týkající se lázeňského i sportovního ruchu Vysokých Tater a konečně přiřčeny jsou jednotlivým číslům seznamy lázeňských hostů v tatranských lázních. Předplatné na celý rok činí 30 Kč a nutno ho zaslati na adr. Š. K. Vysoké Tatry, Starý Smokovec. — Vřele doporučujeme.

Důležitá olympijská maličkost. Odjezd našich chlapců do Ameriky vzbudil — obzvláště po dramatickém průběhu předchozího jednání — pochopitelně nejširší zájem. Nikterak se nedivím, že největší možná většina vyslovuje špatně příslušná anglická jména. Každý nemá možnost naučit se anglicky, ačkoli je to velmi lehké a já si s gustem vzpomínám na svá klukovská léta, kdy jsem neměl o angličtině ponětí a celé dny problábolil o anglických fotbalistech »áberdenu«, »civil servicu« atd. Ale slyšel jsem taková monstra od vznešených funkcionářů nejrůznějších sportovních organizací, kteří byli vyprovázet naše hochy, že neváhám ani chvíli, abych aspoň nejširší kruhy naší lyžařské obce uchránil od nenadálých trapných okamžiků

a tím vznikajících »škod« morální povahy: Lake Placid, toto tak vychvalované zákoutí v horách Adirondack a eldorádo New Yorčanů, Bostoňanů a Albaňanů, ležící — což je pro nás zajímavé — v zeměpisné výšce italské Bologny, nebo Ferrary — vyslovuje se správně anglicky a náhodou i v americkém dialektu stejně: Lejk Placid. Nijak jinak. Tedy žádné »lák«, nebo »lak«, ani »plesid«, nebo »plejsid«. V češtině to může znamenati »klidné, tiché, mírné jezero«. Tedy zase nikoli »jezero klidu, míru, nebo ticha«. Slovo »placid« je výhradně adjektivum — a tak volného překládání místních jmen nelze se dopouštět. Zde malý příklad, jak by takové »jezero ticha, míru, klidu« znělo ve zpětném překladu v této substantivní formě: »Lake of quiet, — of peace, — of calm, — of tranquillity.« —

Podobné je to s letní částí her olympijských v Los Angeles. Správná anglická výslovnost je: »Los Angeles«, tedy nikoli »Endžls«, nebo »ejnzls«. — Američané, obzvláště ti, kteří pocházejí z těchto kdysi španělských krajů, vyslovují prý to dokonce »angeles«,



Při sportu osvědčily se skvěle:

lyžařský vosk a nanášec vosku
GUTRA- mazadlo a olej na kůži

obdržíte ve všech sportovních obchodech. — Vyžádejte si prospekt „Na čem záleží při lyžaření. . .“ zdarma a franko od:

**Cirine-závody Josef Lorenz a spol.,
Praha XIX., (Bubeneč), Uralská ul. 770.**

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Svazem lyžařů RČS. vydány byly

NOVÉ PLAKÁTY

zhotovené podle návrhu akad. malíře Jos. Fialy.

Plakáty jsou velikosti 115×72 cm.
Cena za kus Kč 4.—.

Objednávky vyřizuje kancelář Svazu lyžařů RČS. Praha II., Žitná 14.

Tam obdržíte též **svazové odznaky** kovové i flanelové, závodní řády, výpočtové tabulky, mapu Krkonoš atd.

nebo »ancheles«. Je to asi tak, jako když vyslovíte slovo Magdeburg. Takto je to správně německy, ale v samém Magdeburku a od něho na sever vám každý řekne jen »Máchdeburch«.

A do třetice navrch jeden olympijský pojem: Olympia da neznamená vlastní hry, nýbrž časové období čtyř let mezi jednotlivými hrami. Tedy mezi Sv. Mořicem a Lake Placid uplynula jedna olympiada, mezi Chamonix a Lake Placid dvě olympiady. Vlastní podnik olympijský jmenuje se správně »Hry olympijské«. Také ve všech jazycích si na to zvykli, jěn u nás máme stále »Olympiadu«. Je to asi stejný nesmysl jako »skol« — norský »lebku« — vydávají za lyžařský pozdrav.

Kal.

Mimo závodníků severských a švýcarských jsou pro nás ostatní závodníci, hlášeni na III. Zimní olympiadu v Lake Placid, velmi málo, ba skoro neznámí. Známe-li pak případně i jejich jména, jako snad je tomu u závodníků italských a rakouských, nedovedeme si ani pak představit jejich závodnickou výkonnost, pokud se nezúčastnili v posledních letech některých důležitých závodů mezinárodních. A mezi ně patří též závodníci francouzští, a to Berthet, Crétin, Secrétan a Mugnier, kteří byli nominováni francouzským lyžařským svazem do Lake Placid, neboť francouzští lyžaři jistě ke své škodě nezúčastnili se v poslední době větších závodů mezinárodních, mimo závodů mistrovských ve Švýcarsku, jež konaly se loni v Adelbodenu počátkem března. Tam ke všeobecnému překvapení dokonce francouzský mistr Berthet zvítězil v závodě distančním, Crétin byl pátý a Secrétan pak desátý.

Největší šumavské závody na Špičáku dne 14. února. V neděli dne 14. února pořádá L. o. S. K. Olympia v Plzni pod protektorátem svého čestného člena p. generála Klecandy, za spoluvedení Tělovýchovné sekce Spolku profesorů, lyžařské závody středoškolského studentstva v rámci celostátních sletových závodů. Tento největší závod šumavský, který loňského roku současně se závodem na 30 km soustředil u startu na 268 závodníků, bude letošního roku ještě zesílen účastí studentů jihočeských. Možno říci, že kraj špičácký neviděl dosud tak velikého počtu návštěvníků nelyžařů při závodech, jako tomu bylo při loňských závodech 1. února. Byla to velice krásná podívaná na naše studenty, hochy i dívky, s jakou chutí i odvahou připravovali se na závody, které veliká většina jela po prvé ve svém životě. V letošním závodě rozdělení jsou studenti na 7 kategorií. O putovní stříbrný věnec, který obsahuje loňský přeborník západních Čech, Masarykovo reálné gymnasium v Plzni, bude letošního roku sveden tuhý boj mezi obhájcem a ostatními ústavy, zejména jistě klatovské gymnasium, jehož studentstvo vedené p. prof. Hamplem vynasnaží se získati tuto putovní cenu.

Výstup do vrchu na lyžích, obzvláště je-li dráha umrzlá neb uježděná, nepatří jistě k zvláštním příjemnostem lyžaření. Nutno-li pak na lyžích vystupovati dlouho a za každým krokem máme nejistotu, že nám některá lyže uklouzne, což způsobuje nepříjemné trhnutí tělem, když ne již pád, pak přijdeme obyčejně již k případnému sjezdu tak unaveni, že z takové jízdy nemáme ani požitek. Nemluvíme již ani o tom, že při takovém namáhavém výstupu lyžař dospěje třeba na hřeben horský úplně zpocen, zvláště má-li na zádech baťoch, a tu na hřebenu,

UMĚLÉ OČI



jako též speciální skořápky na osleplé oči,
takže oslepnutí jest neznatelným během
30 minut v přítomnosti pacienta zhotovuje

I. ČSL. OČNÍ ÚSTAV

PRAHA XII., FOCHOVA TŘÍDA 118.

kde obyčejně fouká více nebo méně vítr, vydán jest nebezpečí případného nachlazení. — Proti klouzání lyží při výstupu do vrchu byly již v prvních počátcích lyžaření vynalézány různé prostředky, jež však vždy měly svoje vady i nepříjemnosti. V první řadě byly to t. zv. psy, t. j. pásy tulení kůže, jež pomocí popruhů a přesek byly na spodní část lyží připevňovány. Tuleních pásů ještě dnes na Arlbergu a ve Švýcarsku zhusta se užívá a horší vůdcové a profesionální instruktoři nevezmou lyžaře ani s sebou na turu, spojenou s dlouhým výstupem, bez tuleních pásů, aby nikdo nebyl při výstupu unaven a měl pak plnou sílu při dlouhotrvajícím sjezdu, na nějž tam klade se hlavní váha. Avšak tulení pásy mají mnoho nepříjemných vlastností, jako zdlouhavé jich navlékání, často při výstupu s lyží sklouznou, naleze pod ně sníh a konečně, když nutno je sundati, pak jsou obyčejně namrzlé a uschování je těžké, neboť mají pak též velkou váhu. — Druhý prostředek, již modernější, jest mazání lyží stoupacími vosky. Lyže však nelze nikdy tak namazati, aby přece jenom neklouzaly, ježto vosk stoupací je měkký a po čase se přece jenom uhladí. A než zase vosk seškrábeme aneb alespoň jej uhladíme, trvá to delší chvíli, hlavně musíme-li tak činiti venku na mraze. — Ještě jiné prostředky byly uvedeny do obchodu, jako kožené pásy opatřené bodáky, různé špalíčky a pod. Nyní však vynalezen byl patentní protiskluzač »Fix«, jež sestává z gumového trojhranu a jehož připevnění je okamžité. Jeho výhody spočívají v tom, že oba trojhrany jsou malé, t. j. široké jako šířka lyže, takže možno lehce uschovati je do kapsy. Protiskluzač připevňuje se před špičkou boty a zabraňuje úplně uklouznutí lyží dozadu, zvláště na cestách zledova-

tělých a lyžemi uhlazených, takže výstup do kopce je pohodlný a není třeba plahočiti se nesením lyží na ramech. Všichni naši zkušební lyžaři tento protiskluzač »Fix« doporučují. Lze ho obdržeti u vynálezce E. Haise, Praha II., Karlovo nám. 32, přes druhý dvůr aneb ve všech obchodech sportovními potřebami. Cena jeho jest 25 Kč a jistě protiskluzač »Fix« uspoří každému lyžaři nepříjemné chvílky, což hlavně se týká nováčků sportu lyžařského.

Ledový palác ve Štokholmu, byl před nedávnou dobou slavnostně otevřen králem Gustavem Švédským. Po exhibici, provedené Gillisem Grafströmem, konal se první hokejový match, ve kterém zvítězilo mužstvo Göta nad mužstvem Södertälje 3:1.

Claes Thunberg, světový mistr a světový rekordman v rychlobruslení, prohlásil po opětném dobytí mistrovství Evropy v Davosu, že závodů v Americe se nezúčastní, ježto jest zásadně proti závodům rychlobruslařským se společným startem závodníků. Pro tento výrok má se Thunberg zodpovídati v nejbližší době před svým ústředím. Zároveň však nyní Thunberg prohlásil, že již nikdy více rychlobruslařských závodů se nezúčastní a že svoji závodnickou kariéru pokládá za skončenou. Opuštěním závodní dráhy Thunbergem nastane jistě velká mezera v tomto sportovním odvětví, neboť co tento 38letý finský závodník dokázal a hlavně v posledních letech, nedokázal před ním nikdo, ani sám vynikající norský závodník Oskar Mathisen. Zajímavé jest, že Thunberg začal svoji závodní kariéru poměrně stár, neboť byl již 28 let, když prvně zúčastnil se závodů. A když mu bylo již přes 30 let teprve nabyl takové formy, že v brzku stal se nejlepším rychlo-

Ing. BOHUSLAV MATYÁŠ

PRAHA III., MĚLNICKÁ UL. 11

vypracuje plány, rozpočty. Poradí při stavbě a provozu nízko- a vysokoproudových a elektrotepelných zařízení

ORGANISACE DÍLENSKÉHO PROVOZU

bruslařem světa. Jeho sensační světový rekord na 500 m (42.5 vt.) a na 1000 m (1.27.4 min.) pochází teprve z loňska. Mistrovství Evropy dobyl roku 1922, 1928, 1931 a 1932 a světové pak mistrovství roku 1923, 1925, 1928, 1929 a 1931. Zlaté olympijské medaile dobyl při první a druhé Zimní olympiadě v Chamonix a ve Sv. Mořici.

Rozmach lyžařského sportu na Val. Kloboucku. V předválečných letech neznal náš kraj krás zimního sportu a nebylo ani zájemců. Jen několik průkopníků objevovalo se v zimních měsících na lyžích na horách a svazích, provázeno posměchem ostatních. Již krátce po válce nastala změna a zimní krajina, v těchto místech jedinečně krásná a vhodná pro lyžařský sport, pestřila se začátečníky-lyžaři různého stáří. Dnes existuje ve Val. Klobouckých lyžařský odbor Sokola a Lyžařský klub, kteréžto organizace počítají asi 150 členů. Mimo to je množství neorganizovaných lyžařů a snad všechna mužská i dívčí mládež školní prohání se s vlastní samorostlou technikou po zasněžených stráních i horských temenech. Rovněž zájem lyžařů z měst: Brna, Mor. Ostravy, Prostějova, Trenčína, Trenč. Teplé a jiných měst bližších každoročně vzrůstá následkem naprosto všestranně vyhovujícího terénu a podmínek pro lyžařský sport. Výpravy do Val. Klobouck staly se pravidelným programem mnoha lyžařských organizací a soukromých kroužků a dnes již není vzácností, navštíví-li Klobouky v příležitostné dny stovky nadšenců zimního sportu. Výbornou základnou pro další vzrůst lyžařského ruchu je lyžařská chata Klubu lyžařů ve Val. Klobouckých na vrchu Stráži, Horská chata na Jeleňovské a sokolská lesní restaurace v Dubovci. Dalším úspěchem v pozdější době bude vý-

stavba moderního podniku hotelového u nádraží, kterou v nejbližší době hodlá podniknouti p. Heblein. Konečným bodem, který doplní nejhlavnější podmínku pro lyžařský ruch kraje, bude výstavba technicky bezvadného můstku pro skok. Je zřízen fond pro tento účel a jest se nadíti podpory města i všech korporací pro nejbližší dobu, aby důležitý tento podnik byl v plném rozsahu uskutečněn. Závody dosud v místě konané byly jen místního měřítka, ačkoliv je plná naděje, že v tuto sezonu konané závody budou velké úrovně a příští zima dá nám možnost provést připravované závody okrsku a župy. Obyvatelstvo kraje vyjde cizím hostům plně vstříc a co hlavního, máme u nás dobrou kuchyni a mírné ceny. Stav sněhu a ostatní podmínky jsou pravidelně hlášeny rozhlasem a uveřejňovány v časopisech v příslušných rubrikách. Poznejte v zimě naše hory, Jeleňovskou, Na stráži, Ploštiny, Kaňúr, Radošín a j. a poneseťe si dojem šumavy, Krkonoš i jiných zahraničních středisk zimního sportu.

F. F.

H. D. W. proti slalomu úředně: Vzhledem k tomu, že v našich terénech je málo vhodných dlouhých prudkých svahů a vzhledem k tomu, že zavedením a péčí o výcvik ve slalomu utrpěla by péče o 18km závod, usnesl »Ski Ausschuss« H. D. W. ve schůzi dne 28. března 1931 nezaváděti slalom ve své akční oblasti. (Der Winter, roč. 25, č. 6, str. 384.)

F. I. S. 4.—6. II. 1932 sjezdový závod v Cortině d'Amprezzo. »Der Winter« píše: »Podle nesporných »zvyklostí moderního sjezdového sportu« je závodní trať již úplně známa. V Cortině již dnes vyvěšený (!) plánek ukazuje přesně sklony trati a její záludnosti, a

SNUBNÍ PRSTENY

BRILIANTY, ZLATO, STŘÍBRO,
HODINY A OPTICKÉ ZBOŽÍ
KOUPIŤE NEJLEVNĚJI U FIRMY

V. T R A N T I N A ,

ZÁVOD HODINÁŘSKÝ, ZLATNICKÝ A OPTICKÝ

PRAHA I., - 1047, PŘÍKOPY 17

v úvahu přicházející cortinští závodníci mají trať už řádně »nadřenu«. Zda jest to podle ušlechtilých sportovních zásad šetření »stejných podmínek pro všechny«, je ovšem otázkou...»

Startem je jeden ze žlabů nad skalami Tofany 2300 m n. m. v. Cíl je na obvyklém místě startů všech závodů v Cortině 1220 m n. m. v. Trať má tedy spád 1120 m při 4650 m délky. Nebude to tedy (viz Parsenn-Derby!) nic světoborného.

Svaz lyžařů uvažoval přes svoje původní rozhodnutí — závody neobeslati — přece o dvou závodnících. Závody F. I. S. nejsou pro učení — na to bylo loni dobré Parsenn-derby, které odstatně lze ještě i letos obešlati... Naši závodníci nemají letos ani nejprimitivnějšího tréninku... Prestyž naše v světovém lyžařství těžko dovolí nechat si tam »nasekat« od Angličanů a jiných machrů v závodě tohoto druhu, které před závody F. I. S. byly »anglicko-lázeňskou« specialitou v určitých střediscích zimního Švýcarska. Svaz lyžařů jistě se postará i o kulturu této novinky nejdříve doma, případně jiným vhodným způsobem. Uvažme jen zdrženlivost Norů k závodům tohoto druhu a vedení Norského svazu jistě neuprou i některé ty »horké hlavy« u nás — odbornost.

I. K.

Deutsche Reichsbahnzentrale sděluje nám, že ohlašovací stanice pro urychlenou první pomoc v německé části Krkonoš zřízeny byly v chatě, zvané »Jugendkammhaus«, pod špičákem u špindlerovy boudy a v Jizerských horách v lyžařské chatě Gross-Iser (Velká Jizerka).

Amerika o Olympijských hrách v Lake Placid. Lake Placid hlásí 300 účastníků. V detailních cifrách to nějak nesouhlasí. 33 Norů (jede jich jen 20), 21 Švédů (jede jich 12), 33 Němců (jede jen bobové mužstvo, lyžaři nejedou). — Jedou, jak víme, Francouzi (5) (nejlepší vytrvalec Berthet), Italové (6) (nejlepší skokan Wuerich), Japonci jsou na místě, Rakušani Schäfer a Fritzi Burgerová bruslaři a 3 lyžaři, Harald Paumgasten je tam. Čechoslováci 5 lyžařů a 1 bruslař (je tam). Za Německo snad přece bude ve skoku na lyžích startovati German Raab, který jede do Ameriky jako ředitel jakéhosi bussinesu v Lake Placid.

Nové vydatné zlepšení sněhového zpravodajství. Poštovní správa zavedla před lety pravidelné páteční hlášení sněhových poměrů ve frekventovaných lyžařských místech. Toto opatření bylo lyžařskou a turistickou veřejností neobyčejně příznivě přijato, poněvadž zna-

menalo soustavné a spolehlivé zpravodajství z nejdůležitějších sportovních míst celé republiky. Rok od roku jest sněhové hlášení, jež děje se telefonicky, zdokonalováno a rozšiřováno. Počátkem tohoto roku přistupuje poštovní správa k dalšímu vydatnému zlepšení: zavádí mimo hlášení pátečního ještě druhé hlášení sobotní. Výhoda tohoto opatření je dalekosáhlá a osvědčí se zvláště v nynějších kritických sněhových poměrech, kdy počasí s pátku na sobotu často úplně se změní; proto přijmou lyžařské a turistické kruhy druhé zvláštní hlášení jistě s radostí. Ale i za normálních poměrů umožní toto dvojitě zpravodajství dobrou kontrolu sklonu počasí, neboť bude pak lze daleko lépe usouditi na pravděpodobné nedělní poměry, než z hlášení jednoho. Sněhové zpravodajství dále bylo zlepšeno v tom, že také počet míst, odkud se hlásí stav sněhu, bylo znovu rozšířeno.

Sobotní hlášení bude dodáno prostřednictvím Čtk. co nejrychleji všem listům, takže bude otisknuto již v oněch vydáních, která vycházejí již dopoledne. Mimo to budou obě hlášení vždy vyvěšena ve výkladních oknech nového telefonního úřadu v budově Poštovní spořitelny (roh Václavského náměstí a Štěpánské ulice).

Že mistrovství republiky bylo odřeknuto, k tomu není třeba poznámek. Termín bude určen s ekcelerací. K mistrovství Jugoslavie v Mariboru vysílá Svaz 3 borce. Vůdce Zadák.

Tragické zakončení výletu způsobí náhlý liják, promočením obuvi. Následuje chřipka, ba v mnohých případech i smrt. Neopomeňte tudíž pravidelně používat ENOOLEJ, mazadlo na obuv. Zabrání proniknutí vlhka, udržuje nohu v suchu.

Kdo si přeje mítí polévku rychle připravenou, použij Maggi'ho hovězí polévky v kostce. Každá kostka, polita 1/4 litrem vařící vody, vydá okamžitě talíř silné, přirozené hovězí polévky. Při nákupu dbejte jména »MAGGI« na žlutočervené pásce!



SPECIELNÍ VÝROBA HLIN. UZÁVĚREK

K ELEKTRICKÝM VĚTRÁKŮM.

STAVEBNÍ A ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ

ANT. SVOBODA, PRAHA I., TÝNSKÁ 10.

● K A M N A H O R Y ? ●

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT
Měšťanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: **BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY** Doporučují se:
VOSECKÁ BOUDA **HOTEL HERČÍK HARRACHOV**
Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.
JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ . . . TEKOUČÍ VODA
TELEFON NOVÝ SVĚT Č. 6. (Stálá tel. služba)

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně.
Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

HOTEL KUBÁT, BENECKO V KRKONOŠÍCH

880 m n. m. — Telefon č. 3.

Krásný lyžařský terén pro začátečníky i pokročilé. 20 topitelných pokojů, koupelny, výborná kuchyně, prazdroj, autogaráže — vlastní povoz na požádání.

STANICE DRÁHY VRCHLABÍ NEBO JILEMNICE.

HOTEL „LOUDA“

JABLONEC nad JIZ.

upozornuje na výborný lyžařský terén, dobré, levné ubytování a stravování. Stanice Svazu lyžařů RČS.

CVIČITEL V JÍZDĚ NA LYŽÍCH K DISPOZICI
20 pokojů Telefon 7

DOPORUČUJE SE **„LABSKÁ BOUDA“** KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL „BREMEN“ VRCHLABÍ

v blízkosti nádraží, nově upraven a rozšířen, 22 dobře zařízených pokojů, teplovodné topení, vodovod v každém pokoji, koupelny, autogaráže.

Telefon 165.

Telefon 165.

HOTEL ZLATÁ HVĚZDA (Telefon čís. 2) JANSKÉ LÁZNĚ, KRKONOŠE

První český podnik, značně rozšířený, s veškerým moderním komfortem: ústřední topení, teplá i studená tekoucí voda. Turistickým výpravám značně snížené ceny. Celoročně otevřeno.

Středisko české společnosti. **ADOLF MAZUR, majitel.**

GRAND HOTEL TANVALD ŠUMBURK n./DĚS.

Prvotřídně zařízený, teplá a studená voda, výborná kuchyně, levné pokoje. Pro sportovce 10% sleva. Pro delší ubytování výhodné ceny. O přízeň prosí C. PECHÁČEK, hotelier.

Sokolská bouda na Černé Hoře v Krkonoších

1300 m nad mořem u horní stanice lanové dráhy — telefon Janské Lázně 44. Nejrychleji dosažitelný český prvotřídní horský hotel na hřebenech. Vzorná obsluha — výborná kuchyně — ceny mírné. Spolkovým kursům lyžařským značné slevy.

Tippeltova bouda, největší a nejkrásnější bouda ve východních Krkonoších.

1100 m n. mořem
Pomezí boudy.

Veškeré pohodlí — 70 pokojů, — appartement. Telefon: Dolní Malá Úpa 1.

Autobusové spojení k Mohornovu mlýnu. Stanice dráhy: Svoboda — Janské Lázně.

HOTEL GRÜNBAACH, PECE V KRKONOŠÍCH

doporučuje svých 24 pokojů s ústředním topením, teplou a studenou vodou, elektrickým světlem, k delšímu i kratšímu pobytu.
Autogaráže — lázně. Telefon Pece č. 5.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁŇKY - VOSKY - VÝZBROJ



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

**KDO PĚSTUJE ZIMNÍ
SPORTY**

neměl by nikdy zapomenouti, že
po každém sportovním výkonu
je

ALPA

francovka s mentholem

výborným prostředkem k masáži
pokožky a hlavně oněch míst,
která jsou chladnu nejvíce vy-
dávána na pospas. Po takové
masáži rozhostí se po celém
těle příjemné teplo — zima i ú-
nava zmizí. I lékař zná velmi
dobře tento účinek Alpy.

Dobry sport v oděvu
a výzbroji
OD **TKADLECE**
V PLZNI

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TŘ. 46.

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

BRUSLAŘSTVÍ

HOCKEY

SÁŇKAŘSTVÍ

ALPISMUS

TURISTIKA

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. út. sek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zasláné k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XXI.

ÚNOR 1932.

ČÍSLO 6.

Zprávy Svazu lyžařů.

IV. schůze pracovního výboru Svazu lyžařů RČS., konaná dne 22. ledna 1932 v sekretariátu Svazu.

Schůzi zahájil o 6-30 hod. místopředseda Dr. Pečírka. Oznamuje, že byl ve schůzi výboru Pražské župy a konstatuje, že župa dobře pracuje. Žádá členy pracovního výboru, aby župu podporovali. Tím vyřízen byl bod o této věci na poslední schůzi pracovního výboru jednající. — Jednáno o olympiádě v Lake Placid, kde sněhové poměry jsou nyní tak nepříznivé, že olympiáda může být ohrožena a usneseno v případě, že stalo-li by se a olympiáda přeložena by byla v Americe na jiné místo, jeti i tam.

Zpráva jednatele. Do Svazu lyžařů RČS se hlásí: T. J. Sokol Dobšíná, T. J. Sokol Choceň, T. J. Sokol Mukačevo, Sportovní klub Nová Paka, Sportovní sdružení Frýdlant n. Ostravicí. Přijaty a přiděleny příslušným župám.

Ze Svazu lyžařů RČS vystupují: T. J. Sokol Dlouhý u Žel. Brodu a T. J. Sokol Rváčov. Vzato na vědomí.

Bezkydská župa oznamuje, že Polsko svým dopisem ze dne 16. I. odřeklo mezistátní utkání Československo-Polsko na Radhošti a že žádá, aby první utkání konalo se v Zakopaném. Pověřuje se Bezkydská župa k dalšímu jednání o tomto. Župě dány direktivy, jak v tomto případě postupovati. — Svazu Makkabi zaslán byl podrobný dopis, v němž sdělujeme jim naše podmínky, týkající se jejich vstupu do Svazu lyžařů RČS.

Na závody do Báňské Bystřice delegován za Svaz lyžařů RČS. místopředseda Turnovský.

Českému Ski klubu v Budějovicích povolena na sezonu 1931-32 sleva 50% pro 30 dorostenců a sleva 66% pro 20 akademiků.

Sportovnímu klubu v Semilech povolena sleva při přihlášení nejméně 50 členů 50%, při přihlášení 70 členů 75%.

Lyžařskému klubu Orličky povoleno 75%. Sportovnímu klubu Nové Město na Moravě 75%. Sportovnímu klubu Lomnice n. Pop. povoleno 50%, přihlásí-li nejméně 50 členů.

Klub čs. turistů-ústředí zasílá nabídku na nájem místnosti pro svazovou kancelář. Definitivní rozhodnutí učiněno bude později, až místnosti budou znovu prohlédnuty.

Ministerstvo obchodu oznamuje, že povolilo Okraňšlavcům spolku ve Stránčicích subvenci 6000 Kč na stavbu můstku.

Ministerstvo zahraničí oznamuje, že udělilo panu gen. konzulovi Karlu Moserovi v Montrealu dovolenou, aby mohl zastupovati Svaz lyžařů RČS. na zimní olympiádě.

Zaslán byl projev soustrastí Čs. obci sokolské a paní Scheinerové při úmrtí starosty Čs. obce sokolské Dr. Scheinera.

Pražská župa Svazu lyžařů RČS. ve věci propůjčení závodu o pohár kongresového můstku sděluje, že přenechá Svazu lyžařů RČS. celý čistý zisk. Sice v tom smyslu, že 40% připadne z toho Svazu a 60% na olympiádu. Usneseno pověřiti župu provedením tohoto závodu.

Vysokoškolský sport žádá o věnování čestné ceny na akademický přebor. Žádosti není možno pro letošní rok vyhověti.

KČST-ústřední zve na své závody o přebor KČST. Usneseno delegovati na tyto závody místopředsedu Weckra.

Ministerstvo obchodu oznamuje, že povoluje Svazu lyžařů subvenci 10.000 Kč na zimní olympiádu v Lake Placid, 10.000 Kč na režii svaz. kanceláře a 15.000 Kč na stavbu můstku v Mlýnické Dolině a v Harrachově.

Ministerstvo obchodu oznamuje, že povolilo Čs. S. K. »Užhorod« v Užhorodě 5000 Kč subvence.

Československý všesportovní výbor žádá o zaplacení členských příspěvků za rok 1931 v částce 1487.55 Kč. Usneseno poukázati ČsVV. paušál 500 Kč a odvolati se při tom na naše dřívější dopisy, ve kterých oznámili jsme jim, že nemůžeme více povoliti.

Spolek posluchačů tělesné výchovy děkuje za svolení, že posluchači mohli navštěvovati sanitní kursy.

Zpráva mezinárodní. Za omluveného mezinárodního tajemníka přednáší zprávu místopředseda Dr. J. Pečírka. FIS. oznamuje nám, že žádá arch. Jarolímka o soudcování ve sdruženém závodě na zimních Olymp. hrách.

Rakouský svaz zve na své mistrovství ve Voralberku ve dnech 30. a 31. I. 1932. Omluvíme naši neúčast.

DSV. zve na závody do Schreiberhau a žádá o zaslání seznamu na české kluby.

DSV. zve na závody ve sjezdu na Zugspitze na 28. II. 1932. Zúčastníme se, pakliže se najdou závodníci s dostatečnou kvalifikací, kteří uhradili by si sami cestovné.

Francouzský svaz zve na kongres alpismu v Chamonix. Postupuje se Klubu alpistů.

Ski klub Ponte di Legno zve na závod ve skoku na 28. II. 1932. Bude-li nám možno, obešleme závod alespoň jedním závodníkem.

Usneseno omluviti se na závody v Garmisch-Partenkir-

chen, na závody Finského svazu, na závody v Reinerz a na závody Karpathenvereinu.

Zpráva technická přednesena místonáčelníkem. Na mistrovství povolá se do práce pořadatelský odbor. Usneseno zjednotit v Novém Světě 10 placených lidí, kteří by trať označili a upravili můstek. Na mistrovství povolena částka 5000 Kč.

Na dorost. kurs Krkonošské župy povolena částka 500 Kč.

Na memorial povoleny jedny lyže běhové a částka 500 Kč na plakety.

Do Báňské Bystřice bude vyslán na kurs Jansen, kterému hrazeno bude cestovné. Ostatní výlohy uhradí Báňská Bystřice.

V. schůze pracovního výboru Svazu lyžařů RČS. konala se společně s náčelnictvem Svazu lyžařů RČS. dne 4. února 1932 v sekretariátu v Praze.

Schůzi zahájil v 6.15 hod. předseda J. B. V. Pilnáček, který omlouvá svoji neúčast na minulé schůzi.

Zpráva předsednická. Místopředseda Dr. J. Pečírka referuje podrobně o schůzi společného výboru s HDW., která konala se dne 28. I. 1932 v Liberci, a na které zastupoval Svaz lyžařů RČS. Dr. Pečírka oznamuje dále, že dnešní schůze svolána byla společně s náčelnictvem za tím účelem, aby referáty, které dnešního dne jsou největšího rázu technického a týkají se jak náčelnictva, tak i pracovního výboru, nemusely býti přednášeny dvojmo a přímo projednány byly společně. Jest to hlavně stanovení termínu našeho mistrovství a uspořádání celého mistrovství, referát o schůzi HDW. Záležitost vyslání závodníků do Jugoslavie a do zahraničí vůbec.

Zpráva Technického sboru. Na mistrovství HDW., které koná se v Josefodole, usneseno vyslati 5 závodníků na účet Svazu. Vedoucí bude později stanoven.

Mistrovství. Jednáno o termínu mistrovství a po předchozím hlasování náčelnictva dirimací místonáčelníka usneseno stanovit termín mistrovství ČSR. na dny 25. až 28. února 1932. Původní dispozice na mistrovství zůstávají v platnosti.

Na závody o mistrovství Polska, které konají se v den našeho mistrovství, omluvíme svoji neúčast.

Závod Československo—Polsko podle sdělení Bezkydské župy byl odřeknut.

Zpráva mezinárodní. Mezinárodní tajemník navrhuje, aby schůze správního výboru svolána byla na den 9. III. 1932, po návratu z Ameriky.

Jugoslávský svaz sděluje nám, že bude se ucházeti o kongresové závody a kongres FIS. pro rok 1935. V důsledku toho bude se ucházeti Svaz o mezikongresové závody FIS. v roce 1937.

Došel oběžník FIS., ve kterém uvedeno bylo mistrovství HDW., ale neuvedeno mistrovství naše. V té věci dopsáno bylo přímo sekretáři FIS.

Österreichische Ski-delegation zasílá návrh, aby sjezd a slalom zařaden byl do oficiálního programu FIS., předává se náčelnictvu.

Zpráva jednatele. Do Svazu se hlásí Š. K. Handlová v Handlové na Slovensku. Přihláška odboru KČST. v Náchodě ponechává se rozhodnutí předsednictvu Svazu.

S Autoklubem RČS. jednáno bylo o zřízení lyžařského odboru u Autoklubu, který stal by se pak členem Svazu lyžařů RČS. Vzato na vědomí, že lanovka Janské Lázně—Černá Hora poskytuje členům Svazu při účasti nejméně 10 osob slevu 30%.

Čs. všesportovní výbor zasílá dispozice, které mají Svazy dodržeti při jednání s Čs. obcí sokolskou.

Čs. obec sokolská zve na závody Svazu slovanského sokolstva. Usneseno sdělit Čs. obci sokolské, že Svaz lyžařů zastoupen bude na těchto závodech dvěma členy předsednictva.

Sportovní klub Vysoké Tatry žádá o úhradu plakátů, který nechal zhotoviti pro tatranskou lyžařskou školu. — Zamítá se.

Brněnská župa Svazu lyžařů RČS. zasílá protest proti nezařazení závodníků Slonka, Německého a Musila na zimní olympiádu do Lake Placid. Vzato na vědomí odpověď zasláná Brněnské župě, ve které tato byla vyzvána, aby vyslala svého zástupce na nejbližší schůzi pracovního výboru, na níž by se celá záležitost ústně mohla projednati.

Od mezinárodní bobsleighové federace došla upomínka na zaplacení členského příspěvku za rok 1930-31. Bude zaplacen.

Zpráva pokladní. Pokladník přednáší rozvahu ke dni 30. I. 1932. Zpráva vzata na vědomí. Dále vzato na vědomí, že na příspěvcích na olympiádu došlo asi 20.000 Kč. Přesné sestavení zhotoveno bude později.

Pokladník žádá, aby jednáno bylo se severoněmeckým Lloydem o to, aby Svazu lyžařů RČS. navrátil za každého závodníka částku 10 dolarů.

Zpráva zdravotního referenta. Zdravotní referent referuje podrobně o sanitním kursu pro cvičitele, který v těchto dnech byl skončen. Usneseno zhotoviti odznaky pro sanitní cvičitele, uspořádati slavnostní předávání těchto odznaků a povolen náklad na pořízení 5 albumů, které předány budou vedoucím těchto kursů.

Různé. Po bedlivém prozkoumání propositiv závodů o mistrovství DSV. konstatováno, že v čestném výboru těchto závodů zasedají zástupci HDW., kdežto zástupci našeho Svazu byli opomenuti. Mimo toho konstatováno, že neobdrželi jsme dosud žádný příslib od DSV. o účasti říšskoněmeckých účastníků na našem mistrovství. V důsledku toho usneseno dopsati Říšskoněmeckému svazu, že po obdržení propositiv musíme jim sdělit, že nám pro tentokrát není možno závodů jejich se zúčastniti.

NORBERT LANG:

Na velké cestě do USA.

(For you only!)

Prvé kroky v Americe.

V pátek 22. ledna 1932, časně z rána, na palubě Evropy. Ohromná zvědavost, jejíž stupňování zavinila neproniknutelná temnota mlžného rána, povolila a uvolnila se při spatření prvních světelných bójí a majáků new-yorského přístavu. Týden neviděli jsme země ani cizích lodí a při-

padali jsme si Robinsony, toužícími po tvorech sobě rovných, ale hlavně po pevné zemi pod nohama. Jak litujeme, že nemůžeme prohlédnouti sametovým pláštěm temnoty na majestátní sochu »Svobody« a mrakodrapy, obrázek tak známý po celém světě. Míjíme strážní lodi přístavu, přejímáme lodivoda a opatrně vjíždíme do brooklinského

přístavu. Modrá, červená, žlutá světélka bójí vesele na nás mrkají, dále nás lákajíce. Mlžné jitro počíná. Poštovní parničky lačně se přibližují naší lodi, aby převzaly evropskou poštu. S naší paluby ústí oboustranně pytlivé štoly, dvoumetrových rozměrů, pytlům se podobající, do útrob bachratých parniček. Sta našich námořníků, v řetězech stojíce, hází do pytlové sluje tisíce poštovních pytlíků, se statisíci dopisy.

Nastává památný okamžik. Z lodi vysunut přístavní můstek. Amerika je na dosah ruky! Chyba lávky, ještě nejsou vyřízeny pasové formality, jež jsou v U. S. A. nejprísnejší na světě. Po můstku přichází celý štáb emigračních inspektorů a s nimi náš generální konsul Dr. Novák s konsulem Hajným. Radostné shledání. Srdečné pozdravy vyměněny. Dovídáme se řadu novinek o všem, co nás zajímá: V Lake Placid napadl teprve nyní sníh, Norové jsou již při práci. Jejich hvězda Walborg rozbil prvním skokem americký rekord, zvýšiv jej na 165 stop. Jaké jsou vyhlídky na sníh? Je olympiáda zajištěna? Žádné strachy, sníh bude přivezen ve vlcích z Kanady, v nehorším případě. Takové maličkosti zde nevadí, — jsme v Americe.

Ještě jsme nevlozili nohu na americkou půdu a již nám začíná svítati! Zde není sportu v této prokleté zemi chvatu a bezohledného rvaní o skývu chleba, zde vše je podřízeno nepsanému zákonu: »Ze všeho nutno těžiti dolary!« Zde každý má vpálenou touhu nejen žít, ale i ubíjeti. Slabší padá a je odstraněn a nahrazen silnějším, mladším, schopnějším. Toto bezcitné heslo se vám vnucuje vždy. (Vrátím se při zakončení referátu o New Yorku k této věci, vyjádřím charakteristiku Ameriky několika slovy.)

Ve velkém salonu 1. třídy jsme odbavováni a vyslýcháni vystěhovaleckými komisary. Máme protekci, ne my, ale p. generální konsul a proto jsme vyřizováni nejdříve. Ku podivu! Země svobody, ale protekce zde také platí! Nic nového, jen metody jsou zde lepší, rychlejší! Pasové formality vyřízeny a nyní počíná

americký křest. Smečka fotografů vedoucích new-yorských časopisů se na nás vrhá, upravuje naši skupinu, šaty, tváře, zapisuje naše jména. Nepřeháním, řeknu-li, že jsme byli fotografováni asi 50krát, v různých sestaveních, v řadě, ve stoje, v sedě, »se stiskem ruky« p. generálního konsula atd. Unavovalo to, ale přísné nařízení p. gen. konsula, že »reportérům nemožno nic odřící« — vzali jsme si k srdci a nechali se fotit do úplné otupělosti.

První kroky v Americe! Byly v ohromné celní hale. Očekávalo nás několik krajanů, tak na př. sl. Kitty Mayerová z Plzně, p. Menzl (bratr známého tenisového reprezentanta Č. S. R.), p. Langer z Mor. Ostravy, jenž mermomocí chce startovati za naše barvy v krasobruslení na olympiádě a pánové z našeho konsulátu, z nichž zvláště p. Janeček prokázal nám později platné služby při pro-



Norbert Lang, náš reportér z Ameriky.

hlídce New Yorku. Z brooklinského přístavu jeli jsme busem New York Central, t. j. na ústřední nádraží.

Zážitky a zkušenosti tohoto dne, který počal prvými kroky v novém světadílu, zanechaly tak hluboký dojem, že nesmím se báti vysloviti tato slova, ze srdce mi jdoucí:

Jeden z nejzajímavějších dnů našeho života.

Amerika se nám představuje.

Brooklin. Mrakodrapy. UMPIRE STATE, král mrakodrapů. 105 pater! Výška 425 m. Brooklinský most. CITY. Na našem konsulátě v 22. patře. Oběd v Cityklubu. ROXY, pozoruhodnost světa. ROCKEFELER. Večerní osvětlení Broadewaye. Pohled se střechy 30. patra. Nádraží Grand Central. Pullmany.

S bohem, Nový Yorku!

Začalo to Brooklinem, new-orškým předměstím, jenž je pouze předehrou všech zjevení dnešního dne. Brooklin, staré předměstí nesmírného města, jež počtem obyvatel se blíží dvěma třetinám Č. S. R. Náš bus peláší poněkud sešlými čtvrtěmi new-yorských periferií. Ihned je nám nápadný nepořádek autoprovozu. Předjíždí se napravo i nalevo, podle toho, kde je místo. Provoz je řízen zelenými a červenými světly. Zaplanou-li červená, zůstane celá ulice stát a před-

jíždí auta postranních ulic, na naši kolmo jdoucích. Celý plán New Yorku a Brooklinu je dětsky jednoduchý. Ulice a avenue jdou kolmo na sebe. Ulice jsou číslovány od severu k jihu, kolmo na ně jdou avenue, z nichž nejširší se nazývají brodway.

Vše je nám nové, lidi i věci. Ulice přeplněné ruchem. Světelné reklamy, ve dne v noci běžící. Strážníci, velcí

Zlevňovací akce

Nové ceny Color filmů:

SVITKOVÉ	cm	4×6 ¹ / ₂	6×6	6×9	5×8	6 ¹ / ₂ ×11	8×10 ¹ / ₂
	Kč	10'—	8'50	11'—	11'—	14'—	18'—
PLOCHÉ	cm	4 ¹ / ₂ ×6	6×9	9×12	10×15		
	Kč	18'50	25'50	41'—	55'—		

FOTO WACHTL

SENOVÁŽNÁ 8 PRAHA II. NÁRODNÍ 26

chlapi, na koních i bez nich. Černoši. Vkusně malované rty žen. Tramvaje. Výlohy atd.

Náš bus vjíždí na brooklinský most, nevím, kolik km dlouhý a kolik milionů tun vážící, oči se otevírají úžasem! Na obzoru první mrakodrapy, o jichž rozměrech nemožno si udělati pojmu, podle evropského měřítka. U nás máme snad tu a tam něco podobného, ale to jsou košťátky v poměru k mamutům. Mrakodrapy se rýsovaly v nestvůrných zubech na celém obzoru, jako profily alpských velikánů! Desítky pater? Padesátky! Jich »otec« »Umpire state«, má 105 pater a je 425 m vysoký, celý ze železa. Jeho věž má sloužit za dostaveníčka pro vzducholodi. Zatím nejeví vzducholodi vztažných sklonů, tak z toho sešlo.

Náš bus je na brooklinském mostě; mostovka je dvousměrná, oboustranně kol ní (a nás) hřmí vlaky, pod námi subway (podzemní dráha), nad námi nadzemní dráha, vše přehlušuje pekelný hřmot, v němž není chodců, jen vozidel bláznivého světadilu a šíleného provozu. Projíždíme židovskou čtvrtí a jsme na hranicích city. Proudění aut, všech značek, barev a velikostí, se stupňuje. Na širokých chodnících tísni se, spěchají, běží miliony chodců. Nad nimi blyskají, třpytí se, točí nejsložitější světelné reklamy. Hukot provozu přehlušuje vlastní hlas. Cítíme se malými, ubohými součástkami obrovského, stále běžícího stroje. Náhle celá 14. ulice stojí. Co je? — Nic to není, někdo byl zabit na křižovatce 4. ave! A za vteřinu vše běží dále. Zločin, či náhoda? Nikdo se nad tím nepozastaví, za každých 20 minut umírá někdo nepřirozeným způsobem v tomto bábelu. Naši ochotní průvodci z konsulátu vše přesně a krátce vysvětlují. Míjíme mrakodrap Chrysler, výrobce aut a pospícháme čtvrtou avenue k nádraží Central Railroad, v jehož blízkosti je náš konsulát. Vystupujeme z busu. Běžnou pouliční vřavu přehlušují příšerné signály — hasiči! Každých 10 minut někde zakročí, hasí, zachraňují atd.

Vstupujeme do blokového domu, kde je usídlen náš konsulát. Ochotný výtah nás rychlostí myšlenky vynese do — 22. poschodí. Raději to napíší slovy — do dvaadvacátého poschodí. Náš konsulát má značnou rozlohu a krásné místnosti. Platí 3 dolary činže za rok a čtvereční stopu. Nábožně se díváme z oken a zuřivě fotografujeme okolí, kde mrakodrapy vyrostly v posledním deceniu jako houby po dešti. Není času na rozjímání, před námi stojí Cross, slavný redaktor »Herald Tribune«, jenž z nás vytáhne vše, co potřebuje pro své noviny. Pan Ing. Levit, syn vynikajícího plzeňského průmyslníka nás očekává, nabízí nám své služby a přejímá vzkazy z vlasti. Oběd ve vznešeném »The city klub of New York«, kde je náš gen. konsul členem a »kde se pečou« velké věci politické, byl dalším článkem významného dne.

Únava desetidenního putování a bezčetné cestovní dojmy vnucují nám touhu po klidu. N. York nám dává poslední ránu, jsme hotovi, chceme klid — a jdeme do biografu, jako pravé děti své doby.

Co je Roxy? Největší kino a varieté světa, ukryté v nejkrásnějším paláci, jehož pohádková architektonika a mohutnost novodobého pojetí praktického divadla je bezkonkurenční. Přes 6200 sedadel nejrafinovanějšího pohodlí. 60hlavý symfonický orchestr, kolosální varhany, ovládané třemi organisty, katedrální hlahol 21 zvonů, stálý pěvecký sbor, stálý baletní sbor, slavné taneční hvězdy, přepychová hala, foieury, dekorace vybraného vkusu a přepychu. Nejlepší zvukové kino. Novinky z celého světa. Osvěživé místnosti. Jedinečná služba nejschop-

nějšího personálu. To vše tvoří z Roxy pohádkovou podívanou, jež vás zaujme od začátku programu do konce, stejně jako jiné návštěvníky ze všech konců světa.

Tyto nadšené řádky jsou všeobecným posudkem. Nyní několik prostých slov o programu, který jsme viděli. Nejdříve byl filmový, dokonalý, zvukový program, pak hudební. Bohatá pastva pro oči je jednou ze složek úspěchu v Roxy. Orchester se vynoří z obrovského propadliště, ne nepodoben andělským chůrům. Dresování, nástroje, světelné efekty nenechávají nás chvíli v klidu, náš zájem stále stupňuje. Taneční produkce provedené vynikajícími tanečními jedinci a dvaatřicetihlavým souborem girls, musí zaujmouti i nejnáročnějšího diváka. O varietních a zpěvackých produkcích se nezmíním, ale byly prima.

Program začíná v 11 hodin a končí v půlnoci, běží stále, opakuje se pětkrát v kompletní sestavě. Pětkrát nastoupí solové tanečnice a 32 girls, pětkrát zazpívá fenom. tenorista své »šlágry« (1000 dol. gáže týdně) atd. Pracovní doba je zde i v divadle 14 až 16 hodin denně.

Na jednu věc jsem zapomněl, na cestě do Roxy jsme byli upozorněni na nové divadlo, jež se buduje v srdci City, je to Rockefeller Palac radio, kde bude řada divadel, rozhlasových podniků, varieté, kin atd. K tomu účelu se strhává obrovský blok domů. Prohlédli jsme si staveniště. Jak známo, N. York stojí na skále. Nyní jsme to shlédli na vlastní oči. Staveniště vypadalo jako obrovský lom. Technické prostředky velkého stylu zavrtávají se svými hroty do skalního masivu, hlodají, trhají dynamitem, bagrují, jeřábují, odváží. Veliké plochy, dynamitem prošpikované, pokryty jsou mokkými, obrovskými pokrývkami, aby balvany a střepiny neodletěly tam, kam nemají. Ale zde lidský život je vyjádřen v dolarech, za jednoho dělníka — deset jiných. (Wild-west stále v pokračování.) Jedna strana bloku Rockefellerova paláce již stojí, z ocele jsou montována, na druhé jsou ještě žijící a pracující domy, ve středu kamenný kaňon se sty mravenčích pracovníků.

Z Roxy, kde jsme ztrávili asi 3 hodiny, vystoupili jsme do oslepující nádhery brodway. Tento pohled působí kouzelně. Světelné reklamy ve dne jsou nonsens, ale večer jsou pohádkou tisíce a jedné noci, preludem, fatamorganou, jež nutno shlédnouti. Praha, Berlín, Londýn jsou v tomto oboru popelkou proti slavné páté avenue.

Opět zpět na konsulát. Liftem do třicátého poschodí a na střechu. Po všech překvapeních dne — bylo toto největší. Třicáté poschodí, výše asi 120 metrů, pohled na ohnivě hady brodwayí s jemným šelestem ruchu propasti. Vůkol osvětlené věže několika set mrakodrapů, z nichž několik vedoucích, vysokých tři až čtyři sta metrů, to byla podívaná, k jejímuž popisu chybí slov. Nejvyšší z věží je »Umpire State«, 105 poschodí čítající a přes 420 m vysoký.

Čas kvapí. Vlak čeká. »Grand Central«, toť nádraží budoucnosti, obrovská hala, skorem nová. Hlava obrovské železniční sítě, jejíž nitky letí všemi směry podzemních tunelů. Pullmany stojí připraveny. Zavazadla umístěna. Černoši uctivě se uklánějí se svým: »Watch your step!« Proto pozorně vstupujeme do Pullmanů. Poslední s bohem, vlak se pohybuje a hlad nás žene do jídelního vozu. Dobrá večere, chod se střídá s chodem, černoši nás obskakují. Jediný nepříznivý moment je zakončení — poslední chod — vyrovnání účtu. Malé pobesedování. Zatím černoští hoši upravují salonní vůz ve spací. Uleháme unaveni u vědomí, že konec naší odyssey se blíží stomílovou rychlostí našeho vlaku. Podivuhodný den, jedinečný svými příhodami, chýlí

se ke konci. Nám stane se nezapomenutelným, důstojným vkročím do nového světa v nejvlastnější slova smyslu. Monotonní hučení vlaku, zasněženými prériemi pádicího, ukolébává nás posléze ve zdravý spánek.

LAKE PLACID.

Náš cíl.

Popis osady, kde před 100 lety proháněli serudokožci a dnes koná se III. zimní olympiáda. Jak bydlíme? Co je se sněhem? Početnost olympijských účastníků. Ohnisko Lake Placid — ledová arena za 250.000 dol. Goro Adachi, famosní japonský skokan.

23. ledna, v sobotu, probudili jsme se časně, asi o 6. hod. ranní. Pohodlné a praktické umyvárny v Pullmanech jsou, poskytly nám občerstvující lázeň. O 7. hod. zastavil vlak u vytouženého cíle, v konečné stanici této trati, v Lake Placid, v nevelké osadě stejného jména. Pan konsul Moser z Montrealu nás srdečně vítá na nádraží a hned po něm místní olymp. výbor, svým zástupcem panem O'Hara-em. Auta nás dopravují do »Hotelu Lake Side«. Veškeré předběžné přípravy jsou již vyřízeny nedocenitelnou pilností a svědomitostí p. konsula Mosera. V Golden avenue jsme najali na jeho radu celý domek, právě pro 8 osob se hodící, u jakéhosi pana Forbesa. Máme opravdu štěstí. Domek je sice weekendový, ale s centrálním topením suchovzdušným, s koupelnou, s teplou a studenou tekoucí vodou, s telefonem, rádiem, kotelnou na mazání lyží, verandou, nádhernou angorskou kočkou atd. S kompletní pensí za 3-50 dol. denně. Pan Forbes je majitel farmy, a celý týden není doma. Paní Forbesová je štíhlá žena, velmi pracovitá, jež má kouzelné ruce a metody, obstará vše sama. Úklid vyřídí její kamarádka. Pečuje o nás prima. Strava je rozmanitá a nad pomyslení hojná. Hoši si jak náleží libují. Přejeme si, aby vše tak zůstalo, jak je to teď. To jest, aby se paní Forbesová nezhoršila. Náš domek je v samém středu Lake Placid. Vše je blízko. Závodní kancelář, tisková kancelář, ledový stadión. Vysoká škola, kde se budou hoši koupati a u masérů osvěžovati. Arena (obrovské kryté kluziště v hale nádražnímu podobné — pro

hockey a krasobruslení) a co nejdůležitější, k můstku, který je ve středu města, je pár kroků.

Co je se sněhem? Je ho málo a zledovatělý. Počasí se zhoršilo. Dnes prší a večer lilo jako z konve. Ale do hlavních dnů olympijských je daleko, do té doby napadne.

Olympijské výpravy všech zúčastněných států jsou již zde. Každá národnost je usídlena podle zkušeností svých pohlavárů a podle prachů, jimiž vládne. Norové jsou zde již 14 dnů, 33 osob, se vším komfortem, dvanácti závodníky-specialisty. Všichni kanoni se již aklimatisovali. Norové mají také své kuchaře, nákupce potravin, maséry atd. Je jich hezká řádka. Přirozeně, že mají své žurnalisty s sebou. Ti, pro nemožnost flámování v této puritánské zemi, pilně telegrafují v noční době rádiem, slovo za 11 centů (asi 3-70 Kč). Mužstvo U. S. A. sídlí v královském hotelu (70 osob) a sluní se v přízni tisku, jež očekává od něj velké věci. Poláci jsou zde všichni, Čech, Motyka, Šosták atd. si na nás brousí silně zuby. Rakušané (jen bruslaři) jsou zde v počtu 10 mužů. A Finové (12) jsou zde také! Co bylo v Evropě řeči o valutě, nouzi atd., a hle, i Norové se jich bojí. Vůdce norský Smith-Keeland se obává Finů a tipuje Saarinen-a na padesátku! Švédové (21), Japonci (21), Němci (24) doplňují počet. Kanada trenuje doma, ale přijede již 1. února v počtu 66 a udělá prý velké věci. Celkem je přihlášeno 354 účastníků.

Včera večer jsme byli pozváni do Areny na hokejový match Lake Placid—All stars Montreal. Match byl pro nás ohromným požitkem. Kanaďané to prohráli, ale bili se jako lvi. Rušná hra, u nás nevidané kvality, nás upoutala až do konce. Lake Placid—Montreal 5 : 3. Olympijská arena je podivuhodnou stavbou, jež stála čtvrt milionu dolarů. L. Placid je jediným místem na světě, osadou mimo velká města ležící, jež vlastní tak nádherný ledový stadion. Určena je nejen pro hokej, ale i pro krasobruslení a curling. Délka její jest 238 stop, 143 široká. Ledová plocha je buď 25×60 stop, nebo 82½×197 stop, podle potřeby.

Jak se nám v Lake Placid líbí? Velmi dobře. Osada je dosti rozlehlá na březích velkého jezera zvaného Mirror, za nímž je další jezero, zvané Placid. Městečko je vlastně složeno z množství vil a loveckých domků, určených pro letní a zimní hosty. Ulice s obchody je jen jedna. Hotelů

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽE

VÁZÁNÍ - HOLE VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE SÁŇKY



TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.



a pensionů je zde na tucty. Uličky městečka vyúsťují do lesů s krásnými jehličnatými stromy, řídké porůznu rostoucími. V noci jsou osvětleny ulice, stromy, skluzavky, aleje, skákaací můstek girlandami pestrobarevných žárovek. Působí to trochu nepřírozně, jako v pohádkovém lese, ale vystihuje to americký vkus, vlastně nevkus. Styl domů je dvojího druhu, pro nás úplně neobvyklého. Předně jsou to dřevěné vilky, sbité z prkének, ve zdech s izolací tak, jak je známe z amerických filmů. Druhý druh jsou sruby, zbytek vkusu ze starých dob průkopnických, z neotesaných kmenů.

V neděli 24. ledna vstávala naše kolonie pozdě. Hoši šli dopoledne pěšky na procházku (20 km) a odpoledne na cvičný skok. Ledový dopad s nepatrným popraškem. Za námi přišli Japonci. Učinili od poslední olympiády velké pokroky. Máme obavy, aby se nám nestali nebezpečnými. Jejich nejlepší muž Goro Adachi má dravý styl norské mládeže.

Od včerejška se počasí o 100% zlepšilo, včera teple lilo, dnes mrzne, sněží a chvílemi prokukuje slunce.

Spěchám, by ještě dnes odešel dopis do přístavu a zastihl loď odjíždějící 27. do Evropy.

CO NOVÉHO V LAKE PLACID?

Olympijské přípravy. Mamutí můstek. Norské hvězdy skáčí — velké amer. pusy se otevírají úžasem. Favorit Birger Ruud. Přeložení Olympijských her do Taohlake.

Olympijská mužstva všech národů vyvíjejí horečnou činnost. Lyžaři, bruslaři i boboví saňkaři. Rozsáhlé, pite-roskně rozčleněné okolí jezera Mirroru poskytuje možnost treninku všem i našim běžcům. Soustavná cvičení, soustavně prováděná, umožňují našim běžcům poznání krajiny, nezbytné pro hlavní dny závodů. Často se stává, že naši hoši se setkají a běží s jinými národnostmi. Tak na př. včera běželi za Nory celou, asi 15 km dlouhou trať. Grøttumsbraten »vedl slovo«, občasně všem utekl (letos je v obzvláště skvělé formě) a pak se zastavil, aby počkal na doběhnutí ostatních. Švédské a finské teamy mají tajemný plán, není je nikde viděti, pravděpodobně běhají a skáčí mimo obvyklé cesty a můstky.

Cvičení ve skoku jsou kapitolou pro sebe. Norští favoriti jsou denně při práci, zvláště důmyslně organisované. Kapitánu Helsetovi jsou podřízeni. Jeho zkušenostem a péči se nutno podívat. Byli jsme často svědky, jak řídí skočný trenink. Norský trenink ve skoku má asi následující průběh. Důkladná příprava sněhová. Nájezdu, stolu s dvěma hranami (rovná půlka, druhá loopinkově zvýšená), dopadová plocha se upraví do dokonalé ladnosti a účelnosti. Úpravy se účastní všichni, ale zvláště kapitán Helset. Grøttumsbraten s oblibou pracuje s lopatou, čímž prozrazuje svoji robustní sílu. Kap. Helset velí a řídí cvičení, že radostno přihlížeti. Kritika výkonů a jich opravování je důležitým faktorem při cvičení. Výkony norských skokanů, ale zvláště norských specialistů, dovedou nadchnouti i nejpřísnější kritiky. Často se stává, že arch. Jarolímek přijde s našimi hochy a cvičí se společně. Helseta a Jarolímka váže dávné přátelství, jež má blahodárný vliv na součinnost s norským teamem.

Olympijský můstek.

Není daleko od L. Placid, asi 1 míli. Autem pár minut. Nalézá se v náhorní rovině, jejíž roklinatý zářez je vy-

užit pro dopad. Profil možno nazvati ideálním, jen s výjimkou nejnižší části dopadu, kde stavitelé přestřelili, udělavše jej příliš příkrým (náhled arch. Jarolímka, S. Ruuda a Kaufmana). Nájezdová věž vyniká lehkostí a vzdušností ocelové konstrukce, jakož i trvalostí (což o našich dřevěných věžích nemožno říci. Nájezd má sklon asi 25° a ladnou křivkou se připojuje na vodorovný stůl. Můstkové rovinky zde není, nýbrž klenutého svahu, jenž by dovoloval skoky sebekratší.

Norské hvězdy cvičí na olymp. můstku.

Včera, 27. I., bylo nám dopřáno shlédnouti po prvé můstek a Nory na něm cvičící. Po pečlivé sněžné přípravě byli jsme svědky vrcholných výkonů. Sigmund Ruud skočil několikrát 64 m svým rázovitým klidným letem, ptáka připomínajícím. Také Birger má letos výkony mnohem lepší let předešlých. Velký vliv Sigmunda se jeví na formě Birgerově, jenž si osvojil klidný, nepohnutý styl v poloze skorem vodorovné. Horečné, spěšné kroužení pažemi úplně odstraněno. Dnes možno bez nadsázky říci, že Birger daleko předčí veškeré skokany světového jména a tipování na vítěze ve skoku možno prohlásiti předem s největší jistotou. Výborný Kaare Wahlberg, mladistvý mnohonásobný vítěz, není z daleka tak jistým jako Birger. Z ostatních skokanů norských Reidar Andersen je asi nejlepší. Současně s Nory skákali Švýcaři Kaufman (poněkud slabě) a Chiogna (velmi dobře), jenž měl také pád se zlomením lyže.

Při včerejší norské exhibici zírali američtí skokani, jež se přišli podívat na konkurenci, »s otevřenou pusou«. Nám, divákům včerejšího, norského cvičení byla tato podívaná vzpomínkou na doby Holmenkollu. Norská volání »khomi-jen« a norské počítání nám všude připomínají doby slavných dnů posledního Holmenkollu, jež jsme navštívili. Skok za skokem jsou pohádkou, jsou neskutečnými představitelkami mžikovými, dávají zapomenuti na vše a působí nezapomenutelným strhujícím dojmem.

Naši hoši budou trénovati (podle plánu) skok na olympijském můstku dnes po prvé.

*

Nové prostředí daleké ciziny přináší nám denně nové dojmy. Ač jsme v naprosté cizině, všude se setkáváme se známými a mnohdy dobrými přáteli. Jedním z těchto je šéf norské tiskové kanceláře p. Vendlbó. Z jeho informací největší překvapení vzbudila ve mně zpráva, že směrodatní činitelé vážně uvažovali o přeložení celé olympiády na daleký západ do kraje T a o h - L a k e, kde by sněhové poměry zaručovaly plný úspěch. Je to směšné, v celém světě je dosti sněhu, jen zde, v L. Placid, až dosud není. Občasné trochu připadne a příštího dne nasadící obleva jej ohlodá a odstraní. — Teprve dnes, 28. ledna, začíná opravdově sněžití, ale výše sněhu není snad ani 30 cm i s podkladem.

Zvláštností kraje jsou zde autohřbitovy, z nichž největší nalézá se u silnice vedoucí k olymp. můstku. Sta a sta rozbitých aut, více i méně jsou tam nakupena, smutně čekající, až zub času je zničí dokonale. Obrovský autoprovaz v U. S. A. představuje se nám i v tak odlehlem místě jako je L. Placid. Auto má zde snad každý člověk. Je-li večer někde více lidí, tak na př. v »Areně« nebo v »tóky« (zvuk. kino) — nashromáždí se na ulici nepřehledná řada, nebo řady, vozů všech velikostí i barev, povětšinou velmi slušných. Stará auta nejsou zde v modě,

neboť každý se snaží, aby měl každoročně nový vůz za příplatek a vrácený starý. Staré vozy jsou ve špatném kursu a dostanete je za směšné sumy, na př. za 100, 50 nebo třicet dolarů. Ale také za deset nebo za pět dolarů, při tom vás ujistí prodáváč a také vám dokáže, že vůz je »perfektní« ve výkonu a používání.

Občasné navštěvujeme své známé, máme jich zde, bohudíky, na tučty. Naši hoši snad znají všechny závodníky evropské, protože jsou zde jen ti nejdůležitější. Horečka ve psaní pohlednic se rozmáhá a všichni mají plné ruce práce. Tak je stále co dělati a není chvilky volné.

Dnes rozhodli jsme podniknouti malý výlet na Niagarské vodopády a návštěvu kanadského pohraničí. Ač jsou vzdáleny na sta mil, použijeme nočního lůžkového vlaku k dopravě tam. Bližší příště. Pospíchám, abych použil laskavosti p. Levita, jenž odjíždí dnes do N. Yorku autem, čímž vás dojde tento dopis poněkud dříve, než obyčejnou poštou.

25. ledna 1932:

Sníh. Znamky. Japonské výkony. Setkání se Sigmundem Ruudem. Závod v Chicagu bez sněhu.

Dvacátý pátý leden stal se významným pro III. zimní olympiádu v Lake Placid pěknou vánicí, jež konečně umožnila skok i traťový trenink. Až dosud byly zde chabé, zledovatělé zbytky. Řádně se jezdilo pouze po jezeře Miror, k němuž máme asi 10 minut. Je zamrzlé od počátku zimy. Druhá významná událost dne bylo vydání olympijských známek, dvoucentových, jež se prodávaly tohoto dne po prvé a jen v Lake Placid a jež byly přetiskovány zvláštním červeným razítkem. Tato filatelistická zvláštnost vyvolala ohromnou poptávku ve »Státech«. Z daleka široka přijížděli obchodníci auty, aby získali a obchodně využili této zvláštnosti. Také naši hoši a jich průvodci uchvácení byli touto nevinou vášní a mnohý dolar zaplakal.

Všichni hoši jeli dnes po prvé cvičně 30 km, cestou potkávali ostatní teamy. Vše pilně cvičí a dává tušiti boj, o jakém se nikomu v Praze ani nezdálo. Odpůldne využito opětně ke skoku. Vyrvalí Japonci byli zde opět. Tentokrát se svým kapitánem T a k e A s o, jehož známe již po řadu let. Z rozhovoru s ním dovídáme se, že přijeli, protože to mají »blízko«, jen přes Tichý oceán, který, bohužel, tentokrát tichým nebyl a vyžádal si mnohé vnitřní oběti. Také Aso s hrdostí poukazoval na pokrok svých krajanů, jenž zvláště ve skoku je nápadný. Chlou-

bou mužstva je Goro Adachi a Taketa, oba rodáci z ostrova Sachalinu, v jehož severní části jsou kraje na sníh přebohaté.

Při večerní procházce po brodwai s jásosem jsme se srazili s »naším« Sigmundem Ruudem, dnes z Chicaga se vracívším. Vypravoval velké věci o norském zájezdu na americký západ.

Norge skiklub v Chicagu pozval své krajany na svůj každoroční závod ve skoku na mamutím můstku v Carry u Chicaga. Účast startujících i publika byla značná, 15.000 diváků a 55 skokanů. Výkony úctyhodné. Jak jste asi již tušili, »vybrali Norové hnízdo«, t. j. ceny, dokonale. Z šesti možných — pět. Pouze jeden Američan se mezi ně vetřel, a to ještě pouze »naturalisovaný« — Alf Backe, vlastně zase Nor. Rekord můstku byl rozbit Birgrem a zvýšen ze 169 na 185 stop. Výsledky závodu byly následující:

1. Birger Ruud, Norsko, 2. Walborg, Norsko, 3. Beck Hans, Norsko, 4. Sigmund Ruud, Norsko, 5. Alf Backe (U. S. A.), 6. Reidar Andersen, Norsko.

Výpravčím celého podniku byl Sigmund, jenž ovládá nyní dokonale anglicky (učil se v Kongsberku) a z něhož se stává muž dokonalých vlastností. Také Birger značně zmužněl, není již oním bezstarostným hošíkem, jak jsme ho poznali v Kongsberku. Také jeho jazykové znalosti v angličtině a němčině jsou značné oproti dřívějším. Oba bratři zabývají se velikými plány, již dnes je určeno, že S. Ruud ztráví dva či tři roky ve Státech za prohloubení svých obchodních a jazykových znalostí. V plynulém roce a nyní daří se mu dobře, má dobré postavení u firmy Creswig v Oslo. Jinak je stále týmž usměvavým, neodolatelným hochem, jak jsme jej znali z dřívějších let. Příštího roku zavítá v zimě na kratší dobu do Prahy, na niž se velmi těší. Zmocnil mne, abych vyřídil jeho srdečný pozdrav četným přátelům v Praze zvláště a v Č. S. R. vůbec.

K závodu ve skoku u Chicaga musím dodat ještě poznámku, že sníh tam žádný není, proto byl přivezen zvláštním vlakem z Kanady, z místa horského, 450 mil vzdáleného. — Snad také u nás vžije se časem tato myšlenka, až S. K. Slavia postaví můstek v Praze a bude voziti sníh z Krkonoš nebo ze Špičáku. A ještě poznámku: Sigmund byl poctěn za vedení výpravy a krásné umístění družstva v Chicagu zvláštní zlatou medailí, již mu udělil starosta Čermák. Tento památný peníz zaručuje svému majiteli značnou beztréstnost v Chicagu, tak na př. policejní přestupky, rychlá jízda, malá překročení prohibičních zákonů

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA

**DESKY
A FILMY!**

DOBŘÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konzervy,
PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29. - 31.

atd. V závěru svého referátu o zájezdu na západ (do Chicaga je z Lake Placid 24 hodin nepřetržitě rychlíkové jízdy) zmínil se Sigmund o četných pozváních a banketech, jež musily býti zdolány a jež vždy jsou značným úskalím pro výkon.

Vlastní olympic winter games.

Cvičení dává umění — a hlavně ve skoku. O norských Američanech. Sonja Henie — královna ledu i Lake Placidu. Rozmary počasí. Bude olympiáda přeložena do Taoah-lake? Jak se bavíme?

Lake Placid, 29. ledna 1932.

Zářivé slunce, jiskrný sníh, svěží, mrazivý vítr (bylo 20 stupňů Fahrenheita — tedy značně pod nulou Celsia) — tak se nám představil dnešní pátek. Podle Jarolímкова plánu vysláni hoši na 30mílový běh (asi 50 km). Byli bez šimůnka — měl boty u ševce. Hoši se mazáním trochu zpozdili, ježto denně musí je měnit ze základu, proč, řeknu v dnešní zprávě později. Šťastně vyjeli v 10 hod. a vrátili se v 15. Šimůnek si boty vypůjčil a jel s námi busem na olympijský můstek. Zde bylo již značně živo. Všichni Američané, norští kombinovaní skokani, Švédové, Italové a Poláci cvičili o překot. Norští speciální skokani byli vysláni rozkazem kapitána Helseta prošlápnouti padesátku, již poběží vytrvalci zítřejšího dne. Úprava můstku byla provedena podle dispozic Smidt-Kiellanda (vedoucí celé norské expedice) a Ing. Norlinga (vynikajícího funkcionáře Švédského lyžařského svazu a známého stavitele četných můstků, také můstku na Špičáku, Č. skiklubu v Plzni). Zvýšená hrana můstku měla zvýšiti délku skoků, sníh byl přemrzlý a jel málo. Cvičení ve skoku slibně pokračovalo za vedení arch. Jarolímka, na hraně můstku stojícího a opět na české »volno!« Nejstylovější a nejdélsí skoky měli Norové, z nichž Gröttumsbraten neskáče sice nejdále, ale stále velmi dobře.

Američtí skokani a je jich pěkná řádka, jsou kapitolou pro sebe, nutno si o nich něco říci. Amerika nemá skokanů vlastní krve, nebo správněji — skorem nemá. Jediný reprezentant domácích je mistr Blunt, jehož styl a kroužení rukama není daleko na výši doby. Všichni ostatní jsou norského a švédského původu a jména. Steel, Holström, Nikolsen atd. docilují značných délek, ale nemají čistoty stylu a délek norských primadon z Evropy. Charakteristickou americkou chybou je široká nájezdová stopa na sněhu i ve vzduchu. Také předklon ve vzduchu teprve namáhavě získávají. Národní skočné teamy podaly ukázky výkonu asi v tomto pořadí: Norové, Švédové, U. S. A., Poláci, Italové a Rakousko. Jediný reprezentant Č. S. R. Šimůnek pochlubil se jakostními skoky slušných délek. Z tří později příšlých Rakušanů skákal jediný Paumgarten, ale krátce. Interwiev z něho vytažený sdělím později. Paumgarten byl ve státech asi 2 či 3 roky a má značný přehled sportovní a lyžařské Ameriky.

Odpůldne bylo všem velkým překvapením. Již cestou s můstku sdělil nám p. Kristian Andersen — norský všudbylný sportovní redaktor Aftenpostenu — že přijela Sonja Henie se svými rodiči a odpoledne ve 2 hod. po prvé trenuje v areně. Naši hoši se do té doby nevrátili, tak pouze polovina výpravy šla se na Soničku podívat — a stálo to za to! Sál byl na brzkou odpolední dobu značně obsazen. Celá četná norská kolonie seděla v prvních řadách a nábožně

pozorovala výkony svého miláčka, jehož výkony jsou rok od roku dokonalejší. Neustálé výbuchy aplausu byly Soně odměnou za krasobruslařské ukázky — bezkonkurenční dokonalosti. Začátek cvičení počal předepsanou školou, jež se laiku jeví jako kresba přesných kruhů a obrazců. Pak následovaly přeskoky o 180 a 360 stupňů, pirouetty, točení kol osy zmírněné i zrychlené, skoky do dálky a zanožování povýš. Od poslední olympiády se Soňa značně změnila. Vyspěla v každém ohledu. Rafinovaná dokonalost mimiky i výkonu, líbivost štíhlého děvčete s úsměvem bezstarostného mládí, zaujme zájem i srdce všech diváků.

Naše dámy a bruslařky bude zajímati úbor Soni. Hedvábné šatečky mírně šťavnatě zeleně, u krku upjaté, dlouhých rukávů. Malý klobouček s dýnkem na pravé oko koketně skloněným, pod nímž vykukují plavé kadeře. Punčochy, botky a rukavice pleťové barvy. Cvičení Soni je řízeno přísným zrakem její matky, jež kritizuje a sleduje všechny podrobnosti co nejdůkladněji. — Soňa bude cvičiti denně, tak se máme nač těšiti.

A nyní budu hovořiti o počasí, jež je v této zemi a v tomto kraji kuriositou. Jsme zde asi týden. Ač krátká doba, přec cítím se povolán k jeho kritice. Za dobu osmi dnů změnilo se počasí čtyřikrát. Přijeli jsme za mrazu a zledovatělého sněhu, pak přišla obleva, pak sněhový, bouřlivý den, pak den prašanu a slunečna, obleva, sníh, mráz, obleva atd. Včera nasadila opětně obleva, přšlo, duha zářila nad fiolově zamračenými bubáky atd. Sněhu je nyní (píši v sobotu ráno) opětně tak málo, že pokrývka je nesouvislá, ledově mokrá. Včerejší dopis svazových pohlavárů si dělá úsměšky z této vleklé sněžné kalamity, píše o amerických kachnách, jak se koupají v jezerech placidských a vodopádech v dopadech můstku a možná, že se tato neblahá »kachna« vyplní do posledního písmene. Zdejší kraj neměl prý padesát let takový nedostatek sněhu, jaký zavládl letos. Loni prý bylo 5 stop a celou zimu netálo! Při posuzování zdejších poměrů, račte se podívat na mapu. L. Placid je na stejné zeměpisné poloze jako Neapol v Itálii, nadmořská výše je jen asi 600 m, k tomu připočtete ohřívající vliv golfského proudu a truchlivá výslednice dneška je ukázkou letošního počasí. Vedoucí olympijské kruhy budou nuceny vše přeložiti daleko na západ, do krajiny jezera Taoah-lake. Zatím noviny vše prozradily a hned na to byly nuceny vše dementovati na zákrok lidí, jež mají zájem na obchodu v Lake Placid a jenž investovali miliony do areny, stadionu atd. Než vás tento dopis dojde, bude možná po vší olympijské slávě a z telegraf. zpráv budete již dokonale informováni.

Společensky je na tom puritánský Lake Placid slabě. Jediné zábavy jsou zde v ledové areně, kde se denně dovoluje brusliti. Náš vedoucí arch. Jarolímek vzbuzuje úžas svým krasobruslařským uměním, dostává nadšené dopisy a pozvání od amerických dam k diné atd., ovšem, že až dosud odmítá vše, věren vlasti a rodině. Také naši závodníci občasně ve volných večerech snaží se pokoušeti štěstí na kluzké ledové ploše. Až dosud Bartoň vede primát. Bohužel, brusle, jež se zde půjčují, mají formu nožů, pro nás velmi obtížnou. Jiná zábava jsou kina. Jsou zde dvě. Jedno veřejné a druhé privátní. Včera odpoledne přšlo, navštívili jsme obě. Ovšem, jako vše, zdarma. Absolvováním těchto dvou představení získali jsme přehled vkusu zdejšího publika. Je speciálně americký. Ve veřejném, přepychově zařízeném kinu měli hrůzostrašný program s dvouhodinným strašením dětí i dospělých. V privátním kinu

v Lake Placid Clubu byl dobrodružný film, honička za krásným lupičem, jenž si získává sympatií nejen publika, ale i četných mexikánských krasavic. A ovšem, film má dobrý konec — »happyend«.

Sobota, 30. ledna 1932.

Počasi dělá pravé kotrmelce. Ráno bylo jarní. Pak přišel liják, teď sněží a odpoledne, podle povětrnostní předpovědi nastane vyjasnění a zítra mráz. Předpovědi jsou zde dokonale organisovány a hlavně — pravdivé.

Lake Placid jak jej vidíme.

Gouverner Roosevelt zahajuje Zimní olympijské hry. Hvězdy 17 národů připraveny na olympijský boj. Zajímavá historie o knedlicích. Počasí. Bruslaři, Sonja Henie, hockey.

Lake Placid, 31. ledna 1932.

Konečně zasypal bílý příkrov lake-placidské ulice, vytvořiv nejkrásnější pozadí nesčítaným pestrobarevným vlajkám sedmnácti národů, jež radostným třepotem řízného severáku zdraví ohromnou bílou vlajku s pěticí spojených kruhů, na hlavním stožáru, uprostřed stadionu. Malé, rozkošné městečko, ukryté v klínu hor adirondackých, chví se dýmavým jiskřením nedočkavosti na III. zimní olympiádu.

Ve čtvrtek 4. února zahájí slavnostní ceremonii her guvernér new-yorského státu Franklin D. Roosevelt. Před ním bude ve sraženém šiku státi 354 závodníků olympijských a skládati slavnostní slib »čestného boje«. A brzy poté třeskne mrazivým vzduchem výstřel zahajující prvou soutěž: bruslařský běh na 500 metrů. A pak poběží již překotně ráz na ráz jeden závod za druhým, pečlivě soudcován, registrován a rozhlášen tiskem, telefonem, telegramem a radiem.

Naši hoši jsou dobře připraveni. Dobrá kondice a čisté svědomí poctivě vykonané práce jim propůjčuje sebevědomí a důvěru ve vítězství nad národy evropského kontinentu (seveřany nepočítaje).

Historie o českých knedlicích.

V prvních dnech našeho příchodu byli jsme denně obléháni novináři, shánějícími zprávy a fotografie, týkající se

našich závodníků. Někdo z nás a myslím, že to byl náš »lídr« (vůdce) arch. Jarolímek, prohodil, že se nám vše líbí, jen ve stravě nám chybí knedlíky, české knedlíky, jež jsou nám ve vlasti nepostradatelnými.

Druhý den přinesly všechny časopisy okolních měst, Saranac, Buffalo, Utica, Rochester, Syracuse a New York zprávu asi následujícího znění:


České knedlíky chybí československému olympijskému teamu! Čs. olympijský team je jedním z mála cizozemských teamů, jež nemají vlastního kuchaře. Také jsou tím značně handicapováni, ač se jim v novém prostředí v Lake Placid velmi líbí. Doufáme, že tato malá finesa národních jídel nebude míti nepříznivého vlivu na výkon našich milých hostů atd. ...

Naše domácí paní Jenny Forbesová si ovšem lokálky všimla, ji vystříhla a tázala se, jak se české knedlíky vaří. U večere se rozpředla dlouhá debata o receptu na knedlíky, jež zůstala bezvýslednou. Na zásadní otázce, zda se přidávají do těsta kvasnice či nic, kuchařská anketa ztroskotala. Jednoho krásného dne nás navštívila (mimo jiné Čechy) sl. Greyová z N. Yorku, také u nás v Praze známá, nyní zpívající v N. Yorku do radia — ihned nás napadla spásná myšlenka — poprosili jsme ji, by nám v rychlosti udělala v kuchyni knedlíky, slíbila nám, ale v rušném rozhovoru se na věc zapomnělo. — — —

Sensací druhé neděle, v U. S. A. ztrávené, byla milá návštěva srdečných krajanů, jež nás navštívili z blízkého města Seranacu, asi 10 mil vzdáleného. Nedovedete si představití úžas a nadšení našich boдрých hochů, když po uvítání manželé Sonvendovi (původem z Plzně, ale zde již 20 let žijící) — vytáhli z auta tři velké balíky s nádobami a v nich byla obrovská porce vepřového, zelí a báječný ohromný, běloskvoucí dort s nápisem:

Mnoho úspěchů v olympijském boji 1932.

Ti dobří lidé četli v novinách o naší bolesti a ze svých skromných prostředků v nynější těžké době přinesli nám dar ohromné ceny — nezaplacené, ježto zde nikdo nemá potuchy, jak se knedlíky dělají, ani jak se zelí upraví po našem způsobu. Nadšení neznalo mezí. Není třeba připomínati vřelá slova díky našeho velitele i srdečné stisky rukou našich hochů. Při rozloučení s krajanými slíbili jsme je navštívití některé odpůdne, jakmile to dovolí soustavný trenink.



A 21
ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ
JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE.
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.
I VY BUDETE SPOKOJEN

DEFOF P. A. G. S. S. B. A. F. O. L. E. S. K. O.
KNICEL KING-T-CROSS, M. OSTRAVA

LYŽE FIRMY
KAREL KOLDOVSKÝ
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně.

Žádejte centk.

Ó počasí.

Poslední nuance počasí, jež až dosud nám chyběla, přišla včera. Pozoruhodná sněžná vichřice s hvízdající meluzinou. Vítr ohýbal stromy jako rákosí. Budovy se zachvívaly a vrzaly úpěnlivě (vše je zde ze dřeva) a mrazivý severák kouzlil palmové háje na oknech. To bylo v noci z 30. na 31. ledna. Nyní se to uklidnilo, ale mrzne, až to praští. Povětrnostní předpovědi hlásí další mrazy. Nepřijde-li nějaká neobvyklá obleva — dlouhotrvající teplý déšť — tak je olympiáda zaručena.

O bruslařích, hockey a opět o Soňě.

V dopoledních hodinách je arena vyhrazena cvičení olympijských krasobruslařských účastníků. Není nic zajímavějšího, a to i pro laika, pozorovati bruslařské mistry.

Arena lake-placidská se stala světovou pozoruhodností dnešních dnů, neboť se v ní schází skvělý soubor mistrů-bruslařů světové pověsti. Mezi krasobruslaři skvělé místo zaujímá Soňa Henie a Karel Schäfer z Vídně, manželé Brunetovi a G. Torchon z Francie, F. Burgerová (Vídeň) a mladistvé Angličanky Iona Dixová (13 let), Olven Taylorová a Cecilia Colledgeová, obě poslední jedenáctileté.

Zajímavé je sledovati nejen tělesnou dokonalost a výkon, ale i úbory dam. Každá mistryně, jež na sebe dbá, musí mít denně jiný úbor. Na př. Soňa byla první den zelená, druhý den modrá, třetí den červená jako dobře uvařený rak, čtvrtý den žlutá jako kanárek. Jak bude oděna pátý den, nemožno s určitostí prorokovati, ježto počet barev spektra je značný. Nejen úbor, ale i kožich

Soni je každodenně jiný. Včera měla modrý kožený potah, dnes má červený, zítra bude mít modrý sametový se sobolinou atd. Soňa ví, co je třeba, aby si udržela svoji prestiž mistryně světa v každém směru. Její nálada je vždy dobrá, jak se patří pro 19leté děvče (jak obrovskými literami hlásí americké noviny). Úsměvné retý jsou tak krásně nalíčeny, že vítězí v boji i s plamennou rudostí čepičky, již někdy nosí. Je samozřejmé, že i Soňa žvýká gumu, ovšem že roztomileji, než ramenáci z Kanady při hockeyových zápasech.

Málem bych byl na hockey zapomněl. Je zde denním chlebem. V určitých hodinách trenuje hockeyový team U. S. A., v určitou dobu Lake Placid Club a v sobotu a v neděli večer bývá obyčejně dobrý match s nějakým cizím mužstvem, obyčejně z Kanady. Zdejší hockey má rychlý spád a zvláštní říznost, jejíž výsledkem bývá odnesení několika hráčů z ledové manéže. Obyčejně dva současně. Ublíží-li některý »náhodou« druhému, tak tento, dříve než ztratí vědomí, vše promptně, bleskurychle vyrovná. Jinak má tento sport kvalitu, o níž usilujeme po léta. V obou pausách trojčasů jsou produkce, jež jsou gustem zdejšího publika, nervy drásající, nebezpečné přeskoky přes pět, šest až deset sudů, přes lidi, bariéry atd. Také někteří krasobruslaři chlubí se svým vyspělým uměním. Dnes, v neděli, tančily dokonce obě Angličanky s hvězdou své vlasti na prsou! Nevím, co by tomu řekla jejich vlast.

Dnes večer v 9-10 hod. odjíždíme na prohlídku Niagarských vodopádů. Do L. Placid se vrátíme za 2 noci a den.
(Pokračování na str. 174.)



KOŽNÍ BALSÁM

ZDVOJNÁSOBÍ TRVANLIVOST SPORTOVNÍ OBUVI.

TUK NA KOŽI
Eg-Gü v tubě

NEJHEMNEJŠÍ KŮŽI IMPREGNULIČI
Na sportovní a pracovní obuv, kamaše, kožené oděvy, sedla, řemeny atd.

OBDRŽÍTE VE VŠECH ODBORNÝCH ZÁVODECH.



Ďumbier: Chata Štefánikova (vpravo dole) s vrchem Králička. Foto arch. Vlad. Hipmann.

ARCH. VLADIMÍR HIPMANN:

Ďumbier, ideál lyžařů v Nízkých Tatrách.

Chcete-li využití jedinečných lyžařských terainů, jakéhosi kompromisu mezi Vysokými Tatrami a Krkonošemi, terainů s charakterem alpských plání, uvidíme Vás jistě v rychlíku Praha—Jasina.

Nechci Vám nijak radit, ale po Vaší řádné informaci potkáme Vás v Lipt. Sv. Mikuláši, kde předsednete do škatulkových vagonů osobního vlaku, a pak na nádraží v Podturni.

Ve Sv. Janě uvidíme Vás s lyžemi na nohou a u první horárny již v košili, vstříc horkým paprskům jarního slunce, hlouběji do divokého údolí Štiavnického potoka.

Ďumbier.

Nechtějte ho vidět z oken vlaku.

Je schovaný za masivem svého předhoří, velký, strmý, překvapující, majestátný.

Jdou k němu tři cesty.

Na první Vás vidíme.

Je to z malého nádraží Podturně s usměvavým »přednostou«.

Radí Vám ochotně, abyste šli přes malé Slovenské lázně Sv. Jan do Štiavnické doliny. Řekne-li Vám, že

máte 5 hodin cesty, poděkujte a přidejte k tomu ještě dvě.

Je to obvyklá pohodlná cesta, ale zakončení se neleknete.

Tyče značkovací Vám zmizí na příkré stráni »v oblacích«. Další cesta je z Lipt. Sv. Mikuláše přes Demänovské jeskyně, ale nechte ji radši býti, potřebujete průvodce.

A cesta poslední je o letošním Novém roce neštěstím smutně proslulá cesta hřebenová.

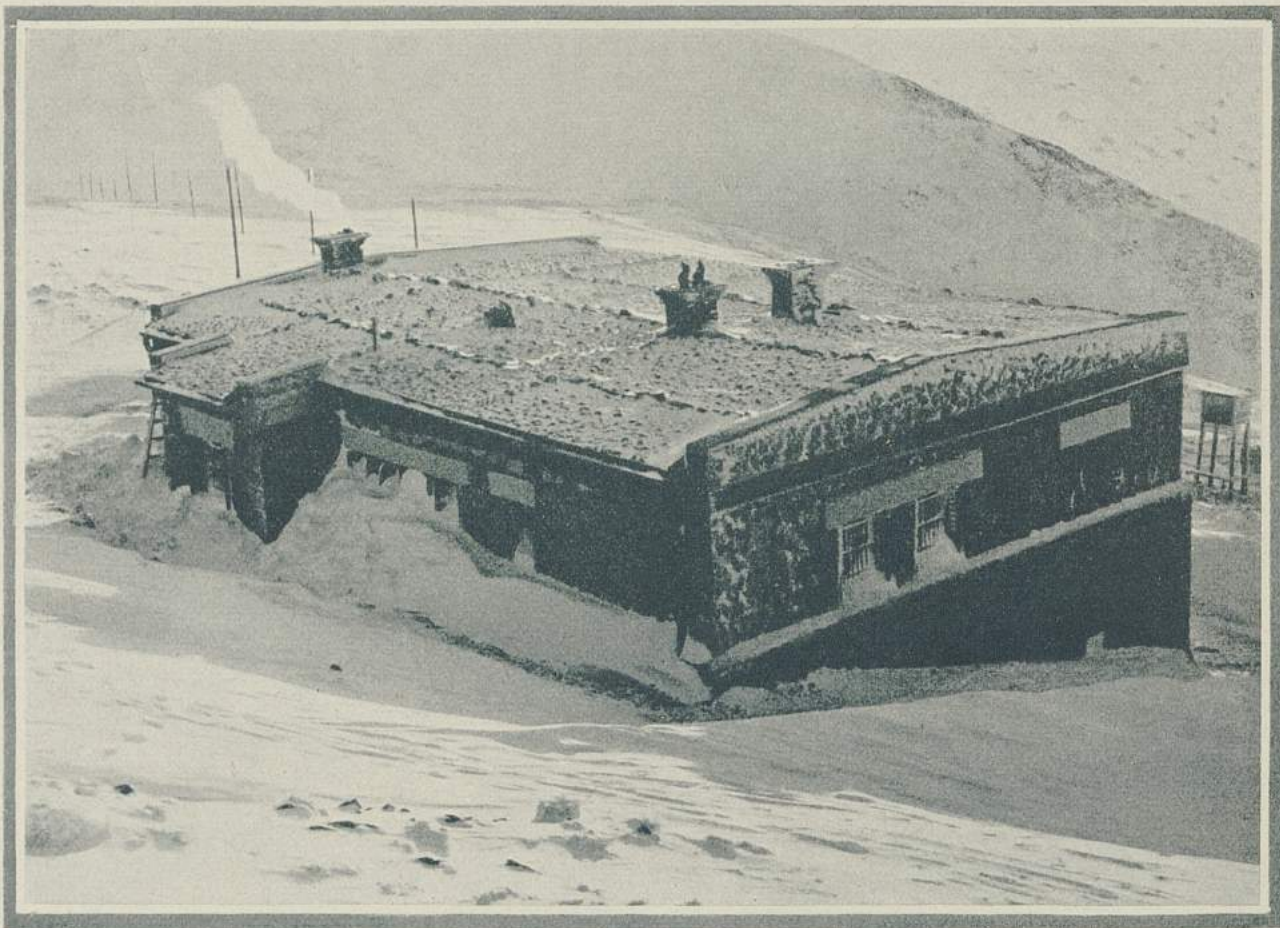
Vydejte se jí jenom dobře vypravení, ovládající výborně lyže; vytrvalost a dobrá znalost cesty jest podmínkou.

Včas nepohody musíte tam postoupiti opravdový boj, který na začátku letošního roku stál jednu dívku, zvyklo příliš na poměry krkonošské, ruce a partnera oko. Nehledě ke ztroskotání výpravy jejich pěti společníků.

Ale nechci Vás strašit.

Není vždycky nepohoda a pak — Sv. Janskou dolinou (Štiavnickou) dostanete se pohodlně.

Jste-li ovšem zvyklí na turu à la Černý vrch—Jan-



Ďumbier: Chata Štefánikova.

Foto arch. Vlad. Hipmann.

ské Lázně včetně zpáteční cesty lanovkou, stačí napsat lístek.

Vysoko, vysoko nad údolím, kde neroste nic než tráva, stojí kamenná chata ve výši 1740 m n. m.

Je to nejvýše položená, celoročně obývaná chata v republice s nejvýše položeným vodovodem, s koupalištěm v přírodě (pro léto) a blízkými jeskyněmi vápencovými v Kozím hřbetě.

Aby rekord byl dodržen, je tam nejpříjemnější nájemce v republice.

Tomu přijde lístek.

Pošle Vám průvodce s občerstvením až na dráhu a při tom seznámíte se s Tygrem.

S Tygrem?

Ovšem, psem Tygrem, je to ohromně milý tvor, který má vlastnost psů svatobernardských.

Zaručuje se Vám nájemce, že sem dostane každého člověka i takového, který neví na kterou nohu která lyže patří a kterému říkáme zkráceně »Vozembouch«.

A až budete nahoře, nechte si od něho vyprávěti spoustu příhod, kdy musel svoje hosty svážet na pytli do údolí.

Nemyslete si, že Ďumbier má stálou nepohodu. Již v únoru hřeje krásně slunce a pak, když vrátíte se zpět, působil v Praze sensaci svým opálením.

Přijdete-li tam v nepohodě a druhý den vysvitne slunce, nevěříte, že jste v Československu.

Skalnaté špičky hor září jasně oranžovou barvou s kontrastními modrými stíny. V hlubokých lesnatých údolích leží nehybně šedé mraky a vysoko nad Vámi klene se jedna z nejčistších a nejkrásnějších modří azuru.

Neporušená sněhová deska jižního svahu 2045 m vysokého Ďumbieru, který náhle k severu končí strmou skalou, s okolními nekonečnými pláněmi, lákají Vás, by v teplém jarním vzduchu zanechali jste na panenském sněhu dlouhou čáru — stopu svých lyží.

Směřujete k vrcholku Ďumbieru, kde otevřel se Vám jedinečný pohled k severu i k jihu na Vysoké i Nízké Tatry a Lipt. Hole. Od triangulace uvidíte na západ Malou a Velkou Fatru.

Když zanášá sem vítr ze Sv. Jana hlas zvonu, sjíždíte tryskem v bezvadném prachovém sněhu ideální svah k chatě. Oběd odbývá se venku, před boudou. Dole v kotlině valí se mrak, přesmekne se přes Kozí hřbet jako fatamorgana vodopádu a svézá se do sousední doliny.

Nechci Vám již připomínat cestu zpět, ale až budete opouštět nekonečné pláně Nízkých Tater, nejideálnější terain lyžařský v republice, rozloučíte se s nájemcem p. Petrlem, s jeho roztomilou dceruškou, sjedete dolů do modrého stínu skal, pod chatu, ozve



Pohled na západ se svahů Ďumbieru.

Foto arch. Vlad. Hipmann.

se táhlé vytí psa Tygra-ovčáka. Dělal Vám věrného průvodce na všech okolních turách a kdybyste zabloudili, bude to jeho hlavní zásluha, že budete vráceni životu.

Nechcete slyšet jeho volání?

Ještě poslední pohled.

Vrch Ďumbieru stojí v jednom rudém plameni, vy-

soko nad ním na zbledlém nebi visí stříbrný kruh měsíce.

A na stráni u signálního žebříku sedí věrný pes Tygr, vytvářející siluetu pro obraz Londonova románu »Bílý Tesák«.

Sjízdíte tmavou dolinu ozářenou mdlým světlem měsíce k nádraží a díváte se, že za půl druhé hodiny jste již na dráze.

J. MÍREK:

1000 km na východ....

Rozsáhlé poloniny (alpské louky) a pastviny nejvýchodnějších našich Karpat — rozkládají se ve výšce 1150—2000 m — jsou jako stvořeny pro zimní sporty.

Od Jablonického sedla nad Jasinou (1000 m) táhnou se desítky kilometrů travnaté planiny přes Hoverlu (2057 m), Černou horu (2026 m) až k Pop Ivanu (1940 m) na rumunských hranicích. Dlouhou řadu měsíců bělí se sněhem lysá temena hor, plná prudkých i mírných sjezdů, a přece marně byste zde hledali stopy po lyžích.

Příčin je různých a dost. Těch 1000 km z Prahy na východ přejede se za 20 hodin rychlíkem — to není to nejhorší. Hlavní překážkou je, že naše turistika na Podkarpatské Rusi je teprve v začátcích a o lyžařství není zatím vůbec postaráno. Hory postrádají dosud většiny turistických vymožeností. Ve vyšších polohách není obydených chat a útulen, tím méně značených cest pro orientaci lyžaře. A přece právě tento zapominaný a na pohled nevládný a drsný kraj dovede tak zvláštním způsobem upoutat každého, kdo má porozumění pro krásy hor a lesů. Příroda je

zde opravdu nedotčená civilizací a městským ruchem. V zimě, kdy chatrná komunikace zmizí úplně pod sněhem, jedinou orientací může být řádný kompas a speciální vojenské mapy — pro tato místa dosud neopravené. Salaše, koliby a lesní chaty jsou často nedostatečně zakresleny anebo ve špatném stavu, takže sotva poskytnou nouzový pobyt. A zimy na Karpatech jsou však drsné. Blízkost uherských nížin působí rychlé ochlazení zvláště za noci.

Více denní tury na lyžích jsou tu bez dobrého znalce terénu nemyslitelné. Podnikavý turista dovede si odříci pohodlí a přemůže pak ovšem i ty největší překážky. Nepříjemné jsou časté mlhy vlivem hlubokých a hustých lesů v nižších polohách.

Nejvděčnější výstup je v únoru a v březnu, kdy začínají sluneční dny a na horách dosud mrzne.

Pro výstup na hřebeny je třeba nejméně tří vytrvalců, zvyklých námaze a nepohodlí.

Jako východisko do hor je nejlepší J a s i n a, B o h d a n, R a h o v nebo T r e b u š a.

Zde dostane se také u Žida ne-li přepychový, aspoň dobrý nocleh a v jeho obchodě koupíte skoro vše, co



Himalaja: Vrcholek Ramthangu s ledovcem Kančenjunga. (Viz článek „Výškové rekordy“ v 5. čísle tohoto ročníku našeho časopisu).

Foto F. Smythe.

nutně potřebujete. V Jasině jsou dva hostince s dobrou českou kuchyní, v Rahovu a Bohdanu jeden.

Nejspolehlivější informace poskytnou velmi ochotně místní finanční strážníci, kteří znají terén ze služebních pochůzek, dále zaměstnanci státních statků a lesů a vůbec státní úřady. V Rahovu je též odbor Klubu čsl. turistů, který již označoval některé cesty v okolí a vydal též mapku 1 : 200.000 s těmito značkovanými cestami.

Klausury (hatě) — vodní nádrže po způsobu údolních přehrad — jsou i v zimě obydleny a mají spojení telefonem s lesní správou ve městě. Jsou hluboko v horách, často až ve výši 1000 m, spojeny vždy vozovou cestou s nejbližším městem. Na mapách jsou přesně zakresleny a lze v nich z nouze také nocovati — ovšem máte-li potraviny s sebou. Svoji výhodnou polohou jsou nejlepší základnou pro výstup na hřebeny v zimě.

Z R a h o v a, mimo jízdy po okolí, lze podniknouti i dvoudenní tury na Popa Ivana a jeho okolí. Rozumí se, že jen skutečně zdatní lyžaři opatření celtou, teplou přikrývkou, proviantem a hlavně za trvale pěkného počasí.

Stoupání začíná pastvinami při Silském potoce a ve výši 1200 m dosáhne hřebenu, který je spolehlivým ukazatelem cesty. Ještě poslední pohled na Rahovo a nizounké chaloupky vysoko na stráni rozhozené, než nás pojmu hory, které jsou v zimě úplně pusté.

Hřebenová cesta střídá se lesem i lukami s mírným stoupáním a klesáním. Asi v polovině cesty při přechodu malého Berlebašského potoka pod Maguro (1189) najdeme osamělý pevný srub s ohništěm a lůžníky, hodící se dobře i pro nocleh. Na stráni o něco dále je prázdná salaš. Podobná salaš trčí ze sněhu i pod Berlebaškou. Trať přes Sojmul, Menčul, bokem Berlebašky na Pop Ivana měří asi 20 km. V sedle přes Pop Ivan je dřevěná chata bez vnitřního zařízení — zbytek po ubytování delimitační komise —, kde možno rozdělati oheň a nouzově přespát. Dříví je vedle dosti.

Jinak je asi 2 km východně (pod vrcholem Popa Ivana) těsně na rumunských hranicích pěkně zařízená rumunská strážnice (piketa) v létě obývaná rumunskými vojáky (hraničáři). V létě za náhlých dešťů nejednomu turistovi poskytli tito vojáci dobrý



3



2



4

1. Kremnické hory pod Vyhnanovou.
2. Chata K. Č. S. T. u Běnské Bystřici.
3. Otto Hrabal, vítěz 18. km II. tř. v Běnské Bystřici.

4. Ze závodů dorostu.
5. Pohled z Beranov.
6. Ed. Hromádka v cíli.

7. Olaf Uland na můstku v Běnské Bystřici.

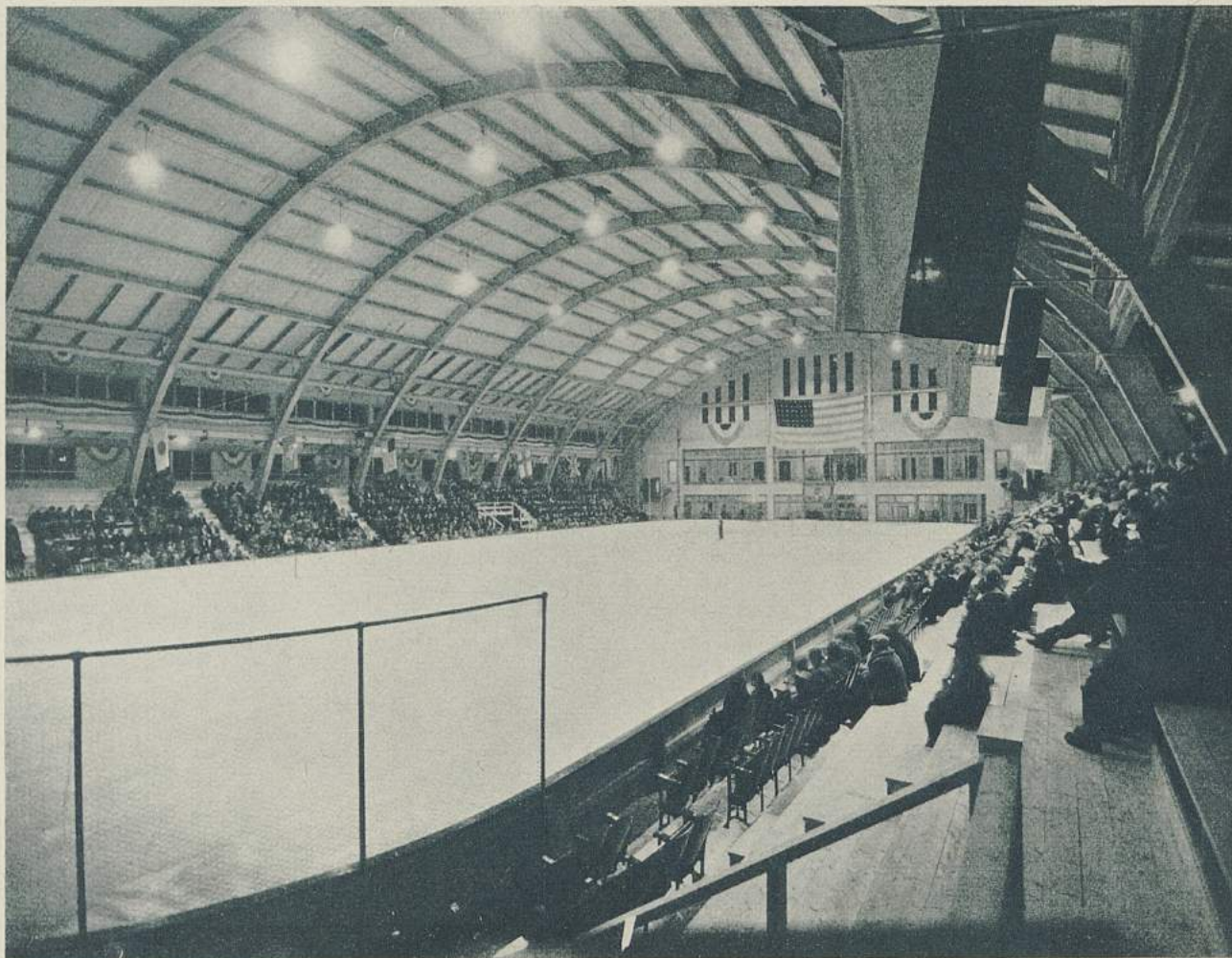
Fotomontage K. Rudl.



7



6



Slavnostní otevření areny v Lake Placid. Arena vystavěna byla nákladem 8,250.000 Kč za půl roku a je určena pro hokej a krasobruslení.

nocleh a vedli statistický seznam turistů, kteří prošli rumunským pohraničním územím. Dále po hřebenu východním směrem jsou ještě dvě takové chaty, a to na Bendreasce 1547 m a na kotě 1554 m před Meziopotoky — jako jediné obytné budovy zde.

Pop Ivan snižuje se do Rumunska (na jižní stranu) travnatými stráněmi; na sever spadá příkrě a tvoří ohromné skalní kotle — stopy to dávných ledovců.

Odtud nejlépe je sestoupiti do Trebuše — as 16 km — přes Sčevoru a údolím Bílého potoka. Sestup ke Kvasné klausuře (803 m) je příkrý a těžko sjízdňý, ale o polovinu kratší. Jíždě vadí nižší zalesněné pásma s úzkými a sráznými cestami.

Na poloninách lze používatí libovolně sjezdů, kdežto zalesněné svahy jsou sjízdňé jen po cestách.

Výstup na Popa Ivana podniká se také z Trebuše pro zdatné lyžaře za jeden den tam i zpět. Cesta je kratší než z Rahova, ale příkrější a na jaře, kdy sníh ze spodu taje, vzniká nebezpečí lavin.

Pro menší půldenní a jednodenní tury je vysokou polohou nejprůzračnější — nejvýchodnější město republiky J a s i n a — 647 m. Má obrovskou rozlohu

asi 10 × 15 km a vysoko na oblých svazích obytné domy a dovoluje proto i vzdálenější tury po okolí.

Díky turistické dohodě česko-polské můžeme navštívit i východní svahy Karpat na polské straně.

Z Jasiny říšskou silnicí na východ, s počátku údolím Lazeščínského potoka, později mírnými serpentinami, vystoupíme až k historicky známému sedlu Jablonickému (Tatarský) skoro 1000 m vysoko. Tudy také prochází jediná silnice a o něco dále tunelem i železnice z republiky na východ. V místě, kde silnice u vojenského hřbitůvku dostupuje nejvyššího bodu v sedle, odbočíme vlevo a podle lesa až na Sumareň (1042 m). Polská strana v těchto místech nemá téměř lesů, zato tím krásnější sjezdy na Jablonici (as 5 km) a dále. Krajina bývá hojně navštěvována lyžaři z Polska. (PTČ — Polské Towarzystwo Czarnogorske.) Jejich »Czarnogorsky dworek« v blízké Worochtě je i našim sportovcům přátelsky otevřen a výborně zařízen.

Na Jablonickém průsmyku je nově postavena budova naší finanční stráže a nedaleko — směrem k Preluce — je stanice polské finanční stráže — na



Vítěz 18km závodu v Lake Placid Švéd Sven Utterström.



Americký skokan Ltrand Mikkelsen.



Ketani, Kapitán japonského lyžařského mužstva.



Gero Adachi, nejlepší japonský skokan.



„Wigwam“ našeho mužstva v East Elba u Lake Placid.

polskou stranu po svazích jsou ojedinělé horské chaloupky.

Jiný — poněkud obtížnější výstup — lze uskutečnit na Hoverlu (2058 m) nebo na Pietroš (2022 m). Pohodlnou cestou z Jasiny podél Lazeščínského potoka dojedem k hájovně Kozmíček (866) nebo ke klausuře Lazeščina (975), — kde možno nocovat — a která je výbornou základnou pro výstup. Skutečné stoupání začíná hned za klausurou nově upravenou serpentinou lesem, kterou asi po 6 km dosáhneme poloniny Marmanieské, tvořící sedlo mezi Hoverlou a Pietrošem. Zde začíná desítky kilometrů táhnoucí se nezalesněné pásmo černohorských hřebenů.

Na Hoverlu zbývá ještě asi 10 km, na Pietroš opačným směrem asi poloviční cesta. Na východních stránkách tohoto je menší salaš — nezpůsobilá pro nocleh — rovněž tak srub pod Hoverlou. Na polské straně pod Hoverlou — blíže bývalé botanické zahrady — stojí pěkně zařízená útulna (schronisko) na Zarošlagu s více lůžky, otevřená i v zimě. Velmi pěkný je sjezd zpět k Lazeščínské klausuře. Opatříme-li si potraviny na několik dnů, můžeme odtud

výstupy na uvedené hory opakovat různými směry.

Několika kilometrové sjezdy po úbočí jsou nejlepší odměnou za namáhavé výstupy.

Nejvýše umístěnou klausurou je Balzatul na potoce stejného jména — ve výšce přes 1000 m. Proto lze ji dobře použít jako východiška pro výstup na Černou horu (2026 m), která je nejvýchodnější bod Československé republiky — a po Hoverle nejzajímavější horou našich Karpat. Výstup od klausury je s počátku po lesních cestách a pak jsou opět rozsáhlé poloniny.

Škoda, že zatím není postaráno aspoň o nouzové ubytování na některém vrcholu černohorských hřebenů. Sjezdy po Muneselu Turkulu (1935 m), Gutin Tomnateku (2018 m) by jistě poskytly vrcholný požitek lyžařům a za těchto okolností jsou uvedené hory skoro nepřístupné.

Bílý sport je cizí domácí horalům, příliš zaujatým bojem o chléb. Zbývá tedy jen malé procento místních státních zaměstnanců. Škoda, že je dosud tak málo zájemců, bylo by možno s nepatrným nákladem z některých opuštěných srubů a



Ukázka sněhové mizerie v Lake Placid. První training v bobsleighu.

Foto R. Lang.

delimitačních chat utvořiti nouzové chaty a stanice jako jsou v Tatrách. Stačilo by k tomu trochu dříví, sena a opravit vnitřek.

Byl by to jeden z dobrých úkolů naší velké obce lyžařské, které posílám tento článek — hledejme nové cesty, hledejme nové oblasti, máme jich tolik krásných v zemi!

ZDENĚK IVAN ČAPEK:

Také lyžařský kamping v horách.

Článek, otisknutý v prosincovém čísle »Zimního sportu«, jehož část titulu jsem si vypůjčil, dal mi podnět k těmto řádkům. Nechci ani jeho kritiku, ani polemiku s ním, chci pouze dáti protiklad k jeho romantice vzpomínkou, která se mi takto vybavuje:

Loni v dubnu chystal jsem se se dvěma přáteli do Liptovských Holí na delší horolezecké cvičení, přišel nám ale do toho Hubáčkův Memorial a Tatranský pohár. Tyhle dva body daly náš program: z Roháčů přes Liptovské Hole na Štrbské Pleso. Co jde v létě za jeden den turistům, proč by se nepodařilo v zimě závodníkům? Že tu hřebenovku před námi ještě nikdo v zimě neprovedl, nám nevadilo. Přesto vše jsme přibrali ke své výzbroji ještě stan a vařič.

Když jezdíváme do Liptovských Holí v menších skupinách, táboříváme v srubu v Roháčské dolině. K normální výzbroji patří tedy spací pytle, pokrývky, tepláky, nádobí a ovšem potraviny aspoň na týden. To všechno jsme s sebou měli i tentokrát. Z Podbielu do Roháčské doliny je dobrých 35 km, ty naše týdenní zásoby se nám hezky pronesly. Věděli jsme, že s takovým nákladem bychom vůbec nemohli lézt, zahodit potraviny se nám zdálo hříchem, proto snědli jsme, kolik jsme sníst mohli. Jedli jsme tak s přestávkami celou noc, až jsme zmenšili váhu baťohů tak, že se nám nezdála nebezpečnou při lezení.

Ráno ve 3 hodiny jsme vyrazili, za východu slunce jsme již byli na vrcholu Volovce. Sestup jsme špatně volili, protáhl se do 11. hodiny. Výstup na Dlouhý Úplaz nás připravil o další hodiny, takže nebylo ani pomyšlení, že bychom celou hřebenovku do tmy udělali. Nezbylo, než sestoupiti dolů. Poněvadž bylo patrné, že ani spodem nedojedeme ten den na Štrbské Pleso, rozhodli jsme se, že budeme nocovati na Podbansku, myslivně ležící poblíž začátku Koprovské a Kamenisté doliny. Museli jsme se dostat na Podbansko spodem, pod hřebeny, projet lesy bez jakýchkoliv cest a značek. Vše krásně šlo, nebýt toho, že jsem se při tom kroucení se lesem zmýlil v orientaci a hledal Podbansko o tři kilometry blíže. Celé dvě hodiny jezdili jsme po lese, hledajíce nějakou cestu, paseku, nebo aspoň známku blízkosti obydlí. Tak jsme hledali až do tmy. Po tmě vyjeli jsme z lesa a ohlíželi se po nějakém noclehu. V povážské dolině bylo viděti světla ze vsí kolem Liptovského Svatého Mikuláše. My jsme nejen neměli náladu jít až tam přenocovat, ale neměli jsme ani sil, vždyť jsme byli na nohou od tří hodin ráno. Nejrozumnější se nám zdálo pálit celou noc oheň. Zanechali jsme toho, poněvadž jsme ani neměli sil, abychom si dovnitř dřevo. Postavili jsme na pahorečku, s něhož slunce již sněh rozpustilo, stan. Bylo právě zatmění slunce, praco-



Mistrovský bob Spojených Států: Muži silní ve výkonech i pase.

Foto N. Lang.

vali jsme po tmě. Voda, kterou jsme si donesli z potoka a kterou jsme nechali před stanem, zamrzla dříve, než jsme se nastěhovali do stanu.

Zapálili jsme Primus a vařili polévku. Než byla uvařena, všichni jsme usnuli. Přece jsme se ale nějak probudili, dolili vyvařenou vodu a dali se do jídla. Okraje stanu jsme měli vysoko oházeny, byli jsme tedy ve stanu dosti stěsnáni a musili jsme jísti v leže. Jako největší jedlík dostal jsem polévku v hrnci. Ležel jsem na břiše, klímal a jedl. Únavou jsme ani nemluvili. Ani jsem nedojedl, hlava mně klesla do hrnce a spal jsem. K dalšímu jídlu jsme se již neprobudili.

Ráno v osm hodin zbudilo nás štěbetání kosů. Sluníčko mile hřálo, vše se zdálo být také milé, i obouvání zmrzlých bot. Proti nám na stráni, asi tři kilometry vzdálené, leskla se střecha myslivny na Podbansku. Zbytek cesty byla už jen běžná túra.

Závody, mírná rekreace na Štrbském Plese a zase zpět do Liptovských Holí. Tentokrát jsme ale spali

na Podbansku. Ráno ve tři hodiny do Kamenisté doliny. V osm hodin jsme se již pokoušeli proniknout Pyšným sedlem do Zakopaného, poněvadž po hřebenech Liptovských Holí válela se mračna. Čtyři hodiny jsme se pokoušeli slézt Pyšné sedlo, než jsme poznali, že vánice je nad naše síly. Tedy zpět na Kamenistou dolinu na Podbansko a pěšky do Liptovského Svatého Mikuláše. To byl konec všem zájímavostem.

Neměli jsme krom horolezecké žádnou speciální výzboj: normální rakouský stan, za podlahu nám sloužil jeden díl stanu italského, já měl vojenský spací pytel, druhý měl jedinou deku a třetí spoléhal, že mu bude teplo mezi námi dvěma i bez příkrývky. Všechno jsme táhli na zádech v Moseru a Mont Blancích. A líbil se nám ten kamping tak, že jsme si umínili, že ten kousek budeme zase o velikonocích opakovati. Myslíte, že jsme to vydrželi do velikonoc? Jedeme tam teď už, o vánocích. Pyšné sedlo přece musíme slézt.



Foto N. Lang.

Z Lake Placid: Reidar Andersen (Norsko) v terénu.

N. Lang: Na velké cestě do USA. (Pokračování.)

Návštěva Niagarských vodopádů a Kanady. Norský soukromý klasifikační závod. Dodatečné zimní přípravy na Olympijské hry. Budou lyžař. soutěže přeloženy do Taoh-lake?

Niagarské vodopády! Nejmohutnější proud tekoucí vody, řítící se s výše 164 stop. (Každou vteřinu steče půl druhého milionu galonů vody!) Vodopády jsou krátkým výtokem nesmírného jezera erijského do jezera Ontario. Podle amerických výpočtů jsou 40.000 let staré. Jsou jedinečným, s ničím neporovnatelným přírodním úkazem. Vypadají ovšem jinak, než před třemi sty lety. V oné době, bájemi opředené, sídlili zde Indiáni Kifnukové. Prvý Evropan, jenž Niagaru viděl a popsal, byl »otec Hennepin«, asi v r. 1700. Niagara byla velkou překážkou říční dopravy osob i věcí. Od pradávna byla vyšlapána stezka, vedoucí od začátku peřejí výtoku nad vodopád, po které nosili Indiáni svá kanoe. V roce 1763 byla zde založena bělošská osada, nazvaná zprvu Manchestrem, ale později Niagara Falls. Nová doba ujařmila nespoutané přírodní síly založením četných elektráren, z nichž obrovský rozsah mají

kanadské »Hydro-electric power commission of Ontario«. Podobný podnik je na americké půdě. Obě elektrárny pracují v dohodě střídavě a zachycují 94% vodní síly, majíce kapacitu půl druhého milionu koňských sil. Niagarská řeka tvoří hranici mezi U. S. A. a Kanadou. Četní cizinci z celého světa řídí sem své kroky, aby shlédli divukrásné vodopády, jichž vyobrazení jsou všude známa. Pro suché Američany má Niagara zvláštní půvab, jezdí sem navlhčiti svá hrdla — prohibicí vysušená.

Návštěva vodopádů byla jedním z pevných bodů amerického programu, jež jsme si předsevzali navštívit. Niagaru nutno viděti. Proto jsme nelitovali času ani námahy dvou ve vlaku projetých nocí a vodopády navštívili. Cestou jsme navštívili pozoruhodné město Buffalo (600.000 obyvatel) — typické město střední velikosti. Buffalo je podobno jiným americkým podobným osadám, jako vejce vejci. Mrakodrapy, široké broadwaye, bláznivými reklamami osvětlené atd. Zde jsme přesedali na lokální dráhu, dopravivší nás do Niagara Falls a k vodopádům. Jsou vlastně dva, neboť jsou rozděleny velkým ostrovem. Prvý, u amerického břehu, je 1000 stop dlouhý, druhý, kanadský, má tvar polooválu, měřícího 3010 stop. Prohlížení

NÁŠ SPORTOVNÍ a FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY



LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE

U ODBORNÍKA
LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

vodopádu je průmyslově i obchodně využito americkým způsobem. Všude vám tahají dolary z kapsy. Dobrému čtenáři můžeme poskytnouti radu: navštívíte-li je, nenajímejte si auta a nikam nechod'te, kde se něco platí, neboť vše možno úplně zdarma viděti s břehů »Řeky niagarské« a s mostu, spojujícího americký kaňonový břeh s kanadským — zde se vybírá mostné 10 centů. Nejkrásnější pohled celkový je s kanadského břehu, asi s místa, kde stojí kanadská celnice. Samozřejmě, je na nejlepším místě rozhledu pavilon, kde vám vnutí nějaké kožené památky s namalovanými indiánskými děvčaty neb náčelníky a podobné tretky.

Pohled na vodopády uchvátí. Je divukrásným přírodním zjevem, cele poutá naše smysly po celou dobu návštěvy. Popis tohoto fenomenu není jednoduchý. Nesmírné množství vody řítí se kolmo v oblouku do propasti. Dopadem vod na kamenité dno vzniká ohlušující hřmot. Vysoko zčeřené a zpěněné množství vod pod vodopádem je zahaleno ve věčný oblak vodního prachu. V zimě zanášá vítr tyto malé částičky vody na břehy, kdež vzniká nejkrásnější náledí na všech předmětech, zábradlí, stromech, keřích, květinách atd. Ve svitu slunce vypadá vše jako divukrásné ožnění, jež je ovšem masivní a slunci odolávající. Fotografické snímky nejlépe ilustrují tento zvláštní přírodní úkaz. (Zašleme zítra.) Když už jsme navštívili vodopády, prohlédli jsme si je také z vnitřku, v nákladných podzemních chodbách, v nichž nutno choditi v gumových oblacích a botách.

Spokojeni s dojmy nezapomenutelného dne návštěvy Niagary, vraceli jsme se v noci z 1. na 2. února do našeho milého Lake Placid, jenž je stále »zavát« jen pětipalcovou vrstvou ledového sněhu. Zde opět sněžilo, ale jak je zde zvykem, padá chmýří, a to jen »srdečně málo«. Hned po příchodu dozvěděli jsme se o včerejším vyřazovacím závodě Norů.

Příkladná organisace Norů vzbuzuje vždy respekt. Včerejší cvičná trať 18 km byla prošlápnuta norskými »specialisty ve skoku«. Zvítězil na ní »vítěz ze Sv. Mořice«

Johann Gröttumsbraaten v době 1 hodiny 20 minut a 14 vteřin, druhým byl Ole Stenen, dvě minuty za prvním. Pak následovali Sigurd Vestad, Magnus Saetre, Hans Vinjangeren, Kristian Horde, Ole Hegge, Oscar Aas-Hangen, K. Sevre a S. Kolterud. Giovanni Delago a Severino Menardi (oba poslední Italové) uzavírali zajímavý cvičný závod. Výkony Norů vyvolaly v zdejších amerických kruzích značný poplach. Nutno uvážit, že sněhu je dosud málo a docílené časy rekordní.

Ruch panuje na všech stranách, ve všech oborech, velký můstek, sáňkařské dráhy, ledové dráhy, lyžařské cesty, průseky a arena jsou dějištěm stálých cvičení a příprav. Vylosování bruslařských soutěží bylo dnes provedeno. Nejožehavější otázka — přeložení lyžařských soutěží do kraje na sních bohatého — do Taoah-lake — není dosud rozřešena.

Slavnostní přípravy k zahájení III. olympic winter games 1932.

Eskymácké spřežení. Státní policie. Naši hošískáčipoprvénaolympijském můstku. Návštěva u Norů. Zábavný program v areně. Bobsleighový trenink.

Ve čtvrtek 28. ledna probudil se den zářivým slunečnem. V noci byla vánice, jež nás obdařila asi 20 či 30 cm skvělého prašanu. Ulice lake-placidské jsou opět běloskvoucí. Rušný provoz a pracovitý chvat posledních příprav na olympiádu jeví se na všech stranách. Již po řadu dnů upevňují na tucty dělníků vlajkoslávy a prapory na všech vhodných místech. Hlavní ulice je zde pouze jedna, ovšem řádně dlouhá, táhne se kol jezera v délce asi 6 mil. Osada je roztroušena po celém kraji, domky a hotely jsou řídko rozsety po kopcích a na jezerních březích, jezer je zde asi 5 velikých a na sta malých. Střed města, v němž je arena s umělým kluzištem, t. zv. malý můstek, závodní kancelář (radnice) a obrovské tribuny s ledovým stadionem, kde se bude konati slavnostní olympijská ceremonie, jsou vlajko-



Značka sportovce

SPORTOVNÍ DŮM
Bailony - Baumann
Brno
K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPOR TY
A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I C I Z O Z E M S K É I A Z B O Ź Í

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ
Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII

OSTGAARDOL
SKI-VOKS

slávami a velkými prapory téměř posety. Radostný třepot jich neustává, v kraji je stále větrno.

Pouliční ruch je značný. Ráno děti chodí do školy pěšky nebo jezdí z okolí ve zvláštních obrovských »busech«. Také svými privátními vozy, podle zámožnosti, ač kraj je chudý a nezaměstnanost značná. Občasně přejede ulicí spřežení polárních psů, 5 či 10 huňatých vlčáků, jako husy za sebou jdoucích, táhnoucích lehké eskymácké saně s jednou či více osobami. Význačnou osobou ulic je strážník, otcovsky a vlídně se tvářící, jenž ale na křižovatkách nestojí, pouze poblíže nich. Křižovatky řídí sloup s nápisem: »Zahýbejte pomalu!« a blikátko, ve dne v noci se blýskající. Důležitějšími a hrozivějšími osobami jsou četníci, jež se zde nazývají »státní policie«. Krásní, vybraní muži, s rameny »jako almara«. Na hlavách nosí šikmo sedící tuleňové čapky, na těle krátký kožík, nohy vězí v parádních jezdeckých kalhotách, vysokých šněrovacích botách s ostruhami. Na opasku visí obrovský, dvanácti ranový revolver a kol dokola pasu se podezřele blýskají niklované hroty nábojů. Tato státní policie dozírá hlavně na autoprovoz, aby nebyla překročována limitovaná rychlost (v tomto státu 40 mil mimo osady, 10 v osadách) a střeží majetek občanstva.

Přípravný trenink našich hochů slibně pokračuje. Velký vliv na něj vykonává přítomnost ostatních národů s vynikajícími borci. Norové jsou nám učiteli, jaké nemožno nahraditi. Dnes skákali hoši po prvé s olympijského můstku. Všichni bez pádu, ač každý měl celou serii skoků. Nejdelší výkon docilovali Bartoň a Šimůnek, ač i Cífka a Faistauer se dobře uplatňují. Délky skoků se pohybovaly kol 40 m. Čerstvý sníh nedovoloval větší rychlosti. Již dneska můžeme si představit, jaký bude průběh skokových soutěží. Mústek má poměrně mírný nájezd, k němuž je potřebný nejsilnější odskok. Tyto poměry budou výhodné pro Nory, ostatní národy budou v nevýhodě slabším odskokem. Dnešní cvičení, jehož se zúčastnili také Poláci (Czech a oba Marušáci) a Švédové (Erikson a spol.), bylo pod českým velením. Z ředitelského můstku hlaholilo rázně Jarolímko »volno«, jež opakoval na straně můstku stojící Roman. Skákáno v kulometné palbě fotoaparátů a kin. Publika se sjelo hojně, jak svědčil autopark dole se tvořící. K olympijské šanci je asi 1 míle cesty z L. Placid.

Návštěvou u Norů.

Nepořádek zdejší pošty mne přivedl do »hlavního norského stanu«. Norský vedoucí Smit-Keeland mne na ulici upozornil, že k nim byla omylem dodána pošta pro čs. team. Zašel jsem do hotelu, kde Norové bydlí. Je to »Hotel Mirorlake«. Je za naší osadou, poněkud z ruky, ale úplně v klidu. Hotel prvního řádu. V improvizované lyžařské dílně přijal mne »náš« Sigmund Ruud, jenž spravoval Chiognovi skočky. Hovořeno o denních událostech. »Bolán« vypravoval, že dnes opět roztřískal nový pár skoček, v L. Placid již druhý. Vinu na tom nese energický telemarský dopad, jímž dociluje veliké jistoty doskoku.

Tato okolnost přivedla Sigmunda na myšlenku, dáti vyráběti lyže se špičkou zcela odlišnou, než je nynější běžná forma, při které špičky skoček jsou zbytečně vysoce zdvihnuté. Nový tvar špičky bude mnohem nižší. Tím odpadne silné ohýbání špičky násilným napařováním, jež oslabuje a porušuje strukturu dřeva. Proto většina špiček praská v lopatce nebo hned za ní.

V »Miror-lake« jsme se trochu poohlédli. Z několika

slov Bolana v kuchyni pronesených jsem pozoroval, že první kuchařka je Norka. Jaká obezřetnost organisace! — V hale, na parádním krbu, skvěl se lesík pohárů, příborů a plaket — vítězné trofeje z chicagských závodů ve skoku.

Se srdečným potřesením ruky rozloučili jsme se se Sigmundem, jehož noviny nazývají vždy »létajícím ptákem«, jakož i jeho fenomenálního bratra Birgra.

Včera večer, jako obvykle, byli jsme v areně, kdež je vždy živo. Mimo obvyklé cvičení dobrých bruslařů a publika, byl večer program. Pestrý, jak je zde zvykem. Zvláštností jeho je součinnost publika, jako bychom byli v nějakém provinciálním městě venkova a ne ve světových lázních. Součinnost publika propůjčuje podniku zvláštní srdečnost a zajímavost. Počátek večera produkoval se opět anglický mistr Taylor na chůdových bruslích, v úboru stříbrně se třpyticího Merkura. Pak následovala hra »hudební židle«, u nás všeobecně známá, ale ledovým prostředím kluziště zpestřená. Kolem vytýčeného velkého čtverce jezdí bruslaři za zvuků hudby (velkého reprodukčního rozhlasu). Náhlé umlknutí hudby je rozkazem k usednutí do řady připravených židlí. Tyto jsou frontou střídavě na obě strany, nejsouce svázané nebo nějak upevněny. Rozmarné situace, pády a rvačky odehrávají se při každém umlknutí hudby, ježto počet židlí se ubírá a tím též vylučují hráči. Ke konci zbude 1 židle, o níž se servou dva poslední účastníci za velikého haló publika. Tato soutěž provedena dvakrát, pro pány zvlášť a pro dámy zvlášť. Další legrační číslo byla soutěž »bramborových pytlů« pro mládež do 12 let. Současný start asi 20 hochů k linii, kde leží bramborové pytle s proříznutým dnem. Tyto nutno obléci jako sukni, nemalá obtíž, uvážíme-li, že všichni lidé zde jezdí na nožových bruslích (u nás také pancínky zvaných). V sukni bruslí hoši k první překážce, tenisové síti na leď položené, na stranách upevněné. Další nesnáze soutěže: nutno v leže zuby zachytiti jablko v hlubokém šálku plovající. (Zkuste to s ledovou vodou!) Šťastně zachycené jablko nutno v zubech odnésti k zvláštní bedně a tam ponechat. Další překážka: žlab na ledu ležící, kdež v mouce jsou řídky skryta jablka, jež nutno opět v leže zuby zachytiti. Na mokrou tvář se nalepí vrstva mouky, takže hoši sotva vidí. S jablkem v zubech uhání k barierám, jež nutno podlézti a pak teprve spěti k cíli. Tento závod proveden 2krát, ježto bylo účastníků mnoho. Vítězem stal se pak v třetím rozběhu malý, čilý klučina Smitt-Peary, jehož popularita je zde asi veliká, soudě podle radostného řevu tisícíhlavého shromáždění.

Dnes, v pátek, koná se prvý cvičný závod bobů s účastí Německa, Švýcar, Itálie, Rumunska a sedmi amerických klubů. Dráha je bezvadně připravena. V sobotu bude závod bobletů či dvousedadlových bobů. V neděli bude opět závod čtyřsedadlových bobů.

Startování bobů je elektrické, právě tak jako start lyžařů; startující přejíždí jakousi hadicí v startu a cíli a tento okamžik je registrován počítacím i psacím strojem.

Dokončení tohoto článku našeho zpravodaje B. Langa, zároveň s výsledky zimních olympijských her v Lake Placid, bude uveřejněno v příštím č. 7. našeho časopisu.

Zároveň bude uveřejněn celý seznam všech darů, jež došly Svazu lyžařů k umožnění výpravy našich olympijských borců do Ameriky.

Mistrovství Jugoslaviie v Kranjske Gore.

Mistrovství původně do Mariboru určené bylo pro nedostatek sněhu přeloženo 3. února do Kranjske Gory. Zpráva o tom došla do Prahy pozdě a odjeli jsme proto 3. února večer v 22:25 z Wils. nádr. do Mariboru. S malou 4člennou výpravou rozloučili se několika srdečnými slovy a s přáním mnoha zdaru úřad. místopředseda gen. Pečírka, místonáčelník I. Komárek a starostlivý Krňoul i Krajíc. V tichu odjížděli jsme, dobře vědomi, že nedostatkem sněhu a i závodů stává se boj o prvenství Jugoslaviie pro naše hochy těžším, než v minulém roce. Cesta do Rakouska minula klidně, marně však až do Kirchhofu vyhlížíme sníh. Jen na vzdálených horách se bělá, dole v nížinách bláto. U Brucku n. M. konečně bělá se celý kraj sněhem, průvodčí vlaku nám však již oznamuje, že ani v Mariboru sníh není.

Ve Štyrském Hradci (Graz) přistupuje do našeho vozu rakouský závodník König a za chvíli se již dovídáme, že k závodům hlášení jsou z rak. svazu (ÖSD.) 7, a z něm. (DSV.) 3 závodníci a že závod přeložen jest do Kranjské Gory. V Mariboru již policejní prohlídka upozorňuje, že »prometní úředník« i p. Bureš z Mariboru nás očekávají, aby o přeložení závodu nás zpravili.

Krátké pozdravení, obstaráme si listky a dále do Ljublanje. Očekává nás předseda JZSS. Dr. Pirč, vřele vítá a sděluje ne právě nejpříjemnější zprávu. Do Kranjske Gory nemáme spojení, jen do Polnice. Nutno nocovati v Ljublanji; tím ztrácíme den, kterého chtěli jsme použítí k seznámení se s terénem.

V 5. hod. ráno odjezd do K. G. — ve vlaku přistupuje k nám g. Gnidovec, aby nadále byl nám milým přítelem po celou dobu našeho pobytu.

K polednímu příjíždíme do Kranjske Gory, k uvítání dostavili se přítomní funkcionáři JZSS. v čele s předsedou g. Dr. Pircem a i starosta obce (župan) Lavtižar. Krátké, srdečné uvítání a po chvílce odjíždíme saněmi do pensionu Erika, od obce as 3 km vzdálenému (zde byl start i cíl pro

závod v běhu). Nalézáme ohlášené nám závodníky DSV. Herb. Leupolda z Breslau (docílil loni na závodech v Oberhofu na 18 km lepšího času, než naši závodníci) a W. Bognera z Mnichova. Sympatičtí hoši. Přihlášený G. Müller nepřišel, zranil se před několika dny na noze. Z Rakušanů nepřišel mimo uvedeného Fritze Königa nikdo — v důsledku přeložení závodu odřekli. Jediný Fr. Keglovitsch přijel vlastním autem v neděli, však ½ hod. po startu posledního závodníka — bude proto jen závoditi ve skoku.

Jsmo dobře ubytováni, po obědě (ve 2 hod.) rychle na můstek. Naši letos ještě neskákali, celou naději kladou ve skok. Můstek vzdálen as 4 km — leží však v bezprostřední blízkosti obce. Vystaven za vedení u nás dobře známého Gutormossena, který má i nejdelší skok 33 m. Minulou neděli byly zde závody, které pořádal »Gorenski zmisko sportovi podsavez«, nejdelší skok 30 m. Přítomný Ing. Jansa J. sděluje nám, že snížil kraj můstku o 30 cm, aby skok byl plošší. Umělý nájezd, doskočiště sklon as 35—40°, dopad tvrdý, zmrzlý sníh, žádný buben. Nutna ještě úprava, můstek hází trochu doleva. Naši skáčí a za chvíli již i domácí zkouší své štěstí. Vrána prvním skokem chce zjistiti možnou délku, skáče 32 m, však neudrží a padá. Potom on i Lukeš skákali dobrým stylem 29—30 m, Německému můstek neleží, zdá se, že dobrý ten hoch není po cestě »ve své kůži«. Dvakrát padá, pak 3 skoky kol 25 m.

As v ¼5. posílám hochy pro běžky a do terénu, sám jdu jednati na poštovní úřad ohledně telef. spojení s Prahou. Marná námaha, slečna nemá žádných příkazů z ředitelství a tak slibuje jen, že převezme v neděli, kdy úřaduje do 11 hod., telegram i v odpoledních hodinách a dopraví ihned do Ljublanje. Ani předsednictvo Savezu nemohlo pro krátkost doby, přes dobrou vůli, zaříditi telef. spojení.

Lukeš, Vrána i Německý mezitím se trochu proběhli, nestačilo to však k tomu, aby mohli určití, co a jak mazati.

ODZNAKY, PLAKETY, ČESTNÉ CENY

DODÁ:

I. B. PIČHL,

PRAHA VII., POD LETNOU 10, TELEF. 74222.

PRODEJNA: CELETNÁ 33 (U PRAŠNÉ BRÁNY), TELEF. 63282.

Továrna: Derby


**TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV**
SPECIELNÍ VÝROBA HLIN. UZÁVĚREK**K ELEKTRICKÝM VĚTRÁKŮM.****STAVEBNÍ A ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ****ANT. SVOBODA, PRAHA I., TÝNSKÁ 10.**

Členové T. O. mezitím značili trať na vzdálených místech, část od obce ponechali si na ráno, až jaké bude počasí.

V sobotu ráno: zima as 10—12°, na kopcích mlha, sníh na té trati, kterou známe z včerejší cesty k můstku a podle mapy, tvrdý, umrzlý — velký kus trati vede po silnici. Naši mažou: vespod skare, mix, venedrim a yickau. Nikde neviděti závodníka, ač schází několik minut ke startu.

Přesně v 1/10., jak určeno, vybíhá první závodník na 17 km trať, zvolenou s ohledem na sněhové poměry ne právě nejprůzračnější, na naše poměry trochu neobvykle. Veliký kus po silnici, prudký výstup do lesa a prudký nebezpečný sjezd (zledovatělý s 3 terasami, které nutily k 3 až 5 m skokům). Pak veliká část na straně sluneční! Pořadatelstvo, jak jsme se přesvědčili, nemělo jiný výběr, nechtělo-li znovu závod překládati.

Z vylosovaných 75 závodníků jsou 3 z DSV., 7 z ÖSD., 3 ze Svazu lyžařů a 62 domácích; startovali 2 říšští Němci, 1 Rakušan, 3 Češi a 57 Jugoslávů — závod dokončilo 50, vzdalo 13 (mezi nimi Oldř. Německý), poněvadž pro zlomení lyže.

Umístění: 1. Leupold H. (DSV.) 1.34.08, ve velice dobré kondici získává 240 bodů pro závod sdružený, — 2. Bogner W. (DSV.) 1.37.09, 226.5 bodů, — 3. Knap Leo (Jugosl.) 1.39.36, — 4. Smolej Fr. (Jugosl.) 1.39.46, — 5. J a k o p i č Alb. (Jugosl.) 1.42.00, 204 body, — 6. Ing. Janča Janko (Jugosl.) 1.46.03, 186 bodů, — 7. Jansa Jož. (Jugosl.) 1.46.21, — 8. Brvar St. (Jugosl.) 1.46.29, 184.5 bodů, — 9. Lakota Ciril (Jugosl.) 1.48.22, 177 bodů, — 10. Klaučnik Al. (Jugosl.) 1.49.26, 172.5 bodů. — Z našich doběhl 15. Lukeš v čase 1.52.32, 160.5 bodů, úplně vyčerpán 47. Vrána R. 2.12.43, 82.5.

Oba promazali; s počátku na zmrzlém sněhu oba znatelně jeli dobře a předjeli větší počet závodníků. Však na slunečné straně v zrnitém i rozbředlém sněhu ztratili nejen náskok, ale i drahocenný čas do sdruženého závodu. J. Vrána chtěl vzdáti, jen na domluvu Německého dojel, lépe snad došel, k cíli.

Je po naději — rozdíl bodový tak veliký, že při normálním průběhu konkurence není možné umístění mezi prvními třemi.

Skok, jako součást závodu sdruženého, konal se v neděli 7. února v 10 hod. za mrazu 14°. Z oprávněných 22 závodníků odstoupilo 7 před začátkem závodu. Velitelem skoku je předseda T. O. Dr. Berce, můstku Dr. Kmet, soudčijí pp. Gorec (mezinár. taj.), Kveder a já.

Po krátké dohodě s ohledem na některé úpravy a celkový stav můstku, povolen každému závodníkovi pokusný skok. Již za 10 minut začíná vlastní závod, kterému u čestné tribuny přihlíželi: zástupce bána, náčelník Dr. E. Stare, předsednictvo JZSS. v čele s Dr. Pircem, župan Lavtižac, univ. prof. Dr. Jesenko (jeden z prvních lyžařů v Jugosl.) a mnoho jiných, mimo nepostradatelné novináře. Pozornost všech soustřeďuje se na skoky obou říš. Němců — obhájí své skvělé umístění při běhu? — a na skoky Vrány a Lukeše.

Prvý Oitel (J.) skáče 28 s pádem, Bogner 33 a padá; zranil se v obličej i na noze — další Žemva (J.) 27 m a zase pád. Konečně Lukeš: jistě skáče 33 m, bouřlivě zdraven. Druhý favorit Leupold skáče 34 m — pád — naděje na obhájení náskoku mizí, když Jakopič Alb. (J.) dobře skočil 28 m, Šramel šťastně 31 m. Ing. Janča Janko skočil 26 m, padá a musí býti na saních odvezen — Markej (J.) 34 m.

Vrána skáče 33 m velice dobrým stylem — ostatní do-

máci docilují vesměs kratších skoků — pády se množí přes to, že hodně závodníků neskočilo, ale sjelo s můstku.

Druhé skoky: Bogner, přes to, že noha jej bolí, skáče 32 m, pád a vyřazuje se z klasifikace. Škoda, statečný hoch. Lukeš jistě skáče 32 m, Leupold 33 1/2 m (nejdelší dne) — nejistý dopad, však nepadl a zachránil tím své umístění. Jakopič dobře znovu 28 m, Šramel 32 m, Markej 28 m, Vrána 32 1/2 m — nejkrásnější skok soutěže — bouřlivé volání »Vrána«.

Umístění v mistrovství (čítá se jen závod sdružený): 1. Jakopič Alb. 402.8 — za skok 198.8, — 2. Šramel Bogo 380.2, 210.7, — 3. Leupold H. 378, 138, — 4. Lukeš J. 372.9, 212.4, — 5. Markej L. 343.4, 175.4, — 6. Vrána R. 304.8, 222.3; celkem 10 klasifikováno, ostatní pro oba pády vyloučeni.

Odpoledne konán závod ve skoku v 13-30 hod. (bez ohledu na věk i třídu) — u startu 27 závodníků, mezi nimi i Keglovitsch (Rak.), kterému dopoledne dovoleno skákat mimo konkurenci; skočil 31 m a 28 1/2 m bez pádu. Vrána i Lukeš obhájlili svoji dopolední převahu a tak klasifikace končí: 1. Vrána 34 m (nejdelší) a 30 m, 221.6 bodů, krásný jeho styl opět vyvolal bouři potlesku, — 2. Lukeš, 33 m, 33 m, 220.9 bodů, skáče jistě stejné délky a i on nadšeně zdraven, — 3. Šramel Bogo, 31 m, 31 m, 209.3 bodů, skáče klidně a daleko předstihuje ostatní krajany, — 4. Leupold 32 m, 29 m, 205.3 bodů, — 5. Keglovitsch 29 m, 29 m, 193.7 bodů, přes visící lyže velká jistota při dopadu, — 6. Župan Ivan 26 m, 24 m, 164.9, nadějný hoch.

Z dalších uvádím 10. v pořadí Fr. Palme, 28 m, 29 m s pádem — je 15letý, velice nadějný skokan. — Německý Ol. je 12letý, 26 m s pádem, druhý skok 26 m, bodů 117, nesvědčil mu tvrdý dopad. — Mistr Jugoslavie Jakopič Alb. skočil dvakrát 28 m, vždy s pádem — škoda.

Pro ukázkou domácím borcům a na všeobecné přání obecnstva dovolilo pořadatelstvo po skončení konkurence skoky třem závodníkům, náhodou skutečně prvním třem v závodě. První skáče Lukeš: krásným stylem, za bouřlivého jásotu obecnstva, 34 1/2 m, nejdelší skok dne a nejlepší výkon na můstku, druhý Vrána: jen 32 m, však s obdivuhodnou jistotou, lyže přesně u sebe od počátku nájezdu až na dojezdnou rovinku — »Vrána«, »Vrána« a dlouhotrvající potlesk. Poslední skáče Šramel, 30 m, však padá.

Závody skončeny, pospíchám počítati, mezitím co Lukeš i Vrána jsou středem pozornosti domácích závodníků i obecnstva. Nezbytné fotografování i filmování, sliby, »že jistojistě pošlou obrázek« atd.

Večer rozdány na zahradě hotelu Slavec ceny: vítězi v běhu Leupold a Bogner, ve skoku Vrána i Lukeš dostali stříbrné poháry a odznaky JZSS., mistr Jugoslavie čestný dar bána Dravske banovojiny z rukou zást. bána Dr. Stare mimo to pohár, Šramel a několik dalších, as tři z umístivších se Jugoslavců, pohár.

Závody skončeny, 2 zvláštní lyžařské vlaky odvázejí obecnstvo i závodníky, povětšinou do Ljublanje. Odjíždíme druhým vlakem zároveň s funkcionáři JZSS., za povznesené nálady: střelba z hmoždířů v Kranjske Gore i v Dovje-Mojstrana (bydliště Jakopičovo), kde rodáci vítají mistra i improvizovaným ohňostrojem. Srdečné zdravení po celou cestu, odjíždíme z bratrské Jugoslavie u vědomí, že naši za daných poměrů učinili vše, aby se ctí obhájlili čest naší vlajky a i Svazu lyžařů.

Vzpomínáme vespolek bratrského přijetí a pozornosti

nám po celou dobu našeho pobytu i cesty věnované a děkujeme touto cestou nám milým bratrům za jejich lásku i přízeň, za jejich pochopení naší situace; děkujeme všem co nejsrdečněji a i milým krajanům z Ljublanje, kteří s takovým zájmem sledovali boj našich a nám v Ljublanji se věnovali. Nejmenuji prostě proto, že věnovali se nám všichni ze všech sil a že díky naše patří proto všem.

Dodatek. Společenský koutek: V sobotu večer byl seznamovací večer pro funkcionáře a závodníky. — Dr. Pirc nadšenými slovy pojednal o dnešním stavu lyžařství v Jugoslavii a jeho vyhlídkách, o mistrovství, a o plánech pro budoucnost. Když ve své procítěné řeči věnoval i nám delší část své řeči a mluvil i česky, po řeči župana Lavtičara uznal jsem za potřebné nejen pozdraviti všechny shromážděné jménem Svazu lyžařů RČS. a jeho závodníků, ale

i krátce vylíčiti, za jakých poměrů sestavili jsme mužstvo, že naši hoši bez průpravy, bez závodu šli v boj za čest svoji vlasti a ve snaze přítomností svojí dokumentovati skutečně bratrský náš poměr k JZSS. i celé Jugoslavie, že šli v boj za nepřítomného prvního mistra Jugoslavie Šimunka (S. K. Slavia), který s Bartoněm, Feistaurem, Cífkou i Novákem jsou na olympijských hrách. Těch několik slov, pronesených z části chorvatsky, jistě přesvědčilo všechny o jejich upřímnosti a bouřlivé zdravení našich závodníků svědčilo, že nám dobře porozuměli — díky za to. — Jménem Rakušanů a říšských Němců poděkoval za uvítání Keglovitsch procítěnou řečí ve své mateřštině. Po doslovu Dr. Pirce, ne méně srdečném, rozproudila se zábava a mezinárodní dorozumívací prostředky uplatnily se na všech stranách.

Dr. J. KALIBERA:

Lyžařství ve výtvarném umění.

Já nejsem kumštýř a kumštu, bohužel, rozumím jen tak, jak mu může rozuměti laik, který si toho tak trochu všímá. Prosim proto všechny kumštýře, kterým se tyto řádky dostanou do ruky, aby je nepovažovali za vtírání se do něčeho, co patří do jejich sfér. Nicméně však mám za to, že mohu říci něco, k čemu mám dobré důvody jako lyžař a jako pozorovatel, s dobrou příležitostí viděti hodně. Je mně strašně líto, že jsem si za to dlouhá léta, co vedle řady jiných pracovníků se i mně nelíbí, jak lyžař v nejrůznějších svých výkonech je presentován veřejnosti v uměleckých výtvorech, že jsem si zkrátka nedělal po-

známky, abych mohl celou tu řadu věcí, jež mám na mysli, konkrétně uvést. Kdo však bude čísti objektivně, jistě mně dá za pravdu.

Tvrdím totiž: lyžař, až na několik málo výjimek (jež potvrzují pravidlo), je zpravidla v malířství, grafice i skulptuře představován v pozicích, jež jsou stylově i technicky nesprávné, ba často nemožné. O aplikaci nebo vyjádření lyžařské esthetiky nemluví, to není snad vůbec nikde. Vycházím ze stanoviska, že i při lyžařských sujetech platí to, co platí v kumštu všude jinde: předvésti krásnou věc. Sotva by kterýkoli z těch zástupů so-

SNUBNÍ PRSTENY

BRILIANTY, ZLATO, STŘÍBRO,
HODINY A OPTICKÉ ZBOŽÍ
KOUPITE NEJLEVNĚJI U FIRMY

V. TRANTINA,

ZÁVOD HODINÁŘSKÝ, ZLATNICKÝ A OPTICKÝ

PRAHA I., - 1047, PŘÍKOPY 17

chařů a malířů, kteří si obrali Venuši za předmět svého uměleckého vyjádření, sotva by kdo dělal tu Venuši, kdyby byla na př. hrbatá. Dělal jí proto, že je prototypem antické a doufám i dnešní krásy. Vice versa platí totéž o všem jiném. Nedělají se vždycky postavy tělesně krásné, vím. Dělal se i strašidelní bohové (zdůrazňuji, že nemluví o stylech, nýbrž o námětech). Ale tam právě ta hrůza je zase předmětem, který má být vyjádřen. Co se má vyjádřit při námětu lyžařském? Krása švihů, jízdy, jakéhokoliv výkonu i postoje. Jistě. Čeho je to symbolem, je pro naši úvahu skoro vedlejší, pro věc samu ovšem enormě důležité. Proč pro nás vedlejší? Protože se nechci zabývat tím, splňuje-li umělecký výtvar účel, který má vyjádřit, nýbrž tím, zda výkon lyžařský, který je k tomu volen, je dostatečně krásný, což znamená, zda je bezvadný stylově, technicky, anatomicky atd. Jen bezvadný styl a bezvadná technika je předpokladem pro bezvadně krásný lyžařský výkon. Jinými slovy: jen stylově a technicky dokonalý lyžařský výkon je krásný. — Myslí, že mám pravdu.

A teď si upřímně řekněme, že to, co nám naši kumštýři prezentují, tomuto požadavku většinou opravdu nevyhovuje.

Na lyžařských propagačních plakátech často vidíme skokany v pozicích, které by snad udělali na podlaze, kdyby se něčeho drželi, ale které absolutně nemohou dokázat ve vzduchu. A kdyby je snad přes to ve vzduchu dokázali, nevím, zda by je nezaplatili zlomeným vazem nebo nohama či rukama. Zkrátka: soudce, který je povolán svým bodováním ohodnotit krásu takového výkonu, nedal by jim za to ani zlomek bodu, čili musil by říci, že takový výkon není krásný, ale neobyčejně mizerný. Kdybychom vzali jak naše, tak i zahraniční plakáty, kde je představován skokan, vybrali bychom z nich moc málo takových, o kterých by bylo lze říci, že zobrazený výkon je dobrý. Buď je to stylizováno (a to nepadá pro nás v úvahu, protože je to přehnaně, nemožně dokonalé), nebo je to technicky nedokonalé nebo i neproveditelné. Existují i v tomto oboru některé dobré věci. Na př. plakát závodů FIS v Zakopaném 1929 se skokanem v pozici brzo po odrazu s můstkem; byl jistě dobrý se všech stránek, přesto, že byl poněkud idealistický. Ale to nevadilo. Pósa byla skutečně možná.

Po skocích přichází jako nejčastější námět telemark. Je to strašně těžké namalovat telemark, ještě těžší vyjádřit jej skulpturně. Ale přece se před tím problémem autoři nepozastávají. Výsledek je ten, že skuteční lyžaři pořádají před takovým obrazem celovečerní debaty: co to je? Telemark? Co tahle lyže a v tom případě tahle noha? A ruka jako když dělá »habt acht«, nebo zas jako kdyby hůl měl přivázanou k nebesům atd., atd. A je to vůbec telemark? To je přece polopluh! To se připravuje k »štembógnu«! To si zahraniční lyžičky, zaryje se, upadne atd. Takovéhle řeči přece nebyly účelem, pro který byl obraz dělán. Pomáhá-li pak takový »kumštýř« napsat: Prosim, páni, tohle je telemark a žádný výmaz, pak dává svému výtvaru to nejspravedlivější vysvědčení. Tak, všichni, umělci, amatéři, obecnost i kritikové: ruku na srdce! Že to není pravda? Jakmile se někdo, kdo umí jezdit, zeptá: »Co to je?«, — pak to obraz prohrál na vždycky.

Řekl jsem, že telemark je strašně těžký sujet. A kristiánka je snad ještě těžší. Zatím co u telemarku aspoň postavení lyží ukazuje, že to je špatně namalovaný

telemark, nevíte často u kristiánky, zda ten člověk vůbec jel! Zda se nekácí z nejrozličnějších příčin na místě, kde se hodinu nepohnutě kochal krásou smrčku, který je před ním! Zda tu kristiánku začíná nebo dodělává, nebo jestli snad vůbec nejel bokem svahu v horizontální rovině, zda není v jedné z pozic »piggingu« atd. Úmyslně tu беру ty nejdrastičtější příklady. Ale zpravidla to vůbec nebývá kristiánka.

Na první pohled by se zdálo, že přeskoky, příčné a terénní skoky ulehčují svým námětem autorovo vyjádření. Ale tady to bývá nejhorší. Jedna věc vás hned uvede do sféry výkonu: že totiž lyžař je ve vzduchu. Ale jak! Myslí, že naši nejlepší lyžařští technické marně by se namáhali, aby udělali to, co je na takových obrazech servírováno divákovi. Téměř vždycky jsou buď hole nebo lyže, ruce, tělo v naprosto nesprávných pozicích, nehledě ke vztahu k terénu.

Musíme se nad tím vážně zamyslet. Jak je to možné? Možné je všechno, není to jen u lyžařiny a já si jen namátkou vzpomínám na příhodu, která se stala při tvoření jedné říšskoněmecké poštovní známky, jež měla symbolicky ukázat, jak si dnešní Němci budoují svoji budoucnost práci a to těžkou. Dva kováři si tu perlíky kuli tuto německou budoucnost. Ale jejich pozice a pozice obou kladiv byla i pro eskamotéry neproveditelná. Říšskoněmečtí kováři protestovali. A dělal to věhlasný umělec. Nemusíme chodit daleko: to, co bylo na našich starých leteckých známkách, nebyl žádný aeroplán, ale fantastická konstrukce. A nyní do lyžařiny: viděli jste již americkou známku pro zimní Olympické hry v Lake Placid? Je tam lyžař v nějakém výkonu, který má být asi terénní skok. Nikdo neví. Lyže, hole, ruce, tělo — všechno ve špatných pozicích. Také není vidět, odkud a kam letí. Kdyby měl nad sebou otevřený padák, byla by to pravá pozice pro seskok s letadla na lyžích. Bylo by to aspoň americké.

Proč tohle všechno? Ale vraťme se k našim poměrům.

Máme přece mezi lyžaři mnoho výtvarných umělců a umělců znamenitých. Proč ti nenamalují něco lyžařsky dokonalého? Dlouho jsem si tím lámal hlavu. Došel jsem k těmto koncům: výborní lyžaři, kteří ovládají technicky svůj sport do nuancí i po té, řekl bych, vědecké stránce, kteří mají vysondován každý pohyb i pozici — ti obyčejně nejsou umělci ani štetce, ani dláta. Kdyby ti měli něco namalovat, to by to dopadlo. — A skuteční umělci obyčejně nejsou zase tak zdatní lyžaři. Mám na mysli figuralisty. Tady to máme. Kumštýř s věhlasným jménem je pozván, aby udělal nějakou cenu — plaketu, obraz, sochu. Pustí se do toho především se svého stanoviska. Podle formátu, tvaru a jiných základů vyřeší si věc. Rozvrhne, tuhle vyvažuje světlo stínem, tamhle má toho moc pohromadě, musí tedy s něčím dolů, s jiným nahoru, tuhle diagonála, tamhle tohle a — když je to hotovo, je to s hlediska kumštu skvěle rozvržená, rozřešená a provedená věc, ale s hlediska lyžařského je to k smíchu. Mohl bych vám ukázat na mnoho desítek takových vážných uměleckých výtvarů a vy jistě jich také mnoho znáte, ale nechci si jmenováním dělat nepřátele.

Ani nebudu podrobně rozbírat tu druhou část problému, totiž práce amatérů. Tady snad lyžařská stránka je občas lepší, ale kumšt zase pláče.

A ještě něco: proč tyto výtvary, ať chybné po té, či po oné stránce, jsou přijímány veřejností celkem bez protestů? — Kdybych tohle chtěl rozebrat, nedala by mi na

to redakce místo; proto se jen krátce vrátím k Hořčičkovu tvrzení, že úroveň naší lyžařiny jde dolů (na závodní výkony se to nevztahovalo). Já jsem s tím polemisoval a tvrdil jsem, že jde nahoru. Ale přes to, že jsem to tvrdil, jsem si vědom, že dnes ještě stále není to niveau širokého, obzvláště městského lidu lyžařského tak vysoko, aby se mohlo říci, že je dobré. A tak tedy těm lidem stačí, že se jim na plaketě či obraze prezentuje lyžař, který něco dělá. Má to lyže, hole a lyžařský mundur a to stačí. Sami nevědí, co to má být a často by to ani, kdyby to bylo správné, neuměli. — Tudy na to!

A já vám kacířsky řeknu, že mnohý autor, který nám servíruje telemark či přeskok na plaketě, sám je neumí udělat.

Ke konci však něco dobrého. Jsou mezi námi někteří, kteří jsou jistí »machři« na obojí: výborně jezdí i výborně malují — ovšem amatérsky. Od těchto lidí jsme posud viděli nejlepší lyžařské výkony nejlépe zachycené.

A z toho všeho jeden závěr, neobyčejně zajímavý: zatím, co obyčejnou chůzi, běh, nejrůznější práci a výjevy normálního života fotografický aparát často zpitvoří, je to přece jen ten fotografický objektiv, který nám dosud poskytl ty nejkrásnější lyžařské výkony nejkrásněji zachycené. Je to opravdu zvláštní. Chcete-li se zbavit obtížného problému, chcete-li mít na obraze skutečný lyžařský výkon, ba provedený po výtvarné stránce do jisté míry i umělecky — nezbyvá, než uchýlit se k fotografii. A zvolíte-li některý z moderních reprodukčních způsobů, nevím, zde nehodíte na váhu mnoho a mnoho obrazů, olejů, akvarelů, kreseb, leptů proti jedné fotografii dobře zachyceného lyžařského výkonu, fotografii reprodukovatelné tak, že dělá skutečnému umění povážlivou konkurenci. Fotografie dělá tu konkurenci ve všech oborech, ale zatím co vše ostatní na světě bylo již i předmětem znamenitých uměleckých prací, lyžařina se tím dosud pochlubit nemůže.

Závody.

IV. veřejné lyžařské závody s mezin. účastí o přebor slovenské župy v Baňské Bystrici. Ve dnech 29.—31. ledna uspořádal Ski klub B. Bystrice společně s velitelstvím 10. divise, odb. KČST. a Sokolem lyžařské závody, které byly velkou přehlídkou slovenských závodníků. Účastí G. Jensea, Olava Ullanda a početné výpravy závodníků LZK Praha a dvou členů V. S. Praha měly závody velmi dobrou úroveň. Sníh, až na část v městě, kde byl cíl 18 km závodu u budovy YMCA, byl dobrý, v lese pak dokonce

prachový. Počasí po celé tři dny slunečné, dodávalo závodům krásný rámeček.

V pátek dopoledne byl absolvován závod vojenských hlídek na 30 km se střelbou.

V sobotu odpoledne konal se závod překážkový na 7 km v těžkém terainu se startem a cílem mimo město, pro všechny třídy společně. Ze startujících 19 dojelo 16. Zvítězil po napínavém boji ve velmi dobrém čase: 1. Fr. Hilčer, LZK, 38.21 m — 2. V. Pech, LZK, 38.32 m —

UMĚLÉ OČI



jako též speciální skořápky na osleplé oči,
takže oslepnutí jest neznatelným během
30 minut v přítomnosti pacienta zhotovuje

I. ČSL. OČNÍ ÚSTAV

PRAHA XII., FOCHOVA TŘÍDA 118.

3. Berghäuer M., K. V. Felka, 38.58 — 4. Bräth J., HDW Špindl. Mlýn — 5. Budzák A., S. K. V. Tatry — 6. Olaf Ulland, LZK.

Dorost (16—18 r.), st. 11, dojel 10: 1. Hodinář, Ski K. B. Bystrica, 32.— m — 2. Gašpar P., Ski K. B. Bystrica, 32.10 m — 3. Králík F., Ski K. B. Bystrica, 32.11.

V neděli dopoledne konán byl závod na 18 km v krásném střídavém terrainu, směrem k Suchému vrchu a zpět.

I. třída: 1. Berghäuer M., K. V. Felka, 1 h. 32 m. 56 vt. — 2. Bräth J., HDW Špindl. Mlýn, 1 h. 33 m. 45 vt. — 3. Hilčer Fr., LZK Praha, 1 h. 41 m. 69 vt.

II. třída: 1. Hrabal Otto, V. S. Praha, 1 h. 39 m. 9 vt. — 2. Daňo J., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 40 m. 55 vt. — 3. Zahor J., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 44 m. 6 vt. — 4. Gregor L., Ski K. B. Bystrica — 5. Olaf Ulland, LZK Praha — 6. Grüner Fr., LZK Praha.

Třída starších: 1. Babiak J., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 48 m. 54 vt. — 2. Pauliny P., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 53 m. 51 vt. — 3. Koudelka, Ski K. B. Bystrica, 2 h. — m. 16 vt.

III. třída na 8 km: 1. Budzák A., SKV Tatry, 58 m. 54 vt. — 2. Neu P. Ski K. B. Bystrica, 1 h. 03 m. 14 vt. — 3. Plaštik J., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 04 m. 38 vt.

Dorost 8 km: 1. Bereš G., Ski K. B. Bystrica, 59 m. 55 vt. — 2. Králík T., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 01 m. 12 vt. — 3. Laco J., Ski K. B. Bystrica, 1 h. 01 m. 43 vt.

Dámy 5 km: 1. Friedlándrová-Havlová LZK Praha, 45 m. 23 vt. — 2. Daňová, Ski K. B. Bystrica, 51 m. 18 vt. — 3. Bačaniová, Sokol Dobšice.

Přebor slovenské župy.

II. třída: 1. Daňo, Ski K. B. Bystrica, 386.3 bodů — 2. Gregor, Ski K. B. Bystrica, 369.7 bodů — 3. Petruž, Ski Bratislava, 249.5 bodů.

III. třída: 1. Budzák A., SKV. Tatry, 323.6 b. — 2. Plaštik J., Ski Bratislava, 276 b. — 3. Vrzal Fr., Bystrica, 192.5 b.

Dorost: 1. Králík F. Ski K. B. Bystrica, 441 b. — 2. Bereš G., Ski K. B. Bystrica, 375.2 b. — 3. Laco J., Ski K. B. Bystrica, 348.1 b.

Odpolední závod ve skoku stal se krásnou propagací lyžařství v Baňské Bystrici. Přes 4000 diváků přihlíželo stylovým skokům Olava Ullanda, který 42.5 m skokem překonal můstkový rekord Purkertův (40 m).

Skok prostý: I. třída: 1. Bräth, HDW. Špindl., 209.9 b., 28 m, 29 m — 2. Pech V., LZK Praha, 167 b., 31 m, 32 m, 1 pád — 3. Volf, HDW. Liberec, 159 b., 26.5 m, 30.5 m, 2 pády.

II. třída: 1. Olaf Ulland, LZK. Praha, 232.2 b., 32 m, 32 m, mimo konk. 40 m, 42.5 m — 2. Berghauer, KV. Felka, 193.6 b., 24.5 m, 28 m — 3. Dohnálek, Sokol Kremnice, 185.5 b., 24 m, 27 m, 2 pády.

III. třída: 1. Weiss J., KV. Kremnice, 154 b., 26 m, 26 m — 2. Budzák O., SKV. Tatry, 83.6, 15 m, 13 m.

Dorost: 1. Králík T., Ski Bystrica, 210 b., 20 m, 20 m — 2. Weiss A., Sokol Bystrica, 183.3 b., 18 m, 18 m — 3. Schwarz, Ski Bystrica, 170.8 b., 16 m, 15.5 m.

Závody ukončeny slavnostním rozdělením cen v Národním domě za účasti starosty města Monsg. Fr. Mešika Vajdy, div. gener. Votruby, vl. rady V. Kelemena, řed. stát. lesů a statků, okres. náčelníka polic. správy vrch. polic. rady A. Pstrossa, funkcionářů všech zúčastněných klubů a četného obecnstva. K. Rudl.

II. celostátní skupinový závod o přebor KČST. Když vznikla v ústředním výboru KČST. myšlenka pořádati lyžařské závody, nikdo nemyslel, že hned druhý ročník těchto závodů bude tak čteně navštíven a bude mít tak ohromný propagační význam. KČST. nešlo sice v prvé řadě pouze o závody, nýbrž především o propagaci zimních krás naší republiky. Podle toho byly vypracovány i propozice těchto závodů a stanoveno, že se mají konati střídavě v Čechách, na Moravě se Slezskem a na Slovensku s Podkarpatskou Rusí. Každý muž, který závodí, má tlumok 4 kg a dáma 2 kg těžký. Letošního roku konaly se závody dne 31. I. 1932 v Bílé, v oblasti moravsko-slovenských Bezkyd. Závodům přálo počasí, neboť v historických zemích nebyl téměř sníh, ale o Bezkydách možno říci, že sněhem oplývaly. Pořádáním závodu byl pověřen OKČST. v Moravské Ostravě, který v čele s p. prof. Paterou zhostil se svého úkolu nejlepším způsobem. Závodní trať (19.6 km) vedla kopcovitým terénem a šla z Bílé na Bobek (ke kříži), přes Kelšovské sedlo, Kmínek na Masarykovu chatu, dále přes Bumbalku na Salajku, přes Čistý do Bílé, kde končila u arcibiskupského hotelu. Trať nebyla vůbec značena (jedná se o turistický závod) a závodníci museli jeti podle mapy, jim před závodem vydané. Na závodech fungovala skvělá telefonní služba, neboť celá trať byla obehána telefonem. Na různých místech byly lékařské stanice, které však měly pouze ve dvou případech práci. — Závodům byl přítomen téměř celý ústřední výbor KČST. v čele s protektorem závodů p. ministrem Dr. Slávikem. Večer před závodem byl pořádán v hotelu banket na počest všech hostů. Svaz lyžařů RČS. zastupoval místopředseda p. Wecker a Pražskou župu p. Mg. Ph. Káš. Proslovy vyslovené na banketu, jakož i v neděli před závodníky, byly vysílány radiem. Ochota Radio-journalu v Moravské Ostravě musí se těšit vyzdvihnouti, neboť bylo třeba spojení s atelierem vésti přes Vrútky. Propagační význam závodů byl ohromný, hlavně pokud se týče Bezkyd a tamějšího okolí, jakož i jména lyžařů KČST. Při večeri shromáždila se veškerá společenská a turistická reprezentace z tamějšího kraje. — K závodům bylo přihlášeno celkem 71 tříčlenných skupin, startovalo 64 a klasifikováno bylo 50 skupin. Mimo konkurenci jela skupina z Nového Města na Moravě v nejlepším čase dne 2.03.22 (Musil, Slonek a Německý Josef) a z Ostravice Fluksa, Plasgurové Leopold a Josef (2.13.35). 10 nejlepších časů skupin KČST. bylo:

1. AOKČST. Brno, Dr. Svozil, Vlach, Formandl (2.09.15) získala přebor. 2. OKČST. Turč. Sv. Martin, Cerjan, Karus, Karlík (2.11.42). 3. AOKČST. Brno, Beinhauer, Jelínek, Dostálová (2.15.57, výkon ženy!). 4. OKČST. Olomouc, Feist, Macháček, Stodola (2.23.18). 5. OKČST. Čadca, Štětina, Jariabek, Weiner (2.24.21). 6. OKČST. Růžomberok, Šprnař, Rosenbaum, Zanvid (2.24.37). 7. OKČST. Vsetín, Pupík, Fabiánové Jindřich a Josef (2.25.11). 8. OKČST. Praha, Čumpelík, Vorlický, Knapp (2.28.37), poslední se zranil. 9. OKČST. Orlová, Durčák, Gavelčík, Fibinger (2.30.58). 10. OKČST. Praha, Jareš, Kouba, Černý (2.31.59).

Skupina OKČST. Růžomberok, Dr. Kraus, Kuszenda a známý dobrý duch Tater št. kap. Kraus (58 let), se umístila jako 42.

Závody se všem závodníkům, jakož i divákům, velmi líbily, takže si všichni slíbili, že se opět sejdou na závodech KČST. na Slovensku v roce 1933.

Z docílených časů jest patrné, že v řadách lyžařů KČST.

jest velmi mnoho dobrých lyžařů-běžců a my bychom si pouze přáli, aby i z řad KČST. na svazových závodech byla větší účast. Předpokládáme, že ze 200 závodníků, kteří

startovali v Bílé, mohla by alespoň část startovati i na našich závodech a proto i my si přejeme, abychom se s těmito závodníky co nejdříve shledali.

Různé zprávy.

Závody FIS ve sjezdu a slalomu uspořádány byly ve dnech 4. a 6. února v Cortina D'Ampezzo. Závody samy trpěly úplně jarním počasím, jež zavinilo, že původně projektovaná trať závodu sjezdového musela být přeložena, ač původně cíl této trati měl být v samé Cortině. Na celé však, předem vytrasované trati, nebylo již několik dnů před závody ani centimetr sněhu a v samém pak městě je prach, jež víří auta, jako v létě. Trať vedena byla z průsmyku Nuvolauského z výše 2416 m k cíli, jenž byl ve výši 1750 m, v délce 3,5 km. Jinak sníh byl velmi dobrý, avšak na některých místech byla dráha velmi úzká, takže pořadatelstvo rozhodlo, že místo normálního společného startu, jednotliví závodníci odstartováni byli ve 2minutových intervalech, čímž závod pozbyl úplně na zajímavosti. Jako obyčejně při těchto závodech, došlo k nedorozumění mezi závodníky a pořadatelstvem o možnosti vyzkoušení trati. Ti, co byli tam dříve, měli příležitost vícekrát projeti si trať, která, ač závod konal se 4., ve čtvrtek, byla již po celý den ve středu pro závodníky uzavřena, takže někteří mohli si ji projeti pouze dvakrát.

Výsledek sjezdu závodníků byl tento: 1. G. Lantschner (Rakousko) 5.10 min.; 2. D. Zogg (Švýcarsko) 5.12.6; 3. Furrer O. (Švýcarsko) 5.22.6; 4. Hauser (Rakousko) 5.24.2; 5. Valle Renato (Italie) 5.24.6; 6. Seelos (Rak.) 5.28; 7. Steuri (Švýc.) 5.30; 8. Matt R. (Rak.) 5.32.6; 9. Neuner (Něm.) 5.38.6; 10. Lackner (Rak.) 5.40.

V klasifikaci národů: 1. Rakousko 27.14, 2. Švýcarsko 27.46, 3. Německo 28.49, 4. Itálie 30.00, 5. Anglie 30.44, 6. Francie 40.08.

Závod dam ve sjezdu konal se na téže trati s tímto výsledkem: 1. Wiesinger P. (Italie) 7.13.8, 2. Wersin-Lantschner Inge (Rak.) 7.17.8, 3. Lantschner Hedwig (Rak.) 7.25, 4. Barker Sale (Anglie) 7.40.6, 5. Tarbutt W. (Anglie) 7.49.6.

V klasifikaci národů: 1. Rakousko 30.59, 2. Anglie 32.57, 3. Německo 35.03, 4. Itálie 37.30, 5. Švýcarsko 41.19.

Po dnu odpočinku byl pořádán další závod, a to v slalomu. Trať byla položena až na Passo di Giau, kam všichni účastníci museli pěkně vyšlapati pěšky, což trvalo přes 2 hodiny. Každý závodník i závodnice startoval dvakrát. Provedení závodu bylo hladké a šlo velmi rychle kupředu. Slalomu zúčastnilo se 40 závodníků. Výsledek závodníků byl tento: 1. Deuber (Něm.) 1.26.1 min., 2. Furrer (Švýc.) 1.27, 3. Hauser (Rak.) 1.29.3, 4. Seelos (Rak.) 1.34.9, 5. Steuri F. (Švýc.) 1.35.1, 6. Zingerle (Rak.) 1.37.3, 7. Valle (Italie) 1.37.6, 8. Neuner M. (Něm.) 1.38.2, 9. Steuri H. (Švýc.) 1.38.3, 10. Lantschner G. (Rak.) 1.39.4.

Kombinovaný závod (sjezd a slalom): 1. Furrer (Švýc.) 97.555 bodů, 2. Hauser (Rak.) 96.015, 3. G. Lantschner (Rak.) 93.3, 4. Deuber (Něm.) 92.755, 5. Seelos (Rak.) 92.585.

Klasifikace národů: 1. Rakousko 460.165; 2. Švýcarsko 451.755; 3. Německo 429.21; 4. Anglie 416.360; 5. Itálie 403.765.

Následujícího dne konán závod dámský ve slalomu, s tím rozdílem, že závodnice byly saněmi dovezeny až ke startu, s tímto výsledkem: 1. Streiff (Švýc.) 2.02.9, 2. Sale Barker (Ang.) 2.13, 3. Elliot (Angl.) 2.13.5, 4. H. Lantschner (Rak.) 2.16.6, 5. Butler (Angl.) 2.17.

Kombinovaný závod dam: 1. Streiff (Švýc.) 94.588 bodů, 2. Wersin-Lantschner I. (Rak.) 94.155, 3. Lantschner H. (Rak.) 93.70, 4. Barker (Anglie) 93.27, 5. Elliot (Anglie) 89.30.

Klasifikace národů: 1. Anglie 361.16, 2. Rakousko 346.61, 3. Švýcarsko 305.82.

Umístění závodnic polských bylo toto: Polankowna 14., Stepkowna 18. a Zietkiewicz na posledním místě 29.

Mezinárodní lyžařské závody Švýcarského svazu, konaly se v Zermattu ve dnech 29. až 31. ledna. Celkem došlo k závodům těmto na 400 přihlášek. Závody konaly se za velmi krásného počasí a na dobrém sněhu. Závod distanční, který měřil pouze 14 km, měl tyto výsledky: 1. Julien Elias (Zermatt) 1.03.27 hod.; 2. N. Tavernaro (Italie) 1.05.42; 3. Pignet (Brassus) 1.05.49; 5. Gindre Robert (Francie) 1.07.37; 7. David Zogg (Arosa) 1.07.42; 8. Giuseppe Zanon (Italie) 1.07.48; 12. Ramella Emilio (Italie); 14. J. Gumpold (Rakousko); 15. T. Schmid (Německo); 20. Lacroix Roger (Francie); 25. Charlet Jules (Francie); 28. Erhard Marcel (Francie); 30. Jamet Andre (Francie) měl čas 1.14.25. — Závod ve skoku na lyžích pak měl tyto výsledky: 1. B. Trojani (Gstaad) 228.5 bodů (51, 52 m); 2. A. Badrutt (Sv. Mořic) 216.3 (49, 50 m); 3. David Zogg (Arosa) 214.4 (48, 50 m); 6. Gumpold (Rakousko) 211.7. — Výsledek kombinovaného závodu: 1. Elias Julien (Zermatt) 442.9 bodů, nový mistr Švýcarska, 2. Alfons Julien, bratr nového mistra, 432.3 bodů a 3. loňský mistr David Zogg s 421.6 body. Na sedmém místě umístil se říšskoněmecký závodník Antonín Schmid z Mnichova, který v létě se svým bratrem Františkem překvapil celý svět alpistů výstupem na Matterhorn severní stěnou.

Letošní závod zv. Parsenn-Derby, konal se dne 7. února na trati, jež byla prodloužena o 3 km, takže měřila 13 km. Závod konal se za velké účasti závodníků, avšak většinou domácích, ježto termín byl přímo po závodech FIS. v Cortina D'Ampezzo. Loňský vítěz David Zogg sice stihl ještě počátek závodu z Itálie, avšak jel bez treninku, takže trať neznal. Až do poloviny závodu jel nejkratší čas, pak však zajel do díry a přetrhl vázání, čímž ze závodu byl vyřazen. Nejlepšího času dosáhl vítěz Gasperl Leo z Kitzbühlu časem 17.46. Závod dam pak vyhrála M. Bertsch z Davosu v čase 19.33 na trati asi 7 km dlouhé.

»Sejčkové.« Při vášnivém úsilí, které projevili někteří naši funkcionáři spolu s funkcionáři Olympijského výboru, kteří se zasadili a také, bohudík, prosadili vyslání našeho úspěšného mužstva do Lake Placid, měli co dělat s odporným ovzduším tak zv. typicky českých »sejčků«. Nemám tím na mysli seriosní funkcionáře svazové, pečující o to, aby výpravou nepřišla z rovnováhy

pokladna ústředí, naopak sháněli do poslední chvíle peníze a uvažovali jen o tom, aby, seženou-li se prostředky, byly dostatečné a výprava netrpěla snad na blahobytu, dobré náladě a reprezentaci. Mám na mysli poněkud vzdálenější osoby od tohoto centra několika málo lidí se seriosním úsilím, kteří chápali velikost věci nesmiřitelně hájené Jarolímekem a jak dnes všichni cítíme, správné a pravdivé. Dnes víme, že jsme v Lake Placid nesměli chybět. Ale »sejčkové« otravovali do poslední chvíle vzduch a slyšeli jsme to dokonce z úst lidí, o nichž víme, že lyžařství je u nich tak trochu věcí srdce, starosti, že je vůbec — blbost jezdit na »Olympiádu« — co tam?! — Vždyť je, Krista pána, krise, poměry jsou opravdu tak těžké, věřte mi pánové — a vy chcete jet na »Olympiádu«? Jiný sýček zase parodoval typickou českou skromností — patrně Kollárova pastuchova chyška — že to je pro jiné kabruňáky, kdepak my, Čechové! Kam se hrabeme, věnujme se raději práci v lyžařství doma atd., atd. Sýčkové houkali, jako vždy v naší milé vlasti, chce-li někdo udělat, neb dělá něco velikého. O sejčcích, kteří neměli o to zájem, poněvadž tam sami nejedou, raději nemluví. A na konec — když to všechno dobře dopadlo, plivl po sýčkovsku po všem p. J. F. M. v »Národě«. S tímto pánem polemisovali nebylo by zdravé, rozumí lyžařství asi tak, jako my jízdu na žirafě.

I. K.

Z Vysokých Tater. Lyžařství ve Vysokých Tatrách nabylo za posledních několik let netušených rozměrů. Několik lidí, shluknuvších se v malý lyžařský kroužek před pěti lety, vybudovalo tu mocný klub, sdružující dnes nejenom lyžaře, ale i jiné sportovce, pěstující sporty zimní i letní. Sportovní klub »Vysoké Tatry« může se pochlubit ve svém pětileté nescítnou řadou sportovních podniků, z kterých mnohé jsou významu, daleko přesahujícího hranice naší republiky. Mezinárodní podniky sportovní staly se tradičními, klub populárním hostitelem, tatranské lázně vyhledávaným eldorádem sportovců.

Je dobře si připomenout časem, jaké byly začátky, není to tak dlouho a přece zdá se, jako by celá desetiletí přelétla od té doby.

Jednou se tak trochu zmínil Jarolímek na Štrbském

Plese o založení klubu a vím, že měl radost velikou, když ten klub se objevil a pak rostl. Jarolímek, Macháček, Heger, Krňoul, Jílek, Komárek atd., ti nadšenci Tater dobře si byli vědomi významu a opory jejich a našich klubů v Tatrách. Jsem upřímně rád, že jsme je neklamali. Byl to tehdy kontrolor Šrobárova ústavu Staněk, výborný lyžař terénní a sportovec tělem i duší, spolu s Drem Kubíkem, majorem Dusilem a Slavíkem, kteří se pustili do práce. Dnes nám po odchodu Staňkové odchází druhý zakladatel S. K. V. T. Dr. Jan Kubík, primář sanatoria Dra Szontagha. Odchází do Plzně předseda klubu, který v něm ztrácí jednoho z nejlepších. Celé Tatry ho vlastně ztrácejí, lékařský spolek jednatele, pacienti milovaného tatíčka primáře. Sportovní klub »Vysoké Tatry« zvolil Dra Jana Kubíka za jeho zásluhy čestným členem. V jeho novém působišti, v krásné Plzni, přejeme Dru Janu Kubíkovi ze srdce všechno nejlepší. A nezapomeneme!

Rychlostní závod ve sjezdu na lyžích. 136.3 km za hodinu! III. rychlostní závod ve sjezdu na lyžích na přímé, zvláště k tomu upravené trati, na dráze dlouhé na 100 m, t. zv. »Lancé«, konal se v úterý ve Sv. Mořici za účasti nejlepších lyžařů Švýcarska. Nejmenší spád trati byl 37°. Za účelem zvýšení rychlosti byl nájezd zvýšen z obvyklých 50 na 100 m. Start byl letmý. Závodníci protrhli u startu i u cíle papírovou pásku ve výši kolen a zvláštní elektrické přístroje zaznamenaly současně docílené rychlosti. Průměrné bylo docíleno rychlosti 120 km za hodinu. Vítěz závodu Leo Gasperl měl dokonce průměrnou rychlost 136.3 km! Je to největší rychlost na světě, jakou docílil člověk svou vlastní silou bez použití motoru. Výsledky: 1. Gasperl 2.977 vt. (prům. rychl. 136.3 km), 2. Schlatter 3.089 vt., 3. Lassueur 3.101 vt.

Vysoké Tatry v zimě. Dne 11. února t. r. přednášel v městské knihovně cvičitel Svazu lyžařů p. rada J. Bárta na téma: »14 dní ve Vysokých Tatrách se škt. Frgalem.« Přednáška s poutavým vyličením všech poměrů ve Vysokých Tatrách v zimě, doprovázená nádhernými diapositivy, měla u lyžařů veliký úspěch. Doporučujeme ji všem klubům ve SLRČS. sdruženým.

● K A M N A H O R Y ? ●

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL KRKONOŠ NOVÝ SVĚT
Měšťanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA HOTEL HERČÍK HARRACHOV
Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ - - TEKOUCÍ VODA
TELEFON NOVÝ SVĚT Č. 6. (Stálá tel. služba)

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně.
Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁNKY - VOSKY - VÝZBROJ



**Má zásada
je jakost!**

Proto kupuji vždy

MAGGI HO
hovězí polévku
v kostkách!

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

**KDO PĚSTUJE ZIMNÍ
SPORTY**

neměl by nikdy zapomenouti, že
po každém sportovním výkonu
je

ALPA

francovka s mentholem

výborným prostředkem k masáži
pokožky a hlavně oněch míst,
která jsou chladnu nejvíce vy-
dávána na pospas. Po takové
masáži rozhostí se po celém
těle příjemné teplo — zima i ú-
nava zmizí. I lékař zná velmi
dobře tento účinek Alpy.

Dobrý sport v oděvu
a výzbroji
OD **TKADLECE**
V PLZNI

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TRŮ. 46.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ
BRUSLAŘSTVÍ
HOCKEY
SÁŇKAŘSTVÍ
ALPISMUS
TURISTIKA

ROČNÍK XXI.

BŘEZEN 1932.

ČÍSLO 7.



Čsl. mužstvo v Lake Placid při trainingu.

Foto Lang

NORBERT LANG:

Na velké cestě do USA.

(For you only!)

Zahájení III. zimních olympijských her.

Slavnostní ruch. Shromáždění národních teamů. Průvod. Olympijská přísaha. Zahájení bruslařských a hockeyových soutěží. Banket.

Památný den zahájení III. zimních olympijských her v Lake Placid, 5. únor 1932, začal mrazivým jítrem; bylo 19° Fahrenheita, tedy asi 7° C pod nulou. Klidné ulice zdejší osady počaly jeviti od časných hodin dopoledních

nezvyklý ruch. Z Chicaga přijel zvláštní vlak. Zvýšená pohotovost státní policie a strážníků zručně řídila čilý autoprovoz.

Podle přesných dispoic, písemně i ústně organizačním odborem udělených, počaly se shromažďovati delegace a teamy jednotlivých národů na cvičišti za stadionem. V tu dobu prorazilo zářné, zimní slunce ranní mlhy a svým jasem přispělo k zvýšení slavnostního dojmu památného dne. Každý národ měl jiný úbor, mnohé obleky a dresy byly značně pestré. Tak na příklad Kanada byla oblečena



Arena v Lake Placid s ledovým stadiem pro hockey a bruslaře. Vpravo můstek pro skok.

Foto Lang.

bíle s velkými červenými znaky ve formě javorových listů. Německé bobsleigové mužstvo mělo červené svetry s bílým klínem na prsou, U. S. A. — nejpočetnější olympijský šik, asi 140 osob — měl chrpově modré obleky s velkými červenými iniciálkami své země, červené límce se stříbrnou portou. Bílé kazajky a právě takové čepice. Francouzi, Severané a my — tmavě modré úbory, snad nejkusnější a nejlíbivější v bílém prostředí ulic a stadionu. Průvod byl výborně uspořádán, každý národ krácel za svojí vlajkou a popisnou tabulkou. Defilé konáno za zvuků velké kapely před guvernérem Roosweltem. Přísaha byla krátká, ale výrazná. Pozdrav při vztyčení olympijské vlajky vyzněl důstojně. Ihned po ceremonii zahájeny olympijské hry rychlobruslařskými soutěžemi a hockeyovým matchem obou favoritů — U. S. A. a Kanady.

Hockeyové utkání U. S. A. s Kanadou bylo sledováno tisícíhlavým publikem s neživějším zájmem.

V odpoledních hodinách konán bruslařský závod na 5000 m, jenž jako závod na 500 m, stal se kořistí U. S. A. Odpoledne se počasí zcela změnilo, krásné slunečno se změnilo v zamračenou oblohu, z níž se počalo hustě sněžit. Za vánice vybojován druhý hockeyový zápas Německo—Polsko, při němž Německo zvítězilo v poměru 2 : 1.

Zahajovací den III. zimních her zakončen slavnostním banketem ve vznešeném Lake-Placid-Clubu za předsednictví guvernéra Rooswelta. Přípitky a pozdravy pronesené různými pohlavími hlavních zúčastněných států vyvrcholily obsažnou řečí Dr. G. Deweye, předsedy L. P. Clubu. V nejlepší náladě a shodě rozešli se účastníci banketu, radující se z husté vánice, kterou nebe v poslední chvíli podpořilo a umožnilo konání zimních her.

O radiu a americké žurnalistice, pokud se o nás zajímá a o vyhlídkách na umístění.

Důležitou složkou denního života je tisk a radio, jež se zde vyslovuje ovšem jinak, rádío. Tisk v Americe je velmocí prvního řádu, druhou velmocí je radio, jež je ovšem velmocí veskrze úplatnou. Programy nesčetných vysilaček jsou vedeny obchodním duchem. Jsou pouze reklamními podniky. Hudební čísla, ať je to hudba klasická či jazzová, jsou pouze pláštikem a přídatkem cílevědomého tažení

reklamních odborníků. Za každým hudebním číslem následují svérázné signály té, či oné firmy, jež mazaným způsobem chtějí vám vstřípiti v paměť nepostradatelnost svého výrobku. Po signálech vychvaluje sympatický ženský či mužský hlas to či ono zboží neb obchodní podnikání.

Za radio se zde nic neplatí. Chytati můžete bez jakékoliv koncese nebo placení poplatků. Program vysilaček platí reklama a továrny na výrobu radiových součástek. Do radia může kdokoliv mluvit, ovšem za pevný, předem splatný poplatek.

Jakmile jsme přijeli do přístavu, již jsme byli obleženi zástupci tisku a reportéry, jež s neúmornou trpělivostí nás denně prohánějí. Je samozřejmé, že se dozví báječné věci, na jichž pravdivost nemůžeme vzít jed. Tak na př. životopisy všech našich závodníků probrány byly v listech do podrobností. O Feistaurovi psaly listy, že je záložním důstojníkem, hraje golf, střílí jeleny na svých statcích a je sběratelem starožitností ze záliby. Bartoň je podle zdejšího tisku továrníkem lyží, jichž výrobu hodlá rozšířiti filiálními továrnami v Kanadě a v U. S. A. Záležitost »o knedlicích« jsem psal již dříve. Také české časopisy, jichž je zde dosti, projevují o nás radostný zájem. Kdyby se vyplnila všechna přání o olympijských trofejích, jichž s téměř úplnou jistotou dobudeme, spadl by nám velký kámen se srdce. — Naši dobří čtenáři si musí uvědomiti, že na letošních zimních hrách je soutěž, o jaké se nikomu ani nezdálo. Jsme výborně informováni a i bez špionáže víme, že skorem všechny národnosti (16 na počet) se důkladně na zimní olympijské hry připravovaly. O Severánech a jich převaze se nebudeme zmiňovati. Vážné obavy vzbuzují výkony Švýcarů (Chiogna a Kaufman), Italů (Delago ukázal báječnou formu na cvičné padesátce), Japonci udělali takové pokroky ve skoku, že se domníváme, že i v bězích budou dokonale připraveni.

Kanada poženě do boje síly nám neznámé, ale v žilách norskou a švédskou krev mající — tedy i ve výkonech respekt vzbuzující. Jaké trumfy ukáže Francie ve všech lyžařských disciplínách soutěžící? Co mají naši bratři Poláci »za lubem«? O U. S. A. víme dosti, abychom věděli, co v nich vězí. Vzdor vši těžké konkurenci a slabým vyhlídkám jsou naši závodníci veselí myslí a s důvěrou očekávají věci příštích.

Rušené dny zimních olympických her v U. S. A.

Lake Placid, 6. února 1932.

V domovině hokeye. Soňa se filmuje. Mac Gill University porazila oba olympijské stary. Sensační aféra při rychlostním závodě bruslařském. Co stála olympiáda? — 1.500.000 dolarů! Závod psích spřežení.

Hokej stal se chlebem našich volných chvílí. Všeobecně se trapně pocituje malá konkurence a početnost olympijských teamů. Jak Vám známo, přihlášena jsou pouze 4 mužstva: U. S. A., Kanada, Polsko a Německo. Tento nedostatek je poněkud zlepšen přibráním dobrých mužstev z Kanady a domácího teamu. Jakost zdejšího mužstva je pozoruhodná, jak lehce dokáží později.

Až dosud jsou olympijské soutěže v následujícím stavu:

U. S. A.—Kanada	0 : 2	U. S. A.—Polsko	4 : 0
Německo—Polsko	2 : 1	Kanada—Německo	2 : 0

Mimo soutěž hrány včera dva velezajímavé zápasy. Studentské mužstvo z Montrealu (z Kanady) versus olympijské kanadské mužstvo. Tento boj obou kanadských teamů byl nejzajímavějším vůbec, co jsme viděli. Vyspělé bruslařské umění, rychlost útoků a akrobatika bojovné rutiny zaujmou diváka do poslední chvíle zápasu. Oni studenti (Mas Gill University), již porazili se značnou převahou olymp. zástupce své vlasti, dokázali, že novinářské zprávy z Kanady, vypravující skandální historii o určení Winipegů za reprezentanta obrovské země kanadské, spočívají na pravdě. Podle posudků zasvěcených (mimo jiné našeho gen. konsula Mosera z Montrealu) má Kanada podobných mužstev jako je Winipeg na tucty, ale také lepší. Ovšem nejlepší mužstva jsou profi, jež na olympiádu nemohou býti připuštěna.

Další pozoruhodný zápas, cele zaujavší hokejovou exhibici, viděli jsme včera večer v Areně. Německo versus Lake Placid A. C. Němci hráli obětavou, dobrou hru, ale byli odpraveni velkým rozdílem 5 : 0.

V sobotu 6. února odpoledne bylo v Areně neobyčejně živo. Počínaje 14. hodinou cvičí denně krasobruslaři. Dnes bylo kluziště částečně zastaveno. Uprostřed stálo pianino obklopeno jazzovou kapelou. Po stranách bzučely kinoaparáty namířené na tančící, točící se a skákající Soňu Henii, oblitou stříbrnou září obrovských tisícisvíčkových reflektorů. Poněkud opodál stálo vysoké lešení, s něhož brány další kino-snímky Soni, točící se ve všech variacích a

rychlostech. Konečně byla osvobozena významným posunem hlavního režiséra. Udýchaná Sonička vyskočila na bariéru, aby si svlékla botky po každodenní a dnešní zvláště těžké práci. Tisíc diváků ji sleduje teplým pohledem zvýšeného zájmu. Podrobně prohlízejí její z brusů novou toa-

letu, bleděmodré sametové šatečky a čepičku s kožešinovým lemováním. Sonina máti očisťuje kapesníkem brusle a Soňa podpisuje se zdvořile šťastným úsměvem mládí pohlednice, fota, bloky, knihy. Když usoudí, že je toho dost, vklouzne do kožichu z šedé popelky, napudruje nosánek, upraví kadeře z pod čapky koketně zirájící, rozhodí hrst úsměvů na všechny strany a krokem laňky odcupitá s rodiči, s nimiž vždy chodí.

Kapela, pianino, žebříky, kinoaparáty, zvuková zařízení s hadicemi atd., zmizí zázračnou organisací a na kluziště se vyrojí hokejová mužstva

Mac Gill University Montreal a U. S. A.

Ohromné hlediště rozsáhlé areny je přeplněno — je sobota a zájem publika pro krásný zápas je ohromný.

Soudce píská. Zápas, v pravém slova smyslu, začíná. Hra má neobyčejný spád. Vražedné tempo, jež by se nemohlo bez střídání lidí udržeti, nasazeno hned od začátku. Útoky se bleskurychle střídají. Obě mužstva mají své straníky. Kanadského publika je zde rovněž mnoho. Není ho ani $\frac{1}{10}$ celého hlediště, ale je pohromadě na svých tribunách a je dirigováno dvěma vedoucími, jež organizují při každém gemu kanadskými hochy daným ohromné, skandované, devateronásobné řvaní (promiňte mi tento výraz). Zápas pokračuje závratným tempem, útoky se střídají. První gol Kanadany vstřelený vyvolává ohromné »haló« celé dvorany. Zápas pokračuje. Po celou jeho dobu jsou hráči neustálým křikem povzbuzováni k vypjatým výkonům. Vzrušený křik jen chvílemi umlká při zapískání soudců, jsou vždy dva. Kanada zasadila v druhé třetině novou ránu severoamerické prestiži — druhým golem. U. S. A. bojují jako lvi, ale teprve koncem třetí třetiny dají svůj »čestný gol«.

Škrtnutí rozjíždek na 10.000 m.

Protest Norů došel příznivého vyřízení soudců. Norové protestovali proti násilnému odstrčení Evensona v poslední zatáčce při rychlobruslařské desetitisícovce. Rozjíždky škrtnuty a závod jest znovu. Konečné finale bude v pondělí.

Amerika má svoji sensaci, rozumí obchodu a dovede využití situaci. Nová soutěž — nové dolary. A vstupné je nemalé. Tři dolary denně, t. j. Kč 100—. Podle zpráv norských novinářů vyvolalo odstrčení národního favorita veliké vzrušení. Norové odmítli startovat ve všech soutěžích, ale kladným vyřízením byli usmířeni. Nyní se urazili Američané, ale vše bylo rázným zakročením soudcovského sboru urovnáno a nový start na deset km započal.

Zlevňovací akce

Nové ceny Color filmů:

SVITKOVÉ	cm	4×6 $\frac{1}{2}$	6×6	6×9	5×8	6 $\frac{1}{2}$ ×11	8×10 $\frac{1}{2}$
	Kč	10'—	8'50	11'—	11'—	14'—	18'—
P L O Č H Ě	cm	4 $\frac{1}{2}$ ×6	6×9	9×12	10×15		
	Kč	18'50	25'50	41'—	55'—		

FOTO WACHTL

SENOVÁŽNÁ 8 PRAHA II. NÁRODNÍ 26

Zimní olympické hry ve světle čísel.

Nejzasloužilejší osobou, jež americkou zimní olympiádu provedla, je beze sporu dr. Godfrey Dewey (čti djúi) — nazývaný Mussolinim. Pro něj stala se olympiáda smyslem

a životním cílem tohoto roku. Vpravdě vybudoval svoji energii vše. Má sice tučet generálů k ruce, ale ti jsou pouhými figurkami Deweyovy šachovnice. Příprava zimní olympiády svěřena p. Björn Blixovi, jenž ztrávil loni v Evropě deset měsíců. Sehnati dnešní účast 18 národů pro Lake Placid byla nemalá práce. Celkem stálo cestování p. Blix 5000—dolarů, jež, bohužel, prý mu nahrazeny nebyly. Pan Blix je placeným gen. tajemníkem zimní i letní olympiády, ale gáže mu bývá vyplacena zřídka, ač má značné výlohy s pobytem v L. Placid. V Lake Placid Clubu stojí jej pokoj \$ 15—denně, průměrná cena pokojů je v Clubu 27.50 až 35 dolarů.

Co stála zimní olympiáda? Spoustu peněz. Organizační přípravy a investice pohltily nesmírné sumy. Výstavba ledového stadionu s obrovskými tribunami, arena (ledový palác s umělým kluzištem), bobsleyová dráha, olympijský mamutí můstek a dva menší cvičné, slavnostní osvětlení, reflektory, vlajkoslávy, hostění některých čelných osobností a teamů atd. stály celkem půl druhého milionu dolarů. Spojené státy věnovaly subvenci 550.000—dolarů. Podle přesných výpočtů bude deficit při nejpříznivější návštěvě posledních dnů, počítá se s velkou návštěvou skoku, asi 150.000 dolarů.

Jak z těchto šestimístných číslic zřejmo, nebude míti kladného finančního efektu. Ale Američané přece posuzují olympiádu za velké plus. Neboť jejím konáním na americké půdě povznese se lyžařství o celá decenia let kupředu. Americký sport lyžařský je zcela v plenkách. Olympiádou upozorní se na nejširší vrstvy, jež pochopí jeho kladné hodnoty pro zdraví národa. Velké investice v Lake Placid vybudované, zůstanou trvalými hodnotami hospodářského významu. Ledová arena je tak krásná, že bude vyhledávána i méně zámožnými vrstvami k pěstění oblíbeného bruslařského sportu. Celoroční provoz se možná nebude vypláceti, ale zimní jistě. Bruslařská úroveň lakeplacidské mládeže, beztak respekt vzbuzující, stoupne později ještě více.

A statisíce dolarů rozletí se na mzdy pro nejpotřebnější nezaměstnané dělníky a řemeslníky, již budou v mnohém případě zachráněni před smrtí hladem. Nezaměstnanost a bída jsou zde horší než v Evropě. Celkem vzato, přinese zimní i letní olympiáda U. S. A. velký užitek.

Závod psích spřežení — pohádka severu.

Pro zpestření programu zařazen do olympijských dnů závod psích spřežení, jež jsou zvláštností amerického severu a hlavně na sních bohaté Kanady.

Odedávna konány v Lake Placid každoročně tyto zajímavé soutěže, ke kterým se sjíždějí nejslavnější pěstitele a vůdci psích spřežení z celé Ameriky. Žádný cizinec nepomene navštívit zdejší pěstitele psů a shlédnouti trenink smeček. Jak spřežení psů vypadá? V lehkých, indiánských saních je zapraženo 6 až 7 psů, za sebou po dvou. Řidič saní stojí pouze jednou nohou na sáňkové postranici, rukama se o zvýšený konec saní opíraje. Jedou-li saně do vrchu, tu řidič běží za saněmi, aby psům odlehčil. Psi běží při závodů jako diví. Často se stává, že některý pes se vysílí, tu majitel vezme jej na sánky, jež jsou vždy prázdné, přiváže jej a zbývající psi běží vesele dále.

Pohled na závody psích spřežení je svérázem severu. Bezděky vzpomínal jsem na romány Jacka Londona a Curwooda. Závodů se zúčastnilo asi tučet spřežení. Jedno řídila žena, paní Milton Seeleyová z Aljašky. Další zname-

nitostí je smečka Normana Vanghana, který byl se svými psy v družině admirála Byrda na jižní točně.

Závod byl na trati 25 mil, t. j. asi 40 km. Start a cíl na stadionu ve třiminutových pauzách.

Na návštěvě v Lake Placid Clubu.

Olympionikové na five o'clocku. Všeestranný klub. Milionové jmění. Dlouhé i krátké pobyty.

Co dělají naši hoši? Šestý čs. závodník na zimních olympických hrách.

V neděli 7. února byli pozváni veškerí funkcionáři a závodníci zúčastněných 18 národů na »čaj o páté« prezidentem III. zimní olympiády dr. Godfreyem Deweyem do Lake Placid Clubu. Schůzka měla význam společenský. Naši závodníci byli představeni dr. Deweyovi, jeho choti a četným předákům zdejší společnosti. Čaj konán ve velké hale klubu, jež slouží jako biograf nebo taneční sál.

V ohromném kamenném krbu plápolal mohutný oheň, živený velkými poleny. Parketový sál byl naplněn živě se bavící mezinárodní společností, již sport svedl ke svorné spolupráci. Bohatý buffet a hlavně neúnavná pozornost lakeplacidských dam krásně zatušovaly nedostatky určitých nápojů v zastaralé Evropě obvyklých.

Použil jsem laskavosti některých přátel z Lake Placid Clubu a nechal jsem si vysvětliti organizaci tohoto mohutného spolku. Nepochybuji, že naše čtenáře následující podrobnosti budou zajímati.

Klub založen v r. 1895 zámožnými občany z východních států U. S. A. — vlastní 8 velkých klubových domů, jež jsou rozloženy v zahradách na pobřeží jezera Mirror na ploše 10.000 akrů. »Clubhauzy« mají velikost rozsáhlých hotelů a co je nejzvláštnější, jsou většinou ze dřeva, je v nich velmi teplo — ovšem mají centrální topení teplovzdušné, mimo řady ohromných kamenných krbů. Klubový příspěvek je různě odstupňovaný, obnáší od 50 do 100 dolarů.

Příspěvek je poměrně mírný, uvážíme-li, co klub skýtá. Předně veškerý komfort moderního hotelu, majícího společenské místnosti všeho druhu. Čítárny, herny, kulečnický, dvě kina, knihovny, lyžařskou výzbroj, hřiště tenisová (29), golfová — 63, lodní materiál (40 kanoí, 1 elektrický motorový parník) atd. Při hotelu jsou stáje pro 63 jezdeckých koní. V horách irondackých je velká lyžařská chata pro 50 členů. Klub má filiální dům na Floridě, na jihu Spojených států, kde je podobné klima jako v Evropě na Riviéře.

Největší zajímavostí zařízení klubového domu, který jsem prohlížel, jest úplné vybavení školy pro děti od 6 do 14 let. Mají zde vše: místnosti pro hraní, učení, své knihovny, koupelny atd. Nemalý údiv vzbudila ve mne prohlídka jevištního sálu, z jehož hlediště jsem vstoupil do velké presbyteriánské kaple se sedadly pro 200 osob.

Klub má možnost ubytovati ve svých osmi domech (jež se podobají malé osadě) 1400 svých členů. V »Clubu« naleznete vše, poštovní a telegrafní úřad, holiče, dentistu, maséry atd. Rozsáhlé jídelny jsou zařízeny na kapacitu půl druhého tisíce lidí. Prohlížel jsem organizaci kuchyně, spížírny a sklepů — jistě může závoditi s onou na nejmodernějších lodích.

Majetek »Clubu« je značný, odhaduje se na padesát milionů dolarů, patří k němu mimo 400 domů a domků v nej-



Zahájení III. Zimních Olympijských her dalo se jak vidíme, za malé účasti obecnstva. Čsl. lyžařská delegace v průvodu. Bartoň nese státní vlajku.

Foto Lang.

krásnější poloze na březích jezer — bobsleyová dráha a velký skákací můstek.

Instituce klubů je zařízením anglosaské rasy, nám zdá se zvláštností a nepochopitelností. Zapomínáme na jiné prostředí a americké poměry a americkou mentalitu.

Nejen bohatý obchodník a řemeslník, ale i střední člověk touží po klidu, zotavení a útěku z vražedné vřavy denního boje o chléb. Nesmírná města americká a právě takové bezútesné roviny celé americké pevniny vyhánějí lid do hor, na pobřeží moře. Založení vil a pod. je příliš nákladné, proto vznikly kluby v krajích přírodou favorisovaných. Lake Placid je klasickým příkladem.

Někteří členové žijí v klubu o prázdninách letních či zimních, o dovolené, o vánocích atd. Několik dní, týdnů či měsíců. Jiní členové celoročně, jiní jen zřídka, jednou za řadu let.

S lyžařského stanoviska mne zajímalo oddělení pro úschovu lyží. V rozsáhlých suterénech jest na sta skříní z mřížovaných latěk, kde jsou lyže a hole uschovány pro své majitele. Dohlížitelé mají k dispozici elektrické žehličky a nástroje všeho druhu k žehlení a opravě lyží.

Doufám, že důkladnějším popisem osvětlil jsem trochu klubový život průměrného Američana, který žije v poměrech od našich tak odlišných.

Co dělají naši hoši?

Námořní přeplavba minula bez následků. Nové prostředí jim svědčí jak náleží. Rozumný trenink kapitána Jarolímka

je přivedl do skvělé kondice. Malá rozptýlení a zábavy je udržují v dobré mysli a veselosti. Jsou spokojeni v každém ohledu. Byt i strava jsou prima. Neobyčejná pečlivost naší bytné pí Jenny-ové a srdce dojmavější obětavost našich krajanů ze Saranacu (manželů Sonewendových) — jež neustálými dary obohacují naši kuchyni — beztak výbornou, docílily, že vzezření všech členů naší kolonie přímo kvete. Nebude bez zajímavosti uvést váhu jednotlivců, neboť čísla mluví nejjasněji. Kapitán Jarolímek vážil včera (6. II.) 190, Feistauer 174, Bartoň 185, Roman 180 atd. — ovšem liber. 1 angl. libra = 0'4536 kg. Všichni jsou zdraví, spokojeni a s důvěrou hledí vstříc závodům, přede dveřmi jsoucím.

Čechoslovák startuje v krasobruslení na III. zimních olympických hrách.

V ruchu denních událostí zapomněl jsem poznamenat, že naše kolonie dostala přírůstek — p. dr. Waltra Langer, krasobruslaře z New Yorku, našeho příslušníka, rodáka z Mor. Ostravy. Usídlil se v bungalovu vedle našeho a stravuje se u nás. Denně cvičí pod vedením býv. mistra světa Böckla. Olympijský výbor schválil jeho start, včera byla vydána dr. Langerovi startovní legitimace a odznak. Zítřka o 1/29. jde již do boje nanejvýš čestného. Soutěží 8 národností: Rakousko, Kanada, ČSR., Finsko, Německo, Japonsko, Švédsko a U. S. A. Těžko tipovat vítěze, ale pravděpodobně to bude jeden z býv. mistrů světa Schaefer nebo Grafström.



Ze závodů saní tažených grönlandskými psy. Psíci přivezeni ku startu autem.

Foto Lang.

Olympijské boje pokračují.

Krasobruslařská mistrovství světa. Večeře u synovce p. presidenta. Rychlobruslařské soutěže skončeny. Naši hoši se připravují na 18 km. Mistrovství žen v krasobruslení.

Pozvání do Lake Placid Clubu.

Včera nás očekávalo malé překvapení o 12. hod. v osobě p. dr. Gallaghery, vynikajícího advokáta z Chicaga, jenž nás pozval na přátelskou večeři do svého hotelu. Pan Gallagher je synovcem zesnulé choti našeho p. presidenta Masaryka. Jeho pozornost, jakož i jeho dečrušky nám zůstanou nezapomenutelnou vzpomínkou na krásné dny v Lake Placid ztrávené.

Bobsleighové závody.

»Bobran« je zdejší název sportu v celé Americe velice oblíbeného, hlavně proto, že skýtá velké sensace a že možno se při něm snadno zabít. Lake-placidský bobran je od osady značně vzdálen, snad 7 mil (asi 10 km) — ovšem pro zdejší poměry je to hračkou, uvážíme-li vyspělost dopravní techniky. Sta aut, soukromých i veřejných, na tucty obrovských »busů« dopraví četné sensacechtivé publikum k bobové dráze, jež je jednou z nejlepších na světě. Navržena byla inž. Stanislavem Zentzyckým, jenž také vystavěl podobnou ve Schreiberhau. Je 2350 m dlouhá, se spádem 10⁰/₁₀₀. Má sedm velkých zatáček, z nichž jedna má tvar S a 11 menších. Rychlostí možno docílití stokilometrových.

Dráha vede s vrcholku značného pahorku, kde je velká vodní nádrž, potřebná k zledovatění zatáček a trati. Zvláště účelné traktory jsou určeny pro dopravu dvou- a čtyřsedadlových bobů a závodníků. Podél trati jest pohodlná cesta, jež umožňuje divákům sledování závodu. Zatáčky jsou mohutně vybudovány a zajištěny několikametrovými ledovými valy. Bobran potrvá dva dny. Favoritem dvou-sedadlových bobů jsou švýcaři. Dnes, 9. II., krutě mrzne za modrojasné oblohy. Těšíme se z příznivého povětrnostního obratu, včera byla vánice a v poledne obvyklá obleva. Počasí je zde tak rozmarné, že nás už nic nemůže překvapiti.

V předvečer boje na 18 km.

Zítřka představí se naši hoši světu.

Úterý večer. Jasný, mrazivý den se ukládá k spánku. Den zde trvá do 1/2 šesté. Hoši pečlivě očistili lyže a nanесли podklad. O mazání je rozhodnuto. Arch. Jarolímek šel do záv. kanceláře pro mapy trati, profily a poslední instrukce. Roman šel nakoupiti jablka, pomeranče, čokoládu, sušenky atd. — podle chuti jednotlivých závodníků — a možná, že se půjde podívatí večer na místo na trati, kde bude na kontrole. Trať byla vytyčena v dopol. hodinách. Podle prohlášení jednoho z norských pohlavárů je lehká a plochá. Naši hoši ji dosud nejeli, ale znají její části ze svých četných výletů, kterými probadali širý okolní kraj. Večer máme »válečnou poradu«, na které bude naposledy prostudován »válečný plán«.

Veliká a vybraná »sešlost« dává malé naděje na umístění. Jména cizích kanonů nepřivádějí naše hochy z klidu. Doufají, že ukáží své nejlepší »já«, jsouce ve výborné duševní i tělesné kondici.

Naši hoši se dobře představili Americe.

Ohromný úspěch na prosté i sdružené osmnáctce. Porážka střední Evropy, Spojených států severoamerických a Kanady. Náš krasobruslař dr. Langer desátým. Zítřka znovu do boje — sdružený skok.

Závod začal slabým sněžením za malého mrazu. Čerstvě napadlý sníh zkržil mnohé rozpočty a způsobil značná zklamání. Většina cizích závodníků promazala. Slabá útěcha. Také my, Norové a mnozí jiní si to odskákali. Leč vše nemožno žádati od osudu. Těžký boj osmnáctky je dobojován. Naši hoši drželi se statečně, nejen obstáli, ale i zvítězili, porazivše všechny národy středoevropské a celý americký kontinent, zástupce stodvacetmiliónového národa, zástupce U. S. A. a Kanadu. Před námi jsou jen Skandinávci a Japonci. Závod měl dramatický spád. Favorit Gröttumsbraaten jel vedoucím tempem do 12 km, ale velký výstup ho připravil o náskok, takže obsadil místo šesté. Ohromný úspěch získali Švédové svými pověstnými »letouny« — Utterströmem a Vickströmem, také Sverd jel prima, byl desátým. Finové dopadli dobře, Saarinen je tře-



Grönlandští psi v jiném vydání.



Grönlandské spřežení psů jede ku startu.

Foto Lang.

tím, Toikka sedmým, Mikanen devátým. Překvapením dne jsou výkony našich hochů a Japonců. Heigoro Kuriyagawa, čtyřiatřicetiletý student, byl dvanáctým.

Architekt Jarolímek nezklamal se ve svém tipování. Dobře tušil, že Láďa Novák, rozumně trenující a dobře odpočatý, pochluví se dobrým časem. Novák je čtrnáctým v těžké soutěži 61 nejlepších závodníků světa. 39 vteřin za ním je Bartoň. Feistauer je 21. Výše uvedené časy týkaly se prostého běhu na 18 km. Abyste měli přehled umístění v prostém 18 km závodě, je následující:

1. Ulterström, Švédsko 1.23.07. — 2. Vickström, Švédsko 1.25.07. — 3. Saarinen, Finsko 1.25.23. — 4. Merti Lappalainen, Finsko 1.26.21. — 5. Rustatstuen, Norsko 1.27.06. — 6. Gröttumsbraaten, Finsko 1.27.15. — 7. Toikka, Finsko 1.27.59. — 8. Stenen, Norsko 1.28.05. — 9. Mikanen, Finsko 1.28.29. — 10. Sverd, Švédsko 1.29.04. — 11. Mattsson, Švédsko 1.29.53. — 12. Kuriyagawa, Japonsko 1.31.34. — 13. Hovde, Norsko 1.32.46. — 14. **Láďa Novák, ČSR.** 1.32.59. — 15. Tsubokava, Japonsko 1.33.15. — 16. **Antonín Bartoň, ČSR.** 1.33.38. — 17. Kolterud, Norsko 1.33.36. — 18. Hoshina, Japonsko 1.35.47. — 19. Czech, Polsko 1.36.37. — 20. Cretin, Francie 1.36.42. — 21. **Jaroslav Feistauer, ČSR.** 1.37.55. — 22. Bossio, Rakousko 1.38.21. — 23. **Jan Cířka, ČSR.** 1.38.23. — 24. Zetterström, U. S. A. 1.38.26 atd.

Sdružená osmnáctka:

1. Gröttumsbraaten, Norsko 1.27.15. — 2. Stenen, Norsko 1.28.05. — 3. Kuriyagawa, Japonsko 1.31.34. — 4. Vinjarengen, Norsko 1.32.40. — 5. Tsubokava, Japonsko 1.33.15. — 6. **Bartoň, ČSR.** 1.33.38. — 7. Kolterud, Norsko 1.34.36. — 8. Czech, Polsko 1.36.37. — 9. Feis-

- tauer, ČSR. 1.37.55. — 10. Bossio, Rakousko 1.38.21. — 11. — **Cířka, ČSR.** 1.38.23. — 12. Ericson, Švédsko 1.39.31. — 13. **Šimůnek, ČSR.** 1.39.51. — 14. S. Marušák, Polsko 1.39.56. — 15. Paumgarten, Rakousko 1.41.19. — 16. Blood, U. S. A. 1.41.57. — 17. Monsen, U. S. A. 1.42.36. — 18. Nordmoe, Kanada 1.42.56 atd. — 30. Chiogna, Švýcarsko 1.58.33. — 32. Kaufmann, Švýcarsko 1.59.20. — 33. Cravel, Kanada 2.00.08.

Závod byl skvěle organisován. Sta lidí obstarávalo kontroly, občerstvení, hlídky, telefon atd. Norové měli ohromnou pomocnou síť, na tučty krajanů z U. S. A., vlastní stanice. V nejtěžším výstupu gramofon, aby se jejich hochům veseleji stoupalo. Mazali mixem.

Veliký rozhodný den přijde zítra (11. února 1932) — sdružený skok. Rozhodne o umístění v závodě, kde máme nejvíce šancí. Budou-li hoši dobře skákati, mohou se poněkud posunouti dopředu, ale ne příliš, ježto také ostatní výborní skokani, kteří špatně běželi, značně se mohou zlepšiti.

Závěr dvousedadlových bobů.

- | | |
|---------------------------------------|---------|
| 1. U. S. A. — 4 rozjíždky, úhrnný čas | 8.14.74 |
| 2. Švýcarsko | 8.16.28 |
| 3. U. S. A. | 8.29.15 |
| 4. Rumunsko | 8.32.47 |
| 5. Německo I. | 8.35.36 |
| 6. Itálie | 8.36.33 |
| 7. Německo II. | 8.45.05 |
| 8. Itálie | 8.50.66 |
| 9. Belgie I. | 8.53.10 |
| 10. Belgie II. | 9.01.15 |
| 11. Francie | 9.02.59 |
| 12. Rakousko | 9.16.42 |



Značka sportovce

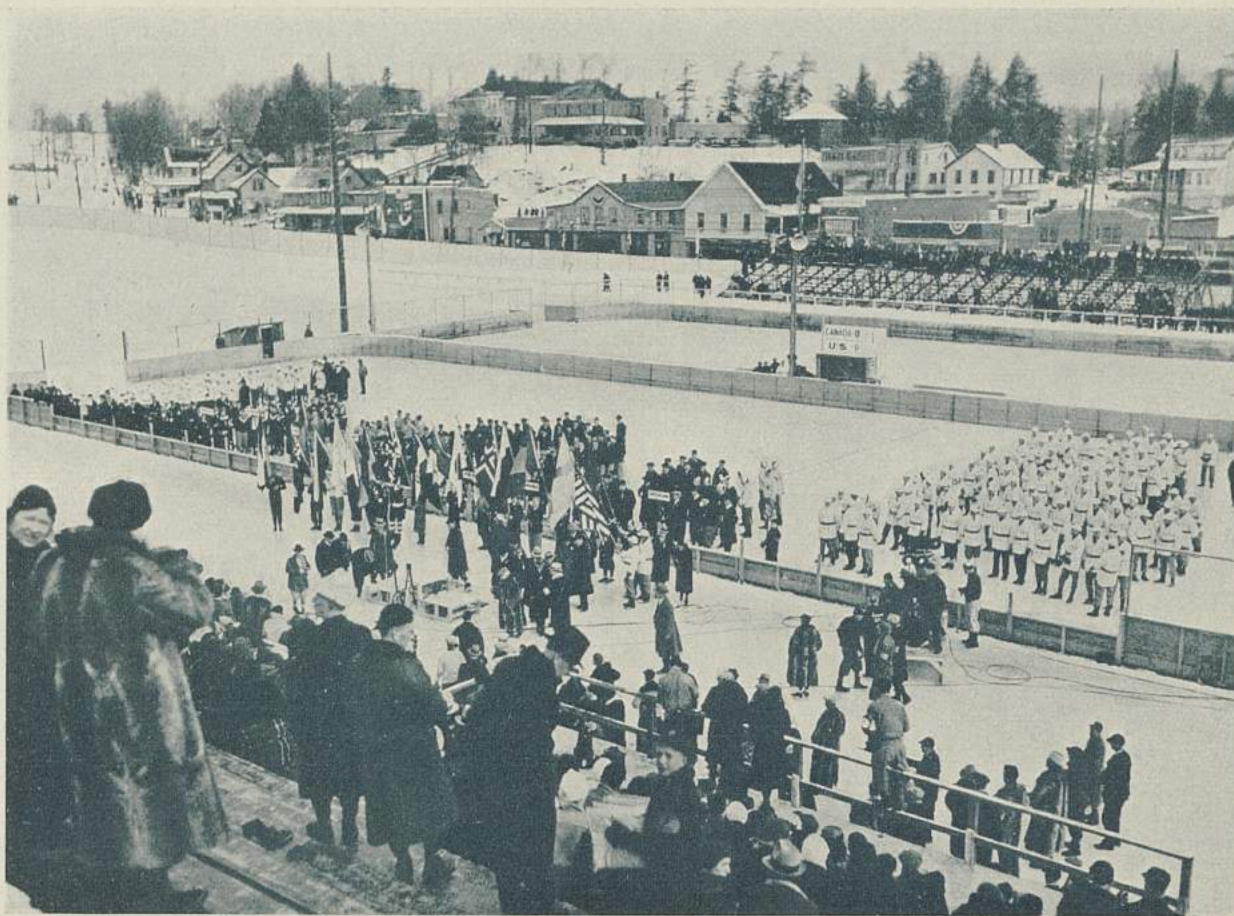
SPORTOVNÍ DŮM

Bailony - Baumann
Brno

KOBLIŽNÁ ULICE 25.

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné **SNÍŽENÍ** našich CEN



Olympijska přísaha, formuli přednáší admirál Byrd.

Foto Lang.

Světové mistrovství žen v krasobruslení.

Obrovská účast publika. Tisíce aut parkováno za arenou. Nádherné úbory. Pětiminutové exhibice. Sonja, královna večera. 20.000 rukou tleská! Rozhodnutí soudců zítra, úsudek tisku okamžitě!

10. února o 20. hod. měla se konati závěrečná soutěž olympijského, tedy světového mistrovství žen v krasobruslení v ledové areně, ale již hodinu před tím byl mohutný sál obsazen tisícíhlavým množstvím lidu, jež se sjelo k této znamenité soutěži z nesmírné oblasti USA. a Kanady. Náhorní planina mezi arenou a »High school«, prostranství velikosti plzeňského náměstí, byla zaplněna auty, jež parkovány v nádherných řadách pod dozorem neméně skvělých členů státní policie. Zástupům lidu nestačil sál, mající kapacitu 10.000 osob. Byly nuceny spokojiti se čekáním v postranních ochozech, z nichž aspoň částečně soutěži přihlížely. Přísná kontrola vstupenek, 100 skautů uvádí na číslovaná místa. Barvitý obraz množství, jasavé osvětlení a tisícíhlavý šum působí slavnostním dojmem.

Mistryně bruslařky zatím trenují na bělostné ledové ploše. Na počest dne mají krásné, zvláštní, namnoze výstřední úbory. Královna večera (ale kdož ví, jak soutěž dopadne), Soňa Henie, přihlíží cvičení v bělostném hermelínu, ale brzy jej odkládá. Hedvábné, bílé šatečky posety jsou umělými démanty, právě tak jako její čapka. Sl. Burgerová (Rakousko) je ocelově šedá. Anglická děvčátka

(Colledge a Taylorová), 11 a 12 let, pomerančově žlutá, mistryně U. S. A., Winson Maribel, blankytně modrá s bílou stuhou ve vlasech, Kanadanka Phillipsová šťavnatě zelená, Švédka Vivi-Anne Hultenová ohnivě rudá atd. O 20:30 hlásí rozhlas počátek soutěže. Vojenská kapela hraje dávno objednané valčíkové melodie, jež si podle svého vkusu mistryně poručily.

Nyní počíná divadlo, jež dlouho zůstane nám nezapomenutelným. Patnáct mistryní, jedna po druhé, bruslí povinných pět minut, podle dávno dobře promyšlené nacvičené osnovy. Každá má nějaký efektní obrat a figuru tajně nacvičenou a připravenou, aby oslnila publikum novinkou a podala osmi soudcům důkaz své schopnosti.

Bez nadsázky možno tvrditi, že všech patnáct soutěžících bruslilo výborně, mnohé uchvacujícím způsobem. Zvláště zajímavý byl výkon obou anglických žabek, jež sklízely nadšený potlesk množství. Pět minut nepřetržitého bruslení těžkých a složitých oblouků, přeskoků, zvrátů a piruet zahřálo žabky do rudosti tváří. Colledge po úspěšném provedení svých pěti minut se velkolepě poklonila a vyplázla jazyk. Opět něco nového! A dvacet tisíc rukou tleská! Každá ze soutěžících ukázala něco nového. Mistryně světa, Sonja Henie, uchvacovala dokonalým prováděním všech svých výkonů. Její přeskoky, závratné točení, končící okamžitým zastavením, špičkové zvláštnosti atd., uváděly v úžas. Nepřetržitý potlesk po celých pět minut byl jí odměnou, jakož i kytice k nohám jí vrhané neznámými ctiteli.

Půldruhé hodiny zajímavé podívané uběhlo jako několik minut. Rozhodnutí soudců bude prohlášeno až zítra. Soudcování krasobruslařek bude neméně těžké, než mužů, jež prohlášeno až po dvou dnech. Patrně byly mezi soudci neshody.

Úsudek soudců stanoví mistryni a pořadí. Neméně důležitý, ba důležitější, je hlas tisku. Jako všude na olympiádě, tak i zde, v řadách sedí novináři s telegrafními blankety v rukou a píší — depeše. Uniformovaní hošiči je přejímají a již letí do světa úsudek, v tomto případě v superlativech, hlásající mistrnou zručnost olympijských hvězd a hvězdiček. Je přirozené, že osobitý půvab mnohdy značně zapůsobí na úsudek nejen soudce, ale i novináře.

Sonja Henie opětně mistryni světa.

Výsledky dnes ráno uveřejněné podávají následující umístění v dámském krasobruslařském mistrovství světa:

1. Sonja Henie, Norsko,
2. Fritzi Burger, Rakousko,
3. Winson, U. S. A.,
4. Samuel, Kanada,
5. Hulden, Švédsko,
6. De Ligny, Belgie,
7. Taylor, Anglie,
8. Colledge, Anglie,
9. Phillips, Anglie,
10. Joan Ditt, Kanada,
11. Bnett, U. S. A.,
12. Noris, U. S. A.,
13. Fischer, Kanada,
14. Wengle, U. S. A.,
15. Littlejohm, Kanada.

Nejkrásnější úspěch Československa na III. zimních olympijských hrách.

Deštivé počasí. Přehled výkonů obou kol. Duševní i technická převaha našich hochů. Architekt Kar. Jarolímek otcem zájezdu do Ameriky a jeho nejkrásnější odměna — Bartoň na čestné desce vítězů olympijských.

Čtvrtek 11. ledna 1932, v den, kdy se měl konati doplněk závodu sdruženého — skok, od rána přšelo »jen se lilo«. Starostlivým okem prohlíželi jsme oblohu, kdy to přestane. Ulice podobaly se řekám, z nichž pod koly aut vystřikovaly mocné fontány. V poledne přestalo pršet, jen tmavé cáry létajících mraků nevěstily nic dobrého. Dálkový rozhled byl promodralý, vrcholy hor zastřeny mlžnými čepicemi.

Ve 12-30 odjížděly první monstrosní autobusy s armádou pořadatelů, soudců a závodníků k můstku. Stísněná nálada panovala všude. Můstek byl zřízen velice dobře, jízvy lijákem způsobené odstraněny tuctem dělníků. Dopadový svah počalo šlapati 20 Norů. (Všude, kde skáčí



Lake Placid jak je s ptačí perspektivou vidíme.

Foto Lang.

Norové, provádí si poslední úpravu sami z taktických důvodů, zvláště ona místa, kam jejich hoši s největší pravděpodobností budou skákat.) Úprava brzy dokončena, publikum přijíždí v nesčetných autech, jež se pěkně parkují na širém poli. Hudba hraje veselé pochody. Skoky na zkoušku. Skáči norští specialisté; Reidar Andersen 69, Otto Saetre 60, Kleppen 58. (Tento je pouze záložním skokanem, jak prohlásil kapitán Helset, pilně pásmem kontrolující délky skoků.) Ukázkové skoky jsou uchvacujícího stylu a neobyčejné délky, uvážíme-li jakost sněhu a nájezdu.

Prvé kolo skoků počíná, zahazuje jej náš Feistauer — 46 m. Stísněnost padá s nás jako kouzlem — doufáme, že to dobře dopadne. A nyní již to jde hravě kupředu. Švýcaři Chiogna a Kaufman, včera velmi špatně osmnáctku běžící, riskují a docilují respektu zaslouživších výkonů — 58 a 59·5 m. Japonci, jež nás včera porazili ve sdrůž. běhu, pády se vyřadili ze soutěže. Američané a Kanadčané taktéž bez naděje na umístění skáčící, docilují délek kolem padesátky. Nor Kolterud 57 m! Stenen 48 m. Vinjarengen 54 m. Favorit Gröttumsbraaten 51 m! Výborný Švéd Eriksson — 57·5 m. Američan Blood 51·5 m. Naši ostatní hoši skáčí s rozvahou, dobře vědomi situace, nic nesmí riskovati a přece ukázati výkon. Šimůnek zhostil se nejlépe tohoto těžkého úkolu. Skočil 50 m, Cífka 43 m, Bartoň 47·5 m.

Druhé kolo skoků — rozhodnutí nejkrásnějšího závodu III. olympiády, visí ve vzduchu. Feistauer znervosnělý dlouhým čekáním skáče příliš opatrně a má pouze 38·5 m.

DOBŘÉ JÍDLO — DOBRÁ NÁLADA —

zásobujeme lyžaře i horské chaty vybranými lahůdkami.

RICHARD HULATA, továrna na uzenářské zboží a konzervy,
PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TR. 29.—31.

Svýcaři opětne riskují a sklízí aplaus 59·5 a 60·5 m. Erickson (U. S. A.) 54 m (ač jeho ostatní krajané jsou poněkud slabí). Nor Kolterud 55·5 m. Czech (Polsko) po druhé skáče padesátku, což mu značně zlepší včerejší špatný čas. Také třetí Švýcar Steuri po druhé 51 m. Dallago (Ital) 52 m. Stenen 52 m. Japonec Kuriyagawa 50 bez pádu. Švéd Schön 52 m, první měl dokonce 53·5 m. Náš favorit 45·5 m, není to mnoho, ale dostačí k dobré kombinaci. Vinjarengen 62 m! Gröttumsbraaten 50 m. Švéd Eriksson 61·5 m. Náš Cifka radostně překvapil parádním 49 m dlouhým skokem, také Šimůnek se důstojně přidružil k němu — 51·5 m! Rakušan Bosio 49·5 m, tentokrát bez pádu. Závěr soutěže — opětne skoky mimo soutěž, létající muži z dalekého severu neméně vzdálené Evropy — Norové Andersen, Klepen atd., metry prší 53, 55, 59·5, 64, 65. Americký dvojskok zakončil den soutěže, v níž jsme nejen čestně obstáli, ale slavně zvítězili. Naši hoši opětne prokázali svoji superioritu ve střední Evropě. Pouze 4 Norové (jež naprostou převahou zvítězili nad ostatními) a jeden Švéd — jsou před námi. Mocný blok U. S. A. a Kanady se musil poklonit prozíravosti skromného Jarolíma, který dobře vytušil jejich slabou stránku již dávno, dlouhé měsíce před tím v zimních večerech svého útulného rodinného krbu, ve Dvoře Králové. Jarolímek dobře předpokládal, že naše síla tkví v závodě sdruženém a proto volil závodníky sdružené pro Ameriku — pro úkol těžký a nejtěžší. Jak ubohé jsou nyní v novinách se objevivší hrozby a námitky Moravy, jež reklamuje svá práva. (S výjimkou Otky Německého, jehož absence trpce překvapila.) V U. S. A. jsme nemohli lépe soutěžit, při skromnosti finančních prostředků, než souborem, jenž se

co nejlépe osvědčil. Nutno vzpomenouti i výkonů akademického svět. mistra z Davosu — sympatického Ládi Nováka, jenž i tentokrát se plně osvědčil — doplniv tak soubor kombinovaných závodníků.

Úspěch ve sdruž. závodě je tak důležitý, že nemožno ho obdyti několika slovy. Porazili jsme Spojené státy severoamerické, Kanadu, Polsko, Rakousko, Itálii, Švýcary, Japonsko a 1 Švéda — Schöna.

Technické výsledky:

1. Gröttumsbraaten, Norsko, 446 bodů,
2. Stenen, Norsko, 435.8,
3. Vinjarengen, Norsko 434.6,
4. Kolterud, Norsko, 418.7,
5. Eriksson, Švédsko, 402.3,
6. Bartoň, Č. S. R., 397.1,
7. Czech, Polsko, 392,
8. Šimůnek, Č. S. R., 375.3,
9. Monsen, U. S. A., 369.9,
10. Normoe, Kanada, 368,
11. Cifka, Č. S. R., 367.2,
12. Zardini, Itálie, 362.2,
13. Feistauer, Č. S. R., 361.6,
14. Blood, U. S. A., 361.45,
15. Tsubokawa, Japonsko, 358.9,
16. Ellingson, U. S. A., 354.2,
17. Dallago, Itálie, 346,
18. Paumgarten, Rakousko, 342.2,
19. Marušák, Polsko, 335.1,
20. Kuringawa, Japonsko, 332.8,
21. Menardi, Itálie, 332.7,



NÁŠ SPORTOVNÍ a FOTOGRAFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

22. Chiogna, Švýcarsko, 321.6,
23. Kaufmann, Švýcarsko, 320.7,
24. Bagguley, Kanada, 318.7,
25. Erickson, U. S. A., 316.3,
26. Steuri, Švýcarsko, 315.9,
27. Marušák S., Polsko, 308.05,
28. Schön, Švédsko, 300.8,
29. Bossio, Rakousko, 298.7,
30. Wilson, Kanada, 252.8,
31. Yamada, Japonsko, 222.2,
32. Höll, Rakousko, 185.

Na čestné tabuli olympijských vítězů zastkví se dnes jméno

- BARTOŇ, ČESKOSLOVENSKO,

aby hlásalo světu o jsoucnosti našeho národa v zápolení národů nejen sportovním, ale i kulturním. Tyto čtyři řádky jsou nejkrásnějším zadostiučiněním našemu Jarolímkovi, jehož zásluhou, opakuji největší zásluhou, zájezd do U. S. A. byl podniknut.

Bezútešná situace před padesátkou.

L. Placid, v pátek, 12. II. 1932.

Včerejší skok sdružený a dnes odpoledne se konající skok prostý se poměrně lehce provedly příslušnou úpravou a navážkou sněhu. Hůře bude zítra, v den padesátky. Souvislá pokrývka sněžná na polích chybí. Také lesy zejí kameny a obnaženými kmeny po různu ležícími. Vyšší polohy, od L. Placid několik km vzdálené, mají sněhu dosti. V nejhorším případě bude vše převezeno do vyšších poloh — nákladem poměrně malým.

Dnes nás navštívil p. konsul Hajný z New Yorku s Čechy tamní kolonie, mimo jiné je mezi nimi také p. Lewit z Plzně a sl. Kitty Majerová. Milí hosté zůstanou přes hlavní dny a budou nám pomáhati na 50 km.

Opětné norské vítězství.

Olympijský závod ve skoku prostém.

V pátek 12. února v den prostého skoku, tedy nejkrásnějšího závodu se stanoviska diváků a skočných fanoušků, bylo překrásné slunečno. Poslední zbytky sněhu mizely jako kouzlem. Nejen v ulicích lake-placidských, ale i v kraji skorem není sněhu, jen v severních svazích roklí a lesů. Asfaltované silnice jsou čistě vymyty jako v létě po dešti, mimo ně je bezedné bláto, rozšlapané tisíci diváky, k můstku se valícími.

Jaký rozdíl včera a dnes! Včera měla zdejší hornatá krajina ráz zimy, dnes jara. S věže nájezdové rozevirá se překrásný rozhled na barvitý obraz tribun, vlajkami a barvitými plátny zdobených. Okolí můstku je žluté — sežehnutá tráva, hory tmavě modré, blízké lesy olivové. Nade vším světle modrá, bezmračná nebes bář se zářícím, hřejícím sluncem. Vzduch jarní, vlahý. Návštěva obecnstva veliká, snad 10.000 osob.

Úprava můstku byla těžkým oříškem, 10 nákladních aut naváželo sních z dálky přivezený a rozhazovali jej



Typické okolí vytrvaleckých tratí v Lake Placid kudy vedly kdysi „indian trails.“ Foto Lang.

v dojezdu, kde úplně chyběl. Nejzazší oblouk dojezdu vyplněn senem, do něhož vletovali závodníci v plné rychlosti, komické situace při tom se přihodivši vyvolávaly pravé bouře smíchu. Úpravu můstku provedl Helset, hranu trochu zvýšil, což mělo veliký vliv na délky skoků, jež byly skutečně rekordní, zde nikdy nevidané. Mokřý, jarní sních jel ohromně a norští hoši dali políček výkonům všech ostatních národností, docílivše závratných délek. Nájezd užíván malý, ač skákalo se přes 70 m! Jarolímek přeměřil můstek, aby snad pozdějším protestům se mohlo čeliti.

Signál trubky. Skoky na zkoušku, provedené dobrovolníky z USA. kolem 50 m, nebyly valné, většinou s pádem. Teprve Reidar Andersen (v soutěži nejsoucí) ukázal bezvadný výkon 60½ m. Následuje Klepen 60 a Kolterud orlím letem dosahuje 65 m. Skoky do soutěže, obě čísla znamenají délky metrů. Švédové šli udatně do předem ztraceného boje. Jejich prvním skokanem byl Rylander 58, 58½.

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA

**DESKY
A FILMY!**



Ze své návštěvy v Praze známý sympatický starosta New-Yorku Jimmy Walker na lyžích v Lake Placid.

Hned po něm Birger Ruud mu ukázal, jak se má skákat 66½, druhý skok dokonce 69. Bosio následuje a příšerně padá, druhého skoku se zřekl. Čtyřka — náš Feistauer — námahou tří závodů za sebou následujících necítí se dosud zotaven a skáče jen 47 a 41. Američan Oimon (vlastně rodilý Nor) 63, 67½. Japonec Makita 59 a 59½, ohromný pokrok od poslední olympiády! Nejdleší skok soutěže, jenž stal se sensací dne, měl

Nor Beck, skočil 71 m.

Druhý jeho skok byl poměrně krátký — 63½, k neobyčejné radosti Birgerově, jenž stál na schodech v sedmdesáti metrech a se starostlivou, vráskami zbrázděnou tváří přihlížel k druhému skoku svého jediného protivníka. Jak viděl, že Beck má jen 63½, rozjasnila se jeho tvář slabým úsměvem, jenž je severanům vlastním. Na prstech si zpaměti spočítal, že má Beck 134½ m délky, kdežto on sám (Birger) 135½. Styl obou byl velmi dobrý. Ovšem rozdíl nebude velký. Jak se později ukázalo, měl Birger pravdu, neboť dosáhl 228-10 bodu, kdežto Beck 227-00. Šimůnek měl 48 a 55½, platí o něm totéž jako o Feistauerovi a ostatních hoších. Sympatický Sigmund neměl den — 63, 62½ m. Kaufman 63½, 65½. Wahlberg 63½, 65½. Švéd Ericsson 65½, 64. Bronek Czech 56, 60. Švéd Schön 57, 61½. Japonec Yamada 57 pád, 52½ pád. Chiogna 60, 63.

Exhibičně skočil po soutěži Andersen Reidar bezvadným stylem 71½ m. Klepen jej přetrumfl — 74½ s pádem. To bylo ovšem něco pro americké publikum, jež přímo třeštilo křikem a pískotem. Kolterud přidružil se 64½ m. Závod zakončen dvojskokem dvou členů USA.-teamu, ale krátký dvojskok vyzněl ubohým dojmem.

Pádů bylo málo, pouze 7, nejhorší z nich měl Taketa, roztržitivší lyže. Výsledek závodu jest novým obhájením prestiže norské ve skoku prostém. Švédové mají pouze

Erikssona, s nímž se mohou poněkud chlubit. USA. uplatnila se poněkud Oimonem a Falstadem, oba jsou rodilými Nory. Švýcaři ukazují se krajně nebezpečnými všem středoevropanům. Polsko pochlubilo se výborným Czechem a S. Marusarzem, Itálie Zardinim. Celkem vzato, byla to krásná skočná soutěž světového formátu, v níž jsme stáli stranou. Kdyby bývali byli naši hoši v dobré kondici, byla by jim příslušela asi místa kolem desítky.

Krasobruslařská mistrovství párů.

Bolestně vzpomínky. Manželé Brunetovi získali mistrovství. Exhibice hvězd. O Soni Henii, královně ledu, o jejích kufrech a záležitostech, do nichž nám vlastně nic není.

V pátek večer 12. února přihlíželo vděčné diváctvo zajímavé soutěži o mistrovství páru v krasobruslení. Jeden pár překonával druhý ladností pohybu, krásou figur, mrštností a mnohdy i silou. Český divák maně vzpomene na svoji vlast a její bruslaře zde chybějící. Oč šťastnější a také populárnější jsou Maďaři, v této soutěži dvěma páry zastoupení, právě tak početně, ba i jakostně jako Kanada a USA. Když již odbočují tak důkladně, nezapomeňme, že na III. olympiádě chyběli i český hokej, rychlobruslaři, krasobruslaři, bobů nemáme, ale zato četné a dobré lyžaře, z nichž bylo možné vyslati jen 5, již musili soutěžit ve všech disciplínách. Snad příště bude lépe.

Technické výsledky soutěže, ihned po závodě prohlášené, byly tyto:

- Olympijské mistrovství světa: Manželé Brunetovi (Francie).
 2. cena: Shervin C. Badger a Beatrix Loughranová (USA.).
 3. » Rotter a Szollas (Maďarsko).
 4. » Szalay a Orgonistová (Maďarsko).
 5. » Manželé Wilsonovi (Kanada).
 6. » Bangs a Claudetová (Kanada).
 7. » Neredith a Savageová (USA.).

Na poctu vítězů zahlaholily zvuky marseilleusy, již vylechlo posluchačstvo ve stoje.

K doplnění programu pozváni mistři světa, Soňa Henie, Burgerová, Vinsonová a Schäfer. Tančili skvěle, bezstarostně, řešíce nejtěžší obrazce a problémy. Burgerová byla tak roz dováděná a tak odvážná, že ztratila rovnováhu — se smíchem usedla na led — jenž je jí světem, a znovu vyskočila, aby nás pobavila svým radostným uměním.

Ke konci — to nejlepší. Královna ledu — Soňa — opět nové šatečky, pomněnkově modré s tmavším, 14násobným »karnýrem«. Rád bych viděl její kufry, musí vzbuzovati úctu. A možná, že je uvidím, neboť všichni Norové pojedou na lodi »Bremen« s námi společně přes oceán. Nyní, když má Soňa mistrovství v kapse na 4 roky, tak tančí, že je radost se na ni podívat. Bruslení je jí povoláním. Dokonalost výkonu snad nemožno zvýšiti, ani profesionální rafinovanost. Často čteme v amerických listech úvahy o Soni a řečnické otázky, proč se nestane profesionálkou? Na dolarové půdě je dosti svodů. Ale Sonička je dosud dceruškou svých rodičů, bez nichž se skorem nehne. Dokud oni nesvolí, tak vše zůstane při starém.

Zúčastní se Soňa příští olympiády? Těžko zodpovědětí tuto otázku. Býti primadonou není lehkým úkolem, teprve těžkým je zůstatí jí po čtyři roky. To znamená prima

životosprávu, věčné cvičení v zimě v létě, málo pohodlí a mnoho povinností. Provdá se Soňa? I to je možné, neboť dětské střevíčky již dávno vyzula. Ale Soňa bruslí ne pro popularitu nebo pro peníze, ale z lásky ke krásnému pohybovému sportu a z lásky ke své vlasti, pro niž bojuje právě tak dobře, jako velcí finančníci nebo státníci a vojáci. Je právě tak na svém místě jako oni.

Závěr lyžařské části zimních olymp. her — 50 km.

13. února 1932.

Třikrát odložený start. Nebezpečný 25km okruh. Opětná vůdčí posice severanů. Čechoslováci vítězně v čele Střední Evropy. Ocenění úspěchu. Rozloučení s Lake-Placidem.

Den začal podezřelým datem i právě takovým počasím. V noci se obrátil vítr a z ohromné oblevy nastalo báječné náledí. Sníh zmizel až na nepatrné zmrázky. Podle rozkazu olympijského výboru měli jsme odejeti do hor, 20 km vzdálených, busy o 8. hod. V tuto dobu vydán úkaz, odjede se teprve v 9 hod. Ale ani v devět, nýbrž novým odložením stanoven start na 11. hod. Těchto hodin odkladu a jiných v noci použito na zlepšení padesátky, lépe řečeno, na vybudování její. Prý sto dělníků naváželo sních na trať, 25 km okruhu. Busy nás odvezly do hor adirondackých. Trať měla sních solný, výborně jedoucí, ale ach, byla vedena nemožně příkrými cestami, skorem bez sněhu jsoucími. Zvláštní je, že domácí olymp. komité volilo tak těžké úseky trati, snad se domnívalo, že domácí lidé znalostí trati budou ve veliké výhodě. Jak se ukáže, nejen že se neuplatnili, ale byli skorem odpraveni těžkým terénem.

Trať vedena po cestách, lesních stezkách a průsecích. Kontroly, osvěžení, policie, telefon, pořadatelé, fungovali bezvadně. Počasí bylo proměnlivé. Chvillemi sněžilo, k večeru přišla vánice. Velké kontroly, start a cíl měly velké otevřené ohně, kde se všichni ohřívali.

Závod měl dobrý spád a přísný režim. Finové obhájili svoji doménu dvěma nejlepšími časy, ale i Norové zaznamenávají pozoruhodný výkon, další 3 umístění:

- | | |
|---------------------------|---------|
| 1. Saarinen Veri, Finsko | 4.38.— |
| 2. Liikkanen Veri, Finsko | 4.28.20 |



Z výletu k zázraku Niagary. Niagara v plné kráse.
Foto Lang.

- | | |
|------------------------------|---------|
| 3. Rustadstuen Arne, Norsko | 4.31.53 |
| 4. Hegge Ole, Norsko | 4.32.04 |
| 5. Vestad Sigurd, Norsko | 4.32.40 |
| 6. Utterström Sven, Švédsko | 4.33.25 |
| 7. Lappalainen Tanns, Finsko | 4.45.02 |
| 8. Lindgrem John, Švédsko | 4.47.25 |
| 9. Jonsson Karel, Švédsko | 4.49.52 |

Nyní přišli naši hoši ve svorném, nerozborném šiku, ukázavše ve světle nejlepším své nejmůžnější ctnosti: kázeň, vytrvalost, lyžařskou schopnost, pevnou vůli a lásku k vlasti, pro jejíž dobrou pověst bojovali před očima celého světa.

- | | |
|--------------------------------|---------|
| 10. Bartoň Antonín, ČSR. | 4.52.24 |
| 11. Novák Vladimír, ČSR. | 4.52.44 |
| 12. Sertorelli Erminio, Itálie | 4.59.— |
| 13. Feistauer Jaroslav, ČSR. | 5.00.19 |
| 14. Cífka Jan, ČSR. | 5.01.50 |
| 15. Parsons Richard, USA. | 5.19.19 |
| 16. Engstad Kaare, Kanada | 5.19.19 |
| 17. Ageishi Jawo, Japonsko | 5.19.31 |

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.



A 21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE.
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

DEBOT PRO Č.S.R. A POLSKO
HICKEL & ING-T-GROSS, H-OSTRAVA

ODZNAKY K. SVOBODA
PRAHA I.
PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

Továrna: Derby



TOK NA
SPORTOVNÍ
OBUV



Z výletu do Kanady. Vůdce mužstva „čarokrása“ Jarolímek skvěle si pohovořil s kanadským celníkem. Foto Lang.

18. Iwasaki Saburo, Japonsko	5.21.40
19. Backstrom Nils, USA.	5.25.40
20. Reid Robert Harry, USA.	5.26.06

Závod začalo 34 závodníci a skončilo pouze 20. Závod vzdaly větší i menší světové kapacity, na př. Nor Stenen, Švéd Mattsson, Ital Delago, Fin Marti Lappalainen; Poláci Motyka a Skupien, mnoho Italů, Kanadánů, jeden USA., dva Japonci atd.

Na výsledek boje můžeme být oprávněně hrdi. Hned po závodu dostalo se nám lichotivých gratulací od Norů, ostatních severanů, Rakušanů a zdejších pohlavárů.

Olympiáda je dobojována. Naši hoši zhostili se těžkého úkolu dokonale. S čistým svědomím vykonané povinnosti vrátí se do vlasti a domovů. Nermalou zásluhu o výborný výsledek má také jejich vůdce, arch. Jarolímek, zásluhu, jejíž výše nemůže být ihned oceněna, ale jež dobovým odstupem se nezapomene, ale vzroste.

Rozloučení s Lake Placid.

Lake Placid, 14. II. 1932.

Klid po boji. Tři slova, jež plně vystihují dnešní tichou neděli malého městečka severoamerického. Ta tam je sláva olympijských dnů, horečný chvat a lačnost davů po sensaci a rekordech. Tiché městečko dřímá pod malou vrstvou sněžku, v noci napadnuvšího. Balíme kufry, ukládáme lyže do beden, nakládáme vše na »trak«, konáme poslední návštěvu u Norů, loučíme se se Soňou a Kristián-Andersenem. Večer vstoupíme do vlaku a zítra ráno budeme v New Yorku.

Prostý skok, oficiální listina 12. února 1932.

1. Ruud Birger, Norsko	228.1	66.5	69
2. Beck, Norsko	227.0	71.5	63.5
3. Wahlberg, Norsko	219.5	62.5	64
4. Eriksson, Švédsko	218.9	65.5	64
5. Oimon, USA.	216.7	63	67.5
6. Kaufmann, Švýcarsko	215.8	63.5	65.5
7. Ruud S., Norsko	215.1	63	62.5

8. Achadi, Japonsko	210.7	60	66
9. Chiogna, Švýcarsko	209.8	60	63
10. Rylander, Švédsko	206.0	58	58.5
11. Schön, Švédsko	201.8	57	61.5
12. Czech, Polsko	200.7	56	60
13. Falstad, USA.	199.5	56	62.5
14. Zardini, Itálie	196.7	53	65
15. Steele, USA.	195.6	55	56
16. Dallago, Itálie	194.9	58.5	53
17. Marusarz S., Polsko	192.5	55	53
18. Steuri, Švýcarsko	192.4	58	53.5
19. Lymburne, Kanada	192.1	58	51
20. Landry, Kanada	187.3	52.5	54
21. Bartoň, ČSR.	186.1	47	58
22. Marusarz A., Polsko	185.9	51.5	54
23. Šimůnek, ČSR.	183.2	48	55.5
24. Cífk, ČSR.	172.5	47	51
25. Paumgarten, Rakousko	163.4	42.5	46.5
26. Feistauer, ČSR.	163.0	47	41
27. Menardi, Itálie	161.6	36.5	56.5
28. Makita, Japonsko	134.2	59	59.5
29. Stone, Kanada	114.5	61.5*	49
30. Cagne, Kanada	110.5	45	44.5**
31. Takata, Japonsko	91.1	37.5	57 *
32. Yamada, Japonsko	70.0	57 *	51.5**
33. Mikkelson, USA.	52.0	68 *	
34. Bosio, Rakousko	29.0	53 *	

Dnes (13. II. 1932) počasí opět mrazivé, skorem bez sněhu. 2x25 km okruh, vzdálený 20 mil od Lake Placid.

Světové mistrovství v krasobruslení žen.

1. Sonja Henie, Norsko	7
2. Fritzi Burger, Rakousko	18
3. Maribel Vinson, USA.	23
4. Mrs. Constance Samuel, Kanada	28
5. Vivi-Anne Hulten, Švédsko	29
Mme. Yvonne de Ligne	46
7. Megan Taylor, Velká Británie	55
8. Magdalen Colledge, Velká Británie	64
9. Mollie Phillips, Velká Británie	65
10. Joan Dix, Velká Británie	75
11. Margaret Bennett, USA.	75
12. Suzanne Davis, USA.	83
13. Elizabeth Fisher, Kanada	84
14. Louise Weigel, USA.	92
15. Mary Littlejohn, Kanada	101

Naši lyžaři v New Yorku.

New York, 16. II. 1932.

Generální prohlídka desítmilionového města. Naši krajané nás srdečně vítají a zvou. O věži babylonské.

Tušili jsme, že nejtěžším bodem amerického zájezdu bude New York, mnohem těžším než 50km závod, zvláště pro funkcionáře s arch. Jarolímekem v čele. Putování tímto veleměstem, různé vítání a oslavy jsou nezvyklým přechodem z prostředí venkova do horečného chvatu světové metropole.

Jaký rozdíl mezi ubytováním. V Lake Placid bydlili jsme v skromném domku jednopatrovém, celém ze dřeva, jezdili denně na lyžích, bruslích, večer chodili jsme na hok-

kejové zápasy. Jediným rozptýlením nám bylo »rédio« a kocour »Kiddy«. V Novém Yorku bydlíme v přepychovém hotelu Wellington na rohu sedmé ave a 55. ulice, v 15. patře v pokojích č. 1532 až 7. V bydlení je malý rozdíl v porovnání s oním v Lake Placid, kde jsme spali z úsporných důvodů v manželských, ne příliš širokých postelích, a kde jsme používali všichni jednu koupelnu a vanu, kde vyrostlejší dítě se nemohlo protáhnouti. Ale stačilo nám to. Ba co více, byli jsme spokojeni. Téměř mateřská péče pí. Jenny byla nám náhradou a ulehčením v těsném prostředí. Oč jinak bydlíme zde, v centru New Yorku. Broadway je téměř 50 km dlouhá, avenuí je na tucty, ulic na sta, nekonečné město nutí jen k jízdě, pěšky se nikam nedostanete, podzemní dráha vás odnáší rychlostí až nepříjemnou, stodvacetkilometrovou. Po schodech nechodíte, bez výtahu »ani krok«. Úslužní černoši snaží se vám vyčísti z očí všechna přání.

Generální prohlídka New-Yorku.

Nesmírné město, asi 10 milionů duší mající, je rozděleno na pět okresů. Nemá smyslu váš zájem umrtvití spoustou cifer z cestovních průvodců vyčtených. Podám jen přibližný nástin věcí, jež jsme viděli v pondělí 15. února při naší první důkladnější prohlídce tohoto bábelu.

První pozornost věnovali jsme jedné z největších bank, jež se zove »National Bank«. Čtenáře bude zajímat snad, že banka je umístěna ve třech obrovských blocích, z nichž největší má 60 pater, veškerá oddělení jsou spojena pneumatickou poštou, jež vykoná práci kapacity 50 listonošů. Úřední hodiny pro strany od 10. do 3. hod., interní úřadování od 9. do 5. bez přestávky. Největší zájem laiků upoután byl na velký tresor centrály, jenž je kabinetním kusem (ne kouskem) moderní obrňovací techniky. Obrovský tresor je izolován se všech stran, zespodu i shora. Banka má asi 4500 sil, jež při příchodu do svých oddělení zaznamenávají vstup i odchod z banky píchacími hodinami. Po chodbách se procházejí všude ozbrojené policejní hlídky vlastního sboru. Korespondence používá tři set diktafonů atd.

Po poledni vstoupili jsme do autobusu. Pan Janeček z konsulátu dělal nám cicerona, překládá nám obsáhlé vysvětlivky průvodčího. Naši hoši-závodníci sledovali je se značným zájmem. Velký zájem vzbudila zpráva o zápůjčce 17 milionů dolarů, jež zapůjčila jistá paní městu New Yorku, aby mohl postavit první most přes Východní řeku. Dozvěděli jsme se a shlédli plno věcí, z nichž jen

některé jsem si zapamatoval. Ostrov Manhattan, na němž město je vystavěno, vlastní 330 mil pobřeží, 11 velkých nádraží, 200 lodních společností má zde sídlo. 1300 veřejných škol má 33.000 učitelů a 1.300.000 dětí. 13 různých vys. škol a jedna škola pro žurnalisty byly nám ukázány. Viděli jsme černošskou čtvrť, mající 300.000 hlav, italskou, čínskou, židovskou, španělskou a rumunskou. V městě je 550 kin, 250 divadel. Se zájmem prohlédli jsme si »malý kostilec za rohem«, jak se všeobecně nazývá »Little church on the corner«, oblíbený kostel pro svatby. Podle statistiky koná se zde denně 35 svatebních obřadů. Centrální park má rozlohu mnoha km. Mnoho residencí nejznámějších finančních magnátů nám bylo ukázáno. Prohlídkou obrovské kathedrály »sv. Jana divotvůrce« byla prohlídka ukončena.

Slavnostní uvítací večer v Masarykově letecké lize.

Odbočka Masarykovy letecké ligy v New-Yorku uchopila se iniciativy ke slavnostnímu přijetí našeho vítězného lyžařského mužstva a uspořádala pěkný uvítací večer ve své spolkové síni. Uvítací poety a pozdravné řeči pronesla řada pohlavářů vedoucích spolků českých v New Yorku. Obzvláště srdečný a obsažný byl uvítací projev p. gen. konsula Dr. Nováka, který zdůraznil mezinárodní význam vítězství našich hochů na světovém olympijském kolbišti. Dále mluvil hluboce procítěnou a obsažnou řeč zástupce newyorských Slováků. Architekt Jarolimek přijal z rukou předsedy Masarykovy ligy čestný dar — americkou vlahku na památku vítězných bojů, také závodníci byli menšími vlahkami poděleni. Arch Jarolimek poděkoval za krásná slova předřečníků a vhodnými slovy osvětlil důvody, proč se Svaz lyžařů RČS. III. zimní olympiády zúčastnil, zejména zdůraznil povinnost Svazu obhájit dobrou pověst, získanou v četných lyž. bojích posledního desetiletí. Po oficiálních projevech následoval zpěvní program a volný rozhovor.

Účastníci zůstali v družné zábavě do pozdních hodin večerních. Večer byl v každém směru poučným, získali jsme cenných zkušeností o tak zvané prohibici v U. S. A.

Na věži babylonské. Empire State.

Na věži babylonské. Podzemní dráha. Athletic-club. Reserve & Federal Bank. Holland tunnel. Svimming-pool St. George. Zvláštnosti obchodu a prohibice. V tiskárně Ti-

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY

A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ

Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII!

OSTGAARDOL
SKI-VOKS



Americký vítězný dvousedadlový bob.

Foto Lang.

mes. Kdo se o nás staral v New-Yorku nejvíce? Poslední sbohem Americe. Cesta po moři. Závěr s radostnou perspektivou.

New York má na sta mrakodrapů a vysokých budov, ale nade všechny vyniká budova, nazvaná na počest newyorského státu Empire State.

Je viditelná se všech větších domů a z širokého okolí. Nalézá se na křižovatce páté avenue a 34. ulice. Je zázrakem lidského podnikání a tvoření, nejmodernějším služebním obchodu a průmyslu. Její mohutnost a výška působí na cizince překvapujícím dojmem neskutečné fata morgany. Je miláčkem Američana, jemuž imponují jen superlativy. Překonává vše, co zde dosud bylo. Eiffelova věž je »jen« 984 stop vysoká, předchůdce Empire statu — Woolworth Building 792 stop, Chrysler Building 1046, — Empire State — 1250 stop.

Matka země má co nésti tuto věž, o které marně snili babylonští stavitelé. Základna její, jako celého New Yorku, je ve skále, jež musí nésti na ploše 20 akrů 303.000 tun oceli, kamene a jiného staviva.

Trochu statistiky o E. S.

Tu mají Američané nejraději. Vypočtou vše možné i nemožné. Tak i zde vypočetli, že veškerý materiál upotřebený na E. S. bylo by možno naložiti na vlak 57 mil dlouhý. Deset milionů cihel bylo použito. Zedník, sám pracující, byl by vystavěl E. S. za 25 let, každodenní lopoty. Z 200.000 čtverečních stop kamene, upotřebených na fasádu E. S., bylo by možno vydlážditi všechna newyorská náměstí.

Věž má více než 6000 oken. 1172 mil gumou pokrytých kabelů bylo použito na výtahy E. S., vzdálenost z New Yorku do Jacksonvillu na Floridě. 75 mil vodovodních potrubí je ukryto ve zdech E. S., 55 mil rour centrálního topení. 730 tun hliníku a nerezavící oceli, nejlehčích a nejmodernějších kovů bylo užito ve zdech E. S. 6000 mil

dvojitých telefonních kabelů vede k 5000 telefon. stanic v E. S. Dva miliony stop elektr. vedení pro světlo i pohon bylo instalováno v E. S., jež spotřebují tolik elektrické energie jako město Albany. E. S. má 350.000 žárovek. 1232 dveří má 63 výtahů umístěných v E. S. Výtahy mají minutovou rychlost 700 stop. V E. S. žije 25.000 lidí, ale mohlo by se umístiti 80.000.

Celý New York je kouzelným městem, ale E. S. je korunou jeho zázraků. E. S. překonal sny Babylonu, egyptských faraonů a výtvar stavitel sv. Petrského chrámu v Římě.

Jako všude, kde jsme měli s sebou p. Janečka z gen. konsulátu, tak i v E. S. jsme nic neplatili, ač jest tam vstupné za výtah pro osobu 1 dolar. Byli jsme hosty E. S., příslušely nám cizinecké pocty s povinným fotografováním atd. Ke zdolání 120 poschodí je třeba dvakrát přestupovati. Prvý výtah jde do 86. poschodí, druhý do 102., třetí do 120. Jeli jsme expresním vyťahovadlem, jež nestaví cestou. Rychlost liftu byla veliká, ale bez nepříjemných příznaků. Ve 102. poschodí je obrovská terasa s nádherným rozhledem po ostrově Manhattanu, na němž je N. York vystavěn a i po širokém okolí. Vidíme také Brooklyn, Jersey City, širý oceán, sochu Svobody v přístavě atd.

Sotva jsme se trochu ohlédli, přiběhli po schodech polští závodníci Bronek Czech a Marušáci, tvrdíce, že vyběhli nahoru za 20 minut. Všudy přítomní reportéři velikých listů dali je ihned fotografovati pro své listy.

Naši hoši polským nevěřili a vyzvali je na závod, který měl ukázati, kdo s koho — v čerstvé paměti majíce svoji převahu z 50-km závodu v Lake-Placid. Bohužel, správa E. S. závod zakázala, bojíc se o rušení provozu nakupením zvědavců.

Příštího dne celá věc s novými podrobnostmi prošla všemi listy metropole, dělajíc reklamu kurážnosti našich hochů.

Podzemní dráha — subway.

Nesmírná rozloha New Yorku a přivtělených měst a přetížení pouličního provozu vyžádaly si zvláštního dopravního prostředku — podzemní dráhy, jež je tepnou této metropole. New York je vystavěn na skále ostrova a skalním pobřeží. Tato zvláštní okolnost dovolila stavbu nejen nesmírného zatížení základny vysokými domy, ale i vybudování podivuhodné sítě podzemní dráhy, jež spojuje hravě nejzazší body města. Subway běží pod ulicemi, ale také pod mořským dnem. Podzemní vlaky jsou dvojí, rychlíky a obyčejné. Rychlíky spojují místa vzdálenější, nezdržují se zastavováním na všech stanicích. Poplatek je jednotný — a vlastně nepatrný 5 centů (asi Kč 1.70). Vše jde na podzemní dráze automaticky. Pěticentík hodíte do strojního turniket, projdete jím. Vyčkáte příslušného vlaku, jehož dveře se samočinně otevírají po zastavení a před odjezdem zavrou. Kontrola lístků není, vlastně nemáte žádných lístků. Jezdit můžete spleť podzemní sítě, když vás to bude bavit, třeba celý den, ovšem nesmíte vystoupiti z obvodu stanic, pak byste musili platit znovu. Rychlost podzemní dráhy je asi 80 km/hod. Největší provoz je kolem páté hodiny, kdy se zaměstnanci vracejí do svých domovů.

New York bez podzemní dráhy by byl nemyslitelný, neboť jeho rozloha má přibližně padesátikilometrový průměr.

V Athletic-Clubu.

Laskavostí a ochotou našeho neúnavného průvodce p. Janečka z čs. kosulátu bylo nám povoleno prohlédnouti si jeden z největších sportovních klubů New Yorku.

Budova newyorského Athletic-Clubu nalézá se na pokraji Central-parku na rohu 7 ave. Mohutná budova z kamene a železa je »jen« dvacetipatrová. Skrývá v sobě vše, co možno pro tělovýchovu ve velkoměstě poříditi.

Americké sporty jsou v mnohém rozdílné od evropských. Tak na př. »handball« je u nás, kromě Prahy, skorem neznámý. Je to jakýsi tenis v uzavřené místnosti velikosti polovičního singlového tenis. hřiště. Míč se tlučé rukou v rukavici o zeď, na níž je naznačena výška sítě. Takových kurtů je v A. C. pět. Oddělení pro box, squash-tenis, basketball, mechanický tělocvik a šermírna jsou bohatě vybavena. Krásnou místností je velká tělocvična, vybavená asi podle našich pojmů, v jejíž jedné části je tenisový dvorec se zeleně lakovanou základnou, kde se hraje tenis dlaní ruky. Nejkrásnější místností A. C. je plovárna s velkým basénem 75 × 35 stop, s hloubkou 10 stop. Péče o tělo je co nejrafinovanější. Sprchová oddělení, masáže a odpočívárny jsou ve všech patrech. Na střeše 20. patra jsou skleněné haly pro sluneční lázně, vybavené zvláštním sklem, účinky slunce zesilujícím. V 11. až 20. patře jsou obytné pokoje pro členy klubu, jež se dělí podle příspěvků na deset tříd, poplatky jsou od 150 do 1000 dolarů ročně. Klub má celkem 6500 členů, většinou velmi zámožných.

A. C. skýtá svým členům také pohodlí prvotřídního hotelu. Prostranné jídelny a útulné pokojíky pro samotáře, kulečnickové síně, herny, společenské místnosti, velký bar, jehož jedna strana je diskretně oddělena velkou zástěnou, za níž možno dostati vše, co hrdlo ráčí, od piva a likérů až do nejjemnějších druhů vín. Pýchou hotelu je kuchyň zařízená pro tisíc osob, vybavená stroji úžas vzbuzujícími.

UMĚLÉ OČI



jako též speciální skořápky na osleplé oči,
takže oslepnutí jest neznatelným během
30 minut v přítomnosti pacienta zhotovuje

I. ČSL. OČNÍ ÚSTAV

PRAHA XII., FOCHOVA TŘÍDA 118.



Že jsou v Americe také „fešandy“ na konec zjistil:
fotem N. Lang.

zujícími, na př. na mytí a osušování sklenic, mytí a čištění stříbrných nádob a příborů atd. Vlastní farmy dodávají vše potřebné. U kuchyně jsou zimotvorná zařízení, vlastní pekárna, cukrářství a zásobárny.

Budova A. C. stála 8 mil. dolarů, se zařízením 10 a půl milionů.

Reserve & Federal Bank.

Býti v New Yorku, znamená býti v největším finančním středisku světa. Bylo by bývalo hříchem, nenávštěviti hlavní banku americké metropole.

Spojené státy jsou rozděleny ve 12 okresů bankovních. Ve Washingtoně je centrála. Newyorská filiálka je největší z oněch 12 v U. S. A. Obor její působnosti je povolání úvěrů nejen bankám, jež se nacházejí v jejím obvodu, ale i veřejnoprávním korporacím. R. & F. Bank financovala válku v r. 1914—18, dále velkorysé odvodňování, stavění přehrad, zavodňovacích systémů, výstavbu průmyslových podniků, drah atd.

Povstala teprve v r. 1914. V dřívějších dobách vládly v peněžním světě banky, jež neměly oné soustředěné moci. Některé z těchto měly privilej tisknutí bankovek, jež byly kryty nejméně $\frac{1}{12}$ zlata.

Mohutná kamenná budova F. & R. banky je asi 20patrová. Je tak uzavřeného a zamřížovaného vzhledu, že se podobá více trestnici než bance. Celá budova je rozdělena v oddělení. V některých se pracuje celý den, t. j. tři směny po osmi hodinách. Tak na př. v šekovém oddělení. Nejzajímavější část banky je oddělení tresoru, který se nalézá ve sklepeních 84 stop pod ulicí a 35 stop pod hladinou moře. Zlatý tresor má značnou rozlohu asi 150 × 200 stop. Je úplně uzavřenou sklepní místností, kolem níž obíhají chodby v rozích zrcadlovým systémem opatřených, jež umožňují strážní viděti za všechny rohy. Pod tresorem je sloupová místnost, velmi přehledná, právě tak v patře nad ním. Do tresoru, jehož zdi jsou 8 stop silné, z oceli a cementu, vede jediný vstup, dveřmi, vázícími 300 tun. Tyto jsou vlastně obrovským válcem, jímž jde chodbička. Uzavře se otočením obrovského válce kol

osy a spuštěním téhož o patro níže, takže masivní ocelový válec, průměru 6 stop, pancéřový pás zdi dokonale uzavírá.

Zvláštní laskavostí bylo nám dopřáno vstoupiti do vnitra tresorových místností, jež jsou mřížovím od sebe oddělena.

Nezvyklý pohled naskytl na našich úžasným zrakům. Zlaté cihly narovnané byly v přesných sestavách, asi tak jako v našich cihelnách. V jiné části tresoru narovnané byly bílé, těžké pytle, naplněné zlatými mincemi, v každém z nich bylo 5000 dolarů. Uprostřed tresorů byly obrovské váhy, neuvěřitelné přesnosti, na vážení zlata. Průvodce nám vylíčil jejich přesnost tvrzením, že možno na jeden ze dvou stejných kusů papírů se podepsati a ihned rovnováha se poruší. (Možná, že je to pravda, ale spíše »americký bluf«.) Ve sklepeních prý bylo onoho dne uloženo zlata asi za 800 milionů dolarů.

Aby se předešlo jakýmkoliv podvodům, mění se zaměstnanci v tresoru každého týdne. Celkový počet úředníků je 3200. Klíčová hesla k otevření tresorových dveří jsou denně měněna a komplikována různým elektrickým napětím. Dveře se otvírají třemi systémy hesel, z nichž dva jsou tajny. Vedle tresoru je výrobná soudků a pytlů na dopravu zlata.

Zajímavé je počítání mincí strojem, ať zlatých, stříbrných neb jiných. Děje se tak složitými stroji, jež mince také balí do svitků. Dříve než se mince rolují, musí projíti bubny pod dlaní speciálně cvičených zřízenců, kteří hmatem vylučují mince padělané a poškozené. Nejvíce padělků je z olova. Banka ztrátu nenese, nýbrž komitent peníze v pytlí zaslavší. Stroje k počítání stříbra jsou zařízeny na denní kapacitu 30 tun. Stroje k počítání zlatých mincí přepočtou 2000 kusů za šest minut. Zajímavé jsou stroje na počítání bankovek jedno- a dvoudolarových. Vyšší bankovky jsou počítány ručně. Strojně i ručně počítané bankovky jsou baleny a vázány mechanickým strojem. Každý z četných strojů přepočte a sváže 22.000 bankovek denně. Opotřebované bankovky jsou lisovány, proráženy ve všech rozích a půleny. Prorážené polovičky jsou zasílány nepojištěně do centrály ve Washingtoně k spálení.

Zajímavé zařízení má pokladna ve Federal & Reserve Bank. Je to zvláštní pokojíček umístěný před pokladním okénkem. Pokojíček se uzavře při proplácení obnosů a otevře při složení peněz do připravených tašek. Veškerá okna jsou z neprostřelitelného skla a zamřížována. Všude v bance chodí stále ozbrojené strážě. Ulice před bankou se hemží detektivy. Větší obnosy jsou převáženy v obrněných autech, jež mají kulometry a strážníky s revolyvy v rukou. Bezpečnost osob a majetku je v New Yorku nepatrná. Přepadení, lupičství a vraždy jsou na denním pořádku. Není smyšlenkou, ale smutnou pravdou, že za odstřelení člověka se platí pochybným individuím 50 dolarů. Naproti tomu bezpečnost na venkově je příslovečná, jak jsme se přesvědčili v Lake Placid, kde se domy ani v noci na klíč nezavírají.

Holland tunnel.

Téhož dne, co jsme byli ve Federal & Reserve Bank, prohlédli jsem si podmořský tunel spojující City of New York s městem Jersey na druhé straně řeky Hudsonu rozloženým. Jsou to vlastně dvě obrovské tunelové roury, rovnoběžně pod mořským dnem běžící. Ventilaci obstará-

vají dvě velké strojírny na obou březích ležící. Každý tunel je rozdělen v 7 samostatných úseků. Otvory asi ve výši výfuku jest přiváděn čerstvý vzduch, otvory ve stropě odváděn vzduch špatný. Tunel je přístup jen jednosměrnému autoprovozu. Zhotoven je z ocelových kruhových úseků přesně broušených a sletovaných, jež jsou vyplněny cementem do tloušťky 1 stopy. Každý 1 cm je vypočten na tlak 25.000 atmosfér. Tunel stojí 4 roky, stál 48 milionů dolarů, patří new-yorskému přístavnímu úřadu. Denně projede jím 59.000 aut za týž počet dolarů. Roční příjem tunelu obnáší 7 milionů dolarů. Po zaplacení výloh snad bude přístup zdarma. Loni se potopila velká loď právě nad tunelem a položila se naň, bez jakéhokoliv poškození tunelu.

Laskavostí správy Hollandova tunelu (nazván podle svého stavitele) projeli naši hoši jím oběma směry. V tunelu se musí udržovati rychlost 30 mil. Podivuhodné zařízení tuto rychlost naznačuje, vedle aut letí světlo s předepsanou rychlostí. Tunel je osvětlen, světla vozu musí býti zhasnuta.

Tunel je vyložen rakovnickými šamotkami, což nám s radostí sdělili ihned, jakmile jsme se představili.

Koupání v největším basenu světa.

Charakteristickým znakem Ameriky a speciálně USA je, že má vše nejlepší, největší a nejdokonalejší. Superlativní humbug s nehoráznými čísly je vám denně servírován do úplné otupělosti.

Tak tomu bylo také v krásném, obrovském hotelu St. George, kde jsme chtěli navštívit »největší swimming pool« světa. Jakmile jsme se představili, ihned jsme byli pozváni k bezplatné návštěvě basenu a k spledidnímu obědu. Samozřejmě nás 5 nebo 6krát fotografovali pro účely reklamní. V řadách stojíce, potřásáme ruce kanadskému olympijskému mužstvu, jež v basenu již trenuje na letní olympiádu.

Když jsme si odbyli fotografování, skočili jsme do obrovského basenu modrojasně světélkující vody, v obrovském zrcadly vyloženém sálu s diskretním osvětlením. Tentokrát snad mají Američané přece pravdu, hlásající na lákavých reklamách: »osvězte se plaváním v největším a nejnádhernejším basenu v přírodní slané vodě«.

Voda se zdá zlatou a modravě-zelenou, kouzelně jsouc zesponu a shora osvětlována. Rozměry nádrže 120 x 40 stop, hloubka od 3½ do 10 stop. Voda je mořská, třikrát filtrována. Vzduch má teplotu mořského pobřeží v tropech. Voda je mimo to sterilisována a denně vyměňována.

Slunění pod obrovskými elektrickými »horskými slunci« je bezplatné a co nejpříjemnější, v reklamách je nazýváno:

»Palm Beach in Brooklyn«,

neboť zde můžete právě tak jako v tropickém ovzduší na Floridě v záři ultravioletových paprsků zocelití své zdraví a ožehnouti své tváře a tělo.

Lázeň je přístupna i ženám — což má pro puritánského Američana zvláštní pikantní příchut. V místnostech kol lázní jsou k dispozici umývárny (povinně), masáže, parní a horkovzdušné lázně atd. Ručníky a prostěradla jsou sterilisována. Vstupné do lázní je pouze 1 dolar a k tomu ke všemu dostanete ještě dobrý oběd.

Lázně otevřeny od 6.30 ráno do půlnoci. Lázně se nalézají pod hotelem St. George Brooklyn a stály 1¼ milionů dolarů.

Každý obchod je svobodný, není žádného vázání na úřední povolení a licence, proto také obchodní podnikání je zde zcela jiné než v »zastaralé« Evropě. Každý smí prodávati co chce a jak chce. Cizinci se jeví tento stav nejnápadnější při prohlížení krámů v hlavních tepnách velkoměsta. V obchodech označených »lékárnami« obdržíte nejen léky, ale i cukrovinky, fotoaparáty, filmy, (i vaše filmy vám vyvolají a okopírují), lehká piva, zmrzliny a osvěžující zvláštnosti, jež v Evropě jsou dosud neznámy. Jsou to kombinace osvěžujících nápojů s ovocem a zmrzlinami. Na př. žádáte »stróberysandy«, což je vanilková zmrzlina s čerstvými jahodovými plody. Žádáte-li »stróberysóda«, dostanete sklenici, v níž strojem je zamíchána jahodová zmrzlina se sodovou vodou a šlehačkou. Pije se to ze dvou stébel. Podobných nápojů je celá řada, mají namnoze lokální názvy. Jsou velmi osvěžující a příjemny v zimě i v létě. Úprava je úzkostlivě čistá. Zmrzliny se domácky nevyrobí, nýbrž továrnou jsou rozváženy zákazníkům.

Abych neodbočoval, v lékárně obdržíte také kuřivo všeho druhu, od medem slazených cigaret až do tlustých havanských doutníků, kus po dolaru, dýmkové tabáky atd. Dýmky a špičky (sirky se přidávají ke kuřivu zdarma) — žvýkáci gumu, nádobí všeho druhu, holicí a brousící přístroje, žiletky, nože, nůžky, pohlednice, známky, hračky a vše, nač si vzpomenete. Někdy se nazývají tyto krámy také »dragstóry«, ale mají totéž zboží, t. j. vše. U nás by bylo třeba tuctu licencí na tento rozmanitý prodej.

Jinou zajímavostí amerických měst jsou »10 a 5centové obchodní domy«, kde dostanete vše velmi lacino za výše uvedené peníze. Pod slovem vše, myslím totéž, co nahoře uvedeno v lékárnách, ale i věci podivuhodně odlišné, jako kuřata, semena a sazenice, hřebíky, upomínkové předměty, levné prádlo, přístroje a tisíce nejrozmanitějších věcí denní potřeby.

Do obchodního podnikání patří také nedovolený prodej alkoholických nápojů. Potkatí opilce v zemi prohibice je asi takovým řídkým zjevem, jako u nás, ale stává se to. Cizinec je překvapen, jak se všude pije pivo, víno a likéry. Vše je pašováno a podplaceno. Strážníci přicházejí v noci na kontrolu, uctivě pozdraví, vypijí svoji sklenku a zase jdou. Pašování alkoholu nabylo obrovských rozměrů. Jako ve všem podnikání, tak i zde poptávka a nabídka diktují ceny. Těžká konkurence nutí ke snižování poplatků, jež platí »butlegrové«, t. j. obchodníci alkoholem, strážím. Podle nejnovějších zpráv platí se na kanadské hranici 25 dolarů celním strážníkům za propuštění nákladního vozu s kontrabandem. Na takovém »traku« je piva nebo lihovin za 5000 dolarů, propočte-li se to, vyjde poplatek asi 3 centy na láhev, což je velmi levné. Proto jsme se již nedivili, když jsme u dobrých přátel pili pravou »Benediktinku« z Francie nebo bordeauxské víno Sautern. Američané tvrdí, že prohibice nebude nikdy odstraněna, ježto Al Capone, americký podloudnický král si to nepřaje, jeho cinkavé důkazy budou hráti i v budoucnosti závažnou roli.

V tiskárně newyorských Times.

V pátek 19. února uzavřeli jsme kruh našich amerických exkursí návštěvou redakce a tiskárny známého ranního listu »Times«. Nebudu unavovati laskavého čtenáře popisem obrovského provozu metropolitní tiskárny, uvedu jen několik čísel, osvětlujících onen obrovský provoz.

Times-budova nalézá se na stejnojmenném náměstí, jež leží na broadwayi, má asi 30 pater. Rotačky nejnovějších systémů letí příšerným tempem. Každá z nich vychrlí, denně 40.000 výtisků mnohostránkového, plachtového formátu se spoustou obrázků. Časopis vyběhne ze stroje rozřezán a pečlivě složen. Denně se spotřebuje 426 kol papíru, dlouhého asi 4 míle.

Časopis je vybaven co nejmoderněji, má vlastní bezdrátovou stanici, telegrafní linky, zařízení na bezdrátový přenos obrázků atd. V celém světě má 65 zvláštních korespondentů atd.

Po obligátním důkladném ofotografování rozloučili jsme se s ohlušujícím hřmotem a šíleným tempem tiskárny — poněkud unaveni spoustou nových dojmů, jež denně sbíráme v novém prostředí.

Kdo se o nás staral v New-Yorku?

V prvé řadě náš čs. konsulat v čele s gen. konsulem Dr. Novákem, jehož neustálá pozornost a péče nás až zahanbovala. Jemu máme co nejvíce děkovati za vyplnění všech našich přání, ať se týkala exkursí, návštěv významných budov, kin atd. Jeho zástupcem a pravou rukou byl konsul Hajný, jenž za námi přijel i do Lake Placid. Velikou zásluhu o nás měl p. Janeček, úředník konsulátu, jenž nám byl přidělen po dobu new-yorského pobytu. Svůj úkol plnil dokonale, bylo by nevděkem, nevzpomenouti jeho sterých námah, tisíce zákroků pro naše hochy učiněných. Další zásluhu o nás měli četní čeští krajané v New-Yorku usídlení, zejména p. Frank Lhotan, podporovatel sportovních styků se starou vlastí a nadšený fotbalový fanoušek, rodina páně Lhotanova a Webrova, kde jsme byli dvakrát pozváni na opulentní večeři. Bylo by nevděkem nevzpomenouti obětavosti p. Ing. Levita z Plzně, přechodně v Americe usídlěného, jehož auto nám bylo vždy k dispozici. On ukázal nám na autovýletu pohádkový přepych amerických silničních tepen, on s námi zajel do státu New Jersey, aby nám ukázal vodovodní reservoiry New-Yorku, jezerům se podobající, uzavřené mohutnou přehradou. Je možno, že jsem zapomněl na některé nadšence, kteří nám byli radou i skutkem nápomocni, budiž mi to odpuštěno v šíleném chvatu new-yorských dnů. Všem patří náš závazný dík, neboť přispěli každý svou hřivnou.

New-yorští krajané se s námi loučí.

18. února, v předposlední den amerického pobytu, uspořádali naši new-yorští krajané pod protektorátem new-yorské odbočky Masarykovy letecké ligy večírek na rozloučenou v sále Sokola. Společného banketu bylo účastno asi 150 osob. Památný večer zahájen vhodným proslovem předsedy Masarykovy letecké ligy p. Raf. D. Szalatnay-e, který zdůraznil ušlechtilé poslání našeho lyžařského teamu na lake-placidské olympiádě a velký propagační význam celostátního významu. Pak následovala řada projevů zástupců čelných českých spolků. Významnou řeč pronesl čsl. generální konsul Dr. Novák, za níž sklídl neutuchající potlesk. Za Svaz lyžařů a závodní team odpovéděli gen. konsul z Montrealu K. Moser a náčelník SLRČS Karel Jarolímek. Večírek zakončen co nejsrdečněji.

Poslední sbohem Americe.

19. únor, poslední den na americké pevnině strávený, měl rušný spád. Poslední nákupy a přípravy na cestu byly spěšně vyřizovány.

Odpoledne o 3. hod. dostavili se naši hoši i s vedoucími do bytu p. gen. konsula Dr. Nováka, který spolu se svojí chotí se s námi rozloučil.

O 23. hod. vstoupili jsme na loď »Bremen«. Přesně o půlnoci zdviženy kotvy a obrovská loď počala se pomalu rozjížděti. Velebným chorálem naší hymny rozloučili jsme se s četnými krajany na molu čekajícími a s Amerikou.

Cesta po moři.

Začala slibně. Prvý den, sobota 20. února, minul klidně za nejpříznivějších plavebních podmínek. Bohužel, byl klidem před bouří, jež s plnou silou přikvapila 22. v pondělí. Obrovské vlny třískaly s hukotem Nyagary o železné stěny loďní, až se vše chvělo a praskalo. Půl lodi onemocnělo. 23. v úterý se víchř ztočil od jihu, dálkový rozhled zmizel v mlžných parách. Bouře zmírnila tempo a četní cestující se počali zotavovati. Naši hoši mají dobré nervy, většinou snáší útrapy námořního cestování velmi dobře. Feistauer, Cífka, Šimůnek, ba i Novák jsou zdraví jako rybičky, jež zbývající členové krmí. (S výjimkou Romana.) Nejkrutěji je postižena hlava výpravy p. arch. Jarolímek a Bartoň, již zřídka se objevují v jídelně.

Loď je slabě obsazena, život na lodi plyne celkem klidně, nebýti silného vlnobití. Nejlépe snáší přeplavbu malé děti a batolata, jichž je zde několik.

23. února se počasí zlepšilo a s ním i stav našich nemocných.

Neptun, vládce moře, byl nám tentokrát přízniv. Zpáteční jízda minula klidně, den za dnem rychle ubíhal. Dny jsme si zkracovali palubními hrami, návštěvou Norů a Švýcarů v třetí třídě a kina. Konečně dostihli jsme Cherbourgu, hned po té anglického Southamptonu a 26. února za překrásného, jasného jitra, za radostné pochodové hudby přistáli jsme na »Kolumbově molu« v Bremenhafenu.

Radost z pevniny a připraveného vlaku byla ochlazena ztrátou šimůnkova kufru, doufejme, že se již našel a správně byl odeslán do Zlaté Olešnice, jeho rodiště a působiště.

Náš vlak měl skvělý nápis:

New-York—Bremen—Praha—Videň,

dopravil nás bez jakýchkoliv průtahů do Děčína. Nadšené uvítání pražských známých, s pí. Jarolímkovou v čele, jež nám nedočkavě přišla naproti. Ještě nedočkavější byl náš mezinárodní sekretář Dr. Finger, ten si zajel až do Lipska, aby nás pozdravil a blahopřál nám k úspěchům. Zástupce ČTK pan Maršák očekával nás taktéž v Děčíně, aby nás co nejdůkladněji vyzpovídal. Do Prahy jsme přijeli s podivuhodnou přesností, podle jízdního řádu o 1.05 hod.

S nejkrásnějším pocitem blahého uspokojení z olympiády a ze šťastného návratu, rozešli se účastníci III. zimních Olympických her a skvělého zájezdu, který udělal takovou čest českému jménu a našemu lyžařství.

Výsledky III. zimních Olympických her jsou skvělé. A přec jsou jen vzestupnou etapou k vrcholné metě. Tato doba se blíží, pomalu, ale jistě. Těžko říci, jak se utváří pro nás IV. zimní Olympické hry, pořádané v Německu v r. 1936. Jisto jest, budeme-li pracovati tak poctivě a nezištně jako dosud a budou-li otěže Svazu v osvědčených rukou dnešních pohlavárů, pak nemusíme míti o budoucnost naší lyžařské obce a vlasti obav.

Výsledky III. zimních olympijských her v Lake Placid 1932.

Pořadí	18 km	Sdr.	Skok	50 km	Úhrny bodů
1. Norsko	845.25	1735.35	889.70	698.10	4168.40
2. Č. S. R.	709.50	1501.40	704.80	775.50	3691.20
3. U. S. A.	615.—	1401.25	663.80	472.50	3152.55
4. Švédsko	883.50	703.10	625.98	643.50	2856.08
5. Kanada	511.50	1217.66	604.40	160.50	2494.06
6. Japonsko	702.—	913.—	560.—	321.—	2442.90
7. Itálie	466.50	1040.90	553.20	193.50	2254.10
8. Polsko	627.—	1035.15	579.10		2241.25
9. Švýcarsko		958.20	618.—		1576.20
10. Finsko	877.50			691.50	1569.—
11. Rakousko	408.—	825.90	192.40		1426.30
12. Francie	632.25				632.25
Součty: 7278.— 11.332.81 5937.38 3956.10 28.504.29					

Radostná bilance III. zimních Olympijských her.

Lyžařských soutěží zúčastnilo se 12 států, z těchto 8 soutěžilo předepsaným počtem čtyř závodníků ve všech — čtyřech — soutěžích.

Některé státy měly na všechny soutěže čerstvé síly — a odborníky, na př. Norové, Švédové, U. S. A., Kanada, Japonsko, Itálie, ba i Poláci měli svůj team nás mnohem početnější. Československo mělo pětičlivé družstvo, jež šlo do všech soutěží (až na Nováka a Šimůnka) — bez možnosti odpočinku nebo vystřídaní. Radostné výsledky mluví nejjasněji řečí o pečlivosti výběru našich hochů a o jich smyslu pro povinnost. Žádný národ, ba ani ten stomilionový, nebyl tak dobře zastoupen jako Č. S. R. Naši hoši startovali čtyři dny za sebou s největším zápalem pro věc. Závod počali, závod dokončili, jako praví muži! Tím stali se světlým příkladem všem. V žádném závodě se nevzdali, bojující za okolností skorem nemožných, jako na př. při padesátce.

Vlast jim zůstane vděčna, neboť vykonali pro ni vše, bojovali tělem i silou pevné vůle.

Přehlížíme-li výsledky jednotlivých soutěží, jeví se nám následující obraz:

V prosté osmnáctce zaujali naši hoši místa 14., 16., 20. a 22. Výkon Novákův a Bartoňův zastihuje veškeré závodníky středoevropské. Před nimi jsou pouze severané a 1 Japonec, ale za nimi také U. S. A. a Kanada!

V závodě sdruženém získala Č. S. R. nejkrásnější trofej — šesté místo na čestné tabuli olympijských vítězů. Vítězný Bartoň má před sebou pouze Nory a 1 Švéda. Také výkony Šimůnka (osmý), Cifky (jedenáctý) a Feistauera (třináctý) z 33 soutěžících, jsou výborné a nutno je plně oceniti.

Ve skoku prostém jsme předem nepočítali s umístěním na předních místech, nemohouce vzíti s sebou speciální skokany pro nedostatek finančních prostředků. Leč i zde naši hoši se činili seč byli v drtící mezinárodní soutěži. Nutno poznamenati, že neměli po celou dobu závodů jediný pád, ač šli do boje s únavou dvou předešlých závodních dnů.

Padesátikilometrový závod v Lake Placid se stane legendárním. Zasloužil by, aby byl zlatým písmem zapsán v závodní lyžařské historii Svazu. Z 34 závodníků se zranilo, vysílením padlo a vzdalo 14, tedy 41%. Deset národů u startu a jediní Čechoslováci dojeli kompletní. Závod vzdali 3 Kanadčané, 2 Japonci, 2 Poláci, 3 Italové, 1 člen U. S. A., 1 Nor, 1 Švéd a 1 Fin. Při výpočtu bodů v závodě na 50 km je Č. S. R. na místě prvním!

Nejlepší obraz jeví se při pozorování výsledků bodováním podle celků. Při tomto je zřejma převaha našich hrdinných hochů, plně si zaslouživších druhého čestného místa na III. zimních Olympijských hrách v Lake Placid, jež výsledky budou nám v srdci i mysli, po dlouhá léta, jasně pláti, právě tak, jako při odjezdu ozářená »socha svobody« v new-yorském přístavě, stejně nezapomenutelná v našich vzpomínkách.

Různé zprávy.

Ve sportovním rychlíku se vždycky sejde veselý pronárod. Chvilka před odjezdem bývá obzvláště rušná, je proniknuta radostným očekáváním bílých dní klidu a spokojenosti.

My šťastlivci pořádní, kteří jsme přišli včas a roztaňujeme se v oknech jako by nám vlak docela patřil, ostrým okem posuzujeme lyžařské vzezření přicházejících lyžařů. Starý lyžař se pozná na první pohled — už podle toho, jak kdo nese lyže, nebo jak šikovně či nešikovně má nacpaný svůj baťoh.

»Hele — tamhleten astrachán. Běda, běda, ten se s tím asi ani do vlaku nedostane. No a na sněhu se teprve nehne, ledaže by měl sáně a šestispreží. Tááákovy baťoh.«

»Hele — tamhleten astrachán. Běda, běda, ten se s tím asi ani do vlaku nedostane. No a na sněhu se teprve nehne, ledaže by měl sáně a šestispreží. Tááákovy baťoh.«

SPECIELNÍ VÝROBA HLIN. UZÁVĚREK

K ELEKTRICKÝM VĚTRÁKŮM.

STAVEBNÍ A ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ

ANT. SVOBODA, PRAHA I., TÝNSKÁ 10.

A tady Jarka... »Jarkóó, nazdar, pojd' sem, ty starej závodníku.« Ten kluk se ale dovede smát, vyčení zuby až na uši. »Tak pojd', a kde máš svůj raneček? Co, ty že nejezdíš s žádným ranečkem? Tak nakonec s kufrem, ne? A že máš s sebou všechno co potřebuješ? To bych moc rád viděl.«

»No, chlapče, máš to dobrý... Thymolin, kartáček na zuby... a dost. Vlastně máš pravdu — bez Thymolinu by jsi nemohl tak blýskat zubama, a to ty musíš, vid' — ty lišáku stará. Tak, dobrý sníh a na zuby Thymolin!«

»Byl prašan a svítilo nám slunce celý den...« Můžete si představit krásnějšího dne na horách? A když se opálení lyžaři vyhnou z vlaku a zaplaví Wilsonovo nádraží a druhý den v kancelářích svítí svými zuby, kolik závisti budí věta, která je napsaná tomuto článku.

Slunce, to krásné slunce na horách, modrá obloha a třpytící se sníh. Jen lyžař pochopí, kolik radosti je v tom obsaženo. Proto každý rád vystavuje svou tvář, ruce i tělo tomu hřejivému pocelu slunce, tak příjemně ochlazovanému chladným vzduchem, jak vydechuje jej čistý, milý sníh. V tom chlazení je však mnoho zálužnosti. Sluneční paprsky samy sebou působí daleko intenzivněji než v rovinách a chlazený vzduch způsobuje, že člověk necítí ničeho — až je notně spálen. A teď začíná kapitola truchlivá, diametrálně se lišící od předešlých radovánek. Nejen, že různí lidé jsou na slunce různě citliví, ale i každý jednotlivec shledává pojednou, že povrch jeho vlastního těla sestává z různých ploch, řekl bych území, států a zemiček, skoro jako naše milá Evropa. Jsou totiž některé části těla více otužilé proti paprskům slunečním, jiné části, které bývají lépe chráněny oděvem, této vzdornosti nemají. A tu se projeví rozdíl mezi sluncem na horách a dole u řeky. Zatím co jsme se dole u vody bezstarostně opékali, teď za malou často chvíli: běda, běda. Mohl bych dále líčiti i jiné poznatky, na př. o nerovnosti povrchu lidského těla, o částech vyčuhujících (na př. nos) a vyčnívajících (ramena), mohl bych líčiti hrůzy puchýřů na zátylí a zádech, příškvarky ve výstřizích dam... , ale místo toho, jako dobrý přítel Vám raději ze zkušenosti poradím. Netřeba si kazit dobrou náladu a radost ze sluníčka! Potkalo-li nás to štěstí, že jsme slunce

v plné míře užili a ta směla, že jsme se nejen opálili, ale spálili: zbaví nás bolesti, neudělají se puchýře, nerozbolaví se spálená pleť, potřebujeme-li spálená místa krémem Grado. Tuba krému Grado za Kč 6'50 zbaví nás bolesti a umožní nám veselý návrat domů, který by byl jinak trýzní. Je n o m však krém Grado, který obsahuje zvláštní hojivý preparát, který nemá žádný jiný krém. Podotýkám, že je to výrobek český, známé továrny Thymolin.

K této malé kapitole, která radostně začíná a tak trochu truchlivě, ovšem — s Gradem dobře — končí, připojuji několik rad, jak se opalovati na horách a nespáliti se: (Abychom se vyhnuli p. t. posměváčkům, připomínáme jim hned, že ani při pobytu uvnitř v boudě není spálení vyloučeno.)

Části těla a) otužilé (obličej, ruce) namaž Gradem.

Riká se: Kdo maže, ten jede. Jistá však je pravda: Kdo maže Gradem, ten se nespálí (nebo aspoň málo, jak je o tom dále řeč).

b) otužilé, vyčnívající a vyčuhující (nos, ruce od loktů) namaž Gradem zvlášť důkladně;

c) neotužilé (to jsou ty ostatní) maž Gradem opětovně, v tom poměru jak slunce pleť připeká; části zvlášť citlivé nenechávej dlouho na slunci, vem si košili, shrň rukávy, vyhrň límec — neboť pamatuj si, tady není jiné pomoci, neboť horské slunce opaluje i skrz košili. Budeš-li namazán Gradem a neopatrně necháš tyto velmi citlivé části svého těla na slunci, nespálíš se tolik, nebude tě to tolik bolet, nebudeš mít obtíží jako ten, kdo nemazal Gradem, což určitě a třeba se zadostiučiněním budeš konstatovat, ale — promiň — silnější než kabát, žádný krém býti nemůže.

Jedno poučení je nad slunce pronikavější: že je totiž lépe, namazat se Gradem napřed, než potom a proto Vám radíme, než pojedete na velikonoce do Tater neb Krkonoš: Zásobte se Gradem. Nic jiného než Grado. Nenechte si vnutiti něco jiného, tím, že je to stejně dobré. Není. A napište nám pak svoje zkušenosti, rádi je předáme firmě, která krém vyrábí, vždyť je to náš, český podnik. Jistě je mezi námi též mnoho těch, kteří Grado již znají, kteří se přesvědčili a na ně věří. Nezklame ani Vás.

K A M N A H O R Y ?

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HOTEL KRKONOŠ NOVÝ SVĚT
Měšťanský dům. Doporučuje se co nejlépe.

Doporučují se: BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY Doporučují se:
VOSECKÁ BOUDA HOTEL HERČÍK HARRACHOV
Telefon: Nový Svět č. 5. Telefon: Nový Svět č. 14.
JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.



DOBŘÉ LYŽE - DOBRÝ SPORT!

V. J. ROTT,
PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

NEJSTARŠÍ A NEJVĚTŠÍ ODBORNÝ ZÁVOD
BRUSLE - LYŽE - SÁŇKY - VOSKY - VÝZBROJ



**NÁŠ SPORTOVNÍ
a
FOTOGRAFICKÝ
ZÁVOD**

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

POTŘEBY PRO VŠECHNY SPORTY
A STEJNOKROJE. ZBRANĚ

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

LYŽE - SANĚ - BRUSLE - BOTY

TU I CIZOZEMSKÉ I_a ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

Dobry sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TŘ. 46.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA.
Zodpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce
a admin. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek.
34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

LYŽAŘSTVÍ
BRUSLAŘSTVÍ
H O C K E Y
SÁŇKAŘSTVÍ
A L P I S M U S
T U R I S T I K A

ROČNÍK XXI.

BŘEZEN 1932.

ČÍSLO 8.

Doslov k III. zimním olympijským hrám v Lake Placid.

Děkuji všem, kteří se přičinili sebe menším darem, aby olympijský boj nebyl vybojován bez Československa.

Vám pak závodníci, kteří jste splnili čestně svoje poslání a docílili, že jméno Čechoslovák bylo s úctou a obdivem vyslovováno i za širým oceánem, rovněž děkuji.

Také Vám, milí krajané Američtí, s generálním konsulem Dr. Novákem v čele, kteří jste nám v Americe připravili krásný dočasný domov, platí náš vřelý dík.

Úspěch náš, který je jistě úspěchem Vaším, je nám povzbuzením v dalších snahách o vývoj našeho závodního lyžařství.

Zdar!

*Karel Jarolímek,
náčelník Svazu lyžařů RČS.*

Naše letošní mistrovství v Novém Světě-Harrachově.

»Zima a berní úřad prý ničeho neodpustí«, tím utěšovali jsme se, když byl Svaz lyžařů RČS. nucen přeložit mistrovství s termínu, který původně stanoven byl na 5. až 8. února, na termín nový 25. až 28. II. 1932. O tom druhém byli jistě ve Svazu všichni dostatečně přesvědčeni, a to hodně nemile již na začátku sezony, kdy přišel od berní správy výměr výdělkové daně. To prvé dokázala nám zima po vrtkavém počasí v lednu a na začátku února zrovna před mistrovstvím. Snad chtěla se Svazu lyžařů trochu odvděčiti za ten berní úřad a proto v týdně mistrovství vynahradila nám to za celé dlouhé týdny a na Harrachov spustila pravé spousty sněhu.

Nevypadalo to ještě v neděli před mistrovstvím v Harrachově nijak vábivě, ve vyšších polohách bylo sice sněhu dosti, zato ale dole a hlavně na můstku byl sníh úplně sfoukán a dopad zledovatělý. Na neděli 21. II. stanoven byl svazový training ve skoku a bylo nutno proto můstek upravit. Silně mrzlo a na nájezdu nebyla ani špetka sněhu a tak to vypadalo i na přechodu z roviny pod můstkem na dopad. Sníh, který se tam nanášel, byl za malou chvíli svát, neb byl příliš promrzlý a nešel ani ušlapat. Co dělat. Poslali jsme pro pytel soli a posypávali jsme nanášený sníh na nájezdu, který ihned vlhnul a přichytil se dobře na prknech nájezdové věže. Rovněž tak posypali jsme i zledovatělé plochy na dopadu, led změknuv, přichytil dobře nový sníh, takže za několik málo hodin byl

můstek náležitě upraven pro training. Pokus se solí dopadl nad očekávání dobře a jistě ještě často využijeme těchto jejich znamenitých vlastností, zvláště na jaře, kdy sníh bývá ráno úplně promrzlý na kost a na dopadu jest led a zledovatělé hroudy, které nejdu ani lyžemi ani lopatou zarovnat. Stačí pak posypati dopad obyčejnou dobytčí solí a sníh se dá ihned velice dobře zpracovávat. Při nedělním trainingu dosaženo bylo velice pěkných skoků. Hoši skákali přes 50 m jeden krásněji než druhý. Měli jsme radost z toho, že máme tolik nadějných dorostu a v duchu viděli jsme již hlavní závod ve skoku, kde ukázkou se má, kdo s koho.

V neděli večer po trainingu začalo hustě sněžit, takže nálada naše, když připravovali jsme se v hotelu Herčík na značení trati 50 km, byla velice dobrá.

Z á v o d n a 50 k m.

Dlouho a dlouho před závody studovali jsme v kanceláři Svazu mapy okolí Nového Světa, které znali jsme již pak s ing. Krausem a Cínou Jelínkem do poslední šrafy. Výběr byl těžký. Poslední 50, která v Novém Světě byla dělána (kongresová v roce 1922), vedla přes Streckerhauser na Štěpánku, přes Vysoké, Jablonec, Končiny, Rezek, Dvoračky, Voseckou. Do takovéto 50 se nám nechtělo. Vyžaduje příliš mnoho kontrol a veliký organizační aparát, mimo to, co hlavní, nelze ji učiniti tak zaji-

mavou, jak toho dnešní výše závodního sportu žádá. Byl podán též návrh, aby trať vedena byla přes hranice Německa do Jizerských hor a přes Stěpánku zpět. V neděli odpoledne po trainingu ve skoku přijel k Herčíkovi do Harrachova ze sokolských závodů ve Vysokém Cína Jelínek a náš kroužek zasedl k poslední poradě, na níž padlo rozhodnutí. Stanovena zásada: Trať povede v nejbližším okolí Harrachova, mezi Jizerou, Alfrédkou, Voseckou, Dvoračkami a Čertákem. Dál nesmí a nejvyšší její bod smí být Vosecká Bouda. Po poradě připraveny pytle se značkami a v pondělí ráno vyrazili jsme o 7. hodině s pevným úmyslem projeti alespoň zhruba $\frac{3}{4}$ trati. Nešlo to tak lehko prošlapávat stopu v hlubokém, nádherně prachovém sněhu a hustém lese, kde bylo třeba ulamovati větve, a byli jsme rádi, že označili jsme za den 10 km. Druhý den rozdělili jsme si trať na tři úseky a šlo to již lépe. Ve středu odpoledne byla trať vzorně vyznačována praporky. Vedena byla od startu (704 m n. m.) střídavým stoupáním přes Bílý Vrch (933 m), přes Mrtvý Vrch (1123 m) na Alfrédku (1100 m), kde byla první občerstvovací stanice a kontrola vedená V. Myšákem. Odtud vedla trať dále do údolí Kamenice k Lovecké boudě zvané Muldenka, kolem Jakšína do výše (1246 m) pod vrcholem Lubochu (1250 m), kde byl nejvyšší bod trati na Voseckou (1245 m). Na Vosecké byla druhá občerstvovací stanice, vedená Dr. Procházkou a Dr. Mohrem. Od Vosecké boudy začal hlavní sjezd trati, která vedla dále pod Sokolníkem (1230 m) do údolí Mumlavy k lávce, t. zv. Krakonošova přesnádávka (980 m). Pod Sokolníkem vykazovala trať četné zatáčky v mladém, těžce zasněženém lese a končila krátkou, ale prudkou zatáčkou na lávku přes Mumlavu. Následoval krátký výstup na Plešivec, jehož vrcholek byl v střídavě vlnitém terénu ojet až k hájence u Dvoraček (1200 m — 1156 m). Odtud kus po cestě od Dvoraček, pak stále lesem na Studenov (986 m), kolem Janovy skály (1000 m) k hotelu na Krásné Vyhliďce, kde byla třetí a poslední občerstvovací stanice, dále pak přes Čerták (1000 m) dlouhým sjezdem k Rybárně u Nového Světa (720 m) a úbočím Čertáku proti toku Mumlavy nad můstkem H. D. W. do Seifenbachu a pod Ptačincem do cíle v Harrachově. Výškový rozdíl na trati byl 546 m. Stoupání voleno bylo vždy tak, že nekladlo velké požadavky na srdce závodníků, delšího táhlého stoupání na trati vůbec nebylo, každých 50 m se trať střídala s rovinkou neb příjezdem, takže závodníci dostali se bez zvláštní námahy až do výše 1100 metrů,

v kteréžto výši se trať z největší části pohybovala. Nádherná zimní pohoda nemálo přispěla k dosažení tak skvělých časů, sníh byl všady prachový, lehký a skvěle jel. Stromy, zvláště od Alfrédky na Voseckou a Sokolník, dělaly překrásnou dekoraci závodní trati. Trať dala všem závodníkům možnost dobře si zajeti. Nepřipustila však, aby závodník, byť i jen na chvíli, na ni nemyslel. Vyžadovala stále plné pozornosti. Nebylo na ní místa, kde závodník musel by stoupati odvratem, nebo kde musel by používatí snad holí k brzdění, přes to, že sjezdy byly velmi klikaté. Trať rozdělena byla na čtyři hlavní úseky: První od startu na Alfrédku svěřen byl ing. C. V. Myšákovi. Druhý z Alfrédky na Voseckou Dr. Mohrovi, třetí z Vosecké k Hájence u Dvoraček Misarovi a čtvrtý úsek od Hájenky do cíle ing. Krausovi a Feistauerovi. Velitelem trati byl Cína Jelínek.

Jak jeli závodníci.

Jest pochopitelné, že na takové trati měli velikou výhodu závodníci technicky vyspělí před těmi, kteří celou trať dřou silou; proto také nebyl zasloužencům divný skvělý výkon ing. Dlouhého, Kožnářka, Havlička, závodníků to vyloženě norského stylu. Ing. Dlouhý, jemuž dostalo se skvělé přípravy a školy již o letošních vánocích od Ládi Nováka, jel celou trať, zvláště její první část, krátkým klouzavým krokem, pracuje při tom hlavně boky, jak jest i Novákovým zvykem. Technika Havlička uplatnila se hlavně v části mezi Muldenkou, Voseckou a Krakonošovou přesnádávku, škoda jen, že v posledních 15 km zlomil lyži. Jistě jeho umístění bylo by lepší než takhle, kdy musel dojeti závod na vypůjčené lyži. Dobře se jela trať Stehlíkovi, Hrabalovi i Bucharovi a starý nezmar Donth po závodě prohlásil, že byla to nejlepší padesátka co v životě jel. Vítěz závodů Horn, nová hvězda H. D. W., odchovanec vojenských kursů ve Špindlerově Mlýně, má styl plný elánu a dravosti. Z našich mladších hochů velice mile překvapil Jech, tábořský Kolář, Kalas a Hofman, jenž zvláště v prvé polovině byl ve vedoucí skupině závodníků. Jedinému zástupci Podkarpatské Rusi Filipimu dal závod dosti zkušeností, které bude moci dobře uplatnití při závodech doma, kde sport lyžařský jest dosud ve vývinu. Nutno upozorniti též na dobré výkony naší starší třídy a zvláště na vyrovnaný výkon Pacáka, umístivšího se na druhém místě. Na trati svedeny byly tuhé boje a závodníci střídali se často ve vedení, jak níže uvedená tabulka, v níž zaznamenány jsou časy 15 prvních závodníků na jednotlivých kontrolách, ukazuje.

Závodník	Alfrédka 10'25 km		Jakšín 16'25 km		Vosecká 21'25 km		Lávka 23'75 km		Plešivec 29 km		Studenov 34'25 km		Cíl 50 km	
	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí	čas	pořadí
Horn Alois	0.57	V.	1.38	VIII.	2.00	II.	2.09	III.	2.43	III.	3.07.45	II.	3.55.09	I.
Ing. Dlouhý Sláva	0.54	II.	1.28	I.	2.00	II.	2.08	II.	2.42	II.	3.07.45	II.	3.56.06	II.
Donth František	0.53	I.	1.29	II.	1.58	I.	2.06	I.	2.40	II.	3.07.45	II.	3.56.06	II.
Kožnárek Vilda	0.58	VI.	1.39	IX.	2.01	III.	2.12	VI.	2.45	V.	3.11.23	IV.	4.00.11	III.
Havlíček Vladimír	0.55	III.	1.35	IV.	2.00	II.	2.06	I.	2.40	I.	3.09.18	III.	4.00.45	IV.
Hrabal Otto	0.59	VII.	1.42	X.	2.02	IV.	2.12	VI.	2.47	VI.	3.14.28	VII.	4.02.37	V.
Buchar Jaroslav	0.55	III.	1.30	III.	2.01	III.	2.09	IV.	2.44	IV.	3.13.00	V.	4.05.11	VI.
Stehlík Leoš	1.00	VIII.	1.42	X.	2.04	V.	2.14	VII.	2.48	VII.	3.15.24	VIII.	4.06.06	VII.
Jech Adolf	0.54	II.	1.37	VII.	2.01	III.	2.10	IV.	2.45	V.	3.14.15	VI.	4.06.28	VIII.
Fišera František	0.56	IV.	1.28	I.	2.06	VI.	2.16	IX.	2.54	XII.	3.19.55	X.	4.08.33	IX.
Hromádka Eduard	0.58	VI.	1.38	VIII.	2.07	VII.	2.16	IX.	2.52	X.	3.20.00	XI.	4.09.12	X.
Kolář František	0.57	V.	1.39	IX.	2.02	IV.	2.11	V.	2.47	VI.	3.16.30	IX.	4.09.39	XI.
Kalas Jan	0.59	VIII.	1.42	X.	2.04	V.	2.15	VIII.	2.50	VIII.	3.20.28	XII.	4.12.14	XII.
Hykyš Josef	0.55	III.	1.33	V.	2.06	VI.	2.16	IX.	2.53	XIII.	3.21.10	XIII.	4.14.18	XIII.
Hofmann Ladislav	0.56	IV.	1.31	IV.	2.02	IV.	2.15	VIII.	2.51	IX.	3.21.20	XIV.	4.15.08	XIV.

Titulu »Mistr RČS. v závodě na vytrvalost na 50 km na rok 1932« získal

Alois Horn, H. D. W.

Další výsledky jsou následující:

Třída I. a II. (společně).

1. Horn Alois, H. D. W., 3.55.09; 2. Ing. Dlouhý Sláva, L. K. V. S., Praha, 3.56.06; 3. Kožnárek Vilda, S. K. Mor. Slavia, Praha 4.00.11; 4. Havlíček Vlad., L. Z. K., Praha, 4.00.45; 5. Hrabal Otto, L. K. V. S., Praha, 4.02.37; 7. Buchar Jaroslav, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 4.05.11; 7. Stehlík Leoš, S. K. Slavia, Praha, 4.06.06; 8. Jech Adolf, Č. K. S. Ski Jilemnice, 4.06.28; 9. Fišera Frant., Č. K. S. Ski, Jilemnice, 4.08.33; 10. Hromádka Eduard, K. L. V., Praha, 4.09.12; 11. Kolář František, Klub lyžařů, Tábor, 4.09.39; 12. Kalas Jan, Sokol Pražský, 4.12.14; 13. Hykyš Josef, L. K. V. S., Praha, 4.14.18; 14. Hofmann Ladislav, S. K. Slavia, Praha, 4.15.08; 15. Koldovský Frant., Č. Ski Klub, Vysoké, 4.16.25; 16. Hanč Bohumil, Č. K. Ski, Jilemnice, 4.16.46; 17. Kynčl Otakar, S. K. Slavia, Praha, 4.20.09; 18. Niesser Karel, B. T. L. K., Nový Svět, 4.21.28; 19. Gryner František, L. Z. K., Praha, 4.25.14; 20. Filipi František, K. ČST., Volovec, 4.26.00; 21. Lukeš Bohumil, Sokol Vinohrady, 4.27.19; 22. Hanuš Kamil, L. Z. K., Praha, 4.28.16; 23. Kobera Karel, Lyž. klub, Liberec, 4.31.09; 24. Kastner Adolf, Č. Ski klub, Hradec Král. 4.34.35; 25. Hylčer František, L. Z. K., Praha, 4.36.17; 26. Kácovský Josef, Č. Ski klub, Praha, 4.36.56; 27. Jelínek Jiří, S. K. Slavia, Praha, 4.43.15; 28. Luňák Miloslav, Sokol Pražský, 4.50.18; 29. Schovánek Josef, S. K. Semily, 4.53.33; 30. Polak Josef, H. D. W., 5.03.22; 31. Krajč Josef, S. K. Slavia, Praha, 5.13.36; 32. Finke Jaromír, L. K. V. S., Praha, 5.21.28; 33. Chlum Josef, S. K. Semily, 5.24.08; 34. Malínský Frant., Y. M. C. A., Praha, 6.00.48.

Třída Starší A:

1. Donth František, H. D. W., 3.56.06; 2. Patzák Karel, S. K. Slavia, Praha, 4.28.44; 3. Jedlička Miroslav, L. Z. K., Praha, 4.34.44; 4. Martin Jaroslav, L. Z. K., Praha, 4.35.11; 5. Kosina Jindřich, Sokol Pražský, 4.39.28; 6. Vítámvás Čeněk, B. T. L. K., Nový Svět, 5.18.57.

Třída Starší B:

1. Binovec W. T., S. K. Slavia, Pr., 5.44.10.

Před i po závodě na 50 km byli závodníci prohlédnuti lékaři kliniky profesora Pelnáře a profesora Hynka. Zde ukázal se první nedostatek N. Světa při pořádání tak velkých závodů. Chybí hlavně velké místnosti s láznemi, kde mohli by závodníci býti řádně prohlédnuti, mohli si po tak těžkém závodě odpočinouti a vykoupat se. Místnost poskytnutá laskavostí pana hoteliera Erlebacha byla příliš malá a nevyhovovala v žádném směru.

Organisace u startu i u cíle byla dobrá. Obecenstvo

bylo podrobně informováno na tabuli o průběhu závodu. Soudcování obstarali pánové ing. Macháček, C. Jelínek, Vater z H. D. W. a JUC. Metyš.

Pátek, den odpočinku, věnovali závodníci poslednímu trainingu ve skoku. Můstek byl opětně dobře připraven a během několika hodin provedeno bylo přes 500 skoků skoro bez pádů v délkách kolem 45 až 55 m.

Cína Jelínek spolu s Myšákem, Dr. Mohrem a Ing. Krausem připravovali trať na 18 km a trať na závod III. třídy a žen.

Závod na 18 km.

V sobotu ráno pokračováno bylo v mistrovských soutěžích a to v závodě na 18 km. Opětně celou noc před závodem sněžilo. Bohudík však již ne tak hustě jako před závodem na 50 km. Problém závodů na 18 km byl značně jednodušší. Použito bylo prvních 12 km ze závodů 50 km až pod Jakšín, odkud svedena byla trať údolím Bílé Vody k boudě U vodopádů Mumlavy, kolem můstku a Šindelky k cíli. Sjezdy na této části trati byly značně obtížnější než při padesátce, zvláště pak kus rohačkové cesty v patnáctém kilometru. Na tomto kousku cesty vzalo za své také několik lyží. Posledních 5 km tratě byl vlastně stále sjezd při výškovém rozdílu skoro 380 m. Snih byl lepší jakosti než při padesátce a bylo by skoro umění na něm lyže promazati. Trať hustě obsazena kontrolami; hlavní kontrola byla nad Alfrédem, kde dostalo se závodníkům občerstvení. Start závodů 18 km byl přesně o 10. hodině. Ke startu dostavilo se 173 závodníků, z nichž dojelo cíle 129. Vítězem stal se František Wende, H. D. W., který tím získal titul »Mistr RČS. v běhu na lyžích na 18 km na rok 1932«. Vítězství jeho bylo sensací dne, neb nikdo ani z daleka nepředpokládal, že mohl by býti schopen tak skvělého výkonu. Jest o něm známo, že k svému prospěchu zlepšuje se rok od roku v běhu, zvláště pak od té doby, co i v letní sezoně věnuje se jiným sportům a plně trenuje. Výkonem svým plně potvrdil svůj dobrý úspěch,

dosazený před nedávnem na mistrovství Rakouska. Stává se z něho lepší běžec než skokan. Fišera a Hromádka, obsadivši II. a III. místo, hodně zlepšili se proti závodě na 50 km, krásně jel i loňský mistr čs. armády Kadavý. Havlíček se zhoršil, omluvou mu může býti, že byl snad deprimován tím, že jel na cizích lyžích. Mistr na 50 km Horn obsadil teprve 8. místo. Pech, nastoupivši k závodě se silnou anginou, mohl za normálních poměrů zlepšiti svůj výkon o

jednu až dvě minuty. Hilčer, mající při padesátce nevýhodu v nízkém čísle, dokázal, že krátké trati lépe mu svědčí, než trati vytrvalecké. Německý Oldřich zlomil lyži a dojel na jedné běhačce a jedné skákačce, vypůjčené od kontroly. V druhé třídě velice pěkně umístili se Erlebach, Hofman, Hykyš, Buchar i Koldov-

F WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. 8

Jednoduché, laciné, lehké a elegantní jsou aparáty z mého závodu. Najdete také mezi nimi model v bodný pro sebe

ský. Starší třídu bezpečně vyhrál Douth před Martinem a Patzákem. Dlouhý, který byl jedním z tipovaných vítězů, v druhém kilometru u Kamenice vyjel při sjezdu ze stopy a u lávky přes Kamenici nebezpečně upadl, takže musel se závodu vzdát. Proti očekávání slabě jeli Stehlík, Kožnárek a Beranovský.

Oficiální výsledky jsou následující: (Prvé číslo značí umístění ve třídě, druhé číslo pak umístění celkové.)

Třída I.

1./1. Wende František, H. D. W., 1.18.53. — 2./2. Fišera František, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.20.36. — 3./4. Kadavý Bohuslav, Č. Ski klub, Hradec Kr., 1.22.16. — 4./7. Horn Alois, H. D. W., 1.24.02. — 5./8. Möhwald Alfred, H. D. W., 1.24.03. — 6./9. Hylčer František, L. Z. K., Praha, 1.24.29. — 7./10. Pech Vítězslav, L. Z. K., Praha, 1.24.40. — 8./20. Havlíček Vladimír, L. Z. K., Praha, 1.27.50. — 9./21. Kožnárek Vilda, S. K. Mor. Slavia, Brno, 1.28.31. — 10./27. Vrána Rudolf, Č. Ski klub, Jablonec, 1.29.34. — 11./30. Burkert Rudolf, H. D. W., 1.30.09. — 12./31. Faistauer Josef, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.30.13. — 13./32. Gallistl Herbert, H. D. W., 1.30.21. — 14./37. Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, Brno, 1.30.50. — 15./43. Stehlík Leoš, S. K. Slavia, Praha, 1.32.24. — 16./45. Burkert Josef, H. D. W., 1.32.46. — 17./54. Ing. Bártů Miloslav, Č. Ski klub, Praha, 1.35.21.

Třída II.

1./3. Hromádka Edvard, K. L. V., Praha, 1.21.11. — 2./6. Erlebach Josef, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.23.57. — 3./11. Hofman Ladislav, S. K. Slavia, Praha, 1.24.52. — 4./12. Hykyš Josef, L. K. V. S., Praha, 1.25.21. — 5./13. Ulland Olaf, L. Z. K., Praha, 1.25.28. — 6./14. Buchar Jaroslav, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.25.40. — 7./15. Koldovský František, Č. Ski klub, Vysoké, 1.25.46. — 8./16. Ing. Hrabal Otto, L. K. V. S., Praha, 1.26.17. — 9./17. Německý Oldřich, S. K. Slavia, Praha, 1.27.12. — 10./18. Hanuše Kamil, L. Z. K., Praha, 1.27.24. — 11./19. Dr. Svozil Antonín, V. S. Brno, 1.27.47. — 12./22. Kynčl Otakar, S. K. Slavia, Praha, 1.28.35. — 13./23. Zelinka František, S. K. Baťa, Zlín, 1.28.40. — 14./24. Habermann Frant., Sokol Pražský, 1.29.01. — 15./25. Vaníček Karel, K. L. V., Praha, 1.29.08. — 16./26. Vlach Oldřich, V. S. Brno, 1.29.27. — 17./28. Kein Adolf, H. D. W., 1.29.41. — 18./29. Jech Adolf, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.29.53. — 19./33. Mihalák Ludvík, S. K. Vysoké Tatry, 1.30.24. — 20./34. Voves Miloslav, Sokol Pražský, 1.30.29. — 21./35. Plesník Ludvík, P. J. Radhošť, Mor. Ostrava, 1.30.38. — 22./23. Pokorný Oldřich, S. K. Mor. Slavia, Brno, 1.31.15. — 23./39. Skřípský Karel, V. S. Brno, 1.31.16. — 24./40. Jirouš Vilém, L. Z. K., Praha, 1.31.16. — 25./41. Valenta Oldřich, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.31.25. — 26./42. Putterlík Karel, L. K. V. S., Praha, 1.32.02. — 27./44. Schovánek Josef, S. K. Semily, 1.32.30. — 28./46. Machatschek Richard, H. D. W., 1.33.12. — 29./47. Rychlovský L. Z. K., Praha, 1.33.31. — 30./48. Beinhauer Karel, V. S. Brno, 1.33.33. — 31./49. Hykyš Stanislav, L. K. V. S., Praha,

1.33.58. — 32./50. Krča Lev, Sokol Pražský, 1.34.22. — 33./53. Kastner Adolf, Č. Ski klub, Hradec Král., 1.35.17. — 34./55. Kobera Karel, L. K. Liberec, 1.35.25. — 35./56. Vanel Jaroslav, Sokol Studenec, 1.35.58. — 36./57. Čermák Jaroslav, Č. Ski klub, Vysoké, 1.36.14. — 37./58. Maywald, D. S. V., Německo, 1.36.18. — 38./59. Bužga Josef, V. S. Místek, 1.36.19. — 39./60. Blomann Karel, K. L. V., Praha, 1.36.33. — 40./61. Buchar Josef, Sokol Pražský, 1.36.48. — 41./62. Novotný František, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.36.55. — 42./63. Gruner, L. Z. K., Praha, 1.36.57. — 43./64. Kubát Josef, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.37.19. — 44./65. Mikule Jan, A. C. Sparta, Praha, 1.37.43. — 45./66. Jebavý Antonín, L. Z. K., Praha, 1.37.49. — 46./67. Jelínek Jiří, S. K. Slavia, Praha, 1.37.56. — 47./68. Kančl Jan, Ski klub, Pardubice, 1.37.59. — 48./69. Erlebach Richard, H. D. W., 1.38.13. — 49./70. Kácovský Josef, Č. Ski klub, Praha, 1.38.21. — 50./71. Dr. Votava Jiří, Č. S. p. Z. S., Praha, 1.38.32. — 51./72. Knappe Hugo, H. D. W., 1.38.42. — 52./73. Hauschka Vladimír, Č. Ski klub, Praha, 1.39.00. — 53./74. Fučík Josef, Č. Ski klub, Vysoké, 1.39.06. — 54./75. Rek Stanislav, V. S. Místek, 1.39.09. — 55./76. Kalas Jan, Sokol Pražský, 1.39.34. — 56./77. Valeš Jaroslav, Sokol Pražský, 1.39.42. — 57./78. Klumpner Karel, H. D. W., 1.39.51. — 58./80. Starý Svatopluk, L. K. V. S., Praha, 1.39.52. — 59./81. Šabata Ladislav, Sokol Pražský, 1.39.58. — 60./82. Tondr Josef, B. T. L. K., Nový Svět, 1.40.00. — 61./83. Škoda Bohumil, Č. S. p. Z. S., Praha, 1.40.35. — 62./84. Dr. Brejla Ladislav, S. K. Slavia, Praha, 1.41.41. — 63./86. Fajta Josef III. Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.42.23. — 64./87. Haina Antonín, Č. Ski klub, Vysoké n. J., 1.42.50. — 65./88. Schier Oskar, H. D. W., 1.43.03. — 66./89. Permann Karel, L. K. Tábor, 1.43.18. — 67./90. Chlum Josef, S. K. Semily, 1.43.36. — 68./91. Mendl Jaroslav, Sokol Pražský, 1.43.39. — 69./92. Jindra Oldřich, L. K. V. S., Praha, 1.44.20. — 70./93. Bim Jan, L. Z. K. Praha, 1.44.20. — 71./94. Häckel Josef, H. D. W., 1.44.21. — 72./95. Knapp Rudolf, B. T. L. K., Nový Svět, 1.44.23. — 73./96. Kočka Vilém, L. K. V. S., Praha, 1.44.23. — 74./97. Švadlenka František, K. L. V., Praha, 1.44.31. — 75./98. Dyrtr Antonín, Sokol Zlatá Olešnice, 1.44.35. — 76./99. Rudl Karel, L. Z. K., Praha, 1.45.43. — 77./101. Matátek Jaroslav, S. K. Dvůr Králové, 1.45.56. — 78./103. Václavík Jaromír, L. K. Lomnice n. P., 1.48.03. — 79./104. Červenka Antonín, Ski klub, Pardubice, 1.48.46. — 80./105. Trešl Ant., Č. Ski klub, Praha, 1.48.53. — 81./106. Čivrný Alois, L. Z. K., Praha, 1.49.41. — 82./107. Lešingr Rudolf, S. K. Slavia, Praha, 1.50.00. — 83./108. Jappl Lubomír, L. K. V. S., Praha, 1.50.25. — 84./109. Zinner, L. K. V. S., Praha, 1.50.32. — 85./110. Technik Miloslav, Č. S. p. Z. S., Praha, 1.52.08. — 86./111. Batěk Vilém, L. K. V. S., Praha, 1.52.37. — 87./112. Kryšpín Karel, L. K. V. S., Praha, 1.54.53. — 88./113. Kašpar Jaroslav, Ski klub, Pardubice, 1.55.51. — 89./114. Jahoda Bedřich, L. K. Ostrava, 1.55.54. — 90./115. Hrbek Julius, L. K. V. S., Praha, 1.56.28. — 91./117. Kaňka Václav, L. Z. K., Praha,

**ZIMNÍ POHÁDKU NA
NEZKLAMOU.**

FOMA

**DESKY
A FILMY!**

1.57.26. — 92./119. Berkovec Jan, L. K. důstojník, Praha, 1.59.03. — 93./120. Kužel Josef, Sokol Studenec, 2.00.13. — 94./123. Nigrín Miloslav, Sokol Plavy, 2.03.04. — 95./124. Ludvík Emil, L. K. J. H. M., Svatoňovice, 2.04.28. 96./125. Šmíd Josef, S. K. Dvůr Králové, 2.04.44. — 97./127. Duchoň Svatopluk, Sokol Pražský, 2.12.42. — 98./128. Grüner Jindřich, L. K. Louny, 2.17.18.

Třída St. A.

1./5. Donth František, H. D. W., 1.22.27. — 2./36. Martin Jaroslav, L. Z. K., Praha, 1.30.39. — 3/52. Patzák Karel, S. K. Slavia, Praha, 1.35.01. — 4./78. Gottstein Ant., Č. K. S. Ski, Jilemnice, 1.39.51. — 5./85. Körber Robert, H. D. W., 1.42.00. — 6./100. Vítámvás Čeněk, B. T. L. K., Praha, 1.45.54. — 7./102. Kosina Jindřich, Sokol Pražský, 1.46.42.

Třída St. B.

1./51. Müller F. X., H. D. W., 1.34.37. — 2./117. Kala Antonín, Sokol Pražský, 1.57.02. — 3./118. Binovec V. T., S. K. Slavia, Praha, 1.57.54. — 4./121. Langmaier Bohumil, L. K. důstojník, Praha, 2.01.16. — 5./122. Rath Emerich, L. Z. K., Praha, 2.02.04. — 6./126. Dr. Karel Zimmer, L. Z. K., Praha, 2.09.34. — 7./129. Dr. Novák Karel, Č. Ski klub, Praha, 2.21.13.

U soudcovského stolu pánové: Jirků, plukovník Veselý, Vater, Průcha, Dr. Procházka, Ing. Jílek, Ing. Zástěra, Zbyněk a čekatelé Pražské župy.

Závod III. třídy a závod žen.

Ještě bylo hodně závodníků na trati 18 km závodu, když připravovali se junioři ke startu na 8 km. Snad nebylo právě nevhodnější, že závod třídy III. a žen přiřazen byl těsně za závod na 18 km, neb při tak silném obsazení tohoto závodu není možno dobře celou organizaci pak zvládnouti. Pro příště nutno počítati s tím, že závod tento musí býti dělán úplně odděleně, snad nejlépe v pátek, kdy jest volný den. Závodu věnována bude potom také větší péče než dosud.

Závodní trať vedla od startu před Harrachovu cestu na kotu 887 m, sjela ke Kamenici, do Nového Světa, tam přes Müllerovku na Kammel, přes Mumlavu a pod Čertákem do Seifenbachu a k cíli. U startu sešlo se 60 závodníků, dokončilo závod 56, čtyři se vzdali. Každá vteřina rozhodovala o umístění v závodě těchto hochů, a jak vyrovnané byly síly jejich viděti z toho, že v čase 33 min. dojelo 5 závodníků, v čase 35 minut dokonce 8 závodníků. I v tomto závodě obsadil H. D. W. prvé místo talentova-

ným Lahrem, umístivším se o pouhých 9 vteřin před Matějaskem, Lukešem a Dyntrem. Mladí slovenští borci ze Sport-klubu Vysoké Tatry drželi se znamenitě. Podrobné výsledky jsou:

Závod žen na 8 km.

1. **Lelková Květa, S. K. Slavia, Praha, 38.13.** — 2. Dostálová R., V. S. Brno, 39.15. — 3. Friedländerová Běla, L. Z. K., Praha, 39.52. — 4. Matějcová Věra, B. T. L. K., Nový Svět, 40.17. — 5. Knapová Josefa, L. Z. K., Praha, 40.55. — 6. Nedomlevovalá M., Č. K. S. Ski, Jilemnice, 41.35. — 7. Kouřilová Hana, Sokol Pražský, 42.18. — 8. Hovadiková Vlasta, KČST., Přerov, 42.19. — 9. Kočovská Karla, Č. Ski klub, Praha, 42.30. — 10. Pluhařová Růžena, L. Z. K., Praha, 42.36. — 11. Preislerová Marie, L. K. Semily, 43.08. — 12. Mrkvanová Růža, S. K. Slavia, Praha, 43.09. — 13. Břejlová A., S. K. Slavia, Praha, 43.31. — 14. Ing. Kučerová Věra, L. K. V. S., Praha, 44.06. — 15. Višňáková Anna, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 44.15. — 16. Svárovská Zdenka, Sokol Zlatá Olešnice, 45.31. — 17. Vanclová Zdenka, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 45.59. — 18. Křížová Hana, L. K. V. S., Praha, 46.41. — 19. Provazníková Alena, L. K. V. S., Praha, 47.03. — 20. Lelková M., L. K. V. S., Praha, 47.34. — 21. Kočková Zdenka, L. K. V. S., Praha, 47.50. — 22. Zemanová Lída, L. Z. K., Praha, 49.45. — 23. Pexová Táňa, L. Z. K., Praha, 51.38.

Závod žen na téže trati přinesl překvapení v porážce favorita paní Běly Friedlenderové mladými závodnicemi Lelkovou a Dostálovou. Na naše ženy nutno již pohlížeti jinak než před několika lety. Pilně trenují a jejich styl jízdy v ničem nezádá si stylu mužů. Nemístná galantnost některých nerozvážných mládenců, kteří proti jejich vůli na trati je doprovázejí, zbytečně vede k četným nedorozuměním, postihujícím pak závodnice. Můžeme jen poraditi těmto mládencům, aby pro příště nechali tuto galantnost doma, neboť ženy nepotřebují na trati jejich pochybené pomoci a chtějí-li již jim býti nějak nápomocni, pak mohou jim před závodem namazati lyže, jestliže to lépe než závodnice dovedou. Mládenci musí uvážiti, že každý jiný zásah při závodě jest nerozumem, kterým zbytečně se závodnice trémují. Za každý takový přestupek zasluhuje vlastně potrestání muž dívku doprovázející. Výsledky jsou:

1. Lahr Jan, H. D. W., 33.00. — 2. Matějasko Jos., Sokol Zl. Olešnice, 33.09. — 3. Lukeš Jar., Č. K. S. Ski, Jilemnice, 33.16. — 4. Dynter Josef, S. K. Slavia, Praha,

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ
Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII.

OSTGAARDOL
SKI-VOKS



Wende (H. D. W.), mistr RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1932.

33.36. — 5. Kučera Jan, L. Z. K., Praha, 33.56. — 6. Soltys Frant., S. K. V. T. Smokovec, 34.12. — 7. Petříček Jos., Sokol Zl. Olešnice, 34.29. — 8. Buzák Ondř., S. K. V. T. Smokovec, 34.34. — 9. Srkal Miloš, L. K. V. S., Praha, 34.49. — 10./11. Vávra Václav, S. K. Slavia, Praha, 35.05. — 10./11. Tauchmann Oldřich, S. K. Slavia, Praha, 35.05. — 12./13. Čabelka Karel, L. K. V. S. Praha, 35.06. — 12./13. Hykyš Zdeněk, Č. K. Ski, Jilemnice, 35.06. — 14. Kroft Ladislav, Č. Ski klub, Plzeň, 35.10. — 15. Mařík Josef, S. K. Slavia, Praha, 35.19. — 16. Malinský Josef, L. Z. K., Praha, 35.48. — 17. Weischscheitel, L. K. Liberec, 35.53. — 18. Václavík Ladislav, L. Z. K. Praha, 36.09. — 19. Kadavý Jaroslav, Sokol VII., 36.22. — 20. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, 36.46. — 21. Farský Karel, B. T. L. K., Nový Svět, 37.12. — 22. Horáček Mil., Č. K. S. Ski, Jilemnice, 37.22. — 23. Horáček Vladislav, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 37.24. — 24. John Pavel, Sokol Pražský, 37.42. — 25. Hollmann Valter, D. S. V. Německo, 37.43. — 26. Čech Bedřich, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 38.30. — 27. Kadlík Eduard, L. K. V., Praha, 38.38. — 28. Holubec Frant., Č. Ski klub, Vysoké, 38.43. — 29. Šulc Josef, Sokol Studenec, 38.47. — 30. Šícha Rudolf, S. K. Baťa, Zlín, 38.52. — 31. Hanuš Jaroslav, L. Z. K., Praha, 38.54. — 32. Verner Adolf, Sokol Studenec, 38.55. — 33. Havlíček Frant., S. K. Slavia, Praha, 39.02. — 34. Rendler František, H. D. W., 39.08. — 35. Hejduk Miloslav, L. Z. K., Praha, 39.11. — 36. Janoušek Jos., Č. Ski klub, Vysoké, 39.27. — 37. Řehoř Miloslav, L. Z. K., Praha, 39.46. — 38. Metschnabel Rud., H. D. W., 39.53. — 39. Franců Jindřich, L. Z. K. Praha, 40.02. — 40. Saffin Karel, L. K. V., Praha, 40.47. — 41. Mandaus Herald, Ski klub, Bratislava, 40.56. — 42. Rydval Stanislav, S. K. Slavia, Praha, 41.03. — 43. Koudelka Květosl. L. K. Louny, 41.37. — 44. Gleindek Vojtěch, Sokol Ml. Boleslav, 41.46. — 45. Pařík Arme, L. K. V., Praha, 41.53. — 46. Erban Václav, Sokol Studenec, 41.59. — 47. Lipka Česlav, L. K. V. S., Praha, 43.04. — 48. Kurečka Bohumil, L. K. V. S., Praha, 43.19. — 49. Hák Jaroslav, Sokol Studenec, 43.39. — 50. Hartman Adolf, S. K.

Slavia, Praha, 43.54. — 51. Čivrný Jaroslav, L. Z. K., Praha, 44.02. — 52. Ducháček Jar., Č. Ski klub, Praha, 44.07. — 53. Kahl Josef, H. D. W., 44.39. — 54. Ditrich Oldřich, L. Z. K., Praha, 45.59. — 55. Calábek Zdeněk, V. S., Praha, 47.32. — 56. Balatka Břetislav, Č. Ski klub, Praha, 49.39.

U soudcovského stolu vystřídali se soudci jako při závodě na 18 km.

V sobotu k večeru shromáždili se všichni závodníci a všichni hosté u hotelu Herčík, aby uvítali naši Olympijskou výpravu, vrátivši se z přístavu přímo do Harrachova. Uvítání bylo více než srdečné, Jarolímek a chlapci šli z ruky do ruky a nestačili odpovídati na četné dotazy svých přátel. Večer konal se pak u Herčíka večírek k jejich počtě.

Z á v o d s d r u ž e n ý.

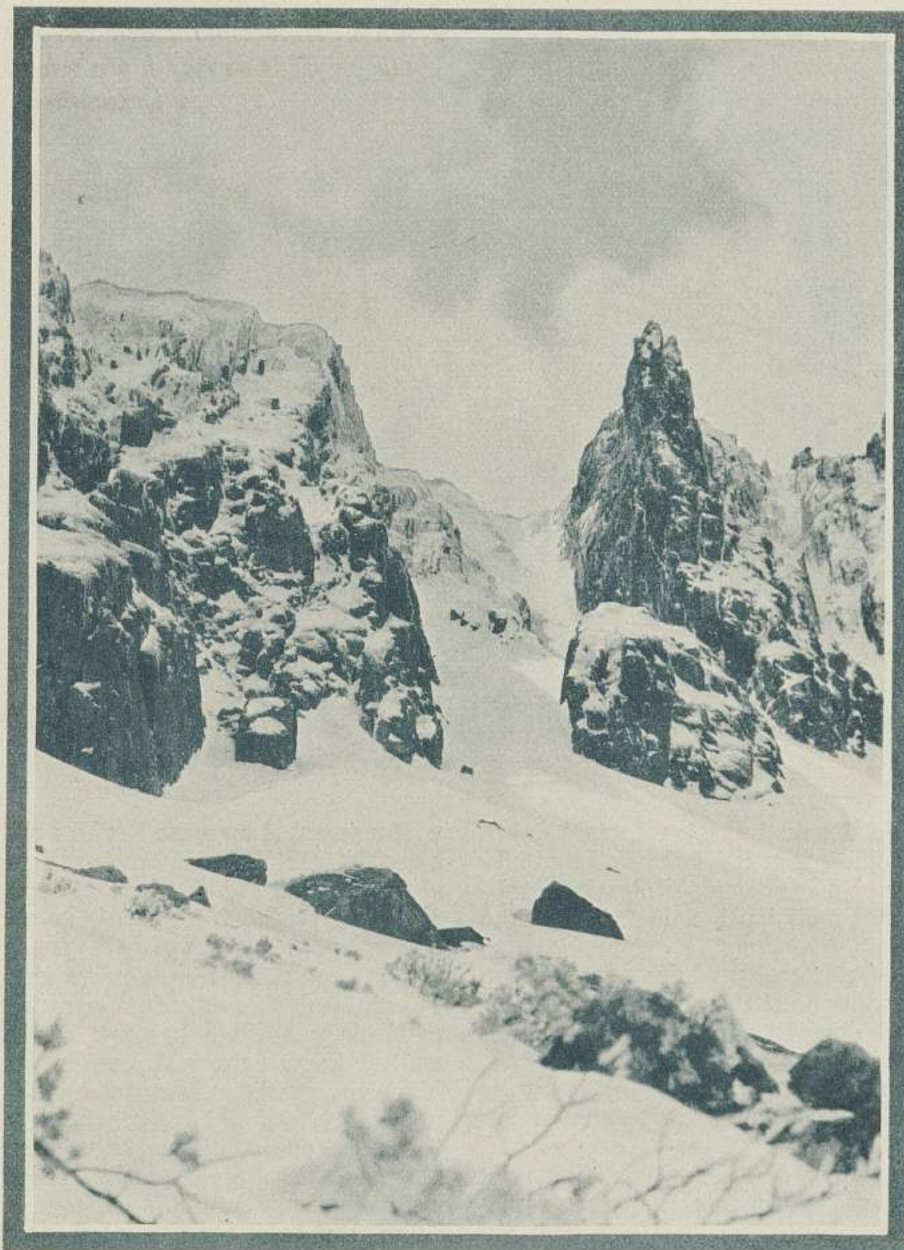
Prvá část závodu sdruženého — běh na 18 km — přinesl velkého favorita pro závod sdružený — Wendeho. Věděli jsme, že těžko budou se ostatním závodníkům dotahovati body při skoku na Wendeho. Jedině kdo mohli ho ohrozití byli Pech, Möhwald a Ulland. Vrána i Burkert ztratili příliš mnoho bodů na běh, než aby mohli tak velký rozdíl vyrovnati. Byl proto skok sdružený očekáván se značně velkým napětím.

O novém kongresovém můstku na Ptačinci v Harrachově se před závody hodně mluvilo. Training o Novém roce i další trainingy ukázaly, že jde o prvotřídní můstek velkých rozměrů, vybudovaný podle moderních zásad a dovolující dobře skákati skoky 30metrové i skoky 65metrové. Můstek jest dílem arch. Jarolímk a jest nejlepším, jaký kdy byl v republice postaven. Nájezdová věž jest vysoká asi 30 m, nájezd sám přechází ze sklonu 32 stupňů zcela povlovně na dlouhou rovinku můstkovou. Pod můstkem se rovinka znenáhla snižuje a u 30 metrů jest sklon asi 30 stupňů, postupně přecházející až na 37 stupňů. V 75 metrech přechází dopadová plocha zvolna v táhlý přechod a dále pak do ideální rovinky. Můstek bude možno značně zlepšiti prokopáním příliš dlouhého přechodu, čímž dosáhne se asi o 10 m delší dopadová plocha. Vlastní můstek mimo to bude nutno dáti zpět o 6 až 10 m a zvýšiti nájezdovou věž.

V sobotu odpoledne a v neděli časně ráno upraven a vyzkoušen byl definitivně můstek, namontovány nové tabule na ohlašování čísel startovních a délek skoku a přesně o 9.30 hodin ráno zaujali měřiči, soudci a ostatní činovníci svá místa a závod byl zahájen čestnými skoky našich olympioniků, kteří nestartovali v závodě na 18 km a tím i v závodě sdruženém. Bartoň skáče 54 metry, Feistauer 48 m, Šimůnek 55 m, Cífk a 49 m. Po nich skáče ještě žák měšťanské školy v Novém Světě, Šourek, pěkným stylem asi 28 m. Začíná vlastní závod, první kolo. Za napjaté pozornosti četného publika skáče říšský Němec Maywald první skok 46 m s pádem. Za ním Ulland svým vehementním odrazem 51 m, Havlíček a Hykyš, oba opatrně, 42 m, Technik tvrdým stylem 46 m. Beranovský dobře se odráží, ale již ve vzduchu vyrovnává předklon a padá při 47 m, jilemnický Erlebach, nováček ve skoku, skáče skoro bez odrazu 41 m, Pokorný s pádem 52 m, Möhwald dostává se na 47 m, Burkert starší 45 m. Pechova naděje na vítězství ve sdruženém závodě značně stoupla skokem 52 m, Německý Oldřich skáče 44 m. Následuje serie kratších skoků, až zas Burkert Rudolf trochu nejistě skáče 50 a půl metru. Ostravský Jahoda,

(Pokračování na str. 227.)

*Krkonoše:
Dno Sněžných
jam.*



*Velká Sněžná
jáma ze spodu.*

*Foto Karel Kučera
K.L.V. Praha.*

MUDr. ZDENĚK MÉZL:

Lyžařská fotografie.

Je ku podivu, když je fotografování na sněhu tak rozšířeno, že jen velmi zřídka je vidět dobrý lyžařský snímek. Nelze totiž tímto jménem označiti 99% všech zimních obrázků, které mají s lyžařským snímkem společné jen to, že je na nich sníh a někdy lyže.

Málokdo dovede si vybrati pro fotografii námět, který by zaujal i nezúčastněného diváka, aby to nebyla skupina strojených cizích tváří nebo podobný bezobsažný obrázek, který přelétneme a za chvíli již nevíme, že jsme jej viděli, i kdyby byl fotograficky sebe dokonalejší.

Je přímo trapné, když se i v lyžařských rubrikách časopisů vyskytují takové nicotné obrázky jako pu-

drující se dívka, belgická královna nebo malé děti na lyžích, které někdy přímo ubíjí poslední jiskřičku zájmu u nelyžaře tím, že se snaží také zachytiti »děj«: někdo se válí ve sněhu! Není pak divu, že jsou neznalci, kteří dosud nevědí, co se s lyžemi vůbec dělá, když se v záplavě zimních obrázků sotva několikrát do roka najde v časopisech některý, kde by bylo možno seznati něco z lyžařských výkonů. Jediné, co vášnivý foto-amatér uzná za hodno obrázku kromě zasněžené větvičky, bývají lyžařské závody a tak občas podařený snímek skoku přece se dostane mezi lid.

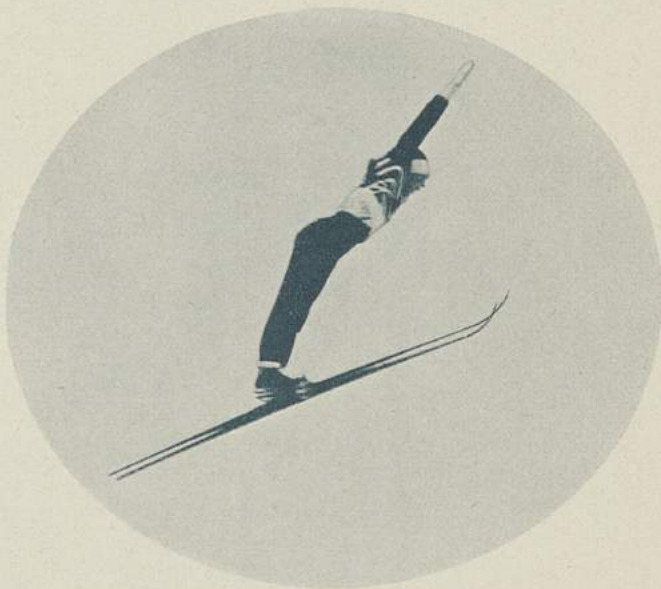
Druhá odrůda jsou krajinky, o kterých se dá často

Z XXXVII. mezinárodních závodů o mistrovství republiky v jízdě na lyžích pro rok 1932 v Harrachově v Krkonoších.



Nahoře: Václavík K. L. Z. K. Praha.
Vpravo: Palme H. D. W.

Foto Mojmír Švarc, Harrachov.



řící, že je na ně škoda desek, když lze dostati dokonalejší pohlednice. Ovšem, je příliš svůdné, když bílý sníh a černé stíny umožní bezbarvé fotografii přiblížit se co nejvíce skutečnosti i při malé fotografické zručnosti.

Protože fotografování není uměním a s dobrým přístrojem lze se snadno naučiti zhotoviti dokonalý snímek, je snad lépe obrátiti se v tomto časopise k lyžařům, než učiti fotografy jezdit na lyžích, zvláště když příčinou nedostatku není to, že by se u nás nedovedlo jezdit, spíš to, že se to neumí zachytiti.

Není však úkolem těchto řádků vyložiti, jak uděláme snímek, to se může každý naučiti na př. z příruček dříve, než vezme přístroj na sníh, zde chci jen upozorniti, co je vděčné pro fotografování a jak to nejlépe zachytiti, ale ačkoliv je důraz na námětu, přece ideálem zůstává fotograficky dokonalý obraz lyžařského dokonalého výkonu. Ať již sledujeme snímek jakýkoliv účel, není to vychloubačnost, snažíme-li se, aby byl co nejefektivnější, i když je to někdy na úkor věrnosti, vždyť i při postupu níže uvedeném bude se většina i nejrůznějších výkonů na fotografii zdáti nejen neznalcům, ale i zkušeným lyžařům něčím jednoduchým. Jelikož většina diváků si dojem z obrázku mimoděk odmocní, musí jej fotografující předem umocňovat a i tak dosáhne věrné představy skutečnosti jen u těch, kteří znají dotyčné výkony dobře ze zkušenosti, nejvěrnější u toho, kdo je zachycen, tomu snímek odvážně kejkle zůstane i po letech milým dokladem. Fotografuje vlastně každý jen pro sebe, proto lze s klidem odvrhnouti úšklebek nezúčastněných nad přehnanou někdy reží snímku.

I kdyby přístroj dovoloval pracovati při malém osvětlení, zůstává hlavní podmínkou pro obrázek na

sněhu jasné slunce, ne kvůli světlu, ale abychom na souvislé bílé ploše sněhové měli jasná světla a temné stíny, aby na snímku lyžař »neplaval v mléce«. Tak, jak se obyčejně fotografuje se sluncem za zády, přicházejí paprsky s výšky a přístroj je nízko, takže stíny jsou před ním skryty za předměty je vrhajícími. Nejlépe zachytíme stíny a tím i krásný věrný obrázek zasněžené krajiny a všech podrobností ve sněhu, když fotografujeme proti slunci. Právě důkladným využitím této možnosti oslnily první lyžařské filmy, což snadno pochopí ten, kdo porovnával třeba dokonalý, ale neprokreslený snímek po slunci s tímž obrázkem, vzatým proti slunci, který hýří podrobnostmi, svítícím sněhem a krásně vystínovanými stopami lyží. I když je lyžař někdy málo osvětlen a zachycen jen jako stínový obraz, doporučuje se tento způsob proto, že skoro jen tak lze získati závěje a stopy ve sněhu a rozvířený prašan, což právě umožňuje znázorniti rychlost a pohyb, nebo výšku při skoku. Obličej a šaty jsou vedlejší, to můžeme fotografovati doma a ne na sněhu.

Aby při tomto postupu nesvítilo slunce na čočky přístroje, je nutno vrhnouti na ně stín, buď rukou, nebo zabodnouti hůl, na ni něco pověsiti a uschovati aparát za to tak, aby stínící předmět nebyl v zorném poli, nezáleží-li ovšem na něm, není-li to třetí osoba, zavátý stromek. Někdy poslouží přeskakovaná překážka nebo sám fotografovaný, který pak má pěknou »svatozář«. Kde při všech těchto pomůckách není možno pracovati přímo proti slunci, fotografujeme aspoň kolmo na směr paprsků, takže někdy zachytíme i stíny a podrobnosti sněhu i zřetelnou podobu lyžaře.

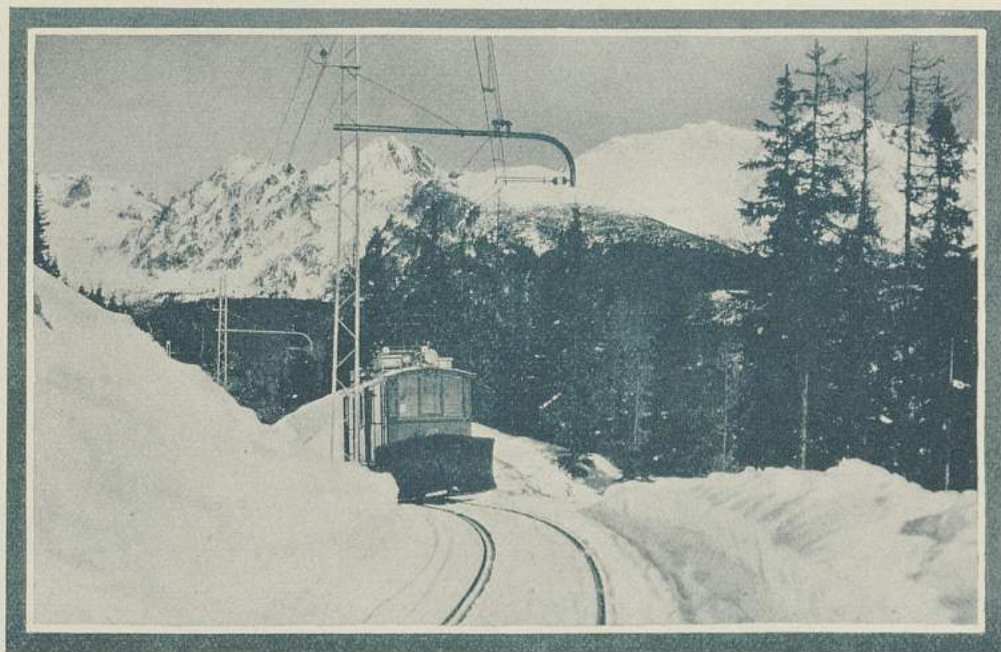
Jak již řečeno, má pro sportovce význam jen obrázek, zachycující lyžaře při výkonu. Ovšem běh po rovině nebo do kopce bude jen zřídka terčem pří-



Vysoké Tatry měly letos nejlepší sněhové poměry z našich hor.

Vlevo: Ruch na sluníčku před schroniskem na Hale Gasieniczovej.

Foto Leopold Štor, Pardubice

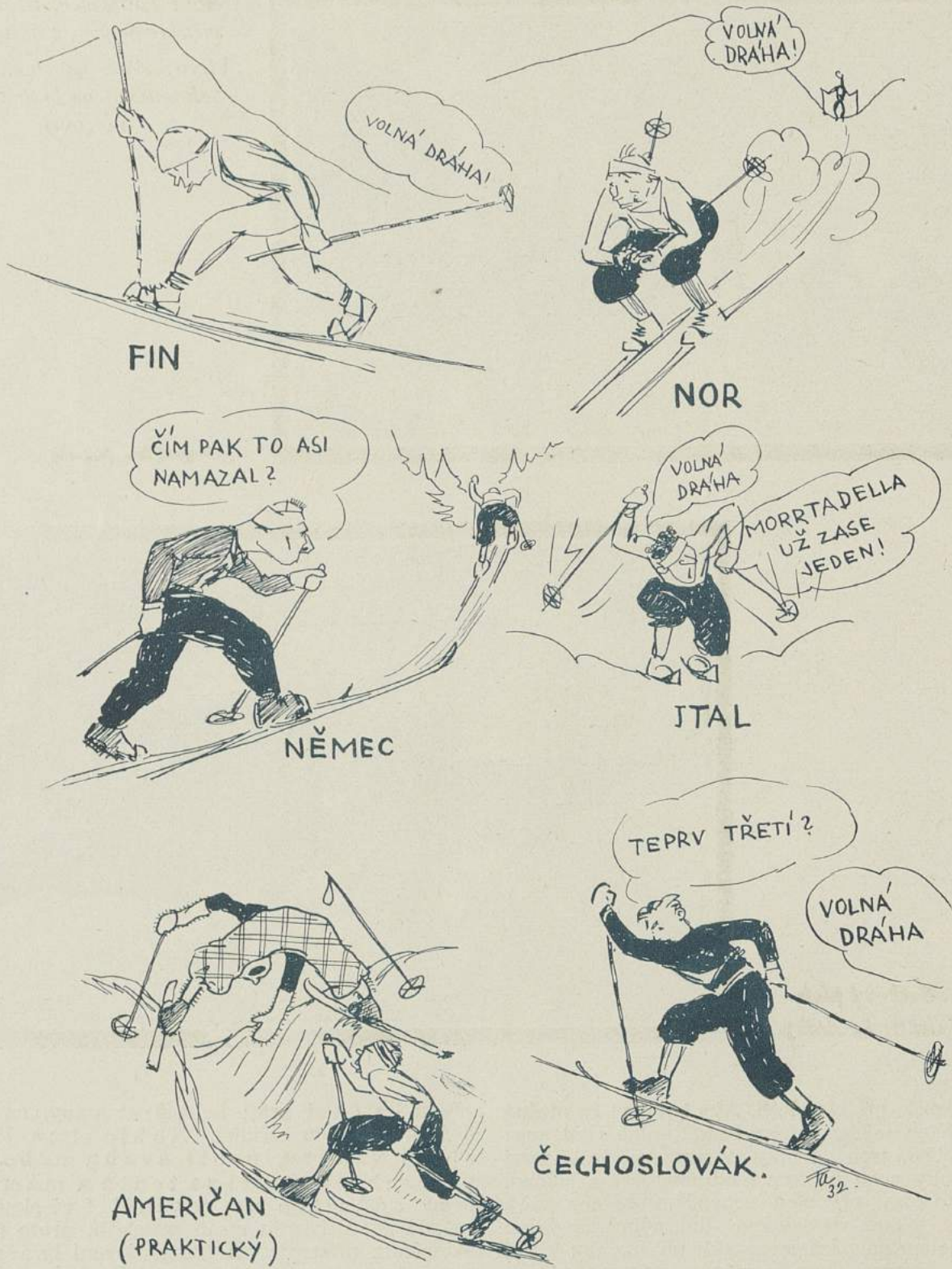


Vpravo: Sněhový pluh Tatranské elektrické dráhy.

stroje, nejspíše při závodech. Aby byl styl co možná nejvěrnější, je nejlépe fotografovati úplně se strany; nejpůsobivější jsou snímky v mrtvém bodě mezi dvěma kroky nebo na konci odrazu oběma holemi. Sjezd a výkony při něm prováděné se nejčastěji fotografují, jelikož ale nemáme film, nýbrž jen jeden obrázek, je nutno předem mysliti na to, aby z něj byl pohyb patrný, aby to nebyla pitvorná poloha zdánlivě stojícího lyžaře. Proto všechny výkony, při nichž jezdec neopouští povrchu zemského, fotografujeme jen když je možno (proti slunci) zachytiti jízdou rozvířený, prášící se sních.

Lyžař se dá zobraziti se 4 až se 6 stran, při prostém sjezdu jsou 4 různé hlavní směry: ze předu, ze zadu, se strany a se shora. Abychom zachytili věrně sklon svahu, musí býti přístroj vodorovně, proto ze

předu lze sjezd bráti nejspíš z roviny, na níž se dojíždí ze zadu zřídkka. Nakloníme-li přístroj vzhůru, proti svahu nebo dolů po svahu, sploští se tento a máme snímek zdánlivě na rovině! I ve skutečnosti se zdá s protisvahu stráň příkřejší, proto mírným skloněním přístroje při fotografování lyžaře šikmo ze předu se shora můžeme udělati z mírného svahu pekelnou stráň (sjezd do rokle vzatý s protějšího okraje). Při snímku se strany je možno svah učiniti libovolně příkřejším, když přístroj nakloníme na stranu hořejškem ke svahu. Toto zdokonalování je z výše uvedených důvodů skoro nutné, ale je třeba jisté zkušenosti, abychom to nepřehnali, snímek musí býti po odmocnění průměrným divákem věrný, ale i bez odmocnění pravděpodobný, aby lyžař nesjížděl



Kreslil Ing. F. Příbyl.

„Volná dráha“ na zimních olympijských hrách. Jak se kdo při tom chová a co si myslí.

ve stoje 45° svah, na němž by se ve skutečnosti neudržel ani sníh. Při snímku se strany nesmí být v pozadí nakřivo stojící osoba nebo budova, která upozorní na nesprávný sklon a tím vyvolá opravu, která zas skreslí výkon v neprospěch. Ale jen velmi zkušený pozorovatel fotografií si všimne nakloněného lesa, stromů nebo křoví, což ruší tak málo, že i po opravě opačným nakloněním působí takto zdokonalený snímek pěkně. Ostatně když optická osa přístroje zůstala vodorovná, tímto nakloněním na stranu zkreslení obrázek lze libovolně upravit nakloněným rámečkem při kopírování, jen když je lyžař uprostřed a mohou se beze škody ztratit rohy.

Kristianku, telemark, oblouky a přešlápnutí lze bráti z 5 hlavních směrů, nejděčnější jsou obrázky, když jezdec po obratu jede přímo na aparát, spíše málo pod něj; též šikmo se shora ze předu je možno získati pěkný snímek, ale po směru jízdy, tedy šikmo dolů ze zadu se výkon nepřírozně a nehezky zkreslí. Pěkně se fotografují oblouky od svahu, kdy je lyžař skloněn nad srázem, nejlépe když se provádí na okraji rokle, z jejíhož dna ze stínu se proti slunci zachytí jezdec ze předu. Jinak platí totéž, co při sjezdu, jenže je nutno zachytiti ze švihů nejvhodnější okamžik.

»Lyžař ve vesmíru« je samozřejmě nejděčnějším námětem pro fotografický snímek, také proto, že na př. skok se závodního můstku je tak mohutný výkon, že i zcela nevhodně zachycen působí ještě znamenitým dojmem. Jelikož nepotřebuje zdokonalování, když mluví metry, snažíme se získati věrný obrázek stylu buď přesně se strany nebo poněkud ze zadu, ale pokud možno se stejné výše se skokanem, tedy začátek skoku s můstku, později z pod můstku nebo z »bubnu«. Zachycujeme-li skokana z dopadu, tedy ze předu ze zdola, je lépe, aby dopad zdánlivě vodorovný nebylo viděti, nejvýše jen hranu můstku, čímž se nízký skok dá učiniti vyšším. Zachytíme-li skokana ihned po odrazu aniž by bylo viděti můstek nebo dopad, můžeme i na malém můstku vyrobiti mohutně působící obrázky. I zde, jako vždy, zásadně neskláníme aparát dolů; míříme-li šikmo vzhůru, nesmíme zachytiti nic mezi přístrojem a skokanem, protože blízký předmět se pak zdá vysoko a skokan poměrně velmi nízko. Naopak, vysoké předměty, stromy, lidi za skokanem můžeme dostati na obraz tak, že se zdá, jako by se lyžař pohyboval výše, než jejich vrchol.

Veledůležitou všeobecnou zásadou při fotografování vzdušných kejklí je to, abychom lyžaře ve skoku promítli buď přímo proti nebi nebo proti bílým vzdáleným horám, tedy proti světlému pozadí, rozhodně ne proti temnu, na př. lesu. Pod skokana je dobře zachytiti něco vysokého, na př. les nebo vzdálené hory, lyžař plující v mracích nad vrcholky Tater jistě na sebe upozorní i nezámecce. Jak už řečeno, docílí se to snadno trikem proto tak dávno známým, že při zachycování závodního skoku je k němu fotograf přímo nucen tím, že skokan letí vysoko nad jeho hlavou: je tedy nutno mířiti aparátem šikmo vzhůru. Ale právě proto, že v tomto případě je tento trik hodně otřepaný a zbytečný, zhotovíme nejkrásnější a pro posouzení dokonalosti provedení nejhodnotnější obrázky závodního skoku na můstcích, které nejsou skryty v lese, kde z větší dálky se strany dostaneme bez zkreslení celý můstek se skokanem proti bílému pozadí a ve výšce odpovídající skutečnosti. Takto na sebe upozorní dokonalý skok daleko více, protože je ihned zřejmo, že to byl krásný výkon ve skutečnosti, který nepotřeboval zdokonalujícího skreslení. Protože ale je to pro nynější lyžaře i fotografy výkon už běžný a pro malou rozmanitost příliš vyčerpaný, nebývá tak často cílem fotoaparátu jako jiné případy, kdy se lyžař vyskytuje ve vzduchu.

Terénní skok, přeskok, snad i přednožka jsou mnohem rozmanitější a pro fotografování lákavější, třeba to jen zřídka jsou takové výkony, aby se uplatnily i když jsou méně vhodně zachyceny. Naše oko skoro za všech okolností docela dobře odhaduje výšku skoku ve skutečnosti, ale na fotografii je vše promítnuto do jediné plochy, lyžař se promítne na bílý sníh, takže, není-li svah aspoň hodně stínován a rozbrázděn, nebývá někdy patrné, že byl lyžař vysoko ve vzduchu nad sněhem a skoro vůbec nikdy se neuplatní skutečná výška skoku. Nebudeme proto nikdy promítati skokana do té plochy, nad kterou se vznáší. Abychom zachytili jeho skutečnou výšku, musí místo odrazu a svah, nad nímž letí, tvořiti zřetelnou čáru proti obzoru. To můžeme dosáhnouti jednak na zakulaceném svahu, na př. na okraji rokle, kde lyžař se odráží na místě nejvíce vypouklém, které se pak na obrázku jeví jako obzor. Fotografujeme-li přímo vodorovně se strany, máme skok bez zkreslení, se skutečnou výškou a skokanem proti nebi nebo (světlému!) pozadí v nekonečnu.

Chceme-li rovný svah promítnouti pod skokana



Mužné a něžné stopy se setkaly při cvičení švihů.



*Nový největší můstek Svazu lyžařů v Harrachově v Krkonoších,
dílo Jarolímkovo.*

Foto Švarc, Harrachov.

jako čáru a ne jako plochu, musíme položit aparát přímo do roviny svahu. To je nepohodlné, protože to předpokládá fotografování v leže ve sněhu v poloze ne právě pohodové. Abychom zachytili obrys svahu a celého skokana v nejvyšším bodě bez sklonění aparátu šikmo vzhůru, je často nutno bráti to z velké dálky.

Proto nejvhodněji zachycujeme všecky ve vzduchu prováděné kejkle tak, že volíme střední cestu a fotografujeme ve výši obličejů klečícce nebo sedíce na zemi a z blízka. Tím se ovšem obrys svahu poněkud přiblíží ke skokanovi a zdánlivě ho sníží. Ale zas musíme mířiti přístrojem z blízka mírně šikmo vzhůru a tím vzniká sotva patrné zkreslení, které na obrázku působí dojem, jako by lyžař letěl něco nad hlavou stojícího pozorovatele, tím ho zdánlivě o něco zvýší, takže co na jedné straně ztratíme, zde se vyrovná. Svah je při tom přece vidět jako úzká plocha a při vhodném osvětlení lze zachytiti i plastické sněhové podrobnosti, stopu a přeskakovanou překážku.

Tímto způsobem získáme nejkrásnější a nejvěrnější obrázky všech skoků. Věrné, to znamená bez přehánění, nízký skok je i na snímku nízký, má-li býti na obrázku vysoký, musí lyžař opravdu ve skutečnosti vysoko vyskočiti. Je sice možno bráním šikmo vzhůru se země nebo lépe z jámy, bez doskočistě i odraziště, nad vysokými předměty v pozadí i z docela nízkého skoku udělati aviatický snímek, ale přece se to pozná ihned podle zkreslení a právě nedostatek svahu, určujícího pravou výšku, vzbudí pak ihned podezření, že je to jen trikem.

Tato pravidla pro všecky vzdušné kejkle platí nejzřetelněji při fotografování přibližně se stran. U terénního skoku dostaneme ovšem se strany nejzřetelnější snímky. Shora by to pravděpodobně nebylo nic nápadného a zdola kromě pitvorného zkreslení

a neobvyklé polohy na tom také není nic vidět. Pěkný terénní skok přes překážku nebo do hloubky na prudký dopad vypadá velmi vděčně ze zadu, když je viděti výška a předklon, pěkné pozadí a není vidět dopad. Aparát přesně vodorovně. Ze předu je těžko zachytiti lyžaře při terénním skoku tak, aby nebyl promítnut do svahu. Buď se musí mířiti šikmo vzhůru přístrojem anebo musí jezdec skákat s nějakého vysokého hrbolu, který ho vymrští šikmo vzhůru. V tomto případě to bývají vysoké a vděčné skoky, působí i na obrázku mohutně, zvláště když se letí nad zasněženou skalou, lidmi, chalupou a pod.

Přeskok poskytuje ještě větší rozmanitost pohledů. Je totiž možno odměřiti, kam se dopadne a pak fotografovati přímo ze předu — proti směru jízdy, hodně zblízka a šikmo vzhůru. Tímto způsobem lze fotograficky sledovati, jak se provádí otáčení a snímky v nejvyšším bodě, zvláště do výšky nebo přes překážky jsou velice pěkné a působivé. Vděčný a jinde neproveditelný je snímek hodně zdola a ze předu, musí se zachytiti s místa velmi blízko u dopadu, takže skokan musí dáti pozor, aby hůlkou nebo pádem přístroj nebo fotografa nepoškodil. Shora se zřídka poštětí přeskok pozorovati, ze zadu je to skoro totéž jako terénní skok, někdy se dá zachytiti zajímavý moment otáčení. Protože s každé strany je to jiné, dává přeskok pohledy nejméně z 6 různých hlavních směrů. Popsaným způsobem snažíme se zachytiti lyžaře v nejvyšším bodě, při skoku přes překážku, závěje, do hloubky nebo do výšky, obyčejně s místa ležícího ve výši dopadu. Chceme-li zachytiti překážku hodně zřetelně, stavíme přístroj ve směru nájezdu ještě dál dopředu, než kam se dopadne. Chceme-li zdůrazniti dopad, míříme spíše po směru skoku. Snímky se strany, ke kterým je skokan obrácen zády, jsou dosti neobvyklé a zdůrazňují držení lyží a hůlek a prášící se sněh. Jsou-li brány při tom hodně ze



Závod ve skoku prostém při XXXVII. mezinárodních závodech o mistrovství republiky v jízdě na lyžích v Harrachově 1932. Skáče Jaroslav Feistauer, Č. K. Spolek Ski Jilemnice.

spoda, je velmi pitvorné to, že skokan je zdánlivě dole a přece krajina přibližně rovně, takže se zdá, jako by ve vzduchu lyžař ležel vodorovně na boku. S té strany, ke které se skokan točí obličejem, je lépe patrné držení těla a paží, charakteristický úklon (přesně se strany). Snímkem shora a ze zadu můžeme skokana také dosti nezvykle do vzduchu položit na bok. S této strany můžeme také nejlépe sledovat a pěknými obrázky zachytit držení těla cestou z nejvyššího bodu dolů až těsně před dopadem, i při něm a po něm.

Přednožku je možno obdivovati se všech směrů jako přeskok, ale nejobvyklejší a nejcharakterističtější jsou snímky se strany v mrtvém bodě, když dolní končetiny jsou vodorovně nataženy a lyže svislé nebo ve výstřednější poloze až s nohama před obličejem a lyžemi vodorovně nad hlavou. Ze předu se zachycuje také v přednosu buď s lyžemi ještě svislými nebo už otočenými vodorovně. Jsou-li otočené lyže promítnuty hodně vysoko, až nad hlavou, vzniká pitvorný, poněkud záhadný obrázek.

Je samozřejmé, není-li možno popsati a rozebrati všecky ty nekonečně rozmanité lyžařské výkony v terénu, není také možno podati návod, jak je fotografovati. Ani tyto nejběžnější případy nesmí sloužiti jako šablona, pouze jako vodítko při dalším uvažování a vybírání. Vždy je třeba předem místo a výkon pozorovati, rozebírat a vybrati patřičnou polohu a okamžik. Aby aspoň u obvyklých výkonů bylo možno předem odhadnouti, co uvidíme, co zachytíme a s čím můžeme počítati, k tomu mohou sloužiti tyto řádky.

Proti jinému fotografování mění se při sportovních snímcích předmět velmi rychle, oko to sice vní-

má jako celek, někdy si z toho celku dlouho neumí vybrati to, co má přístroj zachytit jako zlomek. Tak někdo při skoku vypadá ladně, ale není možno zachytiti pěkný snímek, protože každá jednotlivá poloha je poněkud vadná, což se ale v celku přece může ztratit. Zas ovšem naopak a častěji z vadného a třeba pádem skončeného výkonu můžeme vybrati nádherný snímek, z kterého ještě nelze tušiti následující chybu. Je zřejmo, že fotograf musí výkon dobře znáti, musí míti postřeh snad ještě bystřejší než skokan, aby dovedl dobře sledovati skok se všemi podrobnostmi a zachytiti jej právě až všechny detaily jsou dokonalé, ba, potřebuje odhadnouti, zdali by neměl čekati, zda za okamžik to nebude ještě lepší. Ovšem, obvykle se vše usnadní lyžaři i fotografovi tím, že se výkon nejdříve několikrát zkusí a prohlédne, než se vše narezíruje definitivně. S touto rychlostí musí fotograf zvláště počítati. Jeví se ovšem větší se stran při rychlých výkonech, při pomalých švících, přednožkách a vůbec ze předu není tak nápadná, ale vždy musíme počítati s velmi rychlými pohyby holí, končetin a letícího sněhu, nemá-li tedy býti snímek nápadně rozmáznutý, musíme použiti aspoň $\frac{1}{250}$ vteřiny, výjimečně $\frac{1}{100}$ vt. To přiměje k použití citlivého materiálu (23° Sch.).

Možnost, zachytiti trvale jedinou fázi celého výkonu a pak ji rozebrati, umožňuje aparátu zrovna jako filmu naléztí případné vady, promyslet jejich příčinu a tím velmi usnadnití nápravu, zvláště když můžeme postupně zachytiti těch fází několik. Na fotografii snadno objevíme chybné držení končetin, které kazí ladnost výkonu, ale přece v celku uniká snadno pozornosti. Tímto způsobem získáme často

zajímavé obrázky, které ukáží některý pohyb nebo polohu, o které třeba skokan ani nevěděl, že ji provádí, a jiný zas nemohl přijít na to, co mu chybí ke zdárnému provedení žádoucího výkonu. Kromě této zábavy nad snímkem poskytne aparát také mnoho radovánek na sněhu, když objevíme nějaké místo či překážku vhodnou pro snímek a snažíme se vhodně k tomu přidat nějaký vděčný lyžařský výkon. Aparát a snímku hodný terén vnukne nám často vrcholový výkon, který by jinak nelákal, touha po fotografické upomínce zvětší někdy odvahu k nebezpečné krkolomnosti. Nemluvě ani o tom, že se tak nabízí nový druh zábavy, když špatný sníh nebo terén překazí

jinou lyžařskou činnost, je nutno uznati, že přítomnost kritického filmu má výborný vliv na jakost i rozmanitost prováděných výkonů, odstraní lenost, nechut, výmluvy a přispěje k čipernosti a k zdokonalení účastníků.

Je samozřejmé, že žádný opravdový lyžař nebude fotografovati proto, aby to ukazoval, ani dělati nějaký výkon jen proto, že se to fotografuje.

I když je jasné, že sportovní fotografie může mít význam skoro jen pro účastníka, je přece pravděpodobné, že dobrý snímek se dostane i k jiným lidem a i do časopisů a vykoná tak úspěšný kus práce pro propagaci našeho krásného a zdravého sportu.



Silvretta: Přes hroty Samnaunských Alp žene se fön. Foto Vaníček.

KAREL PODLAHA:

Silvretta.

Jméno *Silvretta*, pamatuji-li se dobře, jsem neslyšel nikdy v zeměpise, a přece označuje horskou skupinu rozsáhlou jako Krkonoše nebo Tatry, skupinu vyšší o tisíc metrů než Tatry a o dva tisíce metrů než Krkonoše. Stanovili jsme si ji, tři šumavští lyžaři, za cíl loňské zimní dovolené. Znali jsme už sice Alpy s jejich krásami i nebezpečími, hřmění lavin ještě tehdy nevymizelo z našeho sluchu ani nevybledly ještě docela v paměti obrazy tekoucích proudů sněhu a sněhových praporů, vlajících se štítů a hřebenů. Ale v *Silvrettě* přistupoval nový, neznámý činitel, ledovec, a o hrůzách zejících trhlin, o záludnosti sněhových mostů vyprávěly nejen Franckovy filmy, nýbrž i všichni známí alpinisté, bohatí skutečnými nebo předstíranými zkušenostmi. Jestliže jsme se tedy nedali odraditi opatrnými přáteli, bylo to jen proto, že trochu nebezpečí činilo

tu tím vábnější. A nelitovali jsme, neboť nebezpečí, z dálky velké a tajemné, se scvrklo na místě do prostých, lidských rozměrů. Stalo se známým, předvídatelným, přestalo být nebezpečím.

S přípravami jsme si hráli od vánoc do konce března. Mohlo by se to zdát směšné, ale přípravy, těšení se a očekávání nemají méně půvabu než událost sama a než vzpomínky, které potom zůstanou. A tak jsme vychutnávali každou maličkost, s láskou jsme dělali rozvrhy tur,^{*)} opájeli se lahodou rhätorománských názvů hor, ledovců a přechodů, s potěšením jsme skládali výzbroj a rozdělovali zatížení. K obvyklým tuleňům, sněhovým brýlím a krémům proti úžehu přibýlo ještě lano a pikl. S ostatními drobnostmi, oděvem a jídlem narostly bačochy do nemalých rozměrů a do váhy, která nás měla pěkně potrápiti. Ale nic platno, to je nutné zlo.

Na Velký pátek jsme konečně vyrazili z Č. Budějovic do Innsbrucku a odtud arlbergskou drahou na západ do Landecku. Z Landecku přímo k jihu jde

^{*)} Dobrý zimní průvodce Lent-Freund, Die blaue Silvretta, výborná lyžařská mapa: Zumsteins Ski- und Wanderkarte Nr. 8: Silvretta-Ferwall-Unterengadin.

údolí Paznaun, nejobvyklejší přístup do Silvretty. Tudy se šplhá autobus po horské silničce nad propastmi a pod srázy, spadajícími se hřebenů, zakrytých našim zrakům. Ukazuje se sníh, projíždíme tunely, proraženými ve špinavých masách firnu z únorových lavin. Mladý řidič vede bravurně vůz po úzké, kluzké cestě, chladnokrevně vyrovnává na samém kraji strže smyk, zaviněný píchnutím pneumatiky. Po 50 km jízdy, poslední úsek již na saních, přijíždíme večer do Galtüru (1600 m) a nalézáme objednaný pokoj. Hotely jsou plny elegantní společnosti, hudby a tance. Jen chvíli posedíme ve své »polní« výstroji a jdeme spat.

Ráno — na boží hod — dáváme bařochy na záda a připínáme lyže. Stoupáme dál k jihu Jamtalem, po stranách strmé svahy, překrásně zasypané prachovým sněhem. Míjíme hranici lesů, poslední samotářské limby se ztrácejí za námi. Mlha, do níž jsme ráno vycházeli, se trhá, za chvíli máme nejčistší oblohu a slunce nám praží do tváří. Kdesi nahoře se uvolňují malé, neškodné lavinky a stékají se stran. Se zrakovým vjemem jemného praménku sněhového, lehce plynoucího s výše, podivuhodně kontrastuje zvukový doprovod mohutné detonace, prorážející bílé ticho a násobící se novými a novými ozvěnami. Po poledni, rozpálení slunečním žářem a klesající pod prokletými centy na hřebtech, dosahujeme dnešního cíle, Jamtal-Hütte (2163 m), která nám bude tři dny domovem. Správce chaty, starý horský vůdce Lorenz, nás přátelsky vítá a uvádí nás k našim lůžkům, zadáním již od února. Chaty Alpenvereinu nejsou luxusními hotely, ale jsou čisté, účelné a nesmírně útulné.***) Zvláště v této jsme se cítili jako doma.

Odpoledne nás už zase vidělo na sněhu. Vystoupili jsme na »Bolschewikenkopf«, vyvýšeninu přímo před chatou, skýtaající znamenitou orientaci. Hlavní hřeben Silvretty jde od západu k východu. Na jih spadá příkře do Švýcar. K severu vede od něho řada pobočných hřebenů, téměř rovnoběžných. Mezi těmito hřebeny jsou ukryta údolí (po řadě od východu k západu hlavně: Fimbartal, Jamtal, Ochsental, Klosterthal), jež jsou v dolní části sice příkrá a lavinésní, avšak v horní části, jež je nyní našim domovem, přecházejí v mírné svahy, v měkké ledovcové proudy a firnové kotliny. Jednotlivá údolí jsou spojena neobtěžnými přechody (fuorela, Joch, Scharte) ve výši asi 3000 m, jenom vrcholy (kolem 3400 m) nejsou většinou již lyžařskými, nýbrž spíše lezeckými partiemi. Ale vše ostatní, zasypano hlubokou sněhovou vrstvou, tvoří jedno z nejskvělejších území celých Alp, oživené až dlouho do léta.

Naše chata leží v Jamtalu poblíže jazyka Jamtal-Ferneru (Ferner, vadret = Gletscher). Hned v pondělí ráno naň vstupujeme. Jsme prvně na ledovci, nedůvěřivě prohlížíme a zkoušíme novou věc. Opatrně vstupujeme do nehluboké, měkké brázdy, pod níž tušíme »špaltu«. Ale není třeba míti strach, vrstva sněhu je mohutná, prodělala několikrátě tání, následované vždy novými mrazy a novým sněhem, všechny mosty jsou pevné jako skála. A už vidíme, že budeme za chvíli na nové půdě jako doma, že všechny

tury, jež máme v plánu, uděláme hravě bez vůdce. Obcházíme lom ledovce, kde kupa jehel a bloků nahého, modravého ledu vyčnívá z nesmírného sněhového množství. Vyhýbáme se několika závrtům otevřených trhlin a vystupujeme co nejpomaleji, ale bez přestávek oblouky tu ostrějšími, tu mírnějšími. Dnešním našim cílem je Fuorela d'Urezzas, široké sedlo, shlížející na jih do Engadinu, bělostného a měkce zvlněného, po stranách štíty Gemsspitze a Jamspitze se závratnými firnovými kuloáry, k severu oblé svahy našeho ledovce. To vše se nám ukazuje, když se byla protrhla clona lehké mlhy, která dosud zahalovala vše kolem nás. Nacházíme si koutek za větrem, tam se usazujeme k nezbytnému vaření a hodování. Překvapují nás v této sněhové pustině velcí černí alpští kosi, skvěle manévrující vzduchem bez hnutí křídel. Čekají na zbytky z našeho oběda.

Vracíme se svojí ranní cestou. Sjezd po ledovci je králem mezi všemi sjezdy! Chvillemi létíme prudce střelou bez překážek, bez tvrdých hrbolů pod lyžemi v dlouhých, lahodných, nesmírně měkkých vlnách; tam, kde je svah prudší, sjíždíme v ostrých obloucích, rozjaření poslušnými lyžemi a stříkajícím sněhovým prachem. Ale sjezd, dlouhý několik kilometrů, s výškovým rozdílem téměř tisíc metrů, je za chvíli u konce a máme ještě čas opakovatí věřejší výstup na Bolschewikenkopf.

V úterý ráno připínáme opět tuleně a vystupujeme na východ údolím Breites Wasser, později po Kronenferneru, poslední kousek už velmi příkře na Schnee-Joch, který je přechodem k Heidelberger Hütte, do Fimbertalu. My však tam nesjíždíme, nýbrž vystupujeme ze Schnee-Jochu bez lyží ještě dále na strmý vrchol proti sedlu. Od rána je ve vzduchu řídounká mlha, kterou proniká rozptýlené světlo podivuhodné intensity. Pálí do obličeje jako oheň, a když se v poledne mlha trhá a slunce se začíná opírat, ocitáme se v rozpálené výhni, v bílém pekle, z jehož žáru není kam utéci. Shledáváme nedostatečnost svých ochranných pomůcek proti ledovcovému úpalu, scházejí nám široké klobouky, naše obvyklé krémy nejsou nic platny. Nezbyvá než zrobit kukly z bílé látky s otvory pro oči a ústa a i tak nás všechny slunce spálilo do té míry, že jsme se čtrnáct dní po návratu nepřetržitě loupali.

S vrcholu otevřel se nám Fimbartal, hlavně jeho horní, švýcarská část Val Fenga. Pohled nesmírně lahody! Bělost ještě netknutější, svahy ještě měkčí než v ostatních údolích! Doslova ráj pro lyžaře! Pohled zpátky je už divočejší: vpravo skalní stěny Fluchthornu, vlevo v pozadí modravé proudy vadretu Futschöl, spadající s výše jako ztuhlý vodopád. Vracíme se dlouhým, rozkošným sjezdem. Doleji přechází prach ve firn, na němž nám klister koná dobré služby.

Ve středu děláme přechod do Ochsentalu. Rozloučíme se s milým Lorenzem a vydáváme se do husté mlhy. Vystupujeme na západním okraji Jamtalferneru, vyhýbajíce se jednotlivým skupinám trhlin, až dosáhneme Obere Ochsenscharte (2970 m). Po hodi-novém táboření v sedýlku startujeme k sjezdu po východním Fermuntferneru, sjezdu jindy lehkému a půvabnému, tentokrát však ztíženému naloženými bařochy na zádech a mlhou tak hustou, že sotva

***) Nocleh na pohodlné matraci stojí nečlena AV. 3 S. Obědvali jsme vždy na sněhu z vlastních zásob, ostatní jídla jsme kupovali v chatách a utratili jsme denně za vše asi 10 S.

vidíme druh druhu. Ledovec ubíhá pod nohama, aniž máme přesnou kontrolu svahu, rychlosti nebo směru. Tajemně vystupují z mlhy a zase se ztrácejí tápající lyžaři. Držíme se východního okraje ledovce a poměrně snadno nacházíme svůj cíl Wiesbadener Hütte (2480 m). A hned po našem příjezdu jako naschvál mizí mlha, odhalujíc našim užaslým očím obraz skvělejší všech dřívějších. Rozdělen hradbou Wiesbadener Grätl stéká ve dvou mohutných proudech Fermut-Ferner, východní část mírná, jemná, západní proud však spadající v prudkých srážech, lámoucí se v divokou změť ledových balvanů, jehel, sloupů. Nad ledovcem se týčí rozsochatý kolos Piz Buinu (3316 m) a krásné hřebeny Signalhornu a Silvrettahornu. Opíjíme se jedinečným pohledem až do západu slunce a ještě dlouho potom při měsíci.

Ačkoliv spíme v přeplněné chatě na holé podlaze, spadne s nás ráno rázem všechna únava, jakmile vyjdeme ven do grandiosních kulis ledovců a horských velikánů, zalitých božským sluncem a prokletých nebem syté modři. Přecházíme Wiesbadener Grätl, vyhneme se do prava hlavnímu lomu západního Fermut-Ferneru. Prohlížíme si zblízka nahé ledové stěny s jasnou strukturou let — vrstev tu slabších, tu silnějších — a s báječným perletovým leskem. Míjíme místo, kde zprava nad skalní stěnou přečnává masa postranního ledovce, ohrožující chodce ledovými lavinami. Přicházíme na horní plateau ledovce, nesmírné pole, které přetínáme a dosahujeme Buin-Lücke, sedýlka mezi Velkým a Malým Buinem. Zde necháváme lyže a vystupujeme strmým sněhovým úbočím až do zářezu ve hřebenu Piz Buinu. Výstup na vrchol je lezecká tura nijak těžká, my se jí však vzdáváme, nedůvěřujíc dost svým dosud chudým zkušenostem horolezeckým, nechtějíc zbytečně riskovat. Vracíme se k svým lyžím a traversujeme ledovec směrem k Fuorcla del Confin (3058 m). To je horské sedlo, otvírající s nejbližším okolím rozhled úžasného rozsahu a jedinečné krásy. V popředí osamělý titan Piz Linard (3414 m, nejvyšší vrchol Silvretty), skalní jehlan zvláště pravidelný. V pozadí panorama s temným Ortlerem, bílou Berninou, v dále skupina Panny. Návrat do chaty — toť zase sjezd, o němž platí samé superlativy.

V pátek vystupujeme po východním Fermunt-

Ferneru na Obere Ochsenscharte, tedy místy, která jsme již viděli (vlastně neviděli) především v mlze. Vydáváme se dále na Dreiländerspitze (3212 m). Chvilku to jde po lyžích, pak je snímáme a připínáme stupačky. Po půlhodině lezení jsme nahoře, na úzkém, strmém hřebeni, ale rozhled je dnes, bohužel, nevalný. Na Dreiländerspitze setkáváme se se dvěma sympatickými krajany, známými již z Jamtalhütte. Je to pan redaktor Havlíček a pan Dr. Brumlík z Prahy, s nimi jejich vůdce Matle.

Pan redaktor Havlíček byl nám milým společníkem i další den, kdy jsme za dokonalé pohody dělali turu, jež prý je jednou z nejkrásnějších v celých Alpách jak svými sjezdy, tak i krajinnými krásami. Výstup na Fuorcla del Confin, tentokrát přímo lomem západního Fermut-Ferneru, dále na Silvretta-Pass, ledovcové sedlo s překrásným výhledem, sjezd po Silvretta-Gletscheru s mocnými černými věžemi Velkého Litzneru před očima, krátký, strmý výstup do Rotfurky a odtud na firnu mírný, dlouhý sjezd po ledovci klosterálském do Madlener-Hausu (1986 m).

Ráno jsme se už loučili se Silvrettou. Na Bieler Höhe jsme posledně tábořili v sněžném ráji, který nás často zlákal odhodit šaty a vystavit celé tělo mocnému slunci. Poslední sjezd Kl. Fermuntalem do Galtüre, kde se uzavřel kruh našeho horského putování. Saněmi, pak autobusem vraceli jsme se podél potoka Trisany do Landecku. Ještě poslední pohledy bílé Ballunspitze a sjížděli jsme dolů, do jara. Jak se změnilo údolí Paznaun za ten týden! Mezi tajícími zbytky lavin proskočil sporý trávník a všude téměř pod sněhem vyrostla úžasná pole krokusů, miliony štíhlých, bledých, fialových květů. Bohatství květin bylo ještě větší, když jsme druhého dne přejížděli do Innsbrucku přes Brenner do Itálie. A když jsme sestoupili na jižní úpatí alpské, změnila se krajina v jedinou nesmírnou kvetoucí zahradu. Jaký podivuhodný přechod z věčného sněhu a ledu do plného jara!

Potom jsme putovali k uměleckým pokladům, shromážděným v italských městech, obdivovali jsme tvory nespočetných generací lidských; okouzlovalo nás moře, vulkány i jižní příroda; a přece vysoko nad tím vším, čisté, silné a vznešené, zůstaly dojmy ze Silvretty, ze světa ledovců a horských štítů.

Harsch — námrazek.

Protože nemáme až dosud přílehavého překladu pro německé »Harsch«, dotázal se jeden člen redakce mistra Vrby, který svým dokonalým perem tak krásně kreslí obrazy a nálady přírody, zdali jeho výraz »celina«, kterého často užívá ve svých toulkách lesem i krajem, se nekryje s německým »harschem« a dovolujeme si mistrovi odpověď uvést.

»Pojem ‚celina‘ není totožný s německým pojmem »Harsch«. Každému čerstvě napadlému sněhu říkájí myslivci ‚obnova‘. Sníh se tu promění v nepopsanou stránku, na níž spolehlivě i časově lze čísti, jak si zvětř počínala od napadnutí tohoto sněhu. Celinou nazývá myslivce sněhový kryt, který již není přerušen, z něhož tedy nevyčuhují brázdy oranišť, půda vůbec a zejména i meze jsou již zaběleny. Celina tedy při silném napadnutí sněhu může být zároveň i ob-

novou. Zpravidla však na přesnější rozlišení pojmu užívá se výrazu celina pro souvislý kryt sněhový, který je nejméně 24 hodin starý — a v zimě proto na povrchu zpravidla opatřený slabší namrzlou korou, kterou však ještě zajíc prošlápne — a ve které i koroptve zanechají znatelnou stopu. Je tedy celina asi uprostřed pojmu obnova a německého »Harsch«. Naprosto však není s tímto pojmem totožná, neboť neznamená zledovělou plochu. Pojmu, který by německému výrazu plně odpovídal, v myslivecké řeči není, poněvadž ledová plocha nemá pro stopoznalství valného významu. V chodštině je pojem ‚náledí‘, který však je silnější než výraz německý; tomuto by asi plně odpovídal chodský výraz n á m r a z e k, který znamená sníh zledovatělý, který člověka unese nebo se nepatrně pod vahou těla prolamuje. Tolik asi mohu říci.«

Dr. Pečírka.

(Pokračování ze str. 216.)

který prvně skáče na tak velkém můstku, dociluje 41 m. Jeho styl postrádá dosud té pravé ladnosti. Hanuš dobře dopadá na 45 m. Čeká se na skok Wendeho. Týž skáče velmi opatrně, nic neriskuje, má přesně vypočtenou délku, jaká mu snad pro závod sružený může stačiti — jen 42 m. Faistauer Josef III. jest rovněž nováčkem ve skoku. Musí se ještě hodně učiti. Dosáhl 44 m. Nejelegantnějším skokem celého prvního kola byl Vránův skok 51 metrů. Po ušlapání dopadu i nájezdu a urovnání vlastního můstku zahájeno bylo druhé kolo, opětně čestnými skoky Bartoně, Cífký, Šimůnka, Faistauera. Počasí nebylo již tak klidné jako v prvním kole, začal foukati vítr. Přesto však skoky druhého kola jsou lepší a jistější. Maywald skáče 43 m, Ulland stylem značně lepším než v prvním kole dociluje nejdelšího skoku soutěže 57 a půl metru. Havlíček i Hykyš mají skoky slabší než v prvním kole, 37 a 38 metrů, rovněž tak i Technik 39 a půl metru. Druhý skok Beranovského byl bez pádu 45 m. Pokorný velice dobře 50 a půl metru. Šance Mõhwalda zlepšily se skokem 53 metry. Burkert starší skáče opět 45 metrů. Pech v druhém kole musel riskovati, aby dlouhým skokem nadehnal body před Wendem. Skočil mohutným odrazem 54 metry, ztrácí však rovnováhu a těsně po doskoku padá na bok. Ztratil všechno. Německý Oldřich dociluje 43 metrů, Kadavý pak 45 a půl metru. Na Burkertovi Rud. jest viděti, že jeho loňské zranění zanechalo stopy ve výkonu. Nemá již tu bývalou jistotu a klidné držení těla, přes to však jeho druhý skok byl jedním z nejlepších v druhém kole (53 m). Jahoda zlepšuje se o 2 metry. Wende pádem Pechovým zbyl se hlavního soupeře a délka 48 a půl metru mu jistě stačila. Vrána skokem 55 metrů obsadil první místo ve skoku závodů sruženého. Pěkným skokem 50 a půl metru vysokého Čermáka ukončeny byly skoky pro závod sružený.

Po skončeném závodě zasedl soudcovský sbor ihned k vypočítávání výsledků. Práce spojená s vypočítáním závodu sruženého není nijak malá, nutno srovnati skoky s pádem, vypočísti body za délku, sečísti body za styl, konečné body za vlastní skok, k nimž připočítají se body za běh. Dík znamenitému odborníku předsedovi pražské župy Jirků, který řídil počtářské práce, byl brzo vypočítán výsledek skoku sruženého, v němž pořadí jednotlivých závodníků jest následující:

Třída I.

1./1. Vrána Rudolf, 217.1. — 2./2. Burkert Rudolf, 209.2. — 3./3. Mõhwald Alfred, 204.4. — 4./5. Burkert Josef, 193.6. — 5./7. Wende František, 186.7. — 6./12. Techaik Miloslav, 173.4. — 7./15. Havlíček Vladimír, 165.9. — 8./23. Pech Vítězslav, 143.9. — 9./27. Beranovský Jiří, 114.3.

Třída II.

1./4. Ulland Olav, 207.— — 2./6. Faistauer Jos., 189.1. — 3./8. Kadavý Bohuslav, 185.1. — 4./9. Německý Oldř., 178.4. — 5./10. Čermák Jaroslav, 177.7. — 6./11. Hykyš Stanislav, 174.1. — 7./13. Jahoda Bedřich, 173.2. — 8./14. Kubát Josef, 171.9. — 9./16. Klumpner Karel, 164.6. — 10./17. Erlebach Josef, 163.1. — 11./18. Haina Antonín, 162.2. — 12./19. Lešinger Rudolf, 160.9. — 13./20. Novotný František, 155.5. — 14./21. Hykyš Josef, 151.4. — 15./22. Vlach O., 150.1. — 16./24. Čivrný A., 126.2. — 17./25. Pokorný Oldřich, 125.4. — 18./26. — Hanuš Karel, 115.3. — 19./28. Dyntr Antonín, 107.5. — 20./29. Knap



Horn (H. D. W.), mistr RČS. v závodě na lyžích na vytrvalost pro rok 1932, vítěz 50 km závodu „Hančova memorialu“.

Rudolf, 104.8. — 21./30. Hromádka Eduard, 99.2. — 22./31. Maywald, 98.5. — 23./32. Hrbek Julius, 90.80. — 24./33. Plesník Ludvík, 84.9. — 25./34. Rychlovský Josef, 78.5. — 26./35. Häckel Josef, 77.1.

Po konečném přepočítání výsledků závodu sruženého, které protáhlo se do odpoledních hodin, kdy závod ve skoku prostém byl již v plném chodu, vyšlo na jevo, že titul »Mistr RČS. v jízdě na lyžích na rok 1932« odnesl si mistr na 18 km Wende, H. D. W. Podrobné výsledky závodu sruženého jsou:

Třída I:

1. Wende František, H. D. W., 426.7 bodu. — 2. Mõhwald Alfred, H. D. W., 415.9. — 3. Vrána Rudolf, Č. Ski klub, Jablonec, 400.1. — 4. Burkert Rudolf, H. D. W., 389.4. — 5. Burkert Josef, H. D. W., 360.1. — 6. Havlíček Vladimír, L. Z. K. Praha, 357.9. — 7. Pech Vítězslav, L. Z. K. Praha, 352.4. — 8. Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, Brno, 289.8.

Třída II:

1. Ulland Olav, L. K. Z. Praha, 411.0 bodů. — 2. Kadavý Bohuslav, Č. Ski klub, Hradec Kr., 405.6. — 3. Erlebach Josef, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 374.6. — 4. Německý Oldř., S. K. Slavia, Praha, 373.4. — 5. Hykyš Stanislav, L. K. V. S. Praha, 355.4. — 6. Hykyš Josef, L. K. V. S. Praha, 334.6. — 7. Vlach Oldřich, V. S. Brno, 333.1. — 8. Čermák

Jaroslav, Č. Ski klub, Vysoké, 327.7. — 9. Hromádka Eduard, K. L. V. Praha, 325.7. — 10. Kubát Josef, Č. K. Ski, Jilemnice, 317.4. — 11. Faistauer Josef, Č. K. Ski, Jilemnice, 310.6. — 12. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 308.8. — 13. Novotný František, Č. K. Ski, Jilemnice, 302.5. — 14. Pokorný Oldřich, S. K. Mor. Slavia, Brno, 229.4. — 15. Klumpner Karel, H. D. W., 298.1. — 16. Haina Ant., Čes. Ski klub, Vysoké, 282.2. — 17. Plesník Ludvík, P. J. Radhošť, Ostrava, 261.9. — 18. Technik Miloslav, Č. S. P. Z. S. Praha, 201.4. — 19. Lešinger Rudolf, S. K. Slavia, Praha, 249.9. — 20. Maywald, D. S. V., Německo, 248.5. — 21. Rychlovský Josef, L. Z. K. Praha, 252.0. — 22. Jahoda Bedřich, L. K. Ostrava, 234.7. — 23. Dynter Antonín, Sokol, Zl. Olešnice, 220.0. — 24. Knap Rudolf, B. T. L. K. Nový Svět, 217.3. — 25. Čivrný Alois, L. Z. K. Praha, 215.45. — 26. Häckel Josef. H. D. W., 195.35.

V soudcovském sboru zasedali: pro styl: Jirků, Zadák, Petrovický, H. D. W.; pro délky: Zbyněk, Doubalík, Kraus atd. Velitelem skoku: Ing. Zástěra.

Okolnost, že již třetí mistrovský titul přešel do rukou H. D. W., vybičovala na nejvyšší stupeň zájem o závod ve skoku prostém,

kteří konán byl v neděli 28. II. odpoledne a jehož zúčastnili se již i čtyři z našich olympioniků. Naděje naše jejich účasti značně stouply, neb bez nich byl náš team oslaben tím spíše, že Pech se svojí anginou patřil spíše do postele než na můstek. Před závodem se počasí stále horšilo a když zahájen byl závod, rozpoutala se taková vichřice, že bylo nutno skoro po každém skoku vyčkávat, až nárazy větru se trochu uklidní. Vítr byl velice mrazivý a nebyla žádná radost státi u startu a čekati úplně zkřehlý na moment, kdy vítr na okamžik přestane. Výkony nemohly býti proto tak dobré. Nárazy větru byly tak silné, že mnoho závodníků skoro na nájezdu zastavily a některé pak při letu vzduchem obrátili. Regulérnost závodů trpěla také tím, že jeden docílil při slabém větru dlouhého skoku, druhý při nárazu větru skoku až o 20 m kratšího. Jelikož situace tím vytvářená stávala se stále víc a víc tragickou, rozhodl se soudcovský sbor závod přerušiti a přeložiti na některou z příštích nedělí. Nebylo jiné pomoci, neb bezpečnost závodníků musí býti vždy hlavním činitelem při závodě ve skoku. Dokončeno bylo pouze prvé kolo, které však pro neregulérnost bylo náčelnictvem Svazu zrušeno. Pro zajímavost uvádíme délky skoků v tomto kole dosažených: Kraus 40 m, Gebert, Německo, 42.5 m, Zima 34 m, Erlebach 37.5 m, Šimůnek 44 m, Čivrný 39 m, Ulland 48 m, Häckel 20 m, Burkert 35 m, Möhwald 43 m, Hajna 28 m, Finke 35 m, Endler 41 m, Biemann 42 m, Dyntr A. 30 m, Skrbek 45 m, Německý 36 m, Knap 25 m, Kolařík 35 m, Lahr 44 m, Hartig 41 m, Hromádka 42 m, Lukeš 45 m, Šír 47 m, Metschnabel 47 m, Matějásko 31 m, Čermák 40 m, Dolenský 41 m, Palme 45 m, Havlíček 34 m, Rydval 41 m, Cívka 49.5 m, Bartoň 58 m s pádem, Vrána 46 m, Plecháč 43 m, Pech 52 m, Bohner 42 m, Kadavý 40 m, Zbroj 42 m,

Burkert 57 m, Maywald 41.5 m, Holubec 48 m, Hnyk 48.5 m, Aichinger 54 m, Dyntr Jos. 50 m, Hanuš 41 m, Jahoda 43 m, Kahl 42 m, Franke 46 m. Obecenstvo, jehož sešlo se na 3000, nemohlo pro velkou zimu vydržeti na svých místech a s radostí uvítalo přerušeni závodů. Proti přírodě nebylo možno tentokrát bojovati.

V neděli odpoledne o 5. hod. prohlášeny byly oficiálně výsledky závodů na 50, 18 a 8 km a ze závodu sdruženého vrchním pořadatelem závodů radou Komárkem a náčelníkem Jarolímekem. Proslovem místopředsedy Dr. Mosera byly závody ukončeny. Vítěz na 50 km obdržel skleněný broušený pohár, věnovaný p. hotelierem Herčíkem, mistr na 18 km obdržel stříbrný pohár, věnovaný místopředs. Dr. Moserem, mistr RČS. obdržel stříbrný pohár, věnovaný předsedou Svazu Pilnáčkem, nejlepší závodník Svazu na 50 km obdržel stříbrný pohár, věnovaný úřadujícím místopředsedou Svazu.

V rámci závodů o mistrovství RČS. pořádány byly současně i závody o přebor vysokých škol a o přebor Pražské župy, jejichž výsledky uveřejněny jsou na jiném místě.

Dokončení závodu ve skoku.

Tak konečně máme naše letošní mistrovství pod střechou. Poslední jeho část, závod ve skoku prostém, byla provedena v neděli dne 13. března opět na novém můstku v Harrachově. Tentokrátě opětně si počasí s námi zahrálo, ne sice již tak tragicky jako posledně, ale přece. V sobotu byl sníh pro skok přímo ideální a tak můstek posunut zpět, neb při zkoušení skákalo se snadno přes 55 metrů. V neděli ráno napadl však nový sníh, který udělal nám čaru přes rozpočet. Byl přemrzlý a proto také tupý, na nějž bylo těžko voliti mazání. »Record«, »Bilgeri«, parafin, vše málo platné, nic nejelo. U startu sešlo se 92 závodníků, mezi nimiž 4 závodníci říšskoněmeckého Svazu, všichni vynikající borci naši i H. D. W. Ze při té příležitosti nebyl překonán stávající rekord můstku i stávající rekord československý, nebyla vina závodníků, nýbrž, jak jsem již výše uvedl, vina sněhu.

Přesně ve stanovenou dobu zazněl hlas trubky a vzduchem letí první skokan, Willi Glaser, startující mimo soutěž. Za ním pak opětně žák Souček. A již to šlo ráz na ráz. Jeden skok za druhým, jeden lepší druhého. Skokan byl na přechodu a druhý již vyjížděl od startu. Tempo skoků bylo snad až příliš rychlé, takže diváci nestačili dobře sledovati tabulky s čísly závodníků a délkou skoku. Jarolimek to hnal dopředu jak dělají to na Holmenkolu. Prvé kolo absolvováno bylo v necelých 50 min. včetně úpravy můstku. Nejdelšího skoku prvého kola docílil Bartoň před Ullandem. Nejlepší styl v prvním kole měl Ulland, za ním pak Hartig a Kahl, dále Cífka a Bartoň. Po prvé kole byl můstek posunut trochu kupředu. Skoda, že nebyl zvýšen, aby dosaženo bylo větších délek. I v druhém kole nebylo docíleno delšího skoku než 50 metrů. Do posledního skoku nebylo jasno, kdo zvítězí, mohl to být Hartig, Bartoň, Ulland i Kahl. Rozhodnutí padlo při propočítávání soudcovských listin. Zjistilo se, že »Mistrem



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M

Bailony - Baumann
Brno

K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1932« stal se Olav Ulland, Lyžařský závodní klub, Praha.

Soutěž krásných skoků byla u konce, zbývá ještě říci, jak kdo skákal.

Vítěz závodů Ulland má typicky norské držení těla při letu vzduchem, nedosahuje ovšem takových délek jako Ruud a také jeho styl není tak čistý. Bartoň skáče stylem mírně lomeným s mohutnými odrazy. Hartig měl nejelegantnější a neklidnější skoky, snad jen kratší první skok připravil ho o mistrovský titul. Kahl jest kopie Wendehe z dob jeho slávy, značně velký předklon, klidné držení lyží jsou jeho přednostmi. Cifka se od závodu k závodu lepší, jeho skoky hodně mu budou pomáhati při závodě sdruženém. Pech tentokrát nebyl ve své obvyklé formě, měl nejisté dopady, příliš široké a do dřepu. Vrána měl elegantní skoky, avšak krátké. Faistauer Jaroslav skáče stále trochu tvrdě, chybí mu ještě správná práce ve vzduchu. Lukeš ke svému prospěchu odvyká si vysazení kříže. Skrbek je velký talent, překvapil všechny svým odrazem a dopadem. Šimůnek při druhém skoku upadl a vyřadil se tak s prvních míst. Týž osud stihl i Burkerta Rud., Holubce, Dyntra, Brauna, Technika, Hromádku a jiné. Potěšitelným faktem pro nás byly výkony III. třídy, která již nyní předčila druhou třídu a byla nebezpečným konkurentem i třídě první. Radost jest se podívat na ty kluky jak krásně skáčí a jak dovedou od starších dobře odkoukati to, co jest dobrého.

Výsledky závodu ve skoku prostém jsou:

Titul »Mistr RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1932« získává

Olav Ulland, L. Z. K. Praha.

Číslo první značí pořadí ve třídě, číslo druhé pořadí celkové.

Třída I.

1./2. Bartoň Antonín, Č. Ski-klub, Vysoké, 221.5 b., 50, 50 m. — 2./5. Cifka Jan, K. L. V. Praha, 208.0 b., 36, 45 m. — 3./6. Pech Vítězslav, L. Z. K. Praha, 207.7 b., 47.5, 44 m. — 4./8. Vrána Rudolf, Č. S. K. Jablonec n. J., 200.0 b., 41, 44 m. — 5./9. Feistauer Jar., Č. S. K. Jilemnice, 195.6 b., 41, 39 m. — 1./16. Hein Walter, H. D. W., 194.1 b., 40, 48 m. — 7./12. Burkert Jos., H. D. W., 191.5 b., 36, 46 m. — 8./13. Vondrák Karel, Č. S. K. Hradec Král., 190.1 b., 40.5, 42 m. — 9./15. Franck Jos., D. S. V., Ně-

mecko, 187.0 b., 42, 40 m. — 10./16. Feix Osvald, H. D. W., 183.7 b., 34.5, 43 m. — 11./21. Priebsch Ervín, H. D. W., 182.5 b., 40, 40.5 m. — 12./22. Möhwald Alfr., H. D. W., 182.4 b., 37.5, 42.5 m. — 13./26. Tryzna Josef, Slavia, Praha, 179.6 b., 45, 32 m. — 14./42. Havlíček Vladimír, L. Z. K. Praha, 164.6 b., 33.5, 34 m. — 15./43. Hnyk Adolf, Slavia, Praha, 164.3 b., 34, 36 m. — 16./48. Klumpner Karel, H. D. W., 158.8 b., 31, 32 m. — 17./59. Zima Josef, L. K. V. S. Praha, 144.5 b., 25, 32 m. — 18./62. Šimůnek Frant., Slavia, Praha, 128.2 b., 41.5, 49 m. — 19./66. Technik Miloslav, S. Č. p. Z. S. Praha, 117.6 b., 38, 57 m. — 20./68. Burkert Rud., H. D. W., 115.0 b., 39, 46 m. —

Třída II.

1./1. Ulland Olav, L. Z. K. Praha, 223.7 b., 49, 49.5 m. — 2./14. Hain Bedř., H. D. W., 190.1 b., 40, 44 m. — 3./17. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 183.5 b., 37, 39.5 m. — 4./24. Kadavý Vikt., Č. S. K. Hradec Král., 181.6 b., 34, 39 m. — 5./27. Kraus Rud., L. Z. K. Praha, 178.1 b., 37.5, 41 m. — 6./28. Faistauer Jos., Jilemnice, 177.7 b., 34, 38 m. — 7./29. Dyntr Ant., Sokol Olešnice, 177.5 b., 38, 37 m. — 8./31. Jahoda Bedř., L. K. Ostrava, 174.4 b., 42.5, 39 m. — 9./33. Meuer Julius, D. S. V. Německo, 171.1 b., 30.5, 37 m. — 10./35. Novotný Frant., Jilemnice, 169.8 b., 36, 38 m. — 11./41. Lešinger Rudolf, S. K. Slavia Praha, 165.3 b., 24, 43 m. — 12./47. Hykýš Stanisl., L. K. V. S. Praha, 161.2 b., 30, 33 m. — 13./50. Německý Oldřich, S. K. Slavia Praha, 157.8 b., 30.5, 34 m. — 14./51. Kubát Josef, Č. S. K. S. Jilemnice, 157.7 b., 30, 31 m. — 15./52. Hajna Ant., Č. S. K. Vysoké, 156.8 b., 32, 31 m. — 16./54. Maťátko J., S. K. Dvůr Král., 155.1 b., 28, 38 m. — 17./56. Scheufler W., H. D. W., 148.8 b., 24, 32 m. — 18./57. Brůna Miloslav, Sokol Zl. Olešnice, 148.7 b., 26, 31 m. — 19./60. Erlebach Jos., Jilemnice, 141.8 b., 25, 31 m. — 20./64. Braun Vlast., L. Z. K. Praha, 121.2 b., 40 (42) m. — 21./67. Kolařík Bedř., S. K. Slavia Praha, 116.6 b., 22, 34 m. — 22./69. Bohner Ad., H. D. W., 109.9 b., 42.5, 23./71. Holubec Fr., L. Z. K. Praha, 107.5 b., 00, 39 m. — 24./72. Krupitschka Willy, H. D. W., 107.3 b., 35, 00 m. — 25./73. Walesch Richard, H. D. W., 97.6 b., (21), 34 m. — 26./74. Maiwald Bedř., D. S. V. Německo, 97.2 b., 29, 00 m. — 27./75. Hromádka Ed., K. L. V. Praha, 93.8 b., 35 (41.5) m. — 28./76. Štregl Boh., Č. S. S. Olomouc, 92.6 b., 00,

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3.** jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.



A 21

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ VOSK TEKUTÝ

JEDNODUCHÁ A RYCHLÁ MANIPULACE
NÁDHERNÁ JÍZDA PŘI KAŽDÉM SNĚHU
TRVANLIVOST VOSKOVÉ VRSTVY.

I VY BUDETE SPOKOJEN

DEPOT PRO Č. S. R. A PÓLSKO
KNICKEL & ING-F-GROSSE, N-OSTRAVA

ODZNAKY K. SVOBODA PRAHA I. PLAKETY

UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

Továrna: Dorbp



TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV



Mistr RČS. v závodě na lyžích na vytrvalost pro rok 1932 Horn (H.D.W.) na trati.

34 m. — 29./77. Nigrin Mil., S. K. Turnov, 86.2 b., 00, 30.5 m. — 30./78. Hykyš Josef, L. K. V. S. Praha, 83.2 b., 00, 29 m.

Třída III.

1./3. Hartig Arnošt, Č. S. K. Vysoké, 216.6 b., 47.5, 49 m. — 2./4. Kahl Josef, H. D. W., 212.0 b., 47.0, 47 m. — 3./7. Skrbek Bohumil, Č. S. K. Vysoké, 205.4 b., 40.0, 49 m. — 4./10. Lukeš Jar., Jilemnice, 194.8 b., 36, 45 m. — 5./18. Biemann Ot., H. D. W., 183.5 b., 39, 43 m. — 6./19. Endler Ernst, H. D. W., 182.6 b., 34, 43 m. — 7./23. Plecháč Mil., L. Z. K. Praha, 181.7 b., 38, 38 m. — 8./25. Hollmann H., D. S. V., 180.4 b., 39, 38.5 m. — 9./30. Václavík Vlad., L. Z. K., Praha, 176.9 b., 38, 42 m. — 10./32. Metschnabel Frant., H. D. W., 174.3 b., 34, 40 m. — 11./33. Dressler H., H. D. W., 173.6 b., 33.5, 38 m. — 12./36. Mendel Vilém, L. Z. K. Praha, 168.7 b., 36, 39 m. — 13./37. Gernert Rich., H. D. W., 168.3 b., 33, 34 m. — 14./38. Heyduk Mil., L. Z. K. Praha, 168.0 b., 30, 34 m. — 15./39. Karel Falský, B. T. L. K. N. Svět, 165.8 b., 29, 38 m. — 16./40. Palme Jindřich, H. D. W., 165.5 b., 30, 39 m. — 17./44. Čivrný Jar., L. Z. K. Praha, 164.2 b., 31, 30 m. — 18./45. Gabert Jan, D. S. V. Německo, 163.5 b., 31, 36 m. — 19./46. Brendler Fr., H. D. W., 161.9 b., 29.5, 35 m. — 20./49. Šír Boh., Sokol Zl. Olešnice, 158.0 b., 30, 34 m. — 21./53. Kadavý Jar., Sokol Praha VII., 155.7 b., 32, 33 m. — 22./55. Preisler Ernst, H. D. W., 151.5 b., 23.5, 35 m. — 23./58. Matějásko Jos., Sokol Zl. Olešnice, 147.5 b., 24, 33 m. — 24./61. Holubec Frant., Č. S. K. Vysoké, 131.4 b., 00, 44 m. — 25./63. Kovář Jan, L. Z. K. Praha, 123.0 b., (36), 39 m. — 26./65. Dyntr Jos., S. K. Slavia, Praha, 119.8 b., 35 (44) m. — 27./70. Zbroj Eduard, S. K. Dvůr Králové, 107.6 b., (36), 38 m.

Velitelem skoku byl arch. Jarolímek, soudci stylu: Ing. Pilnáček, Dr. Scheiner, Jos. Finger, měřiči délek: Dr. Moser, C. Jelínek, Kraus, Dóubalík a další členové soude. sboru, startérem Peka, Metyš, dojezd Bárta a ing. Zástěra.

Jak bylo klasifikováno prvních 15 skokanů:

I. soudce Ing. Pilnáček, II. Jos. Finger, III. Dr. Scheiner. Prvá cifra od prvního, druhá od druhého, třetí od třetího soudce.

Ulland I. skok 17.—, 17.5, 17.5, II. skok 17.5, 18.—, 18.—. — Bartoň I. skok 16.5, 16.—, 17.—, II. skok 17.5,

17.—, 17.—. — Hartig I. skok 17.—, 17.—, 17.—, II. skok 16.5, 16.5, 16.5. — Kahl I. skok 17.—, 17.—, 17.—, II. skok 16.—, 16.5, 16.—. — Cífka I. skok 16.5, 16.5, 16.5, II. skok 17.—, 17.—, 16.5. — Pech I. skok 15.5, 16.—, 16.5, II. skok 16.5, 16.5, 16.—. — Skrbek I. skok 16.—, 16.5, 15.50, II. skok 16.5, 16.5, 16.—. — Vrána I. skok 16.5, 16.5, 16.—, II. skok 15.5, 16.—, 16.—. — Lukeš I. skok 15.—, 16.—, 15.—, II. skok 17.—, 16.5, 16.—. — Hain Walter I. skok 13.—, 13.5, 13.5, II. skok 15.5, 15.5, 16.—. — Burkert Jos. I. skok 14.5, 15.—, 14.—, II. skok 16.—, 15.5, 16.—. — Vondrák I. skok 15.—, 14.5, 15.—, II. skok 15.—, 14.5, 15.—. — Hain Bedřich I. skok 13.—, 14.—, 14.—, II. skok 15.5, 16.—, 15.—. — Frank I. skok 14.5, 14.5, 14.5, II. skok 14.5, 14.5, 14.—.

O našem mistrovství celkem nutno říci, že zdařilo se díky společnému úsilí nad očekávání dobře. Jeden dobrý poznatek z něho byl, že jsme již úplně soběstační a že můžeme naše mistrovství dělati jako skutečně státní mistrovství bez účasti zahraniční. Máme mnoho a mnoho závodníků znamenitých kvalit, prodechnutých touhou bojovat a omezíme-li účast na mistrovství pouze na příslušníky našeho státu, značně získáme. Neříkám, že není nutno rozpisovati závody mezinárodní, to bylo by na škodu našemu dalšímu vývoji, můžeme se však v tomto směru přizpůsobiti Norům, kteří mají mezinárodní Hollmenkol, ale mimo to své »Zemské mistrovství«, přístupné pouze příslušníkům Norského Svazu. Mezinárodní účast na našem mistrovství zastoupena byla 6 závodníky klubu »Windsbraut« ze Schreiberhau, které oplatili nám naše četné návštěvy na jejich padesátce.

Vydatným pomocníkem v Technickém sboru při pořádání mistrovství byl Bucharův klub v Novém Světě v čele se svými do krajnosti obětavými činovníky p. Krausem st., Ing. Krausem, Vytámvásem. Dělalí prostě všechno, co

ODZNAKY, PLAKETY, CESTNÉ CENY

DODÁ:

I. B. PICHL,

PRAHA VII., POD LETNOU 10, TELEF. 74222.

PRODEJNA: CELETNÁ 33 (U PRAŠNÉ BRÁNY), TELEF. 63282.

bylo potřebí, od rána do noci byli na nohách. Ne menší byla i výpomoc správy st. lesů v Harrachově, u níž našel Svaz lyžařů RČS. vzácné pochopení svých snah a podpory jak při pořádání běžeckých závodů, tak i hlavně při organizačních závodů ve skoku.

Naše úřady a náš tisk na mistrovství zastoupeny nebyly, snad proto, že jsou pořádány bez přílišné reklamy a bez jakékoliv vnější okázanosti, ač byly a jsou stále největšími celostátními závody, na nichž se sejdou skutečně všichni českoslovenští lyžaři. Radost Svazu nemusela být tím nijak pokazena. Viděl bojovat své chlapce, které od prvopočátku vychoval a vycvičil, viděl je vítězit ve zdravém zápalu ohně a nadšení pro velkou myšlenku jím propagovanou. A to mu stačí.

*

Ke čtyřem mistrovským titulům Československa řadí se další, který není sice výrazem vynikajícího výkonu jedince, ale výrazem nejlepšího výkonu klubových týmů. Jest to mistrovství klubů.

Lyžařská veřejnost často si ani neuvědomuje, že při každém závodě hraje důležitou roli nejen dobrý výkon každého jednotlivce, ale i vyrovnaný výkon všech závodníků každého klubu, kteří současně bojují o čestné umístění svého spolku v soutěži klubů. Mistrovství toto jest vzpruhou pro kluby, aby snažily se vychovávat a vysílali na závody nejen jednoho neb dva borce, ale vyrovnaný početný tým. Z každého klubu klasifikují se pro toto mistrovství čtyři nejlepší závodníci v každém z mistrovských závodů. Klub, jehož borci docílili nejlepšího počtu bodů, získává titul »Mistrovský klub RČS.«, a kluby, docílí více než 1000 bodů v této soutěži, mistrovské diplomy.

Mistrovský titul získal letos opět Č. krkonošský spolek »Ski« Jilemnice, jehož tým, byť oslaben o olympionika Faistauera, docílil náskoku 142 bodů před Lyžařským závodním klubem Praha, obsadivším druhé místo. Na třetím místě umístil se S. K. Slavia, postrádavší Šimůnka. Podrobné výsledky mistrovství klubů jsou:

1. Č. K. S. Ski, Jilemnice	3723.00
2. Lyžařský závodní klub, Praha	3581.85
3. S. K. Slavia, Praha	2845.30
4. L. K. V. S., Praha	2583.40
5. Č. Ski klub, Vysoké n. Jiz.	2319.70
6. Klub lyžařů vinohradských	1515.00
7. S. K. Moravská Slavia, Brno	1357.20
8. Č. Ski klub, Hradec Králové	1323.30
9. T. J. Sokol Pražský	1184.75
10. Vysokoškolský Sport, Brno	1045.60
11. Bucharův klub, Nový Svět	1030.35
12. T. J. Sokol, Zl. Olešnice	964.20
13. Č. Ski klub, Jablonec n. Jiz.	783.10
14. Č. S. p. Z. S., Praha	717.00
15. Č. Ski klub, Praha	693.00
16. Ski klub, Semily	520.50
17. Lyžařský klub, Ostrava	470.60
18. S. K. Dvůr Králové	469.20
19. P. J. Radhošť, M. Ostrava	438.90
20. Klub lyžařů, Tábor	331.25
21. Lyžařský klub, Liberec	330.00
22. Ski klub, Pardubice	297.00
23. Vysokoškolský Sport, Místek	286.50
24. S. K. Baťa, Zlín	186.00
25. KČST., Volovec	184.50

UMĚLÉ OČI



jako též speciální skořápky na osleplé oči,
takže oslepnutí jest neznatelným během
30 minut v přítomnosti pacienta zhotovuje

I. ČSL. OČNÍ ÚSTAV

PRAHA XII., FOCHOVA TŘÍDA 118.

26. T. J. Sokol, Vinohrady	183.00
27. S. K. Vysoké Tatry	178.50
28. T. J. Sokol, Studenec	151.50
29. A. C. Sparta, Praha	144.00
30. S. K. Lomnice n. P.	96.00
31. Č. Sport. Společnost, Olomouc	92.00
32. S. K. Turnov	86.20

Výsledky mistrovských závodů přinesly některým závodníkům přeřazení do první třídy. Tak do I. třídy v závodě sdruženém přeřazení byli: Ulland Olav, Lyžařský závodní klub, Praha, Kadavý Bohuslav, Český Ski-klub, Hradec

Králové, Erlebach Josef, Č. K. S. Ski, Jilemnice, Německý Oldřich, S. K. Slavia, Praha. Pro závod ve skoku přeřazení byli: Ulland Olav, L. Z. K. Praha, Kadavý Bohuslav, Č. S. K. Hradec Králové, Erlebach Josef, Č. K. S. Ski, Jilemnice, Německý Oldřich, S. K. Slavia, Praha, Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha. Pro závod v běhu přeřazení ze II. třídy do I. třídy: Ing. Sláva Dlouhý, Otto Hrabal, oba L. K. V. S., Praha, Buchar Jaroslav, Jech Adolf a Erlebach Jos., všichni Č. K. S. Ski Jilemnice, Hromádka Eduard, Klub lyžařů vinohradských, Německý Oldřich, S. K. Slavia, Praha, Ulland Olav, L. Z. K. Praha. — 1.

Různé zprávy.

O čem bude jednatí mezinárodní lyžařský svaz. Kongres F. I. S., který konatí se bude v Paříži ve dnech 13. až 16. května, bude mimo jiných záležitostí též pojednávatí o návrhu německého svazu lyžařského, jenž má býti pojat do mezinárodního lyžařského závodního řádu. A zní: Při mezinárodních lyžařských závodech smí býti vypisovány pouze tyto závody: 1. skok na lyžích, 2. běh na vzdálenost 15—18 km, 3. distanční závod na 30—60 km, 4. závod kombinovaný (skok a běh), 5. závod ve sjezdu, 6. slalom, 7. závod kombinovaný (sjezd, slalom a závod mužstev) a 8. závod štafetový (5 běžců na trati ne pod 40 km). Dále má býti nařízeno, aby závodní trati byly tak vedeny, aby závodník nepřišel do nutnosti používati holí při brzdění, čímž tento nehezky způsob jízdy má býti odstraněn. —

Lyžařský výcvik důstojníků-instruktora byl prováděn v Tatrách na Štrbském Plese, a to od 8. února do 12. března t. r. Frekventantů bylo: 10 důstojníků od hran. a horské pěchoty, 2 důst. hor. dělostřelectva a 2 důst. gen. štábu. Velitelem kursu byl kapitán K. Buchta. — Sněhové poměry byly velmi dobré, ježto sníh v horách padá od začátku února počínaje, byl skoro celou dobu kursu prachový, ale nejčastěji hluboký; jarní sníh, tvrdý, sluncem rozehřátý, jehož stejnorodost dovoluje velmi dobré lyžařské sjezdy, bohužel, během trvání výcviku takřka nebyl. — Účastníci pustili se s chutí do výcviku, těžké začátky byly překonány a koncem kursu, který byl pro letošní rok zkrácen na 5 týdnů, byly výsledky velmi pěkné — neboť účelu, aby každý sjížděl i ty nejprudší šneky, bylo z 90 procent dosaženo. — Začátek výcviku byl prováděn v blízkosti Štrbského Plesa. Jakmile dovedli účastníci svého umění použití také jinde, cvičilo se v Mlýnické,

Furkotské i Mengušovské dolině, a největší váha byla kladena na sjíždění svahů, s kterými se v Tatrách neustále shledáváme. Tedy přivrátne kristianie, přeskoky, přivrátne oblouk, jízda napříč svahů a přímo se zaražením a různé cviky k zdokonalení lyžaře byly hlavním programem kursu. Nejlepším cvičištěm byly vysokohorské tury, jež střídavě podnikány. I pro krátkou dobu trvání kursu sluší jmenovati z tur: Volí hřbet, přechod z Mlýnické doliny do Frukotské od vodopádu Skoku, Frukotský štít, Lorenzovo sedlo a mnoho jiných. — Ubytován byl kurs ve St. lázních, které byly letos silně obsazené po celou sezonu. Stravování provedl restauratér Danko výborně. — Závěrečných zkoušek zúčastnil se pan gen. Plaček, velitel 2. horské brigády, — byly prakticky provedeny na svazích od Žabiho plesa do Mengušovské doliny.

Závody ve skoku v Clavières v Itálii, jež konaly se za silné mezinárodní konkurence dne 20. března, skončily vítězstvím norského skokana Knuta Kobberstada, jemuž podařilo se odstaviti i oba švýcarské olympioniky Chiogno i Kaufmana. Výsledek byl tento: 1. Kobberstad 220.3 bodů, 2. Chiogna (Sv. Mořic) 219.7, 3. Kratzer (Německo) 218, 4. Raymond (St. Croix) 215.3, 5. Kaufmann (Grindelwald) 214.9, 6. R. Badrutt (Sv. Mořic) 209.6, 7. Adolf Badrutt (Sv. Mořic) 209.2 a až teprve osmý byl první Ital Caneva s 205.6 body.

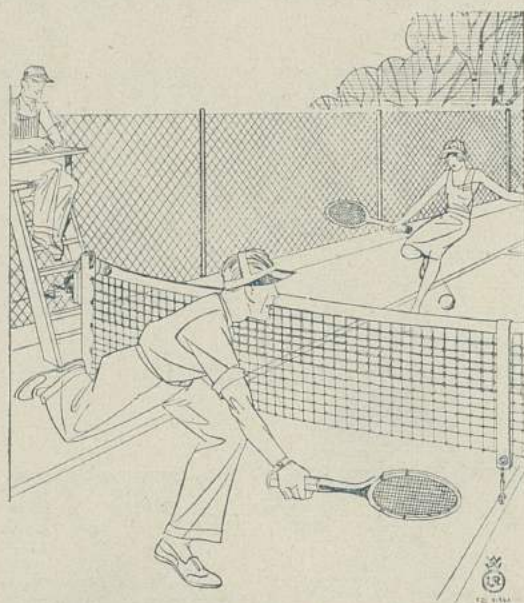
Dodatkem kvitujeme ještě došlé dary na obeslání zimních olympijských her v Americe: J. Kotan, Praha 5 Kč, inž. Frant. Fürst, Praha II. 30 Kč, Jos. Chejnovský, úředník stát. drah, Košice 223 Kč, inž. Ant. Šimůnek, Lomnice n. Pop. 1 Kč, Dr. Jar. Kovařík, Mukačevo 50 Kč.

SPECIELNÍ VÝROBA HLIN. UZÁVĚREK

K ELEKTRICKÝM VĚTRÁKŮM.

STAVEBNÍ A ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ

ANT. SVOBODA, PRAHA I., TÝNSKÁ 10.



V. J. ROTT

v Praze - Malé nám. 142

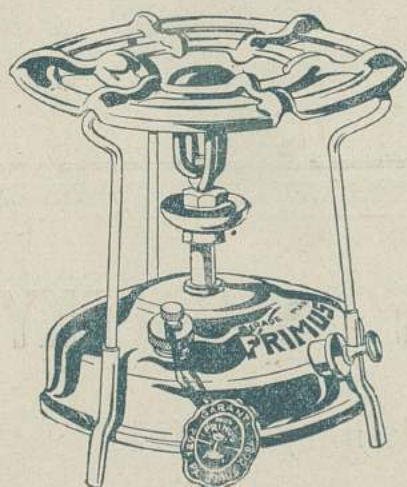
TENNISOVÉ

rakety	od Kč	125.—
rakety dětské	»	50.—
míče 1 tučet	»	138.—
střevíce	od »	39.—

Tennisová souprava pro začátečníky

1 raketa Rott A, 1 lis na rakety,
1 gumový povlak, 3 míče, 1 sítko,
1 střevíce, 1 ponožky za Kč 249.—

a PRIMUS pro každého



Kč 60.— až Kč 280.—

Vše pro rodinný domek a zahradu!

Zahradní lehátka	od Kč	42.—
Zahradní stůl se slunečníkem	»	370.—
strojek na trávu	od »	390.—
kropicí konev	od »	39.—
vozik na hadice	od »	240.—
hadice pryžová s vložkou 1 m	»	6.50

Vzorná souprava zahradnického nářadí!

(rýč, hrábě, 2 motyčky, konev, nůžky na trávu a na stromy, pilka na stromy a ruční stříkačka od Kč 160.—



NÁŠ SPORTOVNÍ
a
FOTOGRAFICKÝ
ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75

POTŘEBY PRO VŠECHNY ZIMNÍ A
LETNÍ SPORTY A STEJNOKROJE.

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

TENIS - TURISTIKA - KOPANÁ

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

Dobrý sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TRŮ. 46.

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

BRUSLAŘSTVÍ

HOCKEY

SÁŇKAŘSTVÍ

ALPISMUS

TURISTIKA

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA. Z odpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administr. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo

ROČNÍK XXI.

DUBEN 1932.

ČÍSLO 9.

Zprávy Svazu lyžařů.

VII. schůze T. S. (náčelnictva) konala se společně se schůzí pracovního výboru dne 4. února. Místonáčelník Komárek podává zprávu o obeslání závodů o mistrovství Jugoslaviie, dále o obeslání mistrovských závodů DSV. ve Schreiberhau a o závodech HDW. v Josefodole. — Pak pojednáno o otázce termínu mistrovských závodů RČS. — Mistrovství Polska Svaz se nezúčastní a omluví se kolísí termínu se svazovými závody. Rovněž není možno přijmouti pozvání na závody Ponte di Legno v Itálii. — Pak úř. místopředseda Dr. Pečírka podal obšírný referát o jednání s HDW., jež konáno v Liberci. Jednání bylo vedeno ohledně: 1. distancí závodníků Bujaka a Francka, 2. obeslání závodů FIS. ve sjezdu a slalomu v Cortina D'Ampezzo a 4. ohledně přihlášek k mistrovství.

VIII. schůze T. S. konala se dne 16. února za předsednictví místonáčelníka rady Komárka. Nejprve přečten dopis arch. Jarolímk a Lake Placid. Pak probány jednotlivé úkoly, nařízené v minulých schůzích. Pak Jílek jako jednatel Čsl. olympijského výboru tlumočí oficiálně blahopřání Čs. O. V. za úspěchy našeho mužstva v Americe a prohlašuje, že O. V. s radostí konstatoval, že podmínky, kladené O. V., naše mužstvo plně splnilo, právě tak, jako všechno očekávání, týkající se sportovního výsledku. — Zadák pak podal referát o účasti našich borců na mistrovských závodech v Jugoslavii. — Pak podali jednotliví referenti své obvyklé referáty.

VII. schůze Pracovního výboru Svazu lyžařů RČS. konala se společně s náčelnictvem Svazu lyžařů RČS. dne 9. března 1932 v sekretariátu v Praze.

Schůzi zahájil místopředseda Dr. J. Pečírka. Usneseno stanoviti termín pro závod o Pohár kongresového můstku na den 27. III. 32. Závod provede Pražská župa.

Zpráva jednatele. Pražské vzorkové veletrhy zvou na výstavu sportovních cen. Správa státních lázní Štrbské Pleso sděluje, že poskytne závodníkům ubytování o Velikonocích a pan Danko poskytne 8 závodníkům bezplatné stravování. Podkarpatská župa děkuje za povolenou částku Kč 500— na jízdné 2 závodníků na mistrovství, a žádá, aby částka ta byla jí rezervována na příští rok, kdy na závody své závodníky vyšle. Ústřední KČST.

Praha gratuluje k výsledkům našich závodníků, docílených na zimní Olympiádě. Vzat na vědomí obsah dopisu Brněnské župy ve věci vyslání závodníků na Olympiádu. Ministerstvo zdravotnictví omlouvá svoji neúčast na závodech o mistrovství RČS. Dr. Procházka předkládá účet Adamovy lékárny za léky pro výpravu do Ameriky, který sám zaplatil. Poděkováno. Čs. obec sokolská omlouvá se pro mistrovské závody.

Zpráva pokladní. Pokladník Kunce referuje o finančním výsledku první části závodů o mistrovství RČS. Navrhuje, aby Bucharovu klubu v Novém Světě povoleno bylo 15% z čistého zisku jako odměna za vybírání při mistrovských závodech ve skoku, které pořádány budou dne 13. března. — Schváleno. Dr. Moser navrhuje, aby v Harrachově pořádány byly každoročně velké mezinárodní závody. Ing. Macháček oznamuje, že jednal se správou státních lesů a statků o oplocení celého pozemku kolem můstku v Harrachově. Kunce přednáší zhruba sestavené vyúčtování zájezdu na Olympiádu. Podrobné vyúčtování předneseno bude na nejbližší schůzi správního výboru.

Stanovy. Dr. Jakubec oznamuje, že vypracoval již první návrh na změnu stanov, který bude rozmnožen a zaslán všem členům komise. Komise ve své schůzi návrh prodebatuje a upraví. Pak bude zaslán návrh všem členům Svazu a všem župám. Vzato na vědomí.

Olympiáda. Jarolímek oznamuje, že podrobný referát o zájezdu do Ameriky přednese na schůzi správního výboru Svazu. Referát bude pak postoupen spolu s vyúčtováním ministerstvu obchodu, ministerstvu zdravotnictví a Čs. výboru olympijskému. Jarolímek navrhuje dále, aby poděkováno bylo panu generálnímu konsulovi Mosrovi a bratřím Langům. Dále navrhuje, aby jmenovaným dány byly v upomínku na zájezd plakety. Schváleno a usneseno, aby návrh na plakety připravil a plakety opatřil Ing. Příbyl. Plaketa bude zaslána pak současně s poděkováním jmenovaným pánům.

Brožek žádá, aby Svaz věnoval větší pozornost výletním vlakům ČSD. a hlavně v otázce cvičitelské těchto zájezdů.

Předává se Cvičitelskému odboru k dalšímu řízení.

Něco o tratích.

Jeden z „hlasů“ ze závodnických kruhů.

O tratích, rozumí se, že závodních. Rád bych zde vyliil obsah svého srdce, vztahující se k tomuto předmětu a ačkoliv jsou dnes doby bojovné (viz šarvátku, rozpoutavší se kolem »našich« žen na lyžích), nebojím se polemiky, mimo to doufám, že všichni technicky vyspělí závodníci se mnou budou souhlasiti — a kdo by v hloubi duše nebyl o sobě přesvědčen, že je technicky vyspělý? — Tak vidíte!

Trati je možno dělit na mnoho odrůd, na lehké, těžké, velehorské, středohorské, lesnaté a rovinaté, ale pro mne existují jenom dva druhy: zábavná a otravná a do těchto dvou příhrádek je možno nastrkati veškeré trati, na nichž se šťastnou nebo nešťastnou náhodou vyskytujeme. Na trati otravné zpravidla vyniknou běžci, výtečníci s úctyhodným svalstvem a neméně úctyhodným »dlouhým krokem«, kteří se řítí s nosem na špičkách lyží a rvou kilometr za kilometrem, nepozorujíce, že je vlastně ta cestička, po které se ubírají, k zbláznění fádni.

Kdo jel padesátku na letošních mistrovstvích ČSR, ten jistě se mnou souhlasí, že to byla jedna z nejkrásnějších a nejzajímavějších tratí, jež u nás kdy byla vytýčena a sekretář Krňoul může plným právem na toto své »dítě« býti hrd.

Zúčastnění na tom podniku mu všichni blahořečili, včetně těch, kteří přijížděli s rozbitými nosy od něžných pohlázení hustých větví, jež se na trati velice zhusta vyskytovaly.

Zajímavá trať v první řadě nesmí vésti po cestách a po silnicích. Na cestě závodník běží mechanicky a má čas mysliti na to, že vlastně ještě co ujel a neujel, co kde ho bolí atd. A jak se závodník pustí do tohoto druhu hypochondrie, tak udělá nejlépe, když sjede nejkratší cestou k »sportáku«, udělá z lyží balíček a odebere se k svému krbu, poněvadž je otrávený a jízda ho nebaví, čímž výkonnost značně klesá — a konec konců jezdíme závody

pro své potěšení a ne proto, abychom mohli svým známým a později vnukům a pokud možno i pravňukům u příjemně hořícího krbu vyprávěti, kolik »uzlů« jsme za své závodní kariéry najezdili.

Naproti tomu trať, motající se mezi stromy a křovisky, vedoucí přes příkopy a potoky, občerství a rozradostní duši závodníka, který má plnou hlavu přemýšlení o tom, jak snadno a rychle rozluštit veškeré problémy, jimiž ho autor trati zahrnul a nemá času na přemýšlení o svých fyzických nesnázích, takže jede plnou parou až do úplného vyčerpání.

Takový terén má pak ohromný vliv na způsob jízdy a na výcvik v jízdě vůbec. »Pohotovost« lyžaře je hlavní ideou!

Kdysi jsme se ptali našich amateuru-traineuru Ing. T. T. Hansena a G. Svendsena, jakým stylem se jezdí u nich v Norsku, zdali dvojtaktem nebo střídavým krokem atd. Po delším váhání odvětil Svendsen, »že se běží tak rychle, jak je možno«! Myslili jsme, že si z nás tropí legraci, ale později jsme se přesvědčili o opaku. Faktum je, že v tak zvaném »norském terénu« o nějakém pravidelném tempu nebo jednostranném stylu nemůže býti řeči, jízda záleží hlavně v přenášení váhy s nohy na nohu tak, aby na hrbolech a zákrutech získala pokud možno největší rychlost, při čemž ruce slouží k akceleraci v daném okamžiku, jakož i k udržení rovnováhy. Mnohdy jest třeba udělati dlouhý krok, jindy zase krátký, hned zase přešlapováním dostati se za stromeček a současným odrazem obou holí znovu získat rychlost. Krátce jest nutno »hráti si s terénem«, přizpůsobiti se jeho variacím — jest nutno jet i a nikoliv běžeti!

A proto vznášim prosbu na všechny »výrobce tratí«: »Dávejte nám těžké, barvitě a zajímavé trati, nedělejte z nás chrty, ale dovolte nám býti jezdiči — jezdiči v pravém slova smyslu.«

V. Havlíček

RUDKA PAŘÍKOVÁ:

Lyžařský národ.

(Úvaha o vhodných zpusobech lyžařského weekendu.)

Je trojí druh lyžařů.

Ti, kteří jezdí do hor, aby tancovali a seděli na boudě, ti, kteří honí kilometry a lámou si nohy na ledě a konečně ti, kteří s požitkem a jak se patří vychutnávají pobyt na sněhu.

Do první kategorie patří lidé nerozumní, lehkomyšní, kterým nestačí bary a danciny velkoměsta a jsou nutkáni přenést svůj temperament i do bílých krajů. Druh těchto lidí sídlí buď v dolinách v různých Grandech anebo se vyskytuje na některých boudách, zvláště k tomuto účelu vybavených. Pekelná almara neb gramfon, dobré drinky a kus rovné podlahy jsou ovšem podmínkou. Druh těchto lidí odívá se ve dne výhradně v dress pokud možno nejvýstřednějšího střihu a barev, v různé strakaté šálky a pestré čepičky. Specialitou jeho jest chodit spát v dobu, kdy lyžař druhé kategorie už snídá a vstávat, kdy onen si jde lehnout, takže jeho činnost omezí se výhradně na boudu, v nejkrajnějším případě na líné oběh-

nutí boudy, při čemž se cele upachtí. — A pak přijíždí do Prahy mile osvěžen a pozdraven »tím horským vzduchem« a vypravuje o zážitcích při sjezdech Kozích Hřbetů a o hrozných bojích ve vánici na hřebenech.

Lyžař druhé kategorie je tvor smělý, často s neporozuměním se setkávající, obyčejně hubené, delší postavy spíše vychrtlého vzhledu, pohrdající vši světskou parádou a oblékající výhradně celták, špatně střižené kalhoty a norskou čepici. Chodí spat se slepicemi a znervosňuje vrchního objednávkou snídaně na úsvitu dne. Vyráží z boudy o sedmé, lítá po hřebenech v mlze i vánicích na terén nehledě, v poledne zdrží se na obědě sotva pět minut a už zase mizí v nekonečných bílých pláních. Maličkostí mu je vylézt za den pětkrát na Sněžku a zpět, při tom se zastavit u známých na Schneegrubách, koupit korále v Jablonci a vrátit se na večeri do Špindlu. Při tom neužije hor v pravém slova smyslu, neboť polyká jen kilometry a krása přírody mu uteče.

Nejrozumnější je lyžař kategorie třetí. Je strážlivý, ale dovede se silně rozehrát kouzlem zasněžených vrcholků hor rýsujících se na modrém obzoru, nejedí po hřebenech, je-li nepříznivo. Dovede ocenit a využít dobrého sněhu v samých radovánkách a žertících, sluníčka v chaise-longue před boudou. Nestuduje večer mapy hor, nedělá zbytečných plánů, prostě když se ráno probudí a je hezky, připne prkýnka a odjíždí kam ho zrovna na-

padne. V případě velké nepohody skryje se v lesích, kde to nefouká nebo dělá výpady do okolních bud na čaj a tanec.

Večer sedí na boudě při přátelském rozhovoru a rozumném popíjení. Žije příjemně, bez přetvářky a přehánění a po takovém týdenním pobytu v horách vrací se domů osvěžen, s blahým vědomím, že svou dovolenou jak se patří vychutnal.

Závody.

Velikonoční závody ve Vysokých Tatrách. Konec letošní zimní sezony závodnické patřil nesporně zase Vysokým Tatrám, které během několika málo let získaly, díky vydatné a vytrvalé propagaci Svazu lyžařů RČS, tak velkou popularitu, že vyrovnají se již i samým Krkonošům. Tak nabitě jako letos, snad ještě na Štrbském Plese nebylo. Všechno od podzemních místností až po nejhořejší patro obsazeno a mnoho a mnoho bylo těch, kteří museli se spokojit s ubytováním ve Vyšných Hágách, Poljance a ve Smokovcích a dojížděti nahoru denně elektrikou. Letos byly velikonoce příliš brzy a proto také sníh nebyl dosud tak vyloženě jarní jako jindy, kdy jsou velikonoce v polovině dubna. Přesto však počasí bylo jistě lepší než roku loňského a díky tomu, zdařily se všechny závody tam pořádané měrou nejvyšší. Na Tatrách letošního roku vlastně ani nebylo delší dobu špatné počasí. Celou zimní sezonu bylo tam pravidlem, že vždy jeden, nejvýše dva dny padal sníh a pak bylo stále slunečno. Velikonoce tonuly již od Květné neděle v sluneční záplavě a všude bylo vidět známé tváře našich lyžařů pomalu se opékajících na bílých sněhových pláních tatranských. Velikonoční závody tatranské zahájeny byly vlastně již o Velký pátek sjezdovým závodem Karpathenvereinu, konaným ve Velké Studené dolině, jehož zúčastnili se závodníci naši, závodníci polští, maďarští a zřejmě Němci. Naši hoši neměli ani času trať si prohlédnouti a proto jejich umístění jest velice dobré, uvážíme-li, že všichni ostatní závodníci si sjezdovou trať několikrát před tím projížděli. Trenovalo se v tom terénu celý týden a polské mužstvo bylo ve Smokovci již od úterka. Trať závodu byla nepoměrně lehčí, výškový rozdíl menší a též byla kratší než trať sjezdu našeho, sníh byl dosti dobrý. Velká většina našich chlapců jela na obyčejných běžkách. Závod stal se kořistí známého mistra polského Bronislava Czecha, docilivšího času 3.29 min. Nelepší z našich umístil se Hromádka v čase 3.55, Jansen 3.56, Ulland 4.10, Stehlík 4.12, Havlíček 4.54. V dorostu obsadil druhé místo Machoň.

V pátek a v sobotu upravován byl Jarolímkův můstek,

kde dopad musel býti proházen od 45 metrů, neb byl příliš zanesen sněhem. V sobotu odpoledne trenovalo se na můstku. Při treningu zlomeno bylo několik párů lyží, mezi nimiž i lyže Bartoně a Šimůnka, kteří pak museli v neděli o závodě se střídati na jedné lyži. Závod o cenu věnovanou ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, »Tatranský pohár«, začal v neděli ráno přesně v 10.30 hod. za účasti na 2000 diváků. Byl to skutečně velký závod našich nejlepších skokanů a mimo to startoval nejlepší polský skokan Maruszar, držitel polského rekordu ve skoku na lyžích, a Norové Gran Jansen a Ulland. Počasí bylo nádherné, slunečno. Sníh byl však trochu ostrý, takže nemohlo býti použito celého nájezdu. Vítězem závodu stal se Maruszar, Polski Związek Narciarski, který získal putovní pohár pro rok 1932. Výsledky jsou následující:

I. třída: 1. Maruszar, P. Z. N., 334 bodů, skoky 42'5 — 45 — 45 m, 2. Bartoň, Č. Ski klub, Vysoké, 326 bodů, 43'5 — 43 — 42'5 m, 3. Ulland, Lyžařský Závodní klub, Praha, 320 bodů, 40 — 44 — 44 m, 4. Pech, L. Z. K., Praha, 318'7 bodů, 43 — 42 — 41 m, 5. Šimůnek, S. K. Slavia, 313'3 bodů, 43 — 39 — 42 m, 6. Cífka, K. L. V., Praha, 300'6 bodů, 39 — 39 — 36'5 m, 7. Bräth, Karp. Verein, 270'3 bodů, 35 — 32'5 — 33'5 m, 8. Novák, Karp. Verein, 269'9 bodů, 31'5

— 37'5 — 37'5 m, 9. Gran Jansen, S. K. Slavia, Praha, 257'5 bodů, 40 pád — 42'5 — 40 m, 10. Ružinský, Karpath. Verein, 202'6 bodů, 28'5 — 32'5 — 37'5 m.

II. třída: 1. Midriak, Ski klub, Banská Bystrice, 245'4 bodů, 30 — 28 — 31 m, 2. Hromádka, K. L. V., Praha, 223'7 bodů, 33 pád — 39 — 39'5 m, 3. Jahoda, L. K. Ostrava, 211'8 bodů, 31 pád — 34 — 35'5, 4. Štípala, Klub Tatranských lyžiarov, Košice, 191'4 bodů, 32'5 pád — 38 — 35'5, 5. Bergheier, Karp. Verein, 120 bodů, 6. Gregor, Ski klub, B. Bystrica, 113'4 bodů.

III. třída: 1. Felger, Ski klub Bratislava, 214'1 bodů, 28 — 28 — 29 m, 2. Bermann, Ski klub Bratislava, 111 bodů, 3. Šoltys, S. K. V. T., Smokovec, 96'6 bodů.

Mimo konkurenci docílil Maruszar skoku 50 metrů.

Soudcovali pp. Ing. Bukovčan, Ing. Zástěra a Kazimír

F WACHTL
PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. 8
O T O
PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26
VYVOLÁVÁNÍ a kopírování Vašich snímků provedeme ODBORNĚ.
Speciální závod pro **LEICA**
ZVĚTŠOVÁNÍ.

Schiele, Polský Związek. Závod měl rychlý průběh, takže již o 12. hodině byly skoky ukončeny.

Odpoledne konán byl II. ročník veřejného štafetového závodu založeného Ski klubem Bratislava k uctění památky zesnulého místopředsedy Svazu lyžařů RČS. Dr. Gustava Hubáčka. Závodu zúčastnilo se 33 štafet, z nichž zvítězila štafeta S. K. Slavia Praha. Trať závodu vedla od startu na jezeře, po zubačce k hotelu Mory, kde stočila se pod Drigantem do Mlynické doliny a pod Soliskem vracela se zpět do cíle na Štrbském Plese. Měřila 7 km.

Pořadí jednotlivých štafet: I. a II. třída: 1. S. K. Slavia Praha (Jansen, Šimůnek, Hofman) 1.14.35, 2. Klub lyžařů vinohradských (Vaniček, Cífka, Hromádka) 1.15.26, 3. L. Z. K. Praha (Ulland, Pech, Havlíček) 1.16.24, 4. Vysokoškolský S. Praha (Puterlík, Spatzier, Starý) 1.21.45, 5. Karpathenverein (Novák, Ružinský, Berghaier) 1.22.09, 6. V. S. Místek 1.25.—, 7. Š. K. Vysoké Tatry 1.25.53, 8. L. Z. K. Praha II. 1.27.04, 9. S. K. Slavia Praha II. 1.28.—, 10. Ski klub Banská Bystrica 1.28.51, 11. Klub L. Vinohrady II. 1.29.41, 12. K. L. T. Košice 1.31.21, 13. Č. Š. K. Užhorod 1.32.15, 14. V. S. Místek II. 1.34.50, 15. S. K. Slavia Praha III. 1.36.17, 16. Ski-klub Bratislava I. 1.36.17, 17. Ski-klub Banská Bystrica 1.37.55, 18. L. Z. K. Praha III. 1.42.51, 19. Ski-klub Bratislava II. 1.47.05.

Štafety III. třídy: 1. Karpatenverein (Rzepil, Bruck I., Bruck II.) 1.28.51, 2. Š. K. Vysoké Tatry (Garay, Šoltys, Lavkó) 1.29.30, 3. Ski-klub Bratislava 1.30.41, 4. Ski-klub Bratislava 1.41.43.

Třída starších: 1. S. K. Slavia Praha (Biňovec, Patzák, Krňoul) 1.36.30, 2. S. K. Slavia II. 1.54.12.

Dorost: 1. Ski-klub Banská Bystrica (Bereš, Majer, Králík) 1.28.10, 2. Ski-klub Bratislava 1.33.45, 3. Skauti Praha 1.35.52, 4. KČST. Žilina 1.38.08, 5. Š. K. Vysoké Tatry 1.39.07, 6. K. L. T. Košice 1.46.48.

Putovní cenu »Memorial Dr. Hubáčka« získal svými štafetami S. K. Slavia, lyžařský odbor v Praze, který docílil celkem 657 bodů. Na druhém místě umístily se štafety L. Z. K. Praha 495 bodů, na místě III. Ski klub Bratislava 448 bodů, IV. Klub lyžařů vinohradských 393 bodů, V. Karpathenverein 358'5 bodů, VI. Š. K. Vysoké Tatry 334'5 bodů, VII. Vysokoškolský Sport, Místek 313'5 bodů, VIII. Ski klub Banská Bystrica 279 bodů, IX. Vysokoškolský Sport Praha 198'75 bodů, X. Klub tatranských lyžařů, Košice.

Nejlepšího času mezi jednotlivci docílil Šimůnek, S. K. Slavia Praha, 22.55 minut, II. Cífka, K. L. V. Praha, 24.10, III. Havlíček, L. Z. K. Praha, 24.31, IV. Hromádka, K. L.

V. Praha, 24.41, V. Pech, L. Z. K. Praha, 25.02, VI. Putterlík, L. K. V. S. Praha, 25.10, VII. Gran Jansen, S. K. Slavia. 25.19, VIII. Hofman, S. K. Slavia Praha, 26.21, IX. Vaniček, K. L. V. Praha, 26.35, X. Ružinský, Karp. Verein, 26.42. Ve třídě starších docílil nejlepšího času Krňoul, S. K. Slavia Praha, ve třídě III. Šoltys, Š. K. Vysoké Tatry.

Závodní trať nebyla již tak dobře značena a vyhledána, jako loňského roku a bude jistě nutno pro příště věnovati větší pozornost značení, zvláště v místech, kde na strozech visí spousty značek z dřívějších závodů, které závodníci klamou a svádějí s pravé cesty.

Večer po závodě konalo se v čítárně hotelu Kriván slavnostní rozdělení cen ze závodu ve skoku a ze závodu štafetového, při kterém skvěle a výstižně promluvil o významu sportu lyžařského pro Slovensko a Vysoké Tatry ministr Slávik. Odpolední závody štafetové vysílány byly rozhlasem, kde hlasatelem byl čilý jednatel Slovenské župy Svazu lyžařův Dr. Ludevít Izák. Závodům ve skoku i závodům štafetovým přítomni byli ministr Dr. Slávik, ministerský rada Brož a ministerský rada Ing. Veselý za ústřední zastupitelstvo Klubu čs. turistů a četní zástupci čs. armády na Slovensku.

Největší zájem ze všech velikonočních závodů soustředěn byl na sjezdový závod o cenu »Popradského Plesa«, kteréhož závodu vybojován byl již třetí ročník. Ze závodu tohoto stal se již závod, který má zajištěnou budoucnost a jehož pověst jistě rok od roku bude jen stoupati. Letošní ročník závodů vyzul se již z pokusných střevočků a dokázal, že i u nás jest dobrá půda pro pěstování závodů sjezdových a že i u nás možno voliti trati rovnající se tratím alpským. Letošní trať závodu volena byla velmi šťastně a rychlosti na ní docílené byly velice dobré. Start závodů byl v těsném sousedství Romanova Plesa ve výši 2055 metrů, cíl na Popradském Plese ve výši 1513 metrů, výškový rozdíl tedy 542 metrů na vzdálenost 4970 metrů. Trať vedla od startu úzkou soutěskou asi 200 metrů dlouhou, mající sklon až 40 stupňů, přecházející zprvu na mírnější, pak na značně strmou pláň, kde byly dvě branky. Odtud vedla do sedélka na prvním stupni pod Ladovým Plesem, kde na svahu byly opět dvě branky. Další branka umístěna byla pod prvním stupněm a konečně poslední, šestá branka, na svahu u Popradského Plesa těsně před cílem. Celá trať jela se přímo, jen málo závodníků zmirňovalo rychlost kristiánkami v počáteční soutěsce. Nejhorší kousek trati byla tato první část, kde přechod z prudkého svahu na svah mírnější byl dosti prudký a kde

(Pokračování na str. 247.)

JARO NA HORÁCH
PODAJÍ NEJLÉPE

FOMA DESKY
A FILMY



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M
Bailony - Baumann
Brno

K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK ZDARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN



Majestát naší horské královny Sněžky zjevil se nám o Velikonocích v plné sněžné kráse. K.

KOLOUCH:

„Bergerruhe.“

(K tragedii nad Klausengrundem.)

Když v únorovém čísle našich »Zimních sportů« četli jsme skvělý poučný článek pana plukovníka Tůmy, odborníka nad jiné povolaného o lavinách, jistě nikdo z nás netušil, že koncem téhož měsíce bude naše lyžařská veřejnost vzrušena lavinovou tragedií, odehravší se v nejbližším okolí Špindlerova mlýna a zaviněnou trestuhodnou lehkomyšlností všech postižených.

V místech, kde by zkušení lyžaři přecházeli jednotlivě, v intervalech, s náležitou opatrností, zastavila se a seskupila sedmičlenná společnost turistů. Čerstvý, den před tím na tvrdou, téměř skleněnou ledovou plochu napadlý prachový sníh přirozeně nemohl snést na svahu více než třicetistupňovém tíhu shromážděných, ve velké mase dal se do pohybu a v několika okamžicích všichni, strženi nastalou lavi-

nou do hloubky asi pěti set metrů, byli zasypáni. Šesti podařilo se z laviny vyprostiti, ač to odnesli nervově i různými zraněními, nehledě ke ztrátě holí, lyží atd. Sedmý, jak je z novin známo, mladý pražský obchodník Kleinzeller, zaplatil to životem. Zlámal vaz.

Neštěstí událo se na svahu Kozích hřbetů v místech, kde již před dvěma roky v lavině zahynuli dva



Vysoké Tatry: Věž Větší. Velké Vysoké ze hřebenů Rysů.
Foto Glogar.

mladíci a před desíti lety dokonce tři lyžaři. Tamtéž, dávno před válkou, málem by se byli stali obětí laviny i jedni z prvních průkopníků našeho lyžařství, a to ředitel Buchar se zvětšilými dnes již závodníky Hynkem Bedrníkem a malířem Hronem.

Je vidět, že ač se zdají Krkonoše, pokud lavin se týče, z našich hor nejbezpečnější, přece nesmí možné nebezpečí býti nikdy podceňováno.

Je jisté, že nejsou to jen místa již známá, kde laviny se objevují, jako Sněžné a Kotelné jámy, Labský důl, svah Sněžky s české i s německé strany, Kozí hřbety a Luční hora, ale i místa, kde by se našinec nejméně lavin nadál.

V posledním roce války z jara bylo viděti zbytky laviny na svahu Klínovce (Keilbergu) nad cestou vedoucí ze Sv. Petra v místa, kde dnes stojí bouda na Výrovce. Tato lavina strhla s sebou vše, co jí stálo v cestě, stromy, keře, trávu i půdu až na samou holou skálu.

Co však bude čtenáře zajímat, je to, že nejstarší lavinové neštěstí v Krkonoších nám známé událo se v samé blízkosti všem lyžařům známého Benecka.

Ti, kdož konají či konali známou cestu »přes tři kopce« z Míseček na Benecko neb opačně, zajisté se podiví, že to byl právě — Šerín, na jehož svahu lavinou zahynul před 67 lety mladý myslivecký mládenec. Ovšem tehdy nebyl Šerín tak zalesněn jako dnes, kdy v místech onoho neštěstí stojí již vysoký les.

Půjdete-li po východní straně Šerína, nad Předními Krausovými boudami hned na pokraji lesa, asi 200 metrů nad hostincem »Čerstvá voda« (Frischwasser), najdete pomník. Je to vlastně obrovský, s jedné strany přitesaný balvan, v němž vtesán a červenou barvou přimalován je kříž a nápis:

†
Vinzenz Berger
Forstadjunkt
Schneelavine
18 14./II. 65.

Zahynul při honbě na lišku.

Zdejší Němci říkají tomuto místu »Bergerruhe«. Malý doklad, že nebezpečí může na nás číhat v horách i tam, kde bychom se ho nejméně nadáli.



Krásně položená horská chata na Smědavě v Jizerských horách přešla do českých rukou.

Foto Madlč. Liberec.



Horské krásy Jugoslaviie: Lepa Špica na Sedmera Jezera; Julské Alpy.

Foto Cveto Švigelj.

JAN MACHÁČEK, Olomouc:

Severní stěna Ganku.

(Ganková galerie.)

Každý, kdo vystupuje na vrchol Rysů (2503 m) od Popradského plesa po značkované cestě, Mengusovskou dolinou a od dřevěného můstku přes hučící potok vpravo vzhůru, klikatou cestičkou okolo mohutného balvanu s pamětní deskou Jana Vachtera, jenž shasnul pod Žabím Koněm, a dále dolinou Žabích ples nahoru, jistě zastaví kroky své na sedle Váha, již značně vysoko nad Žabími plesy, aby setřel si s čela pot a chvíli oddychnul si na další výstup k vrcholu. Očím dokola kolem nabízí se panorama mohutných skal a útesů srázných se svítícím sněhem v roklinách a s útulky kamzíků, jiných nežli se prohánějí ve stádech dolinou Zlomisk, — kamzíků samotářů.

Zastavíme-li se tak, jak jsme na sedlo přišli, vypadá to asi následovně. Po straně pravé v balvanu zase jedna deska pamětní zahynulého nešťastníka. Od tohoto balvanu dále vpravo táhne a zvedá se hřeben přes Český štít až na vrchol Velké Vysoké. Do leva k vrcholu Rysů táhne se mírný kamenitý

svah, kterému v nářečí horolezců říká se obyčejně »šutrberk« nebo »kraví hora«. Před očima k východu země pod okovanými botami propadá se do hluboké doliny Českého plesa, kde na dně temnou, ocelově šedou zelení svítí hladina Zmrzlého plesa. Překleneme-li pohledem prostor nad touto dolinou a níže pod druhou terasu do prava mizící dolinou Kačí, narazíme na několik za sebou položených pásem, která uzavírají obzor. Od hladiny plesa vpravo zvedá se kamenitá suť, rozštěpena bílým klínem sněhové morény. Tam, na konci suti, kolmo, jakoby až do nebes, tyčí se mohutný gigant, obrovitý v pravém slova smyslu — Ganek.

Upozorňuje na sebe již svojí rázovitostí, pohlížíme-li naň se sedla Váhy. Čím níže sestupujeme, Ganek vyrůstá do závratné výšky. Teprve odtud, z doliny Českého plesa a z doliny Kačí představuje se jako pravý obr zraku ve své celé mohutnosti. Jeho výška s kolmými stěnami vyniká daleko více nežli z doliny Rumanovy, kde příliš vysoko táhnou se ka-



Horské krásy Jugoslaviie: Blížící se sněhová bouře u Sedmera Jezer; Julské Alpy. Foto Cveto Švigelj.

menité suti. Tento výstup severní stěnou byl po prvé proveden roku 1911 27. VII. J. Król, W. Kulczynski a J. Lesiecki. Je to jedna z největkolepějších ve stěně lezeckých partií ve Vysokých Tatrách. Pokračováním nechť je list ze zápisníku.

Den venku ještě spí, ale v chatě u Popradského plesa jest již plno hluku. Právě včera večer přivandrovala mnohočlenná smíšená společnost Maďarů, která jde na Rysy. Divím se, že ty ženy s tím prepudrováním tváří a přebarvením rtů nadělají tolik hluku. Dřevěnou budovou od přízemku až do podkroví duní kroky okovaných bot a do všeho mísí se pronikavý ženský smích a tvrdá maďarština. Za dřevěnou přepážkou pokoje, kde spali další účastníci naší výpravy, ozvalo se lehké zabušení s doprovodem příjemného altu páně kapitánova: »Hochu — vstávat!« Pomalu šourám se z pod peřiny. Anežka ještě spí a lihový vaříč bzučí jí svoji písničku. Toaleta nám mnoho práce nedá. Je 5 hodin ráno, středa 5. srpna 1931. Program dnešního dne: »Severní stěna Ganku«. (Komarnický, díl II., strana 142, cap. D.)

Stoupáme nám již známou cestou na sedlo Váhu. Mlha již klesla v rosu proměněna. Vrchol Satana koupe se v ranním slunci. Charlie si pohvizduje do kroku, kapitán mlčí a já mu pomáhám. Stočené lano přátelsky objímá hrud' a za pasem na řemeni visící lezečky, skoby, kladivo a karabiny mezi sebou hovoří.

Cesta rychle ubíhá. Dlouhá řada skupinek i jednotlivců táhne se po cestě na Rysy.

Na Váze, která nás dnes čeká, usedáme na chvíli, abychom si ji celou prohlédli. Sluníčko mile hřeje. Dálky jsou zamlženy. Ze stínu a chladna ojíněná stěna nám kyne. Charlie pojídá něco svých zásob a chvílemi pohvizduje. Kapitán zkoumavě prohlíží stěnu, mlčí a já mu pomáhám.

Sestupujeme nejdříve přes sněhový téměř převis, pak úzkou šartou, která je vrazena do stěny v pravé straně a naplněna suti, krabičkami od sardinek, prázdnými konservami a střepinami skla, které sem po vyprázdnění odhazují turisté, odpočívající na sedle. Po několika metrech tato šarta se rozšiřuje, až posléze mění se v suťové pole, táhnoucí se až ke hladině Zmrzlého plesa. Odbočujeme vpravo a traversem přes firnové pole dostáváme se konečně až pod samou stěnu. S posvátnou úctou hledíme vzhůru, až tam, kde stěna končí horizontální linií a tvoří galerii, odkudž pochází vlastní jméno hory, Ganek. Je zde chladno a vlhko. Sluníčko sem, na severní stěnu nikdy nepřijde se podívat. Mokrá místa blyští se jako sklo a voda v nesčetných praménkách stéká štěrbinami a mizí v suti. Usedáme ještě jednou k malému odpočinku. Je také nutno něčím se posilnit, upravit a upevnit na sebe všechny věci tak, aby se snadno mohly včas potřeby použití a aby nebyly na újmu



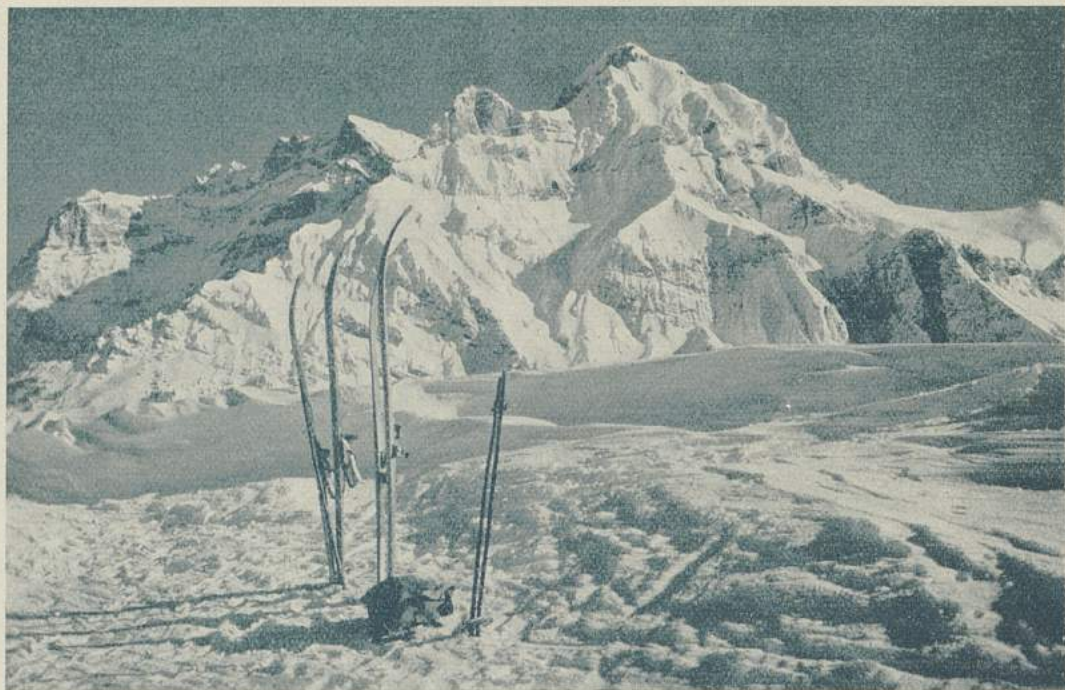
Jeseníky, oblast Praděda: Pohled průsekem z Malé Jezerní hory na Medvědínek.

Foto Mikulka, Olomouc.

bezpečnosti při lezení. Ač je to stěna, dáváme přednost kovaným botám před lezeckými provazovými střevíci, jež jsou méně bezpečné na mokré skále. Bedlivě prohlížím viditelný kousek štěrbinu, kterou je celá stěna od horizontální linie až dolů jakoby provrána. Kapitán mlčí se spokojeným úsměvem ve tváři. Charlie, naplniv čturu vodou, pohvizduje si. Jedno lano rozvinuto a ovázáno kol beder. Skoby, kladivo a karabiny připraveny k použití. Jdu na špici, kapitán druhý, Charlie třetí. Je devět hodin. Nastupujeme do stěny. Tato stěna, jinak úplně hladká, je přeškrtnuta nápadnou čarou do leva nakloněnou, která ústí na levém rohu galerie. Je to strž na začátku dosti hluboká (do stěny) a přechází ve hladký žlab, jímž se dosti dobře leze. Po několika metrech žlab mění se v rokli, tato dále se úzí až jako svislý komín pokračuje. Vybočujeme do leva do stěny přes velikou, do hněda zabarvenou plotnu a vzhůru přes dosti lehké, travou porostlé stupy až na široký schůdný pás a po něm zpět zase do strže (schluchta). Lezení stává se poněkud namáhavější. Skála se velmi drobí. Metr za metrem zdoláváme tuto těsnou rokli, která ale brzy končí uzavřeným výklenkem. Dáváme se opět vlevo traversem do stěny a velmi namáhavou cestou travou obrostlými místy až na skalní žebro, odštěpené a odvislé od stěny. Ač ustavičně ve stínu a na chladné skále, pot se z nás jen leje. Toto žebro dělí hlavní rokli od vedlejšího kuloiru, který vlevo kolmo padá. Celé toto skalní žebro je převislé a dalo nám kus perné práce. Kou-

sek výše nad tímto žebrem přicházíme na nevelikou plošinku, která nás zlákala k malému odpočinku.

Pokládáme se všichni do vodorovné polohy, což je docela příjemné. Sluníčko opírá se do protější strany, kde svítí sněžná pole. S kapitánem radíme se s Komarnickým o dalším výstupu. Charliemu udělena slovní důtka, aby se více soustředil při lezení za účelem všeobecné bezpečnosti. Po čtvrt hodince pokračujeme. S plošiny dostáváme se na dvě úzké lavičky vedle sebe, které jsou na dosah rukou nad našimi hlavami a táhnou se do prava ke hlavní rokli. Dávám se po nich, ale musím se vrátit s poznámkou, že Komarnický má pravdu. Nemohou se použít, poněvadž nikam nevedou. Jsou slepé. Zanedlouho dostáváme se až na místo výše položené, které se podobá terase. Vlevo otevírá se pohled do vedlejší srázné rokli. Ve štěrbině na suchém místě pod kamenem objevují lísteček s podpisy dvou studentů Poláků z varšavské university, kteří tudy vystupovali v srpnu 1930. Zde v těchto místech zanechaná navštívenka má mnohem větší cenu nežli ve skřínce na vrcholu Ganku. Zanecháváme zde také lísteček od nás. Na místech, která vyčnívají z roviny stěny do prostoru, jeví se stopy po padajících kamenech. Skála se zde velmi drobí. Je třeba zdvojnásobiti opatrnost při lezení a o každém hmatu a stupu důkladně se přesvědčiti, mohou-li se použítí neb nikoliv. Žebro, které tvoří rozhraní mezi těmito dvěma roklemi, pokračuje dále nahoru, ale je neschůdné. S boku tohoto dále neschůdného žebra vede hladké úzké pásmo k velikému ko-



Grosslohner u Adelboden (Švýcarsko).

Foto E. Gyger, Adelboden.

mínu, kde končí. Myslím si v duchu, zde na tomto místě končí také naše lezení, ale nekončilo. Těsně u místa, kde toto pásmo je přerušeno, objevila se úzká trhlinka, do prava nakloněná, kterou namáhavým vzpíráním se dostáváme do krátké strže na hrotu žebra, odkud jedním dlouhým krokem do prava očitáme se opět v hlavní rokli, kde stojí pyramidka (Steinmann). Pokračujeme dále hlavní roklí, která jest téměř úplně svíslá, ale přece zdá se býti schůdná, poněvadž její stěny jsou rozpraskány a rozervány. Všude samé záchyty, výběžky, hroty, ale vše jako z perníku. Noha stojí jen tak lehce a ruce bloudí po obou stěnách a prsty jemně zkoušejí, kde by našly oporu, zachytily se a tělo povytáhly o několik centimetrů výše. Je zde veliké nebezpečí pádů kamení. Tato rokle zvedá se do výše asi 30 m. Nad těmito třiceti metry nahoře v pravé stěně je nakloněná plotna asi 3 m², která se musí obejít vybočením doleva a po velmi drobných hmátech a stupech až k místu, kde souvislost rokle je přerušena výklenkem s převislým stropem, na jehož vrchní části je štěrtek jen velmi lehce zaklínován.

Je půl dvanácté. Času máme dosti a na galerii není daleko. Můžeme si chvíli oddychnouti a načerpat nových sil na zdolání jednoho převisu, nízké překážkové stěny, jeden v cestě vklíněný balvan (klemmblock) a dále podle Komarnického »kaminartig verengten Schlucht«. Říkám, že je to komín. Jestliže to, co ze šarty z pod Vachterovy věže na vrchol Zlobivé vede, je komín, tohleto je rovněž komín. Situace po zastavení je následující: já ve výklenku pod převisem na konci té třicetimetrové výškové diference od pyramidky. Na půl délky lana pode mnou kapitán, jemůž vidíme pouze vršiček klobouku a slyším jeho hlas. Na druhou půlku je Charlie. Nálada je dobrá,

i humor. Mám takový pocit, jako by mne orel vynesl někam do svého nepřístupného hnízda. Tu závrtnou hloubku ani nelze viděti. Ta se jenom tuší. — »Kdyby mne tak viděla maminka, tak se zblázní,« povídá Charlie. Kapitánův dobrosrdečný smích ruší hrobový klid v tomto chladném, šerém jícnu. — »No, myslím, kdyby odsud člověk spadl dolů, že by se mohl snad i poranit.« — Následují malé chvilkové vzpomínky na lidi. Zdá se mi, že jsme v tomto momentě daleko od nich, ba že k nim ani nepatříme —

Odkudsi z hlubiny přiletěl až sem k nám trojí ostrý hvízd sviště. — Pokračujeme. Máme přece cíl a Ganek má i vrchol a tam kdesi na nás někdo čeká. »Kapitáne, uvolněte mi asi dva metry lana, je tu převis.« — »Hochu, dejte pozor!« — Dva metry uvolněny a zbytek zajištěn. »Hotov.« Vytahuji lano volně k sobě, abych se mohl vyšvihnouti. Asi 15 cm nad hlavou vyčnívá dosti velký hrot z celého masivu. Zkousím jeho utěsnění. Zdá se býti pevný a je široký na obejmání. Chápu se jej oběma rukama. — Mezitím asi lano shodilo při posouvání malý kámenek, který nešťastnou náhodou spadl zrovna na hlavu Charlieovu, způsobiv mu značně krvácející ránu. Zatím zápolím s převisem. Nohy bez opory kmitají se ve výklenku. Je nutno se vzepřít na pažích do vzporu a přesunouti vrchní část těla přes okraj na mírněji skloněné místo. Balvan zradil. »Pozor, kámen.« Bleskurychle pouštím se hrotu, který se uvolnil pod tíhou těla a Mozek rychle pracuje. Musím se k něčemu přisát, prsty zabořiti do skály. — Rozpořem paží zůstávám několik okamžiků v prostoru — kolena tisknou uvolněné kameny, jež nedají se zadržeti a padají Připadám si jako hlavonožec s množstvím chapadel a všemi objímám skálu a cítím škrbnutí lana a slyším rachot padajícího kamení a



Stopa v čerstvém sněhu. . . .

Foto E. Gyger, Adelboden.

slyším . . . Někdo sténá —. Rachot zanikl. Ticho a zápach po síře jde kolem. Kousek lana mizí v šerém jícnu, kde jsou dva kamarádi.

V zápětí se ozve klidný hlas kapitána: »Halo, hochu, jste nahoře?« — »Ano!« — »A stalo se vám něco?« — »Ne.« — »A máte tam místečko, kde můžete chvíli zůstat?« — »Ano!« — »A můžete se tam zajistit?« — »Ne, potřebuji asi metr lana.« — »Tak počkejte chvílečku, musím zajistit Charlieho, visí na mně, aby mne nestáhl! Hotovo. A zatlučte tam skobu, budeme ji potřebovat.«

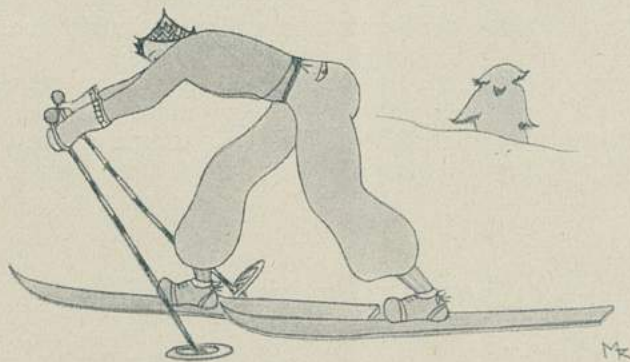
Skoba pod mocnými údery kladiva zahlodává se do skály — — —

* * *

Výstup jsme dokončili, poněvadž vrátit se bylo

nemožno. Velmi dlouho trvalo, nežli jsme přešli Rumanovo sedlo.

Večer, když slunce zapadlo a stíny štítů přicházely se vzájemně navštíviti do dolin, belhali jsme se zase všichni tři od Rumanova sedla k dolině Zlomisk, jenže Charlie si už nepohvizdoval. Dole několik doušků vody z potůčku vytékajícího z Ladového plesa bylo nám jako život, a těm, co na nás čekali ve dvě hodiny odpoledne, minuty vlekly se jako týdny. V deset hodin večer ve světelnice útulny u Popradského plesa zase viselo na háku lano a starý krampon s kladivem, skobami a karabinami pod postelí vyprávěly si různá dobrodružství. Samovar dobzučel svoji písničku a mně pak v noci se zdálo, že ta moréna v Rumanově dolině roztáhla se po všech cestách na světě.



„Závodní tempo.“ — Pinxit Růža Mrkvanová.



Bezkydský prospekt.

Foto Vlad. Hipmann.

VLAD. HIPMAN:

Nový rok na Bezkydech.

Jitro Nového roku roztrhlo těžkou oponu mraků a její šedé cáry vlekly se údolím.

Slunce rozpálilo do ruda bílé vrcholy Bezkyd, by v zápětí vytvořilo ze zasněžených lesů zlatou pohádku, plnou kontrastních modrých stínů.

Paprsky vyvedly nás před chatu a ukázaly nám nekonečnou řadu zalesněných horských hřebenů, plání na úbočích, v pozadí s šedomodrou silhouetou Fatry.

Tak nás uvítal Nový rok ve výši 1300 m n. m. na Lysé Hoře.

V mrazivém jarním vzduchu, kterým poletovalo nekonečné množství stříbrného prachu zvířeného sněhu, sjížděli jsme lesní průsek k Bílému Kříži, stříbrnou chodbou v hlubokém lese s temně modrou klenbou oblohy.

Pak nás přijala paseka; zasněžené lesy objaly nás v náručí.

Nemrzal nás včerejší nekonečný, prudký výstup z Frýdlantu ve vánici a větru — vždyť to byl starý rok.

Nový rok připravil nám prachový sníh a dlouhý, krásný sjezd s mírným výstupem lesem k Bílému Kříži.

Trenovací pláň u hotelů ztemněly pestrostí dresů všech lyžařských kast.

Pak se šlo opět bílou lesní cestou a vzhůru na skály. Tu se naše společnost zmenšila; dlouhý Tonda po-

koušel se svoji partnerku zasvětit do tajů »alpini- stického výstupu« a jeho »kurs« pro slabost žáka zavinil, že jsme sjížděli od skal v serpentínách mezi stromy pouze tři.

Lesy střídaly paseky a pláň.

Po malém obědě »à la minute«, při kterém chyběl smoking a byly oplakány ztrnulé obličejy v tvrdých límcích, z našich zásob v hospodě »Pod Konečnou«, nastal výstup, zatížený douškem slivovice, na vrch Konečnou, začátek to divokého hřebenu mezi Moravou a Slovenskem.

Pustý, kamenitý hřeben v siluetě obrovské zka- menělé vlny poskytuje ideální sjezdy i výstupy v ma- lých výškových rozdílech.

Na úbočí tisknou se bázlivě samoty, z nichž jednu hlídá ohočený vlk.

Na konci masivu potkal nás večer.

Položil těžký plášť mraků do údolí a natřel vrcholy rudou barvou, která ztemněla v tmavou modř.

Rozvířil sníh prudkým větrem, rozsvítil světla v samotách a v dáli řady oken Masarykovy chaty.

Sjíždíme za svitu svých lampiček, které vytvořily na sněhu z každé menší prohlubně svým stínem propast.

Poslední výstup se sedla na Bezkydech.

Zář z oken protáhla stíny okolních stromů a vy- tvořila světelné skvrny na zmrzlém sněhu.

Na nebi tisíce hvězd vítalo nás u chaty.

Z kursu „První pomoci.“

»Co je to druhý dech při závodu?«

»Druhý dech při závodu je, když závodník při závodu nemůže náhle dále, tak po druhé dýchne a závodit může dále.«

»Tak na co pak máme v lékárnice benzin?«

»Máme tam benzin na — na — čištění skvrn.«

»No dejme tomu. Ale na co byste ho dále použil?«

»Použil bych ho na — — — na čištění mastných skvrn.«

(Pokračování se str. 238.)

tlak na přechodu srazil dosti závodníků do pádu. Šance na vítězství mohl mít pouze ten, kdo na trati neupadl, každý pád měl za následek značnou ztrátu času. Viděli jsme však též mnoho šťastných pádů, kdy závodníci padli přímo v brance a na místo obratu křistiánkou dělali pak obrat na boku. Technicky bezvadně jeli závod Hromádka, Jansen, Bräth, Bartoň, Stehlík a Polák Suleja, kteří všichni vytvořili branky malým obloukem v plné jízdě.

Závod přinesl radostné překvapení ve velkém vítězství našich závodníků nad vynikajícím sjezdovým teamem Polského Związku Narciarského, který má velké zkušenosti ve sjezdových závodech získané nejen doma, ale i na četných sjezdových mezinárodních závodech ve Švýcarsku, Itálii a Rakousku. Na našem sjezdovém závodě startovalo celkem 14 Poláků, mezi nimiž dvě ženy.

Závodní trať vyznačena byla velice dobře červenými praporky, branky označeny byly velkými praporky modrými. Loňský čas, docílený na trati kratší a s mnohem menším výškovým rozdílem, zlepšen byl, díky dobrému sněhu, o 2'33 min.

Vítězství a tím i cenu »Popradského Plesa«, věnovanou nájemci boudy u Popradského Plesa pp. O. Štáflem a V. Fiškou, odnesl si opět loňský vítěz závodu Eduard Hromádka, Klub lyžařů vinohradských, který postavil nový rekord na této trati výkonem 3 minuty 2 vteřiny. Výsledky jsou:

Společná třída I, II. a III. 1. Hromádka Eduard, Klub lyžařů vinohradských, 3.02 min., 2. Cífka Jan, Klub lyžařů vinohradských, 3.07, 3. Bräth Josef, Karpathenverein, 3.12, 4.—5. Gran Jansen, S. K. Slavia Praha, 3.12^{2/5}, 4.—5. Bartoň Antonín, Český Ski klub Vysoké n. J., 3.12^{2/5}, 6. Suleja Vladimír, Polski Związek Narciarski, 3.15, 7. Stehlík Leoš, S. K. Slavia Praha, 3.18, 8. Havlíček Vladimír, L. Z. K. Praha, 3.21, 9. Ulland Olav, L. Z. K. Praha, 3.22, 10. Scholtz Ladislav, K. S. V. Tatry, 3.28, 11. Jablonszki Michal, Polski Związek Narciarski, 3.28, 12. Šebela Jaromír, P. J. Radhošť, 3.32, 13. Maruszar Stanisl., Polski Związek Narciarski, 3.33, 14. Banyasz Geza, Karpathenverein, 3.34, 15. Czech Vladislav, Polski Związek Narciarski, 3.41, 16. Daňo Josef, Ski klub B. Bystrica, 3.43^{1/5}, 17. Bujak Rudolf, Polski Związek Narciarski, 3.45, 18. Berghauer Matias, Karpathenverein, 3.50, 19. Šimůnek František, S. K. Slavia Praha, 3.52, 20. Ružinski Jan, Karpathenverein, 3.52, 21. Lustik Karel, Ski klub Bratislava, 4.0^{1/5}, 22. Fischl Jan, L. Z. K. V. S. Praha, 4.01, 23. Skřípský Karel, V. S. Brno, 4.11^{2/5}, 24. Achtberger Gustav, Ski klub Bratislava, 4.22, 25. Pech Vítězslav, L. Z. K. Praha, 4.23, 26. Šoltys František, S. K. Vysoké Tatry, 4.26, 27. Cymbřila Jaroslav, Čs. Š. K. Užhorod, 4.29, 28. Ippen Max, L. Z. K. Praha 4.40, 29. Carjan Rudolf, KČST. Turč. Sv. Mar-

tin, 4.40, 30. Hofman Ladislav, S. K. Slavia Praha, 4.44, 31. Novák Pavel, Karpathenverein, 4.48, 32. Midriak Pavel, Ski klub B. Bystrica, 4.48, 33. Kovanda Jindřich, Ski klub B. Bystrica, 4.50, 34. Maleczki Antonín, Polski Związek Narciarski, 4.52^{1/5}, 35. Faith Mateš, Karpathenverein, 4.53, 36. Záhor Josef, Ski klub Bratislava, 4.58, 37. Fritsche Jiří, Akademischer Sportverein Dresden, 5.06, 38. Baron Vladimír, V. S. Místek, 5.13, 39. Gregor Ludvík, Ski klub B. Bystrica, 5.13, 40. Freiman Jura, Makkabi-Košice, 5.28, 41. Tománek Josef, V. S. Místek, 5.43, 42. Ondrouš Kar., K. T. L. Košice, 6.01, 43. Vrána Josef, Čs. Š. K. Užhorod, 6.08, 44. Kovanda František, K. T. L. Košice, 6.12, 45. Felgr Jaroslav, Ski klub Bratislava, 6.25^{2/5}, 46. Kovářík Josef, V. S. Místek, 6.26, 47. Sobota Pavel, Ski klub B. Bystrica, 6.32^{1/5}, 48. Stofa Antonín, Polski Związek Narciarski, 6.36, 49. Rzepil Josef, Karpathenverein, 6.40, 50. Bruck Jan, Karpathenverein, 6.55, 51. Prokop František, K. T. L. Košice, 7.01, 52. Vacek, L. Z. K. Praha, 7.35, 53. Juzof Bohumil, V. S. Místek, 7.37, 54. Bermann Rud., Ski-Bratislava, 7.46, 55. Schein Rudolf, Ski-Bratislava, 9.0^{2/5}, 56. Bláha Jan, K. T. L. Košice, 9.23.

Třída starších. 1. Hevák Stanislav, Český Ski klub Praha, 3.49 minut, 2. Patzák Karel, S. K. Slavia Praha, 4.24, 3. Schiele Kazimír, Polski Związek Narciarski, 4.30, 4. Schiele Alexandr, Polski Związek Narciarski, 4.36, 5. Bednarski Hugo, Polski Związek Narciarski, 5.07, 6. Pauliny Gabriel, Ski klub Bratislava, 5.15, 7. Zástěra Josef, S. K. Slavia Praha, 5.51, 8. Vagner Rudolf, Čs. Š. K. Užhorod, 6.10, 9. Rath Emerich, L. Z. K. Praha, 8.27.

Dorost. 1. Bruck Karel, Karpathenverein, 3.10, 2. Králík Tomáš, Ski klub B. Bystrica, 3.18, 3. Wottitz František, L. K. Ostrava, 3.27, 4. Bereš Gustav, Ski klub B. Bystrica, 4.03, 5. Mayer Jaroslav, Ski klub B. Bystrica, 4.09, 6. Machoň Ludvík, S. K. Slavia Praha, 4.11, 7. Valach Stanislav, K. Čs. T. Žilina, 4.23, 8. Leith F., KČST. Žilina, 4.29, 9. Peschl Ervín, Ski klub Bratislava, 4.42, 10. Košek Jan, S. K. Slavia Praha, 4.59^{2/5}, 11. Hapala František, Ski klub Bratislava 8.53.

Ženy. 1. Zietkoviczova, Polski Związek Narciarski, 4.49, 2. Šebelová, Pohorská jednota Radhošť, 4.52^{2/5}, 3. Smerhovská Agla, L. Z. K. Praha, 5.08, 4. Pluhařová Růžena, L. Z. K. Praha 7.20^{2/5}.

Závodů zúčastnilo se 115 závodníků třídy I, II., III. a starší, závodu dorostu 14 závodníků a závodu žen 7 závodnic. Trať závodu pro dorost a ženy zkrácena byla o počáteční soutěsku. Start závodu byl přesně o 13. hodině, startovalo se v minutových intervalech. Startérem byl rada Bárta, měřiči času: arch. Jarolímek, Ing. Bukovčan a Peka. Trať obsazena byla u každé branky kontrolami. Po celé trati bylo velice četné obecenstvo, které dobré výkony závodníků provázelo pochvalným voláním.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3. jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapozitivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Továrna: Derby.



**TOK NA
SPORTOVNÍ
OBUV**

**ODZNAKY
PLAKETY**

**K. SVOBODA
PRAHA I.**

UHELNÝ TRH ČÍSLO 1
TELEFON ČÍSLO 262-9-0

Celkový výsledek velikonočních tatranských závodů byl více než dobrý, přinesl nám tolik nových zkušeností, hlavně při závodě sjezdovém, které dobře se uplatní hned na začátku příští sezony.

Správa státních lázní vyšla závodníkům Svazu lyžařů RČS. neobyčejně vstřícná, že ubytovala s nevšední ochotou celé to množství závodníků za velice levný peníz, o dobré a laciné jídlo pro ně postaral se již pan restaurátér Danko. Organizace dopravy na Štrbské Pleso elektrickou vicinální drahou svěřena byla panu účetnímu Tatradráhy M. Slavíkovi, který své těžké úlohy zhostil se způsobem jemu vlastním přímo skvěle. Jim všem platí srdečný dík Svazu za všechnu práci pro závody vykonanou.

Účastníci odnesli si z letošních Tater hodně a hodně dojmů, na které vzpomínati budou přes dlouhou letní sezonu a každý z nich během léta několikrát počítati bude čas, kdy opětně s lyžemi na nohách kresliti bude smělé křivky na strmých svazích tatranských. — 1.

Mistrovství H. D. W. v Josefodole. Josefthal, Maxdorf, Antoniwald, tři sklářské osady v Jizerských horách, splývající v jeden celek, měly od pátku 19. února pilno. Není tak lehké ubytovati na 300 závodníků a spoustu soukromých účastníků v několika hotelích, povětšinou nedostačujících. Pořadatelstvo H. D. W. zhostilo se však úlohy bezvadně. Na cestách improvizované tabulky označovaly vzdálenosti a směr hotelů, depandancí a soukromí, takže ulehčily všem závodníkům práci v hledání ubytování. Svazová výprava obývala Karlsbergbaudu (755 m vys.), která jest as 40 minut vzdálena od města. Start 18 km byl zde v 9 hod. ráno a bylo jistě značnou výhodou, že nemuseli naši hoši brzy ráno jít k startu. Nevýhodou ovšem zase bylo prasklé potrubí ústředního topení v boudě, takže se spalo v zimě.

Mistrovství H. D. W. již po několik let skládá se ze 3 disciplín. Závod ve sjezdu, 18 km běh a závod ve skoku. Myslím, že tento systém, t. j. vynechání závodu 50kilometrového z mistrovského programu, není správný. Závod 50 km stejně jako závod sjezdový jsou závody zvláštní, speciální, které se nikde, s výjimkou Němců, do kombinace nepočítají. Mistrovství v kombinaci jest jistě jenom správné v 18 km běhu a skoku.

Z naší 10členné výpravy v nejlepší formě byl Dlouhý, který zvítězil v 18 km běhu v II. tř. a měl 3. nejlepší čas dne ze 65 závodníků. Uvážíme-li, že startovali nejlepší řišťi Němci, Rakušané a naši z H. D. W., jest to výkon úctyhodný.

Rovněž Buchar Jarosl. z Jilemnice měl skvělý čas. Byl druhým ve tř. II., jen o 1 m 55 vt. za Dlouhým. Pech měl stejný čas v I. tř. s Bucharem. Ve skoku byl čtvrtý. Skákal pěkným stylem a jistě, bohužel třetí skok měl krátký. Škoda, že nejel sjezdový závod. Přišel by jistě v úvahu o titul mistra H. D. W. Fišera v 18 km byl osmý. Neměl ještě sdostatek trainingu. Ve třídě mladších Holubec skákal poměrně nejdále, avšak neměl dosti klidu při dopadu, čímž se připravil o 1., event. o 2. místo. Byl čtvrtý malým rozdílem bodů.

V pátek za slunného počasí a na pěkném sněhu absolvován byl sjezdový závod na 3 km s těmito výsledky:

Třída I:

1. Gumpold J., Oest. S. V., Innsbruck, 3.57 min. — 2. Kratzer M., D. S. V., 3.59. — 3. Braun B., Gablonz H. D. W., 4.02. — 4. Steinhauser Fr., München, 4.12. — 5. Heim W., Gablonz H. D. W., 4.14. — 6. Krebs E., D. S. V., 4.17. — 7. Wahl Otto, D. S. V., 4.18. — 8. Fröhlich S.,

Wien, Oest. S. V., 4.21. — 9. Recknagel E., D. S. V., 4.24. — 10. Meier W., Oest. S. V., Salzburg, 4.26.

20 startujících.

Třída II:

1. Czivery Fr. H. D. W. Špindl., 4.19. — 2. Machatschek R., R. S. Z., 4.20. — 3. Watosch, H. D. W. Teplitz, 4.24.

Třída starších:

1. Scheffel R., Josefthal, 4.40. — 2. Hübner F., Zittau, 4.52. — 3. Ettrice, H. D. W. Petzer, 5.04.

Sobotních 18 km jelo se ve sněhové vánici, která ztěžovala rozhled závodníkům. Problém mazání byl dosti značný, který Dlouhý velice dobře rozřešil.

Třída I:

1. Wahl Otto, Zella-Ulebbis D. S. V., 1.17.41. — 2. Motz W., München D. S. V., 1.17.50. — 3. Warg Otto, Aschberg D. S. V., 1.21.45. — 4. Steinhauser Fr., München, D. S. V., 1.21.56. — 5. Pech Vít., Svaz Praha, 1.22.55. — 6. Krebs Ernst, München D. S. V., 1.23.21. — 7. Gallistl H., H. D. W. Prag, 1.23.30. — 8. Fišera Fr., Jil. Svaz, 1.23.44. — 9. Recknagel E., Ober Schönau D. S. V., 1.24.26. — 10. Thomas W., H. D. W., 1.25.05. — 11. Wondrák, H. D. W., 1.25.28. — 12. Hylčer, Svaz, 1.26.04.

Třída II:

1. Dlouhý Sl., Svaz Praha, 1.21.04. — 2. Buchar J., Jilemnice-Svaz, 1.25.55. — 3. Semtner Fr., Reichenberg H. D. W., 1.22.56. — 4. Horn Al., Polaun H. D. W., 1.22.58. — 5. Seyffert K., Reichenberg H. D. W., 1.24.46. — 6. Brunnecker Br., Klein Aupe H. D. W., 1.25.40. — 7. Hrabal Otto, Svaz, 1.26.32. — 8. Heidler Ad., Eisenstein H. D. W., 1.29.—. — 9. Manatscher R., H. D. W., 1.29.04. — 10. Speth Josef, H. D. W., 1.29.13.

Třída starších AI:

1. Ettrich Albert, Petzen H. D. W., 1.29.14. — 2. Ing. Franze Viktor, Brün H. D. W., 1.39.40. — 3. Scheffel Romeo, Josefthal, 1.40.46.

Třída starších AII:

1. Müller, Aussig H. D. W., 1.29.48. — 2. Fischer R., Haindorf H. D. W., 1.44.35. — 3. Langmaier B., Svaz Praha, 1.55.21.

8 km: III. třída:

1. Pittermann O., Hohenelbe H. D. W., 39.25. — 2. Berauer G., Petzer H. D. W., 40.13. — 3. Zirner, Hohenelbe H. D. W., 40.13.

V neděli odpoledne ve 13. hod. započal skok na můstku postaveném přímo ve vesnici. Část nájezdu můstku a dopadová plocha z poloviny jest dřevěné konstrukce, postavené v těsném sousedství jedné chalupy, takže se zdá, jako by skokani skákali přes střechu. Přejchod jest dosti prudký. Organizace skoku bezvadná, telefon, ohrazení, sanita, hudba a krásné prostředí, 4000 diváků.

Třída I:

1. Recknagel, D. S. V., 30, 41, 44: 332 bodů. — 2. Kratzer, D. S. V., 33, 35, 33½: 320.6 b. — 3. Heim, H. D. W. Gabl., 33, 35, 41: 317.7 b. — 4. Pech, Svaz-Praha, 33, 39, 36.5: 305.6 b. — 5. Purkert, H. D. W. Polaun, 36, 33.5, 44: 303.6 b.

Třída II:

1. Heim Fr., H. D. W. Gablonz, 25, 34.5, 39: 295.7 b. — 2. Wallesch, H. D. W. Gablonz, 28, 27, 28: 260.5. — 3. Klinger, H. D. W. Gablonz, 23.5, 26, 28: 260.5.

Třída III:

1. Pittermann, H. D. W. Hohenelbe, 29, 33, 35: 312.9 b. — 2. Donth O., H. D. W. Polaun, 26, 40, 30.5: 306.7 b. —

3. Müller, H. D. W. Aussig, 25, 35, 35: 304.5 b. — 4. Holubec, Svaz-Vysoké, 25, 37, 36: 302.4 b.

Gumpold měl oba dva skoky s pádem, třetí skok 43 m mu však již nepomohl. Mimo konkurenci skočil krásným stylem 46 m, což na zdejší můstek bylo více než dosti. Dopadl takorča do přechodu.

Místrem H. D. W. stal se:

1. Kratzer, D. S. V., 952.025 b. — 2. Recknagel, D. S. V., 949.775 b. — 3. Braun, H. D. W., 889.15 b.

K. Rudl.

Přebor Pražské župy S. L. RČS. konán byl v rámci mistrovství 27., 28. února a 13. března 1932 v Harrachově-Novém Světě. — Podle termínové listiny měl se závod konati 24. ledna, a to buď v Harrachově-Novém Světě neb v Plavech. Nepříznivé poměry sněhové však vyžádaly si přeložení závodu. Původně zamýšlelo se provést závod 21. února, dříve nebylo možno, neb mistrovství Svazu určeno bylo na 5.—8. února, 14. února měl býti hlídkový závod Svazu. Když však i mistrovství RČS bylo přeloženo na 21. února, nezbylo výboru Pražské župy, chtěl-li, aby i další župní závody mohly býti provedeny, než se souhlasem T. S. provést závod o přebor župy v rámci mistrovství.

Posudek technický o jednotlivých závodech i závodních podán byl v Z. S. čís. 8. v článku o mistrovství, chci jen upozorniti, že za podklad k pořadí a bodování slouží výkony závodníků Pražské župy. Při klasifikování závodu sdruženého ve smyslu závod. řádu musel býti vypuštěn Ulland, LZK., který docílil nejlepších výkonů, však jako závodník norského svazu nemá právo startovati v župním přeboru.

Přeborníkem župy pro sezonu 1931/1932 stává se Oldřich Německý, S. K. Slavia, 395.3 bodu před 2. Havlíčkem Vlad., L. Z. K., 378.9 bodů, 3. Josef Hykyš, L. K. V. S., 375.8; další pořadí: 4. Pech Vítězslav, L. Z. K., 370.25, 5. Hykyš Stanisl., L. K. V. S., 355.3, 6. Hromádka Ed., K. L. V., 343.1, 7. Hanuš Kamil, L. Z. K., 326.8, 8. Technik Mil., Č. S. p. Z. S., 274.8, 9. Lešinger R., S. K. Slavia, 271.9, 10. Rychlovský J., L. Z. K., 258.2.

Startovalo 16 závodníků, klasifikováno 12 z přihlášených 40.

Běh na 18 km (současně 1 část přeboru): hlášeno 102, klasifikováno 63. Nejlepší čas Hromádka Ed., K. L. V., 1.21.11; pořadí I. tř. (7 hlášeno): 1/2. Hylčer Frant., L. Z. K., 1.24.29, 222 bodů, 2/3. Pech Vítězslav, L. Z. K., 1.24.40, 221.25, 3/10. Havlíček Vlad., L. Z. K., 1.27.50,

205.5, 4/18. Stehlik Leoš, S. K. Slavia, 1.32.24, 5/23. Ing. Bartů Mil., Č. Ski K., 1.35.21,

Pořadí II. třídy: 1/1. Hromádka Eduard, K. L. V., 1.21.11, 2/4. Hofman Ladislav, S. K. Slavia, 1.24.52, 3/5. Hykyš Josef, L. K. V. S., 1.25.21, 4/6. Ulland Olaf, L. Z. K., 1.25.28, 5/7. Ing. Hrabal Otto, L. K. V. S., 1.26.17, 6/8. Německý Oldřich, S. K. Slavia, 1.27.12, 7/9. Hanuš Kamil, L. Z. K., 1.27.24, 8/11. Kynčil Otakar, S. K. Slavia, 1.28.35, 9/12. Habermann Frant., Sokol Pražský, 1.29.01, 10/13. Vaníček Karel, K. L. V., 1.29.08.

Celkem 49 z přihlášených 75 závodníků — přesně polovina z klasifikovaných při mistrovství, t. j. z 98.

Třída star. A.: 1/15. Martin Jarosl., L. Z. K., 1.30.39, 2/22. Patzák Karel, S. K. Slavia, 1,35,01, 3/44. Kosina Jindř., Sokol Pražský, 1.46.42.

Přihlášeno 9 — celkem na mistrovství klasifikováno 7.

Třída st. B.: 1/54. Kala Ant., Sokol Pražský, 1.56.02, 2/56. Biňovec V. T., S. K. Slavia, 1.57.54, 3/58. Langmaier B., L. K. Důst., 2.01.16, 4/57. Rath Em., L. Z. K., 2.02.04, 6/60. Dr. Zimmer Karel, L. Z. K., 2.09.34, 6/63. Dr. Novák K., Č. Ski Klub, 2.21.13.

Z přihlášených 11 — na mistrovství klasifikováno celkem 7 závodníků.

Skok — 2 část závodu sdruženého: 1. Německý Oldř., S. K. Slavia, 44 m, 43 m, 186.8 bodů, 2. Technik Mil., Č. S. p. Z. S., 46, 39.5, 181.8, 3. Hykyš Stan., L. K. V. S., 42, 38, 181.3, 4. Havlíček Vlad., L. Z. K., 42, 37, 173.4, 5. Lešinger Rud., S. K. Slavia, 38, 42.5, 168.4, 6. Hykyš Josef, L. K. V. S., 39.5, 34.5, 158, 7. Pech Vít., L. Z. K., 52, 54 s pádem, 149, 8. Čivrný Alois, L. Z. K., 46, 42 s pádem, 130.7.

Neklasifikován do přeboru Ulland Ol., L. Z. K., 51 m a 57.5 m, nejdelší skok bez pádu a nejvyšš stylově oceněný skok: Pech V., L. Z. K., první skok 52 m.

Běh na 8 km, III. tř.: 1. Dyntr Josef, S. K. Slavia, 33.36, 2. Kučera Jan, L. Z. K., 33.56, 3. Srkal Mil., L. K. V. S. 34.49, 4/5. Vávra Václ. a Tauchman, 35.05, 6. Čabelka, L. K. V. S., 35.06, 7. Mašek Josef, S. K. Slavia, 35.19, 8. Malinský Josef, L. Z. K., 35.48, 9. Václavík Vlad., L. Z. K., 36.09, 10. Kadavý Jar., Sokol Praha VII., 36.22, 11. Kovář Jan, L. Z. K., 36.46, 12. John Pavel, Sokol Pražský, 37.42.

Z 30 přihlášených — na mistrovství klasifikováno 55 závodníků.

Ženy: 1. Lelková Květa, S. K. Slavia, 38.13, 2. Friedländerová B., L. Z. K., 39.52, 3. Knappová J., L. Z. K., 40.55, 4. Kouřilová Hana, S. K. Slavia, 42.18, 5. Kočovská

SPECIELNÍ VÝROBA HLIN. UZÁVĚREK

K ELEKTRICKÝM VĚTRÁKŮM.

STAVEBNÍ A ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ

ANT. SVOBODA, PRAHA I., TÝNSKÁ 10.

Karla, Č. Ski klub, 42.30, 6. Pluhařová Růž., L. Z. K., 42.36, 7. Mrkvanová R., S. K. Slavia, 43.09, 9. Brejlová A., S. K. Slavia, 43.31, 9. Kučerová Věra, L. K. V. S., 44.06, 10. Křížová Hana, L. K. V. S., 46.01, 11. Provazníková A., L. K. V. S., 47.03, 12. Lelková M., L. K. V. S., 47.34, 13. Kočková Z., L. K. V. S., 47.50, 14. Zemanová L., L. Z. K., 49.45, 15. Pexová T., L. Z. K., 51.38.

Přihlášeno 24 — na mistrovství klasifikováno 23.

Závod ve skoku. I. třída: 1/2. Cífka J., K. L. V., 47.5 m, 42 m, 209.8 bodů, 2/3. Pech V., L. Z. K., 47.5, 44, 208.8, 3/6. Tryzna J., S. K. Slavia, 45, 32, 180.5, 4/5/11-12. Hnyk Ad., S. K. Slavia, 34, 36, 165.2, 4/5/11-12. Havlíček Vl., L. Z. K., 33.5, 34, 165.2, 6/18. Kolařík B., S. K. Slavia, 22, 34, 146.6, 7/19. Zima Josef, L. K. V. S., 25, 32, 144.8, 8/20. Šimůnek Fr., S. K. Slavia, 41.5, 49 s pádem, 128.8, 9/24. Technik M., Č. S. p. Z. S., 38, 37 s pádem, 117.9.

II. třída: 1/1. Ulland Olaf, L. Z. K., 49 m, 49.5 m, 224.9 bodů, 2/4. Hanuš Kamil, L. Z. K., 37, 39.5, 184.1, 3/7. Kraus Adolf, L. Z. K., 37:5, 41, 179, 4/14. Lešinger R., S. K. Slavia 24, 43, 164.6, 5/15. Hykyš St., L. K. V. S., 30, 35, 161.8, 6/16 Německý Ol., S. K. Slavia, 30.5, 34, 158.4, 7/22. Braun Vlast., L. Z. K., 40, 43 s pádem, 122.7.

III. třída: 1/5. Plecháč M., L. Z. K., 38 m, 38 m, 182.3 bodů, 2/8 Václavík Vl., L. Z. K., 38, 42, 177.8, 3/9. Mendl V., L. Z. K., 36, 39, 169.9, 4/10. Hejduk M., L. Z. K., 30, 34, 168.6, 5/13. Čivrný Jar., L. Z. K., 31, 30, 164.8, 6/17. Kadavý J., Sokol Praha VII., 32, 33, 156.3, 7/21. Kovář Jan, L. Z. K., 36 s pádem, 39, 123.6, 8/23. Dyntr J., S. K. Slavia, 35, 44 s pádem, 120.1.

Hlášeno 48 závodníků, startovalo 30, klasifikováno 27. Nejdlejší skok Ulland O., L. Z. K., 49.5 m. Zk.

Přebory Západočeské lyžařské župy. »Pozdě, ale přece« — bylo heslem letošních přeborů. Macešská zima je přesunula do jara, na konec března. Příznivé sněžné poměry, radostné slunce a právě taková spolupráce obětavých pomahačů, od starých »sněžných vlků« počínaje a mladými »vlčaty« konče, učinily z nich vpravdě sváteční den.

Prvá část přeborů, prostý běh na 16 km a sdružený běh na tutéž vzdálenost, bezvadně provedeny. Traťové závody staly se kořistí favorita Vladimíra Ziziuse z L. o. S. K. Plzně, jenž docílil na dobře volené, střídavým terénem vedoucí trati, nejlepší čas dne 1 h. 16 m. 41 vt. Druhý nejlepší čas má Jar. Zajíc z Č. skiklubu v Plzni 1 h. 20 m. 56 vt. V třídě třetí (10 km) byl nejlepším Zdeněk Kús 59 m. 43 vt. V dorostu (7 km) Sněhař Josef Kapic časem 39 m. 55 vt. V třídě žen, jediná startující ze Zpč. župy, Zdenka Kosová, Sokol Plzeň V., časem 56 m. 37 vt. (na trati 7 km) — ostatní závodnice — uznaly za vhodnější jeti na výlet.

Trati vedly v severních svazích Špičáku, Jez. Stěny a Svarohu. Účast závodníků byla značná, což se o účasti funkcionářů z některých spolků nemůže říci. Mnohé kluby v župě sdružené neuznaly za vhodné poctiti jediný župní podnik svojí návštěvou a radostně pozdraviti výkony svých hochů v závodech.

Závod ve skoku z bezpečnostních důvodů přeložen na dobu pozdější, t. j. na konec roku 1932.

Technické výsledky traťových závodů: I. tř. 16 km. 1. Vladimír Zizius, L. o. S. K. Plzeň, 1:16'41, 2. Norby, Č. skiklub v Plzni, 1:42'15. II. tř. 16 km. 1. Jaroslav Zajíc, Č. skiklub v Plzni, 1:20'56, 2. Karel Lang, Sněhaři Domažlice, 1:24'22, 3. Jan Lucák, L. o. Sparta, Plzeň, 1:27'11. 4. Jaroslav Koucký, L. o. S. K. Plzeň, 1:27'19, 5. Zdeněk Vejšický, Č. skiklub v Plzni, 1:28'14. (Deset závodníků u startu, 8 u cíle.) III. tř. 10 km. 1. Zde-

něk Kús, L. o. S. K. Plzeň, —:59'43, 2. Ladislav Kroft, Č. skiklub v Plzni, 1:02'02, 3. Jaroslav Beran, L. o. S. K. Olympia, 1:09'52. (1 se vzdal.) — Dorost. 7 km. 1. Josef Kapic, Sněhaři Domažlice, 39'55, 2. Josef Královec, Sněhaři Domažlice, 41'34, 3. Ant. Děkanovský, L. o. S. K. Olympia, 42—, 4. Vladimír Liebl, Č. skiklub v Plzni, 43'15, Miroslav Kreysa, Č. skiklub v Plzni, 43'15, 5. Kamil Brunner, Č. skiklub v Plzni, 49'52, 6. Rudolf Zinterhof, S. K. Lochotín, 51'43, 7. Rudolf Hurský, S. K. Olympia, 56'30, 8. Oldřich Cipra, S. K. Olympia, 56'40. Ženy. 7 km. 1. Zdenka Kosová, Sokol Plzeň V., 56'37.

Neregistrovaní a hosté: Tř. st. A. 1. Jindra Kosina, Sokol Pražský, 1:29'37. Tř. III. 1. Bohumil Hejl, Sokol Plzeň V., 1:06'57. Dorost. 1. Jan Prokop, Č. skiklub v Plzni, 41'54, 2. Jiří Kašťák, S. K. Plzeň, 49'34. Ženy. 1. Mia Schulhofová, HDW. Pilsen, 56'02, 2. Greta Salzová, D. S. V. Pilsen, 1:04'5.

Vladimír Zizius získává za nejlepší výkon na trati putovní pohár župy pro běh prostý.

III. tř. 1. Zd. Kús, 240 bodů, 2. Lad. Kroft 223'5 bodů, 3. J. Beran 187'5 bodů.

Lyž. odbor S. K. Sněhaři Domažlice pořádal dne 6. III. 1932 svoji »30km jízdou o přebor Chodska«. Jeta byla pouze 20km dráha.

Rozdělení závodů: I. a II. tř. 20 km pro obě třídy společně. III. tř. 10 km; dámy a dorost 5 km.

Start a cíl byl na vrcholu Čerchova. Sníh byl již jarní.

Trať byla vedena s Čerchova přes Malinovou Horu, Vodárnu po státní hranici ke Třem znakům a po hřebenech zpět na Čerchov. Prvá a druhá třída jela tuto trať dvakrát; třetí jednou.

Technické výsledky:

I. a II. třída: 1. Hrabal Otto, Vys. Sp. Praha, vítězí časem 1.49.52 a získává titulu přeborníka Chodska na rok 1932, 2. Ing. Sspatzier, V. S. Praha, 1.54.54, 3. Zizius Vlad. S. K. Plzeň, 1.57.02 (loňský vítěz), 4. Lang Karel, S. K. Sněhaři, 2.07.28, 5. Příkryl Rudolf, S. K. Sněhaři, 2.10.54, 6. Kreuz Jakub, S. K. Sněhaři, 2.15.09.

Startovalo celkem 14 závodníků; vzdalo se 5; diskvalifikováni 3. Závod nedokončili Ing. Bártů, Ing. Dlouhý, Svatoš, Kreuz Josef, Kostinec a jiní.

III. třída: 1. Wolfík, Sněhaři, 1.00.45, 2. Kobes Josef, Sněhaři, 1.00.58, 3. Bureš, Sokol Domažlice, 1.02.04, 4. Buršík, Sněhaři, 1.05.23.

Startujících 5; 1 závod vzdal.

Dámy: 1. Svatošová Betty, Sněhaři, 27.15, 2. Svatošová Marie, Sněhaři, 29.14, 3. Lieblová, Ski kl. Plzeň, 32.41, 4. Krsová Zdena, Sokol Plzeň V., 32.45, 5. Svatošová Běta, Sněhaři, 35.11.

Startujících 5; dojele všechny.

Dorost: 1. Kralovec Jos., Sněhaři, 22.51, 2. Kobes Jaroslav, Sněhaři, 23.21, 3. Weber Josef, Sokol Domažlice, 23.35, 4. Mráz, Sněhaři, 23.51 5. Kapic, Sněhaři, 23.57; Pivoňka, Sokol Domažlice, Liebl, Ski klub Plzeň, Pugnar, Sokol Domažlice, Brunner, Ski klub Plzeň, Štok, Sněhaři, Děkanovský, Olympie Plzeň, Šticha, Sokol Domažlice.

Trať byla těsně před závody zlomyslně na bavorské straně přeznačena, takže mnoho závodníků zabloudilo. Jisté osoby z Bavor provedly takovou věc již jednou.

Oprava ve výsledcích mistrovského závodu. Ve článku o mistrovství RČS. ve skoku na lyžích v minulém čísle na straně 229., vytištěna byla u závodníka Cífky délka prvního skoku 36 a druhého 45 m. Správně má býti 47.5 m a 42 m.

Různé zprávy.

Letošní závody holmenkollské byly pronásledovány nepřízní počasí. Původní termín musel být přeložen na pozdější a když ani tehdy nebylo možno závody uskutečnit, byly závody odřeknuty. Současně však napadlo srovnání sněhu, takže přece jenom mohly být provedeny. Závody pořádány byly ve znamení porážek olympijských závodníků, kteří vesměs v důsledku únavy po dlouhé cestě umístili se na zadnějších místech. — Kombinovaný závod a zároveň královský pohár vyhrál O. Hagen počtem bodů 286.90, druhým byl Vinjarengen, který též v Lake Placid byl druhým, počtem bodů 284.65 a teprve třetím byl olympijský vítěz Gröttumsbraaten, který dosáhl 283.59 bodů. V závodě juniorů první cenu dostal Kaare Wahlberg počtem bodů 151.30. — Dámskou cenu za nejlepší výkon při skoku na lyžích obdržel H. Beck. — Zajímavé jest, že se kombinovaného závodu zúčastnil po prvé Birger Ruud, letošní vítěz olympijský ve skoku, ježto jest již starší 20 let. Docílil však v závodě v běhu tak špatného času, že na základě norského závodního řádu nebyl ani ke skoku kombinovanému připuštěn, což již ostatně v dřívějších časech též se stalo prvním olympijskému vítězi ve skoku Thullin Thamsovi. — Závod na 50 km konal se na špatném sněhu, který během závodu rozbředl a způsobil, že mnoho závodníků závod vzdalo. Pořadí bylo toto: 1. Maruaasen 4.01.31 hod., 2. Ole Lian 4.06.21, 3. Oskar Gjoeslin 4.11.25, 4. Oskar Aas-Haugen 4.11.37, 5. Martin Vangli 4.12.54, 6. A. Sjöberg 4.13.06, 7. Kaare Hatte 4.14.06, 8. Kaare Busterud 4.14.40, 9. Ottar Rønningen 4.14.57 a 10. Ivar Birgen 4.15.45 hod.

K utkání dvou norských olympioniků Birgera Ruuda a Hanse Becka došlo v předešlých dnech v Kongsbergu. Zajímavé jest, že oba dosáhli stejný počet bodů, ač Birger docílil nejdelšího skoku 55 m. Rovněž olympionik Vinjarengen skákal krásně, takže jeho jeden skok dvěma soudci byl známkován 20 body, nedocílil však takových délek, jako oba vítězové.

Dotatkem ke článku N. Langa »Na velké cestě do U. S. A.« uvádíme výsledek mistrovství v krasobruslení mužů: 1. K. Schäfer, Rakousko. — 2. Grafström, Švédsko. — 3. Wilson, Kanada. — 4. Nikkanen, Finsko. — 5. Baier, Německo. — 6. Turner, USA. — 7. Madden, USA. — 8. Borden, USA. — 9. Omatsu, Japonsko. — 10. Dr. Walter Langer, ČSR. — 11. Nagle, USA. — 12. Obitania, Japonsko.

Jak bylo v březnu na horách. První týden březnový byl pro lyžaře ještě prašpatný. Teplota v Praze nad nulou a sněhové zprávy z hor velmi zdrženlivé. Přece však první neděli v měsíci sebrali jsme lyže a ostatní potřebnosti a stěhovali se na týden do Špindlerova Mlýna. Nějaké to snad bude a bude-li to nijaké, výběr vlaků zpět není omezen. Takových zoufalců bylo více a tak ranní vlak do

Paky, pokud patřil lyžařům, byl vyplněn do poslední skuliny. Nové bylo to, že nebyl připojen obvyklý přímý vůz do Trutnova a všichni prkynkáři byli nuceni v Pace i se svým rohatým a hranatým majetkem se přeštrachat do jiného vozu. Při tom byli utěšováni průvodcím, že možná bude z Prahy telegrafováno, že ten lyžařský vagon smí jeti dále, když je úplně obsazen, ale pak bylo rozhodnuto o přestupu. Tedy jedna plná krabice se přesypala do jiné, úplně stejné krabice. Radosti z toho bylo pramálo a pisatelce těchto řádků byla strašlivě zmodřena ruka, na níž se sesypalo hromadné seskupení lyží, nastavených v koutě, protože na tu chvíli do Kunčic už se nikomu nechtělo lyže řádně upevňovat. Ale vlastně jí to přeji. Proč byla tak pohodlná a svoje a ještě jedny prkénka nechala cestovati jako spoluzavazadlo a tak ty cizí lyže si asi zlemyšlně vybraly právě její ramínko, na které se zřítily.

Dopravní ceny aut z Vrchlábí do Špindlu se konečně znatelně zlepšily. Loni stálo auto 100 Kč — letos 60 Kč a našly-li se 4 osoby, platily po 15 korunách za sebe i neomezený počet zavazadel. Poštovní autobus jezdil v »drobném vydání« a naprosto nestačil poptávce zájemců. Opravdu, těžko je kritisovat jak dráhu, tak poštu, jistě mají pro svá, obyčejnému pozemšťanu nepochopitelná jednání, určité důvody.

Zlé to ale bylo se sněhem. U Jilemnice měly být nějaké závody, ale sníh tam bylo nutno hledat drobnohledem, ba, nejen u Vrchlábí, ale ještě téměř u Špindlerova mlýna bylo po návrších mnoho suché sežloutlé trávy a sníh se jevil pouze co by prádlo na bělidle, tedy v ojedinelých plochách. Bylo to tragické. Lyžaři svěřili hlavy i lyže. Ve Špindlu sice jakási špinavě pobělená pokrývka byla, ale téměř všude až »na dno« uježděná a pod slunečními paprsky zrovna před očima ubývající. Vypadalo to beznadějně. Nebe jasné, teplota nad nulou. Ale stal se zázrak. Nikoliv pro meteorology, kteří už celý měsíc, ač marně, změnu počasí do světa troubami hlásnými vykřikovali — ale pro lid obecný bylo to veliké překvapení. Počal padat sníh — snížek nebeský, městský a konečně selský a svahy se počínaly vzdouvat poduškami, střechám a kúlům zvyšovaly se sněhové čepice a stromy, až dosud černé, bělostně se ojínilly. A ten sníh padal a padal celý týden nepřetržitě, a tak se stalo, že sněhu jsme měli ku potěše víc než dosti, ale milé, drahé, vzácné slunko, vězněné za clonou mraků, usmálo se na nás tak zrovna dvě hodiny před odjezdem. Pro lyžaře-fotografa je to žalost veliká — neb sníh bez slunce je ochuzen o ony krásné hluboké stíny, které ho na obrázku tak bezprostředně zeskuťeňují.

Jinak bylo i takto krásné a to pohádkově bílé osvětlení, vrhané rozpadáváním se sněhových clon, působilo sladce a tišivě na uštvanou duši ubohého měšťáka, uvyklého na šerou a zaprášenou pražskou zimu.

Na Hřebenech však zuřila větrná smršť a sněhová bou-

OBNOVENÁ MARTINOVKA

STÁVÁ SE STÁLE VÍCE STŘEDISKEM SPORTOVČŮ.

Ideální, úplně bezpečný lyžařský terén, vzorná obsluha, solidní ceny, sáňkování získávají ji přízeň.

O všemožné pohodlí pečují J. LINGR, nájemce.

PENSION „DAHEIM“

NOVÝ SVĚT
HARRACHOV

doporučuje se pp. hostům ku příjemnému zimnímu pobytu. Krásné, teplé pokoje, teplá a studená voda, dobrá kuchyně, spol. místnost, lázně. Vlastní cvičná louka.

ře, takže bylo nutno zdržeti se v údolí a spokojiti se »bílým opojením« v lesích a na svazích špindlermlýnských.

Blaze bylo klukům-usedlíkům. Jakmile opustili školu, ve 4 hod. odpoledne, už běželi do Bedřichova, kde si pod Růžičkovou vilou postavili sněhový můstek a ještě s brašňami na zádech skákali dolů za hotel »Slunce«.

Skákali dobře 15—20 m a pádů bylo málo. Mimojdoucí obecenstvo je rádo odměnilo potleskem. Chovali se opravdu sportovně ukázněně a skákali po řadě podle výsledků. Část jejich rozjezdu vedla přes veřejnou cestu, ale oni ochotně čekali, až přecházející cestu uvolnil. Jinak ovšem malá »příleží« židátka. Právě tuto cestu si zvolila ke svým lyžařským sjezdovým cvičením a dovedla se už pořádně rozkřiknout, když jim chodec neb lyžař vzhůru se ubírající, cestu ihned neuvolnil. A tu nemohu opomenouti jiné příhody. Od hotelu »Schreiber«, na šíři přes cestu, jakási německá dáma se usadila na sáňkách. Snad na někoho čekala a obávala se, že na příkrém svahu by jí sáňky ujely. Nevím. Několik lyžařů, vzhůru stoupajících, se jí mrzutě vyhnulo, ale náhle se prudce přihnaly sáňky s hůry, na nichž jel čl. důstojník. Dobře by se byl vyhnul vozidlu u strany stojícímu a vůbec každé překážce, nezabírající zcela šíři cesty. Zde však nebylo kam. Zarazil sáňky násilně, vylétl nárazem do výše, učinil úplný přemet ve vzduchu a dopadl kousek dále zase na své sáňky v pozici sjezdové a jel dále. Nevím, byla-li to náhoda anebo jeho veliká sportovní zdatnost — stejně mohl také dopadnouti na blízký strom nebo telegrafní tyč. Ale nejkrásnější bylo na tom to, že se poohlédl po ženské, pro kterou se mohl zabít a — usmál se. (Zasluga tím větší, že vinice nebyla ani mladá, ani hezká.) Kolik jiných by bylo zaláťerilo, způsobilo výstup nebo se alespoň zamračilo. Ale on se jen mírně usmál — ačkoliv si mohl srazit vaz.

Náhodní přihlížitelé by mu všichni byli radostně stiskli ruku za jeho krásné chování.

Ano, Němci! Je jich tam příliš! Berlínáků rozhodně více než Pražáků. To jsou ale většinou slušní a snášenliví vzdělanci a jistě že vždy takové cizince, kteří k nám vozí peníze, přivítáme všude milerádi.

Jenomže naši Němci se hromadným přílivem svých sousedních bratraců cítí tak posílení, že už docela přestávají v obchodech česky obsluhovat a staré české nápisy sice zůstávají, ale s novými už se tam nikdo neobtěžuje. Vše je zase německé, jako před válkou.

Tak po převratu ve všech obchodech mluvili ochotně česky a teď si jdete koupit pomeranče do tamního největšího závodu — ale prodavačka vám počne vážit jablka, neví, kolik kusů znamená číslo tři a je vůbec bezradná.

Cukrář a fotograf sice česky nemluví, ale alespoň vám dokonale rozumí. A tak vše dobyté pomalu mizí!

A nejhůře je, že mnoho známých vám řekne: »A já tam, mezi ty Němce, nepojedu.«

To je ale chyba, ohromná chyba! Přece si vyhýbáním nedáme nadobro odciziti toto naše překrásné krkonošské místečko, ale musíme tam naopak jezdit co nejvíce a nejčastěji, nakupovati v obchodech, mluvit všude česky a uplatňovati naše práva všude, kde jen se dá.

Zde platí ještě více než kdy jindy heslo: »Nedejme se!«
Ch. H.

Běh »Birkenbeineren«, o němž jsme již referovali v prvním čísle našeho časopisu, byl letos po prvé pořádán norským lyžařským Svazem jako obdoba švédského,

zvaného běh Gustava Wasy, a v důsledku změněných příznivých sněhových poměrů uspořádán v uplynulých dnech. V závodu tomto na 60 km zvítězil Trygve Beisvag v čase 4:51.40 hod. a pouze Martin Vangli dosáhl rovněž času pod 5 hodin.

Tullin Thams, norský král skokanů a olympijský vítěz v Chamonix v roce 1924, dokázal při posledních závodech v Nydal, že vzdor svému stáří dosud není odbytou veličinou. Při těchto závodech porazil letošního majitele královského poháru Hagen a dvěma skoky 47½ a 44 m, když Hagen dosáhl pouze 42 a 44 m. Závodů zúčastnil se též Alf Andersen, vítěz olympijských závodů ve Sv. Mořici, avšak při prvním skoku upadl. — Zajímavé jest, že závodu rovněž se zúčastnil 59letý skokan Aksel Refstad, který skočil 36 a 39½ m.

Při nynějším návalu na hory upozorňujeme lyžaře na okolí Jablonce n. Jizerou, kde jsou krásné terény a není nouze o ubytování. Zejména dobře se o Vás postarají v hotelu »Louda«, v Jablonci n. J., starém lyžařském středisku.
I. K.

Nová lyžařská značená cesta od Sněžky. Na cestě od Pomeznic (Hraničnic) bud ve východních Krkonoších ke Sněžce pořízeno bylo nové tyčové značení, které i méně dokonalým lyžařům umožňuje sjezd se Sněžky po chráněném svahu.

Norského vítězství ve Švédsku docílil Kaare Hatlen, dvojnásobný vítěz hlavních zemských závodů, při závodu v běhu na 20 km. Zvítězil časem 1:31.16 hod. Jeho kamarádi Nystedt a Rönningen obsadili dvě následující místa před Švédem Nordlingem. Švédský závodník a vítěz 50 km závodu olympijského ve Sv. Mořici, Hedlund měl ještě 8 km před cílem lepší čas než vítěz, musel se však vzdáti a byl odvezen do nemocnice.

Hostinský p. Jos. Pacholík z »Národního domu« v Rokytnici n. Jizerou, postavil pro rychlé občerstvení lyžařů a turistů kiosk na Krakonošově cestě, kde křižují cesty od Čertových plání, Horní Rokytnice a na Oseckou boudu. P. Pacholík chce tam dostati koncesi hostinskou pro letní a zimní sezonu. Němečtí živnostníci v místě hledí mu podnik znemožniti i žádá p. Pacholík redakci, aby upozornila naše lyžařstvo na podnik českého živnostníka, by jej podporovalo. Vyhovujeme.

Lyžaři, kupujte ve Svobodě a Jánských Lázních čokoládu, kakesy atd. jen u Češky T. Maškové, krám ve Svobodě, proti Schneidrově továrně (Schulberg č. 54).



Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem

ENOOLEJ

Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII

OSTGAARDOL
SKI-VOKS

ZIMNÍ SPORT

LYŽAŘSTVÍ

BRUSLAŘSTVÍ

HOCKEY

SÁŇKAŘSTVÍ

ALPISMUS

TURISTIKA

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A BRUSLAŘSKÉHO SVAZU REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru, Dr. J. KALIBERA. Z odpov. redaktor, chefred. a administr. IVAN KOMÁREK, Smíchov, Arbesovo nám. 7. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administr. Praha II., Žitná ul. 14. — Předplat. Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé čís. Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. sek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo

ROČNÍK XXI.

DUBEN 1932.

ČÍSLO 10.

Zprávy Svazu lyžařů.

IX. schůze T. S. (náčelnictva) konala se současně s pracovním výborem dne 9. března. Po referátu o mistrovských závodech RČS. prohlásil arch. Jarolímek, že jako vůdce výpravy čl. mužstva na III. zimní olympijské hry v Lake Placid podá zprávu v příští schůzi správního výboru. Pak jednáno ještě o různých zkušenostech, nabytých při posledních mistrovských závodech v Harrachově. — Arch. Jarolímek konstatuje, že zprávy polských časopisů, jako by českým soudcem bylo v Lake Placid uškozeno polskému závodníkovi B. Czechovi, nezakládají se na pravdě. — Inž. Jauris sdělil, že S. K. Nové Město na M. oznámilo, že závod o Synáčkův Memoriál letošního roku konati již nemůže.

X. schůze T. S. náčelnictva konala se dne 16. března. Arch. Jarolímek podal zprávu o skončení mistrovských závodů RČS. v Harrachově. — Tatranský pohár o velikonočních na Jarolímkově můstku na štrbském Plese bude uspořádán v režii Svazu. — Mezinár. tajemník Dr. Finger navrhuje, aby vedoucí funkcionáři FIS. Holmquist a kpt. Oestgaard byli Svazem pozváni na Vsesokolský slet. Jarolímek konstatuje, že na lyž. sokolských závodech na štrbském Plese startovali někteří mladší závodníci, než připouští závodní řád. Bude se proto s ČOS. jednati, aby podle dohody se řídila naším závodním řádem, který odpovídá mezinárodnímu řádu. Referent cvičitelů Zadák referuje o tom, že voj. tělocvičná škola požádala, aby jednotliví frekventanti mohli se podrobiti cvičitelské zkoušce Svazu lyžařů. — Jarolímek pak referuje o instrukční brožuře, jež se pilně připravuje. Cvičitelský sbor vydá ještě zvláštní malou kapesní brožuru s poučením o vedení kursů. — Správa stát. lesů si stěžuje, že při pořádání závodů ve skoku v Harrachově byla na porostu učiněna diváky škoda, ač Svaz lyžařů v denním tisku žádal, aby kultura byla šetřena.

Jmenování soudečů, měřičů a čekatelů, cvičitelů a sanitních cvičitelů Svazu lyžařů RČS. Na základě výsledků zkoušek soudcovských jmenování byli: Úředními soudci: Alexandr Průcha a Ladislav Zbyněk, oba župa Pražská. Úředními měřiči: Josef Bárta, Ing. František Kratochvíl, Ing. Milan Mencl, Bohumil Peka, Ing. Antonín Skrbek, pluk. Ing. Václav Veselý a Karel Vilimovský, všichni župa Pražská. — Karel Matzner, Karel Podlaha, Karel Rochata a František Vydra, všichni župa Jihočeská.

Čekatelé: Karel Houska a Hanuš Kačer, ž. Pražská.

Cvičitelé. Na základě výsledku zkoušek cvičitelských jmenování byli cvičitelé:

V župě Jesenické: nadpor. František Bureš, major Karel Gregor, oba Lyžařský klub, Olomouc, Miroslav Karlíček, KČST. Přerov.

V župě Brněnské: Zdeněk Čapek, Jaroslav Čech, Ota Jelínek, Jan Kalendovský, Rudolf Rajnoch, Jaromír Skorkovský, všichni Vysokoškolský Sport, Brno, Schütz Otakar, KČST. Brno.

V župě Bezkydské: Bedřich Jahoda, Lyžařský klub »Ostrava«, Rudolf Klepáč, KČST. Moravská Ostrava.

V župě Krkonošské: Ing. Karel Baloun, Sport. klub, Chrudim, František Vitvar, Č. K. S. Ski, Jilemnice, Josef Červinka a Jiří Markl, oba Ski klub, Pardubice, Jaroslav Kvid a Eduard Zbroj, S. K. Dvůr Králové n. L., Hugo Schlindenbuch, KČST. Padubice.

V župě Západočeské: Karel Hampl a Jan Kruml, oba Lyžaři, Klatovy, Jaroslav Franěk, František Maulis, Václ. Ottis, Josef Sirový, všichni Č. Sport. Společnost, Plzeň, Dr. Jiří Goldegg, Č. Ski klub v Plzni, Otakar Řezáč, S. K. Olympia, Plzeň, Jaromír Hubáček, Spolek lyžařů-turistů, Plzeň, Jaroslav Pacalt, KČST. Plzeň, Jindřich Beránek, František Divíšek, Jiří Faustus, Marie Husarová, Evžen Malcher, všichni Sokol Plzeň I., František Dlesk a Václav Kuna, oba Sokol Plzeň V.

V župě Pražské: Václav Horčíčka a Ota Vydra, oba S. K. Slavia, Praha, Anita Poláčková, Klub lyžařů vinohradských, Praha, Dr. Karel Hilgartner, Karel Houska, Josef Kudrnovský a Antonín Longa, všichni Sokol Praha III., Josef Zahálka, Jindřich Kosina, oba Sokol Pražský, Vladimír Bohdan, Český spolek pro zimní sporty, Praha, Václav Knap a Jaroslav Urban, oba KČST. odbor Praha, Jaroslav Čtvrtečka, Vysokoškolský Sport, Praha.

Cvičitelé se zkouškou první pomoci. Po absolvování kursu první pomoci na klinice profesora Dr. Jiráska provedeny byly zkoušky z první pomoci (chirurgie prof. Dr. Jirásek a asistent Dr. Knobloch, fyziologie as. Dr. J. Král, farmakologie doc. Dr. Vondráček, nemoci kožní doc. Dr. K. Procházka). Zkoušku složili tito absolventi-cvičitelé: Jelínková Vlasta, Jelínek Jiří, Kindlová Evža, Krňoul Rudolf, Ing. Příbyl František, Pubec Ludvík, Vydra Ota, všichni S. K. Slavia, Praha, Bárta Josef, Bolomský Josef, Stanislav Prok, všichni KČST. Praha, Ing. Jílek Josef a Bohdan Vladislav, oba Č. spolek pro

zimní sporty, Praha, Houska Karel, Kudrnovský Josef, Longa Antonín a Zahálka Josef, všichni T. j. Sokol Praha III., Honzů Jaroslav, Klub alpských čsl., Praha, Ing. Černo-horský Josef, Č. spolek pro zimní sporty, Praha, Jindra Oldřich, Vysokoškolský Sport, Praha, Provazníková Ale-na, Sokol Smíchov I., všichni z Pražské župy. Kock Zde-něk, Český Ski klub v Plzni, Zizius Vladimír, Sportovní klub »Plzeň« v Plzni.

Jmenovaným vydány budou zvláštní cvičitelské odznaky.

Před kongresem FIS. Od 12. do 15. května 1932 zase-dati bude v Paříži kongres FIS., na němž náš Svaz zastou-pen bude svým náčelníkem arch. Jarolínkem a meziná-rodním tajemníkem Dr. Fingerem jako delegáty a ovšem členem předsednictva FIS. Dr. Moserem, svým druhým místopředsedou.

12. května koná se schůzka předsednictva, 13. dopole-dne zahájení kongresu, recepce u presidenta municipální rady pařížské Mr. Fr. Latoura, odpoledne je zasedání kongresu, večer pak oficiální banket.

14. celý den zasedání komisi a plena kongresu a večer oficiální návštěva Velké opery neb jiného velkého divadla.

15. dopoledne zasedání plena kongresu, skončení téhož, prohlídka Paříže.

16. návštěva Versailles, Trianonu atd.

17. návštěva Remeše, prohlídka města, návštěva sklepu Pomery, déjéneur u markýze Polignaca na upomínku za-ložení FIS v roce 1924, kdy týž v Chamonix zahájil první kongres FIS., jako člen mezinárodního olympijského vý-boru, návštěva okolí a návrat do Paříže.

18. prohlídka Paříže, návrat do vlasti.

Úřední pořad kongresu obsahuje 26. bodů, z nichž jako důležitější vyjímáme tyto:

Určení místa závodů FIS. 1933 (Rakousko, Švýcars, Maďarsko), místo kongresu a závodů 1934 (Švédsko). Pro další léta závody v Paříži co do místa ustanoveny nebudou. Projednání změny závodního řádu podle návrhů z kongresu z Oslo z roku 1930, stanovení závodního řádu, sjezdy, slalomy, omezení délek skoků, zavedení rozestav-ného běhu do mezinárodního závodního řádu, označení zá-vodů FIS. jako evropského mistrovství, stanovení počtu účastníků z každé země při závodu sjezdovém a slalomo-vém, zavedení kombinovaného sjezdu a slalomu a závodu mužstev, provádění závodů FIS. tak, že jeden rok prová-děn by byl závod ve sjezdu a slalomu a druhý rok závody ostatní a jiné změny a dodatky závodního řádu. Budou tudíž míti delegáti kongresu svůj svatodušní výlet do Pa-říže jak náleží vyplněn lyžařinou u zeleného stolu.

Náš Svaz projednal důkladně a do podrobností ve svých jednotlivých sborech celý pořad kongresu a jsou pro kon-gresová jednání delegáti jeho plně připraveni.

Nor Gunar Gran Jansen opustil Č. S. R. Známý norský závodník, člen lyžařského odboru S. K. Slavie, vrací se v tyto dny do své vlasti. Jeden z našich dalších učitelů po Hansenovi, Ruudovi, opouští Prahu, kde se mu tak líbilo a kde jako ostatní jmenovaní Norové kamarádi-učitelé, tak rád s námi v lyžařství pracoval. Byl zejména dobrým odborníkem ve stavbě můstek a Harrachovský můstek a jiné můstky u nás poznaly jeho zlatou ruku. Příčinou byla nejistota s jeho místem, které byly těžko udržeti, neb jiné získati, za dnešní zlé krise. I. K.

PROF. VESELÝ:

Sport či umění?

Krasobruslení jest sport, jenž je na rozhraní mezi pouhým tělesným cvičením a výkonem posvěceným pravým uměním.

Ze všech druhů sportu má krasobruslařství nej-více prvků ryze uměleckých. Krásný sám sebou je pohyb diskobola, vzepětí vši vůle k vítězství odušev-ňuje úsilí athleta vpadaajícího do pásky, krásná jsou jako struna napjatá těla závodících ušlechtilých oří, ale k schopnostem výrazu, bohatství rozmanitých pohybů a tvůrčím schopnostem žádné jiné tělesné cvičení se krasobruslení nepřibližuje.

Proto také toto umění omezeno je na poměrně malý počet vynikajících talentů, jimž musí býti vro-zen smysl pro rytmus a hudbu — bez tohoto nadání ani sebe větší technická dovednost nevedla by k do-konalosti.

Karli Schäfer, velký umělec, je náruživým hudeb-níkem, a chce, až vzdá se kariery sportovní, stát se dirigentem. Jeho hudební cítění s bravurní ledovou technikou učinilo z něho v mladistvém věku mistra světa.

Dnes každá volná jízda provádí se při hudebním doprovodu a není úlohou tak snadno bruslařské vý-kony přizpůsobit tak hudbě, aby s ní splývaly v je-den dokonalý celek, dávající divákovi zapomenout, že tu duch a umění vítězí nad hrubou vahou těla a zá-ludnou plochou ledovou. Není náhodou, že čím dále, tím více výkony bruslařské připomínají umění taneční.

Byl to známý vynálezce tvaru moderních hákovitě zakončených bruslí Američan Jackson Haines, jemuž náleží také zásluha, že osvobodil tehdejší bruslařství od přemíry techniky a násilné akrobatiky, jmenovitě v Americe s oblibou pěstované, a ukázal při svém zájezdu do Evropy nové hudební a umělecké kraso-bruslařství a tím přivodil obrat v jeho vývoji. Teh-dejší současník líčí svoje nadšení slovy:

»Když Haines ponejprv za zvuku později podle něho pojmenovaného valčíku se vznášel na třpytné ledové ploše v překrásných, dosud nevídaných a rytmu hudby přizpůsobených pohybech a s jistotou, jež divákům nikoliv nebezpečí, nýbrž jen krásnou



Značka
sportovce

S P O R T O V N Í D Ů M
Bailony - Baumann
Brno
K O B L I Ž N Á U L I C E 2 5 .

VYŽÁDEJTE SI NÁŠ NOVÝ
ZIMNÍ CENÍK Z DARMA.

Upozorňujeme na značné
SNÍŽENÍ našich CEN

v rušných obrazech se měnící podívanou ukazovala, tu teprve jsme cítili, co to vlastně jest krasobruslení ve velkém stylu...»

Jackson Haines zemřel ještě mlád na jednom ze svých zájezdů ve Finsku, ale to, co ukázal, neslo bohaté ovoce. Zvláště hudby milovná a tančící Vídeň, město Straussových valčíků, bohatě těžilo z odkazu Hainesova. Sice mezi muži měli do posledních dob v krasojízdě převahu Seveřané, kteří svůj monumentální styl s velkých domácích ploch ledových přenesli i do svých výkonů, založených ve velkých, lapidárností působících liniích. Jména Axel Paulsen, Grenander, Sandahl, Salchow, Grafström jsou toho výmluvným svědectvím. Však mezi dámami spíše vítězil taneční smysl, přizpůsobený potřebám bruslařství, a byly to vídeňské a peštské jezdkyne, jež do nedávna udávaly tón. K netušenému souladu přivedla hudební citění se suverénní technikou Sonja Henje,

že těžko říci, kde počíná bruslení a kde tanec.

Nikde však se nemůže hudební procítění tolik a v takové míře uplatnit, jako při jízdě dvojic. Však také bruslařská Vídeň reklamuje tento obor ledového sportu za svůj vynález. A také právem. Nepřehlízíme-li k prvním začátkům jízdy dvojic na starých zauerských kanálech holandských a podobně, skutečně prvenství sportovní jízdy dvojic má Vídeň svými Otto a Mizi Boháčovými, Szabo—Enlerem, a zvláště proslavil tuto školu pár Engelmannová—Mejstrik, mnohonásobní vítězové, již dodnes mnohými bývají považováni za nejlepší a dosud nepředstíženými.

Jsou-li vrcholné méty vyhrazeny jen několika málo vynikajícím talentům, osvěžení a zdraví přináší krasobruslení všem, kdo se mu věnují.

(Vyjmuto z Ročenky Bruslařského svazu, správní rok 1930-31.)

EMERICH RATH:

25 let závodního lyžařství.

Známý all'round sportsman Emerich Rath slaví v těchto dnech 25. jubileum své sportovní činnosti. Přinášíme tuto vzpomínku od koležky našeho lyžařství z pera jubilantova, přejeme mu »m n o g a j a l j e t a!« Redakce.

Nynější vývin lyžařství nemohl žádný ze staré gardy předvídati. Jezdím od roku 1896 na lyžích, kdy mi daroval jeden vídeňský student v Broumově, kam jsem chodil do školy, pár bukových lyží s vázáním rákosovým. Svorky tyto lyže neměly, pouze široké tvrdé řemeny, provléknuté dlabanou lyží. Lyže byly as 190 cm dlouhé. Cvičil jsem jako samouk se zápalem kluka, kterému všichni záviděli a netrvalo dlouho a jel jsem sám na »hory«, to jest po silnici z Broumova na kopce při hranici Pruska. Hůl jsem měl bambusovou a tak jsem se odpichoval. S kopečku to jelo pěkně! Zarážel jsem se jakýmsi záhadným švihem, telemarku podobným, který jsem si sám vynalezl. Později jsem již dostal odvalu na strmé stráně, které jsem sjížděl přímo dolů. Přiznávám, že bych to dnes jel opatrněji. Přišel jsem vždy pořádně promočený domů; konečně mi otec lyže zabavil. I vysvětlil jsem otci, že po lyžích budu dříve ve škole a dostal jsem proto zase svá prkýnka. Tento den jsem ale přijel do školy pozdě, poněvadž jsem se stále vracel do kopečku. Netrvalo to dlouho a vyskytlo se více lyžařů mezi dospělými v Broumově, ale já byl ke své hrdosti jediný k l u k, který měl lyže.

V Praze jsem pěstoval pilně atletiku, fotbal, v roce

1902 jsem měl příležitost zase na vypůjčených lyžích si zajetí. Vyzvedl jsem lyže kdesi za Brandýsem a po silnici jsem ujel 25 km do Prahy, až do Karlína, což tenkrát byla velká podívaná. 1906 jsem si zajel z Hronova přes »hory« do Broumova a roku 1907 jsem se přihlásil u pratce lyžařů Rösslera-Ořovského na mezinárodní závody ve Vysokém. Dík mé atletické přípravě byl jsem dobrý na běh a vyrovnal jsem technické nedostatky lyžaření houževnatostí.

Výstroj byla u porovnání s dnešní velmi primitivní. Lyže turistické, 7½ cm široké, jasanové, vázání balata-bačkora, hole ale již dvě, jasanové, které se daly složit dohromady pro jízdu se svahu, zvanou dnes na koštěci. Jen Hanč jel tenkrát ještě s 1 dlouhou holí bambusovou. Vyhrál jsem tenkrát juniorku na 1000 m. V hlavním závodě na 10 km

a na 2 km byl jsem druhý za Hančem, před Bartoněm, otcem to našeho známého olympionika. Start byl společný, jako při atletických závodech.

Dobré sněhové poměry u Prahy umožnily 1907 též závody v Chuchli, které se těšily velkému zájmu obecnosti. Sněhu u kostelíčka nebylo právě mnoho, strniště na poli vykukovalo, ale jelo se. Program: závod na 100 m (!), 1000 m (!) juniorka, 3 km bez hole a hlavní závod 5 km, který jsem

vyhrál před Bartoněm. 3 km vyhrál Jodas přede mnou. Juniorku vyhrál Zítka. — Toho roku pořádal se první závod na 50 km, který se jel s bačochem společně 40 km a potom v závěru teprve na rychlost. Startovali tenkrát v Štěpanicích Hanč, Rath, Möhwald, Rössler-Ořovský,

F WACHTL
PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. 8
O T O
PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26
VYVOLÁVÁNÍ a kopírování Vašich
snímků provedeme **ODBORNĚ.**
Speciální závod pro **LEICA**
ZVĚTŠOVÁNÍ.



*K 25 jubileu sportovní činnosti Em. Ratha.
Rath 1932 na mistrovství republiky v Harrachově.*

*Hanč a Rath před 50 km závodem r. 1907.
(vlevo).*

nadporučík Selig a 2 vojáci z Liberce. První byl Hanč, který dojel 1 min. přede mnou, 3. Möhwald, 4. Selig, 5. Rössler. 1908 zavítal Nor Fred Wilh. Hallen do Čech, který vynikl ve skoku. V běhu byl poražen Hančem i mnou. Vázání se ujmulo kožené hutfeld, protahované. Lyže již

se mazaly včelím voskem (!); dříve znali jsme jen parafin. V závodě v Jilemnici jsem po prvé porazil Hanče v Diskanově ceně na 2 km, což bylo tenkrát velké překvapení, že Pražák porazil horala! Hallen byl třetí.

R. 1908 jsem startoval též v Müurzuschlagu. V závodě

POTŘEBY PRO VŠECHNY ZIMNÍ A
LETNÍ SPORTY A STEJNOKROJE.

K. ŠULC, PRAHA I.,

ZAL. 1897. MALÉ NÁMĚSTÍ 11. TEL. 29468

TENIS - TURISTIKA - KOPANÁ

TU I CIZOZEMSKÉ I A ZBOŽÍ

CENY ZNAČNĚ SNÍŽENY. ŽÁDEJTE CENÍKY

Dobry sport v oděvu
a výzbroji
OD TKADLECE
V PLZNI

o mistr. Rakouska na 15 km, start na Petrnealpě, cíl v Mürszuschlagu, jsem byl druhý za rakouským mistrem Müllerem z Innsbrucku, ale nechal jsem Nora Blicha za sebou. Moje široké lyže s »balatou« vázáním, byly na posměch Vídeňákům, kteří se divili, jak mohu docílit tak dobrého výsledku a netažili se, že bych musel závod vyhrát s převahou, kdybych měl aspoň takové lyže, jako moji konkurenti. Jako cenu jsem proto dostal 1 pár norských lyží. Skákalo se též s lyžemi turistickými. Skočil jsem si též bez pádu 16 m v »krásně« široké stopě, která mne, jak známo, již celou moji »kariéru« neopustila. Pamatuji se, že ve Vysokém jsem měl nejdelší skok před Jodasem 17 m, což byl na primitivní můstek rekord. Lyžařství se stále více a více šířilo a tím i závodění. Závodil jsem pilně v Krkonoších a Rudohoří a přijel jsem někdy třeba jako poslední startující co první do cíle, nebylo to při třídě startujících nic zvláštního, neb atletická příprava prospěla mně velmi. Smutnou vzpomínku mám na závod 50 km v roce 1913, kde zahynul můj kamarád Hanč.

I ve válce jsem lyžaril u Krakova a později v Dolomitech, kde jsem byl jako lyžařský instruktor a alpský vůdce. Colbricon, Marmolata, Ortles, byla moje působiště. Po převratu jsem byl na čas usedlý v Bolzaně a startoval jsem na lyžařských závodech v Meranu, v Clavières. Na Arlbergu jsem si zajel »Mairennen«. V Kitzbühlu, Garmischi, Partenkirchen jsem již startoval ve třídě starších. Zde jsem viděl první závodní lyže, úzké 55 mm a závodní vázání Bergendal. Byla to zvláštnost a byla touhou všech závodníků. Voskovalo se již Sohmovým a Bilgeriho voskem. Hole byly vesměs bambusové, lehké, krátké. V roce 1923 při kongresových závodech v Novém Světě ukázali nám Norové vyspělost norské lyžařiny a seznámili nás s vosky Oestby a Bratlie, které jsem pak vlastně zavedl

v Československu. Výroba tuzemská se snažila dodávat lyže prvotřídní, takže naše mládež i pro závody byla vystrojena dobře.

R. 1924 jsem se podíval do Norska, kde jsem si spíše pro studijní účely zajel 50km závod. Měl jsem ovšem výstroj prvotřídní, ale již jsem patřil do třídy starších a vzpomínal jsem těch mladých let, kdy jsem přes primitivní výstroj byl mezi prvními! R. 1926 jsem se podíval do Finska, kde jsem zažil v závodech v Lahti 30° mrazu. Viděl jsem olympiádu v St. Moric 1928, »FIS-závody« 1929 v Zakopaném, 1930 Oberhof a 1931 v Oslo a nabyl jsem cenných poznatků, neb jsem si vždy všiml výroby a průmyslu lyžařského a navázal všude přátelské a obchodní styky.

Dnešní závodníci již mají dostatečný výběr v prvotřídních lyžích norských i tuzemské výroby. Dnešní technika vyžaduje zvláštní lyže na běh, na sjezdy a skok. Sjezdové závody vyvolaly potřebu po trvalých hranách. Máme nyní hrany ocelové, celuloidové, mosazné atd. Bildstein pera, Amstutz pera, vázání Bergendal, Broswith, Gresveg Langren, Hang, Leipe, Attenhofer atd. Vše se zlepšuje a dnešní mládež by jistě již nezávodila na turistických lyžích. Československé lyžařství se dopracovalo skvělých úspěchů a budeme-li pokračovati v propagaci mezi mládeží, vychováme si lyžaře závodníky jako v Norsku.

Považuji závodění i ve starších letech za velmi prospěšné zdraví neb největší nepřítel zdraví jest zlenivění — v závodech ale přece se snažíme trochu více tělo prohnat. Jsem-li dnes v 50 letech svého života a přes 96 kg tělesné váhy, ještě dosti pružný, že si mohu zajet 50 km v slušném čase, děkuji to jen stálému cviku v zimě i v létě a životu správně bez alkoholu a bez kouření. Že jsem již 33 let též vegetariánem, je o mně známo.

Závody.

Lyžařské závody Pražského sokolského pětižupí. Dne 21. února uskutečněny ve Vysokém n. Jiz. III. lyžařské závody Pražského sokolského pětižupí, spojené s tradičním utkáním tří nejsilnějších sokolských skupin lyžařských, t. j. Sokola Pražského, vinohradského a karlínského.

Start a cíl závodu položen, jak jest to ostatně ve Vysokém již ustáleným zvykem, před radnici na náměstí.

Závod dokončilo 142 osob, z čehož bylo 21 dorostenců a 21 žen a dorostenek. Vzdalo se 5 závodníků, vesměs pro zlomení lyže, resp. poškození vázání. Úrazů nebylo.

Technické výsledky:

Dorostenci: 1. Stibral, Vinohrady, 28.31 min., 2. Kalderar, Mělník, 29.00, 3. Mráz, S. Pražský, 29.56, 4. Kuhn, S. Pražský, 30.52.

Dorostenky: 1. Vosátková, S. Pražský, 37.02 min.,

2. Krobová, S. Pražský, 43.49, 3. Zvěřinová, Vinohrady, 48.31.

Ženy: 1. Lelková, S. Pražský, 29.26 min., 2. Kouřilová, S. Pražský 30.23, 3. Barbieri, S. Pražský, 32.57, 4. Troušilková, Žižkov, 35.49, 5. Kočovská, S. Pražský, 37.12.

Muži, III. třída: 1. Křížek, S. Pražský, 46.27 min., 2. Znojemský, S. Pražský, 47.35, 3. Jedlička, Mělník, 48.33, 4. Kadavý, Praha VII., 49.33.

Muži, tř. C.: 1. Halman, Vinohrady, 1.10.58 hod., 2. Ing. Zeman, Karlín, 1.14.46, 3. Ticháček, S. Pražský, 1.16.13, 4. Saidl, S. Pražský, 1.17.31.

Muži, II. třída: 1. Buchar, S. Pražský, 1.00.02 hod., 2. Haberman, S. Pražský, 1.04.39, 3. Kalas, S. Pražský, 1.04.52, 4. Voves, S. Pražský, 1.05.27, 5. Krča, S. Pražský, 1.05.26, 6. Luňák, S. Pražský, 1.06.44, 7. Valeš, S. Pražský, 1.10.30, 8. Šabata L., S. Pražský, 1.10.52, 9. Jelínek, Žižkov, 1.10.59, 10. Jankovský, S. Pražský, 1.11.18.

JARO NA HORÁCH
PODAJÍ NEJLÉPE

FOMA DESKY
A FILMY

Muži, tř. st. A.: 1. Jedlička, Vinohrady, 1.07.25 hod., 2. Kosina, S. Pražský, 1.07.32, 3. Kalouš, Karlín, 1.17.23, 4. Jurek, S. Pražský, 1.21.24.

Muži, tř. st. B.: 1. Kala, S. Pražský, 1.20.06 hod., 2. Dr. Scheiner, S. Pražský, 1.21.25, 3. Lechi, Vinohrady, 1.32.08, 4. Svědinec, S. Pražský, 1.49.10.

V lyžařském trojboji Sokola Pražského, vinohradského a karlínského, vítězí s převahou Sokol Pražský, který v této soutěži získává celkem 6752 body (19 plaket), následován Sokolem vinohradským s 3861 bodem (6 plaket) a Sokolem karlínským s 3577 body (2 plakety).

Závody ve Vysokém ukončeny v 15 hod. rozděním vkusných upomínkových plaket v hotelu Mařatka, po krátkém, avšak výstižném proslovu předsedy Volného sdružení pěti pražských sokolských žup, Dr. A. Němečka. Po projevu předsedy soudcovského sboru, br. Jirků, rozděny plakety, načež poděkoval všem účastníkům, závodníkům i pořadatelům předseda Lyž. skupiny Sokola Pražského, br. Ing. Matyáš, který předal zároveň čestné plakety br. Jirků, Vackovi a Doubalíkovi.

Kozák.

Akademické mistrovství v jízdě na lyžích pro rok 1932. Letošní přebory vysokých škol v jízdě na lyžích nezbudily tolik pozornosti, kolik si zasloužily. Byly totiž konány zároveň s mistrovstvím republiky i s přebory pražské župy a zapadly ve spoustě těchto různých výsledků skoro bez povšimnutí. Je proto nyní ke konci sezony potřeba si je zrekapitulovati.

Umístění vysokoškoláků i v mistrovství republiky na čelných místech ukazuje, že i v tomto sportě začíná se čím dále tím podstatněji uplatňovati akademický živel, jako tomu je ostatně ještě dokonaleji, téměř ve všech spor-

tech. Působí tu také jistě práce náčelníka pražského vysokoškolského klubu, kol. Ing. Vl. Nováka, který svým příkladem strnul i ostatní.

Přeborníkem vysokých škol v závodě sdruženém stal se Josef Hykyš (T. P.), který zvítězil i v běhu na 18 km. Jeho mladší bratr Stanislav (T. P.) odnesl si přebor ve skoku i cenu za nejlepší skok. Jindy tak úspěšné Brno obhájilo první místo toliko v závodě žen na 8 km, přeborník R. Dostálová (U. B.). 8 km pro třetí třídu vyhrál M. Srkal (T. P.)

Výsledky:

Běh na 18 km: 1. Hykyš Josef, T. P., 1.25.21. 2. Hrabal Otto, T. P., 1.26.17. 3. Dr. Svozil Ant., U. D., 1.27.47. 4. Kožnárek V. 1.28.31. 5. Vlach Oldř. 1.29.27. 6. Voves Mir. 1.30.29. 7. Beranovský Jiří 1.30.50. 8. Pokorný Oldřich 1.31.15. 9. Skřípský Karel 1.31.16. 10. Beinbauer K. 1.33.33. 11. Hykyš Stan. 12. Krča Lev. 13. Bužga Josef. 14. Jelínek Jiří. 15. Votava Jiří. 16. Rek Stanislav. 17. Valeš Jar. 18. Starý Svat. 19. Šabota Lad. 20. Permann K. 21. Mendl Jaroslav. 22. Jindra Oldř. 23. Kočka Vilém. 24. Jappl Lub. 25. Zinner L. 26. Technik J. 27. Batěk V. 28. Kryšpín Karel. 29. Hrbek Julius. 30. Grüner Jindř.

Závod sdružený: 1. Hykyš J. 400'7 bodů. 2. Hykyš St. 380'2. 3. Vlach Oldř. 378'1. 4. Pokorný Oldřich 342'— . 5. Beranovský Jiří 331'5. 6. Technik Mir. 301'5. 7. Hrbek Josef 192'6.

Závod III. tř. na 8 km: 1. Srkal Mil. 34.40. 2. Čábelka K. 35.05. 3. Lipka Česl. 43.04. 4. Kurečka Boh. 5. Calábek Zd.

Závod žen na 8 km: 1. Dostálová R. 39.15. 2. Kučerová Věra 44.06. 3. Provazníková A. 47.03.



NÁŠ SPORTOVNÍ a FOTOGRÁFICKÝ ZÁVOD

je veden zkušenými
odborníky

FOTO-SPORT
ČERVENÝ A GLOGAR
PRAHA II., SPÁLENÁ UL. 27

TELEFON ČÍSLO 457-75



*Trat tatranského sjezdového závodu 1932 v dolině Zlomisk. Start u Rumanova plesa, cíl u Popradského plesa.
Závod stává se rok od roku populárnějším.*

Foto Kryšpín, Praha.

Dr. JAN GELLNER (Brno):

Nehoda pod Riffeltorem ve dnech 21.–23. III. 1932.

Ve středu — 23. března t. r. — se po dvou dnech sněhových vánic po prvé rozjasnilo. Byli jsme na Oberwalderově chatě (2965) na horním Pasterzském ledovci. Odchod náš — jako ostatně všech v chatě nocovavších partií — se zdržel nejistým počasím, ale hlavně značnou zimou a vichřicí, jež teprve k 9. hodině polevila. Měli jsme v úmyslu vystoupiti na Jo-

hannisberg (3467 m) a byli jsme k půl desáté hodině právě připraveni k odchodu, když se náhle vrátil lyžař — Němec z Brna —, který před půl hodinou se svou partií byl vyrazil na Obere Oedenwinkelscharte, a hlásil, že se stala nehoda pod Riffeltorem: Prý čtyři mrtví (to byl omyl), pátý turista ještě žije. V chatě byli vůdcové Josef a Jiří Bacherové z Kap-



*Ze sjezdového závodu 1932
v Tatrách:*

*Závodníci u startu na
Rumanově plesu.*

runu, Anrainer z Mattrei a Winkler z Zell am See, asi 10 turistů. Za několik minut byli záchranné saně, příkrývky a pod. připraveny a opustili jsme chatu. Venku byla značná zima a prudká vichřice a až na bílé mráčky kolem hlav Glockneru a Glocknerwandu, jasné nebe. Slunce nějak nehřálo. Již při jízdě podél svahů Eiswandbühelu viděli jsme místo nehody, kde čekali členové partie, která nehodu první zpozorovala. Leží asi ve výši 3000 m pod spodními lomy ve svahu Johannisbergu, asi 200 m stranou od normální stopy z Riffeltoru k Oberwalderově chatě, poněkud níže, směrem do středu ledovce. Nad místem nehody a k východu byl letos ledovec kompaktní, níže až na hrdlo mezi Velkým a Středním Burgstallelem hodně rozeklaný, k západu střední lomy Pasterzy zcela otevřené, se zejícími trhlinami. Na místě samém jsme

zastali tři zjevně zmrzlé: zcela na povrchu sněhu muže, ležícího na tváři a ruce, jen mírně sněhem zasypaného, ženu zasypanou téměř ve stoju, takže ze sněhu koukaly jen světle plavé vlasy. Opodál ležel třetí muž, poměrně málo sněhem pokrytý. Z jámy těsně vedle obou prvních byl zatím vyproštěn jediný žijící. Pátý člen partie — vědělo se, že partie byla pětičlenná — nebyl nalezen. Povšechné hledání kolem místa neštěstí zůstalo bez výsledku. Systematické prohledání ledovce nebylo by při ohromné jeho rozloze vedlo k cíli. Pasterze je největší ledovec východních Alp — a při značném jeho zvrásnění — hledaný mohl ležeti v některé trhlině. Po 11. hodině byl jediný živě nalezený v chatě a ihned započato s oživovacími pokusy. Lékaře bohužel na chatě nebylo. Ruce a nohy byly zcela zmrzlé a nehybné, na



*Ze sjezdového závodu 1932
v Tatrách:*

*U Rumanova plesa: Zleva:
Hromádka, Vydra, Krňoul,
Čifka, Havlíček.*



Ze sjezdového závodu 1932 v Tatrách: Stehlík před první terassou.

těle nebylo vážnějších omrzlin. Vědomí nenabyl, dech šel velmi nepravidelně. O 13. hodině Jan Kagerer z Traunsteinu v Bavorsku — tak se jmenoval — zemřel. Zatím sjel vůdce Anrainer do Heiligenblutu. Ve čtvrtek odpoledne byl četník s dvacíti heiligenblutskými vůdci a nosiči na Oberwalderově chatě. V pátek byly mrtvolky na saních dopraveny do údolí.

Na základě různých zpráv, hlavně pak z vypravování pátého člena partie, který jako zázrakem ušel smrti, je možno udělati si obraz o způsobu, jak se neštěstí stalo:

V noci z 20. na 21. březen (z neděle na pondělí) nocovali tři alpisti z Traunsteinu, p. Rapp z Augšpurku a slečna Steinertová z Mnichova v zavřené Orglerově chatě (1621 m) na Wasserfallbodenu (Kaprunské údolí), do které se patrně násilím dostali. V pondělí ráno — bylo zamlženo, pak krásné slunečné dopoledne — vyrazili, aby přes Karlingerkees (Kees totéž jako Gletscher — ledovec) a Riffeltor (3115 m) šli na Oberwalderovu chatu. Téhož rána jsme vystupovali my z Kaprunu kolem Orglerovy chaty na obhospodařovaný hotel na Moserbodenu, abychom tutéž turu (přes Riffeltor) provedli příštího dne. Kolem poledne se počasí náhle změnilo. Nebe se zatáhlo, začal foukat v úzké a hluboké dolině ovšem dobře snesitelný vítr, který přinášel první vločky sněhu. Když jsme k 13. hodině dorazili na Moserboden, byla mlha již velmi hustá a silně sněžilo. Přes to vyrazily ještě odpoledne dvě partie k Riffeltoru: Jedna tříčlenná a čtyři alpisti z Karlových Varů. Prvá se za necelé dvě hodiny vrátila. Pronikla v metelici a při hrozném větru až ke spodnímu lomu Karlingerkeesu, který se obchází podél pravého břehu přes velmi strmou sněhovou stěnu. Zde obrátila, když v husté mlze nevěděla kudy kam. Sníh padal celé odpoledne a celou noc. Druhého dne — v úterý — padal stále, vichřici spíše přibývalo na

síle. Nad spodním lomem Karlingerkeesu jsme potkali ony čtyři Karlovaráky, kteří odpoledne předešlého dne byli odešli na Oberwalderovu chatu a sjížděli nyní zpět na Moserboden. Vypravovali, že v mlze a vichřici nenašli Riffeltor a byli nuceni bivakovati v ledové trhlině. Pozdě odpoledne slyšeli odněkud z trhlín ledovce volání o pomoc — volajícího však nenašli. Nemohli nám ani udati místo, kde volání zaslechli. To měla býti až do rozuzlení tragedie poslední zpráva o pětičlenné říšskoněmecké partii. Odpoledne předešlého dne — v pondělí — byla táž již hodně vysoko na Karlingerkeesu, když jeden z Traunsteinských spadl do ledovcové trhliny. Ostatní musili býti již hodně vyčerpaní a mlhou a vánicí zmatení, neboť vytáhli sice pomocí lana, které měli s sebou — a které teď teprve rozvinuli — lyže a baťoch z trhliny, avšak muž, ležícího jen asi 10 m hluboko a až na pohmožděnou nohu intaktního, v trhlině nechali. Postavili lyže nad trhlínu, baťoch položili k nim, takže muž v trhlině byl sice bez jídla a rezervních věcí, mohl se však aspoň kochati pohledem ze zpodu na baťoch s nimi, a zavolali dolů, že pojedou na Oberwalderovu chatu pro pomoc. Překročili také Riffeltor, hledali však chatu příliš západně, místo aby sledovali úbočí Eiswandbühelu, bloudili na nekonečných sněhových polích horní Pasterzy. Pak přišla noc (z pondělka na úterý). Tři — slečna Steinertová, Rapp a Haberlander — se boje o život vzdali, položili se, kde byli, do sněhu, jen slečna Steinertová si aspoň strčila nohy do baťochu. Čtvrtý — Hans Kagerer — si vykopal jámu do sněhu (při čemž si poněkud poranil ruku) a dovedl v ní přečkatí noc z pondělí na úterý, celý úterek a ještě následující noc. Ohromný příklad lidské vzdornosti. Přešli jsme v úterý sotva 200 m kolem místa, kde leželi patrně již tři mrtví a jeden živý v bezvědomí, a dobře oblečení a námahou pochodu a nošením 20kilových baťochů k zahřátí, jsme ve vichřici bídně mrzli. Škoda, že v mlze jsme



Sjezdový závod 1932 ve Vysokých Tatrách: Šimůnek před čtvrtou brankou.

místo nehody neviděli. Kagerera bylo patrně ještě možno zachránit.

Zatím zachránila nerozvážnost druhů pátému členu partie, který ležel v trhlině Karlingerkeesu, život. Kdyby mu byli pomohli z trhliny, byl by patrně zahynul s ostatními. Tak ležel, kryt před vichřicí a týrán spíše hladem, 45 hodin v trhlině. Ve středu — v týž den, kdy byli nalezeni i ostatní — všimla si partie, sježdějící po Karlingerkeesu, lyží u trhliny, stranou od normální stopy. Pomohla muži v trhlině z jeho ledového hrobu a sjela s ním na Moserboden. Tam jsme ho zastali v pátek v posteli, s nohou strašně spuchlou, ale jinak zdravého, čekajícího na transport do údolí.

Nehoda hrozná, ve svém rozsahu od katastrofy z r. 1926 na Fušském Bratschenkopfu, největší

v oblasti Pasterzy. Bylo možno jí zabránit? Zahynuvší byli zkušení alpisti, zdraví a silní, slušně vyzbrojení, opatření mapou a kompasem a obeznámení s jich používáním. Užiti jich bylo ovšem illusorní, neboť od Karlingerkeesu patrně nevěděli, kde jsou. Za takových okolností musili vyprostiti druha z trhliny a sjeti zpět do Karlingerkeesu. Byť i jejich stopy byly zaváté, musili se — sledující stále pravý břeh ledovce, a ten našli pochodem k severu nebo severovýchodu až by byli narazili na skalní stěny — dostat na Moserboden. Proč tak neučinili? Myslili, že jsou blíže Oberwalderově chatě, kterou doufali snadno najít? Ztratili v boji živlu, při nehodě jednoho z nich, zcela rozvahu? Kdož ví... to je tajemství smrti čtyř dobrých alpistů ve sněhové poušti Pasterzy.



Ve Vysokých Tatrách na soudcovské tribuně.

Z leva: Krňoul, Jarolimek, Ing. Bukovčan, Schiele (Polsko).



Sjezdový závod 1932 ve Vysokých Tatrách: Stehlik v třetí brance.

Lidé a lásky z hor.

Horské pláne, vyhledávané turisty pro svůj čistý vzduch a klid, naprosto nejsou místy, kde nevrže krev a není vášně ani nenávisti. Jednu takovou historii lásky a strašného omylu nám vyprávěl náš průvodce, když jsme byli uvězněni mlhou a chumelenicí v osamělé chatě nad pramenem říčky Gave du Pau v blízkosti Vignemale v Pyrenejích. Dráhu jsme opustili v jižně vyhlížejícím francouzském městečku Luz, autobus nás dovezl do vesničky Gavardiu a po krátkém výstupu nás objaly ze všech stran Pyreneje. Na východě svítil ve sněhu Pic Long (3200 m), na jihu za pěkného počasí bychom byli spatřili Mt. Perdu (3350 m), na západě hrot Vignemale a opodál Pic du Midi. Náš vůdce, přemýšlivý čtyřicátník, ani nevypadal na syna jihu. Prodělal světovou válku, stal se na frontě pilotem, ale rád se vrátil k svým chudým horám. S hezkým úsměvem ve vyholené tváři vyprávěl o své ženě a dítěti dole na španělské straně v Siera de la Peña. Získali jsme si jeho sdílnost tím, že jsme projevíli nadobyčejný zájem o aviatiku a tak jsme se dozvěděli příběh, který se tu odehrál za války. »Z mlhy právě vystupuje« — vyprávěl vůdce — »Brèche du Roland, po jehož svazích šla před vál-

kou jediná cesta přes Pyreneje v tomto kraji. Zde v horách žije hojně francouzských Španělů a španělských Francouzů. Horalé nenáviděli válku a báli se, že budou musit opustit své hory a jít se někam bít v nížinách, jež nenáviděli. Zmizeli turisté, pustly chaty a pěšiny, a nebylo mužů, kteří byli ochotni přenášeti poštu z Francie do Španělska a naopak. Každý se bál, že bude za hranicemi zaskočen a odveden. A tak ze španělské části kraje přenášela do Francie poštu v létě pěšky, v zimě na lyžích krásná Maria Lormé, z otce Španěla a matky Francouzky. Ve svých sedmnácti letech pohrdala živly a i za vánic a mlh stoupala úzkou horskou cestou, v zimě známou jen jí a kamzíkům, aby na hranicích v malé osamělé chatě čekala na poštu francouzskou, kterou přenášel hezký, širokoramenný, trochu lehkomyšlný mladík, rodák z Bagnères u Lourd. Mezi oběma mladými lidmi pozvolna docházelo k vzniku citů, jichž dosahu si nebyli dobře vědomi. Ona byla již rodiči zasnoubena synu statkáře, pro něho připravovali rodiče sňatek s bohatým jedináčkem, jemuž dosud nebylo ničeho odepřeno a jenž miloval svého nastávajícího tím více, čím méně se tento hodlal zaříditi podle

*Sjezdový závod 1932
ve Vysokých
Tatrách:*



*Šimunek po průjezdu
branky šikmo na
terasse.*

Foto Dr. Trnka.



Vys. Tatry: Malá Terryho chata.

Foto Dr. Karel Wahl.

přání svých rodičů. Byla ale válka a patriarchální poměry jak francouzských, tak španělských rodin se lámaly a děti s klidem snášely zatracení a kletby rodičů, — hodlaly se zařídit podle svých ideálů. Často byli oba zavřeni spolu celé hodiny v drobné chatě, nežli povolil víchř, neb nežli se aspoň poněkud slehl čerstvě napadlý sníh a nebezpečí lavin se zmenšilo. Lehkomyšlný hoch vyprávěl zcela bez úmyslu o nástrahách dívek a jeho společnice, pokládaje to za vychloubání, mluvila o svých úspěších s chlapci, — jimž se ale posmívala. Neřekla mu ale nikdy, že její nastávající přes její odpor ji často sleduje na lyžích do hor. Vždy se jí dosud podařilo zmizeti v nesmírných pláních a sterých roklicích, takže přicházela na místo schůzky oklikou desítek kilometrů. Již delší dobu ale pozorovala, že její protějšek je následován z dálky někým, kdo vypadal příliš útle, než aby žárlivé oko nepoznalo ženu, — a soupeřku. Také francouzská pošta v poslední době chodila jinudy, jako by unikala následovateli. Ani ona, ani její partner nevěděli, že jejich dlouhé pobývání v chatě se rozneslo po kraji a vede k nemístným poznámkám. Oba byli sledováni do hor zlými stíny lidských zlob, které je chtěly získati pro sebe a odvrátiti od nedovolené lásky s neznámým člověkem s druhé strany hor. I její nastávající, i jeho rodiči vyhledaná nevěsta žárlili na neznámého druhého. Dvojice však zapadala stále hlouběji do osidel samoty a její láska, zprvu skrytá v pohledech, se stala vášní. Jejich poštovní funkce započala za říjnových dnů roku 1916 a proměnila se v lásku na počátku roku dalšího. Nikdo neví, jak došlo k rozuzlení, jež bylo strašné. Snad jejich následovatelé zbloudili, ví se jenom, že se srazili asi za mlhy na svahu horského kotle a sřítli se dolů. Snad oba byli přesvědčeni, že umírají sice, ale umírají spolu s tím druhým, protože když byli nalezeni, jejich tváře jevíly stopy úzkosti, jak se zdálo, o toho druhého a drželi se v objetí. Nejstrašnější asi při tom bylo, že oba milenci, každý z jiného svahu, za

náhleho vyjasnění katastrofu spatřili, ale nemohli se v ní ihned orientovati. Zdá se, že oba šli na pomoc, ale v sypkém sněhu klesali také do kotle, takže pokusy zanechali. Jejich pošta zůstala v chatě, ale oba zmizeli a nikdo jich již nespatriil.« Chtěli jsme se tázati na některé podrobnosti, ale vůdce pokračoval: »Bylo to v roce 1926, když jsem za překrásného dne ze svahu protějščího horského masivu na sněžných pláních v blízkosti místa, kde došlo ke katastrofě, spatřil dvě miniaturní lyžařské postavičky. Šlo o vzdálenost skoro pěti kilometrů, ale slunce skvěle svítlo. Jakmile viděli, že jsou pozorováni (můj dalekohled asi se zablýskl v slunci), zmizeli na francouzskou stranu. Na místě jsem našel ve skále upevněný překrásný kříž s nápisem »Souvenir«. V kotli ležel na sněhu, přibližně na místě, kde oba nešťastníci byli kdysi nalezeni, krásný věnec růží s černou stuhou. Od té doby jsem jich tu neviděl, o věci v kraji se ani nezmiňoval. Nač otevírati staré rány.«

Slunce opět žhavě plálo, když jsme se rozloučili s naším vůdcem a sjeli na lyžích k Broto. Snad bychom byli na vyprávění pozapomněli, nebýt události, které jsme byli svědky několik měsíců na to v chatě blíže Col de Balme v Savojsku. Seděli jsme, tři Čechoslováci, na verandě chaty a dívali se na Aig. d'Argentière, lesknoucí se v březnovém slunci. Vedle nás seděla velmi distinguovaně oblečená lyžařská dvojice, dáma a pán; — jak se zdálo, jižního typu, věku přibližně 35—40 let. Bylo po několikadenní vánici a zdejší vůdci vesměs doporučovali, aby se nikdo nevydával na svahy s jen trochu větším stoupáním. Bylo velké nebezpečí lavin. Náhle vznikl rozruch. Jakási dvojice neuposlechla a vydala se na cestu strmější strání a sníh se dal do pohybu. Neměli jsme ani času něco podniknouti, když náš protějščí pár rychle připnul lyže a než mu v tom mohlo býti zadrženo, strmou strání nadejel k oběma nešťastným. Na zvolna pohybujícím se bloku je sebrali a zmizeli s nimi na bok strání, zatím co ohromná sněhová

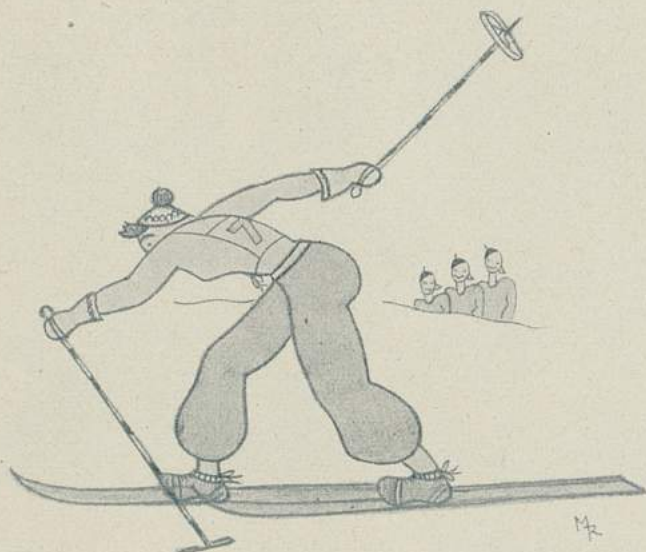
masa končila svoji cestu v údolí. Po zachránění obou lyžařských diletantů se uchýlili do svých pokojů a již jsme jich nespatriili. V noci — svítil úplněk — zmizeli z chaty a nikdo jim nemohl poděkovati. Kdosi nám vyprávěl, že je to podivný pár, vyhledávající nebezpečí. Přijali prý za své dítě, které zachránili svého času, když lavina se kdesi přenesla přes cestu a zahubila rodiče, kdežto dítě se podařilo vyhrabat. Jsou velmi neradi, všimá-li si jich někdo. Pomáhají však, jak mohou. Neřekli jsme o věci svoje mínění. Ač Pyreneje a Alpy jsou daleko od sebe, zdálo se nám, že mlčenlivý distinguovaný pár a dvojice, o níž nám vyprávěl pyrenejský vůdce, jsou jedno a totéž. Lidé nešťastní, že jejich láska sela po cestě smrt a

toužící, aby jejich stálá vzájemná odevzdanost a oddanost zachraňovala před smrtí jiné. Snad je již nikdy nespatriíme, ale nedivil bychom se, kdyby jednoho dne proběhla švýcarskými novinami zpráva, že dvojice odvážných lyžařů, pán a dáma, našla v pustinách blíže Dent Blanche vysílenou výpravu. Dali jim svoje potraviny, rozdělili se s nimi o teplé prádlo a dovezli je mezi lidi, oba však zahynuli vysílením a těžkými omrzlinami, nežli přišla lékařská pomoc.

Hory jsou krásné za slunečných dnů, v létě i v zimě; jsou děsivé za mlh a vánic. I do nich zabloudí občas historie lásky, vášně i nenávisti. V horách veškeré lidské vlastnosti však se sublimují. A pouze obětavost, touha pomoci, mají tu spojovati lidi.

Ed. Hes.

„Mazat, mazat“!!!

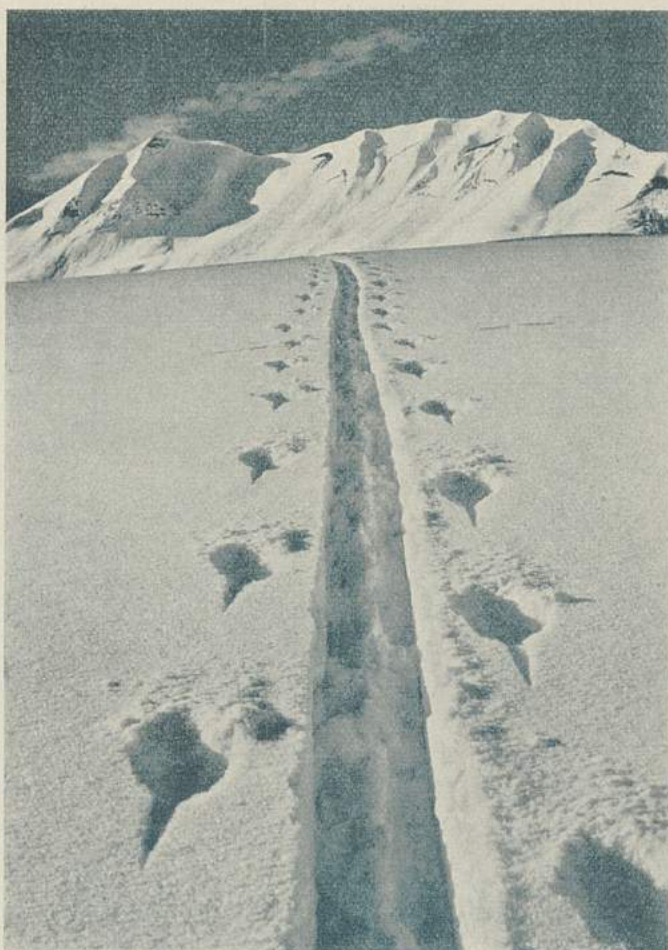


Pinxit: Růža Mrkvanová.

Čeští lyžaři, navštivte Jizerské hory!

Celé transporty sportovců vidíme v krásných horách Jizerských, ale bohužel jen ojediněle mezi těmito návštěvníky je slyšeti český hovor. Čechům tento pohádkový kraj je téměř neznám, neboť kdyby jej znali, jistě by sem přijeli a našli by tady vše, co poskytují jim Krkonoše i Šumava. Jsou zde krásné partie nejen pro vycházky v horách, ale i pro zimní sport, našli by zde terén velice vhodný. Proč si toho kraje dovedou vážiti Němci a proč tak nečiní Češi? Českému menšináři se zde zrovna stýská, když vidí, jak jeho soukmenovci z vnitrozemí tento nejsevernější výběžek opomíjejí. Vlák z Liberce doveze Vás do stanice Raspenava, na trati Liberec—Seidenberk, poslední to stanice před Frýdlantem, kde připojuje se místní dráha, vedoucí do Bílého Potoka p. S. Malebné městečko Hejnice, ležící v údolí hor Jizerských, může býti východiskem nádherných partií na různé strany. Přes osadu Ferdinandov dostaneme se na Štolpišskou silnici, která ve výši téměř tisíce metrů táhne se po hřbetech horských na Smědavu, kde je státní restaurace a nájemce Čech p. Zenatý (Smědava, pošta Bílý Potok pod Smrkem, telefon B. Potok p. S. č. 12). Má tam řadu pěkně zařízených pokojů, kde možno pohodlně přenocovati a velikou místnost pro hromadnou noclehárnu. Mimo této restaurace je tam pěkný lovecký

zámeček, rovněž majetek to našeho státu. Nedaleko vypíná se nejvyšší hora Jizera, 1125 m vysoká. Ze Smědavy možno jíti zpět na Hejnici přes Bílý Potok p. S. V létě jezdí touto tratí několikrát za den autobus z Lázní Libverdy přes Hejnice, Bílý Potok, Smědavu, Daré, kde míjí velikou údolní přehradu a staví u nádraží v Polubném. Tento provoz je od poloviny dubna do konce měsíce října. Jízda na saních nebo lyžích ze Smědavy přes Bílý Potok do Hejnic je rozkošná. Dráhu, kterou musíte konati přes dvě hodiny pěšky, proletíte v několika minutách. Může se jeti buď po serpentinové silnici, nebo po t. zv. »Staré cestě«, která je kratší, neboť šestkrát »řeže« okliky silnice a je přirozeně sráznější. Za pohodlné tři hodiny po hřbetě horském ze Smědavy dostihneme horu Smrk, 1122 m vysokou, která je mezníkem vlasti naší a říše Německé. Tam postavena je rozhledna, se které shlédneme široký obzor, pojímající daleké kraje české i německé. Chata na Smrku je v ruku našich Němců. Se Smrku sejdem buď příkrou cestou, zvanou »Nebeský žebřík« do Bílého Potoka, nebo přes Hubertovu boudu do Lázní Libverdy, malebně položených v lesnatém údolí, odkud za 20 min. dostihneme stanice Hejnice-Lázně Libverda, nebo také za dvacet minut pohodlnou silnicí stanice Mildeneichen. Třetí stezka se Smrku vede do



Stopy, jež vedou do ráje...

Foto Cyger, Adelboden.

Nového Města p. S. a pro pohraniční říšskoněmecké lázně Flinsberg a Schwarzbach vede cesta čtvrtá. Při cestě se Smrku přes Francouzské kameny a Hubertovu boudu, s Kočící skály otevře se nám krásné panorama hor Jizerských. Na blízkém obzoru rýsují se Polední kameny, pod kterými je Černý vodopád, dále Ořešník vévodící Hejnicím, za nimi jako druhé pásmo pne se Holubník, Krásná Mářa a Ptačí kupy. Tato dvě pásma dělí od sebe nám již známá Štolpišská silnice s horskou bystřinou Štolpichem a stejnojmenným vodopádem. Nad Bílým Potokem hrdě pne se hora Paličnik. Po tomto úchvatném a nikdy nezapomenu-

telném pohledu, přes Riedlovu boudu sejdeme do Lázní Libverdy, hojně vyhledávaných a navštěvovaných v době letní, ale zase, bohužel, většinou Němci, hlavně z říše. Z Lázní Libverdy, směrem k Novému Městu p. S., za necelé čtvrt hodiny dostaneme se na Obří sud a malý kousek nad ním Neumannovu boudu, odkud máme zase pohádkový rozhled na hory Jizerské a sousední Sasko i Prusko.

To by byl jen malý nástin přírodních krás našich krásných hor a malebných údolí, které shlédnouti jen jednou, jistě se k nim budete vraceti stále. Aby ta krása byla úplná, potřebuje tou přírodou zaznívati ještě český hovor.

Kysela.



Foto Zapletal.

Nejmenší Bezkýdský lyžař Miloš Zapletal junior, hraje si na „skijöring.“

Desátý veřejný rozestavný závod v běhu na lyžích Pražské župy Svazu lyžařů RČS. Tento populární, již desátý závod, jediný, který od vzniku župy koná se každoročně, byl proveden dne 20. března 1932 na tradičním Benecku. Závod měl ze všech dosud konaných největší sportovní úspěch, neboť z 38 přihlášených štafet startovalo jich 36, které mezi sebou svedly velmi tuhé a zajímavé boje. Vítěznou štafetu nebylo možno tipovati ještě 10 min. před ukončením závodu, neb tak vyrovnané boje byly mezi vynikajícími jednotlivci. Každý se snažil, seč byly jeho síly, aby získal palmu vítězství pro svůj klub, ale nezávodili jednotlivci, nýbrž tříčlenná družstva. A tak přes to, že Vláda Novák měl nejlepší čas dne, není jeho štafeta vítěznou. Zvítězila štafeta Klubu lyžařů vinohradských s Cífkou v čele, který měl druhý nejlepší čas.

Účast štafet byla sice proti loňsku menší, což se dá vysvětliti tím, že župa nepřipustila k závodům zcela rozumně po návrhu docenta MUDr. Procházky ženy a že závod pro dorost byl vypsán teprve po odeslání proposit, poněvadž Svaz lyžařů RČS. chtěl tentýž den provést dorostenecký závod »Synáčekův Memoriál«, kterýžto závod byl dost pozdě odřeknut, takže mnoho klubů (hlavně mimopražských) se nedozvědělo o dodatečném připuštění dorostenců k štafetovým závodům.

Další předností závodu byla bezvadně značkováná trať, vyhledaná náčelníkem župy B. Zadákem a mistrem Cínou-Jelínkem, která se všem velmi líbila. Byla sice dosti těžká, ale Pražská župa má ve svých řadách takové závodníky, že od nich může požadovati ten největší výkon. Organizace klapala tak, že za 10 min. po dojetí posledního závodníka byl vyhlášen oficiální výsledek a start závodů začal přesně, přes to, že po celonočním sněžení musela býti trať ráno znovu projeta a opravena. O zdar závodů vedle vpředu uvedených přičinili se tito funkcionáři: předseda župy V. J. Jirků, místopředseda doc. MUDr. Procházka, tajemník

J. Lamač, členové výboru: Neubeur, Vilimovský, Šafář a řada soudcovských kandidátů.

Z výsledků níže uvedených musíme zvláště vyzvednouti nejlepší čas dne arch. Vládi Nováka, L. K. V. S., 45.43, který je o 1.14 min. lepší času druhého nejlepšího závodníka Cífky, K. L. V. Zajímavé je, že kdyby byla jeta »Olympijská štafeta« bez ohledu na klubovou příslušnost (Novák, Cífka, Šimůnek), docílila by času 2.20.08 hod. Neméně zajímavé je, že druhá štafeta Č. K. S. Ski v Jilemnicích porazila štafetu prvou.

Pro zajímavost uvádím ještě několik nejlepších časů docílených na jednotlivých 10 km úsecích. Novák 45.43 min., Cífka 47.01, Kučera, III. tř., 47.10, Hromádka 47.14, Fišera 47.19, Šimůnek 47.24, Tauchman, III. tř., 47.27, Buchar, Sokol Pražský, 48.15, Hofman 49.23 a Buchar, Jilemnice, 49.24.

Přesné výsledky veřejných štafetových závodů Pražské župy Svazu lyžařů RČS., které byly konány dne 20. III. 1932 na Benecku.

Třída I./II.:

1. Klub lyžařů vinohradských (Cífka 47.01, Vaníček 52.41, Hromádka 47.14): 2.26.56. — 2. S. K. Slavia (Šimůnek 47.24, Oldřich Německý 52.07, Hofman 49.23): 2.28.54. — 3. Lyžařský závodní klub (Havlíček 50.00, Pech 50.18, Hilčer 49.51): 2.30.09. — 4. L. K. V. S. (Dlouhý, 50.35, Vl. Novák 45.43, Hrabal 54.11): 2.30.29. — 5. Č. K. S. Ski Jilemnice (Jech 50.55, Valenta 50.16, Buchar 49.24): 2.30.35. — 6. Č. K. S. Ski Jilemnice (Erlebach 50.08, Jar. Faistauer 53.46, Fišera 47.19): 2.31.13. — 7. T. J. Sokol Pr. (Habrman 52.01, Voves 55.13, Buchar 48.15): 2.35.29. — 8. L. K. V. S. Praha (J. Hykyš 52.35, Puterlík 50.58, Dr. Spazier 52.51): 2.36.24. — 9./13. L. Z. K. Praha (Hanuš 54.52, Martin 51.24, Ulland 54.12): 2.40.28. — 10./18. S. K. Slavia (Stehlík 54.57, Jansen 50.53, Kynčl 1.00.46): 2.46.36. — 11./19. Sokol

DUNZINGERŮV

KLISTER

VOSK NA LYŽE PODLE LÉKÁRNÍKA TRACINSKÉHO

KRABICE

Kč 9.50

NEJLEPŠÍ VOSK PRO JARNÍ SNÍH
NEDOSTIŽNÝ A NEJLÉPE DOPORUČENÝ
UČIŇTE TAKÉ VY ZKOUŠKU

Zastoupení pro ČSR.:

V. J. ROTT, PRAHA I., MALÉ NÁMĚSTÍ

Svazem lyžařů RČS.
vydány byly

nové plakáty

ZHOVENÉ PODLE NÁVRHU
AKAD. MALÍŘE JOS. FIALY •
PLAKÁTY JSOU VELIKOSTI
115×72 CM • CENA ZA KUS
KČ 4.— • OBJEDNÁVKY VY-
ŘIZUJE KANCELÁŘ SVAZU
LYŽAŘŮ RČS. PRAHA II., ŽITNÁ 14

Tam obdržíte též svazové odznaky
kovové i flanelové, závodní řády, vý-
počtové tabulky, mapu Krkonoš atd.



*Přeborníci KČST. 1932 v Bílé v Bezkýdách:
Hlídká akademického odboru KČST. z Brna Dr. Svozil, Vlach, Formandl.
Získali putovní pohár KČST.*

Pražský (Krča 54.46, L. Šabata 1.00.51, Kalas 54.19): 2.49.56. — 12./20. Č. S. p. Z. S. (Bulíř 54.39, Novák 1.00.25, Škoda 56.25): 2.51.29. — 13./21. K. L. V. (Holan 58.31, Švandlenka 53.49, Pokorný 59.24): 2.51.44. — 14./22. S. K. Slavia (Münz 57.40, Dr. Brejla 1.00.04, Tryzna 55.14): 2.52.58. — 15./23. K. L. V. komb. Slavia (Hybler 57.17, Poláček 58.41, Krajc 59.45): 2.55.43. — 16./24. Český Ski klub Praha (Kácovský 53.41, Bártů 55.24, Houška 1.07.20): 2.56.25. — 17./28. Sokol Pražský (Mendl 1.00.07, Šabata 1.06.09, Luňák 56.48): 3.03.04. — 18./31. Sokol Karlín (Cetl 1.03.44, Svoboda 1.03.25, Náprstek 1.01.04): 3.08.13. — 19./32. L. Z. K. V. S. (Rezek 1.00.44, Hykyš 57.05, J. Novák 1.11.13): 3.09.02. — 20./35. K. Čs. T. Praha (Horáček 1.05.11, Kouba 1.00.04, Strížek 1.19.17): 3.24.32.

Třída III:

1./9. Č. K. S. Ski Jilemnice (Horáček 51.25, Čech 52.22, Hykyš 53.44): 2.37.31. — 2./10. S. K. Slavia (Dytr 53.30, Vávra 57.25, Tauchman 47.27): 2.38.22. — 3./12. Sokol Zlatá Olešnice (Bělonožník 57.09, Petříček 51.32, Matějásko 50.02): 2.38.43. — 4./15. L. Z. K. Praha (Kučera 47.10, Řehoř 57.48, Malinský 56.05): 2.41.03. — 5./26. Sokol Pražský (Křížek 56.22, Kasal 1.02.08, John 1.02.09): 3.00.39. — 6./34. K. L. V. (Safin 1.05.05, Pařík 1.07.25, Unkas 1.09.48): 3.22.18.

Třída starších:

1./11. Č. K. S. Ski Jilemnice (Gottstein 53.39, Erlebach 55.36, Faistauer 49.12): 2.38.27. — 2./25. L. Z. K. Praha (Jedlička 54.01, Martin 59.56, Havelka 1.02.39): 2.56.36.

Dorost:

1./14. Č. K. S. Ski Jilemnice (Bukovský 53.51, Václavík 56.15, Vanel 50.35): 2.40.41. — 2./16. Sokol Zlatá Olešnice (Synovec 50.29, Bělonožník 56.19, Svárovský 55.23): 2.42.11. — 3./17. S. K. Slavia (Žalský 55.51, Šimůnek 56.32, Dytr 52.58): 2.45.21. — 4./27. Sokol Pražský Znojemský 59.39, Wiedner 1.01.23, Mráz 1.01.05): 3.02.07.

— 5./29. Klub Vočko (Raiman 1.01.41, Havlík 1.03.58, Kalderar 59.07): 3.04.46. — 6./30. L. Z. K. Praha (Šír 1.01.46, David 58.45, Kučera 1.06.55): 3.07.26. — 7./33. L. Z. K. Praha (Chýle 59.53, Paulů 1.00.55, Janata 1.09.49): 3.10.37.

Přebor dorostu Pražské župy Svazu lyžařů, svěřený Lyžařskému závodnímu klubu v Praze, proveden byl 6. března 1932 ve Valteřicích. Závod pro nedostatek sněhu byl dvakrát odložen a jen tím se stalo, že byl méně obslán než v dřívějších letech.

Na start dostavili se závodníci z L. Z. K., S. K. Slavia, Sokola Pražského a Vočko. Kde zůstali dorostenci z jiných velkých klubů Pražské župy? nebo snad nevěnují se výchově závodnického dorostu? Zde musí si kluby zajistiti svoji budoucnost, musí pracovati s dorosteneckým referentem župním, má-li i napříště býti zjevno, že Pražská župa má závodníky ze svého středu, které kluby si sami vychovaly.

Ve Valteřicích nebylo nadbytek sněhu, ale obětaví činovníci L. Z. K., p. arch. Rudl s p. Martinem a Hilěrem, přes to připravili trati i můstek tak, že závod mohl býti hladce a bez úrazu proveden. Díky za jejich námahu.

Dorostenecký odbor TS. zastoupen byl kol. Zbyňkem, který společně s předsedou župy kol. V. J. Jirků a náčelníkem Zadákem vykonali veškeré úkony soudcovské. Z výboru Pražské župy přítomen kol. Reich.

Technické výsledky:

Dorost, běh na 8 km, hlášeno 30 za 4 klubů, startovalo 26, 2 vzdali: 1. Žalský Frant., S. K. Slavia, 38.03, 2. Dytr Jaroslav, S. K. Slavia, 39.37, 3. Šimůnek Jan, S. K. Slavia, 39.49, 4. Šír Jan, L. Z. K., 41.23, 5. Mašek Josef, S. K. Slavia, 41.32, 6. David Vojtěch, L. Z. K., 41.37, 7. Kalderar Herm., Vočko, 41.58, 8. Havlíček Mil., S. K. Slavia, 42.01, 9. Kučera Jarosl., L. Z. K., 42.30, 10. Bubeník Josef, L. Z. K., 42.32.

Mládež, na 6 km, hlášeno 8, startovali 2: 1. Folke, S. K. Slavia, 25.40, 2. Čurda, S. K. Slavia, 26.25.

Žáci B, na 4 km, hlášeno 6, startovali 4: 1. Kučera, L. Z. K., 17.48, 2. Bulušek Josef, L. Z. K., 17.50, 3. Vejnar Jan, L. Z. K., 18.53, 4. Máslo Václav, L. Z. K., 19.08.

Žáci A, na 4 km, hlášeno 12, startovalo 6: 1. Bujárek Ant., L. Z. K., 19.32, 2. Kocián Josef, S. K. Slavia, 20.00, 3. Nykl Jan, L. Z. K., 20.15, 4. Kadavý Jiří, L. Z. K., 20.18, 5. Hrubý Ant., L. Z. K., 20.27, 6. Kocián Frant., S. K. Slavia, 21.15.

Závod ve skoku. Z hlášených 26 závodníků startovalo jen 5 a umístili se: 1. Havlíček Mil., S. K. Slavia, 27.5 m, 26, 149.8 bodů, 2. Šír Jan, L. Z. K., 19 m, 21.5 m, 121.8, 4. Dyntr Jar., S. K. Slavia, 18 m, 20 m, 106.5, 4. Kučera Jar., L. Z. K., 17 m, 22.5 m s pádem, 73.6, 5. Mašek Josef, S. K. Slavia, 14 m, 17 m s pádem, 61.7; nejdlejší i stylově nejlepší byl skok Havlíčkův 27.5 m.

V župním přeboru dorostu pořadí se nezměnilo. Zvítězil skutečně velice dobrý dorostenec, a ti, kteří umístili se za ním, dokázali krásným bojem svoji pevnou vůli i vytrvalost.

I. Havlíček Mil., S. K. Slavia, 291.8 bodů, II. Šír Jan, L. Z. K., 267.8, III. Dyntr Jar., S. K. Slavia, 266.5, IV. Kučera Jar., S. K. Slavia, 212.6, V. Mašek Jos., S. K. Slavia, 207.7.

Vítězům rozdány byly ceny ihned po skončení závodu a vyhlášení výsledků. Klub vítěze získává putovní cenu — pohár předsedy župy V. J. Jirků.

VI. závod o pohár kongresového můstku. Závod provedla letošního roku Pražská župa Svazu lyžařů RČS, v rámci oslav svého desetiletého jubilea o velikonoční pondělí, dne 29. března t. r. na svazovém můstku v Harrachově.

Závod konán za krásného slunného počasí. Škoda, že značný vítr byl opět na závadu skokům. Z přihlášených 57 startovalo 35 závodníků. Vzhledem k tomu, že současně konány závody o Tatranský pohár a že se závodů nezúčastnili závodníci H. D. W., účast jistě značná. V celkovém pořadí umístili se zvláště pěkně nadějní mladí závodníci III. tř.

Putovní pohár pro rok 1932 získal po prvé Čech, člen lyžař. odboru Slavia, Praha, Jos. Dyntr, vyrovnanými skoky 51, 51 a 52.5 m a 317.6 bodů.

Dosavadní vítězové poháru jsou tito:

1925 Rud. Burkert, H. D. W.
1926 Frant. Wende, H. D. W.
1927 Strischek, D. S. V.

1928 Rud. Burkert, H. D. W.

1929 závod nekonán.

1930 závod nekonán.

1931 G. G. Jansen, lyžař. odbor Slavia, Praha.

1932 Jos. Dyntr, lyžař. odbor Slavia, Praha.

Výsledky: I. tř.: 1. Kadavý (Č. S. Hradec Králové) 48.5, 52 a 50.5 m, 308 bodů. 2. Feistauer (Jilemnice) 52.5 s pádem, 50.5 a 50, 251.9. 3. R. Hanuš (L. Z. K.) 50.5, 50 s pádem, 45.5, 222.2. 4. Kolařík (Slavia) 39.5, 39, 220.3. 5. Vrána (Slavia) 53 s pádem, 60.5 s pádem, 45.5, 206.6. 6. Misar (B. K. Nový Svět) 49 s pádem, 46.5, 43 s pádem, 144.5.

II. tř.: 1. Čermák (Ski Vysoké) 45, 47, 51 m, 295 bodů. 2. Maťátko (S. K. Dvůr Králové) 43, 47, 48, 267.2. 3. Hajna (Ski Vysoké) 41, 45 s pádem, 205.1. 4. Novotný (Ski Jilemnice) 39.5 s pádem, 43, 43, 204.4. 5. Kovařovič (L. Z. K.) 42 s pádem, 42, 42, 145. 6. Finke (L. K. V. S., Praha) 48 s pádem, 54 s pádem, 45, 146.5.

III. tř.: 1. Dyntr (Slavia) 51, 51, 52.5 m, 317.6 bodů. 2. Šír (Sokol Zl. Olešnice) 34, 45, 41, 272.1. 3. Hartig (Ski Vysoké) 56, 63 s pádem, 44, 259.6. 4. Šrámek (Sokol Jičín) 43, 50.5 s pádem, 48, 224.4. 5. Farský (Buchar. K. N. Svět) 48, 51 s pádem, 44, 209.3. 6. Václavík (L. Z. K.) 53 s pádem, 52 s pádem, 204.5.

Nejdlejší skok s pádem měl Hartig, 63 m, a bez pádu rovněž Hartig, 56 m.

Uspořádání a organizace závodů byla bezvadná. Vrchním pořadatelem byl B. Zadák. Jako soudcové fungovali: V. J. Jirků, Dr. Moser a Ďoubalík.

Zk.

IV. lyžařské závody ve Volovci, pořádané Odborem klubu čs. turistů v Mukačevě, konaly se letošního roku společně s 12. divisi z Užhorodu. Závody započaly již dne 4. února lyžařsko-střeleckými závody vojenskými a končily 7. února 1932 distančními závody Podkarpatské župy Svazu lyžařů pro kat. žáků A., žáků B., mládeže, dorostu, III. tř. a závod hlídek.

Výsledky závodů:

Žáci A.: 1. Dubovič Pavel, OKČST Volovec, 2. Dubovič Michal, OKČST Volovec, 3. Šíp Slávek, OKČST Mukačevo, 4. Hřebík František, OKČST Volovec, 5. Hřebík Stanislav, OKČST Volovec, 6. Wágner František, OKČST Volovec. Přihlášeno 21 závodníků.

Žáci B.: 1. Tomášek Vladimír, OKČST Užhorod, 2. Ilnický Michal, OKČST Volovec, 3. Riemer Jan, OKČST Mukačevo, 4. Asztaloš Nikolaž, OKČST Volovec, 5. Zindulka Sláva, OKČST Volovec, 6. Kulja Josef, OKČST Volovec. Přihlášeno 34 závodníků.

PRACOVNÍ PLÁŠTĚ A SPORTOVNÍ OBLEKY atd.

jakož i veškeré prádlo podle míry dodává

J. V. PTÁČEK, PRAHA II., SOKOLSKÁ TŘ. 46.

Mládež: 1. Kverka Miroslav, OKČST Mukačevo, 2. Zindulka Evžen, OKČST Volovec, 3. Lavrovič Jan, OKČST Volovec, 4. Andrejs Josef, OKČST Užhorod, 5. Kalus Emil, OKČST Mukačevo, 6. Karel Štuler, OKČST Mukačevo. Přihlášeno 25 závodníků.

Dorost: 1. Pavel Kurimay, OKČST Mukačevo, 2. Barlog Michal OKČST Mukačevo, 3. Baganič Jiří, OKČST Volovec, 4. Vl. Raška, OKČST Mukačevo. Přihlášeno 33 závodníků.

Závod 3 člen. hlídek na 20 km: 1. hlídka K. T. N. Lvov: Witkowski-Jakubowski-Tayisserle, 2. 12. divise z Užhorodu: čet. Jelen-Špinar-Olbrich, 3. 12. divise z Užhorodu: Hoffman-Mrna-Pliška, 4. OKČST Mukačevo: Dr. Picek-Balcar-Zapletal. Celkem přihlášeno 16 hlídek.

Závod III. tř. byl pro sjetí závodníků s trati stornován a bude uspořádán znovu. Závodily konaly se za velkého mrazu a silného větru.

Klub lyžařů vinohradských konal svoje klubové závody dne 6. března t. r. na Buchštejně u Příchovic za dobrého počasí a sněhu. Závodilo celkem 24 členů. Start a cíl byl před boudou K. Č. S. T. Dosti obtížná trať vedla převážně lesem a kladla na závodníky značné požadavky,

zvláště ve sjezdové technice. Přebor klubu pro letošní rok dobyt na trati 14 km Jan Cífkou. Výsledky v jednotl. třídách:

Trať 14 km:

Tř. I.: 1. Cífkou Jan, 45.08.

Tř. II. 1. Švadlenka, 47.54. — 2. Bloman K., 51.25. — 3. Holan, 53.41. — 4. Hybler. — 5. Kučera. — 6. Makeš. — 7. Čapek.

Tř. starších B: 1. Ing. Šourek 1.19.18. — 2. Dr. Frössl, 1.22.39. — 3. Mašín. — 4. Žižala.

Trať 8½ km: Tř. III.: 1. Kadlík, 40.39. — 2. Pařík, 42.20. — 3. Havel. — 4. Ůnkas.

Trať 6 km: Dorost: 1. Mašín, 38.35. — 2. Hnátek.

Ženy: 1. Rašová, 44.55. — 2. Míšková, 45.26. — 3. Běhounková, 55.23. — 4. Novotná. — 5. Frýsková.

V čísle 6. ve zprávě o IV. veřejných závodech o přebor Slovenské župy lyžařské v B. Bystrici vloudily se ve sdělování výsledků závodu na straně 182 následující chyby: V třídě II. uveden jest závodník Záhor J. jako člen Ski klubu B. Bystrica; ve třídě starších Pauliny P. (správně G.) rovněž a ve III. třídě Pláščík J. také jako člen Ski klubu B. Bystrica, ačkoliv všichni tři jsou členy Ski klubu Bratislava a také za tento klub závodili.

Různé zprávy.



Kteří jsou lyžařští mistři letošního roku? Vítěz olympijský: I. Grøttumsbraaten (Norsko), Československo: Horn (HDW), Wende (HDW) a Ulland (L. Z. K.), mistr HDW: Alois Kratzer (Německo), Jugoslavie: Jakopič (Jugoslavie), Švédsko: Harald Hedjerson (Švédsko), Norsko: Odbjörn Hagen (Norsko), Rakousko: Stoll (Německo), Švýcarsko: Elias Julen (Švýcarsko), Francie: Elias Julen (Švýcarsko), Itálie: N. Tavernaro (Itálie), Finsko: P. Nuotio (Finsko), Maďarsko: Marsík (Maďarsko), Slezsko: H. Häring (Německo), Sasko: K. Kobberstad (Norsko), Bavorsko: H. Lantschner (Rakousko).

10.000 diváků bylo přítomno při závodě ve skoku na lyžích Trondhjemu, kde startoval též Birger Ruud s Oivindem Falstadem a Sverre Kolterudem. Birger docílil skoků 47 a 48 m. Za zmínku stojí, že jakýsi mladý skokan ze Svorkmo docílil skoku 48½ m.

Druhý vítěz v Lake Placid, olympionik Hans Beck, zúčastnil se závodů v Molde, jež uspořádány byly jakožto 40. jubilejní a nejen, že zvítězil skoky 41½ a 51½ m, nýbrž mimo konkurenci skočil 54 m, čímž o 1 metr překonal rekord tamního můstku.

Dr. Prokop Bureš: »Sport a tělesná kultura v R. Č. S.« Encyklopedie našeho sportu, vzácná kniha, psaná povolaným s neobyčejnou informovaností o historii, s vivisekcí všech odvětví našeho sportu, vzácným ideovým vznosem a důvěrou v budoucnost. Kniha estéta sportu, u níž není uznávajícímu kritikovi zvolání »sportovci všichni kupujte a čtěte« banální fanfárou reklamy, ale niternou povinností.

Co je tu s mravenčí pílí sneseno dokumentární historie ze všech oborů sportu! Je to kniha naší sportovní all'roud historie, kterou by měla zejména čísti naše mladá generace, by vyčetla, co je nám v budoucnosti třeba a poklonila se starým tradicím, které udržely za těžkých dob našeho národa všestranný vývoj našeho sportu a předaly v nových, snad lepších dobách budoucnosti čisté, pevné dědictví.

Ano, je to encyklopedie našeho sportu. Co směšné na těch 555 stranách vzorně a geneticky uspořádané knihy věcných a řekl bych i statistických detailů. Kolik hluboce informačních průhledů do činnosti jednotlivých odvětví a ústředí. A při tom ne encyklopedie oficiální, jak by kdo myslil při známém jménu a povolání autora a polooficiálním aplombu knihy!

Kniha, psaná bez posy, s láskou, upřímně oddaného, jemuž vysoká idea tělesné kultury pronikla všemi postřehy jeho bytosti, kniha doprovázená ilustracemi přímo lapidárně volenými.

Mezinárodní strážce sportu je zde věnován vzácně informativní přehled. Kdo zrodil se v čistém ovzduší našeho sportu, přečte knihu se zájmem téměř jedním dechem, aby později s touhou sahal znovu po jejích detailech, které nenajde nikde. Autorovi gratulujeme a našim

sportovcům znovu doporučujeme, čtete a vychovávejte se touto knihou!

I. K.

Sven Utterström, švédský vítěz speciálního závodu na 17 km v Lake Placid, který též při závodu 50km umístil se jako šestý, nevrátil se zpět po zimních hrách do své vlasti, jak původně měl v plánu, nýbrž zůstal prozatím i na dále v Americe, kde zaměstnán je u filmové společnosti. Utterström má po skončeném filmování v plánu odebrat se pak do severního Japonska, kde nyní pěstuje se lyžařství s velkou péčí, jak bylo viděti na japonských závodnících v Lake Placid a tam má býti nějaký čas vedoucím tohoto umění.

Úspěšná výprava polských alpistů do francouzských Alp. Loňského roku podniklo 6 členů polského tatranského spolku výpravu do Alp v Dauphiné. Z jejich vynikajících výkonů dlužno uvést následující: Darawski, Birkenmajer a Szepański provedli první výstup na Brèche Emma se strany západní a vystoupili na Pointe des Chamois. Titíž lezci podnikli s Francouzem J. de Golexem výstup na Meije Centrale slavnou jižní stěnou přes Caulovi de la Brèche Zsigmondy, při čemž ztrávili noc ve skalách. Jeden z účastníků, Dr. Darawski, při dalším výstupu spadl a utrpěl lehčí zranění. Tento výstup zdařil se vůbec jen po čtvrté v alpské historii. První výstup vykonali v roce 1912 bratři Mayerové, Dibona a Rizzi, druhý provedl v r. 1926 Jarra se soudruhy a třetí byl vykonán v roce 1927 ArnauDEM a Stoferem.

Jeden účastník zmíněné polské výpravy, p. Jodko Nar-kiewicz, provedl ještě sám výstup severní stěnou na centrální vrchol Rateau.

Rudolf Pilát.

Dorostenecký kurs Pražské župy S. L. RČS. konán byl od 20. března do 25. března 1932 v Pasekách n. Jiz., za vedení Frant. Šimůnka (S. K. Slavia). Zúčastnilo se ho z určených 16 dorostenců 11, a to: Žalský, Dyntr, Šimůnek, Havlíček, Mašek (všichni S. K. Slavia), Chýle (L. Z. K.), Kalderav (Vočko), Mráz a Znojemský (Sokol Pražský), Stíbral (Sokol Kr. Vinohrady) a Stránský (L. K. Louny).

Cvičilo se denně 6—8 hodin, hlavně běh v lesním terénu. Dorostenci byli velice pilní a podle úsudku vedoucího možno s určitostí počítati, že z nich budou velice dobří technické-závodníci. Skok nemohl býti cvičen pro nedostatek skoček — jen 2 dorostenci si je přinesli.

Šimůnek, tak jako v minulém roce, věnoval se cele svým svěřencům. Díky mu za tuto činnost a doufejme, že i dorostenci jím vychovávaní v budoucnu dobrými výkony přesvědčí jej, že jeho snaha a práce nebyla marná. Všem díky za jejich snahu a přání vytrvalosti na cestě k úspěchu

pro dobré jméno jejich klubů i Pražské župy S. L. R. Č. S. Zk.

Bruslařský odbor Krejcarového spolku v Plzni. V letošní bruslařské sezoně, tak chudé na podniky a závody, a ještě chudší na účast závodníků na nich, splnil vytčený program jeden z členů Bruslařského svazu RČS.: bruslařský odbor Krejcarového spolku v Plzni. Odbor byl založen r. 1925 při Krejcarovém spolku, jednom z nejstarších spolků v Plzni, který měl svůj význam i při rozvoji českého kulturního života v Plzni v letech osmdesátých. Tento spolek jest vlastníkem, resp. nájemcem velkého, dobře vypraveného kluziště na Střelnici a má za úkol opatrovali prostřednictvím kluziště peněžní prostředky k ošacení chudé školní mládeže.

Účelem odboru pak jest pěstovati sportovní a společenskou stránku bruslení. Odbor čítal letos 30 činných členů a hlavní jeho snahou pro letošní sezonu byla propagace bruslení mezi mládeží. Provedl tyto podniky: 1. 31. ledna přebor západočes. středních škol v krasobruslení společně s tělových. sekcí profesor. spolku, za účasti 16 nejlepších studentů-bruslařů z 8 ústavů. 2. 7. března závody v rychlojždě a zábavných jízdách plzeňských středoškoláků, za účasti 18 studujících a 6 žáků ze školy občanské (mimo soutěž). 3. 7. února přebor západních Čech v krasojždě dospělých za konkurence 5 bruslařů a 2 bruslařek. 4. 21. února uskutečnili členové výboru se sokolskými 2 bruslaři sokolské župní závody v krasojždě, z účasti 9 mužů a 2 žen.

Odbor obeslal závody o mistrovství Čech v Hradci Král., kdež jeho člen J. Herejk, dobyl mistrovského titulu v juniorech. Bohužel nebylo tomuto borci z existenčních důvodů možno zúčastniti se mistrovství RČS. v Moravské Ostravě, na něž se připravoval. Členové výboru věnovali pozornost každému, kdo projevil o bruslení zájem, ať to bylo na kluzišti Střelnice, či na rybnících, a jedinou odměnou jest jim fakt, že úroveň bruslení v Plzni v posledních letech značně stoupla a že jest zde několik mladých borců, kteří by již obstáli na kterémkoliv závodě u nás v RČS.

K. D.

O velikonočních bylo na horách velmi rušno. Vše bylo jak náleží přeplněno. Hlavní však je, že jsme byli se sněhem i počasím plně spokojeni, ať na Krkonoších nebo v Tatrách, na Šumavě či v Jeseníkách. Po velikonočních bylo všude zřítí hojně opálených tváří od živé červeně až do tmavé hnědi. Byli však někteří kteří přebrali. A tak zůstal po svátcích mnohý stůl v úřadech opuštěn, neboť

SPECIELNÍ VÝROBA HLIN. UZÁVĚREK

K ELEKTRICKÝM VĚTRÁKŮM.

STAVEBNÍ A ORNAMENTÁLNÍ KLEMPÍŘSTVÍ

ANT. SVOBODA, PRAHA I., TÝNSKÁ 10.

jeho majitel nebo majitelka byli ohavně spáleni a opuchli. To byli ti, kteří si nepřečetli náš návod k opalování v posledním čísle Zimního sportu a doporučujeme jim a všem, kteří ho nečetli, aby si ho přečetli dodatečně.

Musíme potvrdit, že těm, kteří se řídili našimi pokyny a měli s sebou krém Grado, dařilo se výborně a jsou skvěle opáleni, aniž zakusili bolesti. Pamatujte na svou zkušenost z hor i v létě, až se budete pražit u vody a nezapomeňte si vzít Grado na week-end, tramp či vodní turu neb na cesty o dovolené. Je to dobrá rada — a nota bene zdarma — jen ten krém si musíte u drogisty koupit. (Cena Kč 3.50, 6.50.)

Krém Grado vyrábí se ve dvou druzích: mastný a suchý (nemastíci). Mastný krém jest účinnou ochranou proti spálení a používáme jej při koupání a slunění; před oblečením jej smyjeme neb setřeme a použijeme krému Grado suchého, který šatů nemastí, vpije se úplně do pokožky a dámám je vítaným a skvělým podkladem pod pudr.

Krém Grado chrání před spálením a spálenou kůži hojí. Obsahuje přípravek jedinečně hojivého účinku na spálenou pleť, který nemá žádný jiný krém. Při spálení pleti způsobí namazání krémem Grado okamžitou úlevu, neuttoví se puchýře, pleť zvláční a je jako znovuzrozena.

Přejeme Vám, aby léto bylo hodně krásné, abychom ho co nejvíce užili a to, co Vám ještě chceme říci, je nejstručněji napsáno na převozném parníčku Vlastě, který převáží statisíce koupelektivých Pražáků na Královskou louku: »Nebojte se slunce — mažte se Gradem.« To je to pravé. Ahoj!

Jak se mluví ve sportovním rychlíku. S hor jede parta, která se v důsledku více méně rozházených noclehů sešla až ve vlaku. Samozřejmě líčí se co nejživěji, jak to kde jelo a slova »fukýř« a »led« opakují se v četných variantách: ... tak jsme jeli přes Kotel na Mísečky, ale ten svah byl učený led. Ujždělo to do strany jako d'ábel a blýštělo se to jako zrcadlo ... — To nic není. My jsme jeli Luční a Výrovkou. To vám byla jediná bílá, ledová hladina a lesklo se to — jak bych řekl — no — jako zuby po Thymolinu!

Cvičitel'ský odbor Brněnské župy Svazu lyžařů uskutečnil v neděli 21. února praktickou část cvičitel'ského kursu na Javorníkách za účasti 24 kandidátů. Za vedení svazových cvičitelů Ing. Tůmy a Rozhoně byly v neděli dopoledne i odpoledne probány veškeré prvky lyžařského umění, seřazené v metodické řady, nutné pro praktické kursy lyžařů-záčátečnicků, cvičena terenní jízda v různých částech Javorníků na ideálním prachovém sněhu a kandidáti byli seznamováni s požadavky, které klade svazový řád na kandidáty při cvičitel'ské zkoušce. Sňahou Cvičitel'ského odboru jest povznést výchovou cvičitelů úroveň terenní jízdy čl. lyžařů. Odbor cvičitelů doufá, že právě dobře vyškolení cvičitelé, kteří s láskou budou se věnovat lyžařské výchově v klubech, tyto nedostatky v budoucnu mohou odstranit. — Technický sbor Svazu lyžařů RČS. jmenoval pro tuto sezonu předsedou zkušební komise lektora F. Vojtu a zkušebními komisaři K. Mrkvičku z Nového Města a kapitána M. Staňka z Olomouce. —ñ.

ODZNAKY, PLAKETY, ČESTNÉ CENY

DODÁ:

I. B. PICHL,

PRAHA VII., POD LETNOU 10, TELEF. 74222;

PRODEJNA: CELETNÁ 33 (U PRAŠNÉ BRÁNY), TELEF. 63282.

Tito vzácní příznivci a nadšenci našeho sportu přispěli již v roce 1930 před naším vyzváním na Zimní olympijské hry v Americe. Jim platí zvláštní dík za jejich příklad, který dali ostatním: Pražská župa Svazu lyžařů Kč 1000.—. Lyž. klub důstojníků, Velká Praha, Kč 500.—. Český Ski klub, Plzeň, Kč 130.—. Český Ski klub a S. K. Olympia, Plzeň, Kč 72'20. J. Vlček, ředitel, Malé Svatoňovice, Kč 100.—. L. K. Jestřabích Hor, Malé Svatoňovice, Kč 100.—.

Pro naše závodníky-olympioniky věnovali tito dárci věcné dary na cestu do Ameriky, začez Svaz lyžařů vzdává jim své srdečné díky: Fa H. Mečíř a spol., Jilemnice, 2 páry lyží, fa Průcha Alex, Praha, 5 kompl. obleků, 5 košil, 5 p. punčoch, 5 p. rukavic, fa Kiehlmann Fr., Praha II., Paříč, 6 čepic, fa Kopecký Zd., Praha, 2 páry lyží, fa Rott V. J., Praha, 2 páry lyží, fa Bauše a Maloch, Praha XII., mazání »Velox«, fa Svoboda a Hinais, Praha, 1 pár lyží, fa Stadler a spol., mazání na boty »Mars-olej«.

Další příspěvky na Zimní olympijské hry v Lake Placid: O. Turnovský, Bratislava, Kč 80.—. Arch. K. Jarolímek, Dvůr Král., věnuje náhradu za meziměstské telef. hovory v roce 1931 Kč 396.—. S. K. Jestřabích Hor, Malé Svatoňovice, Kč 30.—. Český krkonošský Ski klub, Jilemnice, Kč 520.—. Došlé příspěvky v březnu pošt. spořitelnou: Jar. Šimšal, Hrušov, Kč 4'50. Slovenská župa, Nový Smokovec, Kč 40.—. Turistický hotel, Volovec (Podkarp. Rus), Kč 10.—. Evžen Zindulka, Volovec, Kč 5.—. Michal Beregi, pošt. zřízenec, Volovec, Kč 5.—. J. Mrvík, dozorce fin. stráže, Volovec, Kč 2.—. Štěpán Čurilla, pošt. úředník, Volovec, Kč 2.—. Ludvík Grünberg, Volovec, Kč 2.—. Lyžařský dorost O. čs. t., Volovec, Kč 10.—. Tomáš Bílek s chotí, přednosta pošt. úřadu, Volovec, Kč 20.—. Ludmila Hanušová, Volovec, Kč 2.—. Frant. Hřebík, student, Volovec, Kč 2.—. Došlé příspěvky pokladnou v březnu: Dr. Jar. Přímada Kč 50.—, Václav Kočí Kč 50.—, Turistický hotel Volovec Kč 10.—, Evžen Zindulka, Volovec, Kč 5.—, Michal Begeri, pošt. zřízenec, Volovec, Kč 5.—, J. Mrvík, dozorce fin. stráže, Volovec, Kč 2.—, Štěpán Čurilla, pošt. úředník, Volovec, Kč 2.—, Ludvík Grünberg, Volovec, Kč 2.—, Lyžařský dorost OKČST., Volovec, Kč 10.—, Tomáš Bílek, přednosta pošt. úřadu s chotí, Volovec, Kč 20.—, Ludmila Hanušová, Volovec, Kč 2.—, Frant. Hřebík, student, Volovec, Kč 2.—, Karel Štefl, výroba lyží, Plzeň, Palackého nám. 7, Kč 20.—, Č. Tkadlec, Plzeň, Kč 50.—, Dr. B. Zazvorka, Praha VIII., Královská tř., Kč 50.—, Jirka Jirásek, Hronov n. Met., Kč 10.—, Leopold Wipler, profesor, Hradec Králové, Kč 10.—, S. Gruda, špkt., Litoměřice, Kč 10.—.



**Suché nohy
ve sněhu a dešti
juchtovým
mazadlem**

ENOOLEJ
Mnichovohradištská lučební továrna
J. POLÁČEK, PRAHA VIII.

OSTGAARDOL
SKI-VOKS